

Giới thiệu Đại Đế Tinh Hà

Các bạn đang theo dõi một bộ truyện hay thuộc thể loại huyền huyền, truyện Đại Đế Tinh Hà của tác giả Mộng Nhập Thần Cơ. Nội dung chính truyện đại đế tinh hà nói về khi loài người bắt đầu đặt chân vào thời đại Tinh Hà, cũng là lúc chuyện đi tu ngày xưa xuất hiện khái niệm lực mới mang tên Sinh Mệnh.

Đi tu, thời nào cũng vậy, nó vĩnh viễn không bao giờ lỗi thời.

Trong kinh Kim Cương có đoạn Tu Bồ Đề hỏi Thích Ca Mâu Ni: "Phải làm cách nào bắt tâm mình đầu hàng, để thành Phật?"

Chỉ một câu gồm năm chữ đã nói hết chân lý của con đường đi tu. "Bắt tâm mình đầu hàng".

Tâm có thần thông quảng đại, cho nên Tôn Ngộ Không còn có tên khác là Tổ Tâm Viên. Tâm linh mỗi người là một Tôn Ngộ Không, phải bắt tâm giống như khi này đầu hàng mới có thể trở thành Đầu Chiến Thắng Phật.

Trong Đại Đế Tinh Hà, Mộng Nhập Thần Cơ sẽ trình bày chân lý của con đường đi tu. Mọi chuyện sẽ còn đang bắt đầu, gian khó còn phía trước !

Bạn đang đọc truyện *Đại Đế Tinh Hà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Minh Tướng Thủy Tinh

Chập Long Ngâm - tác giả Trương Tam Phong.

Ngủ cho say, ngủ cho say,

Gốc đá kê cao quên tháng ngày,

Tam quang chìm xuống chất tự đầy.

Khí chảy về các huyết,

Hơi thở mặc tự nhiên

Đừng tán loạn, cần tĩnh yên,

Dưỡng nhiệt thủy ngân cho đầy thêm,

Đợi cái phần chi nó hiện.

Không sai chệch, phải giữ nghiêm.

Dùng sức lửa, chuyển trung tâm.

Bảy bước lập, chẳng gian nan.

Luyện chín vòng, sao ca thán.

Lặng coi chiến trường long hổ dậy, ngậm đem điên đảo âm dương khuấy.

Người nói ta là kẻ u mê, ta lại ngủ say này ngủ chẳng say đây.

Học liền hiểu, đứng nằm thiền.

Dưỡng thành được, đứng mãi chân nguyên.

Rồng nằm tắt thở sẽ thăng thiên.

Đây phép ngủ, bởi ai truyền?

Đạo nhân nhếch nhác Trương Phong Tiên.

(Dịch: BaoLam)

Bài từ này miêu tả quá trình đi tu của con người có thể nhờ vào giấc ngủ để đạt tới cảnh giới "Thiên Nhân Hợp Nhất".

Năm 2250, loài người đã bước sang thời đại Tinh Hà (dải ngân hà) từ lâu. Chuyện đi tu ngày xưa chẳng những không xuống dốc, mà còn phát triển rất hưng thịnh.

- Ngủ say! Các anh, chị phải ngủ say mới có thể tăng cường lực sinh mệnh!

Tiếng rít vang vọng khắp phòng học thể dục rộng lớn có diện tích lên tới ba nghìn mét vuông.

Người vừa lên tiếng là cô giáo. Cô ta có cặp mắt hạnh, má đào, dáng người hình chữ 'S' quyến rũ, đúng là người đẹp. Nhưng đáng tiếc, tính khí cô ta quá hung dữ, cả người toát ra hơi thở nguy hiểm giống một thanh đao sắc bén, nếu ai đó nhìn vào mắt cô ta đều có cảm giác khó thở như bị một đao chém nát cổ họng.

- Giang Ly, chị Dao lên con rồi.

Ở bên dưới, bạn Quách Mạnh thì thầm với Giang Ly.

- Xuyết...

Giang Ly xua ngón trỏ, đáp:

- Nói nhỏ thôi! Ngủ say đâu có dễ, trong tám trăm nghìn học sinh toàn trường, thử hỏi được năm mươi đứa không?

"Chị Dao" là tên sau lưng của cô giáo kia, nghe đồn ngày xưa cô ta từng đi lính, sau này xuất ngũ về trường làm giáo viên. Còn Giang Ly là học sinh cấp ba, hiện đang theo học môn Tâm Linh.

Huấn luyện tâm linh là chương trình học quan trọng nhất của học sinh ngày nay. Nó được xếp hàng đầu, thậm chí còn hơn cả huấn luyện thể chất.

Dựa vào ngồi thiền, minh tướng (suy nghĩ thâm sâu), tĩnh tư (sự yên tĩnh), dẫn đạo (dẫn dắt)... Những phương pháp huấn luyện trên đều làm mạnh mẽ nội tâm, tập trung tinh thần và khống chế các loại cơ năng trong thân thể tốt hơn, như: hô hấp, nhịp tim, nhịp mạch...

Khi huấn luyện tâm linh tới trình độ cao thâm, thì người ta sẽ xuất hiện hiện tượng "ngủ say". Từ lâu đã có nghiên cứu chứng minh rằng: con người ngủ say một giờ thì hiệu quả tốt hơn nhiều so với giấc ngủ bảy, tám giờ bình thường. Lại hỏi, mỗi ngày ngủ ít đi bảy giờ, con người có thể tiết kiệm được bao nhiêu thời gian học tập và làm việc?

Hiệu quả của ngủ say một giờ có thể làm cho con người ta sáng khoái như rồng, mạnh mẽ như hổ, trí nhớ như siêu nhân. Theo thời gian, thân thể sẽ cường tráng hơn và tuổi thọ thì kéo dài thêm.

- Các anh, chị đừng tưởng rằng huấn luyện tâm linh là không quan trọng. Tôi lấy một ví dụ: trước đây có hai người mắc bệnh hiểm nghèo, một người không biết mình mắc bệnh, cả ngày luôn vui vẻ, tâm tình sáng khoái dễ chịu. Và kết quả là: những tế bào miễn dịch bên trong cơ thể tăng thêm, rồi giết chết tế bào bị bệnh, làm cho cơ thể khỏe mạnh như ban đầu. Còn người biết rõ bệnh của mình thì lại tuyệt vọng và không tới vài ngày sau đã đi đời nhà ma, nhưng người này đâu biết rằng vẫn còn hy vọng chữa khỏi.

Chị Dao tiếp tục giảng, tiếng nói lạnh lạnh mạnh mẽ đến mức ai cũng nghe rõ từng chữ:

- Đó là sức mạnh của tâm linh!

- Trương Nhạc.

Cô giáo - "chị Dao" chỉ vào người học trò cao một mét chín, lớn lên cũng coi như đẹp trai:

- Cậu là người duy nhất trong mấy nghìn học sinh của lớp này có thể ngủ say. Cậu làm thử cho mọi người xem đi.

- Thừa cô, tôi thấy không cần thiết.

Tuy Trương Nhạc là lớp trưởng, nhưng gã luôn khinh thường tất cả mọi người trong lớp, nên giờ đây chỉ cười lạnh lùng:

- Muốn tu tâm linh phải có thiên phú và người có thể lĩnh ngộ được chính là thiên tài. Còn đám không thể lĩnh ngộ được thì cả đời chỉ là đồ rác rưởi.

- Thằng chảnh chó!

Bạn Quách Mạnh tức giận chửi:

- Thằng này thuần túy nhờ vào nguồn của cái dồi dào thôi.

Giang Ly khinh thường, tiếp lời:

- Nhà nó có tiền, tối nào trước khi đi ngủ cũng dùng mấy hương liệu bổ não an thần quý hiếm, còn mời thêm Thôi Miên Sư tiến hành thôi miên. Nếu không có phụ trợ của các loại này, thì nó tiến hành ngủ say được cái cục... gạch. Và nếu lấy đây làm sân khấu để cho thằng này biểu diễn, đảm bảo lời đuôi liền chứ đừng hỏi tại sao.

- Chuẩn không cần chỉnh. Người không cần bất cứ thứ gì phụ trợ và ở thời gian, không gian nào cũng có thể ngủ say, đó mới là thiên tài.

Bạn Quách Mạnh gật đầu:

- Nhưng cũng vì thế mà thành tích về lực sinh mệnh của nó ngày càng cao, đã đạt 0.9 rồi.

- Có cái quái gì đáng khoe khoang? Thành tích của nó cũng lắm nằm trong top 100 ở trong trường này thôi.

Lại một đứa học sinh khác chém thêm:

- Cho dù là top 3 ở trường cũng chưa chắc đã đậu Đại học Tỉnh Không.

- Đúng thế, nếu thi đậu Đại học Tỉnh Không mới được tính là có bản lĩnh.

- Nói nhỏ tý đi, thằng Trương Nhạc mà nghe thấy nó lại tìm bộn mình cắn nhặng cả lên thì khổ. Lực sinh mệnh đạt 0.9 có thể nhẹ nhàng đè bẹp mười đứa như chúng mình đây.

- Nhà tớ mà mời được Thôi Miên Sư thì tốt rồi. Thế là mỗi ngày bản thân có thể được thôi miên để tiến vào trạng thái ngủ say, và tất nhiên thể năng cùng tâm linh của tớ sẽ tăng lên tầm cao mới.

- Thôi đi, người có thể thôi miên cậu tiến vào ngủ say phải là Thôi Miên Sư trung cấp. Mỗi lần thôi miên người ta đòi một nghìn Tinh Nguyên đó.

... Một nhóm nhỏ học sinh nhỏ giọng bàn tán.

Đại học Tỉnh Không là trường tốt nhất dành cho mọi người, là ước mơ của vô số học sinh. Còn lực sinh mệnh là thành tích của học sinh, bao gồm thể năng và văn hóa. Trong đó, chiếm chủ yếu là thể năng, văn hóa thì ít hơn, mấy thứ này có khác biệt rất lớn với nền giáo dục cách đây hai trăm năm.

Thời đại Tỉnh Hà, nền giáo dục kiểu mũi sách, biển đề đã bị đào thải từ lâu. Khoảng hai trăm năm trước, học sinh cấp ba chỉ chú trọng vào thành tích văn hóa, còn trong kết quả chạy một nghìn mét thì đứa té xiu, kẻ đột nhiên chết. Ngày nay, việc này đã thành chuyện cười dưới huyện. Lực sinh mệnh của Giang Ly là 0.7, nó nằm trong nhóm trung bình, vừa vặn đạt tiêu chuẩn. Song, người này chạy một trăm mét chỉ tốn mười giây, xấp xỉ thành tích vô địch thế giới năm đó.

- Được rồi. Trương Nhạc, cậu ngồi xuống đi.

Chị Đào gật đầu không có ý trách cứ Trương Nhạc, dù sao gã cũng là học sinh ưu tú nhất lớp:

- Cậu cũng đừng kiêu ngạo, ngủ say có ba giai đoạn, mà cậu mới là giai đoạn đầu nên lực sinh mệnh chỉ đạt 0.9 mà thôi. Muốn thi đậu Đại học Tỉnh Không thì còn kém xa! Bước sang giai đoạn ba, thần ngủ nhưng ý không ngủ, bộ ngủ mà tâm không ngủ, còn trong lúc hoạt động lại tiến vào ngủ say. Đó chính là Tủy Quyền thời xưa, tinh thần kích thích hoóc-môn tuyến trên thận, giống như lúc phê thuốc kích thích, sức mạnh của mỗi nắm đấm đều vô cùng lớn và tới lúc này thành tích mới có thể một bước lên trời.

- Cô giáo yên tâm, đến hết học kỳ này, chắc chắn lực sinh mệnh của tôi sẽ đạt mức 1.

Trương Nhạc tin tưởng trăm phần trăm:

- Thêm một học kỳ nữa, tôi càng lợi hại thêm.

Lực sinh mệnh đạt mức "1" chính là học sinh biến thái, họ có thể chạy vượt qua tốc độ của báo Gêpa, có sức mạnh xé nát hổ, sói và chương trình học văn hóa xếp loại xuất sắc. Đó chính là người có tài năng hoàn hảo.

- Bây giờ hãy nghe theo tôi, bắt đầu huấn luyện.

Cô giáo - chị Đào vỗ vỗ tay, rồi ngồi khoanh chân ngay ngắn trên tấm thảm:

- Đầu tiên, các anh, chị phải bình tâm, tĩnh khí. Tôi sẽ nói cho mọi người biết cách Minh Tường Thủy Tinh, hãy tưởng tượng cơ thể của mình tràn ngập chất cận bã! Hít sâu vào, rồi thở ra... sau đó hít vào, để cho luồng không khí như dòng nước tẩy rửa mọi thứ trong cơ thể mình. Lại thở ra... để dòng nước mang theo những chất cận bã tổng hết ra ngoài. Dần dần, cơ thể ngày càng trong suốt!

Minh Tường Thủy Tinh. Chính là chương trình học mấu chốt tu luyện tâm linh, nhờ vào Minh Tường Thủy Tinh làm cho lòng mình xóa bỏ hết những ý nghĩ lung tung. Tuy nó là loại minh tường sơ cấp, nhưng rất khó tu luyện đến mức tinh thâm, cũng là phương pháp minh tường an toàn và hiệu quả nhất trong vô số phương pháp mà các đại sư Tâm Linh đã nghiên cứu ra. Còn mấy loại khác của Phật môn như: Bất Tịnh Quan, Bạch Cốt Quan đều dễ gây

rối loạn thần kinh và sinh ra ảo giác làm con người ta phát điên.

Trên màn hình lớn trong phòng tu hành, xuất hiện hình chiếu lập thể thủy tinh rất sống động. Thủy tinh ấy được tạo hình người. "Người thủy tinh" đang hô hấp, ban đầu trong cơ thể toàn chất cận bã, nhưng dần dần đã trở nên trong suốt và cuối cùng thì không một tí vết.

Tâm sáng như gương.

Đây là đồ án để minh tường.

Giang Ly cũng đang cố gắng theo đó để minh tường, vẫn là hít, thở, nhưng không cách nào tập trung tinh thần để tiến vào trạng thái ấy.

Đây là bệnh chung của đa số những người ở đây.

"Làm sao tập trung tinh thần, để tiến vào trạng thái Minh Tường Thủy Tinh?" Giang Ly đầu đầu suy nghĩ, nhưng lại nóng nảy nên dẫn đến càng không thể tập trung tinh thần.

Làm xong một lượt các động tác Minh Tường Thủy Tinh, cô giáo - "chị Đào" nhìn lướt qua mấy nghìn đứa trong lớp, cô thấy hơn chín mươi phần trăm học trò đang giả vờ, giả vệt. Nhịp hít thở ngắn và tim thì đập loạn xạ, lồng ngực phập phồng không ổn định, thấy vậy cô bèn hét lớn:

- Dừng!

Đám học sinh mở to mắt ra nhìn.

Chị Đào định răn dạy, nhưng suy nghĩ đôi chút rồi lại nói với giọng điệu từ tốn:

- Nội công là gì? Buộc tâm mình phải đầu hàng đó chính là nội công. Chắc các anh, chị đã từng đọc qua cuốn tiểu thuyết "Thiên Long Bát Bộ" hơn hai trăm năm trước của nhà văn Kim Dung, nội dung có tả một đoạn bí quyết Bàn Nhược Kim Cương Chương của Thiếu Lâm tự: "Nếu như ban đêm tịch mịch suy nghĩ vẫn vơ thì làm cách nào để chế phục?" Trên thực tế câu này bắt nguồn từ tác phẩm kinh điển "Ngũ Đẳng Hội Nguyên" của Thiền tông, thế nhưng nhà văn lại cho rằng nó là yếu quyết nội công. Điều ấy là đúng, song, nội công chính thức của thời nay không phải là thứ chương âm âm, nội lực và chân khí bay đầy trời. Ha ha... Điều khiển vật chất bằng tâm linh đâu có dễ dàng như vậy.

- Được rồi, trở lại chuyện chính. Lúc các anh, chị ngồi xuống minh tường sẽ xuất hiện mấy hiện tượng như: tâm giống khi, ý như ngựa, lại lo sợ đêm dài, còn tâm niệm lung tung, hoa trời rớt loạn xạ, đều rất bình thường. Thiền sư đi tu nhiều năm cũng không cách nào vượt qua được tật xấu này. Tâm như khi, tâm như khi, tâm là Tôn Ngộ Không, chỗ đó nào có dễ dàng bắt nó đầu hàng như vậy.

- Tu hành tâm linh, bước đầu là "ngủ say"! Sau đó tới "nhập định"! Và bước cuối cùng là "thai tức". Cảnh giới sau sẽ khó hơn trước rất nhiều.

Chị Đào phát phát tay:

- Các anh, chị không hiểu tôi cũng chẳng giải thích, hôm nay tan học!

Nghe câu chốt tan học, đám học sinh thờ phào nhẹ nhõm, rồi chờ chị Đào ra khỏi phòng thể dục sau đó tùm ba, tùm năm bắt đầu tản đi.

- Giang Ly.

Đang lúc Giang Ly định về nhà ăn cơm chiều thì chợt nghe thấy ai đó gọi tên mình, và rồi một bóng người cao lớn đã tới trước mặt hẳn. "Là Trương Nhạc!"

- Chuyện gì?

Giang Ly lùi về sau một bước. Hẳn cao một mét bảy lăm, mà đứng đối diện với Trương Nhạc mét chín lại có cảm giác khó thở. Đây chính sự đàn áp của lực sinh mệnh gây nên.

Lực sinh mệnh của Trương Nhạc là 0.9, nó cường tráng hết mức, nếu mà ra sàn đấu thì mười bé Giang Ly cũng chẳng bỏ dính răng cho đối thủ. Còn học sinh có lực sinh mệnh cỡ 0.8 cũng đủ xoi bốn, năm em Giang Ly. Mức chênh lệch 0.1 lực sinh mệnh, nó đại biểu cho sự khác biệt về thể năng rất lớn.

- Tao nghe đồn ngày nào mày cũng tới công viên cho mèo hoang ăn?

Về mặt Trương Nhạc coi thường tất cả, tay chấp sau lưng, rồi từ trên cao nhìn xuống:

- Có phải đôi khi Lạc Hàm cũng đi cùng mày? Tao cảnh cáo mày, tốt nhất mày nên dừng trò ngu xuẩn này luôn và ngay.

- Cậu dựa vào cái gì mà đòi quản chuyện của tôi?

Trong lòng Giang Ly phẫn nộ, quát.

- Rất đơn giản, bằng vào thực lực của tao và địa vị nhà tao.

Trương Nhạc vịn cánh tay làm cho gân cốt phát ra âm thanh "rôm rốp" khiến người sợ hãi:

- Nhớ kỹ, đừng bao giờ ăn nói bố láo với tao, nếu còn dám tao sẽ xé nát miệng mày. Lạc Hàm đích phải là người mày có thể gần gũi, đã là cóc thì đừng có mơ ăn thịt thiên nga.

- Thừa ngài lớp trưởng... - Bạn Quách Mạnh thấy Giang Ly ăn phải quả đắng, lập tức đi tới rồi cười lạnh lùng:

- Lạc Hàm là một trong "tứ đại nữ thần" của trường, những học sinh bình thường như chúng tôi nào dám mơ tưởng đến. Đúng rồi, thằng em Giang Đào của Giang Ly cũng sắp ra về, chắc hai đứa cũng định cùng nhau về nhà ăn cơm nữa.

- Giang Đào!

Lớp trưởng Trương Nhạc nghe thấy cái tên này liền lóe lên một điều cổ kị bên trong mắt, tuy vậy vẫn cười lạnh như cũ:

- Hôm nay tao chỉ cảnh báo, nhưng nếu tao còn nghe thấy mày và Lạc Hàm cùng nhau cho mèo hoang ăn, thì mày cũng biết hậu quả rồi đấy.

Vừa nói, gã vừa xoay người rời khỏi chỗ này.

- Nguy hiểm thật.

Bạn Quách Mạnh đỏ mặt hời hợt đầy người:

- Lỡ như Trương Nhạc đánh chúng mình một trận, thì hai đứa thật sự chẳng có cơ hội chống đỡ.

- Đi thôi, ở trong trường nó chả dám đánh người đâu.

Mặt Giang Ly tái mét, cũng không rửa câu nào. Hắn biết rõ sự chênh lệch giữa mình và Trương Nhạc là quá lớn, cho dù rửa thắm cũng chẳng ý nghĩa, nhưng đó không có nghĩa là hắn sẽ nhận thua.

- Bản thân cậu nên cẩn thận chút, thực lực Trương Nhạc rất mạnh, nhà lại thuộc loại giàu có, nếu như nó cứ chú ý vào cậu thì e rằng sẽ không may mắn đâu.

Bạn Quách Mạnh lo lắng:

- Tôi thấy cậu tạm thời đừng gặp Lạc Hàm, cô ta là người có lực sức mạnh đạt mức 1 ở trong trường là hạng người số má. Thêm vào gia đình giàu có, nếu cậu và cô ta gần gũi nhau, sẽ sinh ra rất nhiều rắc rối.

- Tôi biết mà, tôi sẽ không lấy trứng chọi đá đâu.

Ánh mắt Giang Ly chợt lóe sáng, còn nỗi khát vọng ở trong lòng thì ngày càng mãnh liệt.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đế Tinh Hà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Đứa Em Trai Thiên Tài

Chạng vạng tối, Giang Ly vừa tan học về đến nhà đã ngửi thấy một mùi thơm đậm đà của thịt đang bay loãng thoảng trước mũi, làm hắn nuốt nước miếng ừng ực.

- Mẹ, đây là thịt mà thơm quá vậy?

Ở trong phòng bếp, mẹ ngó đầu ra, trả lời:

- Chả là hôm nay mẹ có mua ít thịt Sa La Thú, con mau tới húp thử một miếng xem nào.

- Món đó nấu cho em trai con đó.

Trong phòng khách, người cha - Giang Chấn Đông ho khan một tiếng:

- Thịt này tới 300 Tinh nguyên một cân lận.

Tinh Nguyên là tiền tệ lúc loài người bước vào thời đại Tinh Hà, cũng là loại khoáng chất vô cùng cứng rắn. Một Tinh Nguyên có giá trị ngang bằng với

một gam vàng

Tổng tiền lương một tháng của cha và mẹ cộng lại chỉ được hơn trăm Tỉnh Nguyên, vừa đủ cho gia đình bậc trung bình thường trang trải cuộc sống, nhưng muốn mua các loại thuốc bổ xa xỉ thì cũng hơi khó khăn.

Sa La thú là loại dã thú ngoài tình không rất khó bắt, nhưng xương thịt của nó thì đại bổ, nếu dùng nấu canh uống còn có thể cải thiện thể chất và tăng cường sức mạnh khiến cơ thể săn chắc hơn. So với các dược liệu đông trùng hạ thảo, nhân sâm thượng đẳng ở trên Trái Đất thì tốt hơn nhau gấp mười lần.

Gia đình Giang Ly thuộc dạng bậc trung, nhưng một năm cũng khó mà ăn được một lần.

- Cha, con biết rõ giờ là thời điểm để em trai bổ sung lực sinh mệnh.

Giang Ly nhún nhún vai, cũng rất hiểu chuyện. Tư chất của đứa em cực tốt, loại thịt xa xỉ thể này thì phải để dành cho nó.

- Bạch bạch bạch...

Một hồi tiếng bước chân đi tới, rồi cửa mở ra và có một thiếu niên xuất hiện sau cánh cửa.

Là thằng em Giang Đào.

Giang Đào có dáng người cường tráng, thân cao mét chín, mặc dù mới mười sáu tuổi nhưng so với người anh Giang Ly thì cao hơn một cái đầu. Cả người tỏa ra một loại sức mạnh phi thường, ánh mắt mắt của y sắc bén như chim ưng, còn mang theo khí thế bức người, trong trường cũng thuộc dạng số má.

Giang Ly đã mười bảy tuổi, nhưng chỉ cao một mét bảy lăm.

Hai anh em học chung một trường, em đang học lớp mười một, còn anh thì mười hai.

- Cha, mẹ, anh, con đã về.

- Hôm nay thi thổ thể nào rồi? Lực sinh mệnh có đột phá hay không hả con?

Giang Chấn Đông vội vàng hỏi, và người mẹ đang bận rộn trong bếp cũng đi ra.

- Con đã đột phá, lực sinh mệnh đạt 0.95, con còn nhận được học bổng ba mươi Tỉnh Nguyên nữa.

Giang Đào lấy từ trong túi ra một cái phong bì.

- Giỏi... quá giỏi...!

Giang Chấn Đông lộ vẻ mặt vui mừng:

- Con hãy chăm chỉ cố gắng, nhất định phải thi đậu vào Đại học Tỉnh Không, cả nhà đều gửi gắm hết hi vọng vào con đó. À, mẹ có nấu ít thịt Sa La thú, con mau vào ăn đi.

- Anh, anh cũng ăn chút đi.

Đứa em Giang Đào nhìn về phía Giang Ly:

- Thành tích lực sinh mệnh của anh luôn ở mức 0.7 là do không đủ dinh dưỡng bổ sung. Nếu ăn thêm chút Sa La thú này, thể chất nhất định có thể đề cao.

- Không cần.

Giang Ly khoát tay:

- Thiên phú của anh còn xa mới bằng em, ăn vào cũng chỉ lãng phí. Đúng rồi em trai à, em mau mau ăn hết thịt đi, bằng không để cho em gái nhìn thấy lại nhao nhao lên đòi ăn, sẽ làm cho cha mẹ khó xử đấy.

Đây là một gia đình gồm năm người, cha, mẹ, Giang Ly, thằng em Giang Đào, và còn cô em gái Giang Huyền năm nay mười ba tuổi.

- Wow, anh ba, lực sinh mệnh của anh đạt mức 0.95 luôn à?

Một cô bé mười ba tuổi đang từ cửa đi vào. Đúng là đứa em gái Giang Huyền:

- Em nghe nói lớp mười một của anh có tới hai trăm ngàn học sinh, chắc anh ba được xếp vào top mười người giỏi nhất rồi.

- Haaa...! Em gái đã về.

Giang Đào giờ tay kéo một cái ghế:

- 0.95 cũng có thể xem như số má ở trường, nhưng muốn vào được đại học Tinh Không còn kém xa lắm. Anh mày sớm muộn cũng phải luyện đạt mức 1.

- Em trai cũng đừng suy nghĩ nhiều.

Trong mắt Giang Ly toát ra vẻ quan tâm:

- Trường học của chúng ta hơn tám trăm ngàn học sinh, mà người có lực sinh mệnh đạt 1 đếm không đủ mười ngón tay. Thật ra bọn họ đều là con đại gia, mỗi ngày được ăn thuốc bổ siêu cấp, chúng ta đủ không nổi. Dinh dưỡng không đủ để tu luyện cấp độ cao, nên rất dễ gây phản tác dụng.

- Không có việc gì.

Giang Đào chẳng hề để ý:

- Anh, em đã tiến vào ngũ say giai đoạn ba. Mấy ngày nay, đã bắt đầu huấn luyện "nhập định"! Em muốn để cho những người đó biết, tài nguyên vĩnh viễn sẽ không sánh bằng thiên phú!

- Cái gì? Huấn luyện nhập định?

Giang Ly hoảng hốt:

- Em trai, em không phải là đang dọa anh chứ?

- Thật à?

Giang Chấn Đông, mẹ y và cả đứa em gái - Giang Huyền đều đồng loạt kinh ngạc, không thể tin được.

Giang Đào là thiên tài, rất nhanh đã thể hiện thiên phú của mình, từ năm cấp hai vào mỗi tối đã có thể trải qua tu hành, tiến vào trạng thái "ngủ say".

Từ khi đó trở đi, mỗi ngày y chỉ ngủ một giờ, hơn nửa lúc nào cũng tràn đầy tinh lực. Mà Giang Ly thì nhất định phải ngủ đủ tám tiếng mới miễn cưỡng đủ tinh lực, làm sao so sánh với em trai đây?

Nhưng giờ Giang Đào càng thêm lợi hại.

Lại có thể bắt đầu huấn luyện "nhập định"!

Kinh Phật "Trí Tuệ Độ Luận" có nói: "Nhập định giả, thủy hỏa bất năng hại, diệc bất mệnh chung. Khả kiến giá cá cảnh giới đích thần kỳ chi xứ."

(DG: Do đây là Kinh Phật nói nên mình để nguyên, xin được mạn phép dịch ra cho dễ hiểu. "Người nhập định, nước lửa không thể xâm hại, sinh mệnh không thể chết. Có thể thấy được cảnh giới này cực kỳ thần kỳ.")

Ngày nay khoa học hiện đại đã nghiên cứu, với trạng thái nhập định, tiềm năng của bản thân đều được khai phá, nội tiết tự thay đổi, thể trạng ngày càng cường tráng.

Nội tiết là thứ rất thần kỳ, có người mắc bệnh không rõ hoặc chứng Chu Nho*, nguyên nhân là do nội tiết gây nên.

(*Chu nho: Tên tiếng anh là Dwarf dịch nghĩa là thù người lùn.)

- Lốp anh có tên Trương Nhạc chảnh chó, nếu so với em thì chỉ là đồ vô dụng.

Giang Ly vui mừng, Trương Nhạc dựa vào tài nguyên và hương liệu*, mỗi lúc trời tối mới miễn cưỡng "ngủ say", mà thằng em Giang Đào chỉ cần vận động cũng có thể tự tiến vào. Cái này rất giống với Túy Quyền thời xưa, tinh thần say mà lại không say. Mọi người nhờ say rượu để mượn lực, nhưng Túy Quyền không phải uống rượu là có quyền, mà là gây tê tinh thần, ngành khoa học nghiên cứu chính là tâm linh, chỉ cần vận động là có thể tiến vào "ngủ say".

*Hương liệu: nhang thơm, hay chất đốt lên có mùi thơm.

Trong trạng thái "ngủ say" lúc vận động, thân thể không hề mệt mỏi, năng lượng căng đầy, tuyến trên thận kích thích đều bị khống chế.

Nhưng chân chính "nhập định" so với "ngủ say" giai đoạn ba còn khó gấp trăm lần, giải trừ tâm ma trong lòng, ý chí không được có tạp niệm, tinh thần theo gió bay đi ngàn dặm.

Cần phải có một nghị lực vô cùng lớn, tâm linh động, xử lý trăm việc khó khăn như Viên Hầu*, mới cầu mong nhập định.

(*Viên Hầu: khí hoặc vượn, đại diện cho các con vật linh động nhạy bén.)

Cả trường học tám trăm ngàn học sinh, muốn tìm ra được một, hai người có thể "Nhập định" thật là không thể.

Đứa em Giang Đào do tài nguyên không đủ, bằng không đã bước vào cấp độ lực sinh mệnh 1 từ lâu rồi.

Đương nhiên, trên "nhập định" còn có "thai tức".

Muốn đạt tới "thai tức" chỉ có là thể là những đại sư tâm linh, thuộc tầng lớp tinh anh của loài người.

Cái gọi là "thai tức" chính là không dùng đến miệng mũi để thở, tiến vào cảnh giới giả chết, còn trong cơ thể các tế bào tự động thở, trong mỗi thời khắc đều trong giai đoạn cường hóa hoàn mỹ, tu luyện càng lâu về sau thân thể phát triển mạnh mẽ không thể tưởng tượng nổi.

Có khi tu luyện càng sâu tâm linh cảnh giới có thể vượt qua giới hạn "thai tức", nhưng đó đều chỉ là một số ít tinh anh đại sư tâm linh của loài người mới tu luyện tới, học sinh thời nay căn bản là sẽ không thể nào chạm đến.

Đương nhiên còn có một số người cường đại, không cần tu luyện tâm linh cũng có thể.

Bởi vì có nhiều linh đơn diệu dược để tu luyện và rất nhiều thuốc bổ siêu cấp có thể tăng cường thể chất. Ở trường học có một số học sinh phú hào sinh mệnh lực cũng rất cường đại.

Những nhân vật cường đại của loài người, một là con của đại gia với tài nguyên vô số. Hai là thiên phú hơn người như Giang Đào đây.

Còn nếu có tài nguyên và thiên phú thì đương nhiên là kẻ vô song không gì sánh kịp.

Ở góc tường, màn hình Tivi đang chiếu tin tức ngày hôm nay.

Mỹ nữ MC cười dịu dàng:

- Căn cứ vào kết quả điều tra, loài người ở khu vực Phổ Thông tuổi thọ trung bình khoảng 100, còn ở khu vực Tinh Anh là 180...

- Wow...!

Em gái Giang Huyền kêu lên:

- 180 tuổi luôn, thế là sống được bao lâu nhỉ? Mà chúng ta khi nào mới di cư tới khu vực Tinh Anh đây?

- Em gái, em yên tâm đi. Anh nhất định sẽ làm cho nhà mình chuyển tới đó.

Giang Đào xoa nắm tay, cả người y rung động, khiến lực sinh mệnh tràn đầy và ý chiến đấu toát ra ngoài, lòng tin trong câu nói cứng như sắt thép.

- Khu vực Tinh Anh...

Cha Giang Chấn Đông và người mẹ cũng lộ ra niềm hy vọng.

Chỗ ở của loài người được chia làm hai khu vực: Phổ Thông và Tinh Anh.

Trong khu vực Tinh Anh đều là tinh anh của loài người với các vị lãnh đạo cấp cao, đại gia siêu cấp, cường giả tuyệt thế.

Hoàn cảnh giáo dục, bệnh viện, khoa học kỹ thuật so với khu vực Phổ Thông đều phát triển hơn vài chục năm.

- Anh, em nghe nói khu vực Tinh Anh có người sống được trong môi trường chân không, dùng tay xé rách mảnh thú tinh không và có người đạt lực sinh mệnh trên 3... có đúng hay không ạ?

Em gái Giang Huyền hưng phấn nghị luận:

- Đó là siêu nhân à?

Em trai Giang Đào xoa đầu em gái:

- Tất nhiên rồi, khu vực Tinh Anh là nơi tập trung tinh anh và cường giả của loài người. Hơn hai trăm năm trước, loài người vẫn chưa rời khỏi Trái Đất, tài nguyên chưa đủ, sau này tiến hành bước nhảy Alpha mới đạt được nhiều được vật quý giá. Và từ đó lực sinh mệnh của con người mới được tăng thêm.

- Chuẩn.

Giang Ly cũng giúp em gái tóm gọn kiến thức:

- Hơn hai trăm năm trước, lúc loài người chia ra rất nhiều đất nước, lực sinh mệnh cỡ 0.5 so với em bây giờ còn thua xa về độ cường tráng.

- Nói thật, loài người chúng ta ở Trái đất được thánh thần trợ giúp. Vào năm 2050, một chiếc đĩa bay chiến đấu đột nhiên rơi xuống, các nước hò nhau tranh đoạt cái đĩa bay dẫn tới chiến tranh thế giới thứ 3. Nhưng cũng vì thế mà loài người mới thống nhất, rồi cùng nhau nghiên cứu đĩa bay ngoài hành tinh mới ngộ ra khoa học kỹ thuật "bước nhảy Alpha". Chứ nếu không, loài người chẳng thể phát triển tới mức này được.

Giang Đào cảm khái về lịch sử.

- Chỉ có thi đậu Đại học Tỉnh Không mới có hi vọng di cư tới khu vực Tỉnh Anh. Nơi đó chính là cái nôi của tỉnh anh.

Cha Giang Chấn Đông tiếp lời:

- Ăn gì đi con. Đây là gà ác hầm đông trùng hạ thảo, còn có hàu tuyết không lò, nhân sâm... mặc dù là đồ nuôi trồng công nghiệp nhưng hiệu quả cũng tương đương thứ mọc tự nhiên ngày xưa.

Món ăn trên bàn rất thịnh soạn, có nhiều thuốc bổ như: nhân sâm, nhung hươu, hàu tuyết, đông trùng hạ thảo... đều là đồ công nghiệp nhưng được hiệu vẫn bảo tồn.

Tất nhiên, đây chỉ là bữa ăn của dân thường.

Còn đám đại gia thật sự chẳng ăn thứ này.

Tuổi thọ loài người trong khu vực Phổ Thông cỡ 100 tuổi, nó có liên quan tới đồ ăn, từ lâu mấy loại thuốc đại bổ đã có thể nuôi trồng.

Đương nhiên, thuốc bổ chân chính là ở trong thiên nhiên bên ngoài hành tinh, ví dụ như thịt Sa La Thú, nó mới có thể nằm trên bàn ăn của nhà giàu có.

Cơm nước xong xuôi, em trai Giang Đào buông bát xuống:

- Cha, mẹ, anh, buổi tối em tới trường để tiến hành huấn luyện nhập định và giờ phải đi rồi.

- Cần thận nha con/em.

- Dạ vâng.

Trong lúc nói chuyện, em trai Giang Đào vừa nhích người cái đã ra khỏi nhà. Động tác "Viên Hào Di Thân" như gió, nhanh hơn chim bay, nháy mắt đã biến mất, chẳng khác nào cao thủ luyện võ hai trăm năm trước.

Động tác này Giang Ly nhìn không thấu, chứ đừng nói là làm.

- Giang Đào, đi ra ngoài à?

- Cháu tới trường huấn luyện, chào dì Vương, chú Lý...

- Tốc độ nhanh thật, ông Giang có đứa con quá tuyệt. Chả bù cho thằng con nhà tôi, ăn thuốc bổ như heo húp cám thế mà lực sinh mệnh có 0.7, làm tôi tức sôi máu luôn.

- Giang Đào là thiên tài, nó là học sinh tiến vào ngũ say đã lâu, còn đứa nhóc nhà tôi cũng chả có vị gì...

Bên ngoài vọng lại tiếng khen ngợi khiến cha Giang Chấn Đông và người mẹ cười tươi như hoa.

- Cha, mẹ, con cũng đi ra ngoài đây.

Ăn cơm xong, sau khi cùng em gái rửa chén, Giang Ly xách theo một giỏ thức ăn dành cho mèo đi ra ngoài.

- Lại tới chỗ đám mèo hoang ở công viên cho chúng ăn à?

Giang Chấn Đông nhíu mày, rồi chợt nhớ tới điều gì đó mới giãn ra:

- Đi đi, nhớ về sớm nghe.

- Chấn Đông, có phải Giang Ly đang chán chường hay không?

Người mẹ đi ra, nói:

- Nhưng ông cũng đừng trách nó, thiên phú của Giang Đào tốt hơn nên từ nhỏ trong nhà mọi thứ đáng giá đều dành cho Giang Đào hết.

- Cũng do thiên phú của thằng con - Giang Ly này hơi kém, nếu mà có thể ngũ say cũng đã khá hơn rồi. Chủ yếu tôi sợ áp lực của Giang Đào quá lớn sẽ đè bẹp nó, dù sao mọi hy vọng đều gửi gắm vào nó. Bản thân Giang Chấn Đông tôi làm không được nên đành dựa vào con để hoàn thành nguyện vọng... Nhưng Giang Ly thì... hàizzz...!

Giang Chấn Đông thờ một hơi dài.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đế Tinh Hà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Cảnh Giới thai Tức Của Mèo

- Meo meo...

Khi màn đêm buông xuống, ở một góc yên tĩnh trong công viên nhưng lại rất đông đúc. Một nhóm mèo có bộ lông mềm mượt đang riu rít chạy từ xung quanh về đây, rồi giành nhau giỏ đồ ăn của mèo trong tay Giang Ly.

Trong đám mèo con*, có một con mèo có đốm hình hoa lớn - "Vua Mặt Hoa". Nó hùng dũng, oai vệ, khí phách hiên ngang, nó vung chân trước nhằm vào đám mèo con, cướp đi rất nhiều thức ăn.

(*Mèo này đang trong thời kỳ bú sữa mẹ.)

- Bốp.

Giang Ly đập "Vua Mặt Hoa", sau đó nghiêm giọng cảnh cáo:

- Vua Mặt Hoa, mày mà dám bắt nạt đám bạn nhỏ bé này nữa, sẽ không được ăn nghe chưa.

Con mèo lớn - "Vua Mặt Hoa" chẳng dám gây chuyện nữa, mà chỉ đau khổ trốn qua một bên.

Mấy chú mèo con bị bắt nạt ban nãy lập tức ùn ùn chạy tới vây quanh chân Giang Ly kêu "meo meo!", mừng rỡ lẫn lộn rất là vui vẻ.

Giang Ly ngồi xổm xuống dùng tay vuốt ve cái đầu của mấy chú mèo, đồng thời kiểm tra cơ thể tụi nó xem có bị thương không. Mẹ của đám mèo con này vào tháng trước đã bị chó cắn chết, mất đi sự che chở tụi nó rất khó sống, nên Giang Ly mới phải chuyên tâm chăm sóc chúng.

Năm nay Giang Ly tròn mười bảy tuổi, vậy là hắn đã nuôi nấng đám mèo hoang này được hai năm. Lúc đầu, chỉ có mấy chú mèo hoang mà đến giờ đã hơn ba mươi con rồi, số lượng mèo hoang ngày càng gia tăng.

Chỉ khi ở cùng đám mèo hoang, trong lòng hắn mới cảm nhận được sự bình tĩnh tuyệt đối, tránh xa bầu không khí căng thẳng gây áp lực ở trường học. Trường cấp ba là nơi dành cho đam mê của thời thanh niên phơi phới phấn đấu, nhưng đối với những người không có hy vọng thì nên rời xa, tránh bị lạc lõng.

- Lũ lì lợm này, ăn mau lên, kéo con Mèo Đen Không Lỗ tới đây.

Giang Ly thúc giục.

Gần đây hơi kỳ lạ, ở trong đám mèo hoang bỗng xuất hiện một con mèo đen to béo. Nó nhanh nhẹn như con sóc, mỗi lúc xuất hiện đều luôn quét sạch hết thức ăn của đám mèo. Thậm chí thi thoảng nó còn cướp lấy đồ ăn trên tay của hắn, đúng là nó chẳng sợ người.

Tuy Giang Ly đã nhiều lần theo dõi, do muốn tìm hiểu nguồn gốc của Mèo Đen Không Lỗ rốt cuộc là ở đâu, nhưng lần nào nó chui vào cống thoát nước cũng đều mất đi dấu vết.

Giờ đây, hắn vừa cho mèo ăn, vừa âm thầm dò xét những lùm cây ở bốn phía bên trong công viên, thử nhìn xen khi nào Mèo Đen Không Lỗ xuất hiện.

- Giang Ly, lại cho mèo ăn nữa à?

Giọng nói tròn âm, rõ chữ truyền tới, sau đó từ trong bóng cây in dưới con đường có một cô gái đang chạy bộ về phía này. Cô gái mặc quần áo màu trắng, dáng người dong dỏng cao cộng thêm chút gió thổi vào mái tóc dài, tất cả đều toát ra nét trẻ trung cực kỳ.

- Lạc Hàm, học tập gấp gấp như thế mà bạn vẫn rảnh đến công viên đi dạo à?

Giang Ly gật đầu.

Cô gái tên là Chu Lạc Hàm, vào mỗi tối đều đến công viên đi dạo. Cô thuộc nhóm những người có số má và đảm nhiệm chức chủ tịch hội học sinh ở trường, cộng với gia thế hiển hách, nên cô cũng là mục tiêu săn đón của đám học sinh nam, nhưng, cô lại chẳng thèm để ý tới ai.

Tuy cô và Giang Ly học khác lớp nhưng đều là học sinh khối mười hai.

Lớp trưởng - Trương Nhạc đã theo đuổi Lạc Hàm từ lâu mà vẫn không hiệu quả, cho nên gã mới cảm Giang Ly gần gũi với Lạc Hàm, nếu không sẽ gặp một lần đập một trận.

- Đi dạo có tác dụng thư giãn tâm linh đó.

Lạc Hàm thoải mái đi tới, rồi giúp Giang Ly cho đám mèo ăn, đồng thời vuốt ve mấy chú mèo con.

Hai người yên lặng cho mèo ăn, không ai nói gì, từ lâu đã có sự ăn ý rất tự nhiên.

Hôm nào Giang Ly cũng ở trong công viên cho mèo hoang ăn, vào khoảng nửa năm trước thì Lạc Hàm trông thấy và cô cũng mến cậu thanh niên này nên đã tới trợ giúp.

- Giang Ly, sau khi tốt nghiệp trung học, cậu có kế hoạch gì không?

Lạc Hàm chợt hỏi.

- Không! Lực sinh mệnh của tôi chỉ đạt 0.7, đã hết hy vọng thi vào Đại học Tinh Không.

Giang Ly vuốt ve một chú mèo, cũng không ngẩng đầu mà đã trả lời.

- Cậu gặp khó khăn gì à? Chắc tôi có thể giúp cậu đó!

Lạc Hàm nhìn Giang Ly, bên trong ánh mắt của cô ẩn chứa một luồng sức mạnh.

- Bạn giúp tôi?

Về mặt Giang Ly chợt đổi, sau đó lắc đầu đáp:

- Cảm ơn ý tốt của bạn, nhưng mình muốn làm chủ cuộc đời của mình.

Từ chối sự trợ giúp của Lạc Hàm, hai người lại im lặng, xen lẫn chút xấu hổ.

Lạc Hàm trầm ngâm một lúc, rồi đứng dậy:

- Bắt đầu từ ngày mai tôi phải đi huấn luyện đặc biệt, nên không có thời gian nuôi nấng mèo con. Tôi mong cậu chăm sóc bọn chúng thật tốt.

- Không thành vấn đề, cái lũ nhóc đã ở chỗ này cùng tôi lớn lên mà.

Giang Ly xem nhẹ đề xuất ấy, cứ ngồi vuốt ve mèo con mãi.

Lạc Hàm than thở, rồi xoay người rời đi.

Đây kiểu như bèo nước gặp nhau, nước chảy mây trôi, mất đi chẳng còn dấu vết.

"Sao tôi lại không biết cậu muốn giúp tôi chứ? Nhưng duyên phận của chúng ta chỉ là cùng nhau chăm sóc mèo hoang mà thôi! Nhà cậu gia thế hiển hách, thật sự tôi không thể trèo cao được!"

Nhìn theo bóng lưng Lạc Hàm, trong lòng Giang Ly cười chua xót, trời định cóc và thiên nga không thể bên nhau.

- Giữ!

Chợt có tiếng giống báo gầm đân xen nổi hoảng loạn vang lên, và nó đã chặt đứt dòng suy nghĩ của Giang Ly.

Một con Mèo Đen Không Lông từ bụi cỏ trong công viên nhảy vọt ra, cộng với bộ lông óng ánh, nhìn nó giống một con hổ nhỏ màu đen đang lao tới như con sóc.

- Rầm rầm rầm..

Trong đám mèo hoang, con Vua Mặt Hoa to khỏe nhất đã bị nó đánh bay.

Mèo Đen Không Lông vọt tới rồi dùng tốc độ chớp nhoáng quét sạch hết thức ăn dành cho mèo, sau đó nhanh chóng cạp đầu một chú mèo con trước khi chạy trốn.

- Mèo Đen Không Lông tới rồi!

Giang Ly theo sát chặt chẽ, con mèo này giành thức ăn của đám mèo thì chả sao, nhưng lại dám tha mèo con đi thì không được:

- Lần này tao muốn xem, rốt cuộc mày chui ra từ chỗ nào.

Vèo vèo vèo... Mèo Đen Không Lỗ bỏ chạy rất nhanh, cứ như một con sóc lao ra ngoài công viên.

Giang Ly bám theo sát, hiện tại lực sinh mệnh của hắn đạt 0.7, tốc độ chạy đã rất nhanh.

Trong trường, vài người có lực sinh mệnh cực cao, tốc độ chạy nước rút một trăm mét là năm giây. Tốc độ cỡ này là rất nhanh, nếu hắn ra đường đua với đám người này sẽ bị đánh bại.

Thằng em Giang Đào có tốc độ chạy trăm mét là sáu giây.

Tốc độ của Mèo Đen Không Lỗ cũng rất nhanh, Giang Ly đuổi từ công viên tới tận bờ sông đã nhận ra là không theo kịp. Nó đúng là một con mèo thần kỳ, thể năng so với đám mèo thường phải mạnh mẽ hơn mười lần.

Dần dần, Mèo Đen Không Lỗ lùi lại rồi chui tọt vào đường cống thoát nước của thành phố.

Lần này Giang Ly không buông tha mà nhanh chóng chui vào theo.

Đường kính cống thoát nước rất lớn, cứ như vương quốc và cung điện độc lập ở dưới lòng đất. Nhớ tới đợt mưa to mấy trăm năm trước, dòng nước ngập úng có thể gây người chết người đã trôi vào dĩ vãng.

Thành phố ngày nay, chấp hết mưa to cỡ nào cũng chẳng ngập lụt.

Bên trong cống ẩm ướt, vừa cao vừa rộng và bốn phía thông nhau, ngỡ như mê cung. Nhưng nó không có mùi hôi hay khí mê-tan, tất nhiên đây là thành quả sau này của nền văn minh loài người phát triển.

Thậm chí cống thoát nước còn được dùng là hầm trú ẩn nếu gặp tình huống khẩn cấp, tránh ăn phải đạn lạc hay bom rơi.

Mèo Đen Không Lỗ chạy băng băng trong mê cung cống thoát nước, ý định cắt đuôi người đuổi đánh. Giang Ly bám sát không buông, nếu là bình thường hắn chẳng chui vào nơi dơ bẩn này, nhưng hôm nay lại khác, hắn quyết tìm hiểu xem rốt cuộc Mèo Đen Không Lỗ có gì thần kỳ và không để nó gây tổn thương cho mèo con.

Đuổi mãi, dần dần đã tới chỗ xa xôi nhất của cống thoát nước, ít ai mò tới.

Cuối cùng, sau khi chạy khắp ngõ ngách thì Mèo Đen Không Lỗ cũng dừng lại. Cặp mắt mèo ở trong bóng tối phát ra ánh sáng màu xanh lá cây, chú mèo con bị quăng lại khiến Giang Ly thờ ngẩn, than dài.

- Tạch tạch!

Giang Ly móc điện thoại ra, bấm nút bật đèn, ánh sáng màu trắng như tuyết chiếu rọi một đoạn cống.

- Cái gì đây? Xác chết à?

Ánh sáng rọi lên trên, soi rõ khung cảnh trước mắt đã làm hắn chấn động.

Đằng sau Mèo Đen Không Lỗ có một cái xác khô đang ngồi ngay ngắn.

Khung xương của cái xác rất cao lớn, dáng người to khỏe, không khí không khùng bố nhưng lại có mùi vị bát ngát, khí phách cao chót vót, tách rời khỏi thế gian, nhìn thấu sự thay đổi của mây gió, xem việc trên đời như giấc mộng.

Xác khô dùng hai tay bưng một khối đá màu trắng sữa, trên khối đá có ít hoa văn, cũng chẳng có gì đặc biệt.

- Đây là ai?

Giang Ly chăm chú quan sát từng chút một, và không dám ngu ngốc hành động.

Cống thoát nước!

Mèo đen!

Xác khô!

Khối đá màu trắng sữa!

Chúng hợp lại tạo thành bức tranh quý dị, làm Giang Ly ngỡ như mình đang mơ.

Con người trong bóng màu xanh lá cây của Mèo Đen Không Lỗ đối mắt với Giang Ly một lúc, nó cảm thấy không có gì nguy hiểm nên bèn xoay người ra hướng khác rồi đột nhiên chồm tới khối đá màu trắng sữa trên tay cái xác khô.

Chuyện kỳ lạ đã xảy ra.

- Bịch!

Móng vừa chạm vào khối đá màu trắng sữa thì cả cơ thể nó như bị một luồng sức mạnh làm tê liệt, đồng thời ngã thẳng cẳng nằm sấp xuống mặt đất.

- Khò khè, khò khè...

Mèo Đen Không Lỗ cũng không gặp nguy hiểm, mà là đang ngáy o...o...!!!

Dường như khối đá màu trắng sữa này ẩn chứa sức mạnh thần bí, còn chưa kịp đụng đã bị thôi miên.

Trong lòng Giang Ly thầm suy nghĩ: "Đây là vật gì? Lại thôi miên Mèo Đen Không Lỗ được, nhưng phỏng chừng không có gì nguy hiểm."

Hắn quan sát cẩn thận, phát hiện sinh mệnh của Mèo Đen Không Lỗ đang ở trong trạng thái ngủ rất đặc thù, như có như không, rồi rồi cuộc đã ngừng hô hấp, nhưng da lông trên thân lại hơi nhúc nhích giống như tế bào đang hít thở. Đây là đang tiến vào trạng thái giả chết.

- Chẳng lẽ là... thai tức!? Một con mèo làm sao đạt tới được?

Cảnh giới này là trong truyền thuyết, lại bị một con mèo đạt đến?

Mèo Đen Không Lỗ rất to khỏe, tốc độ mọi hành động đều nhanh như chớp, phỏng chừng là thành tựu của cảnh giới "thai tức". Nội tiết thay đổi, tế bào trong cơ thể được cường hóa rất nhiều, chắc trăm phần trăm đây là công dụng của "khối đá màu trắng sữa".

"Trời ạ, khối đá màu trắng sữa này lại làm cho con mèo tiến vào cảnh giới thai tức." Trái tim của Giang Ly muốn nhảy khỏi lồng ngực, cái này đúng là khó tưởng tượng.

Quả nhiên còn chưa tới gần, mí mắt của hắn đã có cảm giác sụp đổ, mệt mỏi vô cùng và ánh mắt cũng dần mờ đi.

Thật sự là quá mệt.

Hắn ngỡ như mình đã ba ngày, ba đêm chưa nhìn thấy giường nên chỉ muốn liều mạng nằm xuống, cho dù là trời sập cũng phải ngủ trước đã.

"Không, không thể ngủ! Phải nắm được khối đá màu trắng sữa." Giang Ly cắn chóp lưỡi, cố dùng cảm giác đau đớn kích thích chính mình rồi gắng sức rướn người tới trước để ngón tay chạm vào khối đá màu trắng sữa.

"Àm ầm!"

Cuối cùng, hắn vừa chạm vào khối đá màu trắng sữa lập tức con buồn ngủ ập đến bộ não, cả người không thể duy trì nữa mà đã ngã xuống, tiến sâu vào cấp độ vong ngã, tràn ngập dư dấy, quên luôn cả thế giới.

Chưa từng trải qua đoạn thời gian này, hắn ngủ rất ngon.

"Giấc mộng ngàn năm, đêm nay là năm nào?"

Trong giấc ngủ, dường như hắn đang nằm mơ (mơ thấy mình đang ngủ, giấc ngủ ấy lại mơ), trong mơ hắn nghe thấy tiếng thở dài tận đáy lòng.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đế Tinh Hà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Đại Mộng Ngàn Năm?

Giang Ly đang nằm mộng, trong giấc mơ cậu ta đang chìm sâu vào một không gian cổ quái, hoa nở rộ khắp nơi đang rơi là tả, có một nam tử mặc áo trắng đang ngồi thiền định bên dưới gốc cây, như một xác khô, thần sắc dường như đau buồn mà cũng giống như hoan hỉ.

Sâu bên trong não bộ của Giang Ly như đang được truyền đạt một luồng ý niệm.

- Thế giới của ta bị Thiên Ngoại Tà Ma xâm lược, chúng ta kiên cường phản kháng nhưng không sao chống lại được. Chỉ còn cách mang theo bảo vật Đại Mộng Tâm Kinh cố trốn chạy khỏi đại nạn, đến được nơi đây thì như ngọn đèn hết dầu, đại nạn sắp đến, đành lưu lại bảo vật tại nơi tọa hóa*, chờ người hữu duyên. Đại Mộng Tâm Kinh ở thế giới của ta chính là phương pháp tu hành vô thượng, tuyệt đối không được để rơi vào tay của bọn Thiên Ngoại Tà Ma... Nếu đạt được truyền thừa Đại Mộng Tâm Kinh của ta thì hãy giết hết Thiên Ngoại Tà Ma, cứu vớt thế giới của ta."

Tọa hóa: Trong Phật ý chỉ nơi ngồi của những Hòa Thượng lúc Niết Bàn. (Nói giảm nói tránh)

Cảnh vật trong mơ lại biến đổi, trước mắt lại hiện ra một đại lục vô cùng rộng lớn, đại lục này thật lạ lẫm, sông núi trùng trùng điệp điệp, mặt đất chạy dài đến vô tận, bên trong đại lục người người tu luyện võ học, nhưng mà khoa học kỹ thuật lại giống như thời cổ đại.

Trong đó có vô số người sinh mệnh lực cực kỳ cường đại khó mà tưởng tượng nổi, biển ảo khôn lường, dời sông lấp biển, đập gió mà bay.

Bỗng nhiên, bầu trời như nứt ra, từng chiếc từng chiếc các chiến hạm khổng lồ từ trên bầu trời hạ xuống, toàn bộ đại lục đều bị công kích, trong chiến hạm có rất nhiều người mặc áp giáp xông ra cướp bóc, giết người đốt nhà, đương nhiên cũng gặp phải sự chống trả quyết liệt của vô số cao thủ trên đại lục, các cao thủ bị chém giết cũng liêu minh xông lên đánh trả phá hư các chiến hạm, cuộc chiến cứ diễn ra như không hề có dấu hiệu chấm dứt...

Theo như lời của nam tử mặc áo trắng thì những người mặc áo giáp này chính là Thiên Ngoại Tà Ma.

- Đó là? Chiến hạm của chúng ta.

Chứng kiến "Thiên Ngoại Tà Ma" trong mơ Giang Ly cảm thấy có chút quen thuộc, nhất là chiến hạm khổng lồ kia lại có gắn một viên ngọc xanh thắm, đây chính là chiến hạm của người Địa Cầu.

- Ta hiểu rồi... Chúng ta chính là Thiên Ngoại Tà Ma, người Địa Cầu đánh chiếm thế giới của người, người lại chạy tới Địa Cầu.

Giang Ly thần trí có chút mơ hồ ngốc.

Hai trăm năm trước, năm 2050, một chiến hạm khổng lồ ngoài hành tinh rơi xuống Địa Cầu.

Các quốc gia vì tranh đoạt chiến hạm này mà đã phát động thế chiến thứ ba.

Đại chiến vô cùng thảm khốc, cuối cùng lại khiến cho nhân loại thống nhất, các quốc gia cao tầng liên hợp lại tạo thành một chính phủ nhân loại mới.

Nhân loại thống nhất tiến vào kỷ nguyên mới.

Trăm năm đầu trong kỷ nguyên mới, nhân loại bởi vì nghiên cứu chiến hạm mà đã bỏ mạng không biết bao nhiêu người bên ngoài hành tinh, nhờ vậy mà khoa học kỹ thuật tăng tiến, sinh mệnh lực của con người cũng đột phá theo.

Hai trăm năm tiếp theo, xuất hiện "trùng động"* kỹ thuật phát triển vượt bậc, bắt đầu thăm dò các hành tinh khác, phát hiện tài nguyên cực lớn, thậm chí còn lập căn cứ bên ngoài hành tinh.

*Trùng Động: Có lẽ đây là từ cổ, ý chỉ trùng động khiêu dục kỹ thuật, khai thủy.

Nhân loại Địa Cầu nhờ có sự nhảy vọt của "trùng động" tiến vào thời đại Tinh Không, năng lực phát triển mạnh mẽ, chinh phục được hàng loạt các hành tinh khác, cướp đoạt tài nguyên xâm lấn đại lục này.

Mà nam tử mặc áo trắng vì tránh không để bị đoạt Đại Mộng Tâm Kinh, đã dùng một năng lực đặc biệt để chạy trốn, khéo lại đến được Địa Cầu thì như ngọn đèn hết dầu, cuối cùng thì tọa hóa.

Giang Ly hiện tại thân lại là một thành viên của "Thiên Ngoại Tà Ma" không ngờ lại được truyền thừa của gã nam tử.

Xem ra, thời gian nam tử này đến đây cũng không lâu, bằng không đã bị người khác phát hiện.

Đây là sự việc vô cùng cơ mật, một khi bị phát hiện tất khó tránh khỏi sóng to gió lớn. Phải biết rằng những người đi chiến đấu chiếm hành tinh khác đều là những tinh anh trong quân đội, người bình thường thì không thể nào làm những việc đó được.

- Người hữu duyên, trách nhiệm tiêu diệt Thiên Ngoại Tà Ma điều nhờ cậy hết vào người, Đại Mộng Tâm Kinh ẩn chứa vô số ý nghĩa vô thượng sâu xa bên trong, càng tu luyện về sau sẽ có thể đối kháng được năng lực của Thiên Ngoại Tà Ma..... Nhớ kỹ, khi đạt được truyền thừa Đại Mộng Tâm Kinh, người nhất định phải giết hết Thiên Ngoại Tà Ma! Nếu không, người sẽ gặp vận hạn! Trọn kiếp không thể siêu sinh!

Àm!

Ý niệm của nam tử áo trắng cuối cùng cũng nổ tung.

Giang Ly cũng theo tiếng nổ mà giật mình tỉnh dậy trong mơ.

Cậu ta cũng phát hiện mình vẫn còn đang nằm trong cống thoát nước, vết bẩn lem luốc khắp quần áo, nhưng tinh thần lại vô cùng thỏa mãn, cảm giác như giấc mơ mang đến vô số chỗ tốt.

- Quả nhiên vừa rồi ta đã tiến vào cảnh giới Thai Tức.

Giang Ly khoa tay múa chân hai quyền, cảm giác sinh lực tràn trề có thể đánh chết vài con mãnh hổ.

Àm àm!

Cái xác khô kia bỗng nhiên bốc cháy lên bùng bùng, tro bụi rơi xuống nước tạo thành một đường cầu vòng, cuối cùng tan biến vào hư không.

- Biến hóa cầu vòng?

Trông thấy xác khô hóa thành cầu vòng, Giang Ly lại chấn động mạnh lần nữa, cậu ta không ngờ chính mình lại có thể thấy được hiện tượng "Biến hóa cầu vòng".

Rất lâu trước đây trong thời cổ đại có tương truyền rằng, có các cao tăng tâm linh tu tới cảnh giới rất cao, cả người sẽ bốc cháy, hóa thành một đường cầu vòng, sau đó biến mất vào trong hư không, hiện tượng này được gọi là "Biến hóa cầu vòng".

Đối với hiện tượng "Biến hóa cầu vòng", trong thời đại Tĩnh Không vô số các học giả trình độ cao đều đã nghiên cứu qua, nói là trình độ đó đã đạt tới tâm linh tinh thuần, bản thân cùng tần số của vũ trụ đã hợp nhất, tạo thành một loại cộng hưởng, thân xác sẽ bốc cháy lên tạo thành một đường cầu vòng, ngoài ra sinh mệnh đã tiến vào một hình thái khác của Niết Bàn.

- Cũng may xác khô này đã hóa thành cầu vòng, nếu không thì cũng gây ra vô số phiền toái, bằng không ta cũng không muốn đem xác khô này đi mai táng, nếu lỡ như bị phát hiện thì sẽ bị lọt vào diện nghiêm mật thẩm tra lại liên lý tới gia đình!

Giang Ly nhìn thấy xác khô hóa thành cầu vòng biến mất vào hư không, cuối cùng cũng thờ dài một tiếng.

Con mèo đen và mèo con vẫn còn đang ngủ, Giang Ly cũng không muốn đánh thức chúng nó, bởi vì việc này đối với Thai Tức của nó cũng có nhiều chỗ tốt, về sau mèo con cũng sẽ giống như mèo mẹ vô cùng khỏe mạnh.

- Đại Mộng Tâm Kinh, ta coi một chút xem đây rốt cuộc là chuyện gì?

Đã nhận được kỳ ngộ rồi nhưng Giang Ly cũng chưa muốn đi ra, dùng ánh đèn quan sát khối đá màu trắng sữa. Đáng tiếc là khối đá kia căn bản không có gì thần bí như ở địa phương của nó.

- Không còn cách nào khác thôi đành mang về nghiên cứu xem rốt cuộc nó có tác dụng gì?

Nghiên cứu nửa ngày trời cũng không có phát hiện gì Giang Ly cũng đành đem bỏ túi mang về.

Cậu ta tranh thủ thời gian chạy về nhà tắm rửa.

Buổi tối, cậu ta nằm trên giường, vô cùng hưng phấn, lật qua lật lại xem "Khối đá màu trắng sữa", thứ này chính là "Đại Mộng Tâm Kinh" mà trong giấc mơ nam tử mặc áo trắng nói với ta rồi.

Cậu ta hồi tưởng lại từng chi tiết, ước chừng biết rõ nam tử mặc áo trắng này là do bị chiến hạm của Địa Cầu công phá, nên đã mang theo khối đá màu trắng sữa Đại Mộng Tâm Kinh này chạy trốn đến đây, những thứ khác thì không tài nào biết được.

Về phần khối đá màu trắng sữa này cũng không biết thế nào để tu luyện.

- Nhỏ máu nhận chủ?

Tay cậu ta nhấc tiểu đao lên tự cứa vào tay mình, nhỏ vào khối đá cũng không thấy tác dụng, mà khối đá màu trắng sữa này cũng không hề hấp thụ huyết dịch, rõ ràng đây chỉ là một khối đá bình thường cũng không thấy có chuyện tinh thần bí gì phát sinh.

Nghiên cứu cả buổi cũng không thể tìm ra được kết quả gì.

Cậu ta mệt nhọc ngáp dài một cái.

- Chẳng lẽ là ăn vào?

Đem khối đá màu trắng sữa rửa sạch sẽ sau đó cậu ta lại tiếp tục nghiên cứu, đột nhiên lại có một ý nghĩ, đem ngâm trong miệng xem nó có hương vị gì, còn cần thử một cái xem có cứng không.

Cậu ta nào có biết vừa đem khối đá ngâm vào miệng thần trí lại phát sinh trở nên mơ hồ, khối đá kia lại phát ra công năng thôi miên, cậu ta ngủ thật sâu lần nữa tiếp nhập vào cảnh giới Thai Tức.

Hồ hấp của cậu ta rất tự nhiên, giống như một cái ống thổi gió, cuối cùng lại im lặng không một tiếng động, rơi vào tình trạng giả chết.

Nếu như cẩn thận xem xét, sẽ phát hiện các tế bào trong thân thể cậu ta tựa như không ngừng ngọ nguậy, tràn ngập sức sống, các nội tiết tố điều hòa một cách hoàn mỹ, đây chính là cảnh giới "Thai Tức" huyền bí.

Cảnh giới Thai Tức, khiến cho nội tiết trong thân thể sẽ hoàn mỹ, xương cốt cứng rắn, cơ thể rắn chắc, khí quan mạnh mẽ. Đồng thời các tế bào cũng sẽ hô hấp theo từng nhịp từng nhịp, đoạt lấy các dinh dưỡng trong không khí, mỗi một tế bào cũng đều đang cường hóa trở nên vô cùng mạnh mẽ.

Haaa... .

Đã là sáng của ngày hôm sau, rốt cục thì từ trong giấc mơ Giang Ly cũng đã tỉnh dậy, lại cảm thấy tinh lực vô cùng sung mãn, cậu ta nhả khối đá màu trắng sữa trong miệng ra, quan sát thêm lần nữa cũng như mấy lần trước lại không có phát hiện gì.

Đầu óc bắt đầu tỉnh táo lại, cậu ta quan sát lại thấy thân thể biến hóa hơn trước. Tinh thần quan sát của mình tập trung rất nhiều, có thể cảm nhận được hô hấp, nhịp tim, mạch đập... . . . Hơn nữa mơ hồ có thể nội thị, xem thấy được các lực phủ ngũ tạng bên trong thân thể, chỉ là không được rõ ràng mà thôi.

Thùng thùng thùng... Mạch đập cùng nhịp của tim trở nên mạnh mẽ, đây chính là biểu hiện của sinh mệnh lực cường đại.

Cậu ta liền nhảy xuống giường, tụ lực, thẳng lưng, quay người, hai chân đứng thẳng, xuất ra một quyền, đây chính là "Mãnh hổ hồi đầu" một loại quyền pháp cổ xưa.

Rầm!

Một quyền này của cậu ra, phá không tạo ra gió, tựa hồ có thể xé rách không khí.

Cậu ta sợ ngây người thờ hồn hèn hai cái:

- Như thế nào mà quyền pháp của ta lại uy lực hùng mãnh như vậy? Có thể đánh toạc không khí? Chẳng lẽ sinh mệnh lực của ta đã đạt đến 0.8?

Sinh mệnh lực từ 0.7 đến 0.8 tăng lên tuy chỉ có một chút, nhưng lại đại biểu thân thể cùng tốt chất đã tăng lên vượt bậc.

Giai đoạn này phải trải qua sự tu luyện vô cùng gian khổ, bổ sung dinh dưỡng, một thân thiên phú, đi lên từng bước, mới mong đạt được. Ở trường học cấp ba của cậu ta, tám trăm ngàn học sinh, có sinh mệnh lực 0.8 không tới mười ngàn người đã tính luôn vào những tên có thiên phú và những đứa con nhà giàu có.

Đối với sinh mệnh lực 0.9 như em trai Giang Đào không tới một trăm người.

Sinh mệnh lực "1" trong trường học chỉ có vài người.

Vô số học sinh mơ ước tha thiết đạt được, thế mà Giang Ly chỉ ngủ một giấc đã được rồi?

Chính cậu ta cũng không tin, cảm thấy hình như mình đang nằm mơ.

Sau đó, cậu ta lại rơi vào trầm tư.

Minh tưởng thủy tinh pháp.

Minh tưởng một chút, nội tâm liền an bình, tiến vào trạng thái ngủ say, cảm giác thân thể mình như một khối thủy tinh, chiếu lấp lánh.

- Không ngờ có thể tùy tiện tiến vào ngủ say! Đây là tầng thứ hai của giai đoạn ngủ say! Tiến bộ này quả thật kinh người!

Ngủ say có ba giai đoạn, ở lớp học Trương Nhạc chính là đệ nhất cao thủ, cũng chỉ mới ở giai đoạn thứ nhất, vào mỗi lúc trời tối phải trải qua mấy tiếng đồng hồ mình tưởng lại nhờ vào hương liệu mới có thể an thần tiến vào ngủ say.

Mà bây giờ Giang Ly lại trực tiếp vượt qua giai đoạn này, chỉ cần minh tưởng thủy tinh liền có thể ngủ say, đây chính là đột phá cực lớn tu luyện tâm linh, từ trước đến nay chưa hề có.

Nhất định chính là nhờ vào khối đá màu trắng sữa.

- Khối đá màu trắng sữa này có thể giúp ta tiến vào cảnh giới Thai Tức, không biết có thể giúp cho ba mẹ và hai em của ta không? Mèo đen còn có thể thì chắc họ cũng được?

Giang Ly vội vã chạy đến công viên, đem mèo đen về nhà, nài miệng ra để cho nó ngậm khối đá màu trắng sữa, đáng tiếc là vào lúc này khối đá màu trắng lại mất đi tác dụng, chỉ có cậu ta mới có thể sử dụng.

Vậy là nhận chủ rồi.

Rất có thể là do nam tử áo trắng vào lúc truyền thừa trí nhớ, khối đá màu trắng sữa đã nhận chủ.

Về phần con mèo đen khổng lồ thì không thể nhận chủ, có thể vì nó là động vật. Nam tử đó không thể nào để truyền thừa của mình lại cho con mèo được.

Vật này chính là bảo bối, tuyệt đối không để lộ ra, nếu không sẽ gây ra đại họa diệt môn*, từ đó về sau Giang Ly lại càng thêm cẩn thận từng li từng tí.

*Đại họa diệt môn: Cả nhà bị giết.

Thời gian về sau cậu ta bắt đầu tập luyện vất vả.

Ban ngày thì vẫn đi học bình thường, đến khi đêm xuống, cậu ta luôn ngâm khối đá màu trắng sữa trong miệng rồi đi ngủ, quả nhiên mỗi lần đều thuận lợi tiến vào cảnh giới Thai Tức, các tế bào bên trong luôn nội tiết liên tục, thân thể ngày càng hoàn mỹ, tiềm năng trong cơ thể được bộc phát ngày càng lớn.

Mỗi lần khôi phục tinh lực từ trong Thai Tức tỉnh dậy, tinh thần tăng gấp trăm gần, vì thế mỗi tối cậu ta đều len lén trốn ra công viên tìm chỗ kín đáo, khổ luyện quyền pháp, rèn luyện thể năng.

Liên tiếp trong mười ngày, Giang Ly cảm giác như thân thể mình thoát thai hoán cốt biến ảo khôn lường, lỗ chân lông đều tâm tấp, thân thể trở nên cực kỳ chặt chẽ rắn chắc, các mạch máu, xương cốt trong cơ thể cứng cỏi như sắt, da vẻ lại mịn màng, trước kia không thể nào đánh được những quyền có độ khó cao, nay cũng có thể dễ dàng làm được, nhất là lực lượng và tốc độ chạy gia tăng kinh hoàng.

Cậu ta len lén tập chạy nước rút một trăm mét, không ngờ lại là bảy giây.

Chỉ trọng vẹn mười ngày Thai Tức, lại xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất thế này, mà lại còn không dùng bất cứ thực phẩm dinh dưỡng xa xỉ nào.

Nếu như mỗi ngày lại được ăn thịt Sa La thú để cho tiềm lực phát triển cực hạn, chắc chắn có thể đuổi kịp em trai Giang Đào.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đế Tinh Hà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Vô Cốt Nhu Thuật

Chạng vạng tối, vẫn như mọi khi, Giang Ly đang ở trong công viên cho mèo ăn. Giờ đây lúc hắn tập trung tinh thần thì có thể cảm nhận được những điểm hoạt động của côn trùng trong một khoảng không gian và ngay cả chỗ sâu trong bụi rậm cũng vậy.

Sột soạt, sột soạt...

Con muỗi vo ve...

Bọ cánh cứng hút nhựa cỏ non...

Còn có con rắn đang lẩn trong bộ lông mèo hoang...

Khá nhiều những thứ như thế này đều lọt vào cảm nhận của hắn.

Thậm chí các mạch nước ngầm dưới lòng đất, tiếng chuột kêu, đều được thể hiện rõ ràng trong đầu hắn. Giang Ly không cần dùng mắt, mà dùng tâm cũng có thể phác họa cảnh vật xung quanh vô đầu. Đây là tâm linh rất tinh tế, không có những suy nghĩ vẩn vơ mới làm được.

Chính hắn tu tâm linh cũng đã tới Ngũ Say giai đoạn hai, nếu tính ở trong trường đã thuộc nhóm nổi tiếng, nhưng vẫn còn kém giai đoạn ba quá xa.

Giác Ngũ Say không thể hoạt động mà phải yên tĩnh tuyệt đối, và nếu hơi nhúc nhích sẽ tỉnh lại ngay. Hắn cảm thấy hoạt động tiến vào Ngũ Say của giai đoạn ba, quả thực là không thể.

"Xem ra còn một khoảng thời gian ngắn nữa, rất có thể lực sinh mệnh của mình sẽ đạt mức 0.9."

Giang Ly có cảm giác sự tiến bộ của mình rất nhanh, nhưng hắn muốn càng nhanh thêm, cũng do thời gian bây giờ cách tốt nghiệp có hơn một học kỳ mà thôi. Hắn hy vọng sau khoảng thời gian này bản thân sẽ nổi tiếng, đồng thời để cho mọi người sáng mắt ra.

Đi tu là phải bước từng bước, cho dù hắn có thể mượn hồn đá màu trắng sữa tiến vào trạng "Thai Tức" thì cũng chỉ là cách cải thiện thể chất của mình dần dần, và quá trình tẩy luyện tinh thần mà thôi.

Đây chẳng phải cách biến đổi gen trong truyện cổ tích: nháy mắt cái đã biến người trời gà không chặt thành kẻ khỏe hơn mười con voi, nhanh nhẹn như chim bay.

Thêm nữa, phương pháp biến đổi gen hiện đang trong giai đoạn "Nước thuốc gen" vẫn là một trong những thứ cơ mật của loài người, chỉ ở khu vực Tỉnh Anh mới được lưu truyền.

Bộ gen của loài người là lĩnh vực khoa học huyền bí nhất, và tất nhiên nó cũng có rủi ro lớn, tỉ lệ tử vong lúc biến đổi gen rất cao. Cũng có một số trường hợp biến thành quái vật nửa người, nửa thú, rồi trở nên điên cuồng, đâm đầu giết người do mất đi lý trí.

Hiện tại, lực sinh mệnh của Giang Ly vẫn là 0.8. Nhưng sau khoảng thời gian dài cải biến thân thể trong cảnh giới "thai tức", nên mức bền bỉ được tăng

rất nhiều và đã có thể rèn luyện một ít môn võ độ khó cao rồi.

- Hự! Hây... bình bình... bộp bộp! Hàizz...

Ban đêm tới rạng sáng, đây đúng là thời điểm vô số người đang ngủ say, còn Giang Ly thì còn ở một nơi bí ẩn trong công viên rèn luyện thân thể. Hắn mang hết những môn võ thuật cận chiến cổ xưa diễn tập hết ra, bài học ôn tập nuốt như nước chảy.

Đánh xong một bài quyền, cơ thể hắn dần mệt mỏi, mồ hôi ứa ra đầm đìa.

Giang Ly lau mồ hôi, bắt đầu ngồi xuống tĩnh tọa, đồng thời lấy hòn đá màu trắng sữa ra ngậm vào trong miệng, thoáng chốc hắn đã tiến vào cảnh giới "Thai Tức". Loáng thoáng, có thể cảm nhận được tế bào trên người hắn dần nhúc nhích, có vẻ như đang tham lam hấp lấy những dinh dưỡng trong không khí.

Sau một tiếng đồng hồ, hắn tự động tỉnh dậy, rồi nhìn cơ thể bầm đen của mình do tu luyện, máu tụ đã biến mất. Hắn cười to khi cảm thấy thể năng và tinh thần đã đạt mức cao nhất.

"Tuyệt cú mèo, bây giờ chương trình học thể năng của mình ở trường đã nắm hết vào tay, quá xuất sắc, tiếp theo còn phải tự học vài món có độ khó cao nữa."

Hắn lấy từ trong túi ra một quyển sách điện tử, rồi nhấn nút, lập tức xuất hiện "bóng người ảo". Bóng người này làm ra rất nhiều động tác khó, khi thì xương cốt xoắn tít vào nhau, lúc lại chọt tấn công, động tác này khó tới nỗi con người chẳng thể làm được.

Học sinh thời nay học tập toàn trên sách điện tử, hình chiếu lập thể "bóng người ảo" rất sống động, y chang như giáo viên giảng bài trên trường.

Đây là thuật luyện cơ thể "Vô Cốt Nhu Thuật" (thuật mềm không xương) cấp C.

Quả thật bộ quyền pháp này có rất nhiều động tác quái dị, chẳng hạn như cơ thể xoắn lại với nhau, như con rắn quấn mình, xoay cổ 180 độ, là quyền pháp luyện thể năng có độ khó cao nhất ở trong trường. Thời gian trước đây, nó được cao thủ trong quân đội kết hợp yoga, quyền anh, võ thuật và "thuật dẫn dắt" cổ xưa tạo ra.

Một ít quyền pháp Giang Ly đã học, đều là võ thuật cấp D.

Võ thuật luyện thể chia làm các đẳng cấp: D, C, B, A, S, SS.

Thuật luyện thể cấp D được tính là võ thuật căn bản, khả năng thực chiến mạnh mẽ và công kích mãnh liệt.

Võ thuật cấp C đề cao thêm nhiều tiêu chuẩn, bắt đầu liên quan tới xương cốt, gân mạch, nội tạng bí mật trên cơ thể người.

Còn cấp B, đã thuộc về những thứ pha trộn của tâm linh và thể năng, mỗi động tác đều kết hợp với minh tướng. Nó thuộc về bí mật cấp cao trong quân đội.

"Vô Cốt Nhu Thuật" không có trong chương trình học, hắn hiện tại mới như học sinh tiểu học học nhân, chia, cộng trừ, mà "Vô Cốt Nhu Thuật" lại là vi phân và tích phân.

Người vừa mới học xong cộng, trừ, nhân, chia như học sinh tiểu học, mà đã bắt đầu tự học vi phân và tích phân, đúng là hành vi của thiên tài siêu cấp.

Trên thực tế hiện tại hắn tự học "Vô Cốt Nhu Thuật" rất nguy hiểm, trong tình huống không người hướng dẫn muốn làm những động tác có độ khó cao... nguy hiểm kia, nếu hơi không chú ý, sẽ đứt gân, gãy xương, thậm chí tê liệt toàn thân.

Ban đầu hắn có thể chọn một số loại có độ khó cao để học như: "Cầm Địch Cách Sát Thuật" "Quân Thể Đâm Bạo Quyền"... tuy sẽ vận động nhiều, nhưng bản chất rất khác "Vô Cốt Nhu Thuật".

Ý tứ của hắn nhảy lên một bước lớn rõ rệt, chính là dùng hết toàn lực, ép khô thể năng chính mình, sau đó mau chóng tiến vào cảnh giới "Thai Tức" để khôi phục.

Bởi vì hắn thấy tình trạng càng kiệt sức, thì tiến vào cảnh giới "Thai Tức" sẽ đạt được nhiều chỗ tốt hơn.

"Đợi mình học xong Vô Cốt Nhu Thuật, chắc chắn sẽ tỏa sáng."

"Vô Cốt Nhu Thuật, chiêu thứ nhất: Giảo Cốt Hồi Toàn Sát (Xương vận hết sức xoay vòng - có lẽ là vậy __||)."

Tia laser phía trên sách điện tử phóng ra "bóng người ảo" rồi làm ra động tác chậm chạp, cả người vận vẹo giống như dây thừng đang thắt chặt, động tác xoay tròn như con lật đật.

Độ khó loại động tác này quá cao, đúng là không xương. Hoặc nói là cốt nhục giống dây thun xoắn lại với nhau, nén năng lượng cực lớn rồi phóng ra ngoài, trong chớp mắt như tên rời cung, đạn thoát khỏi nòng súng.

- Rôm rốp, răng rắc...

Giang Ly bắt chước động tác đầu tiên liền cảm thấy chóng mặt, tất cả xương cốt muốn gãy vụn, các cơ vỡ ra, còn chưa kịp làm xong đã nằm bất ngửa xuống đất. Mắt hần nổi đom đóm, hô hấp hỗn hển, giống như cá ra khỏi ao, nằm im bất động. Bằng ý chí kiên cường, hần cố bò dậy rồi khoanh chân ngồi, bắt đầu nghỉ ngơi đồng thời ngâm "hòn đá màu trắng sữa".

Quả nhiên, hần tiến vào trạng thái Thai Tức rất nhanh.

Lần này tiến vào cảnh giới Thai Tức khá dài, vừa tròn hai giờ, chờ tới khi hần tỉnh lại liền thấy kinh ngạc: "Bản thân khôi phục giống ban đầu, và dường như khí tức còn mạnh mẽ hơn trước."

Một lần nằm vật ra đất, trong tình trạng kiệt sức, bộ xương bị chấn thương, sau khi vào trạng thái Thai Tức đã được chữa khỏi.

Lần hai, ba rồi bốn...

Đủ năm ngày, cuối cùng Giang Ly đã học xong chiêu đầu tiên của Vô Cốt Nhu Thuật: "Giảo Cốt Hồi Toàn Sát".

Bộ xương, cơ bắp và huyết quản của hần càng thêm rắn chắc, khấn khít, thêm nữa còn tiến vào cảnh giới Thai Tức rất nhiều lần. Xem ra tiêu hao lượng thể năng lớn dẫn tới tình trạng kiệt sức sẽ trợ giúp phát huy chức năng của hòn đá màu trắng sữa.

Trong thực tế, Giang Ly rất muốn biết rốt cuộc Đại Mộng Tâm Kinh bên trong hòn đá màu trắng sữa ẩn chứa thứ gì, chứ vật mà làm người ta tiến vào cảnh giới Thai Tức nào đơn giản như vậy. Nếu tên là "Đại Mộng Tâm Kinh", chắc chắn sẽ chứa đựng kỳ công tuyệt thế, nhưng đáng tiếc chả biết mở ra như thế nào. Và dù hần đã chuyên tâm nghiên cứu, nhưng cũng vậy. Rất may, nhiều lần tiến vào cảnh giới Thai Tức đối với cơ thể hần có chỗ tốt rất lớn.

Tiếp theo, một chiêu khác của Vô Cốt Nhu Thuật: "Thoát Cốt Ly Huyền Thứ."

Đây là môn tấn công với thủ đoạn lợi hại cực kỳ, bất cứ lúc nào xương cốt cả người cũng giống như mũi tên, lại cho cơ thể con người thúc dục để rời dây cung bắn tới vị trí hiểm yếu trên thân hình kẻ địch. Thứ quyền pháp này, đúng là cốt nhục lúc nào cũng có thể rời khỏi, chẳng hạn như một đấm được tung ra, chiều dài của cánh tay có thể tăng thêm vài inch, đó là hiệu quả của công pháp Thoát Cốt.

Hần dành thời gian ba ngày mới thành thạo.

Tiếp nữa là "Liệt Cốt Loạn Vân Băng", chiêu này càng dữ dằn hơn, dường như xương cốt bị vỡ vụn, mỗi đòn tấn công đấm mạnh như đạn pháo, nó yêu cầu độ dẻo dai rất cao.

Đoạn sau còn có "Toái Cốt Cự Thạch Phá" "Vô Cốt Long Xà Vũ", trừ khi lực sinh mệnh đạt mức "1" mới miễn cưỡng luyện được.

Giang Ly áng chừng lực sinh mệnh của mình cỡ 0.85 đến 0.9.

Rạng sáng một tháng sau, ánh trăng như dòng nước, Giang Ly ở trong công viên rèn luyện: một lần, hai lần, ba lần... đúng mười lần. Người hần thấm đẫm mồ hôi, ngay cả xương khớp toàn thân cũng đau đớn vô cùng, dường như chúng muốn nứt vỡ.

Nếu ai mà thấy sẽ rất kinh ngạc, bởi vì dù là học sinh có lực sinh mệnh đạt 0.9 cũng chẳng có thể năng lớn như thế này và lại không cần nghỉ ngơi đã luyện ba chiêu của "Vô Cốt Nhu Thuật" tới mười lần. Bọn kia luyện dăm ba lần thì xương cốt toàn thân đã không chịu được, chắc chắn phải tu luyện đúng ba ngày mới có thể rèn luyện tiếp.

Hít, thở... Giang Ly chịu đựng đau đớn, đồng thời ngồi xuống, khoảng mười phút sau, hần đã thành công tiến vào cảnh giới giả chết - "Thai Tức".

Sau năm tiếng đồng hồ, tinh thần của hần trở dậy đầy sáng khoái, toàn thân không hề đau nhức thậm chí long tinh hổ đấu, có ý thức rõ ràng, cho nên tinh lực đã khôi phục đỉnh cao ở thời kỳ toàn thịnh.

Thế nên hần mới bắt đầu học các môn theo sách như: toán, lý, hóa, sinh, sử, địa... một đống sách vở, tốc độ đọc của hần nhanh như gió, nhưng lại nhớ rõ ràng trong đầu.

Những môn học văn hóa này, cũng được tính vào trong lực sinh mệnh, kiến thức là một phần của lực sinh mệnh.

Sau khi đọc xong hần liền tiến vào cảnh giới "Thai Tức" để tĩnh dưỡng, tư duy sắc xảo, xem ra những vấn đề khó trước đây đều dễ dàng giải quyết. Nhìn là nhớ, bất cứ câu hỏi nào chỉ đọc qua là đã khắc sâu vào tâm trí, rồi lý giải để biến thành kiến thức của mình.

Một đêm trôi qua, lúc sáng tinh mơ bầu trời phía Đông dần lộ ra những tia sáng trắng xóa thì Giang Ly mới ngừng đọc sách, lại tiến vào cảnh giới Thai Tức để nghỉ ngơi.

Chưa đến mười phút, tinh thần của hần lại sáng khoái chẳng có vẻ gì giống một đêm không ngủ.

Dùng trạng thái "Thai Tức" để tinh thần nghỉ ngơi, coi như là vài phút cũng tương đương với giấc Ngủ Say vài ngày của người khác.

Hần lấy thức ăn của mèo từ túi ra, rồi cho mèo hoang ăn như mọi khi. Giờ đây, Mèo Đen Không Lỗ đã rất thân với hần, nó vẫn luôn lượn lờ xung quanh, nhưng đáng tiếc hần muốn đọc sách chứ không thì mang theo bên người cũng khá thú vị.

- Đen Không Lỗ, Vua Mặt Hoa, Đại Manh*, Nhị Manh, Tam Manh, Tứ Manh, Ngũ Manh. Chúng mà phải nghe lời nghe chưa, nếu đụng trúng chó hoang thì Đen Không Lỗ xông lên xử lý, đám còn lại cấm tỏ vẻ anh hùng xung phong nhé!

(*Manh (萌): mầm mống của sự sống. Chắc do đám mèo con này mất mẹ nên đặt tên vậy.)

Hắn vỗ đầu từng con mèo một, bọn chúng rất hay đụng phải chó hoang và nếu đánh nhau sẽ phải ăn quả đắng, nhưng mà Đen Không Lỗ chẳng để ai vào mắt, với cơ thể khỏe mạnh nó có thể bao hết.

Tên của mấy chú mèo con: Đại Manh, Nhị Manh... là do Giang Ly đặt. Lúc này, chúng không nở rời xa hắn mà cứ ở trên mặt đất cắn ống quần của hắn rồi lăn qua lăn lại.

Thậm chí Đại Manh còn trèo lên vai hắn, thè lưỡi ra liếm liếm..

Mèo Đen Không Lỗ - "Đen Không Lỗ" ngẩng đầu đi tới, rồi gầm lên khiến đám mèo con tinh nghịch kia ngoan ngoãn chui vào ổ mèo ở trong công viên ngủ. Đây là ổ mèo Giang Ly dựng cho tụi nó.

Công viên rất lớn, mà ổ mèo lại chỗ rất sâu trong bụi cây nên chả ai đến can thiệp.

- Tiếc là chúng mày không có ý thức như người. Chứ nếu không tao dạy Minh Tường Thủy Tinh cho chúng mày thì tốt rồi.

Giang Ly vuốt ve Đen Không Lỗ.

Dựa theo lý luận tu luyện, tâm linh của động vật so với người thuần khiết gấp trăm lần, rất thích hợp tu luyện các loại minh tướng, nhưng chúng rất khó có ý thức, căn bản chả biết tu luyện là gì.

Còn ở thời xưa thì khá cao, động vật có thể khai thông làm cho chúng có trí tuệ như người, chẳng hạn như: mèo, hồ ly, khi. Những loài động vật này khi đã khai thông thì minh tướng tu luyện sẽ tiến bộ cực nhanh. Thậm chí ngày xưa có hồ ly thời miên người, gây ra rất nhiều sự kiện yêu quái.

Sự kiện yêu quái ngày xưa, thời hiện đại nghiên cứu đã kết luận là do sau khi động vật sinh ra trí tuệ đã đi tu tâm linh rất nhanh nên mới có thể thôi miên con người và gây ảo giác cho bọn họ.

Ở khu vực Tinh Anh đã nghiên cứu để cho động vật tu luyện, gọi là "kế hoạch yêu quái".

Giang Ly rất muốn những con mèo hoang này tu luyện, nếu chúng có được trí tuệ như thế thì sẽ sinh tồn tốt hơn.

Cho mèo ăn xong hắn phải đi tới trường để học.

- Đen Không Lỗ, chào tạm biệt, hẹn gặp lại.

Giang Ly quơ quơ bàn tay.

Đen Không Lỗ cũng giơ móng vuốt quơ quơ về phía hắn, nó bày ra động tác y như loài người vẫy tay chào.

- Thật thoải mái! Trường học, anh tới đây.

Trên đường đi học, lòng ngực Giang Ly như bị một ngọn lửa cháy hừng hực thiêu đốt.

Trước đây hắn luôn có cảm giác muốn trốn tránh trường học, nhưng sau này có niềm hy vọng hắn lại thấy bầu không khí nơi đây tươi mát, cùng với mơ ước cháy bỏng rất hợp cho việc phấn đấu. Lý tưởng thi vào Đại học Tinh Không đã quay trở về.

Một tháng này, thực lực của hắn tăng mạnh, đó là chưa dùng tới tài nguyên chứ nếu không hắn tin mình đã đạp lên khối người.

Tài nguyên trong nhà đều để cho em trai, hơn nữa chẳng có là bao nên hắn muốn đạt được danh phải tự thân vận động. Thêm lý do nữa là hắn không muốn tăng thêm gánh nặng cho cha mẹ.

Giang Ly muốn tự mình kiếm tiền.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đế Tinh Hà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Bản Lĩnh Của Học Sinh.

Dù là học sinh thì vẫn có tư cách để kiếm tiền.

Trường học từ lâu đã có mối liên hệ hợp tác với bên ngoài, có thể giúp cho học sinh làm thêm ngoài giờ học, như dạy kèm, quét dọn vệ sinh, lao công biệt thự cho các phú hào... Nếu như là học sinh ưu tú, thậm chí có thể trợ giúp cảnh sát phá án, hay có thể phụ trợ các hoạt động trong quân sự.

Học sinh cấp ba bây giờ không còn như chim trong lồng, mà lực sinh mệnh rất mạnh khác xa với hai trăm năm trước.

Học sinh có lực sinh mệnh 0.9, có thể hiệp trợ cho quân đội làm việc, kiếm được bộn tiền.

Lực sinh mệnh 0.7 đa phần chỉ là dân chúng bình thường.

0.8 có thể làm cảnh sát hoặc có thể làm binh lính.

0.9 tương đương với giáo quan* trong quân đội.

*Giáo quan : Huấn luyện viên.

Về phần 1, đó là những nhân vật nổi bật, không riêng gì trong trường học, đi ra ngoài xã hội cũng là người có địa vị.

Học sinh trước đây là dựa vào điểm thi, trong thi cử, điểm có cao đến đâu nhưng ra xã hội mà vô dụng thì cũng vứt đi. Mà bây giờ điểm chính là lực sinh mệnh, là lực lượng! Đây chính là căn bản của nhân loại.

- Không biết phải tìm việc gì để có thể kiếm được kha khá tiền đây? Dạy kèm lương thấp quá, mình phải đi tìm những công việc lương cao, một năm trước em trai mình đã cùng cảnh sát phá án, bắt được một nhân vật nguy hiểm, được thưởng mấy trăm Tỉnh nguyên.

Giang Ly đang suy tư.

- Này! Giang Ly sao đi học sớm thế? Việc này với tính cách của mày hình như không được hợp lắm à.

Giang Ly vừa mới bước chân vào sân trường rộng lớn, thì có một học sinh cao to đâm đầu chạy lại, nét mặt đầy giễu cợt, dáng người cao mét tám lăm, thân hình cường tráng, đột nhiên xuất ra một chiêu "Lão Hùng hút cây", uy lực như gió lốc hung hăng đánh tới.

Đây chính là Mã Liệt Hồ, bạn cùng lớp với Giang Ly có lực sinh mệnh 0.8, rất thích đùa dai*.

*Đùa dai: Kiểu như đùa quái đản, đùa quá trớn, dễ bị ăn đập a!

Lúc trước không lâu, Giang Ly cũng từng bị thằng đó hút té nhào mấy lần, sau đó lại còn cười ha ha, khi dễ cậu ta thể năng yếu nhược.

Trong lớp học Mã Liệt Hồ bị rất nhiều người kinh tởm, nhất là Giang Ly lúc nào cũng bị thằng đó si nhục.

Một người lực sinh mệnh 0.8 trong lúc giao đấu có thể chấp tới năm sáu người lực sinh mệnh 0.7, thậm chí là bảy tám. Căn bản là do quá chênh lệch.

Hừ!

Giang Ly hừ mạnh một tiếng, thân hình liền uốn éo, cả người lắc lư, như cây liễu trong gió, nhẹ nhàng né tránh, sau đó xương cốt vận vẹo, cơ bắp xoắn lại, cả người như lò xo thép bị kéo căng.

Vô Cốt Nhu Thuật, Giáo Cốt Hồi Toàn Sát!

(Nhu thuật không xương, xương cốt xoắn lại để xuất chiêu)

Liên cương mãnh xuất chiêu vào Mã Liệt Hồ.

Phanh!

Mã Liệt Hồ như bị một chiếc ô tô nhỏ đâm vào, lặn lộn bay xa mấy vòng, đầu óc choáng váng, mặt mũi bầm dập. Qua một lúc lâu sau mới hồi phục được tinh thần.

- Vô Cốt Nhu Thuật, Giáo Cốt Hồi Toàn Sát? Không! Một phế vật lực sinh mệnh 0.7 như mày làm sao có thể đánh ra được những động tác có độ khó cao như vậy?

Liệt Hồ thật sự kinh hãi.

Vô Cốt Nhu Thuật là trình độ võ học loại "C", không có trong chương trình dạy học của trường, tuy rằng mọi người có thể tự luyện tập, nhưng tập luyện vô cùng khó khăn, yêu cầu sự dẻo dai của xương cốt quá cao. Nếu mà cưỡng ép tập luyện, cơ bắp co giãn, gân cốt luôn phải chịu đựng một lực vô cùng lớn, chỉ có một kết quả, chính là xương cốt nứt rạn, liệt toàn thân.

Vừa rồi một chiêu "Giáo Cốt Hồi Toàn Sát" xuất ra cực nhanh xương cốt xoắn lại co giãn phóng ra như một lò xo, góc độ điều luyện khiến cho đối thủ khó mà phòng bị.

Môn võ thuật này muốn học thật sự là vô cùng gian nan, trong lúc chiến đấu muốn xuất ra đã khó lại càng khó.

- Mã Liệt Hồ, nhớ kỹ sau này trước mặt tao đừng có giờ thối đùa dai, bằng không gặp một lần đánh một lần.

Giang Ly không cần giải thích ưỡn ực hãnh diện thoải mái nói:

- Anh mày làm sao có thể học được Vô Cốt Nhu Thuật cũng không cần phải giải thích cho mày.

Loại người này chuyên thích đùa dai, phải dùng nắm đấm mới trị được.

Nói xong bèn xoay người bước đi, cũng không cho Mã Liệt Hồ cơ hội phản kháng.

- Đáng chết!

Mã Liệt Hồ nén một hơi oán khí hung hăng đánh xuống sân trường, ánh mắt đầy căm tức nhìn vào bóng lưng Giang Ly:

- Mày đợi đấy.

Giang Ly cũng không lo sợ Mã Liệt Hồ trả thù, trong trường học cãi nhau ầm ĩ cũng là chuyện bình thường, hơn nữa gia đình Mã Liệt Hồ tuy giàu có nhưng thế lực cũng không quá lớn, nếu có thì cũng tìm được mấy người gây phiền toái mà thôi, bằng vào thực lực bây giờ của cậu ta cũng không mấy lo sợ.

- Bạn thân, ngay cả Mã Liệt Hồ cũng bị cậu đánh ngã, quả thật là lợi hại nha.

Mới vừa bước chân vào phòng học, người anh em Quách Mãnh đã chạy lại vỗ vai Giang Ly:

- Thăng đó dựa vào lực sinh mệnh của mình mạnh mẽ, thích đùa dai với mọi người, nay gặp phải "cây đinh" cứng rồi. Mà làm sao cậu lại tiến bộ nhiều như vậy, chẳng lẽ đã tiến vào ngũ say?

- Tớ làm như thế, cũng tính là giúp một phần cho Quách Mãnh cậu hả giận.

Giang Ly cũng cười nói với Quách Mãnh, hai người thân nhau như anh em có thể coi như là hai người bạn "khó rách áo ôn", có lần hai người đang trong phòng tập rèn luyện thể năng, Mã Liệt Hồ lấy có chỉ điểm thể thuật, chấp một chọi hai, đánh cho hai người một trận nằm bẹp mình mảy đau nhức:

- Mình gần đây có chút đột phá thôi.

Cậu ta tự nhiên là không nói ra chuyện mình Thai Tức, sự việc này nghe qua thật sự quá rợn người.

- Cậu thật sự ngũ say?

Quách Mãnh hâm một thờ dài:

- Đáng tiếc tớ đây tu luyện ngu dốt không bằng ai, ài! Xem ra chắc lực sinh mệnh của cậu trên 0.8 rồi, đi ra xã hội cũng có được công việc tốt, còn không cũng có thể thi đậu vào một đại học loại tốt.

Quách Mãnh lại thờ dài:

- Bất quá em trai của cậu lại mạnh hơn, vào mấy ngày trước có xung đột cùng Trịnh Văn Băng, không ngờ lại đánh bại hắn.

- Hà?

Giang Ly vừa nghe thấy:

- Sao lại đánh nhau? Giữa tụi nó có xung đột gì à?

Mấy tháng gần đây, cậu ta tu luyện không ngừng nghỉ, tinh thần tập trung cao, mọi chuyện bên ngoài cũng không mấy quan tâm, ngày đêm tu luyện Thai Tức hoàn toàn ngăn cách với bên ngoài, mà ngay cả trong gia đình có phát sinh chuyện gì cũng không hề biết.

Trong trường học Trịnh Văn Băng là một nhân vật số má, lực sinh mệnh 0.9. Hơn nữa gia thế cực lớn, gia sản trên trăm triệu Tĩnh nguyên.

Mà gia đình Giang Ly qua nhiều năm tích góp cũng chỉ được hơn mười ngàn Tĩnh nguyên.

- "Đờ mờ", chuyện này mà cậu cũng không biết?

Quách Mãnh vỗ vỗ tay lên trán:

- Đây chính là tin tức động trời của trường học. Tụi nó đều theo đuổi Lộ Dao Dao nên quyết đấu.

- Lộ Dao Dao?

Giang Ly liền nhớ ra, Lộ Dao Dao, Lạc Hàm, Tuyết Linh, Vân Thường Thường là tứ đại mỹ nhân của trường học, không biết bao nhiêu người theo đuổi.

Xem ra em trai Giang Đào đã thích Lộ Dao Dao, không ngại cùng tên phú hào Trịnh Văn Băng kết thù.

- Trịnh Văn Băng là một cao thủ, em trai của tớ có thể thắng nó?

- Trịnh Văn Băng được xem là cao thủ cũng chỉ là nhờ vào tài nguyên, nghe nói buổi ăn sáng của nó là nước lấy từ Mặt Trăng, Cật Thủy Liên quả... một bữa trên trăm Tinh nguyên. Thực đơn mỗi ngày của nó là trên năm trăm Tinh Nguyên. Còn đồ ăn của chúng ta không bao nhiêu, chỉ có vài Tinh nguyên đã tốt lắm rồi.

Quách Mãnh chắc chắn lưỡi ngửi điệu đây về thềm thường:

- Lộ Dao Dao cùng với em trai cậu còn có hẹn đi xem phim. Chà chà, em trai cậu mà kết duyên được với mỹ nhân, không biết bao nhiêu người hâm mộ chết đi được.

Quách Mãnh cũng đang ảo giác mình có thể kết duyên cùng mỹ nhân.

- Xung đột cùng Trịnh Văn Băng, có thể bị trả thù.

Giang Ly trầm nghĩ:

- Rảnh rồi tìm em trai hỏi rõ xem việc này là thế nào.

Cùng thằng bạn "khó rách áo ôm" nói chuyện chốc lát thì chuông vào học vang lên.

Khóa huấn luyện thể năng bắt đầu rồi.

- Đi thôi! Bạn thân.

Quách mãnh nở nụ cười:

- Hôm nay là khóa thể năng, chỉ có học sinh cấp ba mới được giáo sư dạy quyền pháp cổ xưa, không biết hôm nay học tập môn quyền pháp nào đây?

- Mặc kệ là quyền pháp gì ta cũng có thể học được!

Giang Ly nghĩ thầm trong bụng, trên mặt tràn đầy vẻ tự tin.

Phòng thể dục cực lớn, tròn ven năm ngàn mét vuông, có rất nhiều thiết bị thể dục, đường đua, dụng cụ tập quyền, người làm bằng chất dẻo (silicon)... Còn có một khoảng đất lớn, vào lúc này lớp học Giang Ly có hơn bốn ngàn người đều tập trung đầy đủ, bắt đầu khóa huấn luyện thể năng.

Thầy giáo thể năng xuất hiện.

Không phải "Đạo tử", "Đạo tử" là cô giáo khóa tâm linh, chuyên môn rèn luyện tâm linh cho học sinh.

Thầy giáo là một nam nhân trung niên, dáng người một mét bảy, thân thể cũng không cường tráng, mặc một bộ quần áo màu trắng rộng thùng thình, thần thái lười biếng, ôm hai tay, giống như bọ trắng trong phòng tắm. Chỉ là thảnh thơi, hai mắt lơ lửng, làm cho người khác có cảm giác như xé rách bầu trời u ám.

- Yên lặng, yên lặng....

Một ít bạn học nhỏ giọng nói với nhau:

- Ròng Lười đã đến.

Thầy giáo khóa thể năng của Giang Ly có biệt hiệu "Ròng Lười", là do học sinh đặt cho, bề ngoài trông lười nhác, nhưng lại cất giấu nanh vuốt bên trong trên thực tế chính là một đầu rồng.

- Đứng đợi mà chọc giận Ròng Lười! Thầy còn có một thân phận khác, chính là giáo quan của quân đội, trường học phải bỏ tiền lương khá cao mới mời được thầy dạy cho chúng ta.

- Nhận hai đầu tiền lương cơ à.

- Không biết hôm nay dạy cho chúng ta cái gì võ học cổ truyền? Nghe nói Ròng Lười tinh thông vô số quyền pháp cổ xưa.

- Chúng ta là học sinh cấp ba rồi, chắc phải dạy võ thuật lợi hại.

- Hiện những võ học lợi hại có thể tự học nhờ vào Quang Nào*, cùng so sánh với thầy giáo cũng không khác là mấy, nhưng mà chúng ta tự học được sao? Ví dụ như thể thuật cấp độ C? ... ..

*Quang Nào: Chắc là dùng ánh sáng để chiếu ra giống như google glass

Khụ!

Thầy giáo "Rồng Lười" hoa khan một tiếng, nhìn lướt qua mọi người, hơn bốn ngàn học sinh yên lặng như tờ:

- Cả lớp học này chỉ có một người tu luyện tâm linh tiến vào ngủ say hay sao? Là ai? Đứng ra.

- Thầy giáo! Là em lớp trưởng Trương Nhạc.

Trương Nhạc tự hào đi đến phía trước,

- Thành tích lực sinh mệnh 0.9! Mong được thầy chỉ giáo.

- Rất tốt.

"Rồng Lười" đột nhiên oanh kích xuất ra một quyền!

Một quyền xuất ra thật cương mãnh, các ngón tay cọ xát vào nhau răng rắc rắc rắc, các khớp xương nói lại, toàn bộ lực cánh tay thoát một cái đã tăng vọt lên.

Thân hình Trương Nhạc chấn động, chân dịch chuyển vội vàng né tránh, nhưng quyền của thầy "Rồng Lười" liên tục biến hóa, bao khắp thân thể như vòi trong xương, gắt gao tung đòn, không để cho Trương Nhạc đứng lại lấy hơi.

Oanh!

Thân hình Trương Nhạc thật cổ quái, một hơi tung ra hai đấm rồi lại biến thành chưởng, cắt thành nhiều đường vòng cung, hung hăng đánh vào cánh tay của thầy giáo "Rồng Lười".

Võ học cấp độ D, Hồ Hình Thủ Dao!

Đập đập đập... ..

Trương Nhạc lùi ra xa mấy bước, mà thân hình thầy giáo "Rồng Lười" không nhúc nhích tí nào.

Quả thật quá chênh lệch, thầy giáo "Rồng Lười" thực lực rất mạnh, Giang Ly bất giác rung mình.

- Tốt!

Thầy giáo "Rồng Lười" ngừng tay, gật đầu tán thưởng:

- Trương Nhạc, tâm linh chặt chẽ, giác quan thứ sáu linh động, kinh nghiệm chiến đấu không tệ, thầy hôm nay muốn chỉ dạy cho cậu chính là "Long Trảo Đại Cầm Nã*" thể thuật cấp độ C! Môn võ học này hơn hai trăm năm trước chính là võ học siêu cấp của Đại Tông Sư thuộc quốc gia Trung Hoa, võ học của Hoàng Đế, vào thời đại thể năng chi vương của nhân loại, tiền bối Vương Siêu vì quân đội mà sáng tạo. Ta xem qua cả lớp, chỉ có mình cậu là có thể luyện tập! Tất cả người khác đều không được rồi.

*Long Trảo Đại Cầm Nã: Chắc là sự kết hợp giữa Long Trảo Thủ và Đại Cầm Nã Thủ.

Thông tin bên lề. Không có dịch @@!

{ Long Xà diễn nghĩa vị trí thời đại, là hiện đại, võ học đường, đi tới phần cuối, cho nên tại cuối cùng một trận chiến ở bên trong, Vương Siêu đối với thủ lĩnh nói, phía trước không có đường. Đây là một cái vịnh hằng tiếc nuối, nhưng theo khoa học kỹ thuật phát triển, ta tin tưởng người khác loại tại trăm năm về sau, nhất định sẽ cải biến gen, thu hoạch trường sinh cùng cường đại cơ hội, thời đại đang không ngừng tiến bộ, thân thể gồng cùm xiềng xích, nhất định sẽ bị đánh phá. Các loại trước đây không thể tưởng tượng đồ vật, nhất định sẽ trong tương lai thực hiện. Tại xã hội phong kiến, những người kia cho rằng Thần Tiên mới có thể bay lên không trung, xã hội hiện đại người đã làm được. Đồng thời, chúng ta bây giờ cho rằng, thân thể xé rách sắt thép, tay không huy đi cao tới làm không được, nhưng ở tương lai, chưa hẳn không có khả năng. Hơn nữa, hiện đại rất nhiều khoa học cơ cấu, đều có siêu nhân kế hoạch. Đã đã nhét vào nghiên cứu phạm vi. Chương sau, tại buổi sáng ngày mai tám giờ

Bạn đang đọc truyện *Đại Đế Tinh Hà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 7: Long Trảo Đại Cầm Nã.

Lại là võ học của Hoàng Đế, thể năng chi vương, lại còn là do Đại Tông Sư võ học Vương Siêu sáng tạo đấy! Môn võ học này chắc là cực kỳ lợi hại rồi.

- Tớ cũng không tin được, Địa Cầu hai trăm năm trước vẫn còn lạc hậu, tài nguyên đã không bỏ lại còn khan hiếm, bất quá ông Vương Siêu này cũng chỉ là lời đồn thôi. Ngay cả như cái gì ung thu, xi-da (AIDS) còn không trị được. Một xã hội như vậy làm sao có thể một đại nhân vật như vậy? Nhưng mà phía dữ liệu của chính phủ có nói, vào thời điểm năm 2050 là thời kỳ đỉnh phong của Vương Siêu, có khảo nghiệm cực hạn qua một lần. Lúc đó là bảy mươi tuổi, dựa theo số liệu bây giờ tính toán lại là 9? Cái này là quá biến thái rồi, không thể nào là một cỗ máy cơ giáp hình người?

- Bảy mươi tuổi thể năng đỉnh phong? Trước kia người tới bảy mươi tuổi đã chết rồi. Tớ nghĩ chắc là do phía chính phủ khoác loác, tất cả chỉ là hù dọa, cỗ nhân làm như thế nào mà lợi hại như vậy, kỳ thật thì người hiện đại so với cỗ nhân phải lợi hại hơn.

- Trước kia con người lực sinh mệnh chỉ có 0.4 - 0.5. Hiện nay người bình thường là 0.7 đem ra so sánh gần như mạnh mẽ gấp hai, mà vẫn còn đang phát triển. Chỉ có những lão quái trong khu vực Tinh Anh, lực sinh mệnh mới đạt tới 9. Tớ nếu như lực sinh mệnh đến 9 cóc cần cái gì đại học Tinh Không? Trực tiếp đi đến khu Tinh Anh làm quan lớn, so sánh với thành thị Tinh Hoa cao hơn gấp trăm lần.

- Đừng nói phét nữa, người lực sinh mệnh 0.9 cũng đã là nổi bật lắm rồi.

- Không cần nói nhảm nữa, chúng ta nhìn xem coi cái võ học này lợi hại cỡ nào.

- Thể thuật cấp độ C cơ à!

- Tại sao lại như vậy? Dựa vào cái gì mà chỉ có mình Trương Nhạc mới có thể học, chẳng lẽ thầy giáo Rồng Lười muốn thiên vị cho Trương Nhạc?

- Không còn cách nào, lớp chúng ta bốn ngàn người chỉ có mình cậu ta lực sinh mệnh 0.9. Khối cấp ba chúng ta có năm mươi lớp, hai trăm ngàn học sinh, cậu ta cũng có thể xếp trong top mười người, trường học chỉ để ý đến những học sinh có khả năng thi đậu đại học Tinh Không, chúng ta căn bản cũng được xem như đồ vứt đi ...

Một ít bạn học nhỏ giọng bàn luận, bọn họ đều không cam lòng, nhưng lại không có cách nào, con của trời chính là vậy.

Thầy giáo Rồng Lười nghe được những lời này cũng không thêm quan tâm.

- Các em muốn học Long Trảo Đại Cầm Nã thầy cũng không để ý, có thể tùy ý quan sát, nhưng mà bộ võ học này yêu cầu rất cao với sự co duỗi của cơ thể, nếu mà cưỡng ép học tập sẽ dẫn đến gãy xương đứt gân, đây là võ học của quân đội, chiêu nào cũng tàn nhẫn, không phải để học cho biết.

- Thưa thầy, không cần để ý đến bọn họ, em sẽ dùng hết sức để học tập.

Trương Nhạc ngắc đầu lên.

Quả thật cả lớp chỉ có mình cậu ta đủ tư cách.

- Nhìn!

Thầy giáo Rồng Lười đột nhiên vươn tay, năm ngón tay biến thành trào đánh vào hư không, một trào đánh ra đều làm cả lớp giật mình.

Đây căn bản không phải là cánh tay của nhân loại, vừa to vừa thô, từng đường gân xanh quấn quanh lại, trông quá cường tráng, tựa hồ như một con rắn màu xanh, từng khối thịt nổi lên cuộn cuộn, đây không còn là huyết nhục nữa mà sắt thép.

- Khí vận cánh tay, dùng xương sống làm trục, phát kinh lực ra da, toàn thân thể như vảy cá! Chiêu thứ nhất! Thanh Long Xuất Thủy!

Cánh tay của thầy giáo không ngừng run rẩy lên xuống, vận trào như gió, bước chân như nước chảy, phiêu du theo gió.

- Chiêu thứ hai, Hắc Long Hồi Đầu!

- Chiêu Thứ ba, Bạch Long Thổ Châu!

- Chiêu thứ tư, Hỏa Long Liều Nguyên!

- Chiêu thứ năm, Vân Long Thảm Trảo!

Liên tục biểu diễn, động tác nhanh như thiểm điện, hai tay không ngừng chụp lấy, chiêu nào cũng tàn nhẫn, đụng phải một quyền coi như thịt nát xương tan, một ít học sinh nội tâm không rét mà run, biết rõ võ học này quá lợi hại, chỉ cần bị trúng một quyền, thân thể có thể bị chia năm xẻ bảy.

- Quả nhiên yêu cầu rất cao với cơ thể, xương cốt gân mạch phải cực kỳ co duỗi.

Giang Ly âm thầm quan sát, cậu ta tự mình học Vô Cốt Nhu Thuật, đối với võ học có nhận thức rất siêu việt, đã sớm nhận ra, cái bộ Long Trảo Đại Cầm Nã này một khi sử dụng vô cùng tàn khốc, công kích mạnh mẽ, so với Vô Cốt Nhu Thuật thì cực kỳ tàn nhẫn.

Bất quá Vô Cốt Nhu Thuật là một loại "Nhu Thuật", chú trọng vào công kích của đối phương để phối hợp, so với "Long Trảo Đại Cầm Nã" thật sự là có kém một chút, nhưng lại là một môn võ căn bản, học xong được "Nhu Thuật" thì có học bất kỳ thể thuật cấp "C" nào cũng dễ như trở bàn tay.

Trong lúc thầy giáo "Rồng Lười" đang giảng giải, Giang Ly âm thầm quan sát đã học xong bộ Long Trảo Đại Cầm Nã, có Vô Cốt Nhu Thuật làm căn bản, cậu ta rất nhanh liền có thể nắm vững được những kỹ xảo công kích.

Nhưng cậu ta cũng chỉ yên lặng ghi nhớ trong lòng, không có biểu hiện ra.

Trương Nhạc được thầy giáo "Rồng Lười" chỉ điểm trong suốt bốn giờ, cũng đã chậm chậm học xong môn võ thuật cấp độ "C" mạnh mẽ này.

- Trương Nhạc, ngộ tính và thể trạng của em cũng không tệ. Nhưng mà Long Trảo Đại Cầm Nã trong thực chiến yêu cầu năng lực phải mạnh, thầy nghĩ em hãy tự học thêm Vô Cốt Nhu Thuật, Vô Cốt Nhu Thuật chính là căn bản của thể thuật cấp độ C, là cơ sở thể rèn luyện gân cốt. Nếu mà học xong, hết thầy những môn thể thuật cấp độ C em cũng có thể học dễ dàng, vạn sự tự thông. Xương cốt của cơ thể cũng sẽ tăng mạnh, khi về nhà em nhớ bổ xung thêm siêu cấp thuốc bổ, tốt nhất thì nên dùng loại Tinh Thần Cường Thân Hoàn, đặc chủng của quân loại, đối với người tu hành có vô số chỗ tốt.

- Tinh Thần Cường Thân Hoàn, hai ngàn tinh nguyên một quả. . . .

Trương Nhạc nghe đến tên của loại quả này bất giác run rẩy, nhưng sau đó liền mỉm cười.

- Em sẽ dày công rèn luyện bộ võ thể thuật cấp độ C này đến lúc nào tinh thuần mới thôi.

- Tốt! Hôm nay thầy đã chỉ dạy xong rồi, các em cứ tùy ý luyện tập.

"Rồng Lười" cũng không để ý nói:

- Được rồi, bây giờ hãy tự bắt cặp mà rèn luyện đi.

"Long Trảo Đại Cầm Nã" hai tay cùng thi triển, một tay bắt, một tay hóa giải, chiêu chiêu liên hoàn, tạo thành sáo lộ. (đường theo động tác võ thuật)

- Giang Ly, cậu học được gì không?

Cậu bạn Quách Mãnh cùng Giang Ly chung một tổ, hai người vừa tiến vừa lui, thay nhau hóa giải Long Trảo Đại Cầm Nã, Quách Mãnh chỉ học được một chút chiêu sáo lộ (đường theo động tác võ học), không có tý nào uy lực, mà Giang Ly dường như lĩnh ngộ gần hết.

Đương nhiên, tại sân tập luyện hơn bốn ngàn người, cũng không có ai nhìn ra Giang Ly đã nắm gần hết những tinh túy.

- Giang Ly.

Một giọng nói từ xa phát lại, Trương Nhạc đang sai bước đi đến.

- Lớp trưởng có chuyện gì sao?

Giang Ly vẻ mặt bình thường, cũng không có lùi bước về sau, hơn một tháng trước đứng trước mặt Trương Nhạc, có thể cảm nhận được khí tức bạo tạc, trong lòng sợ hãi. Nhưng bây giờ thể năng cậu ta rất cường đại, đối với khí tức áp tức cũng không có e sợ.

- Ngày trước lời tao cảnh cáo mày không chịu nghe sao? Mày còn hay gặp mặt Lạc Hàm trong công viên? Tiểu tử mày thật to gan.

Trương Nhạc hí hí mắt:

- Lời tao nói mày dám không nghe?

- Cậu là ai?

Giang Ly hỏi lại:

- Vì cái gì mà tôi phải nghe lời cậu? Thật khó giải thích à.

- Mày!

Trương Nhạc nghe được lời nói kia thiếu chút nữa cổ họng nghẹn lại, trong một giây ánh mắt nổi lên hàn ý, cười khẩy:

- Mày có người chống lưng? Đã như vậy thì hai ta đối luyện, tôi là lớp trưởng sẽ chỉ dạy cậu học tập, sẽ giúp cho thành tích của cậu tăng lên à.

- Cậu thân là lớp trưởng, mọi người có chuyện gì thì cứ từ từ mà nói.

Cậu bạn Quách Mãnh thấy tình thế bất ổn, đi tới cười làm lành, muốn hóa giải không khí căng thẳng.

- Cút ngay!

Trương Nhạc hung hăng đá ra một cước, thể thuật cấp độ D, "Oa Tâm Cước"

Động tác nhanh như gió đá chân vào bụng cậu bạn Quách Mãnh.

Quách Mãnh kêu thảm một tiếng, lộn nhào hai vòng, té lăn trên mặt đất, hai tay ôm bụng thống khổ quay cuồng.

- Không có ý tứ học tập gì cả.

Trương Nhạc đá bay Quách Mãnh không thèm xin lỗi, mà chỉ lấy tay vỗ vỗ bụi trên chân, giống như Quách Mãnh đã làm dơ chân của hắn:

- Bạn học Quách Mãnh, tôi là chỉ điểm cậu kỹ xảo thực chiến, tại sao lại không dụng tâm mà học?

- Quách Mãnh cậu không sao chứ.

Giang Ly chạy lại vịn Quách Mãnh dậy, trong lòng phần nộ cực kỳ.

- Tớ không sao.

Quách Mãnh mồ hôi hột trên trán rớt xuống không thôi, đau đớn vô cùng.

- Giang Ly, cậu lại đây tôi chỉ điểm kỹ xảo đánh tay đôi.

Trương Nhạc từng bước từng bước đi tới đột nhiên lại đá ra một cước.

Một cước này tốc độ cực nhanh, phá không đi tới.

Thể thuật cấp độ D, Đao Phong Thối!

Ah!

Một số bạn học nhắm mắt lại, cũng có nữ sinh sợ hãi kinh hô.

Thể cước hung hăng bay đến, một khi bị đá trúng sẽ phải trọng thương. Nhưng không ai dám ra ngăn cản, Trương Nhạc trong lớp học đã sớm kết bè lũ, lạm dụng uy quyền.

Ba~!

Một cánh tay bay ra theo hình vòng cung, cổ tay hung mãnh chụp lấy, chặn giữa không trung, đã phá được thể đá bén nhọn của Trương Nhạc.

Hai khối thịt đụng nhau, thanh âm vang lên rộn người.

Trương Nhạc nhảy lùi lại, ánh mắt không thể tin.

Giang Ly chậm rãi đứng dậy:

- Trương Nhạc, cậu cho rằng có thể trong lớp học làm mưa làm gió?

- Mày, không ngờ mày có thể phá được Đao Phong Thối?

Trương Nhạc cảm nhận được Giang Ly đã thay đổi nhưng hắn cũng không để vào mắt:

- Ta hiểu rồi, một tháng nay mày cũng có chút tiến bộ, cho nên tưởng rằng có thể đứng trước mặt tao cuồng vọng?

- Thật sự thì tôi cũng có chút tiến bộ.

Giang Ly nhìn chăm chăm vào Trương Nhạc:

- Chẳng phải cậu muốn chỉ điểm tôi kỹ xảo đánh tay đôi sao? Bây giờ thì tới đi!

- Mày đã muốn như vậy, thì tao sẽ đánh cho mày nằm bẹp luôn.

Uy nghiêm của Trương Nhạc tại lớp rất lớn, bị khiêu chiến thế này làm sao có thể nhịn được?

Vào!

Thân hình cậu ta khẽ động, một quyền đánh tới, quả đấm như dao găm của quân đội, hung ác nhắm vào tim của đối phương.

Thế thuật võ học cấp độ D, Quân Thể Đâm Bạo Quyền.

Mỗi một quyền đều nhắm vào chỗ yếu hiểm, bước chân nhanh như điện, đập mạnh tới, một quyền một cước nếu mà bị đánh trúng coi như chết chắc. Vào hai trăm năm trước, lực sinh mệnh 0.9 như Trương Nhạc chính là cao thủ võ đạo.

Giang Ly ánh mắt ngưng tụ, tập trung toàn bộ tinh thần, nhìn động tác chậm chạp của đối phương đánh tới, bỗng nhiên nhấc tay lên, vươn ra biến thành trào vô cùng sắc bén, như rồng quay đầu lại.

Cậu ta sử dụng chính là Hắc Long Hồi Đầu trong "Long Trảo Đại Cầm Nã".

Hai cánh tay đụng nhau, cạo một vết thương dài đến tận xương trên mình Trương Nhạc.

Rầm rầm rầm... .

Hai cơ thể liên tục oanh kích đánh vào nhau đã hơn mười quyền.

Ngừng lại, cánh tay Giang Ly bị nhiều quả đấm oanh kích, máu ứ đọng khắp nơi, Trương Nhạc dùng tay đấm mạnh liên tục vào cơ thể của cậu ta.

Song, thân hình Trương Nhạc cũng có rất nhiều vết thương, cũng thối lui về sau, trên cánh tay toàn là máu, vết thương sâu vào da thịt, máu chảy không ngừng.

Đây chính là Giang Ly dùng cầm nã thủ đánh tới.

Long Trảo Đại Cầm Nã, sở trường chính là móc gân, đoạn mạch, thậm chí có thể bấu mạnh vào cánh tay của địch nhân kéo cho đứt động mạch chủ, khiến cho địch nhân thiếu máu mà chết.

Song phương giao thủ, không có ai chiếm tiện nghi, đều là lưỡng bại câu thương.

- Mình là do kinh nghiệm chiến đấu không có! Thể năng mặc dù được Thai Tức trợ giúp, nhưng lại thiếu thốn dinh dưỡng, đó là có rể mà không có nước, tể bào không có dinh dưỡng bổ sung, thể năng cường đại cũng vô ích.

Giang Ly vốn tưởng bình có thể đánh bại Trương Nhạc, nhưng đến khi đối chiến, lại cảm giác được kinh nghiệm chiến đấu của mình so với đối phương không đủ, nhiều lần bỏ qua cơ hội, nếu không nhờ vào Thai Tức một thời gian dài, sợ rằng hôm nay ăn phải thiệt thòi lớn.

Lúc trong chiến đấu cũng làm cho cậu ta hiểu ra rằng, cảnh giới Thai Tức tuy kỳ diệu, nhưng nhất định phải có dinh dưỡng bổ sung để cường hóa tể bào.

Cậu ta nhờ vào hòn đá màu trắng sữa để Thai Tức, nhưng không có dinh dưỡng bổ sung, một phần mười tác dụng cũng không có, cậu ta không phải chân chính Thai Tức, so với những người tự mình Thai Tức vẫn còn kém rất xa.

Giống như dựa vào thôi miên tiến vào ngủ say, chứ không phải tu vi tâm linh chân chính của mình.

- Giang Ly không ngờ có thể cùng Trương Nhạc đối kháng?

- Lực sinh mệnh của Trương Nhạc 0.9 à, là một đại cao thủ, không ngờ thể lực lại ngang bằng với Giang Ly? Lực sinh mệnh 0.8 lớp chúng ta cũng có mười mấy người, nhưng bọn hắn đều không phải đối thủ của Trương Nhạc, bốn, năm người liên hợp cũng bị đánh bại, chẳng lẽ lực sinh mệnh của Giang Ly đã tới 0.9?

- Lợi hại, lớp chúng ta đã có thêm nhân vật số má rồi.

- Không biết hai người có muốn đánh nhau nữa không?

Bốn ngàn học sinh của lớp đều ngưng tập luyện, tất cả nhìn vào đệ nhất cao thủ Trương Nhạc và Giang Ly đang giao đấu.

- Tốt lắm

Mà lúc này bỗng nhiên thầy giáo "Rồng Lười" lại lên tiếng, từng bước đi lại hai mắt sáng lên:

- Hai em hãy ngừng giao đấu tại đây, mà tên em là Giang Ly đúng không? Thâm tàng bất lộ? Chỉ vừa mới học Long Trảo Đại Cầm Nã đã có thể vận dụng tốt như vậy, bản thân em có học qua Vô Cốt Nhu Thuật?

- Vâng!

Giang Ly cúi đầu:

- Em đã học ba quyền trong Vô Cốt Nhu Thuật, Giao Cốt Hồi Toàn Sát, Thoát Cốt Ly Huyền Thủ, Liệt Cốt Loạn vân Băng.
- Không tệ, không tệ, một hạt giống đáng bồi dưỡng.

Thầy giáo Ròng Lười cũng không thêm đề ý đến chuyện tình ái, bản thân ông ta chính là giáo quan trong quân đội, mà chuyện tình ái đã đánh nhau trong quân đội ngày nào cũng có, chỉ đề ý bồi dưỡng học sinh đáng giá, hơn nữa đây là khóa huấn luyện đánh nhau, làm sao lại không bị thương?

- Em có phải hay không tâm linh huấn luyện đã đạt tới ngủ say?
- Vâng.

Giang Ly thừa nhận:

- Hơn nữa em có thể tùy thời tùy chỗ tiến vào ngủ say giai đoạn hai.

Một câu nói kia khiến cho toàn lớp oanh động.

- Wow! Thật là lợi hại. Đây đích thực mới chính là thiên tài!
- Không ngờ còn có thể tùy thời tùy chỗ tiến vào ngủ say, còn Trương Nhạc phải nhờ vào dược liệu dẫn đạo qua thời gian rất lâu mới được.
- Cảnh giới tâm linh so với Trương Nhạc chắc chắn cao hơn à.
- Khó trách cậu ta trong thời gian ngắn có thể đạt được thành tích như vậy. ...
- Ta không tin!

Trương Nhạc biết rõ thầy giáo Ròng Lười đối với Giang Ly đã bắt đầu ưu ái, nhưng lại không có cách nào, cậu ta tuyệt đối không tin Giang Ly có thể tùy thời tùy chỗ tiến vào ngủ say.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đế Tinh Hà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Sinh Mệnh Cạn Kiệt.

Giang Ly bây giờ thật sự lúc nào cũng có thể tùy ý tiến vào ngủ say.

Tu hành một tháng nay cậu ta lúc nào cũng tiến vào Thai Tức, chẳng những thể năng tăng cao, mà tu hành tâm hình cũng có tiến triển. Không cần sự trợ giúp của hòn đá màu trắng sữa, chỉ cần Minh Tướng Thủy Tinh chốc lát, cả người cảm giác như thủy tinh óng ánh lấp lánh, không còn tạp niệm, tiến vào ngủ say.

Ngủ say so với Thai Tức, khoảng cách kém xa vạn dặm.

Giang Ly tiến vào ngủ say, cũng giống như sinh viên đại học đi giải bài tập cho học sinh tiểu học.

Bất quá, muốn tiến vào ngủ say giai đoạn ba thật không dễ, đó là giai đoạn "Túy Quyền", mỗi quyền tung ra đều tăng thêm lực, ở trường học có thể tiến vào giai đoạn này đã ít lại càng ít, tám trăm ngàn học sinh cũng chỉ có được vài ba người.

- Hai cậu đều bị thương rồi, vào phòng y tế của trường băng bó đi.

Thầy giáo Ròng Lười nhìn Trương Nhạc, máu me đầy mình bộ dáng trông thật dọa người, nhưng cũng chỉ là vết thương nhỏ.

- Rất tốt.

Trương Nhạc cánh tay bị xé nát, đau đớn dị thường, nhưng hắn cũng không nhăn nhó chút nào, tưởng chừng như cánh tay này không phải của mình, biểu hiện ra tư vị tâm linh thật cường đại:

- Giang Ly, xem ra về sau ở lớp, cậu sẽ cùng tôi cạnh tranh à?
- Cùng cậu cạnh tranh? Trương Nhạc, cậu không có tư cách để cạnh tranh, một tháng sau tôi chắc chắn sẽ bỏ xa cậu!

Giang Ly cũng cảm nhận được đau đớn ở cánh tay như từng con rết thối vào xương, phía trên bắt đầu sưng đỏ, thậm chí xương cốt ở cánh tay như đã nứt ra, lúc giao đấu tuy rằng chiến lực ngang nhau, nhưng cậu ta cũng biết, do kinh nghiệm chiến đấu của mình không có.

Bất quá có thể cùng Trương Nhạc thế lực ngang nhau, đủ để cho hơn bốn ngàn bạn học nhìn với cặp mắt khác, từ đó về sau địa vị lên cao.

Đây là do cậu ta muốn như vậy.

- Cuồng vọng! Mày quá cuồng vọng!

Trương Nhạc thấy cánh tay của Giang Ly sưng đỏ lên, cũng không còn để ý xung quanh, ánh mắt đầy âm độc:

- Cánh tay của mày bị tao đánh cho nứt xương, lo mà trị liệu cho tốt bằng không có di chứng thì... Cơ mà phải dùng kỹ thuật nối xương, cũng tốn trên trăm Tinh nguyên ả, thật xấu hổ làm sao, tiền lương của cha mẹ mày một tháng cũng chỉ được nhiều đó hả?

Đây chính là khi dễ Giang Ly không có tiền.

Một trăm Tinh nguyên đối với một học sinh quả thật là số tiền lớn.

- Tôi sẽ khôi phục lại.

Giang Ly quay về phía Rồng Lười cúi đầu:

- Thưa thầy, em đi trị liệu đây.

- Đi đi.

Thầy giáo Rồng Lười miệng lạnh nhạt, xem như không thấy, thật sự là không muốn nhúng tay.

- Mày đợi đấy!

Trương Nhạc trong lòng cười khẩy, ánh mắt lạnh lùng:

- Tao sẽ "ưu đãi" cho mày nhiều hơn.

Ban đêm, trong nhà.

Giang Ly cũng không có đi phòng y tế chữa trị, muốn hoàn toàn khôi phục cũng tốn trên trăm Tinh nguyên, thật sự là chữa không nổi.

Nhưng cậu ta cũng không cần trị liệu, tiến vào cảnh giới Thai Tức, chính là cách chữa trị hữu hiệu nhất.

- Xem ra do kinh nghiệm thực chiến của mình không đủ, hơn nữa tố chất thân thể so với con nhà giàu còn kém một chút, thiếu thuốc dinh dưỡng để bổ xung.

Giang Ly nằm trên giường, tay sờ vào chỗ sưng tấy, đang tự hỏi.

Cậu ta đem hòn đá màu trắng sữa ngâm vào, dần dần tiến vào Thai Tức.

Thức dậy, dường như cũng đã qua năm giờ.

Thời gian Thai Tức khá lâu, chờ cho cậu ta tỉnh dậy, những vết sưng đỏ trên cánh tay cũng đã biến mất, nhiều vết xương nứt cũng đã khép lại, chỉ còn một chút đau đớn.

Những thứ này cũng chỉ là chuyện nhỏ, chỉ hai ba ngày là có thể tự khép lại, so với trước kia lại thêm cường tráng.

Một trận chiến này đối với cậu ta tích xúc rất nhiều.

Vốn là tưởng mình có thể ở thế thượng phong, nhưng cuối cùng thế lực lại ngang nhau.

Xem ra bổ xung tài nguyên vẫn là việc trọng yếu.

Nhân loại trước kia khi chưa bước vào thời đại Tinh Không, tài nguyên khan hiếm, lực sinh mệnh đến "1" chính là tông sư võ học, trong vài tỷ người mới có một người.

Mà bây giờ, siêu cấp thuốc bổ không thiếu, lực sinh đến ba cũng có.

So với thời cổ đại, quả thực khó mà tưởng tượng.

Đây chính là nhờ vào sức mạnh của tài nguyên.

- Làm sao để có tiền đây?

Giang Ly đang suy nghĩ

- Ngày mai lên trường xem có công việc thời vụ* nào không, kiếm ít tiền tạm bợ.

*Thời vụ: Là công việc tạm thời để thời vụ nghe cho nó hay

Sáng ngày hôm sau Giang Ly đi tới trường.

Vừa mới tới trường học thì chip* học sinh của cậu ta phát ra thanh âm, có một mail gửi tới.

*Chip: Là con chip của chứ còn gì nữa @@!

- Là mail của Đào Tỷ.

Giang Ly vừa thấy vội vàng mở ra xem

- Giang Ly, đến phòng làm việc của Cô có chút việc.

Chỉ có mấy chữ ngắn ngủi.

- Đào Tỷ tìm mình, chẳng lẽ là đã biết việc mình tiến vào ngũ say giai đoạn hai? Cũng phải đây là một tin tức lớn, Cô buộc phải quan tâm, những người có khả năng thi đậu vào đại học Tỉnh Không. Cô tất nhiên sẽ dùng hết sức lực để giúp đỡ.

Giang Ly hướng về văn phòng của Đào Tỷ mà đi.

Nếu như học sinh của cô giáo Đào Tỷ thi đậu vào đại học Tỉnh Không, như vậy cô cũng được bộ giáo dục của chính phủ khen thưởng, về khoản ban thưởng cũng cực lớn, thậm chí đối với xã hội còn được điểm cống hiến, đạt được công huân*

*Công huân: Giống như được huy chương vàng, thành tích chói lọi, công lao cực kỳ lớn.

Việc này so với hai trăm năm trước cũng không có khác biệt, nếu chứ học sinh thi đậu vào đại học lớn, giáo viên chủ nhiệm sẽ được thưởng một khoản tiền lớn.

Trường học cực kỳ rộng lớn, từng tòa cao ốc nối liền nhau, hành lang nối tiếp hành lang phải có xe bay đưa rước, cả trường học chính là một tòa thành, hơn mười ngàn mét vuông. (100 héc-ta, 100 mẫu)

Đây là kiểu trường học của thời hiện đại, tập trung, khoa học kỹ thuật tiên tiến, nếu mà không lớn thì không thể nào chứa được hơn tám trăm ngàn học sinh.

Mà trường cấp ba này cũng chỉ là phần đông như các trường cấp ba khác của nhân loại, chỉ là một bộ phận thu nhỏ.

Chỉ lát sau, Giang Ly đã đón được xe đi đến tòa cao ốc khác.

Đây là văn phòng của "Đào Tỷ", Trong trường học vị trí của Đào Tỷ cũng rất cao, bằng không cũng không thể là giáo sư giảng dạy cho học sinh.

Đứng trước văn phòng làm việc cậu ta đang tính gõ cửa, thì có một thanh âm bên trong truyền ra:

- Vào đi, cửa không khóa.

- Vâng!

Giang Ly cung kính đi vào, một mùi thơm mát bay thoảng qua mặt, cả văn phòng ước chừng năm trăm mét vuông, đồ dùng trong văn phòng đều làm bằng gỗ, mùi thơm này chính là do gỗ phát ra.

- Đây chính là Hương Lâm Mộc, một loại gỗ vô cùng trân quý, dùng để chế tác trang trí trong nhà chỉ có phú hào mới làm được. Có loại Hương Lâm Mộc này để trong nhà, tinh thần lúc nào cũng vui vẻ thoải mái. Đối với việc ngồi thiền, mình tưởng đều có lợi rất lớn, nhìn sơ qua đồ dùng trong văn phòng này ít nhất cũng trên triệu Tinh nguyên. Đào Tỷ có nhiều tiền thế sao?

Cậu ta khẽ hít hít mũi, hận mình không biết nhiều hiểu rộng.

Đào Tỷ ngồi trên một cái mộc bồ đoàn, ở giữa văn phòng, mặc một bộ đồ thiền y, tựa như đang tu hành.

- Ngồi đi, cái này là bồ đoàn.

Cô mở đôi mắt to, chỉ tay về phía bồ đoàn nói.

- Vâng, thưa cô.

Giang Ly đi lại ngồi xuống.

- Nghe nói em đã tiến vào ngủ say giai đoạn hai? Minh tưởng cho Cô xem thử một chút?

Đạo Tỷ cũng không nói nhiều trực tiếp vào vấn đề chính.

- Vâng.

Giang Ly khoanh hai chân loại bắt đầu mình tưởng, chỉ mình tưởng một chút, suy nghĩ như thủy tinh, hô hấp bình lặng, cứ như vậy tiến vào ngủ say.

Ước chừng khoảng mười phút, đột nhiên bên tai nghe thanh âm:

- Tỉnh lại!

Cậu ta mở mắt ra nhìn, là thanh âm của Đạo Tỷ.

- Quả nhiên.

Đạo Tỷ ánh mắt đầy kinh ngạc:

- Ngủ say giai đoạn thứ hai, tùy thời tùy chỗ nhập định, đây quả là việc tốt đối với em sau khi rèn luyện, có thể dùng để nghỉ ngơi, khôi phục năng lực cực nhanh, cả trường học tiến vào giai đoạn này thực sự cũng chỉ có hơn mười người.

- Cô giáo quá khen, so với các địa phương khác em còn kém rất nhiều.

Giang Ly cũng thành thật trả lời.

- Uhm, so với các địa phương khác em còn kém rất nhiều, mà ngày hôm qua cô nghe nói em cùng Trương Nhạc giao đấu, cô đã nhìn qua video phát lại, phát hiện thể năng của em cực kỳ yếu kém, tế bào rơi vào trạng thái đói khát, cần phải dùng rất nhiều dinh dưỡng để tẩm bổ.

Đạo Tỷ lục lại trong ngăn:

- Đây là ống thuốc dinh dưỡng, em hãy dùng trước đi.

Vào.

Đạo Tỷ giơ tay lên, quăng ống thuốc ra, Giang Ly liền chụp lấy, phát hiện đây là ống thuốc Lục Thần, giá hơn một ngàn Tinh nguyên.

- Cô, cái này. . .

Cái này quá trân quý Giang Ly chần chờ không dám dùng.

- Cho em uống thì em cứ uống, từ khi nào lại nói nhiều như vậy?

Đạo Tỷ quát.

- Vâng.

Giang Ly vội vàng uống hết, vừa hết dạ dày, cảm giác toàn thân áp áp, sau đó thuốc dinh dưỡng thẩm thấu đến từng chỗ, quả nhiên cậu ta liền cảm giác được các tế bào trong thân thể đang ngọa nguậy, mỗi một tế bào đều điên cuồng hấp thu, cảm giác như không bao giờ đủ.

Sau khi uống hết, từ trong nội tâm của Giang Ly cảm giác được sự đói khát điên cuồng.

- Cô không biết có chuyện gì xảy ra trên người em, nhưng tế bào trên toàn thân thể của em, giống như đang điều động thay đổi, tràn ngập hoạt tính, điều đáng tiếc là, dinh dưỡng của em quá thiếu thốn, vì thế tuy tế bào đang lớn mạnh, lại rơi vào tình trạng đói khát. Em gần đây lực sinh mệnh tăng cường nhanh chóng, nhưng trên thực tế là đang bị cạn kiệt tiềm năng, nếu như cứ tiếp tục như vậy mà không có đủ dinh dưỡng để đắp vào, rất nhanh sẽ dẫn đến tử vong. Đây chính là tiêu hao tiềm năng của tánh mạng.

Đạo Tỷ ngữ khí lạnh lùng.

- Cô nói sao? Tiêu hao tiềm năng của tánh mạng!

Giang Ly kinh hãi, lẽ ra hẳn cho rằng tiến vào cảnh giới Thai Tức, mình có bị tổn thương gì cũng có thể chữa trị, thể năng cũng gia tăng, trạng thái lúc nào cũng cực kỳ tốt, lại không ngờ rằng, đây là đang tiêu hao tiềm năng của tánh mạng, cậu ta tự nói thầm:

- Xem ra không thể tiếp tục Thai Tức nữa rồi! Bằng không các tế bào sẽ sớm lão hóa, dẫn đến tử vong, sống không đến hai mươi tuổi?

- Cũng không sao, chỉ cần em có đủ tài nguyên bổ xung dinh dưỡng thì sẽ bình an vô sự.

Đạo Tỷ nói:

- Nhưng mà, cô sẽ không vì em mà cung cấp dinh dưỡng để tu hành, phải tự em kiếm tiền, cô chỉ là cô giáo chỉ dạy em trên con đường tu hành, từ giờ trở đi nếu có vấn đề gì trong tu hành em cứ đến hỏi cô, cô sẽ dành thời gian để ưu ái em

- Dạ, vâng

Giang Ly đương nhiên biết rõ, cao cấp thuốc bổ cực kỳ trân quý, Đạo Tỷ xuất ra một ống cho mình uống coi như đã ban thưởng cực lớn rồi, nếu mà cung cấp thời gian dài, cô cũng tán gia bại sản.

- Cô, cô có thể giải thích giùm em. Khi Thai Tức rốt cuộc có chuyện gì xảy ra?

Giang Ly trong lòng cực kỳ bất an, vốn tưởng là có thể dựa vào Thai Tức để tu hành có thể thuận buồm xuôi gió, lại không ngờ chính là đang tiêu hao tiềm năng của tánh mạng.

- Thai ý tứ không phải là cuồng rôn, mà là Thánh thai.

Đạo Tỷ nhắm mắt lại:

- Thánh thai là gì? Chính là nguyên thần của con người, còn gọi là tư tưởng, còn gọi là tinh thần, còn gọi là tư duy. Thai Tức ý là con người dùng tinh thần để hô hấp, dụng tâm linh để hô hấp, người bình thường giải thích, nói là người hô hấp cùng bào thai giống nhau, đều dùng rôn hô hấp, tất cả đều vớ vẩn! Thai Tức trong con người chính là thần. Thần chính là nguyên thần, tinh thần, tâm linh. Dụng tâm linh để hô hấp cũng tương tự như cây quang hợp, người nếu như đã tiến vào Thai Tức, có thể dùng tâm linh để hô hấp những năng lượng bên ngoài, trao đổi chất cần thiết cho cơ thể, đây cũng chính là Ích Cốc*. Ví dụ như những tu hành cổ đại, một tháng có thể không ăn không uống.

*Ích Cốc: Có thể không ăn không uống, người tu tiên ai mà không biết

- Nếu như khoa học kỹ thuật hiện đại, có thể giúp con người tiến vào Thai Tức thì sẽ như thế nào?

Giang Ly hỏi thêm lần nữa.

- Rất đơn giản, trong khu vực Tỉnh Anh cũng đã có thí nghiệm, những cao thủ tâm linh đại sư thôi miên người bình thường tiến vào Thai Tức, kết quả tế bào của người đó kích hoạt mạnh, nhưng bên ngoài lại không có năng lượng để hấp thu, quay lại hấp thu tiềm năng của tánh mạng, lực lượng bắt đầu đề cao, nhưng cuối cùng lại đột tử.

Thanh âm của Đạo Tỷ không có một chút cảm tình:

- Kỳ thật những tu sĩ cổ đại kia, khi tiến vào cảnh giới Thai Tức, tự cho là có thể không cần ăn không cần uống, nhưng trên thực tế Thai Tức đang hấp thụ tiềm năng của tánh mạng, căn bản cũng không đủ, cho dù mỗi ngày ăn tổ yến, nhân sâm, nhưng có được bao nhiêu dinh dưỡng? Không thể so với những chất dinh dưỡng thời bây giờ, vì thế có rất nhiều cao tăng tọa hóa, biến thành xác khô, cái này là do chết đói, tâm linh cảnh giới càng cao, phải được bổ xung dinh dưỡng càng nhiều, cổ đại không có những tài nguyên như thế này, cho nên những vị tu hành đích thực rất ít. Tam Giới Lý Luận đã sớm chứng minh điều này.

- Tam Giới Lý Luận

Giang Ly chưa bao giờ nghe nói qua loại lý luận này.

... ..

Lời tác giả:

Mọi người đoán xem, tam giới lý luận là gì? Bình thường ý nghĩa chính là tam giới, chính là, Thiên Giới, Nhân Giới, Quỷ Giới, cũng chính là Thiên Địa Nhân, phật môn tam giới nói là, Sắc giới, Dục giới, Vô Sắc giới, nhưng đây lại là tu hành tam giới, mặt khác nó chính là một thứ duy nhất. . . .

Bạn đang đọc truyện *Đại Đế Tinh Hà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Lý Luận Tam Giới

Tỉnh Hà Đại Đế

Tác giả: Mộng Nhập Thần Cơ

Chương 9: Lý luận tam giới

Nhóm dịch: VLPL

Nguồn: metruyen.com

- Lý luận tam giới do rất nhiều đại sư tâm linh và các nhà tâm lý học nghiên cứu ra, hiện giờ đã trở thành trụ cột và cơ sở tu hành của loài người. Người đầu tiên đề ra lý luận tam giới là vợ chồng Vương Siêu, sau đó nghiên cứu hoàn thiện dần trở thành chân lý giống như định luật Newton. Vốn dĩ điều này không nằm trong chương trình dạy học, nhưng cô ưu ái nên mới nói cho em biết.

Chị Dao chỉ vào cốc nước phía trước mặt: - Muốn bung chén nước này lên, đầu tiên em sẽ làm như thế nào?

Giang Ly sững sờ: - Em phải đứng lên, trực tiếp bung cốc nước là được rồi.

- Không.

Chị Dao lắc đầu: - Chỉ là một động tác bung nước đơn giản đã hàm chứa lý luận tam giới ở trong đó, thứ nhất em phải bung cốc nước đó lên, đầu tiên trong não nảy sinh một ý nghĩ, một ý niệm. Tuy nhiên ý niệm này không thể trực tiếp bung cốc nước lên được, vậy ý niệm này sẽ làm như thế nào đây? Chính là kiểm soát cơ thể đứng dậy, giờ tay ra và bung nước mới hoàn thành động tác này. Giờ thì em đã hiểu thế nào là tam giới rồi chứ?

- Không hiểu ạ.

Giang Ly lắc đầu.

- Ngốc quá! Chị Dao mắng một câu:

- Ý niệm tâm linh bung nước chính là giới U Minh giới hư ảo và giới Thiên Thần, còn cốc nước là giới hiện thực, thân thể là cầu nối giữa tâm linh và vật chất. Lý luận tam giới chính là mối quan hệ giữa ba giới tâm linh, vật chất và thể xác. Cô hỏi em, nếu em không có thể xác mà muốn trực tiếp bung cốc nước kia thì liệu có được hay không?

- Không thể ạ. Giang Ly trả lời rất kiên quyết.

- Chính là như vậy đấy, nếu như có thể làm được thì chính là do tâm linh đa can thiệp đến vật chất. Chị Dao nói: - Vậy cô hỏi em tiếp này, nếu như cái cốc này là một hồ bơi, liệu em có thể cầm lên được hay không?

- Không thể được ạ.

- Ừm, tâm linh càng mạnh, nhưng muốn can thiệp vật chất thì thể xác cũng cần phải cường tráng, nếu không ngay cả có tâm giết kẻ trộm cũng không có sức mà xoay chuyển, tâm cao hơn trời, mạng mỏng hơn tờ giấy. Chị Dao nói - Tất nhiên, nếu như tâm linh tu hành đạt đến một trình độ nhất định nào đó có thể can thiệp tới vật chất. Trong cảnh giới điều này gọi là hiện thánh, cũng gọi là hiện linh, ví như dân gian thời xưa nói là Phật tổ hiện linh, thần tiên hiện linh. Thật ra đó chính là tâm linh can thiệp đến vật chất. Thần Phật là gì chứ? Là thể giới tâm linh huyền ảo, cũng là Thiên giới, Thiên giới không thực sự tồn tại, chỉ tồn tại trong tưởng tượng của con người, là tâm linh con người. Nhớ nhé, có tâm có thần, thầy Vương Dương Minh từng nói, rời khỏi tâm sẽ không có trời đất vạn vật quỷ thần nữa, lý luận tam giới có thể gọi thành Thiên Địa Nhân, thiên chính là tâm linh, tưởng tượng, địa chính là hiện thực, nhân chính là thể xác.

- Thì ra là như thế. Giang Ly nghe thấy điều này, đột nhiên cảm thấy hiểu biết thêm nhiều hơn về tu hành.

- Cảnh giới hiện thánh trên Thai Tứ rất nhiều. Cô giảng cho em nghe tính đến hiện giờ, các cảnh giới cụ thể của tu hành tâm linh con người, đầu tiên là ngủ say, tiếp đến là nhập định, sau đó là Thai Tứ, qua Thai Tứ là đến Tọa Vong. Từ Tọa Vong này xuất hiện đầu tiên ở thôn trang. Đại tôn sư từng nói: 'Đọa chi thể, truat thông minh, ly hình khứ tri, đồng vu đại thông, thử vị tọa vong.' Ý nói quên đi hình thể chính mình, vứt bỏ thông minh chính mình, thoát khỏi hình thể và trí tuệ trói buộc, cùng đại đạo hòa làm một, cái này gọi là Tọa Vong.

- Tọa Vong? Giang Ly nghiền ngẫm từ này thật kỹ càng.

- Vào thời Đường ở nước Trung Hoa cổ đại có một đạo sĩ tên là Tư Mã Thừa Trinh cũng từng viết tác phẩm cận kề gọi là Luận Tọa Vong. Tuy nhiên hiện giờ em không cần phải đọc, cảnh giới này là cảnh giới của các bậc thầy tâm linh nhân loại, không có ích gì cho việc nghiên cứu hiện giờ của em. Với tu hành từng bước một của em hiện giờ thì tiến vào ngủ say mới là chính đồ. Chị Dao nhắc nhở.

- Điều này thì em biết. Giang Ly gật gù đầu - Cảnh giới hiện thánh đó vẫn trên cả Tọa Vong ạ?

- Đúng vậy, cảnh giới tu hành tâm linh tạm thời của nhân loại là ngủ say, nhập định, thai tứ, tọa vong. Sau này có thể sẽ có cảnh giới mới xuất hiện cùng với cảnh giới của con người. Cảnh giới chính là kỷ lục thể giới, không ngừng xuất hiện kỷ lục mới, chỉ có điều ngay trong khu Tỉnh Anh cũng chỉ có vài người có thể phá bỏ được bức chắn giữa tâm linh và vật chất để trực tiếp tiến tới hiện thánh. Chị Dao nói: - Nếu em muốn nâng cao cảnh giới tâm linh, cô khuyên em nên học thuật thôi miên bởi vì thôi miên là tâm linh trực tiếp tác dụng tâm linh, đương nhiên điều quan trọng nhất là vẫn phải bổ sung dinh

đường cho cơ thể. Em có thể đến bộ phận làm việc ngoài giờ của trường, sẽ có công việc phù hợp với em, phòng cảnh sát vừa thông báo đấy, em đi thử xem sao.

- Vâng ạ! Giang Ly đứng dậy, khom người đi ra ngoài rồi đóng cửa lại.

Rồi cậu lại thấy đói run người.

Cậu đến căn tin của trường ăn một bữa no nê, bụng phình cả ra, nhưng cảm giác đói vẫn không đỡ chút nào.

Chẳng có cách nào cả, dinh dưỡng từ thức ăn bình thường quá ít. Cảm giác đói bụng của mình là do ông được phẩm dinh dưỡng kia gây nên, nếu ban đầu không phát hiện ra thực sự càng nguy hiểm hơn.

Giống như khi con người đói vậy, muốn ăn thức ăn, sau khi con đói qua đi lại không ăn được thứ gì nữa. Đó là bởi vì con đói qua đi không cần thiết phải bổ sung thêm thức ăn nữa, như vậy cơ thể sẽ phân giải mỡ và đường dự trữ trong cơ thể. Đây cũng là một kiểu biến tướng tiêu hao tiềm năng sinh mạng.

Trước đây, Giang Ly thuộc vào trạng thái đó, căn bản không cảm thấy đói nên tưởng rằng trạng thái cơ thể rất tốt, nhưng thực ra lại rất nguy hiểm, cũng may là uống một ông được phẩm dinh dưỡng nên mới khôi phục lại được trạng thái đói bụng.

Cậu ta đi tới phía trước của một tòa nhà khác trong trường, rồi đi thẳng vào trong.

- Này, em, giúp anh tìm hiểu xem có công việc làm thêm gì mà thu nhập cao một chút không. Phía trước tòa cao ốc nguy nga có một cô gái với đôi mắt thanh tú, tóc xõa ngang vai đang làm việc, Giang Ly liền tiến lại mở lời.

- Em cái gì chứ? Tôi là học sinh cấp ba đây.

Cô gái xinh đẹp lườm Giang Ly một cái: - Đem chip học sinh của cậu ra đây.

Giang Ly lôi ra chip học sinh khoảng bằng ngón tay cái, thấy cô gái xinh đẹp quẹt vào máy tính quang, lập tức hiện ra đủ thông tin của bản thân.

- Sinh mệnh lực đạt 0.7? Trên khuôn mặt cô gái xinh đẹp có phản nhạo báng: - Vậy thì cậu chỉ có thể làm một vài công việc thông thường như gia sư hay dọn dẹp vệ sinh thôi.

Thấy cô gái xinh đẹp ra mặt khinh thường, Giang Ly cũng không nói gì cả, cổ tay đột nhiên xoay tròn, xương cốt vận vận kêu răng rắc, khẽ hất lên rồi vạch ra một đường vòng cung bay lượn trong không trung.

Ba!

Cánh tay cậu ta dường như run lên như cốt thép, năm ngón tay ong ong kêu lên tựa như độc xà nổi giận răng nanh cắn bừa làm cho người ta run lên như cây sậy. Đây không phải là cánh tay mà là con măng xà kiên cường.

- Gì vậy? Vô Cốt Nhu Thuật, thể thuật cấp C? Giáo Cốt Hồi Toàn Sát.

Cô gái xinh đẹp trở mặt ra: - Cậu thật sự chỉ có sinh mệnh lực 0.7 sao?

Cô ta còn hiểu biết chút ít đấy, nếu không đã không thể đảm đương chức vụ này ở trường.

- Tôi không thích khoe khoang, lúc sát hạch đã giấu điểm thực lực, đợi đến lúc thi vào đại học Tỉnh Không mới làm người kinh ngạc. Giang Ly biết rằng một chiêu này đã trấn áp được cô gái. Có thể tự học tu luyện Vô Cốt Nhu Thuật đều là những nhân vật xuất sắc trong trường.

- Nếu đã như vậy, tôi sẽ giúp cậu tìm hiểu thêm xem có công việc nào mà thù lao cao một chút không. À giúp cảnh sát phá án thì sao nhỉ? Cô gái xinh đẹp nói: - Công việc này thù lao cao, nhưng lại nguy hiểm.

- Cũng được, vậy thì chọn công việc giúp cảnh sát phá án đi, trong đó công việc nào có thù lao cao nhất? Mắt Giang Ly sáng lên.

- Phần thưởng cao nhất là năm nghìn Tỉnh Nguyên. Cô nói tiếp: - Trợ giúp cảnh sát bắt một tên cướp nguy hiểm, thời gian gần đây có một tên côn đồ ẩn nấp trong thành phố của chúng ta, liên tiếp gây án, hơn nữa tên côn đồ này rất lợi hại, còn có thể thôi miên nữa.

- Năm nghìn Tỉnh Nguyên! Giang Ly ngẩn người, đó quả là một khoản tiền lớn.

Có điều tên côn đồ còn biết thôi miên nữa, thuộc phần tử vô cùng nguy hiểm, sợ rằng em trai mình cũng không ứng phó nổi. Cũng may chỉ là trợ giúp cảnh sát mà thôi, không cần tự mình làm chủ lực.

- Được, tôi sẽ làm công việc này.

- Cậu chắc chắn?

- Tôi chắc chắn.

- Được rồi, tôi sẽ làm đơn. Rất nhanh một lá đơn đã được viết xong rồi đưa cho Giang Ly. - Cậu đến phòng cảnh sát báo cáo, nhớ đem theo tài liệu mà nhà trường cấp cho, sẽ có người cho cậu tham gia làm công việc này. Có điều thành tích sinh mệnh lực của cậu hơi kém, đến phòng cảnh sát phải thể hiện thực lực của mình, nếu không chẳng có ai cho cậu những tay vào làm đâu.

- Rồi rồi. Giang Ly quay người bước đi.

- Thật thú vị, trong trường học xuất hiện một người sinh mệnh lực 0.7 mà lại có thể tu luyện Vô Cốt Nhu Thuật nhẹ nhàng như thường vậy. Tôi nhớ mặt cậu rồi, Giang Ly. Cô gái xinh đẹp nhìn theo bóng sau lưng, rồi khẽ mỉm cười.

Phòng cảnh sát chiếm giữ vị trí quan trọng trong thành phố, nhà cao chọc trời, tứ phía đều là ô tô lơ lửng qua lại, những chiếc ô tô này rất đắt, gia đình Giang Ly không tài nào mua được. Ô tô bây giờ đều là ô tô chạy bằng năng lượng hạt nhân, chỉ một khối năng lượng khoảng chừng như móng tay là có thể chạy hơn hàng nghìn ki-lô-mét, mà lại không gây ô nhiễm.

Ô tô nâng cấp như vậy khiến cho các gia đình bình thường không thể mua được, còn những ô tô hạng thấp chính phủ không khai thác bởi vì sẽ gây ra ô nhiễm.

Những người sở hữu ô tô như vậy đều là những người giàu có có thân phận địa vị đáng nể.

- Cháu đến để đăng ký làm thêm ngoài giờ. Giang Ly đi vào một đại sảnh, rất nhiều cảnh sát đang làm việc. Giang Ly tiến lên phía trước một bàn làm việc, giao nộp giấy giới thiệu của nhà trường.

Một viên cảnh sát khoảng 28-29 tuổi nhận lấy, trên mặt lộ rõ vẻ khinh thường: - Làm cái kiểu gì vậy? Sinh mệnh lực 0.7 mà cũng đòi trợ giúp chúng ta bất kể ư, thật là hiếm có.

Trong lúc nói chuyện, hắn ta quăng tài liệu cho Giang Ly.

- Khoan đã nào! Tay Giang Ly chấn động một hồi, nhẹ nhàng chặn tay của đối phương.

- Ô! Viên cảnh sát bắt tay lại, võ thuật cổ xưa "Triển ti thủ", chỉ quán vào một chút là có thể lật đốt xương chắt gãy cánh tay đối phương. Thật đáng tiếc là trình độ vận tay của Giang Ly lợi hại hơn hẳn rất nhiều. Giữa lúc xoay tròn, cứ đâm lại phồng, cánh tay sung lên nửa tắc, đâm xuống bả vai của đối phương.

- Ái chà!

Bả vai viên cảnh sát đau tê tái thấu xương, nhất thời tê liệt, nửa thân giống như là bị giật điện vậy.

- Giáo Cốt Hồi Toàn Sát? Thoát Cốt Ly Huyền Thứ! Hắn ta kinh ngạc reo lên: - Độ mềm dẻo của xương cốt thân thể đã đến độ này rồi sao?

- Hà? Thật không vậy? Cậu học sinh này không ngờ lại bắt đầu luyện Vô Cốt Nhu Thuật? Đây chính là thể thuật cấp C.

- Vô Cốt Nhu Thuật có thể vận dụng trong thực chiến?

- Đã từ lâu không xuất hiện học sinh xuất sắc như vậy. Một vài viên cảnh sát vây quanh lại, bọn họ đều có sinh mệnh lực 0.8, kỹ xảo chiến đấu cũng rất thành thạo nữa.

Muốn thi đậu cảnh sát nhất định phải có sinh mệnh lực đạt đến 0.8.

- Nếu thể thuật cấp C cũng hoàn toàn có thể được. Một viên cảnh sát trung niên đi qua, cầm tư liệu của Giang Ly lên: - Xem ra cậu bé này giấu rất nhiều thực lực đấy, cho cậu ta tham gia hành động trợ giúp phòng cảnh sát bắt giữ tội phạm đi. Có điều tất cả đều phải nghe sắp xếp, không được khoe khoang anh hùng, biết chưa hả?

- Vâng ạ!

- Đi theo tôi.

Giang Ly được dẫn tới một phòng làm việc bên trong, là một tổ trọng án, trong đó có hơn mười viên cảnh sát, ai nấy đều là cao thủ, chuyên phụ trách các vụ án.

Ngoài ra, còn có vài người rõ ràng là các nam nữ học sinh, chẳng qua hơi lớn tuổi một chút khoảng 20 tuổi trở lên. Bọn họ là các sinh viên đại học tại trường, đương nhiên bọn họ không thể nào là sinh viên đại học Tỉnh Không rồi, chỉ là trường đại học bình thường mà thôi.

Nhân loại hiện có hơn hàng ngàn hàng vạn sinh viên. Đáng tiếc là bất cứ trường nào cũng không sánh bằng "đại học Tỉnh Không", mỗi người trong đại học Tỉnh Không đều là vô địch cả.

Các nam nữ sinh viên trông thấy Giang Ly bước tới thật sự ngạc nhiên, không ngờ một học sinh cấp 3 cũng đến đây làm việc.

- Đây là Giang Ly, học sinh cấp 3, đã tu luyện qua thể thuật cấp C, Vô Cốt Nhu Thuật, có thể vận dụng thành công vào trong thực chiến.

Viên cảnh sát trung niên giới thiệu với mọi người.

- Thẻ thuật cấp C, thật lợi hại.

Lúc đó ai nấy đều mở to mắt nhìn cậu ta.

- Tôi cái gì cũng chưa biết, mong các bậc anh chị chỉ bảo nhiều. Giang Ly tỏ ra nhún nhường.

- Dạy bảo thì không dám, cậu đã tu luyện thẻ thuật cấp C, sau khi tốt nghiệp mà dựa vào trường cảnh sát thì chức vị còn cao hơn chúng tôi ý chứ. Một viên cảnh sát nói: - Tuy nhiên vụ án này rất khó giải quyết, chúng tôi thiếu người, hy vọng có người tài giỏi đến trợ giúp. Cậu đến thật đúng lúc. Đây là vài nét khái quát về vụ án, cậu xem qua một lát đi.

- Được thôi.

Giang Ly hành quân lễ, thân hình thẳng đứng, giống hệt một quân nhân chuyên nghiệp. Đây là tố chất mà học sinh nên có.

Hiện tại thời gian huấn luyện quân sự cho học sinh khá dài. Tiểu học, cấp 2 và cấp 3, mỗi thời kỳ đều có khoảng thời gian huấn luyện quân sự kéo dài một năm. Đó là quy định cường chế của chính phủ nhằm nâng cao tố chất của học sinh.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đế Tinh Hà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Phát Hiện Côn Đồ

Tinh Hà Đại Đế

Tác giả: Mộng Nhập Thần Cơ

Chương 10: Phát hiện côn đồ

Nhóm dịch: VLPL

Nguồn: metruyen.com

Giang Ly ngồi xuống, lật hồ sơ vụ án ra xem để hiểu khái quát về cả vụ án.

Đó là tư liệu đơn giản.

Cậu ta là học sinh, chỉ làm chân phụ giúp cảnh sát nên không hiểu nội tình chính xác của vụ án.

Ghi chép trên tư liệu là một tên côn đồ, có khả năng thôi miên, lén lút gây án, đến từ một thành phố khác. Hơn nữa hắn còn vô cùng hung tàn, gian xảo. Hiện giờ cảnh sát các vùng đều tiến hành treo thưởng để truy bắt hắn, nhưng tiếc thay thật khó để nắm bắt được tung tích của hắn.

Trong ba tháng liền, hắn đều ẩn nấp ở thành phố này, lại còn thường xuyên gây án.

Sau khi nhân loại thống nhất, mỗi một thành phố đều rất lớn. Thành phố mà Giang Ly đang ở gọi là "Thành Tinh Hoa", dân số đã sớm vượt quá trăm triệu dân. Không chỉ có trên Trái Đất, mà kể cả trên rất nhiều hành tinh trong dải ngân hà như mặt trăng, sao hỏa, đều có các thành phố căn cứ khổng lồ của loài người, con người muốn đến những nơi như thế, trước tiên phải xin giấy giới thiệu vượt không gian, sau khi được sự cho phép của chính phủ là có thể mua một vé tàu vượt không gian.

Có điều vé tàu rất đắt, chỉ có người giàu mới mua nổi. Đi du lịch ở các hành tinh có loài người sinh sống cũng là một thú vui xa xỉ, hơn nữa những người bình thường rất khó xin phép, vì vậy đa số các cư dân trên Trái Đất cả đời cũng không có cơ hội đến các hành tinh khác, giống như hơn hai trăm năm trước có rất nhiều người suốt đời cũng không được ra nước ngoài vậy.

- Tên này sức chiến đấu mạnh mẽ vô cùng, ước tính sinh mệnh lực vượt qua cả 1. Tuy nhiên không hoàn hảo, không mang theo súng. Nhìn Giang Ly chỉ hiểu vụ án một cách phiến diện, viên cảnh sát trung niên mở màn hình lên, lập tức xuất hiện một hình chiếu nổi sống động vô cùng. Đó là một người thanh niên, chưa đến 30 tuổi, vẻ mặt ác nghiệt, ánh mắt gian ác lạnh lùng nhìn mọi người.

- Các cháu đều là học sinh, chiến đấu trực diện là không cần thiết, mà điều cần thiết là phụ trách tìm tòi một chỗ, nếu phát hiện ra tên này thì lập tức

thông báo cho chúng tôi, đồng thời đứng từ xa theo dõi hắn, không được để hắn phát hiện, nếu không thì sẽ gặp nguy hiểm.

- Rõ! Giang Ly đứng lên

- Cháu phục tùng mệnh lệnh.

- Chúng cháu cũng phục tùng mệnh lệnh! Mấy cô cậu học sinh cùng đồng thanh.

Viên cảnh sát trung niên gật gật đầu: - Lần này là một cuộc khảo hạch đối với cậu, chúng tôi sẽ dựa vào biểu hiện của cậu mà cho điểm, nếu biểu hiện tốt thì sẽ ghi lại trong hồ sơ vụ án, nếu sau khi tốt nghiệp mà có hứng thú thi vào đại học cảnh sát sẽ có cơ hội cộng điểm rất lớn. Thù lao lần này, trong trường hợp không phát hiện được gì có thể nhận được 10 Tinh Nguyên, còn trường hợp các cậu phát hiện được tên côn đồ và thông báo cho chúng tôi thì bất luận có bắt được hay không đều được thưởng 300 Tinh Nguyên! Nếu như tên côn đồ là do cậu phát hiện ra và chúng tôi tóm được hắn, cậu sẽ lĩnh được 500 Tinh Nguyên tiền thưởng. Nếu như...

Viên cảnh sát trung niên ngừng một lát: - Nếu có xảy ra chuyện gì, phòng cảnh sát nhiều lắm chỉ có thể bồi thường một chút tiền chăm sóc mà thôi. Vì vậy các anh chị phải tận lực bảo vệ an toàn của mình, biết chưa? Nếu đồng ý thì ngay bây giờ hãy ký kết một bản hợp đồng điện tử tạm thời đã.

- Vâng. Mọi người lại đồng thanh đáp.

- Tốt lắm, bắt đầu từ bây giờ, các anh chị chính là cảnh sát dự bị. Tôi phân công nhiệm vụ như này nhé, ở đây có 6 người Viên cảnh sát liếc qua đám người trước mặt, - Giang Ly và Lâm Tiên Nguyệt cùng một tổ, đóng giả làm đôi tình nhân chuyên trách tìm kiếm ở khu vực dành riêng cho người đi bộ. Cần chú ý, đây là khu vực tên côn đồ có khả năng xuất hiện nhất, những người khác lần lượt phân ra tìm ở khu buôn bán, khu dân cư và nhà ga...

- Để cháu và một học sinh cấp 3 đóng giả tình nhân sao? Cô gái tên Lâm Tiên Nguyệt kia là một nữ sinh đại học, miệng anh đào, diện mạo xinh đẹp, vẻ mặt lúc ấy tỏ ra sững sốt.

- Sao hả? Cháu có ý kiến gì sao? Viên cảnh sát trung niên liếc nhìn, ánh mắt sắc bén.

- Cháu xin phục tùng mệnh lệnh! Lâm Tiên Nguyệt vội vàng nói. Nếu như không phục tùng, rất có thể sẽ mất đi công việc tạm thời này, hơn nữa sẽ bị ghi lại trong hồ sơ vụ án, sau khi tốt nghiệp thì làm cảnh sát sẽ rất khó khăn.

- Vậy thì tốt, bây giờ bắt đầu hành động thôi, nhớ rằng khi phát hiện ra điểm đáng ngờ phải lập tức báo cáo.

- Rõ!

Tất cả học sinh đều hăng hái vô cùng, tổ chất rất cao.

Đội sau khi đám học sinh phân công nhiệm vụ tìm kiếm rồi đi ra ngoài, viên cảnh sát trung niên trong tổ trọng án trầm trồ: - Tổ chất của học sinh bây giờ ngày càng cao, lúc chúng tôi đi học, cả trường đâu có ai tu luyện Vô Cốt Nhục Thuật.

- Đúng thế, sinh mệnh lực của mấy cô cậu sinh viên cũng rất mạnh, có thể làm nòng cốt trong đội chúng ta.

- Có điều vụ án mà chúng ta phụ trách lần này, tên côn đồ là thành viên trong tổ chức phục quốc, để cho những học sinh này tham gia, nhờ may có chuyện gì ... ..

Viên cảnh sát canh giữ nêu lên ý kiến.

- Mấy cô cậu này đều là nhân tài ưu tú của trường, theo quy định của chính phủ có thể tiến hành rèn luyện. Ánh mắt viên cảnh sát liếc qua một vòng: - Chớ có xem thường mấy cô cậu học sinh này, giống như mấy em học sinh thiên tài có sinh mệnh lực đạt đến 1 trong trường cấp 3 Tinh Hoa, trong số cảnh sát chúng ta hầu như không ai là đối thủ cả, chỉ có sỹ quan huấn luyện quân đội mới có thể chống đỡ được. Chúng ta muốn mời bọn chúng đến trợ giúp phá án, bọn họ cũng không buồn đến kìa. Vụ án lần này thiếu người điều tra, các cô cậu học sinh chỉ đến trợ giúp tìm kiếm, còn chính thức bắt giữ lại không dựa vào họ nên độ nguy hiểm không đáng lo ngại.

- Con trai tôi học trường Trung học Tinh Hoa, đáng tiếc là thành tích sinh mệnh lực mãi không tăng, từ đầu đến cuối vẫn chỉ có 0.7. Một viên cảnh sát than thở.

- Anh Hoàng à, con trai anh mới học lớp 10, vậy thì vẫn còn sớm. Không biết chừng đến năm lớp 11 đạt 0.8, lớp 12 lại 0.9 ý chứ, sau khi tốt nghiệp mà thi vào trường cảnh sát thì có khi còn là cấp trên của anh đấy.

- Hy vọng là thế.

- À phải rồi, hình như một vụ trọng án khác trong năm ngoài cũng tuyển vài học sinh hỗ trợ phá án, không ngờ lại bắt được sỹ quan quân đội phản bội chạy trốn. Cậu học sinh đó tên gì ý nhỉ... ..

- Tên Giang Đào. Viên cảnh sát trung niên lật lại cuốn tư liệu: - Giang Đào học lớp 11 ở trường trung học Tinh Hoa, luôn đứng đầu trong trường, sinh mệnh lực khảo hạch hiện giờ là 0.98, quyền lực là 0.9 tấn, chạy về đích cự li 100 mét 5.5 giây. Phải rồi, cậu Giang Ly ban nãy là anh trai của cậu ấy đấy.

- Mới học lớp 11 mà quyền lực đã 0.9 tấn? Vậy thì không phải là tổ trọng án của chúng ta không ai là đối thủ của cậu ta sao? Một viên cảnh sát kinh

ngọc thốt lên: - Sinh mệnh lực 0.98, chẳng mấy mà đột phá lên 1, vậy thì là hạt giống của trường đại học Tinh không rồi.

- Chắc chắn, thi đỗ đại học Tinh không, quả là một bước lên trời. Bộ trưởng tổng bộ cảnh sát thành phố Tinh Hoa như chúng ta hầu như đều tốt nghiệp từ trường đại học Tinh Không, hơn nữa còn là tốt nghiệp với kết quả thấp, thiếu chút nữa là không tốt nghiệp được mà cũng có được địa vị cao như vậy nữa là. Một viên cảnh sát khác trầm trồ ngưỡng mộ: - Con trai tôi mà thi đỗ được thi đúng là làm rạng rỡ tổ tông.

- Vì thế, tiền đồ của Giang Đào vô cùng sáng lạng, không biết anh trai cậu ta như thế nào đây? Viên cảnh sát trung niên lần lượt lật xem từng trang tư liệu: - Ngoài ra, thông báo lại trong các trường học về công việc làm thêm tạm thời, thu hút các học sinh ưu tú tham gia, lực lượng của chúng ta không đủ, cần một lượng lớn nhân sự tìm kiếm ở các địa phương, tốt nhất là các nữ sinh. Tên còn đồ kia chuyên ra tay với các nữ sinh.

- Rõ!

Ban đêm, ở khu buôn bán ở trung tâm thành phố đèn đuốc sáng trưng khiến người ta mê đắm. Có những tòa nhà cao chọc trời được tu sửa thành những công trình kiến trúc huyền thoại có thể xoay tròn cuốn hút con người. Đó là nơi mà chỉ có người giàu mới đủ tiền để đến mua sắm, đồ đạc đắt đỏ, người bình thường chỉ có thể đến tham quan mà thôi.

- Nay cậu em, chúng ta đã tìm kiếm cả ba buổi tối rồi đấy, nhưng chẳng thấy gì cả. Lâm Tiên Nguyệt ngồi xuống: - Nghỉ ngơi một lát rồi tìm tiếp.

- Tôi không cần nghỉ.

Giang Ly bình tĩnh nói: - Sinh mệnh lực của chị không thể kém như vậy chứ, xem chừng sinh mệnh lực của chị phải là 0.8 mới đúng chứ.

- Hừm! Lâm Tiên Nguyệt nguyền rủa một cái: - Ý của tôi là nếu chúng ta cứ tiếp tục tìm kiếm như vậy chỉ lãng phí công sức mà thôi. Năm nghìn Tinh Nguyên thật hấp dẫn, song phải phát hiện ra được tên còn đồ rồi cảnh sát bắt được hắn thì mới được lĩnh, xem ra hy vọng của chúng ta thật mong manh.

- Đến cửa hàng phía trước xem sao. Giang Ly chỉ vào một cửa hàng độc quyền lớn nói: - Ở đó toàn là các sản phẩm xa xỉ đắt tiền, rất nhiều con gái nhà giàu thường mua sắm trong đó, nếu tên còn đồ muốn ra tay nhất định sẽ chọn nơi này.

- Òa, là đồ da Cổ Long, hàng hiệu thế giới. Lâm Tiên Nguyệt dường như đã hồi phục lại sức sống nhảy dựng lên, - Mau đi thôi, xem xem đồ da bên trong có style gì.

Trong lúc nói chuyện liền kéo Giang Ly lên lầu đi vào trong cửa hàng vĩ đại. Bên trong cửa hàng được trang hoàng hết sức viển vông, bức tường xanh thẫm lốm đốm giống như bay vào giữa không trung các loại ánh sáng đan xen với nhau đem đến cho người ta cảm giác đang được đắm mình trong Thủy Tinh cung vậy.

Quần áo, đồ trang điểm và cả đồ da ở nơi này nữa, thứ nào cũng rất xa xỉ, rẻ nhất cũng hơn nghìn Tinh Nguyên, có thứ còn đến hơn mười nghìn Tinh Nguyên. Rõ ràng không phải là những thứ mà tầng lớp làm công ăn lương có thể mua nổi.

Tầng lớp làm công ăn lương bình thường, lương mỗi tháng cũng chỉ có vài chục đến một trăm Tinh Nguyên.

Rất nhiều nữ sinh cũng đến đây ngắm nghía, họ không mua gì cả, cũng có thể thỏa mãn cơn nghiện mua sắm rồi.

- Òa, đồ da ở đây, tôi đều thích cả, tiếc là không mua nổi. Lâm Tiên Nguyệt ngắm nghía xung quanh rồi nhìn chăm chăm vào một vài thứ xa xỉ: - Cậu xem cái túi kia kia, nếu như chàng trai nào mua nó cho tôi, tôi nhất định sẽ làm bạn gái của người đó.

- Chiếc túi đó những năm mươi nghìn Tinh Nguyên, đến khuynh gia bại sản cũng không mua nổi.

Giang Ly biết rằng, cô gái Lâm Tiên Nguyệt này sinh ra trong một gia đình bình thường, nếu không đã chẳng chịu làm công việc này.

- Phục vụ, chiếc túi da rằn tôi đặt đã về chưa vậy? Một âm thanh truyền tới tai của Giang Ly, đó là một cô gái đeo kính đen, theo sau là hai người đàn ông mặc quần áo đen, có vẻ như là vệ sĩ, sinh mệnh lực vô cùng dồi dào.

Cô gái này chắc chắn là một đại gia đây, túi được làm từ da rằn khổng lồ tinh không, lại nhất định phải là đặt làm theo yêu cầu vô cùng xa hoa quý báu, giá mỗi chiếc cũng phải trăm nghìn Tinh Nguyên trở lên.

Kể cả người giàu cũng không mua nổi, chỉ có đại gia mới dám mua thôi.

- Về rồi, thưa tiểu thư. Máy cô phục vụ xinh đẹp lấy chiếc túi xách tay xinh xắn ra, lông lánh rực rỡ, quý phái trang nhã, phong cách khác thường, trên mặt còn được khảm châu báu. Đây quả thực là một tác phẩm nghệ thuật mà rất nhiều người ao ước có được.

Những hạt châu báu đó thực ra không phải là được gắn lên mà là các viên bi giống như bảo ngọc ở trên da của rắn Cổ Long khổng lồ Tinh Không.

- Ôi trời ơi... Nhìn thấy chiếc túi đó, Lâm Tiên Nguyệt tưởng chừng như phát điên lên vậy: - Chú em, chú em... cả trong mơ tôi cũng muốn có chiếc túi đó, đó quả là một kiệt tác, ai tặng cho tôi thì ngay cả cầu hôn tôi cũng đồng ý.

- Chú ý quan sát xung quanh đi..

Giang Ly nhắc nhở Lâm Tiên Nguyệt, có điều trông Lâm Tiên Nguyệt có vẻ rất mê mẩn, song có lúc vẫn rất cảnh giác không quên nhiệm vụ của mình.

Điều đó đủ cho thấy cô ta cũng đâu có ngốc.

- Tiểu thư, chiếc túi da rắn tinh không này là kiệt tác mộng ảo, tôi cũng muốn mua một chiếc, không biết có thể nhường tôi xem thử một chút được không? Một nam thanh niên hào hoa phong độ tiến về phía cô tiểu thư đại gia đeo kính đen, hần ăn mặc rất lịch lãm, nhất là trên chiếc áo so-mi lộ ra một đường thêu chữ "s" nho nhỏ ở nơi mà người ta không để ý đến. Đây là kí hiệu của nhãn hàng nổi tiếng trên thế giới, những người thường xuyên đến các cửa hàng xa xỉ phẩm đều biết. Nó được làm từ một loại tơ do "Tuyệt liệt tầm" trên một hành tinh khác nhà ra, vô cùng quý giá, giá trị cũng phải mấy chục nghìn Tinh Nguyên.

Cậu thanh niên này, cao khoảng 1m9, mặt mày khôi ngô, tươi cười tự nhiên, trong lúc cử động đều toát ra vẻ phong độ, hai tên vệ sĩ biết ngay là một nhân vật lầy lừng, song lại không can lại.

Đột nhiên trong lòng Giang Ly trào lên cảm giác lo sợ.

Đây là giác quan thứ 6 của tâm linh nhờ Thai Tức bồi dưỡng trong một thời gian dài mà có được.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đế Tinh Hà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11

Tinh Hà Đại Đế

Tác giả: Mộng Nhập Thần Cơ

Chương 11: Thuật thôi miên

Nhóm dịch: VLPL

Nguồn: metruyen.com

Nguy hiểm mãnh liệt xông lên đầu, giác quan thứ sáu được tạo thành khi Thai tức rất mạnh mẽ, tế bào trên người Giang Ly đều đang hô hấp, trong lòng gần như khẳng định: tên này có vấn đề, tuyệt đối có vấn đề.

- Xin chào. Tiểu thư nhà giàu đeo kính đen nhãn lực thật tốt, nhìn ra người nam trẻ tuổi này không tầm thường, đương nhiên sẽ không từ chối việc anh ta đến bất chuyện, không khỏi cười cười: - Anh đến thường thức đi.

- Tôi phải xưng hô với tiểu thư thế nào đây? Nam tử trẻ tuổi mỉm cười đến say lòng người, có sức hấp dẫn rất lớn đối với con gái, Giang Ly cũng chưa từng nhìn thấy nam tử nào đẹp trai, phong độ như thế này.

- Nam tử này thật là đẹp trai. Bà chị Lâm Nguyệt Tiên lên nói thầm, đột nhiên phát hiện thần sắc Giang Ly bất bình thường: - Sao thế?

- Không có gì, chúng ta xem thế nào đã. Giang Ly khoát tay, ra vẻ muốn mua đồ xa xỉ, kéo Lâm Nguyệt Tiên đi khắp nơi xem, đồng thời dùng cảm quan chú ý đoạn đối thoại giữa nam tử trẻ tuổi và tiểu thư nhà giàu.

- Tôi họ Tuyệt. Tiểu thư nhà giàu giờ tay ra bắt tay với nam tử đẹp trai phong độ này: - Nên xưng hô với anh thế nào?

- Tôi họ Phong. Nam tử trẻ tuổi đẹp trai nói: - Chi bằng tôi và Tuyệt tiểu thư cùng uống trà, kết giao bằng hữu, thế nào?

- Được. Tuyệt tiểu thư phát tay, phân phó mấy bảo vệ phía sau: - Các người về trước đi, lát nữa ta tự mình lái xe về nhà.

- Chuyện này Hai bảo vệ chần chờ, lúc này, thanh niên đẹp trai phong độ thần nhiên liếc nhìn hai người một cái, hai người lập tức gật đầu: - Tiểu thư, vậy chúng tôi đi đây.

Oành!

Trong chớp mắt toàn thân Giang Ly liền dựng hết cả tóc gáy.

Trong khoảnh khắc ánh mắt thanh niên đẹp trai phong độ kia càn quét, hần cảm thấy dường như bản thân bị một con mãnh thú nhìn chăm chăm vào, vô cùng nguy hiểm, tâm linh đều co giật hết lên, nếu như là người khác thì tuyệt đối không có cảm giác này, nhưng hần luyện Thai tức trong thời gian dài, độ

cảnh giác còn mẫn cảm hơn cả những cường giả có lực sinh mệnh đạt mức "1".

Tuyệt tiểu thư kia lại đột nhiên nhận lời mời của người xa lạ, thậm chí còn cho bảo vệ đi, điều này cũng thật kì lạ.

- Chẳng lẽ! Một ý nghĩ vụt lên trong đầu Giang Ly: - Người này là tên côn đồ? Nghe đồn tên côn đồ là Thôi Miên Sur, hai tên bảo vệ kia bị y thôi miên rồi? Tuyệt tiểu thư kia cũng bị thôi miên? Nhưng người này không giống tên côn đồ chút nào, là tên côn đồ hóa trang dịch dung ư? Thay đổi xương thịt?

Người tu luyện mạnh có thể tạm thời thay đổi cơ thể kết hợp với hóa trang, trong khoảng khắc có thể biến thành một người khác cũng không ngạc nhiên.

Đặc biệt là cảm giác khiến tâm linh Giang Ly gần như sợ hãi không thờ được, người này tuyệt đối vô cùng hung ác.

Hắn gần như có thể khẳng định người này là tên côn đồ, hóa trang dịch dung không thể nhìn ra sơ hở, chẳng trách không bắt được.

- Chị, chúng ta đi ra ngoài.

Giang Ly đột nhiên nói rất nhỏ, kéo Lâm Nguyệt Tiên ra khỏi cửa hàng độc quyền này.

- Chẳng lẽ cậu phát hiện ra thứ gì? Lâm Nguyệt Tiên nghi hoặc nói, nhưng vẫn phối hợp, qua ba ngày tiếp xúc, cô biết Giang Ly rất tinh táo, tâm linh tu hành cực mạnh, trong trường đại học rất nhiều người không bằng hắn.

Bình thường tổ chất trung bình của sinh viên là 0.7 0.8 lực sinh mệnh, đây là cực hạn của người hiện đại bình thường.

Mà lực sinh mệnh của Giang Ly bây giờ trên thực tế đã gần 0.9, vượt qua rất nhiều sinh viên.

- Tôi nghĩ tôi đã phát hiện ra tên côn đồ, chính là nam tử kia. Giang Ly nói: - Đừng nhìn y, tu vi tâm linh của y rất mạnh, bất cứ ánh mắt nào cũng có thể bị y cảm nhận được, ta không phải đối thủ của y, chúng ta kêu gọi tổng bộ, chị đừng hành động thiếu suy nghĩ, tôi thấy y muốn ra tay với cô nhà giàu kia.

- Không thể nào đâu. Lâm Tiên Nguyệt nhủ mày, nàng rất có hảo cảm với nam tử trẻ tuổi đầy phong độ kia, là anh chàng đẹp trai.

- Tin tôi đi, tâm linh tu hành của tôi đã có thể ngủ say theo ý mình rồi. Giang Ly mượn cớ.

- Cái gì? Vậy cậu là thiên tài.

Lâm Tiên Nguyệt hoảng sợ, nhìn một cách quái dị: - Trong các sinh viên, rất ít người có thể tiến vào giai đoạn hai của ngủ say

- Chị, chị gọi tổng bộ, nói rõ tình hình, tôi đến xem nam tử kia có vấn đề gì, tâm linh tinh thần của tôi có thể kiểm chế, không để y chú ý, người này vô cùng nguy hiểm, nếu công kích chị sẽ không tốt. Giang Ly bắt đầu lên kế hoạch.

- Được!

Lâm Tiên Nguyệt bắt đầu dựa theo kế hoạch làm việc.

Tít tít tít

Trên bàn của tổ trọng án sở cảnh sát có tiếng phát ra, một cảnh sát chợt đứng lên: - Có mục tiêu rồi.

- Thật sao? Người cảnh sát trung niên nghi hoặc: - Đám sinh viên này phát hiện ư? Đừng để nhận sai người lại làm trò cười, liên lạc video với bên theo dõi kia đi, ta nói chuyện cùng.

- Vâng!

Một hình lập thể được đưa ra, hiển thị tất cả trong cửa hàng độc quyền kia, hình ảnh lập thể của nam tử trẻ tuổi đẹp trai phong độ kia xuất hiện ở giữa văn phòng lớn của tổ trọng án, sở cảnh sát có thể tùy ý liên kết với camera theo dõi ở bất cứ nơi đâu trong cả thành phố.

- Giang Ly, Lâm Tiên Nguyệt, các người cho đó là tên côn đồ? Trong chip nghe bên tai của Giang Ly truyền đến thánh âm: - Người này chẳng giống chút nào.

- Không, cô gái họ Tuyệt kia là con gái nhà giàu, lần đầu tiên gặp nam tử kia liền cho bảo vệ về, bảo vệ không chịu đi, nhưng nam tử kia nhìn bảo vệ một cái là lập tức đi luôn. Giang Ly lập tức giải thích: - Tâm linh tu hành nói với tôi nam tử kia cực kì nguy hiểm.

- Thật sao? Cảnh sát trung niên ra lệnh: - Điều tra cơ sở dữ liệu.

- Vâng!

Tốc độ tính toán của máy tính, chỉ trong 5 phút đã điều tra ra tất cả tài liệu: - Báo cáo, cô gái nhà giàu kia tên Tuyệt Bích Nhi, là đại tiểu thư nhà họ Tuyệt! Nhà họ Tuyệt kinh doanh bất động sản, siêu thị, quần áo, gia sản trên trăm triệu! Tướng mạo của nam tử trẻ tuổi kia không có trong hồ sơ, không điều tra được.

- Không có trong hồ sơ? Trên mặt cảnh sát trung niên lập tức mang theo vẻ vui mừng như điên, một quyền nện trên bàn: - Đó là điểm đáng nghi lớn.

Từ sau khi nhân loại thống nhất, mỗi người đều có chip thân phận của riêng mình, tất cả mọi người đều có trong hồ sơ quốc gia, không vào hồ sơ nghĩa là nam tử trẻ tuổi kia đích dung, không điều tra được về ngoài kia trong kho dữ liệu.

Xôn xao...

Tất cả các thành viên trong tổ trọng án đều tụ lại một chỗ, biết vụ án có bước đột phá lớn, một người có bề ngoài không có trong hồ sơ thì chắc chắn là nghi phạm, chỉ dựa vào chứng cứ này là có thể bắt người.

- Lập tức thông báo phong tỏa khu thương mại đó, chú ý, tên côn đồ vô cùng nguy hiểm, không để y phát giác ra, theo dõi chặt chẽ người này, thông báo cho Giang Ly và Lâm Tiên Nguyệt không được hành động thiếu suy nghĩ, bọn họ lập công rồi!

Giọng người cảnh sát trung niên thay đổi, lập tức bắt đầu bố trí.

- Báo cáo trong lúc theo dõi, Tuyết Bích Nhi và nghi phạm đi vào nhà vệ sinh, làm sao đây? Nghi phạm có thể làm hại Tuyết Bích Nhi. Nhân viên theo dõi đột nhiên nói, trong hình ảnh lập thể kia liền thấy một cảnh tượng, ngay cả cuộc nói chuyện cũng rất rõ ràng.

Trên hành lang yên tĩnh, thanh niên đẹp trai phong độ cười phóng khoáng với Tuyết Bích Nhi: - Xin lỗi, tôi vào nhà vệ sinh.

- Tôi cũng muốn vào nhà vệ sinh. Tuyết Bích Nhi cười cười, có chút không bình thường, dường như thật sự bị thôi miên.

- Hồng rồi.

Ánh mắt cảnh sát trung niên nhấp nháy rất mạnh, thân phận của Tuyết Bích Nhi kia không bình thường, nếu xảy ra chuyện gì thì nhà họ Tuyết chắc chắn sẽ gây áp lực với sở cảnh sát, đến lúc đó vì làm người giận, chắc ông ta sẽ bị xử phạt rất nặng.

Xi xì xì...

Đúng lúc này, chuyện nguy hiểm đã xảy ra, đột nhiên hình ảnh lập thể theo dõi một mảnh tối đen, không nhìn thấy gì.

- Chuyện gì vậy?

- Máy theo dõi bị phá rồi, chúng ta không xem được tình hình ở đó nữa. Một cảnh sát lo lắng.

- Hồng rồi! Người cảnh sát trung niên lập tức nhào tới: - Giang Ly, Giang Ly

Bên trong Chip truyền đến thanh âm quen thuộc: - Trưởng quan, chuyện gì vậy?

- Mệnh lệnh, hiện nay ta ra lệnh cậu toàn lực ngăn chặn tên côn đồ, không để y xâm phạm đến Tuyết Bích Nhi, đây là mệnh lệnh, nếu ngăn cản thành công thì ta cho cậu huân chương hạng nhất. Người cảnh sát trung niên khẩn trương nói, lúc này không để ý nhiều, Giang Ly chính là cây cò cứu mạng.

- Vâng! Phục tùng mệnh lệnh!

Thanh âm của Giang Ly như là quân nhân chuyên nghiệp khiến người cảnh sát trung niên thở phào một hơi, trên thực tế Giang Ly hoàn toàn có thể từ chối vì nhiệm vụ của hắn đã hoàn thành, rút lui an toàn mới là mệnh lệnh.

- Cho dù không có mệnh lệnh, ta cũng muốn ngăn cản tên côn đồ! Tất Chíp tai nghe, thân hình Giang Ly vừa động, bay nhanh theo, liền nhìn thấy Tuyết Bích Nhi và thanh niên đẹp trai đi về phía nhà vệ sinh.

- Dừng tay!

Hắn hét lớn một tiếng, tập trung tất cả tinh thần nói về phía Tuyết Bích Nhi, hi vọng có thể thức tỉnh đối phương, tập luyện ở cảnh giới Thai tức trong thời gian dài khiến lời nói của hắn cũng có một sự uy nghiêm kì ảo, đột nhiên bùng phát, đột nhiên hiểu ra.

- Đây là thế nào vậy? Quả nhiên, thân hình Tuyết Bích Nhi chấn động, cả người mơ hồ giống như vừa mới tỉnh lại sau giấc mơ.

- Cái gì?

Đúng lúc này, thanh niên đẹp trai kia mạnh mẽ xoay đầu lại, hai mắt lại phát ra hào quang màu xanh u ám, nhìn về phía Giang Ly.

Khí chất cả người đột nhiên thay đổi, dường như thành một ác ma trên trời.

Trong chớp mắt, Giang Ly cảm thấy bản thân hít thở không thông, dường như lâm vào ác mộng vô cùng vô tận, miệng mũi không thể hô hấp, cả người giống như cá rời khỏi nước, sống không được bao lâu.

Dưới con mắt của người ngoài thì Giang Ly và thanh niên đẹp trai đang nhìn nhau, thanh niên đẹp trai ánh mắt quý dị còn Giang Ly như cái xác không hồn, sắc mặt xanh mét, sau đó tái nhợt, hoa chân múa tay vui sướng, như là nổi điên vậy.

Đây là thuật thôi miên khiến thần kinh não của Giang Ly không khống chế được hô hấp, điên cuồng hít thở không thông mà chết, hoặc là biến thành ngu ngốc.

Hai trăm năm trước Thôi Miên Sư chẳng qua khiến cho con người tiến vào giấc ngủ mà thôi, hiện tại tổ chất của nhân loại đã tăng lên rất nhiều, nhân vật khủng bố nằm trong tay thuật thôi miên có thể hai mắt đối diện, khống chế hành vi của người khác, thậm chí khiến não đối phương tử vong.

Mắt thấy Giang Ly lâm vào cảnh nguy hiểm, đột nhiên lồng ngực của hắn có cái gì hơi hơi nhúc nhích một chút.

Là tảng đá màu trắng ngà!

Hắn dẫu trong ngực, dán vào thịt

Tảng đá kia nhúc nhích trong khoảnh khắc, dường như có một cỗ sóng tinh thần truyền đến đầu óc của hắn!

Bốp! Hắn mở to mắt, ánh mắt đột nhiên trở nên vô cùng chói mắt, hung hăng đâm vào ánh mắt của người thanh niên đẹp trai kia, đây là đánh nhau về tinh thần thuần túy, hung hiểm khủng bố.

A!

Thanh niên đẹp trai - tên côn đồ hung ác gần như kêu thảm một tiếng, hai mắt gắt gao nhắm lại, hai tơ máu chảy xuôi xuống dưới, thuật thôi miên của y gặp phải sự phản kích của lực lượng tinh thần thần bí, thần kinh sụp đổ, trong lúc kích thích mãnh liệt khiến máu tăng nhanh, mạch máu trong đầu nổ tung, hai mắt mù rồi.

Trong nháy mắt tên côn đồ này liền bị trọng thương.

- Đáng chết, đây là cái gì? Tại sao lại có sức mạnh tâm linh lớn vậy Y điên cuồng lao ra bên ngoài, tốc độ cực nhanh, bắt đầu chạy trốn, bỏ mặc tất cả.

Mà Giang Ly cảm giác lần này hòn đá màu trắng ngà dường như có thay đổi gì đó.

- Không được đi!

Trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, hắn dựa vào bản năng đuổi theo.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đế Tinh Hà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12

Tinh Hà Đại Đế

Tác giả: Mộng Nhập Thần Cơ

Chương 12: Vô Cốt Long Xà

Nhóm dịch: VLPL

Nguồn: metruyen.com

Bắt lấy tên côn đồ, đây là cơ hội tốt nhất!

Giang Ly lúc này trong lòng chỉ có một mục tiêu. Hiện tại tên côn đồ tinh thần sụp đổ, hai mắt mù, thực lực giảm lớn, là cơ hội tốt nhất. Nếu người khác bắt được tên côn đồ thì chỉ được phần thưởng 5000 Tinh Nguyên, nếu tự mình bắt được thì chắc chắn sau đó còn được trọng thưởng!

Công lao phát hiện tên côn đồ và tự mình bắt được tên côn đồ khác hẳn nhau.

Chân hắn đạp một cái, chạy vọt ra ngoài, chạy với tốc độ cao nhất, gắt gao đi theo bước chân của người nọ.

Người nọ không đi thang máy, mà xông vào đường thoát hiểm của thang máy.

Y phóng thẳng đến tầng thượng.

Giang Ly gắt gao đi theo, trong lòng kinh ngạc, người này hai mắt mù mà vẫn biết đường, xem ra là tu hành tinh thần đã đến mức có thể dung "tâm" để nhìn thế giới.

Cả tòa đại lâu cao tới hơn bảy mươi tầng, nhưng hai người tháo chạy rất nhanh, chẳng mấy chốc liền chạy đến mái nhà ít người đặt chân, cũng là tầng thượng bỏ đi, bốn bề cũng đều là các công trình kiến trúc.

Đột nhiên người trẻ tuổi đẹp trai phong độ kia dừng lại, đợi Giang Ly đang chạy phía sau, hai mắt đang chảy máu, thần sắc cũng đã tỉnh táo lại: - Không ngờ ta lại lật thuyền trong mương, bị người đánh lén. Đáng tiếc là người quá tham lam, tưởng bắt được ta là có được công lao rất lớn ư? Người quá tham lam thường toi mạng.

- Chết rồi.

Giang Ly đột nhiên phát hiện mình hơi tham lam quá, đối mặt với tên côn đồ, hẳn có cảm giác tứ cổ vô thân.

Ánh mắt là cửa sổ tâm hồn, đôi mắt của đối phương bị mù, không thể thôi miên nữa, nhưng tên côn đồ có thể năng rất mạnh, tuyệt đối vượt qua "1", thậm chí mạnh hơn.

Vù!

Tên côn đồ đã nhào tới, Giang Ly thấy hoa mắt, miễn cưỡng nhìn rõ động tác của đối phương, bước chân của tên côn đồ như bướm bướm xuyên hoa, nhảy múa trên khóm hoa, khó bề phân biệt mạng theo uy hiếp trí mạng.

- Giao cốt hời toàn sát!

Giang Ly rơi vào đường cùng, chỉ có thể thi triển ra thủ thuật mạnh nhất, thân hình vận vẹo, muốn tránh bị tấn công.

- Quá chậm rồi!

Nắm tay tên côn đồ đã đến trước mặt hắn, trong tình hình này, hắn không thể ra chiêu gì, chỉ có thể nhờ hai tay, ngăn cản công kích.

Bịch!

Cả người một phát bị đánh bay ra ngoài, đụng mạnh vào một chiếc thùng rác, chiếc thùng vỡ tan, toàn thân hắn đều là vết bầm.

- Tổ chất cơ thể không tồi, chắc lực sinh mệnh sắp đạt 0.9 nhĩ. Giọng tên côn đồ truyền đến tai hắn, thân hình vừa tung lên thì khoảng cách mười mấy mét chỉ cần 0.5s, đến bên cạnh Giang Ly, ngấm thẳng vào đầu, bước chân đạp xuống.

Giống như voi lớn giẫm đạp.

Ầm!

Mặt đất xuất hiện dấu chân thật sâu, Giang Ly lăn mình tránh bị giẫm đạp, nếu không tên côn đồ một cước dẫm đạp thì đầu hắn sẽ thành quả dưa hấu bể nát.

Cực kỳ nguy hiểm

- Mạnh quá, kinh nghiệm thực chiến của ta không đủ, thể lực kém quá xa!

Giang Ly tránh được kích chết chắc, vẫn dựa vào tâm linh tu dưỡng của Thai Tức, cảm thấy nguy hiểm nên theo bản năng liền phản ứng.

Hiện tại hắn cuối cùng cũng biết cái gì là "không biết trời cao đất dày", một học sinh trung học, căn bản chưa từng trải qua thực chiến máu chảy đầm đìa lại dám ngăn tên côn đồ chạy trốn?

Nếu lần này có thể tránh thoát nguy hiểm, giữ được tính mạng, thì sẽ tác động rất lớn đến tâm linh của hắn, hắn sẽ như thay da đổi thịt mà trưởng thành.

Đánh nhau tàn khốc thực sự mới có thể rèn luyện người.

- O? Thấy Giang Ly thoát khỏi chiêu "dậm chân sụp núi" của mình, tên côn đồ cũng sững sờ, mình liên tục ra sát chiêu, không ngờ đối phương lại tránh được, quả thực là kì tích.

Lực sinh mạng của y đã đạt mức "1.1", bất luận là đánh người nào dưới "1" đều đơn giản như ăn cơm uống nước. Mặc dù vừa nãy bị thương, hơn nữa rất nặng! Nhưng dựa vào tâm linh tu hành hùng mạnh trước đây hoàn toàn có thể không chế mạch máu, cơ bắp, nội tạng, thậm chí thần kinh của mình, kích thích bản thân, không chế thương thế.

- Giết!

Liên tục hai chiêu công kích không giết chết Giang Ly, tên côn đồ đột nhiên xé rách chiếc áo sơ mi, nửa thân trên trần trụi hiện ra, cả người càng cuồng bạo, công kích như chớp.

Bặc bặc bặc!

Y tiến lại gần như quỷ, con dao trên tay đâm xuống, phát ra âm thanh chói tai trên không trung.

Bên trong mắt Giang Ly gần như không thấy dấu vết chân thật mà chỉ là một ảo ảnh.

Đã mạnh đến mức này rồi!

- Chẳng lẽ mình phải chết ư? Giác quan thứ sáu của Giang Ly cho thấy mình chắc chắn chết nhưng hắn tuyệt đối không cam tâm, dưới sự kích thích của thời khắc sinh tử, hắn liều mạng.

Răng rắc răng rắc Cơ thể xé rách, tiếng kêu giòn tan của xương cốt truyền ra từ trong cơ thể, người hắn nhảy múa như lông xà, tránh con dao của tên côn đồ.

- Vô Cốt Long Xà Vũ!

Vô Cốt Nhu Thuật tổng cộng có năm chiêu, giáo cốt hồi toàn sát, thoát cốt ly huyền thứ, liệt cốt loạn vân băng, toái cốt cự thạch phá, Vô Cốt Long Xà Vũ. Trong đó một chiêu cuối cùng, yêu cầu rất cao đối với tổ chất cơ thể, quả thực là biến thái, nhưng sau khi thi triển ra thì cơ thể người sẽ giống như long xà, có thể tránh né hết thảy công kích.

Nghe đồn có cường nhân thể thuật luyện được "Vô Cốt Long Xà Vũ", súng cũng bắn không trúng.

Vốn dĩ Giang Ly không thể luyện được "Vô Cốt Long Xà Vũ" nhưng trong thời khắc quan trọng, có thể duy trì một chút thì duy trì, đánh nhau sống chết, cần giữ mạng nên cũng kích phát tiềm lực của hắn.

Tâm linh, thân thể đều tăng lên tới cực hạn.

Ô ô ô... . Thân thể của hắn không ngừng múa. Góc độ quỷ dị, động tác rất mạnh, không ngờ tránh thoát được con dao ba cạnh của đối phương.

Dao ấy chém qua, vẽ một đường cong trong không khí, có thể xé rách bất cứ bộ phận nào của cơ thể người, sắc như dao rọc giấy.

Liên tiếp tránh thoát rất nhiều sát chiêu, tên côn đồ cũng kinh ngạc, không ngờ rằng một tiểu nhân vật lại có sức chiến đấu mạnh như vậy, nhưng y nhìn ra, vì thi triển "Vô Cốt Long Xà Vũ" nên rất nhiều cơ bắp của Giang Ly bị xé rách, không kiên trì được bao lâu, có thể ngay sau đó đối phương sẽ gục ngã.

Tên côn đồ hít một hơi thật sâu, sắp bùng nổ sát chiêu mạnh mẽ hơn.

Trong khoảng thời gian nháy mắt này, Giang Ly liền cảm giác được suy nghĩ nhất định phải giết của đối phương.

Mà hắn tránh nhiều sát chiêu như vậy, cơ bắp bị xé rách, cơ thể gần như không nhấc nổi một ngón tay, chỉ có thể nhắm mắt đợi chết.

- Không được chết, ta phải cử động!

Hắn lại muốn cưỡng chế lần nữa!

Bằng bằng bằng

Đúng lúc này, chỉ mảnh treo chuông, đột nhiên tiếng súng từ cửa truyền ra, rất nhiều viên đạn bắn về phía tên côn đồ, tên côn đồ lập tức lâm vào cảnh nguy hiểm chồng chất.

Những viên đạn này đều là điểm sáng, không phải loại đạn thực sự của 200 năm trước.

Bây giờ cảnh sát sớm đã loại bỏ loại súng dùng đạn thật, thay vào đó là xung mạch laser.

Tiếng phành phạch truyền từ trên cao xuống, lại là máy bay, rất nhiều điểm sáng đang nhắm trúng vào tên côn đồ.

Đó là sở cảnh sát điều động tài nguyên, bắt đầu phong tỏa từ trên không làm tên côn đồ có chạy đằng trời.

- Đáng chết, sao nhanh thế! Tên côn đồ thân hình không ngừng nhảy lên, không để ý đến việc giết Giang Ly nữa, thân pháp y còn linh hoạt hơn mèo, tránh né viên đạn nhưng máy bay trong không trung càng ngày càng dày, hàng trăm nghìn tia laser bắn dày đặc, xuyên qua thân thể y.

A!

Y giống như bị tê liệt, dần dần không thể động đậy, té ngã trên mặt đất.

Sau đó, rất nhiều máy bay hạ xuống, Giang Ly biết rằng tia laser là một loại vũ khí kiểu mới, gọi là "súng gây mê laser".

Bắn trúng vào cơ thể ai thì người đó sẽ có cảm giác tê dại, người bình thường một phát là đủ, tên cướp này bị bắn rất nhiều phát mới gục ngã, tổ chất cơ thể dùng mãnh đến cực điểm.

Rất nhiều cảnh sát cẩn thận tới gần tên côn đồ, bên ngoài còn có cảnh sát cầm súng ngắm bắn, chỉ cần có hành động lạ là lập tức giết chết.

Thậm chí, Giang Ly còn nhìn thấy một viên quan chỉ huy mặc áo bọc thép động lực xuất hiện, áo bọc thép động lực kia nếu mặc trên người thì đao súng bất nhập, lực lớn vô cùng, còn có thể bay, bộ phim điện ảnh "Iron man" hai trăm năm trước đã miêu tả loại này, nhưng bây giờ con người đã biến nó thành sự thực.

Tuy nhiên áo bọc thép động lực này là một loại hợp kim, mặc lên người không tiện, nghe đồn nhân loại đã nghiên cứu chế ra "áo giáp sinh vật", một con Chip sinh vật nhỏ nhỏ, đột nhiên bùng nổ, trong nháy mắt trên cơ thể người liền xuất hiện lớp vỏ, vậy rậm rạp như rồng, lân, phi thiên độn địa, không gì không làm được.

Là vũ khí bí mật của nhân loại.

Khi Giang Ly có được hòn đá Đại Mộng Tâm Kinh, đã từng mơ màng xem qua chiến hạm của nhân loại, xuất hiện một số tinh anh mặc áo giáp sinh vật.

Cho dù là áo giáp hợp kim thì giá cũng vô cùng đắt, một chiếc từ một triệu Tinh Nguyên đến mấy triệu Tinh Nguyên, người bình thường căn bản mua không nổi, hơn nữa cơ giáp là cấm mua bán, phú hào cũng không thể có được, chỉ có cơ quan chính phủ, quân đội mới có thể có được.

- Nơi này một người bị thương, lập tức đưa bệnh viện!

Cảnh sát đến gần Giang Ly, phát hiện hắn vì cơ bắp bị xé rách, cả người toàn máu nên lập tức triển khai biện pháp, người cảnh sát trung niên xuất hiện: - Đây là học sinh trợ giúp cảnh sát chúng ta phá án, cung cấp manh mối quan trọng để bắt cướp, phải toàn lực cứu trị, chi phí điều trị do nhà nước trả.

- Vâng!

Chỉ lát sau, vài người y tá, bác sĩ liền đi lên, ba chân bốn cẳng đem Giang Ly đặt lên cáng, đưa đi bệnh viện, kỳ thật Giang Ly vẫn có thể hoạt động, chỉ bị một chút ngoại thương thôi.

Hắn cũng không sợ viên đá màu trắng ngà của mình bị lộ, vì thứ này người khác có lấy cũng vô ích, chỉ là một hòn đá bình thường thôi.

Thấy Giang Ly bị khiêng đi, một người cảnh sát đi lên nói: - Quan trên, qua xác định, kiểm tra DNA của người này thì thấy là thành viên của tổ chức phục quốc, biệt hiệu là "Huyền Hồ".

- Quan trên, trong đồng tap nham trên tầng thượng, phát hiện một chiếc máy bay, người này định ngồi máy bay chạy trốn nhưng lại bị chặn lại nên chúng ta mới có cơ hội đến kịp, nếu không y ngồi lên máy bay đi mất thì chúng ta rất khó để bắt được. Lại một người cảnh sát đến báo cáo.

- Quan trên, đây là hình ảnh vừa nãy vệ tinh chụp được. Lại một người cảnh sát đưa video lên, vừa mở ra là hiện lên cảnh chiến đấu vừa nãy của tên cướp và Giang Ly.

- Hà? Đây quả thật là một học sinh trung học, hạt giống tốt. Răng rắc răng rắc người mặc áo bọc thép động lực đi tới, toàn thân áo bọc thép động lực tự động tháo xuống, tạo thành một chiếc thùng thép, cầm trên tay.

Người này đáng người khôi ngô, ánh mắt như đao, vừa nhìn là biết người trong quân đội, cầm trong tay chiếc áo bọc thép động lực mấy trăm cân mà nhẹ nhàng như thường, thật là cao thủ thể năng.

- Tổng thượng tá. Người cảnh sát trung niên tiến lên đón:

- Là một hạt giống, mặc dù kinh nghiệm thực chiến hơi kém nhưng có thể kiên trì một lát dưới tay Huyền Hồ mà không bị giết chết thì sau này sẽ rất có tiền đồ. Đúng rồi, lần này chúng ta liên kết bắt lấy các thành viên của tổ chức phục quốc, bên trên sẽ ngợi khen rất nhiều.

- Tổ chức phục quốc chết tiệt! Mặt Tổng thượng tá xuất hiện sự tức giận: - Phá hoại khắp nơi, nhân loại chúng ta đã thống nhất hơn 200 năm rồi, quốc gia đã thành quá khứ mà đám người này vẫn muốn phục quốc, chẳng lẽ muốn nhân loại chúng ta lại tiến vào thời loạn chinh chiến giữa các nước ư?

Bạn đang đọc truyện *Đại Đế Tinh Hà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13

Tỉnh Hà Đại Đế

Tác giả: Mộng Nhập Thần Cơ

Chương 13: Vì nhân loại

Nhóm dịch: VLPL

Nguồn: metruyen.com

Trong bệnh viện, Giang Ly trị liệu một giờ liền khôi phục như lúc ban đầu.

Loại vết thương nhỏ cơ bắp bị xé rách, xương bị tổn thương này dùng cách chữa bệnh kỹ thuật cao, cách tái sinh hoạt tính các tế bào xương, tế bào cơ bắp quả thực không cần tốn nhiều sức.

Đương nhiên kỹ thuật này chi phí rất cao, mỗi lần phải mất hàng ngàn Tinh Nguyên, người dân bình thường đều chọn phương pháp trị liệu khác, thời gian dài hơn một chút, mười ngày nửa tháng mới khôi phục được.

Bây giờ chi phí do nhà nước trả nên Giang Ly đương nhiên chọn loại hiệu quả mau, không có di chứng.

Trên thực tế loại thương thế này của hắn về nghỉ ngơi ba ngày, cảnh giới Thai Tức cũng rất dễ phục hồi, nhưng sau khi quay về cả người bị thương, người nhà không khỏi lo lắng, hơn nữa bây giờ hắn biết, Thai Tức cần rất nhiều dinh dưỡng, mỗi một lần Thai Tức đều khiến lực sinh mạng cạn kiệt.

Trước khi kiểm được tiền, hắn tuyệt đối không tiến hành Thai Tức gì hết.

Thai Tức quả thực khủng bố hơn bất cứ loại vận động kịch liệt nào.

Sau khi bị chị Đào nói, hắn đặc biệt lên mạng tra, phát hiện Thai Tức là hoạt động tế bào toàn thân hoạt hóa, lượng vận động gấp 10, thậm chí gấp trăm lần chạy nước rút, quyền kích kịch liệt, nếu không được cung cấp một lượng lớn dinh dưỡng, sẽ trực tiếp cạn kiệt bản năng tính mạng.

- Lần này có thể kiểm được 5000 Tinh Nguyên, có thể mua được phẩm dinh dưỡng lực thần, hi vọng không bị đói nữa, bổ sung những tiềm năng sinh mạng bị tế bào chiếm đoạt.

Giang Ly sờ sờ viên đá màu trắng ngà trên ngực, cảm thấy đây là một khối đá đoạt mệnh, nếu không phải chị Đào nhắc nhở thì sau nửa năm, một năm sau mình sẽ đi đòi nhà ma.

Tùng đột đối khát lại dâng lên.

Nhưng ăn cơm vô dụng, cho dù ăn đến vỡ bụng thì vẫn đói, bởi vì dinh dưỡng trong các thuốc bổ bình thường đối với người Thai Tức mà nói chỉ như hòn đá.

Khó trách có câu "không màng thức ăn nhân gian", bởi vì đối với người có cảnh giới tu hành cực cao thì thức ăn nhân gian khó ăn như là bùn đất vậy.

Một trận tiếng bước chân truyền tới, người cảnh sát trung niên và mấy người cảnh sát khác xuất hiện trong phòng bệnh: - Bạn học Giang Ly, thương thế khỏi chưa?

- Là vết thương ngoài da, cơ bắp xé rách và xương rạn, không phải tổn thương hệ thần kinh, rất dễ chữa trị. Giang Ly kiểm tra cơ thể thấy không có gì đáng ngại, đứng thẳng thể hiện sự dày công tu dưỡng quân sự hóa, học sinh cấp ba nào cũng phải huấn luyện trong quân đội 1 năm, hắn biết nên làm gì: - Đúng rồi, quan trên, người kia có phải tên côn đồ hay không? Đừng để bắt sai người.

- Chúc mừng cậu, bạn học Giang Ly, cậu rất may mắn, thực lực cũng không tệ, phát hiện tên côn đồ, người này là thành viên của tổ chức phục quốc khủng bố, gọi là Huyền Hồ, tu luyện tinh thần cực mạnh, biết thuật thôi miên, lực sinh lệnh là 1.1, là cậu kịp thời ngăn cản y nên y không thể lên máy bay trốn mất, lập đại công lao, chúng tôi quyết định thưởng cho cậu 5000 Tinh Nguyên, bạn của cậu là Lâm Nguyệt Tiên cũng được thưởng 1000 Tinh Nguyên. Người cảnh sát trung niên nói: - Đưa Chip học sinh của cậu ra đây.

- Vâng.

Giang Ly lấy Chip học sinh ra, sau khi người cảnh sát tài vụ phía sau nhận lấy liền quẹt một cái lên chiếc máy quang cảm tay, leng keng! Con Chip học sinh kia liền có tiếng phát ra: "Năm ngàn Tinh Nguyên, chuyển khoản thành công."

Chip học sinh kia cũng là tài khoản ngân hàng, thông tin cá nhân, còn có vân tay, tướng mạo, DNA, thành viên trong gia đình, thành tích học tập, hồ sơ tín dụng của Giang Ly

Nhân loại đã sớm thực hành thẻ thông dụng, rất tiện lợi, một con Chip mang theo cả đời.

- Còn có, công lao của cậu, chúng ta ghi vào hồ sơ, lần này, cậu có thể đạt được một ngôi sao. Cậu là công dân một sao.

- Công dân một sao! Giang Ly cả người chấn động, trên mặt hiển hiện ra sắc mặt vui mừng, huân chương sao kia là thứ được trao tặng cho những người có cống hiến với xã hội loài người, với chính phủ, có huân chương sao thì sau này ra ngoài làm việc, vào bộ đội, kinh doanh đều có thể có được ưu thế rất lớn, vào công ty lớn làm việc cũng ưu tiên những người có huân chương sao.

Đây là thứ Chính phủ thiết lập để cổ vũ nhân dân làm nhiều việc tốt, cống hiến cho cả xã hội.

Huân chương sao rất khó đạt được vì là một công dân, đầu tiên là phải tích lũy giá trị công lao trong hồ sơ của mình, sau khi có đủ giá trị công lao mới có thể thăng cấp thành huân chương sao.

Muốn tích lũy giá trị công lao, có rất nhiều việc có thể làm, ví dụ như làm tình nguyện, hiến máu, quyên góp, từ thiện hoặc là nghiên cứu khoa học thành công, hỗ trợ bất giữ kẻ cướp, thấy việc nghĩa hăng hái làm...

Giá trị công lao của em trai Giang Đào hiện tại rất cao, vì giúp cảnh sát phá án, nhưng anh ta cũng không phải công nhân một sao.

Cho dù là đi học thì nếu có huân chương sao thì cũng có ưu thế, khi trường bình chọn học sinh ưu tú, phát học bổng cũng ưu tiên những người như thế.

Ngược lại, nếu học sinh bị ghi lại tội xấu thì cho dù có mạnh đến đâu thì cũng không được trường ưu ái, thậm chí Đại học Tinh Không cũng sẽ không nhận người. Ngược lại vì sự cường đại của mình, sẽ gặp phải sự giám sát của cảnh sát, một khi có chuyện gì thì người đầu tiên bị điều tra là người có ghi chép không tốt.

Quan trọng hơn là công dân một sao có quyền mua xe.

Công dân bình thường cho dù có tiền cũng không thể mua ô tô, máy bay, bởi vì ô tô sẽ gây ô nhiễm, không cống hiến cho nhân loại gì, đương nhiên không thể gây ô nhiễm môi trường.

Hiện tại Giang Ly có tư cách mua ô tô, đây là tượng trưng cho thân phận, đương nhiên hán mua không nổi.

Cầm lại chiếc Chip học sinh của mình, Giang Ly kiểm tra một chút tư liệu bên trong, quả nhiên phía sau công lao xã hội của mình biến thành một ngôi sao, chiếu lấp lánh, đại biểu cho cống hiến, nhiệt huyết, thanh xuân, vinh dự, chính nghĩa.

- Hết thấy vì nhân loại! Thân hình Giang Ly thẳng tắp, chào theo kiểu nhà binh. Sau khi học sinh cấp 3 trải qua quân huấn, sẽ là quân nhân dự bị.

- Bạn học Giang Ly, tất cả vì nhân loại, chúng ta cùng cố gắng! Người cảnh sát trung niên cũng chào theo nghi thức quân đội.

Hết thấy vì nhân loại, là khẩu hiệu chung, lý tưởng cao thượng, mục tiêu phấn đấu từ nhỏ đến lớn, hệ thống quân đội, hệ thống cảnh sát, học sinh trong trường

- Còn nữa, bạn học Giang Ly, cảm tạ cậu trợ giúp Tuyết Bích Nhi tiểu thư. Một người không mặc trang phục cảnh sát đi đến, đến trước mặt Giang Ly: - Tôi là giám đốc tập đoàn Tuyết Thị, thay mặt nhà họ Tuyết đến thăm và cảm ơn cậu. Vốn dĩ Tuyết Bích Nhi tiểu thư muốn đích thân đến cảm tạ cậu nhưng sau khi bị thôi miên, cô ấy tình thần uể oải, cần nghỉ ngơi điều trị. Nhưng tôi thay mặt Tuyết Bích Nhi mang tiền cảm tạ của nhà họ Tuyết đến cho cậu, 10 ngàn Tinh Nguyên, hy vọng cậu nhận lấy, bày tỏ lòng biết ơn của chúng tôi.

Trong lúc nói chuyện, người này đưa đến một cái thẻ.

Trên đó viết: Giám đốc, Lôi Đông.

Mười ngàn Tinh Nguyên!

Nhà họ Tuyết ra tay thật sự là hào phóng, cảnh sát thưởng cho 5 ngàn là là số tiền thưởng rất cao, nhà họ Tuyết vừa ra tay liền 10 ngàn, không là cái gì đối với nhà họ Tuyết, Tuyết Bích Nhi mua túi da cũng 100 ngàn Tinh Nguyên.

Giang Ly thần sắc bất định, nhìn đối phương đưa tới tấm thẻ, ngẫm nghĩ một chút, vẫn là nhận lấy, mười ngàn Tinh Nguyên là một số lượng lớn, hán muốn cự tuyệt thì rất đáng tiếc, bất quá hán ăn cần hỏi: - Tuyết Bích Nhi tiểu thư thế nào? Không có chuyện gì chứ.

- Tiểu thư bị cái tên Huyền Hồ chết tiệt kia cưỡng ép thôi miên, thần kinh não bị tổn thương nặng, bây giờ đã đưa đến bệnh viện điều trị, ời Giám đốc Lôi Đông chờ đợi: - Lần này thật sự là cảm tạ cậu, mười ngàn Tinh Nguyên chỉ là chút lòng thành, sau khi tiểu thư xuất viện, còn muốn cảm tạ cậu hơn nữa, nếu sau này có khó khăn gì thì cậu có thể tìm tập đoàn Tuyết Thị chúng tôi, đây là thẻ khách quý của chúng tôi, phía trên có phương thức liên lạc với tôi! Hy vọng sau khi cậu tốt nghiệp sẽ nghĩ đến việc làm việc ở tập đoàn Tuyết Thị chúng tôi đầu tiên.

Anh ta chỉ vào tấm thẻ nói.

Chiếc thẻ này là Chip điện tử nhỏ, trực tiếp thông qua tấm thẻ liên hệ chủ nhân, lấy thân phận của Giám đốc Lôi Đông, chỉ đưa tấm thẻ này cho người có giá trị.

Người cảnh sát trung niên nhìn thấy hết thảy, thông qua video, ông ta biết năng lực của Giang Ly, trịnh trọng nói: - Bạn học Giang Ly, hy vọng cậu có thể thi đậu Đại học Tỉnh Không, nếu thi không đậu, sở cảnh sát chúng tôi mở rộng cửa đón cậu!

- Vâng! Hết thảy vì nhân loại!

Giang Ly lại cúi chào: - Quan trên, tôi về nhà trước. Tôi có một yêu cầu, không hy vọng lần lập công này bị truyền thông biết.

- Cậu yên tâm, chuyện này là cơ mật. Người cảnh sát trung niên gật gù đầu, nhìn Giang Ly rời khỏi phòng bệnh: - Cậu học sinh này tương lai rất có tiền đồ.

- Lúc này đây vận khí không tệ, không ngờ được đến mười lăm ngàn Tỉnh Nguyên. Đi ra bệnh viện, Giang Ly liếc nhìn tấm thẻ, bên trong có khoản tiền mặt mười ngàn Tỉnh Nguyên, có thể chuyển khoản bất cứ lúc nào. Hắn vừa nhấn nút liên chuyển khoản đến tài khoản của mình, thu lại thẻ, nhân vật của tập đoàn lớn này sau này chưa biết chừng cần dùng đến.

Rất nhanh hắn liền về đến nhà, chuyện này không ai biết.

Mười lăm ngàn Tỉnh Nguyên trong thẻ, hắn phải nghĩ xem mua một ít gì đó, thuốc bổ và vân vân.

Bên trong phòng của mình, hắn mở Chip học sinh ra, thay đổi một chút liên xuất hiện một màn hình, phía trên xuất hiện rất nhiều websites, tùy ý xem websites, hắn mua sắm trên mạng.

Chip học sinh cũng có thể sử dụng như máy tính, chỉ là tốc độ rất chậm, không thể bằng một số loại máy đắt tiền, còn có trí não nhưng vẫn có thể mua sắm, chuyển khoản, gửi tiền trên mạng.

Có một số trí não giá cả đắt đỏ thậm chí có thể bắt chước cảnh, ví dụ như đường phố, Zombie, quái vật sao trời, độ chân thực rất cao, người huấn luyện, giết chóc, rèn luyện trong đó thì thể năng, tâm linh đều được khai thác, phát triển rất lớn.

Hơn nữa, còn có thể chơi game online hư cấu với kích cỡ lớn.

Có một số game online, phí yêu cầu thường rất cao vì cần bắt chước ra rất nhiều cảnh tượng, giả thuyết kỹ thuật tia laser quả thực chính là yêu cầu biến thái.

Giang Ly vẫn luôn mơ có một chiếc máy trí não, trí não có thể kết nối song náo người, tiến vào bên trong Game Ao, cảm nhận thế giới khác nhau vô cùng vô tận, đó là sự hưởng thụ về tinh thần không gì sánh được.

Tuy nhiên mua không nổi.

- Xem trên mạng có gì mua được không? Việc cấp bách nên nâng cao cường độ thân thể đã Giang Ly tìm kiếm, phát hiện những thuốc bổ xa xỉ trên mạng đều rất đắt, rẻ nhất chính là thịt Sa la thú

Nhưng dinh dưỡng của loại động vật này không đủ để bổ sung cho tiềm năng sinh mạng bị tiêu hao khi Thai Tức.

- Vẫn là mua dùng dịch dinh dưỡng của sinh vật lục thần, thứ này người giàu mới dùng được!

Tìm kiếm mãi, hắn cuối cùng cũng phát hiện 1 loại thích hợp với mình, đó là dược phẩm sinh vật Lục thần mà chị Dao đưa cho hắn.

Công ty Lục Thần là tập đoàn chế dược lớn vô cùng của nhân loại, chuyên sản xuất các loại dược phẩm dinh dưỡng, thuốc bổ, nhưng giá rất cao, dùng dịch dinh dưỡng sinh vật Lục Thần mất 1 ngàn Tỉnh Nguyên một ống.

Gia đình nhà Giang Ly thuộc tầng lớp bình dân thường thường bậc trung, chi phí một ngày của cả nhà thực ra chỉ cần mấy Tỉnh Nguyên là đủ, tiền Tỉnh Nguyên rất có giá, 10 Tỉnh Nguyên có thể mua rất nhiều thực phẩm hợp thành.

Nếu có hơn mười vạn gửi ngân hàng, chính là giai cấp tư sản, người như vậy ở Tỉnh Hoa Thành thuộc loại tiêu dùng không tòi, nhưng bọn họ cũng không thể ngày nào cũng mua thuốc bổ dinh dưỡng Lục Thần về uống.

Tài sản trên trăm vạn đến mấy trăm vạn, thì phải là người giàu có, lúc này mới có thể đủ mua. Nhưng mỗi ngày đều tiêu phí mấy ngàn đi mua dùng, cũng là gánh nặng thật lớn.

Chỉ có phú hào có hơn một ngàn vạn mới có thể tùy ý hưởng dụng.

- Một ngàn thì một ngàn Giang Ly kích vào nút mua.

Hắn mua mười ống, mất mười ngàn.

Chương 14

Tỉnh Hà Đại Đế

Tác giả: Mộng Nhập Thần Cơ

Chương 14: Nào Vũ Trụ

Nhóm dịch: VLPL

Nguồn: metruyen.com

Nhìn mười ngàn Tỉnh Nguyên biến mất khỏi tài khoản, hấn đau lòng đến mức rên rĩ: - Trời ạ, ta một lúc tiêu hết mười ngàn, nhưng để bỏ dùng những tiềm năng sinh mạng đã tiêu hao thì chỉ có thể tiêu tiền.

Hiện tại ngày nào hấn cũng ở trong tình trạng đói khát, quả thực đói bụng đến mức chịu không nổi.

Loại đói khát này quả thực là tra tấn.

Nhưng nếu không đói khát thì càng thảm, như vậy có nghĩa là tiềm năng sinh mạng bị tế bào cắn nuốt.

- Hòn đá à hòn đá, may thật là làm cho người ta vừa yêu vừa hận. Giang Ly vuốt ve, tự nhiên không dám lần nữa tiến vào Thai Tứ.

Mua trên mạng hiệu suất chuyển hàng rất nhanh, Giang Ly mới mua được một giờ, đồ đã đưa tới cửa.

Rất nhiều ống nước thuốc màu xanh, sền sệt giống như loại sinh vật tảo nào đó, sau khi mở ra, hơi ngửi một chút là thấy mùi thơm ngát rất dễ chịu, không phải thuốc giả.

Bây giờ xã hội loài người về cơ bản đã ngăn chặn được thuốc giả, một khi bị bắt vì chế thuốc giả thì có người bị tử hình, có người bị lưu đầy đến tỉnh cầu khác, sống không bằng chết.

Có một tỉnh cầu chuyên lưu đầy phạm nhân gọi là sao "La sát", ban ngày nhiệt độ lên đến 70 độ, ban đêm hạ xuống còn âm 30 độ, môi trường rất tồi tệ, hơi nước, thảm thực vật rất ít, phạm nhân bị lưu đầy sống không bằng chết, hôm nào cũng bị dày vò trong địa ngục.

Loại nước thuốc dinh dưỡng này chứa rất nhiều dinh dưỡng, dùng công nghệ sinh học để xử lý, hấp thu rất nhanh, nhưng con người không được dùng quá nhiều vì sẽ thừa chất dinh dưỡng.

Nhưng đối với Giang Ly mà nói, không vấn đề gì.

Hấn đói bụng đến mức không chịu nổi nữa, ngửi thấy mùi thơm liền hận không thể ăn luôn cả ống thủy tinh.

- Đói chết đi được, đói chết đi được, mau ăn! Giang Ly uống một ống, lập tức cảm thấy một loại khí nóng từ bụng bay lên, hiệu quả rất rõ ràng, nước thuốc dinh dưỡng này lan khắp toàn thân, đỡ đói hơn nhiều.

Một ngàn Tỉnh Nguyên một ống thuốc, quả nhiên khác.

Nhưng con đói vẫn chưa biến mất hoàn toàn, hấn lập tức uống thêm một ống nữa, liên tiếp uống hết 10 ống xong thì con đói mới được hóa giải.

- Thật là thoải mái không đói bụng nữa, thật thoải mái Giang Ly sói nhai hồ nuốt, hấp thu toàn bộ nước thuốc trị giá mười ngàn Tỉnh Nguyên, toàn thân cảm thấy rất ấm áp nên muốn ngủ thật say.

Nhưng hấn biết mình nên làm gì, lập tức bắt đầu Thủy tinh Minh Tướng, tiến vào giai đoạn ngủ say thứ hai, tâm linh chiếu lấp lánh như thủy tinh.

Hấn không dám ngâm viên đá màu trắng ngà, chỉ có thể dựa vào cảnh giới tâm linh của mình để điều chỉnh trạng thái cơ thể.

Trong khi ngủ say, viên đá màu trắng ngà hơi phát ra bạch quang, đột nhiên một trận xao động, hấn lại tiến vào mộng cảnh.

Dường như viên đá màu trắng ngà bị tinh thần lực của "Huyền Hồ" mở ra bí mật gì đó

- Đại mộng mấy ngàn thu, hiện tại là năm nào?

Giang Ly ngủ, tiến vào Thai Tức, hốt hoảng, thân đang ở trong mộng, một thanh âm lại lần nữa vang lên. Thanh âm này, lần thứ hai hắn nghe thấy, lần đầu tiên là khi có được viên đá màu trắng ngà.

Tuy nhiên, lúc này đây trong mộng lại có cảnh tượng mới.

Một thanh âm vang dội đến.

- Đại thiên vĩ trụ, sao trời thần thánh, đều là mộng ảo, khám phá thế gian đại mộng, trả lại sự chân thực là vì tu chân

Trong mộng xuất hiện một người.

Người này, đứng ở trong mộng, khuôn mặt bình tĩnh, nói gần từng tiếng, như là giáo viên đang dạy học sinh.

- Người may mắn, cuối cùng ngươi cũng đã dùng tinh thần mở ra tu hành của Đại Mộng Tâm Kinh. Vậy thì bây giờ ta sẽ truyền cho ngươi cách tu hành thần thông vô thượng này!

Người này mặc bộ quần áo cổ xưa, là một nam tử trung niên, không phải thầy khô áo trắng trong cổng thoát nước mà là một người khác trong mộng.

Ông ta cũng không nói gì nhiều, trực tiếp bắt đầu tu hành.

Ông ta ngồi khoanh chân ngay ngắn với tư thế chắc chắn, một bàn tay dựng đứng, lòng bàn tay đầy đặn, mặt mỉm cười, hiền lành yên ổn, một tay rủ xuống tự nhiên, vuốt ve không gian

Giang Ly cảm thấy sau khi người này làm ra tư thế kia, hết thấy đều không sợ hãi, nội tâm bình tĩnh, dù loại khủng bố đều không để trong lòng, nội tâm ác ma không dậy nổi, trí tuệ tỏa ra.

Sau đó ấn tay của ông ta thay đổi, như bông hoa sen đang nở rộ, lúc thì hai tay nắm lại, lúc thì chỉ như kiếm, lúc lại ngón tay thành vòng, lúc lại ngón tay sờ đáy thiên biến vạn hóa.

- Trên đầu ta là Nỗ Vũ Trụ của ngươi, kết hợp minh tượng và động tác đây là kiến thức cơ bản của cách tu hành Đại Mộng Tâm Kinh! Tâm Linh Đại Đế Ân! Minh tượng về Nỗ Vũ Trụ, tăng cường tinh thần lực của ngươi.

Trên đỉnh đầu người trung niên, xuất hiện một vùng sao trời rộng lớn.

Vùng sao trời này dày đặc sao, dường như có mấy nghìn tỉ tinh cầu, kết thành một đám mây tinh cầu.

Hình dáng của đám mây tinh cầu này lại là một đại não!

Mấy nghìn tỉ tinh cầu tạo thành một Thiên hà, hình dáng của hệ tinh không phải là dải Ngân hà của dải Ngân Hà, mà là một đại não, quỹ đạo giữa đám tinh cầu đó giống như các khe rãnh trong đại não, tinh cầu đều đang lóe sáng như tế bào não đang không ngừng vận chuyển.

Đây là hình vẽ minh tượng.

Thiên hà này lớn gấp nhiều lần so với dải Ngân Hà!

- Thiên hà đại não này sao ta chưa thấy bao giờ? Trong vũ trụ hình như không có Thiên hà nào giống đại não, nhưng các tinh cầu lại chân thật như vậy

Giang Ly hỏi trong mộng, theo những gì mà hắn biết thì kiến thức thiên văn của nhân loại rất phong phú, nhưng chưa bao giờ nhìn thấy Thiên hà giống như đại não, dải Ngân Hà, thiên hà Andromeda (chòm sao Tiên nữ), thiên hà Centaurus (Nhân mã) không có Thiên hà nào giống như đại não của nhân loại.

Nhưng người trung niên truyền thụ công pháp kia không nói gì, chỉ biểu diễn hết lần này đến lần khác: - Đại não là Nguyên Thần, Nguyên Thần là tư tưởng, tư tưởng là tinh thần, tinh thần là tâm linh. Minh tượng Nỗ Vũ Trụ, đầu óc của ngươi, tức là Nỗ Vũ Trụ!

Khi người trung niên không ngừng vận chuyển các loại thay đổi của đầu tay, Giang Ly liền nhìn thấy, vũ trụ xung quanh đại não tinh vực này thật là tối tăm, chỉ cần "Nỗ Vũ Trụ" đột nhiên ngừng lập lờ thì tối tăm và khủng bố sẽ hạ xuống.

Dường như hắn tỉnh ngộ được rồi.

Đầu óc của mình và Nỗ Vũ Trụ kia dung hợp cùng một chỗ, từng đám quần tinh một chính là tế bào não của mình, tế bào não lúc nào cũng vận chuyển, một khi ngừng lại thì cả linh hồn sẽ biến mất, vĩnh viễn rơi vào sự tối tăm của cái chết.

Đột nhiên, mộng biến mất.

Giang Ly tỉnh tại từ trong giấc mơ, toàn thân đổ mồ hôi.

Cảnh tượng trong mộng ghi nhớ rõ ở nơi sâu nhất trong đại não, không thể xóa nhòa, từng tư thế một, hình ảnh minh tượng khắc trong tâm khảm như dao

khắc.

Nhất là thiên hà "não Vũ Trụ" to gấp hàng chục lần so với dải Ngân Hà, quần tinh lập lờ, khắc sâu trong não hấn, mỗi lần nghĩ lại đều cảm thấy đầu vầng mắt hoa.

- Đây là kiến thức cơ bản trong Đại Mộng Tâm Kinh sao? Minh tưởng Não Vũ Trụ?

Hấn từ trên giường bùng tỉnh, phát hiện toàn thân đều là mồ hôi, tanh hôi vô cùng, nhưng thể lực vô cùng tràn đầy, khi hô hấp, dường như cảm thấy mỗi tế bào trong cơ thể đều đang hoan hô nhảy nhót.

Hấn biết rằng, sinh mệnh lực của mình khẳng định đạt tới 0.9.

Hỏi nghĩ lại một chút thì mộng cảnh kia rõ ràng vô cùng, quả thực là sự thật, Giang Ly không tự chủ được làm đu lay tay.

Hỏi làm ra một chút, mình tưởng đại não được cấu thành bởi hàng trăm triệu tinh cầu kia, hấn hoạt động tứ chi, tay đứt ruột xót, mười ngón tay đan vào nhau, lấy tay ấn tim, tâm đầu ý hợp, lập tức tinh thần của hấn vô cùng tập trung.

Dường như tất cả các tế bào não trong đại não đều lóe lên, tư duy vận chuyển với tốc độ cao.

Nếu so đầu óc của hấn với máy tính thì trước đây là mỗi giây tính toán được triệu lần, bây giờ lại mỗi giây tính toán được chục triệu lần, tốc độ lóe lên của tư duy tăng gấp 10 lần.

Dấu ấn của hấn phối hợp với minh tưởng, tốc độ như gió.

Đột nhiên bộ "Tâm Linh Đại Đế Ấn" này của hấn chưa kết xong liền cảm thấy choáng váng đầu óc, lỗ mũi có thứ gì nóng nóng chảy ra.

Hấn vội vàng ngưng kết ấn.

Giờ tay ra lau, lại là máu mũi đỏ tươi.

Hóa ra là tư duy lóe quá nhanh nên mình tưởng làm não bị tổn hại, cuối cùng ảnh hưởng đến cơ thể.

Chuyện này rất bình thường, một người vắt hết óc, kiệt sức suy nghĩ, thậm chí có thể qua một đêm đầu bạc hết, có nhà khoa học vì giải quyết vấn đề, đi sâu suy nghĩ, kết quả dùng não quá độ, trực tiếp tử vong.

Hiện tại Giang Ly chính là dùng não quá độ trong khi tu hành.

Tâm Linh Đại Đế Ấn bất kể là dấu tay hay là minh tưởng của Não Vũ Trụ đều không phải là thứ bây giờ hấn có thể tu hành.

- Đói quá, sao mình lại đói bụng rồi? Lau sạch máu mũi, Giang Ly cảm thấy bụng đang kêu ùng ục: - Mình có vào Thai Tức đâu, sao lại đói thế này?

Vừa rồi hấn tu hành, là tự mình thủy tinh minh tưởng, tiến vào giấc ngủ say, không dám dùng Thai Tức, sao có thể đói nhanh như vậy?

- Chẳng lẽ là vì vừa nãy mình tưởng Não Vũ Trụ, tu luyện Tâm Linh Đại Đế Ấn? Làm cho lượng vận động quá lớn? Hấn còn có năm nghìn Tinh Nguyên, lần này không dám phung phí, lại mua ba nghìn Tinh Nguyên được phẩm dinh dưỡng Lục Thần.

Một tiếng đồng hồ sau là có đồ mua qua Inte mang đến, hấn lại uống một ống nữa, thấy con đói giảm hơn một chút.

- Mình biết rồi. Giang Ly như thoáng chút suy nghĩ.

Hấn hiểu được, rất có thể viên đá màu trắng ngà này cần lực lượng tâm linh cực lớn mới có thể mở ra.

Lực lượng tâm linh của mình căn bản không đủ để mở ra, nhưng khi đối chiến với tên "Huyền Hồ" kia, thuật thôi miên của đối phương công kích mình, ngược lại lại mở ra Đại Mộng Tâm Kinh.

Đáng tiếc, lực lượng tâm linh của Huyền Hồ cũng không đủ, vì thế bị cản trở, hai mắt mù lòa.

- Tâm Linh Đại Đế Ấn, phối hợp minh tưởng Não Vũ Trụ, quả nhiên là lợi hại, đáng tiếc quá tiêu hao trí nhớ và thể lực, dinh dưỡng theo không kịp, trời ạ! Tuyệt thế võ công không thể tu luyện! Giang Ly rên rỉ: - Mình cần tiền! Nhiều tiền hơn nữa.

Võ học có thể kết hợp với minh tưởng là võ học cấp "B" trở lên.

Ví dụ như võ học cấp "B" điển hình nhất, Quỷ thần quyền. Đó là loại chiêu thức nào cũng kết hợp với minh tưởng, tưởng tượng mình là quỷ thần, tiến vào trạng thái, tự thôi miên, như vậy đánh ra một quyền, thật sự hốt hoảng, lực lớn vô cùng, tựa như quỷ thần.

Tuy nhiên loại tu luyện này, rất dễ khiến tinh thần thác loạn.

Cho nên thuộc loại võ học cấm kỵ, trường học cấm truyền thụ. Trừ phi có người tiến vào giai đoạn ngủ say thứ ba mới có thể luyện tập.

Phàm là võ học cao cấp đều kết hợp với minh tướng, đó gọi là thể xác và tinh thần hợp nhất.

- Thăm thăm thăm, viên đá màu trắng ngà này không thể dùng trong trạng thái Thai Tức, khó khăn lắm mới cửu tử nhất sinh, dựa vào Huyền Hồ mở ra kiến thức cơ bản của Đại Mộng Tâm Kinh, nhưng vẫn không thể tu luyện, làm sao một chữ thăm có thể lột tả hết? Giang Ly đột nhiên phát giác, nếu không đủ chất dinh dưỡng duy trì thì viên đá màu trắng ngà căn bản vô dụng.

Quả nhiên, hần lại thí nghiệm một chút, hơi minh tướng Nảo Vũ Trụ, sau ba phút, máu mũi lại chảy ra, con đoi mãnh liệt lại chạy lên não.

Lại uống thêm một ông nước dinh dưỡng Thần Lục, lúc này mới thấy tốt hơn.

Cầm chiếc ống dinh dưỡng cuối cùng, nhìn trên tám thẻ còn lại hai ngàn Tinh Nguyên, Giang Ly khóc không ra nước mắt.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đế Tinh Hà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15

Tinh Hà Đại Đế

Tác giả: Mộng Nhập Thần Cơ

Chương 15: Thủ ấn huyền bí

Nhóm dịch: VLPL

Nguồn: metruyen.com

Hần lau máu mũi, nghĩ nên làm thế nào để tu luyện và kiếm tiền.

Hiện tại, Thai Tức không thể tiến vào, minh tướng không thể nghĩ tới.

Cái duy nhất là bộ tư thế "Tâm Linh Đại Đế Ấn" truyền lại trong mộng.

Bộ tư thế này rất phức tạp, chắc chắn là một loại võ học cấp cao, đáng tiếc nếu không kết hợp với minh tướng thì sẽ là bài tập thể dục.

Minh tướng chính là "Nội công tâm pháp", võ học không có nội công tâm pháp thì chẳng khác gì khoa chân múa tay.

Tuy nhiên dù gì cũng là tư thế trong "Đại Mộng Tâm Kinh", chắc chắn sẽ có ích.

Hần tu luyện trong chốc lát, cảm giác bộ "Tâm linh Đại Đế" này rất nhiều tư thế ấn, ảo diệu ẩn sâu, cho dù không minh tướng thì so với Vô Cốt Nhu Thuật cũng không chỉ cao thâm hơn một cấp bậc.

Các loại động tác và thủ ấn có đôi khi uy phong凛冽, như Lôi công đánh xuống, có lúc lại như mưa rơi xuống chuỗi tây, ngón tay thành đóa hoa, ba hoa chích chòe. Đôi khi trên hai tay tuôn ra như là hồ tuôn ra gót sen

Chỉ chốc lát sau, hần liền mệt mỏi, lại tiến vào ngủ say nghỉ ngơi.

Lúc này đây, mộng không còn xuất hiện.

Xem ra số lượng tinh thần lực của Huyền Hồ chỉ có thể đủ mở ra một lần Đại Mộng Tâm Kinh căn bản huyền bí.

Một giờ sau, Giang Ly hoàn toàn tỉnh táo lại, cảm thấy tinh thần sáng láng, không còn hiện tượng đau đầu chóng mặt nữa.

Hần tắm rửa một cái, giặt hết quần áo khăn trải giường, một thân nhẹ nhàng khoan khoái, hần lại lần nữa làm các loại động tác, là long xà vũ trong Vô Cốt Nhu Thuật, chỉ thấy thân thể của hần, mềm mại không xương, nhưng mạnh mẽ hữu lực, rung đùi đắc ý, như thần long ngang trời, thay đổi liên tục.

Làm cho người ta có một loại hứng thú thể thuật cực hạn.

Lần này chiến đấu với "Huyền Hồ" đã dẫn dắt hần rất nhiều, bản năng kích phát giữa thời khắc sinh tử, lợi ích và kinh nghiệm có được dần dần tiêu hóa.

Hơn nữa hần dùng hơn chục ống được phẩm dinh dưỡng Lục Thần, làm dịu cơn đói, bổ sung tiềm năng sinh mạng, chỉ cần về sau tiếp tục dùng thì những thương tổn do Thái Tức gây ra trước kia sẽ dần dần được bổ sung.

- Hừ? Tổ chất cơ thể mình lại tăng lên nhiều như vậy?

Hần phát hiện mình làm rất nhiều động tác "Vô Cốt Nhu Thuật", đều thành thạo, nhất là một chiêu "Vô Cốt Long Xà Vũ" cuối cùng, căn bản không có một chút lạ lẫm nào.

Tổ chất cơ thể này, mức độ bền chắc của khung xương, sức sống của tế bào huyết quản, khả năng phun ra nuốt vào của khí quan đều tăng lên rất nhiều, năm động tác của Vô Cốt Nhu Thuật lại đều làm rất tốt.

Thể năng tăng lên rất nhiều.

Hiện tại, hần tin tưởng mình sẽ không thua em trai Giang Đào.

Đương nhiên, kinh nghiệm thực chiến có khả năng kém một chút.

- Anh, hôm nay anh lại không đi học à?

Tiếng đập cửa truyền đến, Giang Ly mở cửa, là em gái Giang Huyền.

- Anh có đi học, vừa mới về. Giang Ly vội vàng nói: - Em lại đây.

- Anh, chuyện gì thế? Giang Huyền không hiểu ra sao cả nhưng vẫn bước vào phòng:

- Anh lên mạng mua đồ ư? Đây là cái gì? Được phẩm sinh vật Lục Thần? Một ngàn Tinh Nguyên một ống? Cô bé phát hiện biên lai trên bàn, lập tức kinh ngạc kêu lên.

- Xuyt... Giang Ly vội vàng nói. - Nói nhỏ thôi, anh gạt ba mẹ đi làm một công việc, trợ giúp cảnh sát tìm kiếm, kết quả anh may mắn nên phát hiện tung tích kẻ cướp, được một ít tiền thưởng mà thôi, nào, mang thẻ học sinh của em đến đây.

- Ah. Giang Huyền vội vàng đem Chip học sinh ra, bị Giang Ly quẹt một cái, leng keng, một ngàn Tinh Nguyên đến tài khoản.

- Một ngàn Tinh Nguyên! Thật nhiều tiền... Giang Huyền sợ ngây người: - Em em chưa từng có quá nhiều tiền như vậy, có thể mua rất nhiều thứ. Mỗi tháng tiền tiêu vặt của cô bé chỉ có 8 Tinh Nguyên.

- Đừng để ba mẹ biết, em muốn mua gì thì mua. Giang Ly nhỏ giọng nói: - Tuy nhiên, phải mua thứ có lợi cho việc tu hành của em, đừng lãng phí.

- Cảm ơn anh, anh thật tốt với em. Giang Huyền nhảy dựng lên, ôm Giang Ly. Chụt! Hôn một cái: - Em cũng muốn giống như anh Giang Đào, là nhân vật quan trọng của trường.

Giang Ly cười gật đầu, bồi dưỡng em gái cũng chẳng sao, vốn dĩ số tiền hần giữ lại là để cho em gái một ít, cho dù mình thiếu tiền cũng không sao.

Chạng vạng, người một nhà lại tụ tập cùng nhau ăn cơm.

Ba mẹ, em trai Giang Đào, Giang Ly, em gái Giang Huyền vui vẻ hòa thuận xem TV, nghị luận chuyện đã xảy ra trong ngày. Giang Ly rất hưởng thụ loại không khí này, hy vọng vĩnh viễn như vậy.

- Em trai, nhập định của em thế nào rồi? Giang Ly ở trên bàn cơm hỏi em trai.

- Rất khó. Giang Đào chép miệng tặc lưỡi đầu: - Em bây giờ bắt đầu luyện tập Phật giáo cổ xưa, yoga thủ ấn, dùng tâm linh khống chế tứ chi, âm thầm kết hợp với các quy củ vận động của vũ trụ, hàng phục tạp niệm, còn phải tu hành chân ngôn, chú ngữ, cầu nguyện, cúng bái Đặt bát xuống, Giang Đào làm ra một động tác, hai tay ôm lại, hóp thành quyền, giờ lên trên đỉnh đầu.

Lập tức Giang Ly có một loại cảm giác, dường như em trai là một ngọn núi cao, khó có thể lay động, làm người ta cảm thấy khí thể tinh tế về tâm linh.

Âm thầm kết hợp với "Tâm Linh Đại Đế Ấn" của hần, linh ngộ ra một ít gì đó.

Các loại thủ thế của "Tâm Linh Đại Đế Ấn", Giang Ly bây giờ căn bản không hiểu nổi, chỉ có thể sao chép lại. Hần cảm thấy nếu muốn tu hành bộ thủ ấn này thì bắt buộc phải minh tường Nào Vũ Trụ.

Đáng tiếc cứ minh tường là lại chảy máu mũi.

- Ăn cơm ăn cơm. Ba Giang Chấn Đông gõ bát đĩa.

Cơm nước xong, hần lại đi vào công viên cho mèo ăn, thấy Đại Hắc thân thể khỏe mạnh, hần chẳng những không cảm thấy vui vẻ, mà ngược lại có chút

bị ai. Bởi vì Đại Hắc bị hòn đá thời miên tiến vào Thai Tức, cũng bị cạn kiệt sinh mạng, tuổi thọ giảm rất nhiều, cũng không biết có thể sống được mấy tháng.

Hắn muốn kiếm tiền, cho Đại Hắc uống được phẩm dinh dưỡng Lục Thần, đáng tiếc hiện tại không thể.

Đại Hắc cũng không cảm thấy nguy hiểm gì, rất vui vẻ, đùa giỡn khắp nơi, nghiêm nhiên trở thành vua, Hoa Diện Bá Vương cường tráng nhất cũng cúi đầu xưng thần.

Sau khi cho mèo ăn xong, Giang Ly bắt đầu tu hành, đương nhiên là "Tâm Linh Đại Đế Ân" mới học, liên tục kết ấn, tư thế toàn thân hoạt động, sau khi ấn kết xong cả bộ, mồ hôi đầm đìa, thể lực tiêu hao rất kịch liệt.

Hắn lại nghỉ ngơi lần nữa, ngủ say một tiếng đồng hồ, mở máy tính của mình ra, tìm tư liệu.

- Tổ chức phục quốc hắn mở máy ra, tìm kiếm bốn chữ, lập tức xuất hiện rất nhiều tin tức.

"Huyền Hồ" thiếu chút nữa giết chết hắn, điều này hắn nhớ như in, sự hùng mạnh của người này cũng làm chấn động sâu sắc tâm linh của hắn, đặc biệt là thuật thời miên của y, quả thực có cảm giác không thể ngăn cản, tưởng tượng mắt đối phương vừa nhìn là bạn liền ngoan ngoãn bị thôi miên, đây là tình trạng gì, khiến bạn giao ra mật mã thẻ ngân hàng, thậm chí chuyển khoản, đều không phải là không thể.

Nghe nói Huyền Hồ dựa vào cái này, thôi miên rất nhiều người giàu có, khiến bọn họ tự chuyển khoản cho mình, hơn nữa sau đó căn bản không thể tra ra là ai làm, bởi vì người bị thôi miên không nhớ rõ chuyện đó.

Chị Dao từng nói tâm linh tu hành của mình nếu muốn cao hơn một bậc thì phải học thôi miên, trước đây hắn thấy thuật thời miên chẳng có gì, là trò xiếc lừa bịp, nhưng sau khi tiếp xúc với Huyền Hồ, thuật thời miên này quả thực là yêu quái.

Hồ li và mèo cổ đại thời miên nhân loại, gây ra ảo giác, những thư sinh kia đã tự mình đung vào mỹ nữ, nhưng thực tế là bị thôi miên.

Còn có câu chuyện "Giác mộng của Hoàng Lương", cũng là do Thôi Miên Sư thời cổ đại tạo thành.

Đồng thời, Giang Ly đã ở trên mạng tìm tòi tổ chức mà "Huyền Hồ" ở rốt cục là cái gì.

Tổ chức phục quốc là hai trăm năm trước, nhân loại ở thời đại quốc gia, có một số người còn lòng mang cố quốc, muốn khôi phục sự vinh quang của đất nước.

Nhân loại thống nhất, đi lên thời đại Ngân Hà, là xu thế tất yếu, thời đại quốc gia như thời đại phong kiến, thời đại nô lệ vậy, một đi không trở lại, muốn phục quốc thì chẳng khác nào lịch sử quay ngược lại.

Hiện tại nhân loại tương đối mạnh, thành lập cứ điểm trên rất nhiều tinh cầu, nhưng nếu gặp văn minh rất hùng mạnh trong vũ trụ thì vẫn thất bại thảm hại, nháy mắt liền diệt tộc.

Vào năm 2050, chiến hạm ngoài hành tinh hùng mạnh kia rơi xuống địa cầu, nếu không phải đột nhiên rơi xuống thì hiện nay nhân loại trên địa cầu đã thành nô lệ, bị chinh phục hoàn toàn.

Cho đến bây giờ, nhân loại vẫn đang nghiên cứu tất cả những khoa học kỹ thuật lấy được trên chiến hạm, vẫn chưa nghiên cứu thấu triệt, tất cả chính phủ nhân loại hiện nay đều vô cùng coi trọng đoàn kết, kiên quyết không cho phép hành vi chia rẽ.

- Cùng là tổ chức phục quốc, cũng phân rất nhiều, Huyền Hồ có huyết thống người da trắng, còn thành phố Tinh Hoa mà chúng ta đang sống bây giờ thuộc nước Trung Quốc cách đây hơn 200 năm.

Nhìn rất nhiều tin tức hiển thị trên máy, Giang Ly cau mày.

Hơn 200 năm trước, trên địa cầu có nước Mỹ, Trung Quốc, Nga, châu Âu và rất nhiều quốc gia cường đại, sau trận đại chiến thế giới, những đầu sỏ chính trị này kết hợp với nhau tạo thành chính phủ địa cầu mới, quốc gia biến mất.

Thành phố Tinh Hoa mà Giang Ly đang ở thuộc nước Trung Quốc, hắn cũng có huyết thống Trung Quốc người da vàng thuần túy.

Trong tộc người da vàng cũng có tổ chức phục quốc Trung Quốc, hơn nữa rất hùng mạnh, ẩn náu dưới mặt đất.

Tuy nhiên, hắn không hứng thú với những tổ chức này, cũng không muốn động vào, Giang Ly từ đầu đến cuối đều biết mình là tiểu nhân vật, cần môi trường xã hội an bình, từng bước tu luyện, trở nên mạnh hơn, đạt được địa vị cao hơn, giúp người nhà sống cuộc sống hạnh phúc mà thôi.

Tiểu nhân vật, không quan tâm đại sự này.

Bắt tại kỳ vị, bắt mưu kỳ chính (không ở đúng vị trí thì không bàn chính sự).

- Thôi Miên Sư, thuật thời miên Giang Ly nhớ tới thuật thời miên của "Huyền Hồ", cảm thấy mình nên học một chút kiến thức về thôi miên. Thôi miên ở hiện đại đã là một nghề kiếm được khá nhiều tiền.

- Làm thế nào để học thôi miên hẳn tìm kiếm trên mạng.

- Thôi miên là một loại khống chế tinh thần, Thôi miên sư trước hết phải có tinh thần hùng mạnh, sau đó thông qua ngôn ngữ, động tác, hoạt động tứ chi, phóng thích sức hấp dẫn của mình, tạo thành sự ám chỉ và lây nhiễm mãnh liệt, khiến đại não của đối phương chịu ảnh hưởng của bạn, cuối cùng khống chế tiềm thức...

- Giấy chứng nhận là Thôi Miên Sư, phân thành Thôi miên học đồ, Thôi miên sư cấp thấp, Thôi miên sư cấp trung, Thôi miên sư cấp cao, sau đó là Tâm linh đại sư.

- Thôi miên học đồ lương không được bao nhiêu, học sinh bình thường cũng có thể học kỹ xảo thôi miên, còn Thôi Miên Sư lại khác, phải trải qua rất nhiều kì khảo hạch gian nan mới có được giấy chứng nhận là Thôi Miên Sư, Thôi miên sư cấp thấp có thể trị rất nhiều bệnh, giúp người ta bình yên đi vào giấc ngủ, thậm chí có thể cho người ta tiến vào ngủ say! Đương nhiên, tâm linh tu hành của Thôi miên sư cấp thấp cũng bắt buộc phải tiến vào giai đoạn thứ hai, lương tháng của Thôi miên sư cấp thấp khoảng mấy chục ngàn Tĩnh Nguyên đến trăm ngàn Tĩnh Nguyên.

Rất nhiều tin tức hiện ra trên mạng.

Giang Ly xem lướt qua. - Cái gì? Thôi miên sư cấp thấp mà tiền lương cao như vậy? Ta hiện tại đạt đến giai đoạn ngủ say thứ hai, chẳng phải là đủ tư cách thành Thôi miên sư cấp thấp sao?

Bạn đang đọc truyện *Đại Đế Tinh Hà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16

Tinh Hà Đại Đế

Tác giả: Mộng Nhập Thần Cơ

Chương 16: Học thôi miên

Nhóm dịch: VLPL

Nguồn: metruyen.com

Ngày hôm sau.

Giang Ly một lần nữa tới văn phòng "chị Dao", câu đầu tiên là: - Thưa cô, em muốn học thuật thôi miên, nhưng những lớp dạy thôi miên ngoài xã hội có học phí quá cao, em muốn tự học, phải làm sao? Cô có thể chỉ giáo miễn phí cho em một số kỹ xảo thôi miên không ạ?

Chị Dao nhìn Giang Ly: - Em không phải muốn trở thành thôi miên sư bậc thấp để kiếm tiền chứ?

- Đúng ạ.

Giang Ly muốn học thôi miên, nhưng xem trên mạng Inte, ghi danh theo học các lớp thôi miên, học phí đều từ hàng nghìn trở lên, học phí quá cao, muốn tự học, tìm kiếm những đoạn clip dạy thôi miên của các pháp sư trên mạng Inte, vẫn cần trả phí download.

Nhân loại ngày nay, ý thức bản quyền đã vô cùng hoàn thiện, ăn cắp bản quyền dường như đã bị cự tuyệt, muốn tìm những thứ ăn cắp bản quyền trên mạng, dường như không thể được.

Nhất là các dữ liệu liên quan đến việc võ học, huấn luyện tâm linh, đều phải trả phí.

Những clip võ thuật thông thường có phí download không cao, nhưng cũng không học được gì từ đó, nhưng những dữ liệu dạy thuật thôi miên cụ thể, trả phí rất cao, hơn nữa về cơ bản không thể học thôi miên trên mạng, bắt buộc phải tiến hành những thực nghiệm sống, trong hiện thực thầy giáo dạy học, một kèm một tiến hành thôi miên.

- Tu hành tâm linh của em là giai đoạn hai của ngủ say, quả thực có thể học thôi miên, phải mạnh hơn những đệ tử học thôi miên rất nhiều, thậm chí có tư cách trở thành thôi miên sư cấp thấp, nhưng tư cách vẫn chỉ là tư cách, thôi miên không học dễ dàng như vậy được, bắt buộc phải có tài năng thiên bẩm rất cao. Chị Dao nói: - Em biết thôi miên là gì không? Hãy nói ra suy nghĩ của mình.

- Rất đơn giản, chỉ là em khiến cho người khác ngủ, sau đó muốn họ làm gì họ liền làm cái đó. Giang Ly nói: - Thôi miên có thể gây tổn thương tới não bộ, cũng có thể chữa trị bệnh tâm lý của con người.

- Đây là cách lý giải nông cạn.

Chị Đào nói: - Em ngồi xuống.

- Vâng! Giang Ly khoanh chân ngồi xuống.

- Thực ra vừa rồi, em đã bị cô thôi miên. Chị Đào nói.

- Làm sao có thể? Giang Ly cảm thấy mình rất tỉnh táo: - Em chưa hề bị thôi miên.

- Cô bảo ngồi em liền ngồi xuống, tiềm thức của em nghe được điều tôi nói, tại sao không gọi là thôi miên? Tâm linh, thể xác, vật chất, ba giới này, tâm của cô, không thể khống chế thân xác em, nhưng có thể khống chế suy nghĩ của em. Chị Đào nói: - Em cần hiểu rõ đạo lý của thôi miên. Bây giờ cô sẽ dạy em những thuật thôi miên đơn giản.

Trong lúc nói chuyện, chị ta lấy ra một chiếc đồng hồ quả quýt, mở ra, kim giờ ở giữa phát ra những âm thanh tích tắc, cùng với sự đong đưa của Chị Đào, cả văn phòng lập tức im lặng.

- Em hít hơi chậm chậm, hít hơi theo tiết tấu đong đưa của chiếc đồng hồ quả quýt, toàn thân thả lỏng, cảm giác như mình đang nằm trên phiến đá, ánh trăng sáng soi bóng xuống tán cây, gió mát nhẹ nhàng đưa, dưới phiến đá, dòng suối đang chảy róc rách, tất cả đều hết sức an bình.

Giang Ly thật sự tưởng tượng theo những điều Chị Đào nói, sau đó thờ ơ theo tiết tấu đong đưa của chiếc đồng hồ, quả nhiên một lúc sau, hần liền cảm thấy mơ màng, dường như muốn ngủ.

- Không thể như vậy, nếu như bị thôi miên, chẳng phải bí mật của ta sẽ bị bại lộ hay sao? Giang Ly vội nghiêng rặng, hồi tỉnh lại, hần không thể bị thôi miên, chẳng may nói ra chuyện Đại Mộng Tâm Kinh thì làm thế nào?

- Em đã chống lại thuật thôi miên của cô. Chị Đào thấy Giang Ly tỉnh táo lại: - Nhưng người đã hiểu đạo lý của thôi miên hay chưa?

- Hiểu một chút ít. Giang Ly suy nghĩ: - Dường như là dùng lời nói, tư chi và động tác để khiến người khác thả lỏng. Sau đó, thả lỏng đến cực điểm, sau đó chìm vào ngủ sâu. Nhưng, nếu em không làm theo ý của chị, ví dụ chị lắc lư đồng hồ quả quýt, em không hề hít thở theo sự lắc lư của chiếc đồng hồ, cũng không hề tưởng tượng ra ánh trăng, tán cây, phiến đá, dòng suối, vậy có phải thôi miên sẽ không thành công?

- Nếu là thôi miên học đồ, khẳng định không thể thôi miên, người học thôi miên chỉ có thể khiến cho người khác làm theo tiết tấu sự sống của mình.

Chị Đào cười lạnh lùng: - Nhưng, thôi miên sư thì lại khác, dù là thôi miên sư cấp độ thấp nhất, cũng sẽ nắm vững tiết tấu của người khác một cách cẩn thận, không cần người khác phối hợp, sự khác nhau về chất giữa thôi miên sư và thôi miên học đồ, chính là một người không cần phối hợp, một người cần phối hợp.

- Cô giáo có phải thôi miên sư không ạ? Giang Ly nói.

- Dĩ nhiên, cô là thôi miên sư cấp thấp, nếu không làm sao mua nổi những vật dụng này? Chị Đào chỉ vào đám "gỗ Hương lân" bên cạnh: - Ta thôi miên cho người ta một lần, lệ phí đều là hàng ngàn Tinh Nguyên, nếu không kiếm tiền bằng tiền lương chết của nhà trường sao?

Thôi miên sư sơ cấp, có thể thôi miên người khác vào giai đoạn ngủ say.

Trương Nhạc đã từng mời thôi miên sư như vậy, mỗi lần thôi miên, giá cả rất cao, lâu dần, chính hần ta cũng quen thuộc tiết tấu ngủ say, tự mình tu luyện cũng có thể đạt được.

Trong xã hội bây giờ, thôi miên sư rất được coi trọng.

Là thôi miên sư chứ không phải thôi miên học đồ.

- Tiết tấu sự sống là gì?

Giang Ly đã hỏi một vấn đề mang tính then chốt.

- Hời hay lắm. Chị Đào rướn mày, lại có vài phần sát khí: - Tiết tấu sự sống rất huyền diệu, cần phải dựa vào tâm linh nhạy bén để nắm bắt, tiết tấu sự sống là một giai điệu bao gồm hô hấp, nhịp tim, mạch đập, thậm chí là sóng điện từ của bộ não, cũng có thể nói là tần suất dao động từ trường của sự sống, nếu là một thôi miên học đồ chưa tiến vào giai đoạn ngủ say, ta nói với hần những điều này cũng vô ích, nhưng em lại khác, em là một người có sức mạnh đã ở giai đoạn hai của ngủ say, tâm hồn có thể yên tĩnh.

Giang Ly nghe được cái hiểu cái không.

- Tiết tấu sự sống, em vẫn không hiểu, vậy ta sẽ lấy một ví dụ dễ hiểu, chính là lệnh tổng động viên trước chiến tranh, lời phát biểu của vị tướng, dùng quân ca hoặc là những lời nhiệt huyết để khích lệ họ, tất cả binh sỹ sẽ chìm vào trạng thái cuồng nhiệt, chiến đấu liều chết, đó cũng là một cách thôi miên,

thời miên chính là dùng tâm hồn nhạy bén, nắm vững tiết tấu sự sống của người khác, sau đó dùng ngôn ngữ, tư chi và hành động, tạo thành cộng hưởng cuối cùng ý thức của đối phương sẽ bị tê liệt, sau đó thì tùy người hành động rồi.

Chị Đào nói: - Điều này giáo viên phải tự mình làm mẫu cho em, clip dạy thôi miên trên mạng cũng vô dụng, vì tiết tấu sự sống của mỗi người khác nhau, cũng giống như vân tay. Mỗi thời miên sư, đều phải nắm bắt một cách nhạy bén, ví dụ như ta đang thôi miên cưỡng ép em.

Đột nhiên, chị ta bỗng lắc lư chiếc đồng hồ, lúc đó, tần suất của quả lắc, bỗng biến thành tiết tấu giống hệt như nhịp thở, nhịp tim, mạch đập của Giang Ly.

Giang Ly lập tức cảm thấy, quả lắc kia thu hút ánh mắt mình.

Hắn lập tức điều chỉnh nhịp thở, tập trung tinh thần.

Nhưng quả lắc dường như cũng chậm lại theo tiết tấu của hắn, đồng thời, miệng Chị Đào phát ra những giai điệu như thôi miên, là khúc hát ru, nghe thấy âm thanh này, hắn lập tức bắt đầu buồn ngủ, không thể tập trung tinh thần.

- Thủy tinh minh tường!

Hắn lập tức tiến vào cảnh giới Thủy tinh minh tường, lập tức tâm hồn thuần khiết, làm ngơ với tất cả mọi thứ ở bên ngoài.

- Ừm? Thủy tinh minh tường?

Chị Đào lại cười lạnh lùng, đột nhiên, chị ta thét lên một chữ "Grừm".

Giang Ly nhúc tãi, toàn thân phát sốt, trong chốc lát đã tỉnh lại từ trạng thái trầm tĩnh, âm thanh này quả thực như đòn cảnh tỉnh, khiến hắn giống như động vật bị đánh kích điện, hoang mang lo sợ.

Sau đó, theo bản năng, ánh mắt hắn nhìn về nơi âm thanh phát ra.

Liền nhìn thấy chị Đào giơ cao hai tay, bỗng nhiên hạ xuống, hai tay nhanh chóng kết ấn, giống như xuyên hoa, thủ pháp cả người kèm theo một sắc thái mơ ảo.

Lập tức, ánh mắt hắn bị hấp dẫn, hít thở, ý thức cũng dao động theo dấu tay, cảnh vật trước mắt bỗng trở nên mơ hồ, một âm thanh văng vẳng bên tai: - Ngươi mệt rồi, ngủ đi, ngủ đi, có thể trút bỏ mọi gánh nặng.

- Đúng vậy, đúng vậy... Giang Ly trả lời một cách vô thức: - Em cũng ngủ thôi, mệt rồi, ngủ đi thôi... Nhưng trong sâu thẳm tâm hồn, một tiềm thức mách bảo bản thân, không thể ngủ, nhất quyết không thể ngủ.

Đáng tiếc, không làm nên chuyện gì.

Ngay cả Thủy tinh minh tường cũng vô dụng.

Dường như tâm hồn của hắn sẽ ngủ sâu, tiến vào khu vực sâu không đáy.

Đột nhiên, một ánh sáng rực rỡ hiện lên. Hắn dường như đã vớ được chiếc phao cứu sinh, minh tường của não vũ trụ, xuất hiện trong đầu, hắn cố gắng nhớ lại đồ án này, lập tức những tế bào não sống động hơn gấp 10 lần.

Hai con mắt mở ra, sáng ngời.

Tuy nhiên, sau đó máu mũi chảy ra, vô cùng đau đầu.

- Em có thể chống lại thôi miên Mật tông đại thủ ấn của ta? Chị Đào thấy Giang Ly tỉnh táo, ngừng thôi miên, lộ rõ vẻ kinh ngạc: - Em chảy máu cam, tế bào não bị tổn thương, em đang minh tường thứ gì, tại sao tế bào não đột nhiên sinh động vượt qua giới hạn cực điểm như vậy.

- Không sao?

Giang Ly cảm thấy hứng thú: - Cô à, khi nãy là thủ pháp thôi miên gì vậy?

- Thủ pháp thôi miên đơn giản không thôi miên nổi em, ta đã dùng tới chân ngôn của Mật tông, làm đòn cảnh tỉnh, chỉ cần một đòn đã khiến em thần xiêu phách lạc, hoang mang lo sợ, sau đó dùng tới "Trần hồn ấn" để thôi miên em. Giọng nói của chị Đào vẫn không giấu nổi vẻ kinh ngạc: - Cảnh giới tu hành của em đã bước vào giai đoạn thứ ba của ngũ say, thôi miên em hẳn là có thể, không ngờ em vẫn có thể tỉnh táo?

- Mỗi một người đều có bí mật nho nhỏ. Giang Ly cúi đầu.

- Ta cũng không muốn hỏi.

Chị Đào khoát tay: - Bí mật nhỏ của em phải trả giá bằng sự tổn hại cho bản thân, tuyệt nhiên không thể sử dụng tùy tiện.

- Cô giáo hãy dạy em về huyền bí của thủ ấn đi. Giang Ly vội vàng chớp thời cơ, học tập siêng năng, thứ duy nhất mà hắn có thể học bây giờ là "Tâm linh đại đế ấn", nhưng vẫn chưa đủ để mình tưởng.

- Thủ ấn là thủ ấn huyền diệu nhất, Thủ ấn trong Phật giáo, kỳ thực chính là trái tim, em cũng biết câu "thập chỉ liên tâm", khi kết thủ ấn, tay và tim xác mình lẫn nhau, đại diện cho sự kết nối giữa trời và đất, trời chính là linh hồn, đất chính là thể giới hiện tại, cây cầu nối liền trời và đất chính là cơ thể, đây là lý luận tam giới, người phải nhớ kỹ điều này. Đạo tỷ giảng giải một cách hăng say cho Giang Ly:

- Nhưng, thủ ấn giống như võ học cấp B, mỗi động tác đều phải kết hợp với mình tưởng, cảnh giới hiện nay của em, học thủ ấn tác dụng không nhiều, trừ phi bước vào ngũ say giai đoạn ba.

- Vâng.

Giang Ly gật đầu, nhưng vẫn đang ngẫm nghĩ về "Tâm linh đại đế ấn".

Lập tức, chị Đạo liền giải thích cặn kẽ về các phương pháp vận động của thủ ấn, tri thức lý luận, phải kết hợp với thuật thôi miên như thế nào, cuối cùng chị ta nói: - Thực ra, thôi miên chính là dùng tâm linh của mình, để đánh tan tâm linh của người khác, nhưng sức mạnh của tâm linh, phải giải phóng thông qua thể xác, trong ngôn ngữ cơ thể, thủ ấn là vua của các vị vua, cho nên, dùng thủ ấn để thôi miên, là phương pháp thượng thừa, phương pháp dưới sau nó là cách dùng những công cụ như quả lắc.

- Nhớ kỹ, điểm chính của thôi miên, một là, nắm vững tiết tấu sinh mạng của người khác, điểm này hoàn toàn dựa vào linh cảm và sự nhạy bén của bản thân. Thứ hai, bản thân phải giải phóng sức mạnh tâm linh thông qua tứ chi và âm thanh, tạo thành sức cuốn hút lớn. Thứ ba, nắm vững thời cơ, đập tan phòng tuyến tâm linh của người khác. Nắm vững ba điểm quan trọng này, em liền có thể trở thành một thôi miên sư đủ tư cách.

Giang Ly chậm rãi gật đầu: - Khó quá, khó quá, ba điểm chính này, rất ít người có thể nắm được.

- Đúng vậy, tiến vào giai đoạn hai của ngũ say vốn dĩ đã khó, nhưng trở thành thôi miên sư càng khó hơn! Bởi vì giai đoạn hai của ngũ say, thể hiện em có một sức mạnh tâm linh không tẻ, nhưng em có thể giải phóng sức mạnh tâm linh hay không, lại là chuyện khác, sức mạnh tâm linh không thể so với sức mạnh thể xác, cho dù là sức mạnh thể xác, cũng phải có kỹ năng kịch chiến.

Chị Đạo giải thích một cách đơn giản.

Một người có sức mạnh, cũng phải học kỹ năng kịch chiến, mới có thể giải phóng sức mạnh, nếu không chỉ là con lừa ngu ngốc.

Tương tự, một người có sức mạnh tâm linh lớn, cũng phải học cách giải phóng.

Giải phóng sức mạnh rất đơn giản, giải phóng tâm linh khó gấp trăm lần.

- Giang Ly, còn phải nhớ kỹ điểm này, đây là điểm mấu chốt nhất của thôi miên, em phải học cách mỉm cười. Chị Đạo răn đe: - Mỉm cười, là giải phóng tâm linh cơ bản nhất, mỉm cười xuất phát từ nội tâm, biểu hiện qua nét mặt, rất dễ lôi cuốn người khác, khiến cho người khác vui mừng. Mỉm cười, có thể giúp người khác tin tưởng em. Nếu em giữ khuôn mặt lạnh lùng, như lá bài, người khác vừa nhìn thấy đã chống lại em một cách tiềm thức, tỷ lệ thành công của thuật thôi miên sẽ hạ thấp rất nhiều.

Giải phóng sức mạnh tâm linh, bắt đầu từ mỉm cười.

Nghe đến đây, Giang Ly bừng tỉnh, cuối cùng hắn đã hiểu ngôn ngữ cơ thể là gì, làm cách nào để giải phóng sức mạnh tâm linh.

Đây mới là đạo lý dễ hiểu nhất.

- Đúng rồi, cô giáo, vấn đề cuối cùng. Giang Ly hỏi: - Linh hồn rốt cuộc có tồn tại hay không?

- Em hỏi câu này là sai rồi. Chị Đạo nói: - Linh hồn chính là tư tưởng của em, là tâm linh của em, tại sao lại không tồn tại, em nên hỏi thế này, sau khi con người chết đi, linh hồn có tồn tại hay không? Tâm linh là hư ảo, muốn thể hiện ra bắt buộc phải dựa vào cây cầu cơ thể nối liền giữa trời và đất, cây cầu bị sập, nó lại trở về hư vô.

- Rõ rồi.

Giang Ly càng hiểu thêm về nội tâm.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đế Tinh Hà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17

Tỉnh Hà Đại Đế

Tác giả: Mộng Nhập Thần Cơ

Chương 17: Tâm linh đại đế ấn

Nhóm dịch: VLPL

Nguồn: metruyen.com

Đoàn!

Giang Ly một tay nắm quyền, một tay làm tia chớp điện, thần thái uy mãnh, giống như Lôi công đang hùng hực ra uy. Khi làm thủ ấn này, hấn không hề mình tướng, nhưng lại cảm giác bản thân giống như một tia lửa điện, xé rách trời xanh, sấm sét phát ra ngoài vũ trụ.

Xoẹt!

Thủ ấn của hấn lại thay đổi, hai ngón tay đặt song song, giống mũi nhọn đao thần, như thể đã hóa thành cuồng phong, hơi thở mơ hồ bất định, phong hành đại địa.

"Tích!" Thủ ấn lại một lần nữa thay đổi, ngón tay tách ra, mưa rơi vào tán lá chuối tây, làm ướt vạt vật, tự mình biến thành giông bão, hóa thân hàng tỉ, rầm rầm hạ xuống.

"Đoàn!" Hai tay hấn như núi, giương thật cao, khí thế thủ ấn lại tự thay đổi, tự thân giống như núi cao nguy nga, không thể dao động

Đây là rất nhiều biến hóa của "Tâm linh đại đế ấn", tứ chi và bộ não không ngừng chuyển đổi cho nhau, lấy tâm linh để điều khiển cơ thể, tỏa ra nhiều khí thế uy nghiêm khác nhau.

Nghe giảng từ chỗ Chị Dao, được thiên vị, học tập lý luận và kỹ xảo thôi miên tỉ mỉ, sau khi trở về nhà suy ngẫm cẩn thận, sau đó lên mạng tìm hiểu một số phương pháp thủ ấn cụ thể, thế nào là thủ ấn Phật giáo, Ngũ lôi ấn của Đạo giáo, Cầu mưa ấn, còn có cầu nguyện của Ki tô giáo, rất nhiều nghi thức tôn giáo.

Năng lực học tập của hấn tuy không khủng khiếp như lúc Thai tức, nhưng giai đoạn hai của ngũ say, cũng vô cùng lợi hại, tư duy nhanh nhẹn, trí nhớ phi thường.

Hấn không dám Thai tức, cũng không dám mình tướng Nảo vũ trụ, sau khi trở về từ chỗ Chị Dao, uống hết thuốc nước thuốc sinh vật Lục Thần, tế bào não được bổ sung dinh dưỡng, các triệu chứng đau đầu mới giảm bớt, nhưng như vậy, hấn chỉ còn sót lại một ngàn Tinh Nguyên, được phẩm dinh dưỡng đã dùng hết toàn bộ.

Cũng may, nếu có thể trở thành "thôi miên sư cấp thấp", hấn có thể kiếm tiền rất nhanh. Không nói cái khác, giúp người khác rơi vào trạng thái ngũ say, mỗi lần có thể kiếm được vài nghìn Tinh nguyên.

Lương tháng trung bình của "Thôi miên sư cấp thấp" do các tập đoàn lớn cam kết vào khoảng vài chục nghìn tới vài trăm nghìn, đây là khoản tiền lớn, bằng không Chị Dao sao lại có nhiều tiền như vậy.

Đáng tiếc, những người có thể đạt được giai đoạn ngũ say cấp hai ngày càng ít hơn, trở thành "thôi miên sư sơ cấp" hiếm như lá mùa thu.

Mỗi vị "thôi miên sư sơ cấp" đều là đại nhân vật.

Cung cầu thị trường cũng lớn, bởi vì rất nhiều, rất nhiều người muốn tiến vào giai đoạn ngũ say.

Chỉ cần đạt được danh xưng này, không lo không có tiền.

Giang Ly hiểu biết thủ ấn càng nhiều, càng biết thêm về "Tâm linh đại thủ ấn", e rằng đây là môn tuyệt học có một không hai, hiện tại hấn không mình tướng "Nảo Vũ trụ", mỗi ngày liên hệ một cách đau khổ, cảm thấy mỗi một môn thủ ấn, đều đại diện cho một vật, đáng tiếc viên đá Đại Mộng Tâm Kinh không thể mở ra, không thể học được thứ đằng sau nó.

Cũng may, trong thời gian hấn tu luyện, sự linh hoạt của cơ thể được nâng lên, hai môn võ học "Vô cốt nhu thuật" "Long trảo đại cầm nã" cũng tiến bộ không ngừng.

"Tâm linh đại đế ấn" hiện nay không thể dùng trong thực chiến, chỉ đơn thuần là những chiêu thức võ thuật đẹp, nhưng lại có lợi ích trong việc tăng cường tính linh hoạt của cơ thể, nhưng Giang Ly cảm giác được, chỉ cần có đủ dinh dưỡng, phối hợp với mình tướng của Nảo Vũ trụ, có thể phát huy triệt để tính thần kỳ của thủ ấn này.

Hơn nữa, hần biến môn thủ ấn này thành ngôn ngữ cơ thể, trở thành thủ pháp ru ngủ, thực nghiệm nhiều lần.

Đối tượng thực nghiệm không phải người, mà là mèo.

Đám mèo hoang trong công viên.

Khi hần đang luyện công, một đám mèo lẫn lộn và chơi đùa bên cạnh, Hoa Diện Bá vương ngồi xổm trên tảng đá bên ao cá, nhìn ngắm những con cá vàng bơi lội tung tăng trong ao, nóng lòng muốn thử.

Mỗi lần nhìn cảnh tượng này, Giang Ly cảm thấy rất khó hải.

Hoa Diện Bá vương nhìn trộm đàn cá vàng tại hồ nước trong công viên không phải lần một lần hai, mỗi ngày nó bỏ ra nhiều thời gian, ngồi xổm trên tảng đá, muốn nhảy xuống bắt cá, nhưng không dám.

Giang Ly cảm thấy, nếu nó nhảy xuống, rất có thể sẽ bị cá ăn thịt, trong đó có mấy con cá vàng béo ú còn lớn hơn nó.

Rào!

Một con cá vàng to béo bỗng nhiên nhảy lên, làm ướt hết người Hoa Diện Bá vương.

Phi phi phi Hoa Diện Bá vương tức giận hộc nước miếng, toàn thân run rẩy, dựng ngược lông lên, nhưng con cá vàng to béo nhàn nhã thối bong bóng trong ao nước, tựa hồ đang cười nhạo sự bất lực của Hoa Diện Bá vương.

Hoa Diện Bá vương nhìn con cá to béo, hận thấu xương, nhưng đành bó tay. Rốt cục đành hạ mình, cúi đầu ủ rũ đi về phía bờ, nằm phơi mình dưới ánh nắng mặt trời một cách lười biếng.

- Hoa Diện Bá vương!

Giang Ly kêu lên.

Xoạch xoạch Hoa Diện Bá vương nhảy cao ba thước, nghĩ Giang Ly sẽ cho nó đồ ăn, hết sức vui mừng.

Tâm hồn Giang Ly tập trung hết mức, cảm giác tiết tấu sự sống của Hoa Diện Bá vương, nhịp thở và nhịp tim đó, thậm chí còn dao động tư duy, hần rõ ràng cảm thấy Hoa Diện Bá vương nhìn thấy không có đồ ăn ngon, cảm xúc rất buồn bã.

- Mày nhìn bàn tay tao? Hần nắm vững những tâm lý này, tính toán điều chỉnh, dường như đã nắm vững một mạch ru ngủ.

Tay của hần, cũng lắc lư theo tiết tấu sinh mạng của Hoa Diện Bá vương, ngày càng nhanh, phát ra nhiều tư thế mềm mại, như thiên hoa lạc trụ (hoa trời tán loạn)

Đây là một trong những tư thế của "Tâm linh đại đế ấn", theo kiểu thiên hoa lạc trụ

Giang Ly tu luyện rất lâu, cảm thấy tư thế này nếu tốc độ nhanh hơn, khiến người khác hoa mắt, đau đầu chóng mặt, sẽ có tác dụng đối với việc thôi miên. Hơn nữa, thôi miên không cần tư thế cố định, có thể vẫy vẫy tay, rót nước, hít thở, hát lầm nhảm hoặc đóng đờn đưa đồng hồ quả quýt, chỉ cần nắm vững tiết tấu sinh mạng của người khác, khơi dậy cộng hưởng là được.

Quả nhiên, làm ra tư thế này, Hoa Diện Bá vương giương mắt nhìn, đột nhiên xiêu vẹo như say rượu.

Xoạch!

Hoa Diện Bá vương ngã trên mặt đất, ngủ thật say.

Giang Ly đi lên, vuốt ve những cọng lông trên người nó, sau đó tự điều chỉnh tâm linh, vuốt ve một cách bình thản, đây là nghi thức mở đầu của Tâm linh đại đế ấn.

Nghi thức mở đầu của người trong mộng kia chính là một tay dựng đứng, một tay vuốt ve khoảng không, khiến lòng người vô cùng an bình, trí tuệ tỏa ra, diệt tâm ma, diệt nỗi sợ hãi, duy trì chính đạo nhân gian.

Khi Giang Ly vuốt ve, truyền sự tĩnh lặng trong lòng mình cho Hoa Diện Bá vương đang ngủ say.

Khi tiếp xúc thân thể với nhau, có thể cảm nhận được tâm linh của đối phương.

Nếu như một người nhẹ nhàng vuốt ve, liền có thể cảm nhận được sự dịu dàng trong nội tâm người đó, nếu hạ thủ nặng tay, liền có thể cảm nhận được sự thô bạo trong nội tâm người đó.

Quả nhiên, hơi thở của Hoa Diện Bá Vương bình tĩnh trở lại, dường như thực sự bị Giang Ly giết tâm ma, diệt nỗi sợ hãi, nó ngủ rất sâu, an nhàn. Giang Ly vừa nhìn đã phân biệt được, nó đã chìm vào ngủ say.

Con người đã nghiên cứu rất sâu về đặc tính sự sống của giấc ngủ sâu, thậm chí có dụng cụ thí nghiệm chuyên biệt để kiểm tra.

Đặc trưng sự sống của giấc ngủ say không giống bình thường, hơi thở, nhịp tim, mạch đập đều có thể nhìn ra.

- Không ngờ thành công rồi! Thôi miên con mèo đến mức ngủ say, đây chính là sự ảo diệu của Tâm linh đại đế ấn! Lần đầu tiên hấn thử nghiệm thành công, trong lòng rất phấn khởi, thôi miên con mèo vào "Ngủ say", đây chính là khả năng "thôi miên sơ cấp", có nghĩa tiền tài sẽ vào như nước.

Không nói tới những học trò nóng lòng muốn tăng cường khả năng của bản thân, cho dù là những kẻ giàu có, đều khao khát mỗi ngày có thể ngủ ngon giấc, bồi bổ tinh thần, vì vậy những người giàu có thường rất muốn mời "Thôi miên sơ cấp".

Tuy nhiên, có thể thôi miên mèo, không chắc đã có thể thôi miên người, mèo vốn là loài động vật ham ngủ, tâm hồn thuần khiết hơn con người rất nhiều.

Suy tư hơn nửa giờ, hấn đi sâu tìm hiểu sự huyền bí của "Tâm linh đại đế ấn".

Sau khi nghĩ ra được một điểm tâm đắc, hấn muốn làm thực nghiệm một lần nữa.

- Hoa Diện Bá vương, tỉnh lại đi Hấn võ Hoa Diện Bá vương, Hoa Diện Bá vương lật mình, tinh thần sung túc, giương mắt nhìn mình, toát ra vẻ kinh ngạc.

Hai tay hấn lại bắt đầu nhanh chóng kết ấn, tốc độ vượt qua cực điểm lúc luyện công, hai tay biến hóa ra đủ các tư thế đẹp mắt, quả nhiên hai mắt Hoa Diện Bá vương bắt đầu hoa lên, dần gật gù.

- Hai lần thí nghiệm đã thành công?

Giang Ly ngẩn người nhìn hai tay mình, cuối cùng hấn xác định: - Đây tựa hồ là kỹ năng của thôi miên sơ cấp? Tiền lương mấy chục ngàn, mấy trăm ngàn là nhờ chiêu thức của ta.

- Trở về làm thực nghiệm một chút, xem có thể thôi miên người khác vào Ngủ say được không, tâm lý của mèo đơn giản, tâm lý của con người phức tạp, thôi miên mèo dễ hơn người rất nhiều.

Đem mấy con Hoa Diện Bá vương đang ngáy o o này bỏ vào ổ mèo ấm áp, sau đó để lại đồ ăn cho nó, Giang Ly trở về nhà.

Hấn lại điểm mở máy tính, học tập tri thức thủ ấn, gần đây linh hội rất nhiều, cảm thấy may mà luyện tập các tư thế Tâm linh đại đế ấn, thiên biến vạn hóa, mỗi một tư thế, đều là những động tác thôi miên vô cùng ảo diệu.

Hiện nay, hấn đã nghiên cứu ra, tư thế thiên hoa lạc trụ đó, có thể khiến mèo ngủ say, còn tư thế mềm mại vuốt ve đó, có thể khiến tâm hồn con mèo bình tĩnh trở lại, chìm vào ngủ say.

Về phần có hiệu quả với người như vậy không, còn phải thí nghiệm.

Lại học thêm mấy tiếng đồng hồ nữa, đã đọc đủ mười mấy quyển sách điện tử, kết hợp và thông suốt tất cả tri thức về các loại thủ ấn.

Cái gì mà "Niếp đại quỹ", "Liên hoa bộ tâm quỹ", "Thai tạng phạm tứ đế", "Thai tạng bị tại thứ đế", "Đại nhật kinh" Tri thức được giới thiệu trong những bộ sách kinh điển cổ xưa đó, hấn đều đọc qua.

Giang Ly bây giờ đang đọc sách, liếc mắt qua, dù là một trang, nhiều trang đều nhớ rất kỹ, sau đó phân tích qua những nội dung trong đó, liền rút ra nhiều tri thức, tốc độ đọc nhanh không thể tin.

Một quyển sách điện tử dày cộm trong máy tính, hấn làm bằ đọc hết toàn bộ, lập tức nắm vững những phần tinh hoa trong đó.

Trước kia, hấn mất rất nhiều thời gian đọc một quyển sách, cố học thuộc lòng, hiệu suất học tập vẫn như "Thời kỳ đồ đá".

Thấm thoát, cả ngày cứ trôi qua như vậy.

Tác phẩm thủ ấn cổ đại, tác phẩm thôi miên và tâm lý học hiện nay vô cùng phong phú, học cả đời cũng không hết. Giang Ly học tập kham khổ như vậy trong thời gian dài, nhưng mới học được sơ sơ.

- Anh, đã trở về rồi? Lê nào hôm nay không lên lớp? Trời chạng vạng, em gái Giang Huyền về trước.

- Ừm, ở nhà để làm chuyện quan trọng. Giang Ly khoát tay, bảo em gái bước tới: - Gần đây, anh học thôi miên, em hãy làm đối tượng thôi miên của anh.

- Haha, anh đừng nói đùa, làm sao có thể thôi miên em, anh thử đi. Giang Huyền cười lớn.

- Tốt rồi, em hãy nhìn anh. Giang Ly rút ra chiếc đồng hồ quả quýt, không ngừng đu đưa: - Em hãy tập trung tinh thần, nhìn sự dao động của đồng hồ, có phải thấy mình rất buồn ngủ? Muốn ngủ một giấc? Xung quanh em, non xanh nước biếc, gió mát trăng thanh. Giang Ly vừa tập trung tinh thần, lắc đồng hồ, nắm vững tiết tấu sự sống của em gái.

- Ha ha ha Cô em Giang Huyền nhìn một lát, giống như đang xem xiếc khi, cười lớn: - Đây chính là thôi miên? Anh à, buồn cười quá, em không bị ảnh hưởng chút nào.

- Do em không phối hợp, thôi miên cần người khác phối hợp, em cần tưởng tượng cùng anh. Giang Ly lắc đầu, đúng lúc đó, sự cảnh giác của Giang Huyền giảm xuống, hần lập tức nhanh chóng kết ấn, hai tay khi thì mềm mại, khi thì mạnh mẽ, mười ngón linh hoạt, hết sức đẹp mắt, làm ra bộ thiên hoa lạc trụ, trong nháy mắt đã khiến Giang Huyền ngây người, thần sắc của cô có chút mê ly.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đế Tinh Hà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18

Tinh Hà Đại Đế

Tác giả: Mộng Nhập Thần Cơ

Chương 18: Kiểm tra giấc ngủ

Nhóm dịch: VLPL

Nguồn: metruyen.com

Em gái Giang Huyền nhìn thù thế của hần, hai mắt mông lung, bắt đầu nghiêng trái nghiêng phải.

Khi Giang Ly không ngừng kết ấn, tốc độ nhanh hơn, em gái đầu óc dao động, cố hết sức giữ vững sự tỉnh táo, nhưng như uống rượu say không thể nào tập trung tinh thần được, nhưng cô cuối cùng cũng không ngủ.

- Ngủ đi, ngủ đi, em gái, ngủ một giấc đi, em sẽ cảm thấy sáng khoái tinh thần, em sẽ tiến vào ngủ say. Khuôn mặt Giang Ly mỉm cười, giọng nói êm dịu, cố gắng tăng cường lực cảm nhiễm tâm linh của mình, đánh bại tuyến phòng thủ tâm linh của em gái, hần từ trong lòng mình hi vọng em gái sẽ ngủ say một giấc.

Nửa tiếng trôi qua, Giang Huyền lúc này mới ngã xuống giường, nằm ngáy o o...

- Rốt cục cũng thôi miên thành công!

Giang Ly thở hắt hắt, toàn thân mồ hôi đầm đìa, mắt nổi đom đóm, thể lực tiêu hao cực kỳ nghiêm trọng, thôi miên Hoa Diện Bá Vương rất đơn giản, thôi miên em gái khiến hần suýt chút nữa không kiên trì nổi, giằng co nửa tiếng có một loại cảm giác tâm lực tiêu tụy.

Nhưng lúc này vẫn không thể buông lỏng được.

Hần xoa xoa trán của em gái, dùng Tâm Linh Đại Đế Ấn, quả nhiên em gái Giang Huyền cũng thờ đều đặn hơn, thần thái càng lúc càng bình tĩnh hơn, khuôn mặt Giang Ly mỉm cười, thông qua cảm xúc vuốt ve tâm linh khiến em gái biết, em gái trong giấc ngủ cũng đang mỉm cười, rất ngọt ngào.

Đợi em gái ngủ rồi, Giang Ly lập tức cũng đi ngủ để khôi phục thể lực.

Đúng một giờ trôi qua, hần mới hoàn toàn khôi phục lại.

Em gái Giang Huyền vẫn còn đang ngủ, hần lập tức lấy dụng cụ kiểm tra giấc ngủ ra.

- Sinh mạng vô cùng vững vàng, não bộ hoạt động thư giãn, chất lượng giấc ngủ, 98 điểm, chất lượng tốt!

Trên màn hình dụng cụ kiểm tra hiện lên một dãy con số, cuối cùng cho điểm.

Khoa học kỹ thuật hiện đại, chất lượng giấc ngủ cũng có thể kiểm tra, giấc ngủ bình thường là 60 điểm, đạt tiêu chuẩn hài lòng là 70 điểm, hoàn hảo là 80 điểm, chất lượng tốt là 90 điểm.

100 điểm là ngủ say, điểm tuyệt đối.

Chất lượng giấc ngủ của Giang Ly bây giờ, vượt qua điểm tuyệt đối, nằm trong trạng thái vượt mức dụng cụ kiểm tra. Cho dù không dùng viên đá màu

trắng ngà cũng như vậy, vì hần lúc nào bất cứ nơi đâu cũng có thể ngủ say, so với những người cần phải ngồi thiền, hô hấp, chỉ dẫn rất lâu mới có thể ngủ say mà nói, thì tu vi tâm linh của hần cũng cao hơn nhiều rồi.

Nếu như muốn kiểm tra, chất lượng giấc ngủ của hần chắc hẳn gần đến 200 điểm.

Đương nhiên, sinh mạng hiện tại của hần dụng cụ kiểm tra cũng không thể nào kiểm tra ra nổi, trừ phi có dụng cụ máy móc cao hơn, mà cái đó thì rất đắt đỏ. Bây giờ loại dụng cụ kiểm tra này, cũng giống như nhiệt kế ngày trước, trong hàng vạn hộ gia đình, cũng không phải là đồ công nghệ cao gì.

- Em gái bình thường chất lượng giấc ngủ cũng là 70 điểm, hài lòng. Bây giờ trực tiếp nhảy lên 98 điểm, có thể thấy thuật thôi miên của mình cũng có tác dụng.

Giang Ly lại lần nữa lên mạng tìm hiểu, phát hiện mình vẫn chưa phải là thôi miên sư cấp thấp, không thể thôi miên người khác ngủ say, vẫn phải cố gắng nắm giữ kỹ xảo thôi miên.

Thôi miên sư sơ cấp trực tiếp thôi miên người khác vào ngủ say - 100 điểm, thì tuyệt đối có thể lấy được thù lao hơn nghìn Tĩnh nguyên.

- Còn phải cố gắng, nhất định phải thôi miên người ta vào Ngủ say, nếu không học thôi miên cũng không có giá trị gì. Giang Ly lắc đầu liên tục:

- Đáng tiếc, khi mình phát triển Tâm Linh Đại Đế Ấn không thể nào mình tưởng nào vũ trụ, nếu không tế bào não sinh động gấp mười lần, đến uy lực thủ ấn cũng tăng lên nhiều lần.

Trong quá trình vừa nảy thôi miên Giang Huyền, hần dường như tìm ra được tầng ảo diệu sâu hơn của Tâm Linh Đại Đế Ấn.

Bầu trời đã tối dần.

Giang Huyền từ trong cơn mơ tỉnh lại, chỉ cảm thấy toàn thân khoan khoái dễ chịu: - Anh trai, giấc ngủ này em ngủ rất say. Cô dụi dụi mắt tỉnh lại, nhảy xuống giường.

- Em xem số liệu giấc ngủ của em này.

Giang Ly đưa dụng cụ kiểm tra cho cô xem.

- Oa!

Giang Huyền nhảy dựng lên:

- Chất lượng giấc ngủ không ngờ là 98 điểm, chất lượng tốt! Lúc trước em mới là 70 điểm thôi, anh trai, thế này anh thực sự có thể thôi miên rồi?

Nếu không em cho rằng như thế nào?

Phát tài, phát tài, anh đi làm Thôi miên sư sơ cấp cũng có thể phát tài. Giang Huyền đếm đếm đầu ngón tay nói:

Thôi miên sư sơ cấp lại là đại nhân vật, là máy in tiền.

98 điểm và 100 điểm khác nhau quá xa, chỉ thôi miên em đến ngủ say, mới được tính là Thôi miên sư sơ cấp hợp tư cách. Giang Ly nhìn lên màn hình, kiểm tra các lịch sử thôi miên.

-Đúng rồi, anh à, bộ thủ pháp thôi miên này anh học được từ đâu vậy?

- Trên mạng, anh tình cờ xem bài viết trên mạng, liền nhìn thấy có người đăng bộ thủ pháp thôi miên này lên, còn có đồ án minh tướng, nên học ngay, đáng tiếc là chưa được bao lâu, thì bài đó đã bị xóa rồi, anh vẫn chưa kịp lưu lại. Giang Ly sớm đã nghĩ kỹ lý do, với người ngoài cũng nói như vậy.

Trên mạng, thì không thiếu gì cái lạ.

Một câu nói trên mạng ngẫu nhiên phát hiện cũng có thể xua đuổi tất cả nghi ngờ.

Có người tài khoản ngân hàng đột nhiên có thêm mấy triệu, đó là những Hacker trên mạng công kích ngân hàng khiến số liệu bị tiết lộ, chuyện như này trên mạng cũng có thể xảy ra, học chút những thứ như này thì có gì là không thể?

Nói chuyện với em gái một lúc, Giang Ly bảo cô về học, một mình yên tĩnh nghiên cứu thuật thôi miên.

Sau đó, mỗi ngày hần khổ luyện Tâm Linh Đại Đế Ấn, nghiên cứu thôi miên.

Rồi dùng em gái làm thí nghiệm.

Đây là nhất cử lưỡng tiện, vì em gái có thể đạt được trị liệu giấc ngủ rất tốt, còn hần thì lại có thể thuần thục thủ pháp thôi miên.

Cùng với tu hành của hần càng lúc càng thâm hậu, hiệu quả thôi miên thủ thế Tâm Linh Đại Đế Ấn cũng càng ngày càng tốt hơn, em gái Giang Huyền mỗi

tôi đều nhận một lần thôi miên của hắn, dưới sự kiểm tra, chất lượng giấc ngủ từ 98 điểm dần lên đến 99 điểm.

Đừng nhìn chút khác biệt này, đó đã chứng tỏ thôi miên càng lúc càng có chất lượng tốt hơn.

Đây là một số liệu rất kinh khủng.

Nếu như trong nhà có hương liệu quý giá, em gái Giang Huyền rất có khả năng trực tiếp mỗi ngày đều ngủ say được.

Trong công viên, Giang Ly và một đám mèo hoang đang tụ tập lại một chỗ, sau khi cho mèo ăn, hắn lại bắt đầu tu luyện, tu luyện một bộ Tâm Linh Đại Đế Ấn, sau đó thôi miên Đại Hắc, Hoa Diện Bá Vương, Đại Mạnh...

Quần Thể Thứ Bạo Quyền!

Sau khi luyện tập xong, hắn khiếm nghiệm thể năng của mình một chút, mặc dù mấy ngày nay, hắn điên cuồng học thuật thôi miên, nhưng thuật võ học cận chiến vẫn không thể để tụt dốc.

Vì vậy hắn bắt đầu Quần Thể Thứ Bạo Quyền, kiểm tra thể năng. Bộ quyền pháp này, chiêu thức đơn giản, nhưng lại có tính công kích cực mạnh.

Thuần túy đích thứ quyền.

Tiến bộ thứ quyền.

Thối bộ thứ quyền.

Tà bộ thứ quyền.

Liên hoàn thứ quyền.

Thứ quyền ai cũng biết, chính là niết quyền đơn giản, đâm ra, đơn giản nhất trong quyền kích, là một chiêu đơn thuần nhất. Nhưng trong Quần Thể Thứ Bạo Quyền mấu chốt nhất chính là chữ “Bạo”.

Trong khi đâm ra, đánh ra khí bạo.

Liên hoàn thứ quyền, đánh ra khí bạo càng nhiều, thì chứng tỏ càng mạnh, cho dù cường giả lực sinh mệnh 1, cũng chỉ có thể liên hoàn đánh ra 20 khí bạo.

Giang Ly lại muốn xem xem, mình rốt cục có thể đánh ra bao nhiêu khí bạo mà thôi.

Rầm rầm bụp...

Hắn liên hoàn thứ quyền, giống như một lưỡi lê, một quyền đâm một nhát, thân hình tiến lùi tự nhiên, đâm một phát! Hai phát... tám phát... mười phát... mười tám phát...

Khi đánh đến lần khí bạo thứ mười tám, hắn liền có chút thở hổn hển, thể lực không tiếp tục được nữa.

Mệt thật, không ngờ có thể đánh ra mười tám lần khí bạo, xem ra lực sinh mệnh của mình gần đây đang dần tăng lên, nhưng không có sự giúp sức của chất dinh dưỡng, cho dù có khổ luyện đi nữa, cũng là uống công. Giang Ly nhìn số dư còn lại trên thẻ của mình, cũng không đủ một nghìn Tinh nguyên nữa rồi, cũng không đủ mua một ông Lục Thần.

Xem ra phải kiếm tiền mới được.

Giang Ly nghỉ ngơi một lát, chìm sâu vào trầm tư.

Đến phòng cảnh sát nhận nhiệm vụ?

Vô ích, lần trước may mắn, gặp được Huyền Hồ. Hắn cũng không dám chắc mỗi lần đều may mắn như vậy. Bình thường nhiệm vụ ở phòng cảnh sát kiếm được rất ít tiền, ngược lại còn lãng phí thời gian tu luyện nữa.

Nhiều lần nhìn tấm thẻ tài khoản ngân hàng, hắn hận không thể khiến tài khoản của mình tăng thêm vài số 0.

Đột nhiên, một tấm thẻ khác lọt vào tầm mắt của hắn.

Là tấm thẻ của quản lý Lôi Đồng.

Đột nhiên, linh quang của hắn lóe lên:

- Đúng rồi! Tìm quản lý tập đoàn Tuyết thị kia, dựa vào kỹ năng thôi miên bây giờ của mình, tuyệt đối có thể tìm được công việc tốt, không làm được Thôi miên sư sơ cấp, nhưng mình vẫn là một thôi miên học đồ lợi hại.

Lúc trước, hấn cứu Tuyết Bích Nhi một lần, quản lý đó nói lúc nào cũng hoan nghênh mình đến tập đoàn Tuyết thị làm việc.

Mặc dù có khả năng là lời khách sáo, nhưng kỹ năng bây giờ của Giang Ly, đến đâu cũng có giá trị, cho dù không có ân tình cứu Tuyết Bích Nhi, hấn vẫn tin mình có thể có được sự ưu ái của tập đoàn lớn.

Tích tích tích...

Tấm thẻ chấn động, một đường ánh sáng hư ảo xoẹt qua, hiển hiện ra bóng người.

Giang Ly ấn điện thoại trên thẻ.

Tấm thẻ này bản thân nó đã là một chip thư từ rồi, có thể trực tiếp liên lạc với quản lý tập đoàn Tuyết thị.

Ánh sáng hư ảo hiện lên chính là quản lý đó, nhìn thấy bộ dạng của Giang Ly, lập tức mỉm cười nói: - Giang Ly, chào cậu. Cảm ơn lần trước cậu đã cứu Tuyết Bích Nhi tiểu thư, không biết lần này có chuyện gì mà tìm tôi vậy? Tôi là quản lý Lôi Đông.

Quản lý Lôi, chào anh, Tuyết Bích Nhi tiểu thư thế nào rồi? Khỏe lại chưa? Giang Ly tỉnh táo nói, hỏi thăm vài câu trước sau đó mới vào vấn đề chính.

Haiz... Quản lý Lôi Đông lắc đầu:

Cô ấy bị cưỡng ép thôi miên, tinh thần bị tổn thương, bây giờ vẫn đang tĩnh dưỡng, vẫn chưa tỏ lòng biết ơn với anh, anh thông cảm nhé.

Hả? Giang Ly học được lượng lớn kiến thức thôi miên, biết Tuyết Bích Nhi chắc chắn tinh thần bị tổn thương, thuộc loại tâm bệnh, rất khó chữa khỏi, khoa học kỹ thuật hiện đại mặc dù phát triển, nhưng bệnh tâm linh tinh thần cũng hết cách xoay sở, hấn đột nhiên linh quang lóe lên, cũng không đề cập đến chuyện tìm việc, đột nhiên nói:

Quản lý Lôi, có lẽ tôi có thể giúp được đấy.

Vừa nói xong, vẻ mặt quản lý Lôi liền lộ thần sắc khinh thường không dễ nhận ra, cho rằng Giang Ly đang nói khoác, muốn trèo cao, không ngờ muốn tiếp cận với Tuyết Bích Nhi tiểu thư, có chút bĩ ối, nhưng giọng điệu của gã vẫn rất khách khí: - Giang Ly, chúng tôi mời rất nhiều chuyên gia đều bó tay, thậm chí trong đó còn có Thôi miên sư sơ cấp, ý tốt của cậu tôi xin nhận, nhưng về chuyện chữa bệnh cho Tuyết Bích Nhi, tôi nghĩ cậu chắc cũng không giúp được gì đâu.

Giang Ly trong nháy mắt cảm thấy giọng nói này có chút cứng rắn, nhưng hấn cũng không nói thẳng: - Tôi cũng đã gặp qua Huyền Hồ, y cố gắng thôi miên tôi, nhưng không thành công, tôi cũng chăm chỉ nghiên cứu thôi miên, cũng học qua, tin rằng sẽ có sự trợ giúp nhất định với Tuyết Bích Nhi.

- Hừm... Quản lý Lôi Đông đột nhiên chấn động, gã nghĩ đến vụ án xảy ra ngày hôm đó, gã lập tức chạy đến đồn cảnh sát, dùng quan hệ hỏi thăm chút tình tiết vụ án, mới biết tình hình vô cùng hiểm ác, cuối cùng hai mất Huyền Hồ bị mù, là do thần kinh đại não tổn hại gây nên, rất có khả năng có liên quan đến Giang Ly.

Một câu nói này, gã lập tức coi trọng nói: - Giang Ly, nếu cậu có thể giúp Tuyết Bích Nhi tiểu thư chữa khỏi bệnh, tập đoàn Tuyết thị chúng tôi tất có hậu tạ! Nhưng, để chữa khỏi chứng bệnh này, tập đoàn Tuyết thị chúng tôi không biết đã mời bao nhiêu chuyên gia tâm lý, Thôi miên sư, đều không làm được gì, cậu có cách thật, chúng tôi có thể đáp ứng tất cả điều kiện của anh.

[/QUOTE]

Bạn đang đọc truyện *Đại Đế Tinh Hà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19

Tinh Hà Đại Đế

Tác giả: Mộng Nhập Thần Cơ

Chương 19: Chữa bệnh cho Tuyết Bích Nhi

Nhóm dịch: VLPL

Nguồn: metruyen.com

- Cái này tôi biết, tôi có nắm chắc, dù sao tôi cũng là người chưa bị Huyền Hồ thôi miên. Giang Ly lấy thứ này ra trước để nắm chắc lấy quản lý Lôi Đông.

Hắn hiểu kỹ năng đàm phán.

Dù sao hắn cũng chỉ là giải cứu Tuyết Bích Nhi một lần, tập đoàn Tuyết thị hậu tạ hắn mười nghìn Tinh nguyên, cũng đã huê rồi, cũng không còn chút giao tình gì nữa.

- Cậu lên sân thượng, tôi lập tức cho xe đến đón anh. Lôi Đông lập tức nói: - Nói vị trí của anh đi.

- Được! Giang Ly vội vàng báo vị trí của mình qua đó.

Đã lên đến sân thượng rồi, khoảng nửa tiếng sau liền nhìn thấy một chiếc ô tô phi hành từ phía xa bay đến dừng lại trên sân thượng, lớn hơn nhiều so với những chiếc xe con bình thường, là hàng hiệu mà người giàu có mới có thể mua được.

- Là Giang Ly? Một thanh niên mặc áo đen, đeo kính râm, dáng người khôi ngô từ trên xe nhảy xuống.

- Vâng, Giang Ly gật đầu.

- Tôi là Tuyết Phong, đến đón anh.

Khí chất trên người Tuyết Phong dừng mãnh, vừa nhìn chính là người có lực sinh mệnh cực mạnh, nhưng mới có 27-28 tuổi, là người trưởng thành, gã giờ tay ra.

Răng rắc...

Lập tức, Giang Ly cảm thấy một nguồn sức mạnh như một cây kim sắt hung hăng nghiền ép.

- Thăm dò sao? Hắn mỉm cười, cánh tay cũng không nhúc nhích, liền đâm ra bên ngoài, âm thầm thi triển một thủ pháp trong Tâm Linh Đại Đế Ấn, năm ngón khẽ động, các đốt trong ngón tay dường như có sấm sét, giống như võ học cổ xưa Chương Tâm Lôi.

Thủ pháp của Tâm Linh Đại Đế Ấn rất nhiều chỗ đều kết nối với võ học, uy lực cực lớn, nếu vận dụng trong võ học, trực tiếp có thể thông thần, nhưng bây giờ Giang Ly chỉ hiểu chút ít, không thể sử dụng trong thực chiến.

Ong...

Cánh tay Tuyết Phong nhúc nhích, lập tức buông ra, phản ứng rất nhanh, nếu không một cánh tay của gã đã bị nát bấy rồi.

- Thật lợi hại! Tuyết Phong biến sắc:

- Đây thực sự chỉ là học sinh cấp ba sao? Gã 27 tuổi, Giang Ly bây giờ mới 17 tuổi, tu luyện thủ thuật so với Giang Ly cũng lâu hơn mười năm khổ công, hơn nữa 27 tuổi là khi thể lực mạnh nhất, nếu như Giang Ly đến 27 tuổi, thì sẽ mạnh như nào?

- Lực sinh mệnh của người này chắc hẳn cũng không kém gì Trương Nhạc, trong xã hội cũng coi là người nổi bật. Giang Ly mau chóng đoán được thực lực của Tuyết Phong.

- Thực lực rất mạnh. Tuyết Phong sắc mặt có chút âm lãnh: - Giang Ly, lên xe đi.

Lên xe rồi, đóng cửa lại, bụp! Ô tô bay lên không trung, kéo theo một đường trắng dài, chỉ nhìn thấy các tòa nhà cao tầng phía dưới dần biến mất, chốc lát sau liền lái xa khỏi nội thành, đến ngoại ô, trong này hoàn toàn là khu biệt thự của những nhà giàu có.

Có người giàu, thậm chí sở hữu cả một ngọn núi, thanh sơn lục thủy, đâu đâu đều là cảnh tượng xa hoa.

Lúc trước, tiêu chí của người giàu đều là có được biệt thự riêng của mình, nhưng bây giờ, phú hào thực sự, đều có ngọn núi riêng của mình, trên núi xây biệt thự, bãi ô tô phi hành, thậm chí cả thác nước nhân tạo.

Mỗi một phú hào có ngọn núi riêng của mình, tài sản đều hơn trăm triệu, bọn họ mới không ở trong đô thị huyên náo.

Một ngọn núi vài chục km, có ngọn núi, hoàn toàn là do sức người tạo nên, thậm chí cây cối, nước non, sơn tuyền trên đó đều là do sức người làm ra.

Thời đại đất nước của hơn hai trăm năm trước, con người đã bắt đầu lấp biển xây nhà, hướng chỉ là bây giờ? Bây giờ con người ra khỏi tình cầu, khoa học kỹ thuật phát triển, đây đều là những đồ chơi nhỏ.

Con người mới là 'tự nhiên chi linh' vĩ đại, dời sông lấp biển.

Bây giờ là ban đêm, nhưng mỗi một ngọn núi đều đèn đuốc sáng trưng, không thua gì thành thị, tiêu tốn nguồn điện khổng lồ.

Giới bất động sản lúc trước là xây nhà, bây giờ giới bất động sản là dựng núi, bán cho phú hào, tự mình đi trùng tu lấp đặt, nguyên nhân phú hào thích mua núi là vì ‘người’ kết hợp với ‘núi’, mới là ‘tiền’.

Ô tô phi hành đến đỉnh một ngọn núi, Giang Ly liền nhìn thấy cả ngọn núi đều đã được trùng tu lại, đâu đâu cũng là đình đài lầu các, hoa tươi đua nở, kiến trúc khoa học viễn tưởng đứng vững trên đỉnh núi, có thể quan sát toàn bộ dãy núi, đâu đâu cũng là sơn tuyền nước chảy, chim hót hoa nở, còn có nhân viên quản lý.

Ngọn núi này, ít nhất cũng phải có mấy nghìn nhân viên quản lý, chẳng khác nào một công ty lớn.

- Đây mới là nơi cho phú hào ở.

Giang Ly cảm thán một câu, ô tô hạ xuống, dừng trên bãi đỗ xe cực lớn, lập tức có người liền đến nhận xe.

Là quản lý Lôi Đông, gã xem ra có địa vị khá cao trong tập đoàn Tuyết thị.

- Giang Ly, cậu thực sự chắc chắn có thể chữa khỏi cho Tuyết Bích Nhi tiểu thư? Vừa gặp, gã liền đi thẳng vào vấn đề, tuyệt đối không nhiều lời.

- Bệnh trạng của Tuyết Bích Nhi tiểu thư như nào? Có phải thần kinh suy nhược? Cả đêm mất ngủ, hay gặp ác mộng, tâm lực tiêu tụy, thuốc ngủ cũng không có tác dụng gì? Giang Ly hỏi thăm.

Hắn đọc nhiều sách thôi miên như vậy, các loại kiến thức sớm đã thuộc lâu lâu, biết thương tổn tinh thần khi ép thôi miên tạo thành rút cục có triệu chứng như nào.

- Đúng vậy, đúng vậy. Lôi Đông lập tức nói: - Tuyết Bích Nhi tiểu thư chính là có triệu chứng như vậy, đặc biệt là ngày nào cũng mất ngủ, cho dù dùng thuốc ngủ cũng mê man trong ác mộng mà tỉnh lại, bây giờ tiêu tụy lắm rồi.

Thần kinh suy nhược, mất ngủ, ác mộng liên miên, những thứ này đều là triệu chứng về mặt tinh thần, rất khó chữa trị. Y học hiện đại chữa bệnh tật trên thân thể rất lợi hại, nhưng chữa bệnh tâm lý, suy yếu về mặt linh hồn thì lại tương đối kém cỏi.

“Nếu như vậy, chỉ cần để Tuyết Bích Nhi tiểu thư ngày ngày đạt chất lượng giấc ngủ hài lòng, sức miễn dịch của bản thân tăng cao là được rồi.” Giang Ly trong lòng thầm nghĩ.

Nhìn thấy bộ dạng vô cùng tự tin của hắn, quản lý Lôi Đông bán tín bán nghi nói: - Vậy tôi dẫn cậu đến gặp Tuyết Bích Nhi tiểu thư.

- Mời dẫn đường.

Chỉ chốc lát sau, mấy người liền đi đến một biệt thự trên đỉnh núi, đứng trong thang máy, đi đến tầng cao nhất.

Là một căn phòng cực rộng, căn phòng này tứ phía đều là kính, từ bên trong có thể nhìn thấy rõ cảnh tượng bên ngoài, còn người bên ngoài thì căn bản không thể nhìn thấy bất cứ vật gì bên trong.

Tầm mắt bao quát non sông.

Bố trí trong phòng rất ấm cúng, có chỗ có nhân vật hoạt hình đồ chơi, trong phòng có một mùi thơm nhẹ nhẹ, Giang Ly vừa bước vào, ngửi thấy mùi hương này tinh thần liền chấn động.

Trên bàn sách trong phòng, có đặt một lư hương bằng gỗ, trên lư hương có đốt nén hương màu vàng kim, nén hương này rất đắt.

- Kim xạ xà hương.

Cây hương này, một gram cũng hơn nghìn Tinh nguyên.

Được chế tác từ mật rắn quái vật Kim Xạ Xà, chỉ có khu Tinh Anh mới có, công năng là an thần bổ não, thậm chí có thể phụ trợ tâm linh người tu luyện an định lại, có cơ hội đột phá Ngũ say.

Trên giường, có một thiếu nữ đang nằm, khuôn mặt tiêu tụy, mắt lõm sâu, thỉnh thoảng lại dùng tay nắm chặt lấy chân, rõ ràng là trong lòng bất an.

Đây chính là Tuyết Bích Nhi, rất khác với bộ dạng phong nhã hào hoa ngày đó, thực sự đã biến thành người khác.

- Chị à, đừng sợ, có em ở đây rồi.

Trong phòng, còn có một thiếu nữ khác, 17-18 tuổi, quay lưng về phía Giang Ly nên hắn không nhìn rõ, nhưng dáng người có thể nói là hoàn mỹ.

- Không... tôi sợ, đừng đến, đừng đến. Tuyết Bích Nhi toàn thân đầm mồ hôi, từ trong ác mộng tỉnh lại, khí tức suy yếu, tinh thần thất thường.

- Mọi người vào đây làm gì? Thiếu nữ nghe thấy có âm thanh, lập tức quay người lại: - Không biết chị tôi cần phải nghỉ ngơi sao?

- Tuyết Linh? Không ngờ là Tuyết Linh? Là một trong tứ đại nữ thần của trường.

Tứ đại nữ thần của trường rất nổi tiếng.

Lạc Hàm, Lộ Diêu Diêu, Tuyết Linh, Vân Thường Thường.

Các cô ai cũng đẹp như tiên, gia thế đều là phú hào hơn trăm triệu, hơn nữa thành tích bản thân cũng cực kỳ tốt, bất cứ ai chỉ cần theo kịp, cũng bớt đi phần đầu hơn trăm năm.

- Tuyết Linh tiểu thư, vị này là Giang Ly, khi tham gia nhiệm vụ phòng cảnh sát, đã cứu Tuyết Bích Nhi tiểu thư từ trong tay Huyền Hồ. Quản lý Lôi Đông vội giải thích: - Lần này, cậu ta đến xem bệnh tình của Tuyết Bích Nhi tiểu thư, nói có cách chữa.

- Giang Ly? Có cách chữa sao? Tuyết Linh lập tức đứng dậy, lạnh lùng đánh giá: - Em trai Giang Đào của anh tôi cũng từng nghe nói, là thiên tài. Nhưng anh dường như cũng không được tốt lắm. Lúc trước cứu chị tôi là may mắn, muốn tìm cơ hội tiếp cận chị tôi thì đừng có nằm mơ, một câu, anh cần bao nhiêu tiền?

- Tuyết Linh tiểu thư, tôi không hiểu cô đang nói gì. Giang Ly rất bình tĩnh, hẳn cũng đã hiểu ý của Tuyết Linh, là nói mình nịnh nọt lấy tiền.

- Anh không hiểu? Tuyết Linh cười nhạt nói: - Em trai của anh theo đuổi Lộ Diêu Diêu, đơn giản cũng chỉ là muốn lấy được chút tài nguyên mà thôi. Tình hình nhà anh tôi biết rất rõ, hai anh em anh cũng chẳng khác nhau là mấy, bắt được cơ hội, liều mạng trèo lên, nhưng cuối cùng cơ duyên của anh lại trùng hợp cứu được chị tôi, tôi còn cho tiền anh, chủ ý trong đó cũng đừng nghĩ nữa, chị tôi cũng đáng thương lắm rồi, anh còn lợi dụng cơ hội này tiếp cận với chị ấy sao?

Nghe thấy ngữ khí của Tuyết Linh không khách khí như vậy, Giang Ly cũng không tức giận:

- Cô cho là như vậy, tôi đang lợi dụng cơ hội này để trèo lên sao?

- Nếu không thì anh cho là như nào? Tuyết Linh ngẩng đầu nói:

- Bệnh của chị tôi, trong nhà cũng không biết mời bao nhiêu Thôi miên sư, bác sĩ tâm lý, dùng bao nhiêu thuốc thang, đều không chữa khỏi, anh có thể chữa khỏi sao? Anh cho rằng anh là ai? Trong trường, thành tích lực sinh mệnh của anh hình như là 0.7.

- Điều này, cô nghi ngờ cũng đúng. Giang Ly cười: - Thế này đi, chúng ta đánh cược, nếu tôi không chữa khỏi cho Tuyết Bích Nhi tiểu thư, thì tùy cho cô xử lý, còn nếu tôi có thể chữa khỏi, thì cô cần phải đáp ứng một điều kiện của tôi.

- Tùy tôi xử lý? Tuyết Linh liếc nhìn: - Bây giờ là xã hội pháp chế, tôi chẳng lẽ lại có thể giết được anh sao?

- Lực sinh mệnh của tôi như này mà 0.7 sao?

Giang Ly đơn giản gảy ngón tay một cái, giờ tay ra, nhanh như gió, giống như thiên hoa loạn trụ, khiến người ta hoa mắt, mang theo từng chuỗi tàn ảnh, nhìn thủ thế liền có cảm giác khiến đầu óc người ta choáng váng.

- Hà? Tuyết Linh cuối cùng cũng lộ cảm xúc, cô không ngờ thần trí lại mơ hồ, thậm chí đầu lười, liền khôi phục lại: - Đây là thủ pháp thôi miên?

- Không tệ.

Giang Ly trong lòng cũng thầm kinh ngạc, vừa này thủ pháp mà hắn thi triển ra là một thủ thế thôi miên trong Tâm Linh Đại Đế Ấn, ngón tay liên tục lắc lư, làm giống như thiên hoa loạn trụ, mà quái kinh dị, còn Tuyết Linh thì chỉ có chút thất thần.

Có thể thấy được tu hành lâm linh của Tuyết Linh cường đại.

Rất có thể cảnh giới tâm linh cũng giống như hắn, là giai đoạn thứ hai của Ngũ say.

Dù sao lực sinh mệnh của Tuyết Linh trong trường cũng xếp Top 10, cao hơn hắn nhiều, cũng đã đạt đến 1.

Lần này mặc dù chưa thôi miên Tuyết Linh, nhưng khiến cô biết thực lực của mình.

- Được, chỉ cần anh có thể chữa khỏi bệnh cho chị tôi, tôi có thể cho anh một khoản tiền lớn. Tuyết Linh yêu thương nhìn chị gái mình:

- Chị tôi rất đáng thương, anh nếu như làm tổn hại đến chị ấy, tôi sẽ coi như anh phạm pháp, cũng sẽ không khách khí với anh.

- Tôi sao có thể làm cô ấy tổn thương được chứ? Giang Ly nói:

- Bộ thủ pháp thôi miên mà tôi học đã tiến hành thực nghiệm trên người em gái rồi, rất an toàn, bây giờ em gái tôi tinh thần càng ngày càng tốt, hơn nữa, khi tôi chữa bệnh cho Tuyết Bích Nhi tiểu thư, mọi người có thể đứng bên quan sát, có thể có sai lầm gì chứ?

- Vậy thì bắt đầu đi. Tuyết Linh vội giục: - Hi vọng trị liệu của anh có khởi sắc.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đế Tinh Hà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20

Tinh Hà Đại Đế

Tác giả: Mộng Nhập Thần Cơ

Chương 20: Ăn ra bệnh trừ

Nhóm dịch: VLPL

Nguồn: metruyen.com

- Là anh... tôi nhớ ra anh rồi, chỉ có điều vẫn bị bệnh, không đích thân đến cảm ơn anh được. Hôm đó nếu không phải anh đánh thức tôi, tôi cũng không biết bị bắt cóc như nào. Bộ dạng Tuyết Bích Nhi rất yếu ớt, nhưng vẫn có giáo dưỡng, biểu hiện bộ dạng tiểu thư khuê các hiền từ, khí chất rất tốt.

- Không lần lo lắng, hôm nay tôi đến chữa bệnh giúp cô, xin cô tin vào tôi. Giang Ly cũng hi vọng cứu vớt được người con gái này.

- Uhm, tôi tin anh. Thân hình Tuyết Bích Nhi hơi nhúc nhích một chút, giống như người sắp chết vớ lấy được phao cứu mạng vậy: - Cần tôi phối hợp với anh như nào?

- Bây giờ chất lượng giấc ngủ của cô là bao nhiêu? Giang Ly hỏi thăm.

- Rất kém, kiểm tra mỗi tối đều là 0. Tuyết Linh lấy dụng cụ ra: - Cả đêm đều mơ ác mộng, não bộ hoạt động kịch liệt, cho dù mời Thôi miên sư sơ cấp đến, cũng chỉ khiến giấc ngủ của chị tôi đạt đến 20, vẫn tồi tệ như cũ.

Giấc ngủ 60 điểm mới đạt chất lượng, 20 điểm kia là trạng thái mất ngủ nặng.

Còn 0, quả thực đúng là tự sát mãn tính.

- Các cô không mời mời Thôi miên sư trung cấp sao? Giang Ly hỏi.

- Thôi miên sư trung cấp? Tuyết Linh lắc đầu:

- Đầu dễ dàng như vậy, cả Tinh Hoa thành cũng không có, phải đi ra ngoài mời, mấy hôm trước có liên hệ với một người, nhưng ông ấy lại tạm thời có việc không đến được.

Thôi miên sư trung cấp, ít nhất đều là cường giả tự thân có thể Nhập định, sau đó thông qua vô số lần tu hành khắc khổ, nhất cử nhất động đều có sức cảm hóa mãnh liệt, nhân vật như này vốn dĩ là phú hào, sao có thể tùy tiện thay người chữa bệnh được? Huống chi phí thuê bọn họ cũng rất đắt đỏ. Quan trọng hơn chính là, bản thân bọn họ là người trong quân đội, phục vụ chính phủ, bình thường cũng không lộ diện.

Tuyết gia mặc dù giàu có, nhưng muốn mời người như này cũng không dễ gì, bọn họ có thể liên hệ được Thôi miên sư trung cấp, cũng đã có mặt mũi lắm rồi.

Giang Ly trong lòng hiểu rõ.

Hắn biết rõ, dựa vào năng lực hiện tại, thì không thể nào chữa khỏi bệnh do tâm linh tạo thành của Tuyết Bích Nhi.

Huyền Hồ mãnh liệt kích thích tinh thần, khiến cô đêm đêm gặp ác mộng. Thôi miên sư sơ cấp căn bản cũng bất lực. Vì năng lực bản thân của Huyền Hồ, rất có khả năng đã tiếp cận gần đến Thôi miên sư trung cấp rồi.

Nhưng nếu như hắn bất chấp nguy hiểm, mình tướng Nảo vũ trụ, rồi kết hợp với Tâm Linh Đại Đế Ấn, hai cái này kết hợp lại, thì hi vọng cũng lớn.

Tâm Linh Đại Đế Ấn không cần mình tướng cũng đã rất thần kỳ, nếu cộng thêm mình tướng nữa thì sẽ đạt đến trình độ như nào?

Giang Ly thực sự cũng không tưởng tượng ra nổi, hắn muốn làm thí nghiệm một lần.

Đương nhiên hắn không thể tổn hại tế bào não của mình, vì vậy đã nói ra yêu cầu.

- Bạn học Tuyết Linh, khi tôi chữa bệnh rất hao phí tế bào não và tinh thần, hi vọng cô có thể cung cấp cho tôi được phẩm dinh dưỡng cao.

- Cái này thì không vấn đề gì. Tuyết Linh nói với quản lý Lô Đông:

- Đi, lấy thuốc dinh dưỡng Lục Thần đến đây. Chỉ cần anh có thể trị khỏi bệnh cho chị tôi thật, thì cho dù là thuốc cấm cao cấp hơn, Nguyệt Linh Chi Tinh tôi cũng có thể cung cấp cho anh.

- Nguyệt Linh Chi Tinh?

Giang Ly nghe đến thứ này, liền liếm liếm môi.

Cổ đại có một từ ngữ gọi là Nhật Nguyệt tinh hoa.

Khoa học kỹ thuật hiện đại đã nghiên cứu ra được là thứ gì.

Tập đoàn Nhật Nguyệt chính là chuyên dùng sinh vật công nghệ cao, trên căn cứ trên mặt trăng, dùng các loại dược vật, hấp thụ một loại xạ tuyến trong mặt trăng, đem xạ tuyến ánh trắng kia ngưng tụ thành thực thể, ánh trắng như nước, sau khi cho người ta dùng, có thể đạt được hiệu quả thoát thai hoá cốt.

Con người dưới mặt trăng, tắm rửa ánh trắng, cảm thấy tinh thần sảng khoái, điều này thực ra chính là ánh trắng phản xạ ánh sáng mặt trời, cộng thêm một loại xạ tuyến có trong bản thân tọa thành tinh lạng sâu trong lòng.

Tập đoàn Nhật Nguyệt đem Nhật Nguyệt tinh hoa trong truyền thuyết dùng kỹ thuật hiện đại chính thức chế tạo ra.

Đương nhiên, Nhật Nguyệt tinh hoa đối với tinh thần con người có một loại công năng sinh ra ảo giác, giống như hút thuốc phiện vậy, sẽ gây nghiện, hơn nữa còn mạnh hơn nghiện heroin nhiều lần, cho nên chỉ có những người có thể tiến vào Ngũ say mới có thể dùng.

Trên thị trường cũng không bán, chính phủ cấm, chỉ có đến chợ đen mới có thể mua được.

Tập đoàn Lục Thần, chính là một công ty con của tập đoàn Nhật Nguyệt, có thể thấy tập đoàn Nhật Nguyệt lớn mạnh cỡ nào.

Nguyệt Nguyệt tinh hoa trong chợ đen ít nhất cũng cần 150 nghìn một ống.

Nguyệt Nguyệt tinh hoa chia làm hai loại, một loại là Nguyệt Linh Chi Tinh, một loại là Nhật Linh Chi Tinh.

Nguyệt Linh Chi Tinh chỉ cần Ngũ say là có thể hấp thu, còn Nhật Linh Chi Tinh càng lợi hại hơn, cần người Ngũ say đến giai đoạn thứ ba mới có thể hấp thu được.

Giang Ly cho dù có tiền cũng không có được, cần phải đến chợ đen nguy hiểm để mua.

Chỉ chốc lát sau, quản lý Lô Đông liền cầm lấy mấy chục ống chất dinh dưỡng, cùng lúc đó, gã còn lấy một cái hộp đến, trong hộp có chất lỏng trong suốt, giống như ánh sáng đang lưu động, Giang Ly sững sờ nhìn, hình như trong đó có giam giữ ánh trăng lại vậy.

- Đây chính là Nguyệt Linh Chi Tinh? Thật đẹp. Hắn thắm nuốt nước miếng.

- Bình nhỏ này chính là Nguyệt Linh Chi Tinh, 10gr, 150 nghìn Tinh nguyên. Tuyết Linh nói: - Bây giờ tôi có thể cho anh 1gr, trộn lẫn với thuốc dinh dưỡng, bổ sung thể năng của anh, khiến lực sinh mệnh của anh đạt đến đỉnh phong thịnh vượng nhất, như vậy anh có thể toàn tâm chữa bệnh cho chị tôi, nhưng, hộp đồng này anh vẫn phải ký, nếu anh không thể khiến chị tôi có chuyển biến tốt hơn, thì cần phải bồi thường.

- Được.

Mặc dù điều kiện có hơi hà khắc một chút, nhưng Giang Ly quyết định đánh cuộc ván này.

Hắn nhìn Tuyết Linh lấy một giọt nhỏ Nguyệt Linh Chi Tinh từ trong bình ra, nhỏ vào trong chất dinh dưỡng, sau đó đưa cho hắn.

- Cô gộp 30 ống chất dinh dưỡng lại. Giang Ly dứt khoát, nhìn thấy bên cạnh có ly nước, lấy đến, trực tiếp đổ ống ọc xuống, thành một ly lớn.

- Anh làm như vậy không sợ quá thừa chất dinh dưỡng sao? Tổn hại đến thân thể? Tuyết Linh khiếp sợ: - Thứ này, bất luận thể năng tiêu hao nhiều như nào, một ngày cũng chỉ cần một ống.

- Cái này cô không cần quan tâm, dù sao ký giao kèo rồi, tôi có chuyện gì cũng không cần cô chịu trách nhiệm. Giang Ly một ngụm lớn uống cạn, nuốt chửng, ừng ực.

Lập tức cảm giác được một dòng nước ấm mãnh liệt đang chảy xung quanh thân thể, dường như muốn nổ nát thân thể hắn ra.

Thật giống như một con quỷ đói khát đột nhiên nhìn thấy đồ ăn, từng miếng lớn nuốt hết, kết quả dạ dày bị trương phồng nổ tung mà chết.

Nếu như người khác uống một ngụm lớn, tuyệt đối sẽ thừa dinh dưỡng, khiến chức năng thận suy kiệt, thậm chí tế bào hoại tử, xuất hiện các loại bệnh tật. Vì loại chất dinh dưỡng này, trực tiếp bị cơ thể người hấp thu, không giống với đồ ăn.

Nhưng hẳn lại khác, vốn dĩ tiềm năng sinh mệnh đã tiêu hao quá lớn, bây giờ đang cần bổ sung, uống càng nhiều, tiềm năng sinh mệnh của hẳn mới có thể từng giọt bổ sung trở lại.

Thương tổn trước khi do thai tức tạo nên, nhất định phải có lượng lớn chất dinh dưỡng mới có thể bổ sung lại được.

Quả nhiên, sau khi uống xong, hẳn liền cảm thấy tế bào thân thể mình đang ngo ngoáy, đại lượng hấp thu số dinh dưỡng kia, cả người không có bất kỳ không khỏe nào, mà lại rất thoải mái, nhất là cảm giác mát lạnh không gì so sánh nổi trong đó, dâng lên đại não, thần kinh kích thích mãnh liệt khiến hẳn lơ lửng bay bổng, muốn đón gió mà nhảy múa.

- Quả nhiên là Nguyệt Linh Chi Tinh, có tác dụng lớn với thân thể, nhưng ảo giác tinh thần tạo thành quá mạnh, não vũ trụ, minh tướng!

Giang Ly lập tức bắt đầu minh tướng, quả nhiên tế bào não sinh động hơn mười lần, nhưng cũng không có cảm giác chảy máu mũi.

Lượng lớn dinh dưỡng đang tiêu hao, trong lỗ chân lông trên người Giang Ly thấm thấu ra sương trắng, toàn thân dường như đang hô hấp.

- Tuyết Bích Nhi tiểu thư, cô nhìn tay tôi nhé? Giang Ly đột nhiên gào to, giống như sư tử rống, âm thanh uy nghiêm, xua tan tà ác.

Tuyết Bích Nhi chấn động, quả nhiên bừng tỉnh, tinh thần phấn chấn.

Giang Ly đột nhiên hai tay kết ấn nhanh như gió, giống như bướm bướm trong bụi hoa vui mừng tung cánh, mang theo sức cuốn hút mê mị động lòng người.

Tuyết Bích Nhi liền nhìn thẳng.

Cả người hô hấp đều đặn hơn nhiều.

- Hà? Tuyết Linh cũng nhìn chăm chăm vào Giang Ly, xem hẳn muốn làm gì, chữa bệnh ra sao, không ngờ hẳn đột nhiên hai tay kết ấn, tốc độ cực nhanh, tư thế đẹp đẽ, không nhìn được cũng ngây người nhìn, tâm thần đều bị hấp dẫn.

- Thủ thế thôi miên thật lợi hại. Cô muốn nhìn rõ thủ thế của Giang Ly, nhưng ánh mắt tập trung lên trên, không ngờ tinh thần lại bị hấp dẫn, lại trở nên mơ hồ.

Cô lập tức nhắm mắt lại, không dám nhìn tiếp nữa.

Nhưng trong tai lại truyền đến tiếng gió kết ấn, không ngờ khiến cô cũng có chút hương vị bị thôi miên.

- Cái gì? Thôi miên sóng âm? Cô chấn động, hai tay bịt lỗ tai, lúc này mới cảm giác ổn hơn chút.

Vù vù vù...

Đã hơn mấy chục phút, âm thanh biến mất.

Cô chợt mở to mắt, phát hiện Giang Ly đầu đầm mồ hôi, toàn thân không còn chút sức lực nào, còn Tuyết Bích Nhi nằm trên giường thì chìm vào giấc ngủ say, sinh mệnh vô cùng ổn định đến dị thường, hô hấp theo nhịp dài, nhịp tim đập thư giãn.

- Cái gì?

Tuyết Linh vô cùng lợi hại, xếp Top 10 trong trường, tinh thông tất cả môn học nào, nhất là biết rất rõ về đặc thù sinh mệnh.

- Mỗi lần chị ngủ, đều hô hấp gấp gáp, tim đập rất mạnh, ác mộng tiêu hao tinh khí thần của chị ấy, bây giờ lại ổn định như này... Cô vội vàng lấy dụng cụ ra, tiến gần đến người chị, bắt đầu đo lường.

Chỉ đo trong chốc lát, hiện ra rõ ràng một dòng chữ:

- Đặc thù sinh mệnh ổn định, chất lượng giấc ngủ, 100 điểm.

- Rõ ràng là ngủ say rồi! Tuyết Linh vui mừng quá đổi:

- Cái này quả thực chính là kỳ tích! Chúng tôi thậm chí mời một vị Thôi miên sư sơ cấp, ông ta nói bị Huyền Hồ làm tổn thương rồi, thần kinh hao tổn, ông ta không thể nào dùng thuật thôi miên xóa đi tổn thương do tiềm thức tạo thành của Huyền Hồ gây ra cho chị, anh sao có thể làm được vậy?

Giang Ly chỉ cười cười, lần này hẳn toàn lực ứng phó, tốc độ kết ấn cũng nhanh hơn trước rất nhiều, thủ thế như mộng, kết hợp với minh tướng của mình, tạo thành một sức cảm hóa cực cường đại, tư thế thủ ấn của hẳn, sẽ khắc sâu trong đầu Tuyết Bích Nhi, nhiều lần hồi tưởng.

Tư thế của Tâm Linh Đại Đế Ẩn, cách khởi động là bất động như núi, nguy nga sừng sững, một tay vuốt ve khoảng không, lúc trước Giang Ly nhìn thấy tư thế này, liền cảm thấy vô cùng khoan thai điềm tĩnh, diệt tà ma, trừ khử bóng, tâm ma bắt sinh, quả thực giống như Đại Phật Đà trấn áp tất cả, khiến người ta có cảm giác vô cùng an toàn.

Giang Ly tinh tu môn tuyệt học này, dần dần tu luyện được khí thế và sức cảm hóa, đánh sâu vào tiềm thức của đối phương, tất nhiên có hiệu quả.

Thuật thôi miên của hắn mặc dù trải qua thời gian dài tu luyện, tu hành, khảo nghiệm như này, nếu kết hợp với minh tướng Nảo vũ trụ, tuyệt đối có thể đạt đến trình độ Thôi miên sư sơ cấp.

- Tuyết Linh tiểu thư, bệnh của chị cô chủ yếu là bị kinh hải quá độ, thần kinh suy nhược, bây giờ bị tôi thôi miên rồi, tuyệt đối không có vấn đề gì. Giang Ly cũng nhìn đặc thù sinh mệnh của Tuyết Bích Nhi: - Không lâu nữa, cô ấy sẽ tự tỉnh lại, chúng ta không cần phải đánh thức cô ấy, ra ngoài thôi.

- Được được... Tuyết Linh suýt nữa bật khóc, là vui đến phát khóc.

“Cũng may, Tâm Linh Đại Đế Ẩn quả nhiên có tác dụng kinh khủng, trấn tâm ma, ổn định tinh thần, chữa bệnh mới có hiệu quả...” Giang Ly cũng thở phào một hơi.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đế Tinh Hà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21

Tinh Hà Đại Đế

Tác giả: Mộng Nhập Thần Cơ

Chương 21: Chợ đen ngầm

Nhóm dịch: VLPL

Nguồn: metruyen.com

Hai người đi ra bên ngoài, giám đốc Lô Đông đi tới đi lui trên hành lang, trong lòng rất lo lắng, sợ có chuyện gì xảy ra: - Tiểu thư Tuyết Linh, thế nào?

- Tốt rồi, chị tôi đã ngủ say rồi. Tuyết Linh nói: - Chủ đi ra ngoài, tôi muốn nói chuyện với Giang Ly một mình.

- Vâng!

Trên mặt Lô Đông hiện ra sự vui mừng khó tả, người mình đề cử đã làm được việc, lập được công lao lớn này chắc chắn Tuyết gia sẽ không bạc đãi mình.

- Giang Ly, lần này thật sự cảm ơn anh Tuyết Linh dụi mắt, nhìn chị bên trong ngủ thật say, rất vui mừng.

- Đừng có vui mừng quá sớm. Giang Ly ngưng trọng nói: - Máy giờ nữa, tiểu thư Tuyết Bích Nhi sẽ tỉnh lại, trước tiên cần kiểm tra tình hình sức khỏe của cô ấy. Cô ấy bị thương rất nghiêm trọng, có lẽ tôi phải thường xuyên tiến hành việc thôi miên trị liệu cho đến khi tinh thần của cô ấy ổn định hoàn toàn.

- Không sao cả. Tuyết Linh cầu còn không được: - Anh nói đi, anh có cần gì không.

- Tôi không có yêu cầu gì cả. Giang Ly nói: - Lúc trước tôi chỉ muốn tìm việc làm, lại nghe thấy tiểu thư Tuyết Bích Nhi không khỏe, liền tới xem sao; tôi vừa học qua thuật thôi miên, hiện giờ bước đầu trị liệu hiệu quả cũng khá tốt. Cô chỉ cần mỗi lần điều trị cung cấp đủ dinh dưỡng cho tôi là được, tiền trị liệu tính theo giá của Thôi miên sư sơ cấp.

Giang Ly nói rất có tình có lý.

Hắn chỉ yêu cầu dùng tay nghề của mình đổi lấy tiền, đôi bên cùng có lợi.

Đây là làm việc đường đường chính chính.

- Cậu muốn kiếm tiền?

Ánh mắt Tuyết Linh khẽ động: - Thuật thôi miên của anh học từ đâu vậy? Đúng là thâm tàng bất lộ nha!

- Tôi học được trên mạng nhưng bài viết kia bị xóa rồi. Giang Ly lấy cớ.

Tuyết Linh nói: - Như vậy, cậu cứu chị tôi, tôi trả cậu một trăm ngàn tình nguyện, mỗi ngày cậu tới thôi miên một lần, thôi miên cần dinh dưỡng, tôi sẽ cung cấp đến khi chị ấy khỏi thì thôi.

- Tốt quá! Giang Ly nghe thấy vậy rất vui vẻ.

Một trăm ngàn tình nguyện với Giang Ly là một số tiền lớn.

Có thể mua được vô số thuốc bổ và dược vật.

"Có một trăm ngàn tình nguyện mình thậm chí có thể mua được cả một số loại thuốc cấm ở chợ đen!"

Giang Ly suy nghĩ.

Chợ đen là nơi rất phức tạp, nó là một hệ thống khổng lồ, chuyên môn đầu cơ trục lợi các loại súng ống, cơ giáp, thậm chí các loại dược phẩm được lấy ra từ khu Tỉnh anh, nghe đồn chỉ cần đủ tiền thậm chí có thể mua được cả nước thuốc Gen.

Đây là chợ phi pháp nhưng sau lưng lại có những kẻ tai to mặt lớn trong quân đội làm trùm buôn lậu.

Tuy nhiên, chợ đen không ở thành phố Tỉnh Hoa mà ở một thành phố khác tên "Khur Hoa". Đây là một thành phố nằm trên đồng cỏ nát, vô cùng hỗn loạn, là một phế tích chiến tranh còn sót lại, độ phóng xạ rất cao. Sau này, thành phố được cải tạo, cường độ phóng xạ suy giảm rất nhiều nhưng cơ quan Chính phủ cũng không ở đó.

Dần dà, tòa thành thị này trở thành nơi ngư long hỗn tạp, trị an lộn xộn, hình thành chợ đen.

Hễ là những thành phố có chữ "Hoa" đều là lãnh thổ của nước "Hoa" trước kia.

Giang Ly tìm thấy trên mạng, thêm cháy nước dãi những loại thuốc cấm.

- Tôi nghỉ ngơi một chút, vừa này thiếu chút nữa ngất rồi. Giang Ly ngồi xuống, bắt đầu điều tức, dù sao ở đây cũng rất an toàn, hần dần dần tiến nhập Ngũ say.

- Lợi hại, bất cứ lúc nào, ở đâu cũng có thể tiến vào Ngũ say, giai đoạn thứ hai? Loại tu hành tâm linh này ở trường học không có quá mười người có thể thực hiện? Tuyết Linh âm thầm kinh ngạc chỉ có thể yên tĩnh chờ đợi.

Hai giờ sau, trong phòng ngủ truyền tới giọng nói: - Tuyết Linh, Tuyết Linh

- Em đây chị!

Tuyết Linh vội đi vào trong phòng, tốc độ cực nhanh; khiến Giang Ly cảm thấy rất lợi hại.

Nháy mắt, sau khi Tuyết Bích Nhi tỉnh lại hần cũng mở to mắt.

Tuy bị vùi trong giấc ngủ sâu, nhưng nhờ tâm linh cảm ứng đối với bên ngoài dù là gió thổi cỏ lay hần cũng biết; hần còn nhạy cảm hơn cả hệ thống phản xạ của loài khỉ.

- Sinh mệnh lực của Tuyết Linh thật cường đại, vượt qua cả mình, không hổ là con cháu nhà giàu, có nhiều tài nguyên sướng thật.

Hai người đi tới phòng, Tuyết Bích Nhi cố gắng ngồi dậy, mặt đỏ ửng, hồng hào hơn lúc trước.

- Chị, ngủ có ngon không? Có còn bị ác mộng nữa không chị?

- Không, chị ngủ rất ngon. Tinh thần Tuyết Bích Nhi rất tốt, cô nói: - Chị hơi đói, em lấy cho chị ít cháo được không.

- Được, em lập tức bảo người làm cho chị rồi mang tới đây. Tuyết Linh quá vui mừng: - Chị, nhiều ngày qua đây là lần đầu tiên chị kêu đói đấy.

- Uk, chị cảm thấy ngủ rất ngon, rất thoải mái, tinh thần khôi phục rất nhiều. Tuyết Bích Nhi nhìn Giang Ly: - Giang Ly, cảm ơn cậu, nhưng bệnh của tôi muốn khỏi sợ mất rất nhiều thời gian điều dưỡng, tôi sợ mai lại ngủ không ngon nữa.

- Đừng lo, tôi có thể thôi miên mà. Giang Ly mỉm cười: - Tin tôi đi, chỉ dăm bữa nửa tháng tinh thần cô sẽ khôi phục, không những thế tôi cam đoan thân thể cô còn tốt hơn cả trước kia nữa.

- Trần thành cảm ơn cậu. Trong ánh mắt Tuyết Bích Nhi hiện lên một tia sợ hãi: - Tôi không bao giờ Bị ác mộng ám ảnh nữa.

Bịch, bịch, bịch

Có tiếng bước chân ở bên ngoài, giám đốc Lôi Đông bước vào: - Tiểu thư Bích Nhi, cô đã tỉnh.

- Chú Lôi, cháu tốt hơn rồi. Lúc này, một người phục vụ xinh đẹp bước vào, mang theo một bát cháo; cháo như hồng ngọc, hạt gạo trong suốt, tròn trịa, hương thơm nhẹ nhàng khiến người ta muốn húp hết vào miệng.

Đây là loại gạo "Hồng Ngọc Tiên Mễ", không phải bán bằng cân mà tính bằng hạt, một hạt hơn mười tinh nguyên.

Tuyết Bích Nhi chậm rãi húp cháo, húp một lát đã sạch sẽ, thoải mái ngồi thẳng người, quả nhiên tinh thần tốt hơn rất nhiều.

- Đúng là có chuyển biến tốt rồi, nhiều Thôi miên sư cùng bác sĩ tâm lý trị liệu không tốt, bây giờ lại có khởi sắc; chủ tịch Hội đồng quản trị biết được sẽ rất vui mừng, tôi lập tức đi báo cho chủ tịch.

Lôi Đông vội vàng nói.

- Chú Lôi, đừng vội, chú mang một trăm ngàn đến đây đi, chuyển khoản cho Giang Ly, đây là tiền chữa trị cho chị, khi bệnh tình của chị khỏi hoàn toàn nói cho ba cũng không muộn.

- Được!

Giám đốc Lôi nhanh chóng chuyển khoản cho Giang Ly.

Giang Ly không tỏ vẻ gì, hẩn nhận lấy, tiền là tiền trị liệu, bồi thường là tiền bồi thường; nếu không nhận lại khiến người ta hoài nghi động cơ của hắn.

- Tôi không khách sáo nữa.

Hắn lấy Chip học sinh (Dạng như thẻ từ sinh viên) để nhận chuyển khoản, chốc lát sau trong tài khoản đã có một trăm ngàn tinh nguyên.

Đối với tập đoàn Tuyết Thị, một trăm ngàn tinh nguyên chỉ mua được cái túi hàng hiệu mà thôi.

- Tiểu thư Tuyết Linh, tôi nhận một trăm ngàn tinh nguyên của cô xem như tiền trị liệu cho tiểu thư Tuyết Bích Nhi. Giang Ly trịnh trọng: - Đây mới là lần trị liệu đầu tiên, các lần trị liệu sau quan sát diễn biến bệnh tình xem có khởi sắc hơn không?

- Tốt!

Tuyết Linh suy nghĩ một chút: - Trăm sự nhờ cậu.

- Yên tâm, mỗi ngày tôi sẽ tới đây một lần, cho đến khi tiểu thư Bích Nhi bình phục mới thôi.

Một trăm ngàn tinh nguyên tới tay, đây là một lượng tài phú thật lớn, Giang Ly rất thoải mái. Tất nhiên hắn sẽ chữa trị Tuyết Bích Nhi hết sức, trong quá trình trị liệu sẽ thu được không ít kinh nghiệm thôi miên, còn có thể hưởng thụ dinh dưỡng; việc này giúp mình tương Nào Vũ Trụ cùng với thủ thế "Tâm Linh Đại Đế Ấn" thu được ít nhiều đột phá.

Ở nhà.

Bật quang não (một dạng máy tính 3D) lên, có rất nhiều tin tức.

Giang Ly tập trung tìm kiếm bài viết về chợ đen thành phố "Khur Hoa", chốc lát có một lượng lớn tư liệu, có đủ loại tin tức, loạn xà ngầu.

Theo thông tin này, có mua bán vũ khí, thuê tay đâm, chém giết kẻ thù, mời Thôi miên sư, lại có mua bán dược phẩm, thậm chí có sản giác đấu, bang hội thông báo tuyển dụng

Tin tức loạn hết cả.

Nhưng ít ra, Giang Ly phát hiện trên đó có nhiều tin tức thuê Thôi miên sư sơ cấp với giá rất cao.

Nói chung, chợ đen chính là nơi vô cùng hỗn loạn, tràn ngập cơ hội và là Thiên Đường của tội phạm.

Đương nhiên còn có một số các loại thuốc cấm mà ở chợ bình thường không thể mua.

- Uhm, Nguyệt Tinh Chi Linh đắt quá, giá 150 đến 180 ngàn tinh nguyên một bình khoảng 10 gram. Hơn nữa, đi chợ đen có thể bị người khác cướp mất. Thuốc cấm không thể làm thành bưu kiện gửi qua bưu điện, sau khi kiểm tra phát hiện ra sẽ tương đương với việc buôn bán ma túy.

Mua thuốc cấm nhất định phải tới "Chợ đen", một bên giao hàng một bên gia tiền.

- Nguyệt Linh Chi Tinh mình mua không nổi, thoát ra thôi, tìm xem có loại nào tăng sức sống của của tế bào, bổ sung tiềm năng sinh mệnh, giá cả trong vòng một trăm ngàn tinh nguyên không nhỉ?

Giang Ly đọc một bài viết.

Đột nhiên một loại thuốc cảm phù hợp đập vào mắt hắn.

Đó là một dược phẩm đựng trong ống nghiệm, màu xanh ngọc, lóe ra ánh sáng lộng lẫy.

- Thuốc tiêm Siêu cấp protein tăng hoạt tính bạch cầu!

Giang Ly mở to mắt nhìn giới thiệu: Có thể tiêm vào trong tế bào siêu cấp protein, tăng cường sức miễn dịch của cơ thể và tăng hoạt tính tế bào khôi phục thương tổn, trì hoãn lão hóa, thanh trừ độc tố, điều chỉnh bài tiết. Nhưng bởi vì tiêm trực tiếp, dược tính rất mạnh khiến thần kinh bị thương tổn, nên nhất định phải tâm linh trong trạng thái ngủ say mới có thể dùng.

Thật ra, đại đa số thuốc cảm đều có dược tính rất mạnh, đều có thể gây tổn thương cho hệ thần kinh; tuy tiêm vào có thể cải thiện thể chất nhưng rất đau đớn; còn loại nhẹ nhàng thì dễ gây nghiện, tổn hại về mặt tinh thần. Chỉ có tâm linh vô cùng mạnh mẽ, dùng ý chí điều chỉnh thân thể vượt qua dược tính mới có thể hoàn mỹ hấp thu.

Siêu cấp protein.

Chuyên dùng để cường hóa tế bào.

Giang Ly nhìn lại phần giới thiệu một lần nữa, lại tìm kiếm thông tin về sản phẩm Siêu cấp protein, phát hiện sau khi tiêm vào người tốt nhất ở trạng thái ngủ say giai đoạn thứ ba trong vận động ngủ say Túy Quyền, hoạt động mạnh mẽ hóa giải dược tính mới có thể hấp thu dược tính một cách hoàn mỹ, bằng không tế bào hấp thu nhiều dinh dưỡng như vậy sẽ đẩy nhanh quá trình lão hóa, sinh ra các loại bệnh tật, công năng của gan bị suy yếu.

Dinh dưỡng quá thừa so với thiếu dinh dưỡng còn nguy hiểm hơn.

Dinh dưỡng quá thừa sẽ gây béo phì, mỡ máu, tiểu đường, xơ vữa động mạch, tai biến mạch máu não; hấp thu quá nhiều dinh dưỡng trong một lúc mà không kịp chuyển hóa có thể gây ngộ độc, quá nhiều protein dẫn tới việc gia tăng gánh nặng cho gan thận.

Người bình thường sau khi tiêm siêu cấp protein vào toàn thân bị sung vù, các cơ quan nhanh chóng bị tổn thương, dẫn tới cái chết.

Về phần có thể đạt đến "Túy Quyền", liệu có mấy người.

Cho nên thứ này vừa đạt yêu cầu lại càng cao.

- Rất tốt, may mà mình không phải lo lắng vì quá thừa dinh dưỡng mà gặp nguy hiểm, mình thiếu chính là dinh dưỡng bổ sung tiềm năng sinh mệnh. Giang Ly quyết định, mặc dù không đạt đến giai đoạn ba nhưng hẳn tuyệt đối không lo dinh dưỡng quá thừa: - Tìm thời gian thích hợp đi chợ đen mua "Siêu cấp protein" này mới được.

Tuy nhiên, đi chợ đen cần chuẩn bị rất nhiều không thể nóng vội. Ở trên mạng tìm kiếm, chợ đen Khư Hoa Thành bang phái san sát, không có cảnh sát, có nhiều người đi qua bị cướp, phụ nữ lại càng thâm thê, bị cưỡng hiếp chỗ nào cũng có.

Nhưng ở đây có rất nhiều vật bị cấm trên thị trường, nên người tới vẫn đông như trẩy hội. Một vài công ty cần thuốc cảm cũng chỉ có thể thông qua chợ đen.

- Trước tiên chữa bệnh Tuyết Bích Nhi, sử dụng dinh dưỡng nhà cô ấy rèn luyện thân thể sau khi cường đại mới tới chợ đen.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đế Tinh Hà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22

Tinh Hà Đại Đế

Tác giả: Mộng Nhập Thần Cơ

Chương 22: Trịnh Văn Bằng

Nhóm dịch: VLPL

Nguồn: metruyen.com

Tại trường học.

Phòng huấn luyện thể năng.

Bây giờ, chỗ Giang Ly huấn luyện như sao vậy trắng sáng vậy.

Uy tín của hắn trong lớp rất cao do lần trước đánh ngang tay với lớp trưởng Trương Nhạc vì thế rất nhiều bạn cùng lớp tụ tập quanh hắn.

- Anh Giang, thể năng của anh gần đây tăng nhiều, thử sức đấm xem được bao nhiêu rồi đi?

Một cậu bạn cùng lớp có chút nịnh hót lên tiếng, cậu ta là Lý Đông, có sinh mệnh lực 0.8, cũng thuộc dạng ưu tú, dẫn đầu trong lớp nhưng trước Giang Ly và Trương Nhạc chỉ như con tép trên mép con mèo.

Trước kia, vốn các học sinh trong lớp muốn nịnh bợ Trương Nhạc nhưng tiếc là cậu ta không để ý tới mấy kẻ thấp kém, mà Giang Ly lại khá bình dị, dễ gần.

- Đúng vậy, anh Giang sang chỗ kiểm tra thể năng thử xem đi.

Vài bạn nữ cũng tiếp lời, ríu rít nói.

Trước đây các cô không ai để ý Giang Ly nhưng bây giờ lại tập trung lại đây, rốt cục Giang Ly cũng cảm giác được thế nào là có thực lực là có địa vị.

Quách Mãnh ăn theo bạn bè vô cùng có mặt mũi, nét mặt sáng rực.

- Được, mình tới thử xem.

Giang Ly đi tới bật máy kiểm tra.

Cái máy này cao hơn hai người, rất lớn; trên đó có gắn bao cát được kết nối trực tiếp với quang não, có thể xác định chính xác lực lượng của mỗi cú đấm.

Hãy!

Tới trước máy kiểm tra, hắn nhẹ nhàng bình tĩnh kéo tay, làm động tác chém, khí lưu phá không mà ra, tới nửa đường lại biến thành quyền, tốc độ biến chiều nhanh như cắt, mạnh mẽ oanh kích vào bao cát.

- Lực tay: 800kg!

Quang não hiện thị số liệu, đồng thời phát ra tiếng đọc số liệu.

- Oa! 800kg! Một nữ sinh hét âm lên.

- Mình nhớ, lúc trước Trương Nhạc kiểm tra cũng chỉ có 760 kg mà thôi; nói vậy lực tay của anh Giang vượt qua cả Trương Nhạc rồi. Lý Đông âm thầm kinh hãi, cậu ta khiến Giang Ly khảo nghiệm lực tay để biết thực lực chân chính của đối phương, không ngờ vượt xa khỏi dự đoán của bản thân.

Hơn nữa, lúc Giang Ly phát lực, bước chân chưa động, lực tay chém đã đạt 800kg, nếu toàn lực còn kinh khủng đến mức nào.

Tuy em trai Giang Đào kiểm tra đạt 900kg nhưng nếu Giang Ly toàn lực thì 900kg không phải vấn đề lớn.

Một quyền này, trong lúc mọi người suy nghĩ, thì niềm hy vọng của Giang Ly càng lớn.

Phải biết, trong lớp có hơn 4000 học sinh, lực tay đại đa số đều 400 kg, một số người ưu tú mới đạt 500 kg, còn trên 500kg qua nhiều lần kiểm tra còn không có mấy người vượt qua được.

Giang Ly nhìn con số khá hài lòng, xem ra việc giao thủ cùng "Huyền Hồ", sau đó mở ra phương pháp tu luyện "Tâm Linh Đại Đế Ấn", thể năng của hắn tăng cường rất nhiều, động tác càng thêm nhuần nhuyễn, nếu Trương Nhạc tái đấu có thể hành cậu ta từ A đến Z.

- Lạ thật, hôm nay lớp trưởng Trương Nhạc không đi học?

Rất nhiều học sinh muốn chứng kiến Trương Nhạc và Giang Ly giao thủ sẽ có kết quả ra sao.

- Trương Nhạc kết giao anh em đều là những tinh anh trong trường học, nổi bật trong khóa, còn những người có sinh mệnh lực dưới 0.9 cậu ta không

thèm nhìn tới

- Tuy vậy, kiểm tra cuối kỳ, tới lúc đó mình thấy sinh mệnh lực của anh Giang nhất định đột phá 0.9, cũng là nhân vật số một.
- Trương Nhạc không lớn lối được nữa.

Mọi người bàn tán như cái chợ vỡ.

- Mọi người bắt đầu huấn luyện kỹ xảo chiến đấu đi, ai có chỗ nào khó khăn cứ hỏi mình. Giang Ly không giống Trương Nhạc, hẳn rất am hiểu việc làm tốt phe cánh, không cần bỏ công sức mấy chỉ vài ngày đã trở thành thủ lĩnh của lớp.
- Được đó. Anh Giang.
- Anh Giang rất trượng nghĩa, về sau lớp chúng mình bị ức hiếp anh Giang phải ra tay đó.
- Đúng đó, so với cùng khóa lớp chúng ta khá yếu thế, thường xuyên bị bọn nó bắt nạt; trước kia Trương Nhạc không để ý tới, bây giờ có anh Giang làm chủ cho chúng ta.

Có bạn nữ tặng bóc.

- Bạn thân à, bây giờ cậu xuân phong đắc ý rồi. Quách Mãnh đi tới, lặng lẽ nói: - Mình thấy có vài cô bé để ý đến cậu đấy, chỉ cần cậu ngoắc ngoắc ngón tay là có thể của một đám; này tạo một cơ hội cho người anh em đi, lưu lại một cô được chứ? Người anh em tôi lớp mười hai rồi vẫn FA này, đôi khát không chịu nổi nữa.
- Tới Địa Ngục mà kiếm Giang Ly cười mắng: - Đôi khát không chịu được, đã là năm cuối cấp, cố gắng học hành đến khi thi đạt thành tích tốt, lên Đại học thiếu gì gái.

Lập tức, tất cả các học sinh trong phòng thể dục tập trung huấn luyện, ra sức vật lộn, đánh nhau kịch liệt, roi xuống sàn là mồ hôi và sức trẻ.

Bịch!

Cửa chính của phòng thể dục bị đá văng ra, phát ra tiếng thật lớn vang khắp căn phòng. Các học sinh trong lớp đều nhìn ra phía cửa.

Trước cửa xuất hiện một học sinh cao 1m9, thân thể rất cân đối, mặt mày anh tuấn, toát ra khí thế uy nghiêm bức người.

- Là Dương Vũ, lớp một, sinh mệnh lực 0.9, đứng thứ 37 trong trường, còn xếp trên cả Trương Nhạc; cậu ta tới lớp mình làm gì vậy? Lớp một là lớp mạnh nhất trường mà.

Dương Vũ là một trong những người mạnh nhất trường, vừa bước vào khiến mọi người cảm thấy rất áp lực. Cả lớp im lặng, không biết cậu ta muốn làm gì.

- Ai là Giang Ly?

Dương Vũ ngẩng đầu lên, quét mắt.

- Tìm mình à? Giang Ly nhú mày, tiến lên một bước, hỏi: - Có việc gì vậy?
- Cậu là Giang Ly? Dương Vũ nhìn thoáng qua Giang Ly, thấy hắn chỉ cao có 1m8, thần sắc khinh thường:
- Anh Băng muốn gặp cậu, cậu đi với tôi.

Giang Ly vốn cao 1m75 nhưng sau mấy tháng tu luyện, lại nhận được lượng lớn dinh dưỡng, nội tiết tố thay đổi, thân thể cường tráng hơn; thân thể rắn chắc, cao 1m8, cách 1m9 chỉ thiếu một ít.

- Anh Băng?

Giang Ly nhớ ra, trong trường, anh Băng rất nổi tiếng, tên thật là Trịnh Văn Băng.

- Gặp mình có việc gì vậy?
- Cậu không nên hỏi nhiều, theo tôi là được.

Dương Vũ ngoắc ngoắc tay: - Tôi đưa cậu đi gặp anh Băng.

- Bạn thân, không cần đi. Quách Mãnh bước lên một bước: - Không chừng bọn họ sẽ chinh cậu một trận, muốn đi chúng ta cùng đi. Lớp khác muốn lấy lớn hiếp bé không dễ dàng thế đâu.
- Đúng đó, anh Giang, chúng mình cùng đi với cậu! Vài người bạn học lên tiếng ủng hộ.

- Không cần, các cậu cứ huấn luyện trước đi đã. Giang Ly khoát tay. Hần và "Huyền Hồ" giao thủ, sau khi trải qua đánh nhau sống chết, rất nhiều chuyện trước kia trở nên phai nhạt, huống chi vài học sinh trong trường.

- Đi, dẫn đường cho mình. Hần khoát tay chặn lại.

- Hừ! Dương Vũ hừ lạnh một tiếng, cậu ta chẳng thèm quan tâm đến cái đám người kia, theo y, sinh mệnh lực dưới 0.9 chỉ là gà đất chó kiểng. Hai trăm năm nước, thời đại của các quốc gia, các học sinh có thành tích tốt đều khinh thường kẻ yếu huống chi bây giờ.

Lúc đó, thành tích bất quá là hư danh, bây giờ thành tích tốt là sinh mệnh lực cường đại, tính ưu việt rất cao.

Trong chốc lát, Giang Ly theo Dương Vũ tới một tòa nhà khác, cũng là một phòng thể dục nhưng cao cấp hơn nhiều, bên trong có rất nhiều các loại thiết bị thậm chí còn có Trí não ảo (dạng máy tính có trí tuệ đầy đủ)

Đây là phòng huấn luyện được trường học xây dựng đặc biệt có hệ thống trí não, có thể tạo ra đủ loại hoàn cảnh để người rèn luyện trong đó. Nhưng không phải miễn phí, mỗi giờ một trăm nghìn nguyên, tương đương một tháng lương của ba mẹ Giang Ly, nên chỉ có gia đình giàu có mới có thể cho con em vào huấn luyện.

Dương Vũ quét thẻ, cửa kính lớn mở ra, trung tâm phòng thể dục có một lối đi rất lớn, trên đó có một học sinh mặc quần áo học sinh màu trắng đang chiến đấu với rất nhiều binh sĩ.

Những binh sĩ đó chỉ là hình chiếu 3D, nhưng rất chân thật, vô cùng sống động; thậm chí nét mặt có thể thay đổi. Bọn họ là do máy tính tạo ra, là những chiến sĩ tinh nhuệ, am hiểu chiến đấu giết chóc; mặc dù chỉ là ảo ảnh nhưng mặt đối mặt vẫn cảm nhận được sát khí của bọn họ.

Trí não cấp cao sử dụng các loại năng lượng Lazer mô phỏng hình ảnh, những binh sĩ đó là một dạng năng lượng, nếu đánh trúng người thậm chí có vết máu.

Ban đầu, huấn luyện là việc mô phỏng việc chém hoa quả, người chuẩn bị huấn luyện sẽ xuất hiện trong một gian phòng, trong không khí có rất nhiều tia sáng, khi chúng rơi xuống biến thành hoa quả rơi, người đó phải dùng đao chém, rèn luyện đao pháp thật tinh chuẩn.

Mà bây giờ, mô phỏng huấn luyện có thể tạo ra người sống động như thật, có được lực công kích nhất định, là dạng ngưng kết năng lượng.

Rầm, rầm, rầm

Học sinh mặc áo trắng đột nhiên nhảy lên, tránh thoát đòn đánh của hai binh sĩ, bất ngờ tung ra một quyền, đập vỡ sọ một binh sĩ khác, máu chảy lênh láng, dần dần biến mất, theo sau thân hình cậu ta loé ra, xuất quyền! Bạo kích.

Tất cả những cú đâm như cuồng phong bạo vũ, mỗi quyền nặng mấy trăm kg, nhanh như gió cuốn, mãnh liệt như hổ, hơn mười binh sĩ nháy mắt bị cậu ta xé rách!

Tích, tích, tích Cảnh tượng mô phỏng biến mất.

Vù!

Học sinh máo áo trắng nhảy xuống khỏi lối đi, mấy học sinh xung quanh vội chạy tới đưa khăn mặt lau mồ hôi.

- Anh Băng, Giang Ly đã đưa tới.

Dương Vũ vỗ tay.

- Dương Vũ, không hổ là anh em của ta. Người học sinh mặc áo trắng chính là Trịnh Văn Băng. Cậu ta cao to, phong độ, tuấn tú, lịch sự nói chung là rất đẹp trai, hơn nữa cả người toát ra một cỗ khí thế rất tự nhiên; nhìn cậu ta lúc này đem mấy binh sĩ mô phỏng xé nát thì lực lượng, kỹ xảo đều đã đạt tới đỉnh cao.

Xung quanh có vài học sinh hầu hạ cậu ta cũng có sinh mệnh lực 0.8, nhưng là con em gia đình bình thường, họ cam nguyện làm chân chạy việc vặt cho Trịnh Văn Băng để đạt được một vài ưu đãi.

Tuy nhiên, cạnh cậu ta còn có một học sinh, trông khá đẹp trai, ngạo khí lẫm lẫm, chính là lớp trưởng Trương Nhạc.

Ba học sinh xuất sắc trong trường: Trịnh Văn Băng, Dương Vũ, Trương Nhạc ở chung một chỗ, như hổ rình mồi đối mặt Giang Ly.

Đương nhiên, trong ba người lấy Trịnh Văn Băng là trung tâm.

Tài sản nhà Trịnh Văn Băng lớn nhất, thực lực cũng mạnh nhất, bản thân cũng tới đỉnh điểm; kỳ thi cuối kỳ lần trước, sinh mệnh lực của cậu ta đã đạt 0.98, chỉ kém một chút là có thể bước vào cảnh giới 1.

Chỉ cần bước vào 1, địa vị lập tức thay đổi, trong trường tuyệt đối có thể hô mưa gọi gió, không chỉ có vậy, trong xã hội càng có địa vị cực cao.

Quân đội, cục cảnh sát, cơ quan chính phủ đối với học sinh như vậy cực kỳ mong muốn có được.

- Chuyện nhỏ mà không tốn tí sức nào cả. Dương Vũ gật đầu, nhìn Giang Ly: - Anh Băng ở đây, còn không vấn an?

- Mọi người đều là bạn học. Giang Ly cười nhạt: - Các người cũng không phải bang phái xã hội đen, sao phải vấn an? Trong trường có quy tắc đó từ khi nào vậy.

- To gan thật đấy, chắc muốn làm loạn. Một tên lâu la âm trầm nói: - Anh Băng, chúng ta trước cứ đánh hấn một trận rồi nói sau?

Vài tên lâu la khác lập tức vây quanh, như hồ rình mồi, xem ra chuyện này cũng không phải lần đầu.

- Lá gan cậu rất lớn đấy. Trịnh Văn Băng phát tay tạm thời không cho bọn chúng động thủ, đi tới trước mặt Giang Ly: - Em trai Giang Đào của cậu có bản lĩnh không để tôi vào mắt, còn cậu dựa vào cái gì? Chẳng lẽ mượn uy thế em trai cậu, cáo mượn oai hùm?

- Lần này cậu tới tìm tôi có việc gì.

Giang Ly nhìn quanh, thấy mình đã bị bao vây.

Nếu là mình trước kia, sẽ có áp lực tâm lý đè nặng nhưng bây giờ hấn có khát vọng chiến đấu rất lớn: - Đừng nói cho tôi là muốn tôi khuyên Giang Đào không qua lại với Lộ Diêu Diêu nữa, tôi không quản được nó, cậu tìm tôi mất công rồi.

- Hôm nay muốn cậu tới đây là muốn cậu làm một việc. Trịnh Văn Băng ném khăn mặt lau mồ hôi đi: - Khi cả nhà cậu cùng ăn cơm, tôi có một gói thuốc cậu lên bỏ vào trong bát Giang Đào, khi hoàn thành tôi cho cậu mười ngàn tình nguyện! Cả đời cậu cũng chưa gặp số tiền lớn như thế nhỉ.

- Cái gì? Cậu muốn tôi bỏ thuốc độc đối phó em trai mình?

Trên mặt Giang Ly hiện lên vẻ cổ quái. Hai trăm năm trước, thế kỷ 21, còn có học sinh vì ghen tị với thành tích của người khác mà đầu độc, không ngờ Trịnh Văn Băng cũng cùng một giuộc.

Trịnh Văn Băng vì bị Giang Đào đánh bại mà dám hạ độc thủ.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đế Tinh Hà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23

Tinh Hà Đại Đế

Tác giả: Mộng Nhập Thần Cơ

Chương 23: Lạc Hầm

Nhóm dịch: VLPL

Nguồn: metruyen.com

- Đừng nóng, chẳng qua là một loại độc hệ thần kinh mãn tính mà thôi, vô sắc vô vị, cam đoan sẽ không bị phát hiện. Hơn nữa, tính mạng của em trai cậu cũng không bị uy hiếp, chỉ là thể năng dần dần bị giảm sút mà thôi, Trịnh Văn Băng không chút cảm xúc nói: - Tôi biết, ở nhà cậu không hài lòng, tài nguyên trong nhà đều giành cho Giang Đào, cậu vẫn không thể nổi bật, bây giờ tôi cho cậu một cơ hội, thấy sao hả?

- Nếu cậu không đáp ứng cũng không sao cả. Phía sau Trương Nhạc nói: - Tôi nghe nói cậu còn có một người em gái, đang học cấp hai phải không?

- Mày có ý đồ với em gái tao!

Sắc mặt Giang Ly biến đổi kịch liệt, lửa giận hừng hực, huấn luyện tâm linh trong thời gian dài giúp hấn khó bị kích động, bình tĩnh giải quyết: - Trịnh Văn Băng, xã hội hiện này là xã hội pháp chế, kẻ giàu cũng không thể một tay che trời, hành vi của mày chỉ khiến mày đi vào con đường chết.

- Xã hội pháp chế hiện đại? Trịnh Văn Băng giống như nghe chuyện cười khô hài nhất thế giới: - Thời đại các quốc gia hai trăm năm trước, xã hội pháp chế tôi vẫn tin, nhưng bây giờ có người có thể sống mấy trăm năm, có người chỉ có thể sống một trăm năm, bản chất sinh mạng đã bất bình đẳng rồi còn

nói pháp chế cái gì?

Dương Vũ vùng tay lên, cười lạnh: - Giang Ly, mày quá ngây thơ rồi, khoa học kỹ thuật càng phát phát triển, ưu thế người giàu càng tăng, về sau người giàu thậm chí có thể trường sinh, mà người nghèo chỉ có chờ chết. Còn chú ý pháp chế? Người giàu chúng ta trời sinh đã cao quý hơn bọn mày rồi.

- Nói thể làm được gì, đừng quên, so với khu Tinh anh, chúng ta đều là người nghèo đó. Bây giờ mày không phải là tinh anh. Giang Ly tiến lên trước một bước: - Trịnh Văn Băng tao không đồng ý đối phó em trai tao đấy, kệ mày có đưa tao một trăm ngàn, một triệu tinh nguyên cũng vô dụng; tao cảnh cáo mày nếu mày xuống tay với em gái tao, tao sẽ không tha cho mày đâu.

- Ha, ha Trịnh Văn Băng chấp tay sau lưng: - Lời này từ miệng Giang Đào phát ra còn có chút phân lượng, nhưng từ mồm mày lại là truyện cười khôi hài nhất, thật ra tao cũng không cần rắc rối như thế, chỉ cần tao nói một câu, có thể làm công việc ba mẹ mày mất ngay. Công ty ba mẹ mày làm là chi nhánh của Tuyết Thị mà vừa lúc tao có một người anh em làm quản lý cao cấp ở Tập đoàn Tuyết Thị.

Đây cũng là lời đe dọa to lớn.

Ba mẹ mất việc đối với gia đình Giang Ly là một đả kích rất lớn, dù sao hiện tại ở nhà đi học, ăn uống, quần áo, chi tiêu hằng ngày đều là do ba mẹ cực khổ làm việc có được.

- Ba mẹ tao cực khổ nhiều rồi để họ nghỉ ngơi cũng tốt. Giang Ly cũng không chịu để bị uy hiếp: - Tao cùng em trai sẽ kiếm tiền nuôi gia đình.

- Xem ra mày muốn chịu chết?

Trịnh Văn Băng thờ dài: - Vậy tao không giúp được mày rồi.

- Mày dám! Hai mắt Giang Ly đột nhiên long xòng xọc: - Tao báo cảnh sát rồi, xem mày làm sao.

- Báo cảnh sát? Vừa rồi tao và mày chỉ nói đùa với nhau thôi mà, thử xem tình cảm của mày với em trai thế nào, thì ra mày không có chút đố kỵ nào với em mình? Giọng điệu Trịnh Văn Băng biến đổi, cười giảo hoạt, chậm rãi nói: - Chắc, chắc, tình anh em sâu sắc ghê.

- Đùa giỡn tao? Giang Ly giật mình, bây giờ hẳn thật sự không chắc rốt cục Trịnh Văn Băng muốn làm gì? Thông thường, việc vi phạm pháp luật này sẽ khiến tiền đồ đối phương bị hủy hết nhưng cùng mình đùa giỡn có lẽ có ý uy hiếp rất rõ ràng: tao có rất nhiều phương pháp chơi anh em chúng mày, có lẽ vô tình một ngày nào đó anh em chúng mày bất ngờ trúng độc, hơn nữa là loại độc hệ thần kinh không thể phát hiện.

Hoặc là muốn châm ngòi gây xích mích trong quan hệ anh em mình.

- Anh Băng đừng nhiều lời với nó nữa. Trương Nhạc không đợi được nữa: - Trước cho thằng nhóc này nếm mùi đau khổ, nó biết lợi hại tự nhiên sẽ ngoan ngoãn nghe lời.

- Trương Nhạc là mày muốn báo thù chuyện lần trước? Giang Ly bình tĩnh nói.

- Đúng thế thì sao? Thần sắc Trương Nhạc trở nên ác liệt, sắc bén: - Lần trước tao không ngờ mày tiến bộ nhanh tới vậy? Do tao sơ suất, hôm nay mày không may thế nữa đâu, chúng ta luận bàn một chút không tính là đánh nhau chứ nhỉ.

- Người anh em, cậu ra tay đi, thằng nhóc này cứng mềm không ăn rồi. Dương Vũ khoanh tay, một bộ đứng ngoài xem kịch vui: - Tôi giúp cậu áp trận, cậu chơi chết hắn, tôi không tin một thằng nhóc nhà nghèo có tiền đồ gì.

- Trương Nhạc, tốt nhất không nên đánh nhau trong trường, chúng ta đều là người văn minh, đánh hắn có lợi ích gì chứ? Muốn chơi hắn có rất nhiều phương pháp, dùng nắm đấm là hạ sách mà thôi. Trịnh Văn Băng lắc đầu: - Giang Ly, mày nhớ cho kỹ, để em trai mày kiểm chế một ít tao có thể bỏ qua, nếu em trai mày còn tiếp tục kiêu ngạo, ương ngạnh như vậy tao không ngại dùng một vài thủ đoạn đối phó hắn đâu; vuốt mặt phải nở mũi, ngày đó hắn hung hăng tát tao một cái, bây giờ mày không nể mặt tao, mày nói tao phải làm sao đây?

Trong khi nói chuyện, ngữ khí Trịnh Văn Băng rất bình thản, cậu ta vuốt qua khuôn mặt, dường như trở về khoảnh khắc cậu ta bị nhục nhã; ánh mắt dần trở nên vô cùng âm u lạnh lẽo như một con rắn độc.

- Thì ra là bị em mình bạt tai nỏ đom đóm mắt!

Giang Ly rung mình, thù này không nhỏ khó trách Trịnh Văn Băng căm hận như vậy.

Mấy tên con em nhà giàu này trong trường đều nhất hô bách ứng, lại bị tát trước mặt mọi người thì chuyện gì cũng có thể làm được. Hiện tại cậu ta còn rất bình tĩnh, là một nhân vật tàn nhẫn, về sau càng khó chơi.

- Anh Băng, để tôi thay anh xả giận. Trương Nhạc đột nhiên ra tay.

Bịch!

Năm ngón tay Trương Nhạc dùng một chiêu trong "Cầm địch cách sát thuật" tên "Phản tị tọa kiên", bắt lấy vai Giang Ly.

Trương Nhạc ra tay nhanh như gió, cánh tay dài ra như khí, xuyên thủng không khí, tiếng gió rít gào; 0.9 sinh mệnh lực thi triển ra chỉ có các huấn luyện

viên xuất chúng trong quân đội mới có thể ngăn cản.

So với lúc ở phòng thể dục Trương Nhạc tiến bộ rất nhiều.

Xem ra sau khi cậu ta bị Giang Ly làm bị thương cánh tay đã chằm chỉ khâu luyện còn phục dùng loại thuốc bổ nào đó tăng cường thể năng.

Bịch!

Bà vai Giang Ly dựng thẳng, cốt cách mềm dẻo như long xà, hơi chút né tránh khiến Trương Nhạc bất hụt.

- A?

- Hà

Liên tiếp những tiếng ngạc nhiên phát ra, chẳng những Trương Nhạc chấn động mà ngay cả Trịnh Văn Băng, mấy tên người hầu bên cạnh cũng không thể tin được.

Trương Nhạc là cao thủ trong cao thủ, một trào kia đừng nói người có sinh mệnh lực 0.7 mà ngay cả học sinh ưu tú 0.8 cũng không ngăn cản nổi, ngoan ngoãn bị bắt.

- Chết tiệt!

Một chiêu thất bại, trên mặt Trương Nhạc toát ra sát khí, muốn dùng đòn sát thủ, toàn lực tiến công.

- Các cậu làm gì? Lúc này, một giọng nói truyền tới từ cửa ra vào, không biết cửa bị quẹt thẻ mở ra lúc nào; một người con gái đang đứng đó.

- Lạc Hàm?

- Lạc Hàm

Là một trong tứ đại "Nữ thần" Lạc Hàm.

- Các cậu đang làm gì đó? Bất nạt bạn học. Lạc Hàm vừa đi tới, quét mắt nhìn cảnh tượng trước mắt, đã sớm hiểu chuyện gì phát sinh, tới cạnh Giang Ly: - Cậu không sao chứ.

- Mình không sao. Giang Ly mỉm cười.

- Trương Nhạc, cậu là lớp trưởng lớp Giang Ly vì sao muốn cùng Trịnh Văn Băng bất nạt bạn cùng lớp? Lạc Hàm chất vấn.

- Việc này Trương Nhạc không để ý, mở tay ra: - Mình chỉ là chỉ điểm bạn Giang Ly một số kỹ xảo chiến đấu thôi mà, sao lại gọi là bất nạt chứ?

- Đúng vậy, Lạc Hàm, Trương Nhạc chỉ điểm mà thôi, cậu xem bạn học Giang Ly toàn thân không có một vết thương nào cả, đây không gọi là bất nạt.

Trịnh Văn Băng cười rất bình tĩnh.

Lạc Hàm nhìn Giang Ly thấy trên người không có vết thương nào, cũng không có dấu vết đánh nhau, không khỏi nhíu mày; nhưng cô vốn băng tuyết thông minh đã đoán ra được sự việc.

- Bạn học Giang Ly, kỹ xảo chiến đấu của cậu rất kém còn cần luyện tập nhiều hơn, mình là lớp trưởng sẽ thường xuyên tìm cậu, nhất định giúp thành tích của cậu tăng lên, miễn cho thành tích của lớp bị cậu kéo xuống. Trương Nhạc một câu hai ý.

- Giang Ly cậu về trước đi.

Lạc Hàm nói: - Có cơ hội, về sau để mình chỉ điểm cậu tu hành và kỹ xảo chiến đấu không cần bọn họ.

Nghe thấy thế, Trương Nhạc, đám người Trịnh Văn Băng co rúm mặt mày, là tứ đại nữ thần của trường, Lạc Hàm, không biết bao nhiêu nam sinh muốn lại gần, nhưng chưa từng nhìn thấy cô chủ động thân cận một nam sinh, còn là một nam sinh rất bình thường.

- Không cần đâu. Giang Ly nhẹ nhàng bước lên trước: - Lớp trưởng Trương Nhạc muốn chỉ điểm kỹ xảo chiến đấu là ý tốt, mình sao có thể cự tuyệt.

- Không nên kích động. Lạc Hàm vội ngăn cản: - Giang Ly, cậu không phải là đối thủ của Trương Nhạc, đừng hành động theo cảm tính.

- Ha ha Trương Nhạc bật cười lớn: - Nếu bạn Giang Ly đã mãnh liệt yêu cầu mình liền chỉ điểm một chút. Lạc Hàm, bạn thấy đó là Giang Ly chủ động yêu cầu mình chỉ điểm đó.

- Yên tâm đi. Giang Ly nhún nhún vai, nhìn Lạc Hàm, ánh mắt đó ẩn chứa sự tự tin và lực lượng.

- Được rồi, mình ở đây nhìn cậu. Tuy Lạc Hàm rất lo lắng nhưng cô nắm chắc có thể áp trận, trong lúc ngàn cân treo sợi tóc có thể không chế nên gạt

đầu đồng ý.

- Lốp trương Trương Nhạc cẩn thận chút.

Giang Ly giang tay, hai tay nắm thành quyền, giờ cao trên đỉnh đầu kết thành thủ ấn hình tròn; cái tư thế này trăm phần sơ hở, trong chiến đấu gần như không dùng được; nhưng trong chốc lát khi Giang Ly bày ra tư thế kỳ lạ như thế, khí thế hấn chợt biến đổi như mặt trời chiếu sáng mặt đất, đây là chiêu đầu tiên trong "Tâm Linh Đại Đế Ấn", phối hợp cùng minh tướng, tinh thần Giang Ly trở nên tập trung hơn rất nhiều.

- Đây là quyền pháp gì? Sơ hở nhiều thế?

Trên mặt Trương Nhạc hiện lên nụ cười lạnh, đột nhiên bước ra một bước, mặt đất chấn động, liền hoàn cùi trỏ, đây là "Quần thể thứ bạo quyền" trong "Liên hoàn thứ quyền".

Băng, băng, băng. Quyền kích phá không kèm theo cả cước pháp; Trương Nhạc ra sát chiêu.

Nhanh! Nhanh! Nhanh!

Trên tay có cùi trỏ, dưới chân có xéng, giẫm, đạp, đá kéo Hoi chút đừng phải không đứt chân thì gãy tay, nháy mắt đã áp sát Giang Ly như một đầu mãnh thú.

Thế thuật Cấp D, Cầm địch cách sát thuật!

Đây là một chiêu số hung mãnh lưu hành trong quân đội, dùng cả chân cả tay, không từ thủ đoạn tồi tệ nào công kích kẻ thù, chỉ cần giết chết kẻ địch, đánh cho tàn phế.

Trên mặt Giang Ly nở nụ cười, nhìn Trương Nhạc đến gần.

Bộp!

Lúc Trương Nhạc tới gần, đột nhiên hấn lóe lên, cả người như biến mất, là "Giảo cốt hồi toàn sát".

Hắn vòng quanh Trương Nhạc, một trào bắt ra ngoài, Long trào đại cầm nã, Hòa long rực cháy! Vô số trào như ngọn lửa bập bùng bắt lấy từng chỗ yếu hại trên cơ thể Trương Nhạc.

- Đáng chết! Trương Nhạc không ngừng bị trào ánh xua đuổi đến khi toàn thân bị bao phủ căn răng xoay người!

- Nằm xuống cho ta!

Giang Ly cười lạnh, thân hình công kích, một quyền đánh ra như cá mập phá tan mặt nước xông lên cắn người.

Hai người đụng vào nhau.

Trương Nhạc hét thảm bay ra ngoài.

Gã vừa mới đụng phải thân thể Giang Ly đã bị đối phương xoay tròn, va chạm, khéo léo hóa giải lực lượng trong đó tiếp theo một kích đánh bay.

Rắc rắc Trương Nhạc ngã trên mặt đất, xương cốt cả người như nứt ra, mắt trợn ngược ngất đi.

Nhân vật phong vân trong trường, sinh mệnh lực 0.9 một chiêu bị đánh bay ngất xỉu.

Không lâu trước đây Giang Ly cùng Trương Nhạc tương đương nhưng sau trận chiến với Huyền Hồ bị đối phương dùng tinh thần thôi miên giải khai "Tâm Linh Đại Đế Ấn" trong "Đại Mộng Tâm Kinh", sau đó thông qua tu hành ấn quyết này tổ chất thân thể Giang Ly được nâng cao, Trương Nhạc căn bản không phải là đối thủ.

C

Bạn đang đọc truyện *Đại Đế Tinh Hà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24

Tỉnh Hà Đại Đế

Tác giả: Mộng Nhập Thần Cơ

Chương 24: Tôi cũng có thể đánh cậu

Nhóm dịch: VLPL

Nguồn: metruyen.com

Cái gì?

Một màn này chẳng những Trịnh Văn Băng cùng đám lâu la mà ngay cả Lạc Hàm cũng kinh ngạc đến ngây người.

- Lớp trưởng, kỹ xảo chiến đấu của cậu không tốt lắm nhì. Giang Ly tự nhiên, không cảm thấy mình chiến thắng Trương Nhạc có gì đặc biệt; sau khi trải qua chiến đấu với Huyền Hồ, mấy cái loại đấu đá trong trường học này chỉ là chuyện vặt vãnh: - Trịnh Văn Băng, tôi giờ lại hướng cậu thỉnh giáo một chút kỹ xảo chiến đấu được chứ? Dù gì hôm nay cậu gọi tôi tới đây là để so tài mà.

- Vô Cốt Nhu Thuật.

Ánh mắt Trịnh Văn Băng lạnh lẽo, khuôn mặt co rúm lại, lạnh cả sống lưng; cậu ta không bao giờ có thể tưởng tượng Giang Đào đã mạnh, tên anh trai phế vật còn mạnh hơn.

Một chiêu đánh bay Trương Nhạc còn khiến cậu ta bị ngắt đi, cho dù là mình cũng không thể làm được. Vậy thì, thực lực Giang Ly còn hơn cả mình sao.

- Giang Ly, cậu

Lạc Hàm nhíu mày: - Cậu làm kiểu gì mà mạnh như vậy, chỉ mới có vài tháng mà?

- Mấy tháng trước tự nhiên mình thông suốt, tu hành tâm linh tiến vào Ngũ say. Tất nhiên Giang Ly không thể nói mình có thể Thai tức ra.

- Hả? Tu hành tâm linh của cậu có đột phá? Ánh mắt Lạc Hàm chợt sáng lên.

Bình dân muốn trở nên nổi bật nhưng thiếu thốn tài nguyên, cách duy nhất chính là tu hành tâm linh có bước đột phá.

- Không tệ lắm. Sắc mặt Trịnh Văn Băng hồ hững, hơi co lại: - Xem ra trong trường chúng ta lại có một cao thủ, chuyện hôm nay tôi nhớ kỹ, về sau chúng ta tính tiếp, đi!

- Nhóc con, chờ đó. Giọng điệu Dương Vũ đầy hung ác, cậu ta nóng lòng muốn thử phân cao thấp với Giang Ly, nhưng Trịnh Văn Băng đã nói cậu ta cũng không thể phản bác.

- Cứ thế đi sao? Thân hình Giang Ly chợt lóe, tới cửa phòng thể dục, ngăn đám người đó ra ngoài.

- Cậu muốn làm gì? Sắc mặt Trịnh Văn Băng lạnh lẽo.

- Không có gì, tôi chỉ muốn cho cậu biết một việc. Giang Ly khoanh tay, thân thể rất nhẹ nhàng.

- Chuyện gì. Ánh mắt Trịnh Văn Băng khép lại, nhọn hoắt như một cây kim.

Bốp!

Đột nhiên Giang Ly nhào tới, như hổ đói tìm dê, mãnh liệt như sấm rền chủ động công kích.

Chiêu thức trong "Tâm Linh Đại Đế Ấn".

Thân hình Trịnh Văn Băng vội vàng di động, vụt qua bên phải, ánh mắt ác độc: - Giết. Năm ngón tay y cong lại như móc câu, bắt chợt phóng ra, quét ngang cổ họng, nếu bị bắt lắt hủi liền bị rách toạc.

Giang Ly bất động, hai tay giơ cao, đánh xuống thật mạnh, rống to: - Grừ!

Đây là đòn sử dụng thôi miên.

Toàn thân Trịnh Văn Băng run lên, không tự chủ được ngừng lại trong chốc lát, nháy mắt này, Giang Ly đánh mạnh xuống bắt lấy cổ của Trịnh Văn Băng sau đó vịn tay, tát cậu ta một phát.

Bốp!

Tiếng cái tát giòn tan vang vọng khắp căn phòng.

Cả người Trịnh Văn Băng không ngừng lùi về sau, trên mặt in dấu một tay đấm đỏ hồng, cậu ta bị Giang Ly làm mất mặt.

Trong khoảnh khắc, không tới ba giây, không ngờ Trịnh Văn Băng đã ăn một cái tát.

- Tôi muốn nói cho cậu biết em trai tôi có thể tát cậu thì tôi cũng có thể đánh cậu. Giang Ly khoanh tay nhìn sắc mặt đỏ chót của Trịnh Văn Băng; tên kia như một con dã thú bị thương muốn nhào lên cắn xé.

Em trai ta có thể đánh ta cũng thế.

Giang Ly đã trải qua đánh nhau sống chết sao có thể sợ hãi loại cây cảnh trong nhà như Trịnh Văn Băng? So với Huyền Hồ cậu ta chỉ là một tên nhóc tập đi mà thôi.

- Cậu dám đánh tôi! Trịnh Văn Băng nói.

- Cậu không phục có phải không? Giang Ly nói tiếp:

- Hiện tại tôi tát cậu đấy, cậu có thể làm gì? Báo cảnh sát bắt tôi? Hay gọi người đến đánh tôi? Hoặc thông báo với trường học đuổi học tôi, ba cái cách đó, cậu chả làm được cái nào cả, bây giờ cậu chỉ có thể nhận.

Đây là phòng thể dục của trường, luyện tập với nhau lỡ tay một chút là điều bình thường, báo cảnh sát là chuyện cười khôi hài nhất. Gọi người tới đánh Giang Ly cũng vô dụng. Báo cho trường học, nhà trường cũng sẽ cho rằng đây là luyện tập thông thường mà thôi.

Nói cách khác, Trịnh Văn Băng có ồn ào náo loạn thế nào cũng chỉ tổ mất mặt.

- Cậu chờ đó, Giang Ly.

Trịnh Văn Băng che mặt đi ra ngoài, cả người run rẩy, dường như không chịu nổi sẽ bùng nổ; nhưng cậu ta cũng không thể làm gì, ít nhất là bây giờ, nhục nhã ăn một cái tát này chỉ có thể nhận.

Trong phòng thể dục chỉ còn Lạc Hàm và Giang Ly.

- Không ngờ cậu lại tiến bộ nhanh như thế. Lạc Hàm giống như lần đầu tiên gặp Giang Ly vậy.

- Đề thi đậu Đại học Tỉnh Không còn kém xa lắm. Giang Ly khoát tay: - Mình phải đi tìm em gái mình đây, chỉ sợ Trịnh Văn Băng trả thù.

- Có phải Trịnh Văn Băng trả thù vì chuyện em cậu và Lộ Điều Điều? Ánh mắt Lạc Hàm lạnh toát.

- Lạc Hàm, chuyện này cậu đừng nhúng tay vào, bây giờ chuyện quan trọng nhất của cậu là gia tăng huấn luyện cố gắng thi đậu Đại học Tỉnh Không; thời gian của cậu còn gấp gấp hơn mình; chuyện này một mình mình có thể giải quyết. Trong giai đoạn này Giang Ly không muốn tiếp xúc với Lạc Hàm quá mức thân mật, trong trường số người thích Lạc Hàm không chỉ một Trương Nhạc, Trương Nhạc chỉ là một tiểu nhân vật.

Vài vị thiên kiều chi tử có sinh mệnh lực 1, đều có ý yêu thích Lạc Hàm.

Chờ hấn mạnh lên, hấn mới có tư cách theo đuổi thứ mình thích.

- Trịnh Văn Băng, Trương Nhạc, Dương Vũ những kẻ này rất nhỏ nhen, cậu phải thật cẩn thận đề phòng đấy. Lạc Hàm dặn dò.

- Đừng lo, cuộc thi cuối kỳ lần này, chỉ cần thành tích của mình tiến bộ đạt sinh mệnh lực 1 tuyệt đối sẽ được trường học coi trọng, bọn chúng sẽ không dám làm gì mình. Giang Ly rất tự tin: - Đúng rồi, cậu tới đây là để huấn luyện mà, mình không thể huấn luyện ở đây được, giá cả đắt quá.

- Mình mời cậu. Lạc Hàm vội vàng nói.

- Không cần đâu. Giang Ly cười cười: - Cậu nhanh tập đi mình về tự huấn luyện là được.

- Được rồi. Lạc Hàm lấy Chip học sinh quét lên quang não chứng tỏ thân phận, quang não phát ra âm thanh: - Kích hoạt thiết bị mô phỏng, mời lựa chọn hệ thống: hệ thống đánh giết lưu manh mỗi giờ 100 tinh nguyên; hệ thống đánh giết lính đánh thuê, ba trăm tinh nguyên một giờ; hệ thống đánh giết cường thi, năm trăm tinh nguyên một giờ.

- Có hệ thống võ học đại sư không? Lạc Hàm hỏi.

- Rất tiếc, hệ thống võ học đại sư không thể mô phỏng do tốn quá nhiều năng lượng, hiện tại hệ thống cường thi là mức cao nhất. Âm thanh quang não bình tĩnh không có chút cảm xúc.

- Được, mở hệ thống cường thi 3h. Lạc Hàm nói.

- Chấp nhận yêu cầu, mời nộp 1500 tinh nguyên, mặt khác tiêu phí 500 tinh nguyên mua 3h năng lượng khối.

2000 tinh nguyên không cánh mà bay.

Hai năm tiền lương của ba mẹ Giang Ly chỉ đủ 3h, quả nhiên là trò chơi của kẻ có tiền.

Nhưng đối với Lạc Hàm không đáng kể chút nào.

Cô đứng ở trung tâm thiết bị, quang cảnh xung quanh biến đổi, bốn phía cương thi xuất hiện. Một đám cương thi mình đồng da sắt, lực lượng vô cùng lớn, di chuyển nhanh như gió hướng tới Lạc Hàm mạnh mẽ công kích.

Mất nhìn, tai nghe có cảm giác vô cùng đáng sợ.

Cương thi này không phải ở dạng năng lượng, cũng không phải ảnh ảo mà là do khoa học kỹ thuật hiện đại tạo thành.

Cảnh tượng được mô phỏng nửa thật nửa giả, người trong đó công kích mạnh mẽ tuy nhiên phải dựa vào năng lượng khối để duy trì tiêu phí rất cao.

Bây giờ Lạc Hàm chém giết trong cảnh tượng được mô phỏng ra tiêu phí năng lượng rất lớn cho nên mới đắt như thế.

Nếu mỗi ngày được rèn luyện như vậy sẽ tiến bộ rất lớn, tương tự chiến đấu sinh tử thực sự; Giang Ly cũng muốn đáng tiếc không có nhiều tiền như thế.

Hắn nhìn Lạc Hàm không ngừng đánh giết cương thi, đột nhiên xuất thủ một con cương thi bị cô một đao xuyên thủng, ngã sấp xuống mặt đất, vô cùng sống động.

Hắn cũng muốn tham gia nhưng lắc đầu cười khổ, xoay người rời khỏi đây.

- Chết tiệt

Trong phòng y tế, Trương Nhạc đã hoàn toàn tỉnh táo, quay đầu còn hơi chút trắng mặt.

Cũng may Giang Ly không dùng thủ đoạn độc ác, chỉ dùng "Long thảo đại cầm nhĩ" kinh lực chấn động đem cậu ta hát văng, ngất đi, cơ thể không bị nội thương.

Trịnh Văn Băng, Dương Vũ đứng bên cạnh thấy Trương Nhạc tỉnh táo, càng thêm âm trầm.

Từ lúc Trịnh Văn Băng bị ăn một cái tát không nói câu nào.

- Anh Băng, anh có sao không? Dương Vũ không dám hỏi nhiều, một cái tát này không phải mặt đau mà đánh thẳng vào lòng y

- Tao muốn giết hai anh em Giang Ly, Giang Đào. Trịnh Văn Băng lạnh lùng nói.

- Anh Băng đừng xúc động quá. Dương Vũ vội vàng nói: - Giết bọn chúng, cả bản thân cũng phải bồi vào.

- Chẳng lẽ chuyện này bỏ đi sao? Trương Nhạc sao nuốt được con tức này, mặt vô cùng thù hận: - Từ bé tới giờ tôi chưa từng ném qua thiết thòi như thế, nhất là trước mặt Lạc Hàm, mặt mũi đều mất sạch rồi.

- Tao không kích động đâu, càng không mời người đối phó hai anh em bọn chúng, tao dùng dương mưu khiến cho bọn chúng nhà tan cửa nát, vạn kiếp bất phục. Trịnh Văn Băng một hồi tức giận: - Trước tiên điều tra tư liệu của Giang gia, hai em em chúng nó sinh mệnh thực không yếu, tao phải bắt được nhược điểm của hắn.

- Anh Băng, tôi có người quen ở cục cảnh sát, có thể tra ra bất cứ tư liệu nào, từ bé tới lớn bất kể việc gì rõ như lòng bàn tay. Dương Vũ thử thăm dò.

- Anh Băng, anh có kế hoạch? Trương Nhạc dường như biết rõ tâm tư của Trịnh Văn Băng.

- Tao sẽ bắt lấy nhược điểm của chúng khống chế bọn chúng. Hiện nay, chỉ cần người trong xã hội, có người thân, bạn bè, ba mẹ hắn không phải công tác ở một công ty con của tập đoàn Tuyệt Thị sao? Trịnh Văn Băng tự hỏi, chốc lát lại nhè nhè vuốt vết bị tát trên mặt: - Chỉ cần không chế được ba mẹ chúng, hai anh em tao muốn nhào nặn thế nào chẳng được, bọn chúng không phải đánh nhau rất tốt sao? Tao để cho bọn chúng tới chợ đen đánh quyền kiếm tiền về cho chúng ta.

- Ha ha Trương Nhạc cười rộ lên; - Đúng, phải đem hai tên nhóc này biến thành công cụ kiếm tiền của chúng ta, muốn bọn chúng làm gì phải làm cái đấy chỉ đánh bọn chúng một chút sao xả hết giận được.

- Đó là đương nhiên, đánh bọn chúng một chút có lợi ích gì? Trịnh Văn Băng bấm số điện thoại: - Đánh chúng chỉ là hành vi của kẻ thô lỗ. Alo, là anh Điền ak? Em là Văn Băng, anh giúp em điều tra một chút, trong công ty anh có nhân viên nào tên Giang Chấn Đông, có hai đứa con trai tên Giang Đào, Giang Ly ấy.

Nói chuyện điện thoại xong, Trịnh Văn Băng xoa xoa tay: - Một đám nghèo hèn muốn đối phó với tao sao? Không biết chữ "chết" viết thế nào ak. Hai cái tát, tao bắt cả nhà chúng mày phải đền lại.

Chuyện này với Giang Ly chỉ là một hồi sóng gió nhỏ, không hề sợ hãi.

Chuyện hắn đánh bại Trương Nhạc cũng không bị truyền đi, Lạc Hàm sẽ không nói, Trương Nhạc lại càng không, Trịnh Văn Băng cùng đám lâu la của cậu ta đều kín miệng, đây là chuyện nhục nhã bọn chúng còn sợ Giang Ly truyền ra ngoài.

Tuy nhiên, từ đó Giang Ly càng trở nên cẩn thận sợ Trịnh Văn Băng đối phó với người nhà mình; đặc biệt em gái Giang Huyền, mỗi ngày hắn bí mật theo sau con bé tới trường.

Sau việc bắt giữ "Huyền Hồ" lần trước, hắn đã có kinh nghiệm, rèn luyện tâm linh càng thêm bình thản, nếu có người muốn gây bất lợi cho mình hắn có thể cảm ứng được, giống như có giác quan thứ sáu vậy.

Xem ra, đám Trịnh Văn Băng đang có một âm mưu rất lớn.

- Phải đi tới chợ đen thành phố Khur Hoa. Giang Ly nói: - Siêu cấp protein tới tay có thể giải quyết tình cảnh dinh dưỡng thiếu thốn của mình, Thai tức có thể tổn thương tiềm năng sinh mệnh. Cho dù chợ đen có nguy hiểm hơn cũng phải đi.

Giang Ly lập tức đứng dậy, nói đi là đi.

Hắn có chút mong đợi, nếu thật sự có thể dùng một trăm ngàn tinh nguyên mua loại cấm thuốc này, sau khi tiêm vào rốt cuộc có thể mình tưởng "Vũ Trụ chi não" (Não vũ trụ) hay không?

Hắn lập tức lên mạng mua một tấm vé xe đi thành phố "Khur Hoa", đồng thời mua một tấm "Mặt nạ da người"

"Mặt nạ da người" là một loại da mặt công nghệ cao, nhưng giá tiền lại rất rẻ, chỉ vài đồng tiền, hắn cũng không cần hóa trang cao minh gì cho cam, chỉ cần người khác không thấy mặt là được. Đi "Khur Hoa Thanh" tốt nhất không nên dùng mặt thật, tại đó vô cùng phức tạp, hỗn loạn, bạo lực không có pháp luật.

Hơn một giờ sau, một đại hán trung niên xuống khỏi xe bay đang đỗ ở trạm xe thành phố "Khur Hoa".

Người này chính là Giang Ly khi đeo "Mặt nạ da người".

Thành phố Khur Hoa và thành phố Tinh Hoa cách nhau cả ngàn cây số nhưng chỉ mất một giờ trên xe mà thôi. Xuống xe Giang Ly cảm thấy một thế giới hoàn toàn khác.

Ấn tượng đầu tiên là nơi đây vô cùng dơ dáy và bẩn thỉu.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đế Tinh Hà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25

Tinh Hà Đại Đế

Tác giả: Mộng Nhập Thần Cơ

Chương 25: Siêu cấp protein

Nhóm dịch: VLPL

Nguồn: metruyen.com

Đây là lần đầu tiên Giang Ly bước vào thành thị khác thành phố "Tinh Hoa".

Vừa xuống trạm xe, trên mặt đất toàn là rác rưởi, gió cuốn bay khắp nơi; người nơi đây toàn mang vẻ mặt dữ tợn, âm lãnh chẳng phải người tốt. Những tòa nhà cao tầng bốn phía đều cũ nát.

Đây là thành phố "Khur Hoa", chỗ vui chơi của kẻ mạo hiểm, thiên đường của tội phạm, là chợ đen nơi có giao dịch ngầm.

Mục đích chủ yếu của Giang Ly tới đây chính là mua thuốc cấm siêu cấp protein, để tăng cường thực lực.

Giá của Siêu cấp protein vừa đúng trong phạm vi tiền mà hắn có.

Nếu có thể tăng cường sức mạnh cơ thể, tu luyện "Tâm Linh Đại Đế Ấn" nhanh hơn, tốc độ minh tướng của đại não cũng nhanh hơn, nói không chừng bí thuật thôi miên có thể tiến thêm một bước.

Lúc đó mới chân chính kiếm được nhiều tiền.

Trước kia, hắn tuyệt đối không dám bước vào "Hang ổ của tội ác" này, nhưng hiện tại tài cao gan lớn, còn có thể rèn luyện năng lực bản thân tội gì không vào.

Đàn ông không trải qua phong ba bão táp không thể trưởng thành, chỉ ru rú trong trường học chỉ là loại hoa trong nhà kính mà thôi.

- Nhóc con, thành thật chút! Bằng không tao biến mày thành thịt lợn nướng!

Trong một góc nhỏ trạm xe, Giang Ly đang xem bản đồ đột nhiên phía sau có người đụng vào, hung khí dúi vào lưng, vô cùng lạnh lẽo; là một cây côn điện cao áp, tên kia chỉ cần ấn nút dòng điện có thể giết chết một con voi.

- Mày muốn gì?

Không ngờ vừa xuống xe đã gặp phải cướp, quả nhiên là hang ổ của tội ác, tội phạm quá nhiều, bất cứ ở đâu cũng có thể bị trộm, cướp, lừa đảo

Kẻ cướp sau lưng là một tên đàn ông đầu trọc, tay có xăm, nhìn rất to khỏe.

Gã nhe răng cười ác độc: - Muốn gì sao? Lập tức lấy Chip của mày ra chuyển khoản cho tao! Có bao nhiêu tiền chuyển bấy nhiêu.

Xã hội hiện đại rất ít người mang tiền mặt, điều này khiến việc trộm cướp khó khăn hơn. Muốn cướp bắt buộc phải ép nạn nhân chuyển khoản qua mạng mới được.

Cho nên tên đầu trọc có hình xăm cũng không hạ sát thủ ngay mà bức đối phương chuyển khoản, nếu ở thành thị khác cho dù có chuyển khoản thành công thì sau đó chỉ cần báo cảnh sát là có thể lấy lại nhưng ở thành phố "Khư Hoa" không có cảnh sát, bị cướp thì lên trời mà đòi.

Thành phố này không có pháp luật tồn tại chỉ có cá lớn nuốt cá bé, tự mình đặt ra quy tắc.

- Hóa ra là cướp; biết thành phố Khư Hoa rồi loạn lắm rồi, nhưng không ngờ nhanh thế này, vừa xuống xe liền bị cướp. Haiz.

Giang Ly hơi nghiêng người, nhanh như thiểm điện thoát ra; thực ra qua tâm linh cảm ứng hắn đã phát hiện ra gã có ý đồ nhưng hắn muốn xem gã ta định làm gì, nếu là cướp thì không còn gì để nói nữa.

Bộp!

Hắn nghiêng người, đã vòng ra sau lưng gã kia, dùng cạnh bàn tay chém mạnh vào động mạch cổ gã.

Tên đầu trọc mềm nhũn, ngã xuống, cây côn điện rơi trên mặt đất, phát ra tiếng lạch cạch. Gã sao có thể là đối thủ của Giang Ly?

Sinh mệnh lực của Giang Ly đã tiếp cận 1, là cấp bậc huấn luyện viên trong quân đội; võ đạo cường hoành, một quyền nặng tới 800 kg, thân nhẹ như yến, linh hoạt như khí; trải qua một thời gian dài huấn luyện minh tướng, sự nhạy bén vượt qua người bình thường rất nhiều, có thể cảm giác nguy hiểm trước khi xảy ra.

Một chiêu đánh ngắt đối phương, Giang Ly thần sắc vừa động, vuốt ve đầu gã kia, cảm giác gã ta đang hô hấp, tiết tấu sinh mệnh, khẽ miết tay dường như tên đầu trọc này sắp tỉnh lại.

Hắn khẽ nói, âm thanh vô cùng nhu hòa: - Ngủ đi, ngủ đi Có phải anh đang rất mệt mỏi đúng không?

- Đúng vậy! Nghe giọng nói của Giang Ly, tên trọc trả lời một cách vô thức, mơ mơ màng màng, như người đang mê sảng.

- Quả nhiên thôi miên thành công. Giang Ly rất vui vẻ, nhớ đến việc quan trọng sau khi thôi miên: - Trong tài khoản của anh có bao nhiêu tiền?

- 8000. Tên trọc mơ màng trả lời.

- Vậy hãy chuyển khoản cho tôi nhanh lên. Giọng nói Giang Ly theo tiết tấu sinh mệnh của gã, rất thoải mái, chậm rãi: - Trước mặt anh đang có một cô gái rất xinh đẹp, anh cho cô ấy 8000 tình nguyện, cô ấy nguyện đi theo anh

- Không. Tên trọc lắc đầu thật mạnh, thân hình run rẩy:

- Đồ dê tiện, muốn 8000 sao, mẹ nó! Chết mẹ đi! Ai muốn tiền tao, tao lấy mạng thẳng đó!

Sau đó, gã tỉnh táo lại.

- Thôi miên thất bại à! Giang Ly lạnh lùng nhìn gã tỉnh lại, hẳn biết nếu kẻ bị thôi miên có thể phản kháng lại ý chí của mình thì đối phương sẽ thoát khỏi khống chế, tỉnh táo lại.

Đương nhiên là do tâm linh tu hành của hắn không đủ, nếu là Huyền Hồ có thể trực tiếp đánh tan ý chí đối phương, biến gã thành cái xác không hồn.

Xem ra, thuật thôi miên vẫn không đột phá được.

Tên trọc mờ mịt bị Giang Ly bắt lấy cổ họng, xiết mạnh, khiến gã không thể thở được, mặt đỏ bừng, chân tay giấy dựa.

- Đem toàn bộ tiền của mày chuyển cho tao bằng không tao lấy mạng thôi! Giang Ly không tiếp tục thôi miên nữa mà dùng bạo lực khiến đối phương khuất phục. Hắn thả lỏng một chút, tên trọc thở hổn hển đe dọa: - Tao là người của hội Tam Liên, mày còn dám cướp tao.

Giang Ly lại xiết mạnh cổ họng gã.

Tên trọc vô cùng sợ hãi, liên tục gật đầu, muốn mở miệng van xin nhưng chỉ phát ra những tiếng "Ồ Ồ".

Giang Ly thả lỏng cổ gã một chút:

- Chuyển nhanh lên, tao cho mày một cơ hội cuối cùng! Lần cuối nhớ lấy!

- Tôi chuyển, tôi chuyển. Tên trọc vội lấy Chip của mình ra dựa theo sai khiến của Giang Ly nói ra mật khẩu.

Tĩnh tĩnh!

8000 tinh nguyên chuyển vào tài khoản.

- Bây giờ có thể thả tôi đi không. Tên trọc đứng dậy.

Bịch! Giang Ly lại dùng cạnh bàn tay chém gã kia ngắt đi, lần này ra tay nặng hơn nhiều, chấn thương sọ não, biến gã ta thành kẻ ngu ngốc cũng không ngạc nhiên. Từ miệng tên trọc bọt mép sùi ra, như người bị động kinh, toàn thân gã run rẩy. Giang Ly xoay người rồi đi không thèm để ý tên cận kề này; gã kia đã không biết bao nhiêu lần cướp bóc rồi nếu pháp luật không trừng trị được gã thì Giang Ly không ngại làm anh hùng thay trời hành đạo, trừ hại cho dân.

Chạy nhanh ra khỏi trạm xe, cũng không có ai chú ý tới hắn bởi nơi đây là chỗ cướp bóc, giết người xảy ra còn nhiều hơn ăn cơm uống nước, chả ai rồi hỏi đi quán mấy chuyện không đâu?

Đi trên đường cái, Giang Ly hơi buồn cười, thôi miên còn không dễ bằng dùng nắm đấm.

- Cầu lớn đường phía bắc số 38? Chính là chỗ này!

Ra khỏi trạm xe, Giang Ly không bắt taxi mà lần theo bản đồ đi tìm chỗ cần đến. Taxi ở "Khư Hoa Thành" đều bị xã hội đen khống chế, không chừng sẽ trở thành nạn nhân cướp bóc, hoặc bị chở đi tới chỗ nào không biết; đã có rất nhiều cô gái ngồi trên taxi Khư Hoa Thành bị tã xé bắt đi, vô cùng thâm.

Trong thành thị người qua lại không ngừng nghỉ, Giang Ly chạy hết tốc lực sau hơn một giờ hẳn cũng tới dưới chân một tòa nhà cao hơn 50 tầng; tòa nhà này rất hoa lệ, xung quanh sạch sẽ thậm chí còn có đài phun nước; ở thành phố này mà có một nơi như thế thì ở phía sau phải có thế lực rất lớn chống lưng.

Lưu manh bốn phía, vô số dân xã hội đen, kẻ cướp không dám làm phiền.

Đây là một trong những "Chợ đen ngầm", nơi mua bán các loại thuốc cấm.

Trên đó ghi "cao ốc An Toàn".

Đây là một chợ đen ngầm được đánh giá rất có uy tín ở thành phố Khư Hoa này, nghe đồn là sản nghiệp của một lão đại trong quân đội chuyên buôn bán thuốc cấm ở khu Tĩnh an và ngoài để làm lợi bất chính.

Là một trong những thế lực lớn ở trong Khư Hoa Thành, đám xã hội đen muốn làm phiền chính là tự tìm đường chết.

- Tiên sinh, chào ngài, xin hỏi ngài muốn mua gì ạ?

Giang Ly vừa tới cửa, một nhân viên phục vụ xinh đẹp liền bước tới nhiệt tình tiếp đãi khác hẳn so với phong cách hắc ám, lạnh lẽo bên ngoài thành thị này; khiến người ta có cảm giác rất thân thiết.

- Tôi tới mua thuốc tiêm Siêu cấp protein tăng hoạt tính bạch cầu, ở trên mạng có giới thiệu về nó. Giang Ly đi thẳng vào vấn đề.

- Ô xin mời ngài theo tôi. Cô nhân viên xinh đẹp liền dẫn đường, một trăm ngàn tinh nguyên không phải là số tiền nhỏ, cũng là một vụ làm ăn tương đối lớn.

Theo sau cô gái Giang Ly đi lên lầu, ước chừng tới tầng thứ 20 thì xuất hiện một đại sảnh rộng 4, 5000 mét vuông. Tại đó có rất nhiều các bình thủy tinh, bên trong chứa các loại dược phẩm.

- Đây là Huyết sắc não hạch? Giang Ly nhìn thấy rất hưng phấn. Hắn thấy chỗ rất gần mình trưng bày một quả màu máu đỏ tươi to bằng nắm đấm, quả đó trông giống như đại não vậy.

Ở trên mạng hắn biết đây là một loại quả có hiệu dụng đặc thù.

Đây là quả của một thánh thụ ngoài hành tinh, nghe đồn nó là vật tổ của người thổ dân cổ xưa, họ hiến tế người sống, dùng máu tươi cho nó.

Sinh ra loại quả giống như hình đại não của người.

Nếu ăn loại quả kia, noron thần kinh sẽ nhảy vọt về chất, tinh thần lực tăng mạnh, vô cùng có ích với việc tu hành tâm linh.

Đáng tiếc, giá niêm yết của nó khiến Giang Ly chỉ biết ngóng nhìn "Năm triệu tinh nguyên".

Đánh chết hắn cũng không dám động vào.

Trừ nó ra, bên trong còn rất nhiều loại nước thuốc quý giá, giá niêm yết còn đắt hơn; Giang Ly nhìn thấy ba loại nước thuốc niêm yết giá hơn mười triệu tinh nguyên.

- Nước thuốc Gen cự tượng!

Đây là loại nước thuốc có thể thay đổi gen, là tinh hoa công nghệ của loài người; dùng gen của loài voi dung hợp với gen loài người, trải qua các công đoạn công nghệ gen mà thành. Loại nước thuốc này được tiêm trực tiếp vào cơ thể người, người sẽ được cường hóa, gen sẽ mang một phần đặc tính của loài voi. Trong vòng một năm sau khi tiêm, lực lượng sẽ tiếp cận một con voi.

Tuy nhiên loại nước thuốc gen này có tính phiêu lưu rất lớn, chỉ có 50% khả năng thành công.

Nếu tiêm vào thất bại sẽ hoàn toàn không có hiệu quả, mấy triệu tinh nguyên đổ xuống sông xuống biển không những thế còn có khả năng gây đột biến gen, nhẹ thì bại liệt nặng thì dẫn tới cái chết.

Tuy vậy, không ít các ông chủ siêu giàu cực khổ tu luyện mấy chục năm còn không bằng một lần tiêm vào; tính hấp dẫn quá lớn. Hơn nữa, họ không dùng thì có thể xuất ra để bồi dưỡng thuộc hạ.

Đùng thấy Giang Ly bây giờ có sinh mệnh lực 0.9, thực lực siêu quần nhưng gặp phải một người được tiêm loại gen này vào chỉ cần một đấm cũng đủ để hắn du lịch trên không một chuyến.

- Siêu cấp protein tăng hoạt tính tế bào ngài muốn ở đây. Cô nhân viên phục vụ đưa Giang Ly tới trước một quầy đặt bình thủy tinh, chỉ một dược phẩm màu xanh, được bảo quản trong ống nghiệm.

- Tiên sinh, ngài muốn bao nhiêu? Cô nhân viên nhìn Giang Ly một lần nữa, khá là ngạc nhiên; cô biết loại thuốc này rất tốt nhưng yêu cầu "Ngủ say" ở giai đoạn thứ ba mới có thể hấp thu.

Tu hành tâm linh ở cấp độ đó đều là cao thủ.

- Tôi mua một ống trước.

- Được, ngài chờ chút. Cô nhân viên lấy dược phẩm ra, mà Giang Ly bắt đầu chuyển khoản.

Thủ tục chuyển khoản rất nhanh, một tiếng "Tít, tít" một trăm ngàn tinh nguyên đã biến mất không chút tăm hơi khiến Giang Ly đau lòng một trận. Hắn vừa có một khoản tiền lớn giờ lại còn không mấy đồng sắp trở thành một người vô sản chính cống; nhưng nghĩ lại mua được loại thuốc này, sau đó tiêm vào bù lại thương tổn do Thai tức gây ra, thì tiềm năng sinh mệnh tăng rất lớn, điều đó rất đáng để tiêu.

- Được rồi!

Ống nghiệm màu xanh kia rốt cục cũng tới tay, Giang Ly nhìn sự kích động trong lòng nhanh chóng rời khỏi.

- Người anh em xin đợi chút.

Đúng lúc này, một người trung niên đi tới, ông ta rất có khí thế, chắc chắn là quản lý cao cấp của tập đoàn này. Ông ta tới trước mặt Giang Ly, nhìn hắn.

- A Giang Ly quay đầu nhìn ánh mắt ông ta, nghe tiếng nói của ông ta không ngờ mắt mình lại có chút mơ hồ.

Trúng phải thuật thôi miên!

Bạn đang đọc truyện *Đại Đế Tinh Hà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26

Tinh Hà Đại Đế

Tác giả: Mộng Nhập Thần Cơ

Chương 26: Tiêm vào

Nhóm dịch: VLPL

Nguồn: metruyen.com

Đây là lần thứ hai Giang Ly gặp phải thôi miên.

Lần đầu tiên là "Huyền Hồ", suýt chút nữa thì lấy mạng hắc hắc.

Nếu không nhờ có "Viên đá màu trắng ngà" thì lần đó cuộc đời hắc hắc đã chấm hết rồi. May mà trong họa lại gặp phúc, ngược lại nhờ có tinh thần lực của "Huyền Hồ" mà khám phá được một điều bí ẩn, học được chiêu "Tâm Linh Đại Đế Ấn".

Lần này hắc hắc lại gặp thôi miên.

Hắc hắc bây giờ không ngốc nghếch như ngày đó, lúc gặp phải thôi miên, ý thức bản năng trời dậy mạnh mẽ, tư duy nhạy bén, tế bào não lớn mạnh, huyết dịch, máu toàn thân như nổ tung, não kêu ong ong, hai mắt chỉ chớp một chớp đã tuôn ra ánh sao.

- Định thôi miên ta ư?

Giang Ly nhanh chóng tỉnh táo lại, hai mắt lấp lánh xuất thần.

- Tâm linh tu hành thật là hơn người.

Viên quản lý cao cấp trung tuổi kia thôi miên không thành công, ánh mắt có chút thay đổi: - Xem ra hắc em cũng đã từng luyện qua thuật thôi miên rồi phải không? Rất ít người có thể kháng cự thuật thôi miên của ta.

Người ngày nhất định là thôi miên sư sơ cấp, hơn nữa sinh mệnh lực chắc đạt khoảng 0.9.

- Hóa ra là đang thử dò xét. Tuy rằng trong lòng Giang Ly không thích chút nào, nhưng đây là địa bàn của đối phương, làm đình làm đám hoàn toàn không có lợi gì cả.

Hắc hắc biết rằng nếu như mình không chống đỡ nổi thuật thôi miên của đối phương thì bí mật gì cũng có thể tiết lộ.

- Không biết vị tiền sinh đây thử ta là có mục đích gì? Giọng điệu Giang Ly rất lạnh lùng.

- Chớ có hiểu lầm

Viên quản lý cao cấp trung tuổi vội vàng cười: - Tu vi tâm linh của người anh em mạnh như vậy, không biết có muốn kiếm tiền không? Tập đoàn An Toàn của chúng tôi đang tuyển thôi miên sư.

- Tuyển thôi miên sư sao?

Giang Ly đi tới chợ đêm, thứ nhất là để mua Siêu cấp Protein tăng cường sức mạnh, thứ hai là xem xem có cơ hội kiếm tiền hay không.

- Bao nhiêu tiền một tháng vậy? Công việc như thế nào. Trước tiên hắc hắc hỏi dò về chế độ đãi ngộ.

- Chế độ đãi ngộ thế nào còn phải xem thực lực của bản thân hắc hắc. Người quản lý cao cấp nói:

- Tại hạ họ Cao, tên Nhẫn. Không biết xưng hô với người anh em đây như thế nào cho phải?

- Giang Hòa. Giang Ly tất nhiên không dùng tên thật của mình.

Song, ý nghĩa của Ly cũng chính là Hòa.

Hắn liền bịa ra tên họ này.

- Nếu không ngần ngại, Giang tiên sinh có thể thể hiện một chút thực lực của mình được không? Cao Nhẫn vỗ tay một tiếng, lập tức sự chú ý của Giang Ly bị tiếng vỗ tay thu hút. Đối phương lại đang thể hiện thuật thôi miên.

Bất kể một động tác, một câu nói, một tiếng động, đều đang tiến hành thôi miên. Nếu như không phải bản thân Giang Ly tinh thông thuật thôi miên thì cũng đã bị mê hoặc rồi.

- Ta cũng chẳng có thực lực gì, không cần phải thể hiện gì đâu. Giang Ly xua xua tay, tỏ vẻ từ chối.

Tuy vậy, trong lúc hầnh xua tay, bàn tay nhẹ nhàng lắc lư như hoa trời rơi là tả, mờ mờ ảo ảo, bỗng chốc thu hút ánh mắt mọi người.

Đừng!

Cô phục vụ xinh đẹp ngã ngay tại chỗ, mềm nhũn người ra, lăn đùng ra đất ngủ.

Ngay cả Cao Nhẫn cũng cảm thấy ánh mắt mơ mơ màng màng, sắc mặt bỗng chốc thay đổi, rồi đột nhiên rống to: - Dừng lại!

Tiếng rống hùng hồn ấy gây chấn động kinh hoàng đến mức một quầy tử thủy tinh pha lê cũng có chút đong đưa lay động.

Giang Ly dừng tay!

Hắn cũng vô cùng xáo quyết, vừa mới nói là không thể hiện kỹ xảo thôi miên, kỳ thật lại đang lừa bịp kẻ khác. Trong lúc nói chuyện, hầnh tập trung toàn bộ tinh thần, trí óc phối hợp với thủ ấn tạo thành sức cuốn hút vô cùng mạnh.

Thôi miên sư, phải nắm bắt mọi cơ hội khiến người bị thôi miên khó lòng phòng bị.

Nếu nói cho đối phương biết lúc bấy giờ đang tiến hành thôi miên, vậy thì đối phương sẽ có có sự chống cự trong đầu, rất khó thành công.

Giang Ly học thuật thôi miên trên mạng, đọc nhanh như gió. Hắn xem vô số chương trình dạy học qua truyền hình, trong đó một chương trình kinh điển nhất đó là một thôi miên sư tiến hành thôi miên đối với một người có sự chống đối trong tư tưởng, thế nên làm thế nào cũng không thể thôi miên được.

Sau đó, thôi miên sư kia nói rằng ông ấy mệt rồi, muốn uống một cốc nước.

Người bị thôi miên tin là thật, liền nhìn thôi miên sư rót nước.

Kết quả là động tác rót nước ấy, với dòng nước nhỏ dài đều tách ra một đường đập vào cốc, người nọ nhìn đến ngây dại, vậy là đã bị thôi miên.

Trước tiên lừa bịp, khiến đối phương không hề đề phòng, loại bỏ tâm lý phòng bị là mảnh khóa quan trọng nhất của thôi miên sư.

- Quá là lợi hại!

Cao Nhẫn nhìn cô nhân viên phục vụ nằm dài trên mặt đất mà vẫn ngủ được, không hề bị tiếng gầm của y làm thức tỉnh. Thực tế tiếng gầm của y là vận dụng tiếng gầm của sư tử, đủ để đánh thức ý thức con người. Đòn cảnh tỉnh khiến đối phương hồi tỉnh trong tức khắc.

- Quá khen rồi.

Trên mặt Giang Ly lộ rõ nụ cười - Không biết bản lĩnh thôi miên của tôi thế nào?

- Cảnh giới này của hắn đã ở trình độ của thôi miên sư sơ cấp rồi đấy. Cao Nhẫn dường như phát hiện ra đại lục mới vậy: - Người anh em à, tôi thấy hầnh hoàn toàn có thể ký kết hợp đồng với tập đoàn An Toàn của chúng tôi, trở thành thôi miên sư hợp đồng.

- Rất vui được hợp tác với ông. Hiện giờ Giang Ly không muốn dây dưa nhiều thêm với Cao Nhẫn nữa, muốn trở về để mau chóng tiêm protein siêu cấp vào cơ thể, tăng cường sức mạnh.

- Vậy thì tốt quá, người anh em, đây là danh thiếp của tôi. Sau này có chuyện gì thì cứ trực tiếp liên hệ với tôi. Cao Nhẫn đưa tới một tấm danh thiếp.

Giang Ly nhận lấy, rồi quay lưng bước đi.

Đội Giang Ly rời khỏi, Cao Nhẫn rút ra một cây ngân châm, đâm thật sâu vào não của cô nhân viên phục vụ, châm cứu một lát cô ta mới tỉnh lại.

- Tổng giám đốc Cao, thuật thôi miên của người này thật là lợi hại. Cô nhân viên phục vụ sau khi tỉnh lại, trong lòng vẫn còn sợ hãi.

- Đúng là rất lợi hại, xuyết chút nữa thì tôi cũng trúng chiêu của hánh. Tập đoàn chúng ta cần những nhân tài như vậy. Hi vọng người này sớm liên lạc với tôi.

Cao Nhẫn nói.

- Vậy có cần điều tra người này không ạ? Cô nhân viên phục vụ vội vã nói.

- Không cần, quy tắc của chúng ta là bất kể khách hàng là người thế nào cũng không được can thiệp quá nhiều. Cao Nhẫn lắc đầu: - Phá hủy quy tắc này sẽ làm lỡ mất nhiều khách hàng lớn, đến lúc đó cấp trên điều tra ra, chúng ta cũng không chịu nổi tội đâu.

- Vâng! Cô nhân viên hoảng hốt.

- Tôi nghĩ người này sẽ đến tìm tôi thôi... Cao Nhẫn nói: - HánHấn có vẻ đang rất thiếu tiền.

Ra khỏi "cao ốc An Toàn", Giang Ly cảm thấy rất nhiều ánh mắt dường như nhìn chằm chằm vào hấn, y như cừ non bị bầy sói vây quanh vậy. Hán biết rằng có một vài thành viên trong hắc bang chuyên nằm vùng cửa ra vào "cao ốc An Toàn" để rình xem có ai đi ra là ngay lập tức lên kế hoạch cướp bóc.

Trên mạng từ lâu đã có bài post như vậy rồi.

Có công ty thành viên đến chợ đen mua thuốc cấm, lúc mua xong vừa mới bước ra cửa đã bị cướp mất.

Có điều Giang Ly đã sớm có chuẩn bị, đột nhiên thân thể chợt lóe lên, mấy lần lao vào trong một hẻm nhỏ đã trông thấy có tên cao to vây quanh, hấn tam quyền lừng bùng đánh gục đám côn đồ này, vài tên bỏ chạy, còn những tên thoát khỏi sự truy đuổi thì chạy nhanh như thoi đưa đến khi tới bên trong một tòa nhà bỏ hoang mới bình tĩnh trở lại.

Ở trên mạng, hấn từng nghiên cứu qua về đường lối chạy trốn.

Rất nhiều tòa nhà bỏ hoang ở thành Hoa Khư không một bóng người, đều là những tòa nhà còn sót lại của một trăm năm trước, rất thích hợp để ẩn náu.

Hấn phải tiến hành tiêm ở chỗ này.

Bởi vì protein là thuốc cấm, nếu đem về sẽ bị coi là phạm pháp, một khi bị điều tra ra sẽ phải ngồi tù. Tất nhiên những tội phạm buôn bán thuốc cấm có đường của họ, có thể mang đến thành phố khác, nhưng Giang Ly thì không có con đường này, thậm chí ngay cả xe lửa hấn cũng không lên nổi nữa.

Trên xe lửa từ thành Khư Hoa về thành Tinh Hoa, việc kiểm tra vô cùng nghiêm ngặt.

Xuống khỏi xe lửa lại là một thế giới khác.

Vì vậy, cách duy nhất của hấn chỉ có tiến hành tiêm ở trong thành Khư Hoa mà thôi.

- Kiểm tra một chút xem thuốc này có phải là hàng thật không? Tránh mua phải hàng thuốc giả thì lỗ vốn. Xem trên mạng thì thấy tập đoàn An Toàn rất lớn, không đến mức dùng thuốc giả đi lừa người khác, uy tín chợ đen cũng không hề tồi. Giang Ly vẫn không yên tâm, cầm ống thuốc màu xanh ngọc ra quan sát tỉ mỉ.

Hấn cẩn thận rót ra một ít, sau đó dùng máy tính chụp ảnh, vận dụng kính hiển vi Inte có thể cho ra kết quả điều tra sơ bộ.

Khoa học kỹ thuật phát triển đến ngày hôm nay, chỉ cần có một con chip quang là có thể thay thế rất nhiều việc, ảnh do quang não chụp ra thậm chí có thể tải lên mạng tiến hành phân tích khoa học. Có trang web đặc biệt này, chỉ thu một chút phí đương nhiên không thể dùng cho nghiên cứu khoa học, song phân biệt thật giả thì cũng tạm ổn.

Chỉ một lát sau, trên mạng đã hiển thị kết quả phân tử, còn có phân biệt thật giả. Protein siêu cấp là hàng thật.

- Hy vọng lần này có thể hấp thụ một cách tốt đẹp. Ngẫm nghĩ một lát, sau khi tìm hiểu kĩ công dụng của ống thuốc protein siêu cấp này và đợi cho nội tâm hoàn toàn bình tĩnh trở lại thì hấn mới bắt đầu tiêm.

Xoẹt!

Một cây kim châm xuống!

Nhìn ống dịch thể chậm rãi chảy vào bên trong tĩnh mạch, Giang Ly dường như ngay lập tức cảm thấy giống như nhảy vào miệng núi lửa vậy, tim đập nhanh gấp 10 lần! Đứng đờ đờ, y như đánh trống vậy, huyết mạch tựa như to lên một vòng, hiện thực mơ hồ, dường như trong cơ thể có thể có một dòng thạch nham sắp phun trào ra ngoài.

Hấn như muốn xé nát tất cả mọi thứ trước mặt mình.

- Bình tĩnh, bình tĩnh lại... Lúc đó hấn mới biết tác dụng của thuốc này mạnh đến cỡ nào. Thảo nào người bình thường không thể sử dụng. Mọi nỗ lực của hấn để giữ cho mình tỉnh táo, giữ nội tâm bình tĩnh, huyết dịch lưu thông chậm rãi đều chẳng có ích gì, cơ thể cứ cựa quậy không chịu bị khống chế.

Dược lực của protein siêu cấp thật quá kinh khủng.

Làm thế nào cũng không an tĩnh được, so với bất kỳ loại thuốc kích thích nào đều mạnh hơn mấy chục lần!

Sau khi tiêm vào người, huyết mạch sôi trào, Giang Ly cảm thấy tim mình như sắp nổ tung rồi, huyết quản cũng muốn nổ tung, não nộ như có một thứ gì bên trong nổ tung, kêu ong ong.

Hắn lập tức tiến vào ngủ say.

Quả nhiên mỗi một tế bào giống như có sinh mạng hoan hô nhảy nhót, cuối cùng cũng được ăn một bữa no nê.

Sự xâm nhập của một ống protein siêu cấp khiến cho Giang Ly thay da đổi thịt.

Đầu tiên, hình thể hắn dần dần được bồi đắp đến hoàn mỹ, cả người giống như một cái túi da, hít vào thở ra. Mỗi lần hít thở như vậy đều mang theo một lượng lớn luồng không khí, toàn thân cảm thấy một loại phản lực của xe thể thao siêu cấp.

Bất kể là ai đều cảm thấy hắn giống như siêu nhân vậy.

Nghe đồn, vào thời đại quốc gia hai trăm năm trước, có cao thủ võ học siêu cấp luyện hít thở bên bờ biển mà có thể thổi sóng biển cuộn trở lại. Giang Ly luôn cho đó là tin đồn, song nhìn trạng thái cơ thể mình hiện giờ mới cảm thấy chắc là có thật.

Cứ như vậy toàn bộ hiệu lực mạnh mẽ của thuốc protein siêu cấp đều hòa tan vào trong tế bào, đồng thời tiến hành ưu hóa và cải tạo tiềm năng sinh mệnh của hắn.

Tế bào cự quây, bắt đầu biến đổi cơ năng của toàn thân Giang Ly.

Tế bào khắp cơ thể cứ kè hấu ăn, giữa lúc tế bào hoan hô nhảy nhót đều trở nên vô cùng cuồng tráng, đặc biệt là tế bào não trong lúc xoay chuyển điên cuồng khiến mi của hắn tựa như bị thứ gì gần giống với viên kim cương ngưng tụ lại.

Đã vài giờ đồng hồ trôi qua, hắn đã tỉnh lại, nhẹ nhàng thở ra, chỉ cảm thấy tinh lực no đủ, toàn bộ tổn thương do Thai Túc gây nên trước kia đều đã được bù đắp.

Đây là một loại trực giác, bởi vì Giang Ly kiểm tra toàn thân "bên trong" phát hiện tất cả các cơ quan, không có mùi vị trong yếu ngoài mạnh

Trước kia, hắn dù biết rằng bản thân hùng mạnh song hương vị trong yếu ngoài mạnh ở sâu trong tâm linh đều không thấy. Đây rõ ràng là tiềm năng sinh mệnh bị hao tổn, không sống được bao lâu nữa.

Hiện tại rốt cục cũng đã bắt đầu khôi phục rồi.

Có điều hiện giờ Giang Ly không dám thử Thai Túc, cảnh giới của thứ này hoàn toàn không phải là điều mà mình có thể chịu đựng được trong lúc này.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đế Tinh Hà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27

Tinh Hà Đại Đế

Tác giả: Mộng Nhập Thần Cơ

Chương 27: Thể năng tăng cường

Nhóm dịch: VLPL

Nguồn: metruyen.com

- Xem thể năng của mình có thể đến mức nào?

Giang Ly nắm tay. Bùm bùm!

Gân cốt trên cơ thể hơi chấn động, sinh ra một dòng khí lưu, thứ gì đó giống như cương khí.

Hắn xuất ra một quyền nhẹ nhàng, một dòng bạo khí liên tiếp từ nắm tay chạy lên cánh tay trước rồi lan khắp toàn thân. Sức lực cương nhu đầy đủ, nhìn qua có vẻ nhẹ nhàng bằng quơ, nhưng thực ra lại sấm vang chớp giật.

- Ôi trời... thể năng của mình...

Giang Ly ngơ ngác nhìn đôi tay của mình, cảm thấy trong lúc hít thở đều sản sinh một luồng khí mạnh mẽ trong lục phủ ngũ tạng, cánh tay bóng loáng trắng nõn, không một tí vết. Tuy nhiên chỉ hơi dùng sức một chút là cả cánh tay to ra tức khắc, da thịt chi chít chằng chịt bày thành lưới sắt, y như "người không lồ sắt thép".

Hắn ta có cảm giác là một vách tường xi măng giống như bã đậu xuyên qua cánh tay của mình.

Hắn ta vừa mới minh tường một chút thì lập tức ở sâu bên trong não hình ảnh "Não Vũ Trụ" dường như lại hiện ra rõ ràng, hiện giờ hắn gần như có thể trông thấy trong lúc các tinh cầu lấp lánh, trên mặt còn có một thế giới lạ lùng, cả quá trình minh tường bắt đầu từ vĩ mô đi về vi mô.

Ban đầu hắn đương ở trong mộng, trong viên đá trắng ngà hiển hiện ra hình ảnh "Não Vũ Trụ", vô cùng tinh xảo, hàng nghìn tỷ tinh cầu giữa lúc lấp lánh vẫn có muôn vàn biến đổi, cả một đại não quần tinh liên tục chuyển động, nếu như tốc độ nhanh một chút nữa sẽ khiến Giang Ly hoa mắt chóng mặt, cháy cả màu mũi và các tế bào não bị hao tổn.

Thế nhưng hiện tại, hắn minh tường quỹ đạo mà đại não quần tinh kia liên tiếp lấp lánh càng lúc càng nhanh, ngoài biểu hiện hoa mắt chóng mặt ra thì không hề chảy máu mũi.

Đó là kết quả của tế bào não mạnh lên.

Thậm chí, trong lúc minh tường quần tinh lấp lánh, hắn ta còn tỏa ra mùi vị thơm lửa tư duy.

Vù!

Hắn ta vừa mới suy nghĩ một chút, cả cơ thể chạy ra ngoài, nhẹ nhàng rơi xuống ban công. Phía dưới là một công trường bỏ hoang vài chục mét khiến người ta lao đảo muốn ngã.

Song hắn ta đâu có bận tâm, bởi vì căn bản không sợ độ cao.

Thân thể dường như phụ thuộc vào sự kiểm soát của ý nghĩ, muốn làm thế nào thì làm.

Rầm rầm rầm rầm...

Hắn ta luyện tập "Quân thể thứ bạo quyền" giữa công trường bỏ hoang ấy. Đó là quyền pháp đơn giản nhất, lực sát thương mạnh nhất để khảo nghiệm thể năng. Hiện giờ bước chân hắn ta xê dịch, mỗi một quyền đều phát ra tiếng nổ đùng đùng.

Âm thanh nổ đùng đùng có thể điều khiển theo ý muốn, thích nhỏ thì nhỏ, thích to liền to. Đây là lực khổng chế nhẹ nhàng như thường, quả là xử lý việc khó một cách dễ dàng.

Trước kia, hắn ta nhất định phải phóng toàn lực ra mới có thể làm nổ vang dữ dội, còn hiện tại chỉ cần một quyền nhẹ nhàng, cánh tay khê cử động là khí nổ lia lịa.

- Một...mười bảy.... hai mươi năm... ba mươi sáu...

Liên tục xuất kích, tới khi đánh tới cái thứ 36, hắn ta mới cảm thấy hơi thở dốc, mới dừng lại.

Trước khi tiêm protein siêu cấp vào, nhiều nhất hắn ta cũng chỉ xuất ra được 18 bạo, vậy mà giờ đây lại đánh xuất được đến 36 bạo, quả là kỳ tích. Xem ra uy lực của một ống protein quả nhiên là phi phàm, khoản tiền lớn hàng trăm nghìn Tinh Nguyên quả nhiên không lãng phí.

- Lợi hại! Cũng không biết quyền lực hiện giờ của mình đạt đến bao nhiêu rồi nữa? 1 tấn chẳng? Giang Ly phải tìm cơ hội thử xem sao, hiện giờ hắn ta hoàn toàn tự tin có thể chiến thắng bất kì ai.

Hắn biết rằng sinh mệnh lực của bản thân nhất định là đạt đến 1 rồi.

Răng rắc!

Tiền tay nhặt một viên đá cuội cứng chắc lên, Giang Ly dùng Long Trảo Đại Cầm Nã thử nắm lại một chút, viên đá cuội vỡ tan, véo thêm vài nhát liền trở thành mảnh vụn.

Kết án!

Hắn bắt đầu kết Tâm Linh Đại Đế Ấn, mới vừa động một cái tốc độ tay gần như gia tăng gấp đôi, hơi lóe một chút ngón tay liền đưa hai mươi ba mươi lượt, trong lúc làm cho người ta hoa mắt chóng mặt thì luồng không khí mang theo âm thanh cũng gào thét mà theo tới.

- Tế bào não của mình đã được tăng cường, có thể mình tương Nãi Vũ Trụ, thuật thôi miên có thể sẽ tiến thêm một bước nữa, thử xem có thể thôi miên những tên côn đồ ở thành Khư Hoa hay không?

Giang Ly nhẹ nhàng xuống lầu.

Trong một con ngõ nhỏ.

Giang Ly bị ba tên cao to sấm mình bao vây

- Oắt con, ngoan ngoãn mà đưa tiền cho bọn tao, nếu không tao đành phải cắt nội tạng của mày bán lấy tiền thôi. Một tên cao to đầu trọc vỗ vỗ con dao sắc bén trong tay.

- Tụi bay còn làm cả cái việc cắt nội tạng đem bán cho người khác sao? Sắc mặt Giang Ly bỗng thay đổi.

Hắn vừa chạy tán loạn trên khắp các đường lớn ngõ nhỏ đương nhiên thu hút sự chú ý của một vài tên côn đồ. Ngay sau đó hắn bị bọn côn đồ chặn lại trong ngõ nhỏ.

- Không sai, mấy ngày trước bọn tao đã cắt của mấy người từ nơi khác đến, ha ha... được không ít tiền đâu. Một tên cao to cười dữ tợn.

- Nằm xuống! Giang Ly đột nhiên lay động một hồi. - Có phải các người cảm thấy rất choáng váng không? Các người đều uống say cả rồi, cần phải ngủ một giấc thật say...

Tay của hắn ta tựa như hoa tuyết đua nhau rơi xuống, ngay lập tức ba tên to cao lão đảo siêu vẹo tựa như say rượu.

Giang Ly trông thấy một tên côn đồ có vẻ là đại ca trong số bọn họ tập trung tinh thần cao độ - Tỉnh dậy!

Tên côn đồ quậy người một cái, đứng dậy như cái xác không hồn, hai mắt ngơ ngác đờ đẫn.

Âm thanh của Giang Ly tràn đầy mê hoặc, cứ chốc chốc lại lắc lư tay càng làm tăng thêm sức cuốn hút: - Mày hại nhiều người như vậy, có phải cảm thấy mình đã gây ra nghiệp chướng nặng nề hay không? Chỉ cần mày nộp ra chỗ tiền có được do sát hại sinh mạng người khác mới có thể bù đắp tội lỗi...

- Quyền tiền của tao sao...

Tên cao to sấm mình mơ mơ màng màng nói, thân thể đang vùng vẫy: - Không... Ông đây cướp đồ thì có tội gì chứ, ông đây chỉ cần tiền, ai đòi lấy tiền của ông, ông mày sẽ khiến kẻ đó phải chết.

Tiềm thức của y phản kháng mãnh liệt.

- Hừ? Giang Ly không ngờ đối phương lại vẫn có thể phản kháng, ham muốn tiền của lớn hơn tất cả khiến y không ngại giết người phóng hỏa. Đối với hạng người này, muốn thôi miên không chế hành động của y vô cùng gian nan, thôi miên sư phải làm việc mà đối phương không chịu làm, tiềm thức vẫn có thể phản kháng dẫn đến thôi miên thất bại.

- Tao là đại ca của mày, mau nộp tiền ra đây, nếu không bọn mày sẽ rất thảm.

Ngữ khí của Giang Ly bỗng thay đổi, hung ác vô cùng. Đó cũng là kỹ xảo của thôi miên sư, tùy cơ ứng biến, phá giải sự đề phòng trong tiềm thức của đối phương.

- Không... đại ca. Anh không thể làm vậy được. Khó khăn lắm em mới gom góp được một chút tiền này... Tên cao to sấm mình này mơ mơ màng màng bắt đầu cầu xin, có vẻ rất kiêng dè đại ca của y.

- Nói ít thôi, mau cắt cổ của hắn cho tao! Giang Ly lại hung tợn nói.

- Đừng, đừng mà đại ca! Em nộp tiền cho anh, em nộp cho anh mà... Tên cao to toàn thân run rẩy, rồi lấy ra một con Chíp.

- Mau chuyển tiền đi, tài khoản là ... Giang Ly đọc ra một tài khoản vô danh, tránh bị người khác điều tra ra, với tài khoản vô danh chỉ cần có mật mã là có thể rút tiền.

Tên cao to xăm mình kia dưới tác dụng của thuật thôi miên, leng keng chuyển hết tiền mình có sang tài khoản khác.

- Mười ngàn Tỉnh Nguyên được chuyển đến.

Trông thấy trên tài khoản của tên cao to xăm mình kia có những mười nghìn Tỉnh Nguyên,, Giang Ly kinh ngạc, có điều sau đó hắn ta biết được đây là một tiểu đầu mục, rất có thể là tiền bạc của toàn bộ băng nhóm.

Sau khi tiền chuyển đến tài khoản, hai mắt hắn ta lại phát ra ánh sao lần nữa:

- Nhớ lấy chuyện này, người đến con ngõ này rồi đột nhiên ngủ một giấc, sau đó tất cả tiền bạc đều bị Hacker trên mạng cướp sạch...
- Rồi... Em ngủ một giấc, tất cả tiền bạc biến mất một cách kì lạ, bị hacker trên mạng cướp mất... Tên cao to nhắc đi nhắc lại lời của Giang Ly.
- Ngủ đi, ngủ đi... Giọng điệu của Giang Ly lại một lần nữa êm ái nhẹ nhàng, tên cao to kia ngã xuống.

Hắn nhanh như bay rời khỏi nơi đây.

Theo tiến trình thôi miên, sau khi tên cao to tỉnh lại thì hoàn toàn không còn nhớ gì nữa.

Vù vù...

Trong một con ngõ không bóng người khác, Giang Ly thở hỗn hạo hỗn hạo, từng giọt mồ hôi cuộn cuộn lăn xuống cứ như thể vừa chiến đấu một trận sinh tử vậy.

Sau khi chắc chắn đã được an toàn, hắn ta tiến vào ngủ say để nghỉ ngơi.

30 phút sau, hắn hồi phục lại tinh thần.

- Tiêu hao sinh lực do thuật thôi miên thật ghê gớm, trí óc hao tổn nghiêm trọng. Đây là đánh cược tinh thần mà Giang Ly hồi tưởng lại cảnh ban nãy thôi miên tên cao to xâm mình kia khiến y chủ động lấy thẻ ra chuyển tiền, thế mới thấy thuật thôi miên này gây tổn hại tinh thần người khác thì nhất định cũng có tác dụng phụ không hề nhỏ với chính mình.

May mà hiện giờ thẻ năng tế bào não đều đã tăng thêm.

Thuật thôi miên này không những không tổn hại thần kinh của hắn ta mà ngược lại còn là một loại hình rèn luyện nữa.

- Thôi bỏ đi, nên quay về thì hơn. Mặc dù thuật thôi miên có thể kiếm tiền nơi này, song lại quá nguy hiểm. Ngộ nhờ gặp phải bọn cướp có súng cùng xông lên thì thân xác mình cũng chỉ có kết cục giống "Huyền Hồ" mà thôi.

Ba giờ sau, Giang Ly từ trong xe bay bước ra, trông thành phố trước mắt sạch sẽ ngăn nắp, người qua người lại đều chú ý giữ gìn trật tự, bên trong nhà ga cảnh sát tuần tra nghiêm ngặt, mắt chăm chăm theo dõi bất kì một nhân vật khả nghi nào, khi xuất bến thậm chí còn phải quét thẻ, kiểm chứng thân phận nữa.

Hắn ta đã cảm thấy mình đã được an toàn.

Cũng may là bản thân không đem thuốc cấm đến thành phố Tinh Hoa, nếu không thì tầng tầng lớp lớp kiểm tra như vậy chắc chắn sẽ bị lộ tẩy hành vi phạm pháp và bị bắt bỏ tù.

- Đợi tu luyện viên thâm toàn bộ, mình nhất định sẽ lại đến nơi đây rèn luyện. Giang Ly nhìn trên thẻ đã có gần hai mươi nghìn Tinh Nguyên mà thỏa mãn trong lòng.

Ban nãy hắn ta thôi miên mấy tên lưu manh còn đồ khiến bọn họ phải rút tiền ra chuyển khoản, thu hoạch cũng gọi là tương đối. Mười tám nghìn Tinh Nguyên đã tới tay.

Hắn thực sự muốn kiếm một khoản lớn

Trong thành Khư Hoa có rất nhiều tên côn đồ đều là đại phú hào cả, không thiếu gì những nhân vật có tài sản lên đến hàng triệu hay chục triệu. Có điều có thể tồn tại ở nơi đây đều là những kẻ có thực lực vô cùng hùng mạnh, vốn dĩ không thể nào thôi miên được. Hơn nữa bên cạnh mỗi người bọn họ đều có một lượng lớn vệ sĩ bảo vệ nghiêm ngặt, Giang Ly không có cách nào tiếp cận được.

Những kẻ này ai nấy đều tay nhuộm máu, lấy tiền của bọn họ không hề cảm thấy áy náy chút nào.

Lúc Giang Ly về đến nhà thì trời đã chạng vạng tối.

Em gái tan học cũng đã về tới nhà, em trai Giang Đào mỗi tối đều ở lại trường luyện tập tới rất muộn, thậm chí có lần còn không về nhà. Vì thế Giang Ly và em gái phải đợi bố mẹ về nấu cơm.

- Em này, gần đây anh có kiếm được ít tiền, cho em một ít tiêu vặt. Giang Ly đưa cho Giang Huyền ba nghìn Tinh Nguyên.

- Anh, anh lấy đâu ra nhiều tiền như vậy? Giang Huyền suyt chút nữa thì nhảy căng lên - Lẽ nào phát tài rồi hả?

- Gần đây anh thôi miên chữa bệnh cho người ta nên kiếm được chút tiền.

Giang Ly nói - Gần đây thực lực của em tiến bộ thế nào rồi?

- Em phải mua thuốc bổ nhiều một chút, phải luyện tập thân thể. Sắp thi học kỳ rồi, sinh mệnh lực của em nhất định phải đạt 0.8 thì mới có thể đứng đầu

trong danh sách lớp được. Giang Huyền tràn đầy tự tin nói: - Đúng rồi anh à, kì thi cuối kỳ lần này có thể coi là cuộc thi quan trọng nhất của trường anh, nghe nói là sẽ dựa vào thành tích thi cuối kỳ để tiến hành bồi dưỡng trọng điểm. Nếu lần này anh có thể thi đỗ vào lớp trọng điểm vậy thì quả thực là rất cừ đấy.

- Yên tâm, anh nhất định sẽ làm được. Giang Ly cười cười.

Hắn ta hiện tại có thể cạnh tranh với bất kì cao thủ nào trong trường.

- Lại đây, em đã học được những quyền pháp gì rồi, để anh chỉ cho em. Giang Ly vỗ vỗ tay: - Nếu kì thi cuối kỳ này em có thể đạt được kết quả tốt, anh sẽ lại thưởng cho em 5000 Tỉnh Nguyên.

- Tốt quá tốt quá rồi! Giang Huyền vỗ tay.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đế Tinh Hà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28

Tinh Hà Đại Đế

Tác giả: Mộng Nhập Thần Cơ

Chương 28: Bị điều tra

Nhóm dịch: VLPL

Nguồn: metruyen.com

Giang Huyền bắt đầu vỗ tay, cô bé đứng đứng tư thế, luyện tập quyền pháp từng chiêu từng thức, là "Cầm địch cách sát quyền" một bộ thể thuật cấp D.

- Bộ Cầm địch cách sát quyền này chú trọng bắt tóm, động tác ổn định, chính xác và tàn nhẫn. Tuy nhiên độ cong và tính hàm súc mang theo trong đó cũng tương đối ổn. Em xem này chiêu Phong hầu tòa nã, lúc cong tay thì vai phải nhún xuống vạch ra một đường cong, hình bầu dục va chạm, như vậy mới có thể mang theo lực quay tròn, một trào tóm gọn

Giang Ly ngay lập tức chỉ ra thiếu sót của em gái.

Hắn biểu diễn môn võ thuật này có vận dụng một vài kỹ xảo của "Giáo cốt hồi toàn sát".

Quả nhiên, Giang Huyền tu luyện dưới sự hướng dẫn của hắn, uy lực đã lớn mạnh hơn rất nhiều, mỗi một chiêu thức đều suôn sẻ, không giống như trước đây cứ đi một mạch. Như vậy khoảng trống xoay xở giữa hai chiêu thức lớn hơn khá nhiều, càng khiến cho cơ thể thêm linh hoạt.

Cùng lúc đó, tại một tòa biệt thự vùng ngoại ô.

Này!

Trịnh Văn Băng đang tu luyện quyền pháp, cùng tu luyện với gã ta là một người trung tuổi khoác trên mình một bộ quần áo kiểu Hoa cổ xưa, rõ ràng là một thầy dạy võ.

Hai người độ sức kịch liệt, Trịnh Văn Băng tấn công mạnh mẽ phi thường, chiêu nào cũng sắc bén, chiêu đang thể hiện là "Côn Thạch Quyền" - một môn thể thuật cấp D.

Song người trung niên thì lại tự do, bất luận quyền pháp của Trịnh Văn Băng có mạnh mẽ đến đâu, chỉ cần va vào cú đâm của y là liền quay tit, hoàn toàn không dính trên thân thể.

Cuối cùng Trịnh Văn Băng cũng sức cùng lực kiệt nên dừng lại, mồ hôi rơi như mưa.

- Vương sư phụ, tôi không ổn rồi. Gã thở hắt hắt.

- Thể chất yếu quá, muốn nâng cao sinh mệnh lực lên tới 1 trong một khoảng thời gian ngắn, trừ khi phải xuất hiện kì tích. Vương sư phụ nói: - Vương

Đạo Vinh tôi cũng không có cách nào khiến cậu một bước lên trời.

- Vương sư phụ, bố em đã tốn rất nhiều tiền để mời thầy giáo võ thuật như thầy, còn nhờ thầy dạy cho em phương pháp tu luyện hiệu quả nhất nữa. Bằng mọi giá em nhất định nâng cao sinh mệnh lực của mình lên 1 trong kì thi cuối kỳ này. Trịnh Văn Băng nghiêng răng nghiêng lợi.

- Không có khả năng này đâu, thời gian quá ngắn. Vương Đạo Vinh lắc đầu nguây nguẩy: - Vương gia của chúng ta là gia đình nhà võ từ xưa, bắt đầu từ thời nước Hoa Hạ đến thời đại Tinh Không bây giờ, hiểu biết về võ học võ cùng thấu đáo, bất luận là công pháp gì thì trò đều phải tự mình lĩnh hội, trừ phi tính từ thời điểm này trò đã tiến vào Ngũ say giai đoạn 2 rồi! Nếu không thì cho dù có ăn bất kì loại thuốc bổ siêu cấp gì đi chăng nữa thì cơ thể cũng không thể hấp thụ được, ngược lại dinh dưỡng vẫn dư thừa.

- Chẳng lẽ không có cách nào sao?

- Chỉ có thể dựa vào hàng phục tâm viên của bản thân mà thôi. Tuy nhiên ở chỗ ta có một bí kíp tu luyện tâm linh cổ xưa của Vương Gia có thể dạy cho trò. Vương Đạo Vinh chấp hai tay ra đằng sau, vô cùng dứt khoát, tuyệt đối không phải là hạng người rảnh rang.

- Được ạ! Trịnh Văn Băng mừng rỡ. Cùng đúng lúc đó điện thoại reo lên, gã vừa ấn một cái thì xuất hiện một người:

- Anh Băng, chuyện anh nhờ chúng tôi điều tra đều đã rõ cả rồi, sự việc đã giải quyết ổn thỏa. Có điều tên Giang Ly đó lại là công dân một sao.

- Cái gì? Công dân một sao ư? Rốt cuộc chuyện là như thế nào? Sao đột nhiên nó lại trở thành thân phận như vậy chứ? Trịnh Văn Băng mặt mũi cau có cả lại.

- Hình như tên tiểu tử đó tham gia một vụ điều tra của phòng cảnh sát, lại có công trong việc tóm được hội viên của tổ chức phục quốc Huyền Hồ nên phòng cảnh sát đã phong tặng cho hắn ta công lao to lớn.

- Công dân một sao thì làm sao mà đối phó nổi? Vậy bố mẹ của nó thì sao? Trịnh Văn Băng hùng hục hổ hổ vung cánh tay lên phát ra tiếng nổ: - Điều tao cần bây giờ là đối phó với bố mẹ nó để uy hiếp nó.

- Bố mẹ của nó thì rất dễ đối phó, em đang làm giả sổ sách, trong ngày hôm nay có thể trực tiếp vu cáo bố mẹ hắn là tội phạm kinh tế rồi bắt giữ. Bây giờ đến phòng cảnh sát tố cáo, họ đã bắt đầu tiến hành điều tra rồi, đến lúc đó uy hiếp hai anh em chúng nó thật là dễ như trở bàn tay. Nhân tiện em cũng đã liên hệ với chợ đen ở thành Khư Hoa xem xem ông chủ ở chợ đen có muốn trực tiếp đem hai anh em của chúng qua đó bán mạng cho chúng ta không.

- Không tồi chút nào!

Trịnh Văn Băng cười sáng sủa lên:

- Chú em, cậu thật sự đem đến cho anh tin tốt lành đấy.

- Tất nhiên, hiện giờ anh có thể gọi điện cho hai anh em Giang Đào, Giang Ly rồi. Em nghĩ phòng cảnh sát đã bắt đầu triệu tập bố mẹ bọn chúng rồi. Sinh mệnh lực hai anh em nó đều rất mạnh, ông chủ chợ đen cũng rất thích. Âm thanh trong điện thoại cũng thật nham hiểm.

- Ha ha ha... Trịnh Văn Băng cúp điện thoại. - Giang Ly, Giang Đào, hai anh em nhà nguoi chết chắc rồi. Đương nhiên tao không thể để chúng mày chết được, tụi mày đánh giỏi như vậy, làm công cụ kiếm tiền cho tao vẫn còn được.

- Huyền Hồ?

Wong Đạo Vinh không chú ý đến tình tiết nhỏ này, có điều nghe thấy hai chữ Huyền Hồ này, ánh mắt y chợt lóe lên.

- Thành viên của tổ chức phục quốc khác sao...

Trong nhà, một bộ quyền pháp đã được học xong, Giang Huyền dừng lại, nhìn bầu trời bên ngoài toàn một màu đen, không khỏi sửng sốt: - Sao bố mẹ mãi vẫn chưa về nhỉ?

- Ừm nhỉ, như mọi khi thì giờ này bố mẹ phải về rồi mới đúng chứ. Giang Ly cũng nhíu mày.

Giang Ly có một dự cảm không tốt.

Tâm linh của hắn rất linh nghiệm.

Thai tức trong một thời gian dài không những có thể phát triển tế bào cơ thể người mà thậm chí còn có thể khai phá giác quan thứ sáu của não.

Leng keng, leng keng...

Chuông cửa reo lên.

- Bố mẹ về rồi! Cô em gái Giang Huyền hết sức phấn khởi ra mở cửa.

Nhưng khi cửa mở ra lại xuất hiện vài viên cảnh sát mặc cảnh phục, mặt mày không chút cảm xúc

- Đây là nhà Giang Chấn Đông phải không?

- Vâng ạ. Giang Ly bước ra thấy sắc mặt em gái bỗng trắng bệch.

- Cậu là con của Giang Chấn Đông? Một viên cảnh sát lấy một tờ giấy ra.

- Đúng ạ. Giang Ly vẫn cố gắng giữ tỉnh táo.

- Bố mẹ cậu bị tình nghi có dính líu đến tham ô tài sản của công ty, hiện giờ đã bị cảnh sát điều tra. Theo quy định sẽ tạm giam trong vòng 15 ngày và tiến hành điều tra hành vi phạm tội của họ trong khoảng thời gian này.

Một viên cảnh sát đưa tờ giấy cho Giang Ly, đó là lệnh điều tra.

- Không... Giang Huyền hét âm lên.

- Không sao đâu em, đừng kích động. Giang Ly kéo em gái vào trong. - Thật xin lỗi, em gái tôi còn chưa trưởng thành, cảm xúc bị kích động, theo quy định cũng không bị tính là can thiệp tư pháp chứ.

- Điều này không tính. Vài viên cảnh sát nhìn thấy hấn bình tĩnh như vậy liền gật đầu, trong đó một người nói: - Không bị coi là can thiệp tư pháp, lệnh điều tra chúng tôi đã đưa đến rồi, các cô cậu có thể mời luật sư, xin gặp nghi phạm. Có điều đừng có làm gì can thiệp đến tư pháp. Môn pháp luật các cô cậu chắc là đều đã học qua hết rồi, hơn nữa hiện giờ mới chỉ đang điều tra, có tội hay không còn phải chờ kết quả điều tra nữa.

- Được rồi, tôi đã hiểu. Giang Ly đưa mắt nhìn theo những người này rồi đi, hấn bình tĩnh trở lại.

- Anh à, làm thế nào bây giờ? Bố mẹ chúng ta không thể làm những việc như vậy được. Nhất định là bị vu khống, làm sao bây giờ? Giang Huyền khóc âm ỉ. - Gọi điện thoại cho anh hai đi, anh ấy nhất định có cách.

- Không! Ánh mắt Giang Ly lóe sáng

- Không thể gọi điện cho em hai được, tình hình nó rất dễ kích động, nhờ làm chuyện gì đại dột thì cũng chẳng được ích gì. Anh cảm thấy chúng ta đang bị lôi vào một âm mưu, hơn nữa chuyện này sẽ ảnh hưởng đến việc học hành của em hai thì sao? Bố mẹ nhất định không muốn chúng ta nói cho em hai đâu. Mà nếu như có chuyện gì thì bố mẹ cũng sẽ gọi điện về, đằng này chẳng có điện thoại, rõ ràng là lo chúng ta phân tâm.

- Vậy phải làm sao bây giờ? Giang Huyền không hề chú ý, dù gì cô bé cũng chỉ là một đứa trẻ mười mấy tuổi mà thôi.

- Có người hãm hại bố mẹ chúng ta là điều chắc chắn. Giang Ly nghĩ một hồi, có vẻ rất bình tĩnh. - Ngày đêm phòng ngự, cuối cùng cũng vẫn phải đến, xem ra là Trịnh Văn Bằng giờ trở rồi. Lần trước hấn cũng đã lấy bố mẹ ra để uy hiếp anh, nói rằng sẽ khiến họ mất việc, không ngờ thủ đoạn lại ác như vậy! Có điều anh đã có cách, em đừng có cuống lên như vậy, để anh gọi một cuộc điện thoại.

Trong lòng hấn đã sớm phòng bị, cuối cùng cũng vẫn tới.

Cô em gái luống cuống đến suýt khóc, nhưng thấy Giang Ly bình tĩnh gọi điện thoại, cô bé mới từ từ trấn tĩnh lại.

Tích tích tích...

Điện thoại đã được kết nối, là giám đốc Lôi.

- Hà, chú em Giang Ly đấy à, tìm tôi có chuyện gì vậy?

Giám đốc Lôi - Lần này thật sự phải cảm ơn cậu, Tuyết Bích Nhi tiểu thư sắp khỏi rồi, tôi đã báo cáo với Chủ tịch hội đồng quản trị, đợi sau khi tiểu thư hoàn toàn bình phục sẽ có hậu tạ.

Hiện giờ ông ta vô cùng nhiệt tình với Giang Ly, thái độ cũng bắt đầu chuyển sang sung hô anh em em em vô cùng thân thiết.

- Không cần hậu tạ gì hết, tôi chỉ mong ông giúp tôi một việc thôi.

Nơi làm việc của bố mẹ Giang Ly là một công ty con của tập đoàn Tuyết Thị, mà giám đốc Lôi lại là một giám đốc lớn của tập đoàn Tuyết Thị này. Lần trước Trịnh Văn Bằng nói sẽ khiến bố mẹ cậu mất việc nên Giang Ly đã sớm có chuẩn bị, bây giờ xảy ra chuyện liền lập tức gọi điện đến.

- Giúp chuyện gì vậy? Tôi nhất định sẽ giúp! Đúng lúc giám đốc Lôi muốn kết thân.

- Là như này... Giang Ly kể hết sự tình mọi chuyện. - Chuyện này phải nhờ anh rồi, sau này giám đốc Lôi có chuyện gì, dù có nhảy vào nước sôi lửa bỏng tôi đây quyết không chối từ.

- Sao cơ? Lại có cả chuyện như vậy hả? Thật là to gan lớn mật quá mà! Giám đốc Lôi hùng hổ nói: - Cậu cứ chờ xem, tôi sẽ đi điều tra, nhưng trước tiên phải bảo lãnh bố mẹ cậu ra trước đã! Người anh em cứ yên tâm đi, họ sẽ không xảy ra chuyện gì đâu! Những công ty khác xảy ra chuyện tương tự

như vậy thì tôi không dám nói, nhưng công ty của tôi thì chỉ cần nói một câu là đủ. Nửa tiếng đồng hồ, cậu cứ chờ tôi khoảng nửa tiếng thôi!

- Tốt quá, giám đốc Lôi, tôi chờ tin vui của anh.

Giang Ly biết rằng năng lực của giám đốc Lôi này vô cùng lớn, lại là người quản lý tất cả công việc trong nội bộ công ty, ra chỉ thị cho công ty quả là dễ như trở bàn tay.

- Em này, chúng ta đến cục cảnh sát gặp bố mẹ đi. Theo trình tự thông thường, bố mẹ cũng chỉ là được triệu đến để trợ giúp điều tra mà thôi, chỉ là hỏi chuyện chứ chẳng thể có chuyện gì cả. Pháp luật bây giờ đã khá hoàn thiện rồi, bất kì viên cảnh sát nào cũng đều phải làm theo quy định.

Giang Ly vung tay lên:

- Việc này không cần thiết phải cho em hai biết đâu, nếu không em ấy sẽ nổ tung mất. Anh biết ai đã hãm hại bố mẹ rồi, nếu anh đoán không nhầm thì kẻ hãm hại kia rất có khả năng sẽ gọi điện tới đây.

Nửa giờ sau.

Tích tích tích...

Giám đốc Lôi lại gọi điện tới: - Giang huynh đệ à, mọi chuyện đã giải quyết ổn thỏa cả rồi, bố mẹ cậu đều đã được bảo lãnh ra ngoài, hơn nữa tôi cũng đã mượn danh nghĩa công ty bắt đầu điều tra. Điều tra sơ bộ cho thấy là do cấp trên trong công ty hãm hại, hiện tại đã báo cảnh sát tiến hành triệu tập. Ngoài ra tôi đã cho người đưa bố mẹ cậu về nhà, đồng thời còn sắp xếp cho họ vào công ty mẹ của tập đoàn Tuyệt Thị, thăng chức cho họ coi như là để bồi thường.

- Rất cảm ơn ông! Giang Ly vội vã ngó ý cảm ơn.

- Là do công ty chúng tôi không làm tròn bổn phận nên mới xảy ra chuyện như vậy. Cũng may là có cậu nhắc nhở, nếu không thì tiếng xấu đồn xa. Lôi Đông vội vã: - Coi như là bù đắp cho bố mẹ cậu, cũng là điều nên làm. Bây giờ cậu có thể gọi điện cho bố mẹ rồi đây.

- Tốt quá, vậy tôi gọi liền đây.

Giang Ly bấm số điện thoại của bố.

Quả nhiên điện thoại đã gọi được rồi, giọng nói của bố vang tới: - Giang Ly phải không con? Con định hỏi sao muộn thế này mà bố mẹ vẫn chưa về hả? Bố và mẹ con gặp chút chuyện, bên tài vụ của công ty có một vấn đề nhỏ cần phối hợp với phía cảnh sát điều tra. Hiện giờ sự việc đã được điều tra rõ ràng, bố mẹ đang cùng đàm phán vấn đề bồi thường với công ty, lát nữa sẽ có xe của công ty đưa bố mẹ về nhà, khoảng tầm một tiếng nữa là có thể về rồi. Nếu các con đói thì tự ra ngoài ăn trước đi, không cần đợi bố mẹ đâu.

Giọng bố nói rất nhẹ nhàng.

Giang Ly thở phào nhẹ nhõm.

Tích tích tích...

Vừa mới cúp điện thoại của bố thì một số lạ gọi đến.

Giang Ly ấn nút

Ngay tức khắc một bóng người hư ảo xuất hiện ngay trước mặt, chính là Trịnh Văn Băng.

- Trịnh Văn Băng, quả nhiên là mày! Trong lòng Giang Ly nghĩ là có thể tìm ra chứng cứ. Hết sức bình tĩnh bởi vì bố mẹ đã không sao cả rồi.

- Giang Ly, đừng tức giận. Trịnh Văn Băng cười thâm đắc ý: - Chắc là mày đã nhận được thông báo của cảnh sát rồi chứ? Có phải bố mẹ mày bị điều tra đúng không? Bọn họ thật là cả gan đấy, dám tham ô công quỹ của công ty.

- Trịnh Văn Băng, mày đã động tới điểm mấu chốt của tao rồi

Giang Ly nghiêng răng nghiêng lợi nói.

- Máy mới là kẻ chọc tức tao kia. Giọng điệu Trịnh Văn Băng rất nam hiểm. - Giang Ly, mày lại dám tát tao à. Tao đã từng nói là không thể đấu võ với mày, chỉ có thủ đoạn mới có thể chơi trò ấu đả trong xã hội này.

- Chính mày đã hãm hại bố mẹ tao đúng vậy không? Giang Ly đã sớm lấy lại bình tĩnh và bắt đầu ghi âm.

- Chuyện của bố mẹ mày chẳng có liên quan gì tới tao cả, bọn họ tham ô công quỹ của công ty, công ty đó lại không phải của tao, vậy thì tao có thể làm gì được chứ? Có điều chúng ta cũng vốn là bạn học, tao cũng chỉ muốn giúp đỡ mày mà thôi! Trịnh Văn Băng có vẻ như biết được Giang Ly đang ghi âm, nên trả lời không có chút sơ hở gì: - Mày nói sáng bậy ít thôi, mau ra đây, đến phòng riêng số 9 trên đường lớn của Đông. Cho mày trong vòng nửa tiếng đồng hồ, còn nữa phải khuyên em trai mày làm rõ mọi việc và xin lỗi tao. Nếu nó không nghe tao thì mày biết hậu quả sẽ là thế nào rồi đấy!

- Tao đến ngay bây giờ, mày đợi ở đó. Giang Ly cúp điện thoại.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đế Tinh Hà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29

Tinh Hà Đại Đế

Tác giả: Mộng Nhập Thần Cơ

Chương 29: Khoản bồi thường lớn

Nhóm dịch: VLPL

Nguồn: metruyen.com

- Anh à, anh thật sự muốn đi gặp Trịnh Văn Băng sao?

- Đương nhiên. Giang Ly an ủi: - Em gái à, em ở nhà đợi bố mẹ về nhé.

Hắn chợt lóe lên rồi đi ra ngoài.

Trọng một căn phòng trống lẻ.

Ba tên Trịnh Văn Băng, Trương Nhạc, Dương Vũ đang uống rượu, vài cô gái ở bên cạnh đang hầu rượu. Bọn chúng cười ha ha đắc ý vênh vác, tất cả đều trong lòng bàn tay.

- Anh Băng, anh đúng là lợi hại, trong chốc lát đã trừng trị tên Giang Ly đâu ra đấy, đợi hắn ngoan ngoãn đến đây chúng ta sẽ lãng nhịch nó như thế nào? Giọng điệu Trương Nhạc rất bình tĩnh, y vốn dĩ là lớp trưởng, quyền cao chức trọng mà không nghĩ tới việc lời Giang Ly ra đánh cho đến hôn mê bất tỉnh trước mặt Lạc Hàm, không còn thể diện nữa.

Lúc này đây cũng coi như nhờ âm mưu của Trịnh Văn Băng mà vừa được mối hận.

Y đang tính, khi Giang Ly đến thì sẽ lãng nhịch hắn một trận đã đời.

Tiếng gõ cửa vang lên.

Tinh thần ba người thoáng chấn động, người đi vào lại không phải Giang Ly mà là một người cao to. Thần sắc người này lạnh lùng, mặc trên mình một bộ quần áo màu đen cắt may vô cùng vừa vặn, toàn thân tràn trề một luồng lực nổ. Càng lợi hại hơn chính là trên người y hùng hùng khí thế chiến đấu, hai mắt lúc nào cũng có thể đâm xuyên tâm linh người khác.

Hai tên tùy tùng mặc vest theo sau tên cao to này cũng bùng bùng sát khí, không nói một lời, vô cùng lạnh lùng.

- Ông chủ Sa đến rồi. Trịnh Văn Băng vội vã đứng lên, bắt tay ông ta.

Sau đó y giới thiệu: - Đây là hai người anh em của tôi, Trương Nhạc và Dương Vũ. Vị này là ông chủ Sa của chợ Quyền đen của thành Khư Hoa. Lần này đặc biệt đến họp tác với chúng ta.

Ông chủ Sa xoa tay: - Trịnh Văn Băng, hai quyền thủ mà cậu định giới thiệu cho tôi đâu? Tôi muốn kiếm hàng. Nếu như thật sự có khả năng đánh, giả mà tôi sẽ trả có thể cao hơn một chút, hơn nữa còn có thể bàn về việc phân chia thị phần. Có điều tỉ lệ tử vong do đấu quyền ở chợ đen rất cao, quyền thủ mà tôi tìm cần phải cam tâm tình nguyện, nếu không thì xảy ra rắc rối gì cũng khó lòng giải quyết được.

- Không thành vấn đề, nhất định có thể đánh được, sinh mệnh lực của hai bọn họ đều đạt 0.9, thế nào? Trịnh Văn Băng cười ầm lên: - Là hai anh em, ngoan ngoãn trong tay tôi, không dám phản kháng đâu.

- Vậy thì tốt rồi. Ông chủ Sa xoa bóp các đốt xương tay, hơn khẽ động một chút, xương cốt toàn thân run rẩy tựa như sắt thép: - Vậy người đâu? Tôi muốn kiếm hàng đã.

- Đừng vội, một lát nữa sẽ đến.

Trịnh Văn Băng lộ ra vẻ thích thú như mèo vờn chuột.

30 phút sau, Giang Ly đã tới cửa, hần đẩy cửa ra thì thấy ba người Trịnh Văn Băng, Trương Nhạc, Dương Vũ đang ở trong phòng, còn có cả ông chủ Sa kia và hai tên tay sai.

Hắn cũng không quen ông chủ Sa, nhưng từ diện mạo khôi ngô, thân thể cường tráng và thần sắc hung tợn của đối phương đã biết không phải là người lương thiện gì.

- Trịnh Văn Băng, mày thật hèn hạ, lại đi dùng thủ đoạn này. Giang Ly nhìn chăm chăm bọn chúng, nói rõ ràng từng từ từng chữ một.

- Hèn hạ? Trịnh Văn Băng cười nhạt: - Tao đã từng nói, mày không đấu nổi với tao đâu, sao hả, bây giờ thì chịu thua chưa?

- Giang Ly, mày si nhục tao, tao nhất định bắt mày phải bồi thường gấp trăm lần. Trương Nhạc vùng đứng dậy muốn trút giận

- Khoan đã.

Trịnh Văn Băng xua xua tay: - Anh em, đừng có nóng nảy, cậu đánh thương hắn cũng chẳng được lợi ích gì đâu, biến nó thành một quyền thủ chợ đen kiếm tiền cho chúng ta mới là chính đạo. Hiện giờ nó đâu còn là người nữa, mà chỉ là một món hàng hóa thôi. Ông chủ Sa, mau kiếm hàng đi.

- Được, tạm tha cho người một mạng, ngoan ngoãn mà đấu quyền ở chợ đen chúng ta, nếu không bố mẹ mày sẽ phải nếm mùi đau khổ trong nhà giam! Hiện giờ bố mẹ mày chỉ mới bị cảnh sát điều tra mà thôi, có điều không lâu nữa sẽ chính thức bị bắt giam. Trương Nhạc lại ngồi xuống, vẻ mặt rất đắc ý.

- Đây chính là hàng mà các cậu giới thiệu cho ta hả? Ông chủ Sa chỉ vào Giang Ly, vẫy vẫy tay:

- A Hoành, lên kiểm hàng đi, xem kinh nghiệm thực chiến của hắn thế nào?

- Vâng thưa ông chủ!

Tên cao to A Hoành kia xông lên, âm thanh ồm ồm, bất thành linh nhảy lên xông tới trước mặt Giang Ly như báo như hổ. Một quyền oanh liệt xuất ra, thế tấn công linh hoạt.

Võ học cấp độ D, Đoạt tâm quyền!

Giang Ly chẳng thèm nhìn, một quyền đâm trúng, cùng là võ học cấp độ D, Quân thể thứ bạo quyền, cánh tay giãn ra, nhìn có vẻ như rất mềm mại thông thả nhưng mang theo uy lực chấn động bạo phát.

Nắm tay của hai bên nhanh như chớp va chạm nhau trên không trung.

Rắc rắc rắc rắc....

Toàn bộ một bên cánh tay của tên tay sai A Hoành này gãy đến dập nát, cả người bay về phía sau rồi ngã lăn ra bàn làm rượu tung tóe khắp mặt đất.

- Cái quái gì thế này? Ông chủ Sa vùng dậy. - Người định làm gì chứ?

- Không làm gì cả, chỉ là tự vệ mà thôi. Giang Ly khoanh hai tay, bình thản như thường.

- Thân thủ rất tốt. Ánh mắt ông chủ Sa sáng lên, tựa như nhìn thấy một bảo bối vậy. - Có thể kiếm cho ta một khoản kếp xù đây, Trịnh Văn Băng, đây đúng là nhân tài, chúng ta có thể ký kết giao kèo rồi.

- Tốt lắm. Trịnh Văn Băng nói với Giang Ly - Giang Ly, bắt đầu từ hôm nay tính mạng của mày không thuộc về bản thân mày nữa mà là người của ông chủ Sa ở chợ đen. Mày hãy về trường xin thôi học trước đi, sau đó đến chợ đen cùng với ông chủ Sa, ngày nào cũng đấu quyền kiếm tiền cho tao. Biết chưa hả? Như thế thì bố mẹ của mày tạm thời sẽ không sao cả.

- Các người đang nói gì vậy? Tao nghe mà chẳng hiểu gì cả? Khuôn mặt Giang Ly đột nhiên tươi cười.

- Giang Ly! Trịnh Văn Băng đập vào bàn một cái, - Xem ra mày đúng là chưa thấy quan tài chưa đổ lệ mà. Chắc tao phải gọi điện để bảo anh em chăm sóc tốt bố mẹ mày đang ở trong cục cảnh sát rồi.

Tích tích tích tích...

Lúc đó điện thoại trên người y cũng đổ chuông.

Trịnh Văn Băng cười nhạo rồi rút ra một tấm danh thiếp, mở điện thoại ra. Đúng lúc ấy một bóng người hiện ra, dáng vẻ giống như một giám đốc nhân sự, sắc mặt trắng bệch: - Anh Băng à, hồng hết rồi. Không biết vì sao mà giám đốc Lô Đông của tập đoàn Tuyết Thị lại bắt ngờ điều tra chuyện này, về việc tham ô công quỹ, chỉ loáng cái đã điều tra ra là do em làm giả giấy tờ. Hiện giờ em đã bị triệu tập rồi, anh mau nhờ người bảo lãnh em ra đi, nếu như

em mà bị bắt thì hậu quả sẽ rất nghiêm trọng đấy!

Chân dung người liền tan biến ngay sau đó.

Nghe thấy âm thanh này mọi người đều cảm thấy gấp gáp và cấp bách.

Xảy ra chuyện lớn rồi.

- Trịnh Văn Băng, bố mẹ tao đã nghỉ ngơi ở nhà rồi. Giang Ly ung dung nói: - Quà nhiên là mày hãm hại bố mẹ tao, món nợ này sẽ tính thế nào đây? Tao đã ghi âm lại tất cả, lại thêm điều tra của bên anh Lôi Đông nữa, chứng cứ vô cùng xác thực, e rằng lần này mày phải vào nhà tù một chuyến rồi.

Cuộc điện thoại này khiến cho mặt Trịnh Văn Băng biến sắc.

- Giám đốc tập đoàn Tuyết Thị Lôi Đông! Hẳn biết Lôi Đông, đó là một nhân vật tầm cỡ, là người nắm giữ quyền hành lớn trong công ty mẹ của tập đoàn Tuyết Thị. Còn thằng em của y chỉ là một tổng giám đốc của một công ty con mà thôi, còn kém vài bậc so với Lôi Đông.

- Vậy... anh Băng phải làm sao bây giờ. Trương Nhạc và Dương Vũ tròn tròn mắt.

- Thật ngại quá. Giang Ly nói tiếp:

- Tao lại vừa hay có chút giao tình với người của tập đoàn Tuyết Thị, điện thoại mày cũng đã nghe thấy rồi đấy, thật đáng tiếc, đáng lẽ tiền đồ rất tốt, thế mà lại phải vào tù.

- Giang Ly, mày!

Trịnh Văn Băng đột nhiên nháy mắt một cái với ông chủ Sa. - Ông chủ Sa, bắt lấy nó!

- Trịnh Văn Băng, có phải cậu muốn giỡn ta hay không? Cậu nói là một quyền thủ chợ đen nghe theo sự sắp đặt của cậu, vậy mà lại thành ra thế này. Tôi tới đây là để bàn chuyện làm ăn, chứ không phải là lừa gạt. Ở thành Tinh Hoa này, tôi là một công dân tuân thủ pháp luật. Ông chủ Sa sao có thể vẫn chưa nhìn ra tất cả chuyện này chứ. Ông ta đứng lên nói với Giang Ly: - Người anh em, tôi chỉ là người ngoài cuộc, mọi chuyện chẳng liên quan gì tới tôi cả. Đây là danh thiếp của tôi, Tập đoàn Vương Quyền thành Khư Hoa có thể chúng ta sẽ có cơ hội hợp tác làm ăn, mọi người cùng kết bạn nhé, cậu đánh thương người của tôi cũng xí xóa.

- Được thôi, ông là người ngoài, tôi cũng không làm khó ông nữa.

Giang Ly nhận lấy tấm danh thiếp rồi vẫy vẫy.

Ông chủ Sa liếc mắt một cái, tên tay sai đi theo cũng một tên khác trên lưng rồi đi ra khỏi phòng.

Ông chủ Sa này chẳng thích dính vào vũng nước đục, thành Tinh Hoa không như chợ đen ở thành Khư Hoa, mọi thứ đều có pháp luật.

- Mấy cô cũng mau đi đi, chuyện ngày hôm nay không liên quan gì tới các cô. Giang Ly phát phát tay.

Mấy cô gái đã sớm sợ tới hồn bay phách lạc, vội vàng chạy ra ngoài.

- Giang Ly, thật không ngờ mày còn thủ đoạn hơn cả em mày nữa. Lúc này Trịnh Văn Băng cũng đã bình tĩnh trở lại - Nhưng cũng đừng tưởng như thế mà mày đã thắng, sẽ có lúc mày phải hối hận đấy.

- Anh Băng, không cần nói nhiều, mấy người chúng ta bắt lấy hắn rồi nói sau. Dám ghi âm làm bằng chứng? Vậy thì hủy bằng chứng là không có chuyện gì nữa rồi.

Dương Vũ bất chợt tiến lên phía trước: - Bên kia anh chỉ cần bảo lãnh người ra là tất cả được giải quyết ổn thỏa rồi.

Y vẫn muốn so tài với Giang Ly, nóng lòng muốn thử.

Bịch!

Ngay khi y tiến lên phía trước chuẩn bị tư thế, sau đó mạnh mẽ bước lên trước một bước, bàn tay mang theo khí thế Thái Sơn áp đỉnh bỗng sụp đổ, một chưởng vỗ lên đầu Giang Ly.

Võ học cấp C! Đại hạ chưởng.

Nhặt lạc trường hà.

Giang Ly không thèm nhìn, giơ tay về phía trước, giữ chặt cánh tay đối phương, một chưởng mãnh liệt khác lại xuất ra.

Bốp!

Lại là một cái bạt tai, lần này còn ác hơn so với lần đánh Trịnh Văn Bạng, khiến Dương Vũ xoay tròn cuống quýt, đầu óc quay cuồng, đặt mông xuống đất, không biết đông tây nam bắc là đâu.

Trước khi Giang Ly tiêm protein siêu cấp vào người, y vốn dĩ không phải đối thủ của Giang Ly, hiện giờ lại càng không cần phải nói.

- Bọn mày vốn không phải là đối thủ của tao. Giang Ly đánh cho Dương Vũ choáng váng rồi khoanh tay:

- Trịnh Văn Bạng, Trương Nhạc, Dương Vũ, lần này ba đứa mày thảm rồi.

- Giang Ly, mày dám làm gì bọn tao chứ? Bây giờ đã là xã hội pháp chế rồi. Mất Trịnh Văn Bạng trắng bệch, hiện rõ nỗi hoảng hốt sâu thẳm trong lòng. Từ sau khi giám đốc Lôi Đông xuất hiện, Giang Ly gọi ông ta là anh em thì y đã biết là có chuyện chẳng lành rồi.

Tuy rằng nhà y cũng là gia đình giàu có, nhưng so với tập đoàn Tuyết Thị cũng chẳng là gì, quyền lực của giám đốc Lôi rất lớn, dù gì thì cũng là quản lý cấp cao của công ty lớn, giao thiệp rộng hơn y nhiều, người ta đã giải quyết êm đẹp mọi chuyện, hoàn toàn làm tiêu tan niềm tin của y.

Với gia cảnh nhà Giang Ly, một thị dân tiêu chuẩn hoàn toàn có thể áp chế được, nhưng mà liên can đến Lôi Đông tuyệt nhiên không dễ dàng gì.

Mà hiện tại đã có mối quan hệ này rồi, người ta chỉ mở miệng ra là có thể giải cứu được bố mẹ rồi, vậy thì còn đùa thế nào được nữa?

Y có một cảm giác lo sợ.

- Đúng là xã hội pháp chế. Giang Ly nhận được tin bố mẹ không xảy ra chuyện gì tỏ ra nhẹ nhõm vô cùng. - Tao chẳng thể làm gì được chúng mày. Chúng mày hăm hại bố mẹ tao, tất nhiên tao chỉ biết trông chờ vào pháp luật giải quyết thôi, pháp luật nên làm gì thì cứ làm như vậy thôi.

Dù rằng trong thâm tâm hắn rất muốn bóp chết tên Trịnh Văn Bạng kia, có điều trong xã hội này tội có ý giết người, tội có ý làm hại người khác có thể dẫn đến tiền đồ bị hủy hoại, bố mẹ chắc chắn không hy vọng mình làm như vậy. Thậm chí ban nãy hắn cũng chỉ có cho Dương Vũ cái bạt tai, chứ không có đá thương gân cốt của hắn, nhất định không được để đối phương nắm được bất kì điểm yếu gì.

Trong nhà tù nhỏ bố mẹ đã thích nhân nhượng để tránh phiền phức, gặp phải rắc rối thì thà rằng nhượng bộ một bước cho xong.

Nếu Giang Ly chủ động đánh người, nhất định sẽ làm cho đối phương nắm được sơ hở, lại gây thêm rắc rối cho bố mẹ khiến họ lo lắng. Song cậu tuyệt đối không bỏ qua cho ba kẻ này. Cậu đang suy nghĩ làm thế nào để có thể dùng biện pháp chính đáng chôn vùi hoàn toàn bọn chúng.

Tất nhiên lần này cũng phải khiến chúng đỏ máu, thế mới đủ để bù đắp tội lỗi chúng gây ra.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đế Tinh Hà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30

Tinh Hà Đại Đế

Tác giả: Mộng Nhập Thần Cơ

Chương 30: Khoản bồi thường lớn II.

Nhóm dịch: VLPL

Nguồn: metruyen.com

Giang Ly không hề kích động, biết rằng thế lực của gia đình Trịnh Văn Bạng, Dương Vũ và Trương Nhạc đều không phải nhỏ. Nếu đánh bọn chúng trọng thương tàn phế tại đây một khi truy cứu đến cùng rất phiền phức. Dù sao thì giám đốc Lôi cũng rất có tình nghĩa, song mức độ bền vững của thứ tình nghĩa này cũng chẳng có gì là đảm bảo.

Người ta giúp mình quá nhiều rồi.

- Trịnh Văn Bạng, mày đợi ngồi tù đi.

Giang Ly nói hết câu liền quay lưng bước đi.

- Đợi một chút!

Lúc này Trịnh Văn Bằng mới bình tĩnh trở lại.

- Sao hả? Hay là mày muốn núm kéo tao? Giang Ly quay người lại, về mặt bình tĩnh khiến ba tên đều ớn lạnh trong lòng.

- Giang Ly, giữa chúng ta cũng đâu có thâm thù đại hận gì, sao phải tuyệt tình đến vậy chứ? Giọng điệu Trịnh Văn Bằng dịu xuống: - Cậu nếu sử dụng thủ đoạn để bắt tôi, nói cho mà biết cậu không làm được đâu, gia đình tao dù ít dù nhiều cũng có chút thế lực. Có điều cũng không phải ép người tới bước đường cùng như vậy, chúng ta đều là học sinh cấp ba, tương lai sáng lạng còn ở phía trước, hai bên cùng chuốc lấy rắc rối cũng chẳng tốt đẹp gì. Như vậy đi, sự việc lần này tôi xin lỗi cậu, tôi bồi thường cho cậu một khoản gọi là tạ lỗi, mọi chuyện xí xóa nhé?

- Xí xóa?

Trong lòng Giang Ly đương nhiên là không thể xóa bỏ được. Có điều nghe đối phương nói những điều này thì vừa khéo trùng với ý định ban đầu của cậu ta là đòi một khoản bồi thường kếch xù.

- Như vậy đi, tôi sẽ bỏ ra mười nghìn Tinh Nguyên làm phí bồi thường, ân oán giữa chúng kết thúc tại đây. Trịnh Văn Bằng trực tiếp rút tiền ra, y tự tin rằng số tiền này có đủ sức mê hoặc.

- Mười ngàn Tinh Nguyên... Giang Ly tỏ ra khinh bỉ. - Trịnh Văn Bằng, mày nghĩ tao chưa từng thấy tiền hay sao? Làm như xua đuổi ăn xin vậy?

- Vậy mày muốn bao nhiêu chứ? Trương Nhạc quát: - Tài sản nhà mày cộng lại tất cả không biết có nổi mười vạn không nữa! Thế mà lại lòng tham không đáy như vậy?

- Mày nghĩ vậy sao? Giang Ly ấn nhẹ con chip của mình, bên trên truyền đến âm thanh: - Số dư tài khoản của quý khách là 19 nghìn Tinh Nguyên, chi tiêu tháng này là 114 nghìn Tinh Nguyên...

- Sao cơ?

Trương Nhạc, Trịnh Văn Bằng, Dương Vũ nghe thấy hóa đơn điện tử này suýt chút nữa thì nhảy cẫng lên, chi tiêu tháng này những 120 nghìn Tinh Nguyên, một tháng mà tiêu nhiều tiền như vậy bọn họ cũng không thể tưởng tượng nổi.

- Mày tưởng tao cần 10 nghìn Tinh Nguyên của mày sao? Giang Ly xua xua tay: - Trịnh Văn Bằng, mày coi thường tao quá rồi đấy, một chút tiền mà có thể xua đuổi tao sao. Không sao cả, dù sao thì lười rách cá chết, ba đại thiếu gia các người coi như có duyên cùng ngồi tù. Có điều trong hồ sơ mà có vết đen thì không có cách nào mà đăng kí thi đại học Tinh Không được. Tao phá hủy tiền đồ của chúng mày là đủ rồi.

- Mày... Cái mà Trịnh Văn Bằng sợ chính là điều này. Nếu như mất cả chỉ lẫn chài cùng với Giang Ly thì không đáng tạo nào, y rất sợ phiền phức. Hiện tại là năm cuối cùng thi đại học Tinh Không, vô cùng quan trọng, cứ coi như không xảy ra chuyện gì cả mà thân đầy tiền án cũng chẳng đáng chút nào.

- Vậy mày muốn bao nhiêu đây, cho tao một con số cụ thể đi! Trương Nhạc tiến lên trước một bước: - Tao biết là mày muốn đòi tiền mà.

- Hừm! Chúng mày cứ đợi đấy, tha cho chúng mày hay không đợi tao gọi điện thoại cho giám đốc Lôi đã. Giang Ly đi ra ngoài. Trương Nhạc và Trịnh Văn Bằng nán lại trong phòng ngơ ngác nhìn nhau, về mặt u ám nặng nề.

Chuyện này vẫn nên hỏi ý kiến của Lôi Đông, gã ta dù sao cũng đã từng tải nhiều rồi.

- Có chuyện gì vậy, người anh em? Nhận được điện thoại, Lôi Đông liền hỏi.

- Anh Lôi à, chuyện là thế này... ... Giang Ly kể lại tỉ mỉ một lượt tình hình lúc này. - Tôi đang tính tổng bọn chúng vào nhà giam, có điều bọn chúng muốn tự dàn xếp, anh Lôi có thể cho một chủ ý được không?

- Ra là vậy... Lôi Đông nghĩ một lát: - Giang huynh đệ, cậu rất muốn tổng chúng vào ngục đúng không nào?

- Đúng vậy. Giang Ly gật đầu:

- Thậm chí tôi còn muốn giết chúng nữa, dám chơi tôi.

- Đừng kích động. Lôi Đông vội nói: - Thực ra bây giờ cậu có thể đường đường chính chính khởi tố, nhưng tôi không tán thành cậu làm như vậy. Thứ nhất trình tự khởi tố rất phức tạp gây rất nhiều phiền phức cho cậu, mà đây lại là giai đoạn cậu chuyên tâm học tập. Thứ hai, quan tòa một khi đã mở phiên tòa xét xử thì người nhà của Trịnh Văn Bằng, Dương Vũ và Trương Nhạc rất có thể chố cùng rút gậy, nhờ như làm cản chuyện gì thì không đáng chút nào. Thứ ba, nếu bây giờ chúng ta bắt giữ nhân viên quản lý cấp cao của công ty con mà không có đủ bằng chứng chứng minh Trịnh Văn Bằng trực tiếp làm những chuyện này thì cho dù có làm đi nữa hẳn cũng chỉ bị coi là tòng phạm hãm hại bố mẹ cậu, nhiều lần cũng bị giam giữ mấy chục ngày và chỉ có chút chấm đen trong hồ sơ mà thôi. Hơn nữa bố mẹ cậu cũng không bị tổn hại gì, chẳng qua chỉ là phòng cảnh sát tra hỏi theo đúng quy định mà thôi, cho nên tòa án chỉ có thể đồng ý chuyện cậu đòi phí bồi thường tổn thất tinh thần thôi. Tôi khuyên cậu nên tự dàn xếp thì hơn, có thể đòi một khoản bồi thường thật lớn, bọn họ chắc sẽ chấp nhận yêu cầu này thôi. Cậu còn có tương lai sáng lạng phía trước, không cần lãng phí thời gian với mấy tên cặn bã này đâu.

- Rất cảm ơn anh Lôi, tôi nên đòi bồi thường bao nhiêu thì thích hợp?

Giang Ly khẽ gật đầu. Lôi Đông dù gì cũng là một giám đốc lớn, nhìn xa trông rộng, những điều ông ta nói đều rất thực tế. Bố mẹ cũng không bị tổn hại gì, nếu như cứ cố truy đến cùng, khi phòng cảnh sát chính thức hỏi đến thì về mặt trình tự chẳng có sơ hở gì.

- 300 nghìn, bắt người nhà bọn họ mỗi tên chi ra 100 nghìn Tỉnh Nguyên làm phí bồi thường. Có điều nói chuyện với chúng cần thận trọng một chút, nhất định phải để bọn chúng chủ động đề xuất, tránh việc bọn chúng quay lại cắn cậu, nói cậu dọa dẫm tổng tiền. Lôi Đông nhắc nhở lại lần nữa. - Như vậy đi, tôi sẽ cử một luật sư đến thương lượng với bọn chúng.

- Bọn họ dám cáo buộc tôi dọa dẫm tổng tiền sao? Giang Ly được nhắc nhở nên mới nhận ra là có thể có khả năng này. - Tôi vừa mới quay một video cũng có thể dùng làm bằng chứng.

- Vậy nhớ cất giữ cẩn thận. Tôi sẽ cử luật sư đến thương lượng với chúng, mọi chuyện sẽ ổn cả thôi, từ bây giờ cậu chỉ cần đợi kết quả, không cần phải đề xuất chuyện bồi thường với bọn chúng đâu. Lôi Đông quả nhiên không hổ là giám đốc lớn, những âm mưu quỷ kế này đối với ông ta mà nói chỉ là trò con nít mà thôi.

- Cảm ơn anh Lôi.

- Đừng lo gì cả. Thuật thôi miên của cậu lợi hại như vậy, sau này có thể giúp đưa con trai tôi thôi miên. Nó bây giờ đang học tiểu học mà cạnh tranh kịch liệt lắm. Lôi Đông biết rằng kết giao với một cao thủ thôi miên sẽ không lỗ vốn.

Cạch.

Giang Ly cúp điện thoại rồi đi vào, Trịnh Văn Băng đứng dậy: - Giang Ly, rốt cục mày định thế nào đây?

- Chẳng thế nào cả, anh Lôi nói rồi, bọn mày lại dám làm ảnh hưởng đến uy tín tập đoàn Tuyết Thị hả, suýt chút nữa thì gây ra tiếng xấu. Bên họ muốn khởi tố mày đấy, song tao có đỡ lời rằng đều là học sinh, hà có gì phải hủy hoại tiền đồ của nhau chứ? Hiện giờ luật sư của giám đốc Lôi đang trên đường, khoảng nửa tiếng đồng hồ nữa sẽ đến đây, tụi mày liệu mà thương lượng với người ta đi. Giang Ly hoàn toàn không đề cập đến việc bồi thường để tránh bị vu cáo là dọa dẫm tổng tiền: - Chuyện này tao khuyên tụi mày nên thông báo với người nhà để cùng bàn bạc giải quyết thì hơn.

Sắc mặt Trịnh Văn Băng trắng bệch: - Giang Ly, mày điên rồi!

- Chém chém giết giết là những chuyện chỉ có kẻ phạm phu mới làm. Bây giờ đã là xã hội pháp chế rồi, chúng ta phải tuân theo trình tự pháp luật, nên làm gì thì làm như vậy Giang Ly chậm rãi ngồi xuống.

Dương Vũ, Trương Nhạc không gọi điện thoại cho người nhà, bọn chúng biết rằng chuyện lần này không thể để lộ ra ngoài. Nếu gọi điện cho người nhà có thể sẽ bị một trận chửi bới, sẽ càng thêm khó xử hơn.

Nửa tiếng sau, luật sư đã đến.

Đó là một người trung tuổi mắt đeo cặp kính, hào hoa phong nhã, vừa mới bước vào đã bắt tay Giang Ly: - Xin chào anh bạn Giang Ly, tôi là luật sư tập đoàn Tuyết Thị.

- Xin chào, lần tranh cãi này hoàn toàn phải dựa vào anh rồi, tôi không rõ về pháp luật lắm, nhờ anh đến thương lượng với bọn chúng vậy. Giang Ly nói.

- Được thôi. Vị luật sư quay người lại. - Các cậu là Trịnh Văn Băng, Dương Vũ, Trương Nhạc phải không?

- Vậy ông muốn thế nào? Trịnh Văn Băng đứng dậy, ánh mắt rất căng thẳng.

- Tập đoàn Tuyết Thị chúng tôi đã thu thập đầy đủ chứng cứ, cậu đã cấu kết với giám đốc công ty con ngấm ngầm chiếm đoạt tài sản của công ty, hãm hại cả bố mẹ người khác, lại thêm tội cấu kết với ông chủ quyền chợ đen mưu đồ buôn bán người, chỉ ngần này thôi đã đủ cấu thành tội nghiêm trọng rồi. Chứng cứ chúng tôi nắm giữ, bất cứ lúc nào cũng có thể khởi tố các người. Luật sư nói năng hùng hồn đầy lí lẽ. - Theo điều 3751 bộ luật công dân, nếu như các cậu nhận được sự tha thứ từ phía người bị hại, người bị hại có thể lựa chọn không khởi tố bởi vì đây không phải là vụ án công tố nên có thể tự dàn xếp giải quyết.

- Nói nhiều như vậy, suy cho cùng cũng chỉ là muốn bồi thường chứ gì, ông muốn bao nhiêu? Trịnh Văn Băng nghe xong liền hiểu ra: - Lần này ta sẽ bỏ tiền, mười nghìn Tỉnh Nguyên, có đủ không?

- Sai sót của vị giám đốc kia đã gây ra tổn thất nghiêm trọng đối với công ty chúng tôi, tài chính phát sinh thua lỗ. Ít nhất cũng phải 300 nghìn Tỉnh Nguyên, công ty chúng tôi nhất định phải đòi lại khoản nợ này.

Luật sư nói.

Giang Ly đứng bên cạnh nghe, cảm thấy luật sư đúng là luật sư, không cần nói bao nhiêu tiền mà chỉ cần nói công ty bị tổn thất bao nhiêu.

Cách này khiến đối phương không thể nắm bắt được điểm yếu.

Thật lợi hại.

Nếu như là mình, nhất định đã nói là 300 nghìn rồi. Như vậy sẽ sinh ra hiềm nghi là dọa dẫm tổng tiền.

- 300 nghìn! Trịnh Văn Băng, Dương Vũ, Trương Nhạc xem chút nữa thì nhảy dựng lên. - Vậy thì khác gì đi cướp chứ!

- Tôi nói là công ty tôi bị tổn thất 300 Tĩnh Nguyên, số tiền này nhất định phải truy hồi. Vị luật sư giọng điệu lạnh lùng. - Lẽ nào các cậu câu kết với công ty con, các cậu cũng nắm giữ tài sản của công ty? Nếu thật sự là như vậy, tôi khuyên các cậu nên bồi thường cho công ty, chúng tôi sẽ không khởi kiện, nếu không thì tổn thất của công ty chỉ có thể nhờ đến pháp luật truy hồi lại thôi.

- Ông... Trịnh Văn Băng nghe những lời này thực sự không tìm thấy chút sơ hở nào.

Dương Vũ và Trương Nhạc nhìn chằm chằm vào Giang Ly và luật sư, bọn chúng cũng không có cách nào cả.

- 300 nghìn thì 300 nghìn! Một lúc lâu sau đó Trịnh Văn Băng chợt hạ quyết tâm: - Tôi bồi thường, hy vọng lần này đạt được thỏa thuận, xóa bỏ tất cả.

- Tổn thất của công ty truy hồi lại được rồi, chúng ta không cần phải kháng án nữa. Vị luật sư lấy ra một văn bản. - Các cậu ký tên vào, sau đó tiến hành bồi thường.

- Trương Nhạc, Dương Vũ, mỗi người chúng ta chi 100 nghìn. Trịnh Văn Băng nhìn bản thỏa thuận rồi thương lượng.

- Anh Băng à, tất cả số tiền em tích góp được.... Trương Nhạc không nỡ bỏ tiền ra, 100 nghìn đối với y cũng không phải là một con số nhỏ. Đây là tất cả phí sinh hoạt mà bố mẹ cho và tiền tiết kiệm từ nhỏ tới lớn của y. Mặc dù bọn chúng đều là gia đình triệu phú nhưng cũng không thể đặt tất cả tài sản của gia tộc lên người chúng được.

Mỗi người có thể bỏ ra được 100 nghìn đã là tốt lắm rồi.

- Nói ít thôi, qua ải này trước đã rồi hãy nói. Trịnh Văn Băng nói.

- Em phải tìm anh trai để vay 50 nghìn đã. Dương Vũ vội gọi điện.

Giang Ly lạnh lùng nhìn ba tên góp tiền lại, không nói lời nào cả. Khoản tiền 300 nghìn không thể nào mà hóa giải mối hận trong lòng cậu, nếu như có cơ hội thì sẽ khiến cho bọn chúng không thể thoát thân được.

Chỉ một lát sau, leng keng! Ba người đã chuyển khoản thành công, vị luật sư yêu cầu bọn họ ký tên vào bản thỏa thuận, đợi cho ba người vội vã rồi đi liền chuyển khoản cho Giang Ly. Trên tài khoản của Giang Ly lập tức có hơn 300 nghìn Tĩnh Nguyên.

Giang Ly còn muốn trả phí cho luật sư, nhưng vị luật sư vội xua tay: - Cậu là anh em của anh Lôi, tôi sao có thể nhận tiền của cậu được. Chuyện mà anh Lôi giao phó, tôi đây sẽ ra sức hoàn thành. Chẳng qua chỉ là ba cậu học sinh, kinh nghiệm xã hội vẫn còn non nớt, đối phó với chúng chỉ dễ như trở bàn tay.

- Rất cảm ơn anh. Giang Ly cảm ơn lại lần nữa.

- Chết tiệt! Chết tiệt thật! Lần này ba chúng ta đều trở thành nghèo rớt mồng tơi mất rồi!

Suốt dọc đường, ba tên Trịnh Văn Băng, Dương Vũ, Trương Nhạc đều vô cùng phẫn nộ.

- Anh Băng, lần này chúng ta bị dọa dẫm như vậy, chẳng lẽ không có cách nào phản kháng sao? Trương Nhạc không cam lòng.

- Vậy có cách gì sao? Anh mày vốn dĩ muốn đàm phán với Giang Ly để nó ra giá! Sau đó dụ nó nói ra một vài câu không nên nói, như vậy có thể phản cáo nó tội dọa dẫm tổng tiền. Ai mà ngờ được tự đứng lại có một tên luật sư chứ, một chút sơ hở cũng không nắm được! Trịnh Văn Băng cảm thấy tất cả mọi âm mưu đều sụp đổ.

- Cài gì mà công ty tổn thất chứ! Em thấy cũng chỉ là muốn lừa gạt một khoản tiền của chúng ta mà thôi. Trương Nhạc đánh một quyền vào tường.

- Tổn thất của công ty bọn họ hoàn toàn có thể tự bịa đặt ra, không chút sơ hở nào. Chúng ta biết rõ là bị dọa nạt mà không thể làm khác được. Đầu Dương Vũ hiện giờ vẫn hơi choáng váng, bị Giang Ly tát cho một cái quả là một mối nhục lớn, song y cũng không dám tiến tới tính sổ.

- Cứ đợi đấy! Tao quyết không đội trời chung với hai anh em Giang Ly, Giang Đào chúng mày. Trịnh Văn Băng nghiêng răng nghiêng lợi.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đế Tĩnh Hà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31

Tinh Hà Đại Đế

Tác giả: Mộng Nhập Thần Cơ

Chương 31: Kỳ thi cuối kỳ

Nhóm dịch: VLPL

Nguồn: metruyen.com

Lấy được bồi thường ba trăm nghìn tinh nguyên, Giang Ly cảm thấy số tiền này phải dùng cho đúng.

Hắn vẫn muốn mua Nguyệt Linh Chi Tinh, đây chính là Nhật Nguyệt Tinh Hoa mà trong truyền thuyết nói, đáng tiếc là quá đắt, ba trăm nghìn vừa vặn mua được hai bình.

- Cứ quyết định như vậy, số tiền này mua một bình Nguyệt Linh Chi Tinh, số còn lại để lại một trăm nghìn cho mẹ, như vậy vẫn còn mấy chục nghìn, có thể mua chút dinh dưỡng, mua thức ăn cho mèo, còn có thể bồi dưỡng cho em gái, em trai không biết có thiếu tiền không? Cũng đưa cho nó ít đồ, nhưng mình phải đợi sau khi thi cuối kỳ xong, lực sinh mệnh của mình đạt đến 1! Rồi nói với mẹ, đến lúc đó, tất cả đều danh chính ngôn thuận, bây giờ nói ra thì cũng nghe rợn người quá.

Hắn về đến nhà, trong phòng khách sáng đèn, bố mẹ đang nhỏ giọng bàn bạc chuyện gì đó, nhìn Giang Ly quay về, cũng không hện mà cùng nhau im bật.

- Bố mẹ, hai người sao lại bị công ty điều tra vậy? Giang Ly giả bộ không hiểu: - Cảnh sát đến nhà, con và em gái sợ chết khiếp.

- Không việc gì hết, lần này là một hiểu lầm. Giang Chấn Đông vội vàng giải thích: - Bố và mẹ con nhân họa đắc phúc, vào công ty mẹ của tập đoàn Tuyệt Thị, còn lấy được mười nghìn tiền an ủi nữa. Nói chung, chuyện này cũng đã qua rồi, đợi Giang Đào về, chúng ta đừng nói cho nó biết nhé.

Bố mẹ còn chưa biết tất cả những chuyện này đều là do Giang Ly giải quyết.

Bọn họ vốn dĩ bị cảnh sát gọi đến, mới hỏi được vài câu, liền bị người của công ty đến bảo lãnh ra ngoài, căn bản không biết tình hình cụ thể, còn cho rằng công ty nhầm thật.

Giang Ly cũng không nói cho bố mẹ biết, tránh bọn họ lo lắng.

- Em trai học hành căng thẳng, Tâm Linh tu hành càng không được xảy ra sự cố, nếu không sẽ công cốc, chuyện này con tuyệt đối sẽ không nói cho nó biết.

- Con cũng phải cố gắng học tập, mau chóng tăng sinh mệnh lực của mình lên 0.8, như vậy mới tìm được công việc tốt được.

Giang Chấn Đông dặn dò, ông cũng không biết thực lực của con trai mình.

Đêm khuya, quả nhiên em trai mới quay về, trong nhà vẫn rất yên tĩnh, ai cũng không biết trận phong ba tan cửa nát nhà này đều được Giang Ly hóa giải thành không rồi.

Tất cả đều sóng yên biển lặng hết.

Ngày hôm sau, trong sơn trang của tập đoàn Tuyệt Thị.

Giang Ly uống cạn một chén dinh dưỡng và một giọt Nguyệt Hoa Chi Tinh, rồi lại vận dụng thôi miên, mười ngón tay mềm nhện run rẩy, khiến cho Tuyệt Bích Nhi tiến vào trong giấc ngủ sâu.

Tuyệt Bích Nhi qua vài lần thôi miên, sắc mặt càng lúc càng hồng hào, sức sống hoàn toàn khôi phục, tâm linh bị thương cũng đã chữa khỏi.

Giang Ly mỗi ngày đều tiến hành thôi miên một lần, nhờ vào cơ hội thôi miên dùng lượng lớn được phẩm dinh dưỡng Lục Thần và một giọt Nguyệt Linh Chi Tinh.

Đến lúc này, hắn mới có thể dùng mình tượng Nảo vũ trụ để rèn luyện Tâm Linh Đại Đế Ấn, thuật thôi miên của hắn càng lúc càng tinh thâm hơn, dần dần lĩnh ngộ được một chút tinh túy, tu vi Tâm Linh cũng tiến bộ từng chút từng giọt một. nguồn truyện t u n g h o a n h . c o m

Thể năng lại càng xuất sắc, hơi động một chút, toàn thân đều sung mãn sức mạnh mang tính bạo tạc.

Sau khi tiêm protein siêu cấp, hắn tiến hành kiểm tra toàn thân một lượt, phát hiện tế bào tiềm năng sinh mệnh bị tổn thương đã hoàn toàn khôi phục lại.

- Giang Ly, thật sự cảm ơn anh. Tuyết Linh rất có thiện cảm với Giang Ly, nhìn nụ cười mỉm bình thản của chị, biết cô đang tiến vào một giấc mộng ngọt ngào.

- Không cần khách khí, mấy ngày hôm nay tôi nhờ vào chất dinh dưỡng và Nguyệt Linh Chi Tinh của cô cũng đạt được tiến bộ không nhỏ. Giang Ly thành thật nói: - Đây là chuyện cùng có lợi, sau ngày hôm nay, tôi không cần phải trị bệnh cho Tuyết Bích Nhi tiểu thư nữa, vì cô hoàn toàn khỏe mạnh rồi, giao kèo của chúng ta lúc trước cũng đã hoàn thành rồi.

Tuyết Linh gật đầu nói: - Thuật thôi miên bây giờ của anh, hoàn toàn có thể khảo hạch được chứng chỉ Thôi miên sư sơ cấp, hay là thi lấy một cái đi? Thôi miên sư sơ cấp cung không đủ cầu, hơn nữa anh cũng giỏi hơn những Thôi miên sư sơ cấp bình thường, nếu như sau này tiến bộ, trở thành Thôi miên sư trung cấp, bản thân cũng có thể tạo dựng một tập đoàn.

Thôi miên sư sơ cấp có thể trở thành phú ông, thì thôi miên sư trung cấp có thể trở thành đại nhân vật hiển hách.

- Kỳ thi cuối kỳ đang ở trước mắt, đợi tôi thi xong rồi tính tiếp. Giang Ly cũng muốn thi chứng chỉ Thôi miên sư, nhưng quan trọng hơn vẫn là kỳ thi cuối kỳ.

Hắn phải lấy được sự công nhận của trường, làm việc mới danh chính ngôn thuận được.

Hơn nữa, thuật thôi miên của mình cũng còn phải tôi luyện thêm.

Thực tế hắn thôi miên thành công, toàn bộ là dựa vào tác dụng kỳ diệu của Tâm Linh Đại Đế Ấn và minh tướng của Nã vũ trụ, dựa vào thuật thôi miên của bản thân, chỉ sợ không thể nào lấy được chứng chỉ Thôi miên sư sơ cấp.

Bởi vậy có thể thấy, Thôi miên sư khó làm thế nào.

- Đúng rồi, sao cô lại không học thuật thôi miên?

Tâm linh cảnh giới của Tuyết Linh giống như của Giang Ly, cũng là giai đoạn thứ hai Ngũ say, theo lý mà nói, cũng hoàn toàn có thể trở thành Thôi miên sư sơ cấp.

- Tôi cũng học qua, nhưng rất khó học, hơn nữa trở thành Thôi miên sư nhất định phải giao tiếp với đủ loại người, tôi không quen. Tuyết Linh khua tay nói.

Cô không thể trở thành Thôi miên sư, Thôi miên sư phải giải phóng tâm linh, tạo thành lực cảm hóa mãnh liệt, điều này người bình thường khó có thể làm được. Người có sức mạnh lớn cũng chưa chắc có thể trở thành cao thủ chiến đấu, đồng thời người có tu vi tâm linh mạnh cũng chưa chắc có thể trở thành Thôi miên sư.

Thời gian tiếp theo, Giang Ly mỗi ngày ngoài tu luyện ra thì chỉ có tu luyện.

Tuyết Bích Nhi bệnh cũng đã khỏi hoàn toàn, nhưng hắn cũng mất đi cơ hội bổ sung dinh dưỡng mỗi ngày, may mà bây giờ có ba trăm nghìn tinh nguyên mà Trịnh Văn Băng bồi thường, cộng thêm một số tích lũy mà hắn lấy được từ việc thôi miên bọn du côn trong Khư Hoa thành, về mặt dinh dưỡng cũng không thiếu, thuốc dinh dưỡng Lục thần một nghìn một ông cũng có thể mua được.

Bên Trịnh Văn Băng ngừng công kích, cũng không có âm mưu gì.

Giang Ly thăm cảnh giác, cũng không buông lỏng, gia tăng tu luyện, có chất dinh dưỡng đầy đủ, hắn tu luyện cũng rất nhanh.

Hắn cũng không đến chợ đen mua Nguyệt Linh Chi Tinh, vì không thể mang về, cần phải dùng trong chợ đen. Một ngum một bình dùng quá lãng phí, thứ này dùng từng giọt mới tốt, một bình dùng mười ngày mới có thể phát huy công hiệu hoàn mĩ nhất.

Rốt cục ngày kiểm tra cuối kỳ cũng đã đến.

Ngày 30/12/2250, một nhà năm miệng ăn đã ăn xong bữa sáng, Giang Ly liền đến trường học.

Không khí trường học rất căng thẳng, tất cả học sinh đều yên lặng chuẩn bị.

Lần này học sinh cấp ba thành tích xuất sắc nhất, trường học nhất định sẽ làm trọng điểm bồi dưỡng. Số sinh viên này nhận được sự ưu đãi của trường học, các loại học bổng, tài nguyên ưu tú, cũng sẽ được cung cấp. Thậm chí còn có cơ hội tham gia huấn luyện chiến đấu trong quân đội.

Trường học sẽ không tiếc bất cứ giá nào, để mở đường cho những sinh viên có năng lực thi đỗ đại học Tỉnh Không.

Mỗi một sinh viên của đại học Tỉnh Không, đều là dự bị tinh anh của nhân loại, tương lai rất có tiền đồ, trường nào có càng nhiều học sinh đỗ, thì càng có tiếng, sau này số sinh viên này cũng sẽ vì trường cũ mà cống hiến.

Cả nhân loại không biết có bao nhiêu trường trung học, đều đang âm thầm cạnh tranh.

Nếu Giang Ly lấy được xuất bồi dưỡng trọng điểm của trường học, cho dù là đám người Trịnh Văn Băng cũng không dám làm gì hắn, trường học cũng

sẽ không bỏ qua cho bọn họ.

Rất nhiều lãnh đạo trường học đều đang quan tâm đến thành tích thi cử của đợt học sinh cấp ba này, thậm chí lãnh đạo của Ủy ban nhân dân thành phố cũng rất quan tâm chú ý.

Trường học, giảng đường.

- Các em, hôm nay là ngày kiểm tra cuối kỳ, mọi người chắc hẳn cũng đều biết quy định, tiếp theo, ngồi lên trên quang não (máy tính đa chiều), bên trong có đề thi, buổi sáng thi văn hóa, buổi chiều thi thể năng, tổng hợp lại, chính là thành tích lực sinh mệnh của các em.

Trong phòng học, trên mỗi chỗ ngồi đến xuất hiện một máy tính, trên máy tính xuất hiện âm thanh có hệ thống.

Lúc này, bạn học và bạn bè tốt đi nữa cũng chẳng quan tâm đến chào hỏi, tâm trạng rất căng thẳng.

Giang Ly tâm trạng cực kỳ thoải mái nhẹ nhàng, hẳn ngồi phía trước quang não, điều chỉnh hô hấp.

Tiếng chuông vang lên.

Hắn lấy ra chip học sinh của mình, quét lên trên quang não, nhập phần tin tức bản thân, lập tức có rất nhiều đề thi xuất hiện. Trong đó có văn học, lịch sử, toán, vật lý, sinh vật, hóa học, tâm lý, pháp luật, thiên văn Tổng cộng có mười ba môn.

Những đề mục này, tương đối khó, ngành giáo dục chuyên dùng để chọn lựa nhân tài.

Mười ngón tay của Giang Ly rất nhanh, đánh chữ và làm bài trên quang não, trên cơ bản cũng không có nhầm lẫn gì. Kiến thức của hắn vô cùng rộng lớn, từ khi dùng viên đá màu trắng ngà mỗi ngày tiến vào cánh giới Thai tức, sau đó lại tu luyện Tâm Linh Đại Đế Ấn, sức mạnh tâm linh cũng vô cùng mạnh, xem qua là nhớ là chuyện nhỏ, năng lực lý giải cũng mạnh hơn người thường, học các môn văn hóa cũng dễ như trở bàn tay.

Ba tiếng sau.

Tất cả các đề bài đều được trả lời xong.

Tích tích tích Trên quang não lập tức hiện qua thành tích.

Điểm tối đa.

Tất cả các đề thi văn hóa, có hơn nghìn câu hỏi, thậm chí có đề bài còn phải tính toán phức tạp, tuyệt đối không phải trong thời gian ngắn có thể giải được, nhưng tất cả những thứ này đối với Giang Ly mà nói cũng không có khó khăn gì.

- Thi xong rồi, lại là điểm tối đa. Giang Ly thở phào nhẹ nhõm.

Lúc này, thành tích của hắn cũng đã truyền lên đại quang não, một hội đồng giáo viên đang ngồi xem.

- Cái gì? Mới có ba tiếng đồng hồ mà đã giải xong tất cả đề bài rồi sao? Còn là điểm tối đa nữa?

- Đến luận văn cũng là điểm tối đa?

Bình thường, làm bài thi cần phải năm tiếng đồng hồ, cho dù là người có tốc độ nhanh nhất, có lối tư duy nhanh nhẹn nhất, cũng phải mất bốn tiếng.

Người ba tiếng đã làm xong, hơn nữa còn là điểm tuyệt đối, quá hiếm thấy. Chấm điểm cũng là do quang não hoàn thành, giáo viên không có năng lực chấm bài thi, điều này ngăn cản sự gian dối trong thi cử.

Hơn nữa, quang não của trường học kết nối với hồ sơ dạy học của chính phủ, thành tích thi cử của học sinh cũng trực tiếp được móc nối với hệ thống giáo dục của nhà nước, trường học không có năng lực can thiệp vào.

Thành tích thi cử như này, làm hồ sơ trọng yếu, về sau tòng quân, thi cán bộ nhà nước, thậm chí là làm việc ở công ty lớn ở bên ngoài, đều là tư liệu quan trọng.

- Không phải gian lận đấy chứ.

Trong phòng quan sát, vài vị giáo viên ngo ngác nhìn nhau, thậm chí hiệu trưởng cũng nhíu mày.

Hiệu trưởng dặn bảo: - Cho giám sát kiểm tra một lần, trước mặt quang não, không thể nào gian lận được.

- Vâng.

Một vị giáo viên lập tức phóng tầm giám sát, tốc độ nhanh hơn một chút, liền phát hiện Giang Ly đang ngồi làm bài trên quang não, mười ngón tay cực nhanh, như mây trôi nước chảy, làm mỗi một đề dường như không có thời gian suy tính, thể hiện kiến thức phong phú và lòng tin định liệu trước.

Thực ra đến bây giờ, kỳ thi cũng đã không có khả năng phát sinh ra hiện tượng gian dối nào.

- Tốc độ làm bài của em ấy thật nhanh, quả thực không cần suy nghĩ. Một vị giáo viên tán thưởng: - Anh nhìn đề toán có độ khó cao nhất kia, em ấy không cần phải nghĩ ngợi gì dùng các loại công thức côi bỏ, lối suy nghĩ nhanh nhẹn, phản ứng cực nhanh.

- Học sinh này là ai?

Hiệu trưởng hỏi một giáo viên.

- Em ấy tên Giang Ly, sát hạch lực sinh mệnh là 0,7. Là một học sinh rất bình thường, không biết lần này tại sao lại đột nhiên đột phá đến vậy? Một vị giáo viên điều tra ra tư liệu.

- Khoan đã

Hiệu trưởng đột nhiên phát hiện ra, tin tức công dân trên chip học sinh của Giang Ly, có một ngôi sao, không khỏi chấn động: - Học sinh này, không ngờ là công nhân một sao?

- Đúng, công dân một sao, sao lại có được?

- Không ngờ là công dân một sao, đây rốt cục là chuyện gì? Làm công hiến trọng đại gì cho nhân loại?

- Hiệu trưởng, bây giờ ông mới là công dân một sao, bồi dưỡng bao nhiêu nhân tài cho nhân loại, mới có được công lao công dân một sao. Học sinh này không ngờ cũng có.

Những giáo viên xung quanh đều nhao nhao bàn tán.

Giang Ly bình thường cũng không thu hút sự chú ý của người khác, bây giờ đột nhiên đột phá, đương nhiên sẽ chấn động.

- Học sinh này là một nhân tài, nhưng thành tích thi văn hóa cũng không là gì, quan trọng nhất là kỳ thi thể năng. Hiệu trưởng nói: - Trước tiên không cần kinh động đến em ấy, đợi sau khi em ấy thi thể năng xong rồi, lấy tố chất tổng hợp chính thể của em ấy để đánh giá.

- Đúng vậy, xem ra học cũng không uổng phí.

Giang Ly chống lưng mệt mỏi:

- Tốc độ và điểm số này của mình bây giờ chắc hẳn cũng đã thu hút sự chú ý của trường học rồi nhỉ. Nhưng không cần gấp, đợi thi thể năng buổi chiều nay nữa, rồi làm cho bọn họ chấn động một thể.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đế Tinh Hà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Hệ Thống Võ Học Đại Sur

Cuộc thi buổi sáng kéo dài đến trưa, có người mừng có người lo.

Mọi người thậm chí ăn cơm trong nhà ăn của trường cũng không có tâm trạng, vì buổi chiều còn có một đợt thi quan trọng nữa đang đợi, kỳ thi thể năng đặc biệt nặng nề.

Trong kỳ thi hai trăm năm trước, học sinh chỉ cần nhìn điểm thi, bây giờ thì lại hoàn toàn đảo ngược. Vì người có khí lực cường tráng, mới có thể làm tốt các việc, người có thể năng không được tốt, thậm chí không thể tiến hành đi lại giữa vũ trụ.

- Giang Ly, kỳ thi lần này của cậu thế nào?

Trong phòng ăn, lúc ăn cơm, Quách Mạnh mới đến hỏi, lúc này Giang Ly đang uống chất dinh dưỡng, cậu nhìn thấy bạn bè mà hâm mộ: - Cậu không ngờ xa xỉ đến mức uống chất dinh dưỡng Lục thần! Một nghìn tinh nguyên một ống đấy, cậu phát tài rồi sao?

- Nào, cậu cũng uống một ống đi, bổ sung thể lực, chiều thi cho tốt. Giang Ly tiện tay đưa cho cậu một ống.

Quách Mạnh nắm chặt lấy, không dám tin: - Cho mình thật sao?

- Mình còn lừa cậu sao? Giang Ly lắc đầu:

- Uống nhanh đi.

- Chẳng lẽ là giả sao? Quách Mạnh vội vàng mở ra, mau chóng một ngụm uống hết, lập tức nét mặt tỏa sáng nói: - Quả nhiên là hàng cao cấp, thể năng của mình cảm giác tăng không ít.

- Đây là ảo giác, loại thuốc dinh dưỡng sinh vật này phải dùng thời gian dài, kiên trì rèn luyện mới có thể rửa sạch tạp chất trong cơ thể. Giang Ly cười: - Đúng rồi, cậu chuẩn bị tốt cho bài thi thể năng chiều nay chưa?

- Hoàn toàn chưa, mặc cho số phận đi, dù sao đại học Tinh Không chắc cũng chẳng có hi vọng gì rồi? Quách Mạnh chép miệng chặc lưỡi nói: - Mình là hàng đệm lưng, làm nền cho người ta. Bây giờ cậu xem ra long tinh hồ mãnh, lần này nhất định phải có thành tích tốt đấy nhé! Sau này phát đạt rồi đừng quên người anh em này.

- Không thành vấn đề, Giang Ly mình là ai cậu còn không rõ sao? Giang Ly vỗ bả vai cậu.

- Chúc cậu may mắn. Quách Mạnh vội rời đi, chuẩn bị tâm lý, chuẩn bị thi.

Giang Ly thực ra lại rất bình tĩnh, vì hắn biết thực lực của mình.

Thời gian nghỉ ngơi hai tiếng trôi qua thật nhanh.

Tới lúc thi, Giang Ly cùng bạn thi vào trong một sân thể dục lớn, khoảng chừng hơn chục nghìn mét vuông, trong đó có từng cỗ máy, trên đó có thể thí nghiệm các loại số liệu thể năng, bao gồm chạy, quyền thuật, đá đánh

- Bắt đầu.

Một thí sinh đứng trước Giang Ly đi đến cỗ máy, sau khi một mệnh lệnh vang lên, bắt đầu mãnh liệt tiến lên, hai giây khoảng cách trăm mét trong vòng 8 giây là chạy xong.

Anh ta nghỉ ngơi trong chốc lát, bắt đầu ra quyền, liên tục đánh ra một trăm quyền, mồ hôi như tắm, cuối cùng trên cỗ máy hiển thị một con số bình quân, 0,36 tấn.

Sau đó, anh lại bắt đầu đá đánh, ngồi xổm sâu, vác nặng.

Một loạt khảo nghiệm, trên cỗ máy xuất hiện một loạt con số, một giọng nói vang đến: - Tổng kết kiểm tra, lực sinh mệnh 0,85, mời tiến vào trong phòng chiến đấu, tiến hành khảo nghiệm thực chiến cuối cùng.

- Haiz, còn chưa đến 0.9, hi vọng có thể tăng thêm điểm số trong vòng thực chiến cuối cùng. Bằng không căn bản không thể nào lấy được xuất bồi dưỡng trọng điểm của trường. Học sinh này ủ rũ nói.

Cuối cùng còn có khảo nghiệm chiến đấu.

Hạng mục đó, chính là năng lực phản ứng của người dự thi, kinh nghiệm thực chiến, thi tốt hạng mục này, cũng có thể thêm điểm, thi không tốt, thì có thể bị hạ điểm.

- Người kế tiếp, Giang Ly, số

Giang Ly đi đến cỗ máy, cỗ máy này rất lớn, tương đương với một phòng khoảng ba mươi mét vuông.

Trên thềm máy có bánh xích, là hình thức máy chạy bộ, phía trên có khảo nghiệm tốc độ trăm mét, còn có bia ngắm khảo nghiệm lực đánh.

- Xem xem thể năng của mình rốt cục mạnh thế nào! Hít thở thật sâu, Giang Ly làm vài động tác, là tư thế trong Tâm Linh Đại Đế Ấn, lập tức điều chỉnh trạng thái toàn thân đến mức tốt nhất, tế bào toàn thân dường như đang mãnh liệt hô hấp.

- Mời thí sinh bắt đầu

Âm thanh máy móc trở nên dồn dập, Giang Ly đứng trên bánh xích, đột nhiên âm thanh chói tai truyền ra, hắn bắt đầu mạnh mẽ tiến lên. Bước chân đạp trên bánh xích dường như tỏa ra một mùi cao su cháy.

1 giây, 2 giây, 3 giây, 4 giây, 5 giây

Tích tích tích thành tích xung kích trăm mét xuất hiện rồi, là 4.8 giây!

- Cái gì, 4.8 giây?

Rất nhiều giáo viên nhìn thấy cảnh này, chạy lên, nhìn bên ngoài cỗ máy, cho rằng cỗ máy này có trục trặc gì rồi.

Nhưng Giang Ly cũng không để ý, nghỉ ngơi một chút, lại bắt đầu khảo nghiệm lực đánh.

Hắn ở trong cỗ máy, người khác không thể nào đi vào được, chỉ có thể đứng bên ngoài quan sát hắn, phát lực.

Bịch bịch bịch

Thân người hắn như giương cung bắn hổ, xương cốt toàn thân mạnh mẽ vang dội, sức lực tập trung đến cực điểm, thì triển ra lực tấn công mạnh nhất trong thể thuật cấp C Toái Cốt Cự Thạch Phá.

Liên tục một trăm quyền, điên cuồng như vũ bão đánh lên trên tấm bia cao su cực lớn.

Toàn bộ bia ngắm cao su giống như gấp phải bão, không ngừng lay động, bên trên hiện ra một loạt con số, mỗi một thí sinh, cần phải trong thời gian quy định, đánh đủ 100 quyền, đây chẳng những là khảo nghiệm lực đánh, hơn nữa còn muốn khảo nghiệm sức chịu đựng, toàn lực đánh ra 100 quyền, đối với thể năng tiêu hao cũng là rất lớn.

Có người thậm chí đến nhịp hô hấp cũng không theo kịp.

Còn Giang Ly sau khi đánh ra một trăm quyền như vũ bão, mặc dù mệt, nhưng cũng không đến mức thở hổn hển.

- Lần khảo nghiệm này, lực đánh bình quân một trăm quyền, 1 tấn. Mời khảo nghiệm đá nghiêng, ngồi xổm sâu, gánh nặng Phản ứng số liệu trung thực của quang não.

Đây không phải là khảo nghiệm sức của một quyền, mà là lực bình quân của 100 quyền, nếu như Giang Ly chỉ đánh một quyền, thì số liệu kia còn mạnh hơn nữa!

Lực bình quân của 100 quyền nếu so với sức bật cao nhất thì nhỏ hơn rất nhiều, cao thủ bình thường sau khi đánh ra mấy chục quyền cũng đã thở hổn hển rồi.

- Cái gì? Lực đánh bình quân 1 tấn? Học sinh này không ngờ phá được 1 tấn! Rốt cục là mạnh đến cỡ nào? Tốc độ chạy 100 mét là 4.8 giây.

- Xem xem tổng hợp số liệu của hắn là bao nhiêu?

- Lợi hại, lần sát hạch này có kỳ tích lớn nhất rồi.

- Hắc mã, tuyệt đối là một con hắc mã.

- Thông báo cho hiệu trưởng

Những giáo viên xung quanh đều bị chấn động, vì xuất hiện một hạt giống tốt như này, là một trong những người được đề cử vào đại học Tinh Không.

Chị Đào và Long lười đã xuất hiện, bọn họ nhìn nhau, gật đầu, dường như kết quả kỳ thi lần này cũng nằm trong dự liệu.

Chỉ chốc lát sau, thành tích Giang Ly đầm đá, ngồi xổm, gánh nặng cũng đã hiện ra, sau đó quang não cho điểm - Thành tích khảo sát lần này, bước đầu tính ra, lực sinh mệnh 1, sau đây, mời thí sinh bước vào phòng chiến đấu, tiến hành khảo sát thực chiến.

- Lực sinh mệnh quả nhiên đạt đến 1. Giang Ly vừa nhìn điểm số, lập tức sắc mặt tươi cười, trong lúc thi hắn cũng không dốc sức toàn bộ, vì tiếp theo còn có khảo sát thực chiến, nếu như khảo sát thực chiến không được, còn bị hạ điểm, lực sinh mệnh cũng có thể lùi về 0.99.

Khảo sát thực chiến, được tiến hành trong phòng chiến đấu hư cấu chuyên môn.

Phòng chiến đấu hư cấu này chính là nơi mà lần trước Trịnh Văn Băng và Lạc Hàm huấn luyện, sau khi tiến vào, sẽ xuất hiện một cảnh tượng mô phỏng, sau đó xuất hiện một bóng người hư cấu, là bất cứ một đại sư võ học, đối chiến võ học với anh, từ đó có thể biết được năng lực thực chiến của anh thế nào.

Đây là hệ thống võ học đại sư.

Đại sư võ học mô phỏng kia cực kỳ lợi hại, là một bóng người năng lượng ngưng tụ mà thành, giống y như người thật, hơn nữa trong thời gian ngắn, có tất cả năng lực giống như người thật, thậm chí hít thở, nhịp tim, nhịp mạch, đều giống như đúc.

Cái này vốn dĩ là trong quân đội phát minh ra, kỹ thuật võ cùng tiên tiến, nhưng năng lực tiêu hao lại cực lớn, chỉ có cơ cấu như trường học mới có thể mua được, hơn nữa cho dù là trường học cũng không đủ dùng để huấn luyện, chỉ là khi nào sát hạch mới dùng đến.

Lấy ra dạy học cũng không thực tế, không mở nổi.

Nghe nói, toàn bộ trường học mở một lát hệ thống "Võ học đại sư" này, để toàn trường sát hạch, mỗi một giờ tiêu hao năng lực đáng giá mấy chục nghìn tinh nguyên.

- Thí sinh Giang Ly, học sinh số

Giang Ly tiến vào trong phòng chiến đấu, một khoảng tối đen, giờ tay ra không nhìn rõ năm ngón, chỉ có một giọng nói vang đến: - Bây giờ bắt đầu sát hạch, khởi động hệ thống võ học đại sư, năng lượng tập hợp xong.

Vù!

Một tia laze ngưng tụ, cảnh tượng biến đổi, xuất hiện một khoảng trống, trên mặt đất có cỏ xanh, xung quanh có cây cối, hoa cỏ rậm rờ, chính giữa có một người đang đứng, người này mặc một áo dài rất cổ xưa, chòm râu màu trắng, trên đầu còn có một mái tóc dài thật dài, thân người cũng không cao lớn, ngược lại có chút nhỏ gầy.

Nhưng, ông già mái tóc áo dài này đứng trong sân, một cảm giác yên tĩnh, sâu xa, sâu không thể lường được tự phát.

- Đến!

Ông già mặc áo dài tóc dài vẫy tay với Giang Ly, rất sống động, giống như đại sư võ học từ rất xưa tái hiện trong nhân gian vậy.

Cuộc thi chính thức bắt đầu.

Giang Ly thật cẩn thận, không dám khinh xuất, đi lòng vòng quanh đại sư võ học này, sau khi đi vòng ra sau lưng ông, đột nhiên tay như rắn, chộp lấy đuôi sam của đối phương.

Đuôi sam này chính là nhược điểm.

Nhưng khi tay của hắn chộp được đuôi sam này, một bàn tay xuất hiện ở cổ tay hắn, nhẹ nhàng đẩy ra.

Động tác rất nhẹ nhàng.

Àm àm! Giang Ly cảm thấy mình bước vào trong một lỗ xoáy, tất cả sức lực bị đánh bay, thân thể không ngờ có một xu thế như con quay xoay tròn, hơn nữa nghiêm trọng hơn chính là huyết quản toàn thân giống như dây đàn vậy, bị người ta gảy mạnh, như sấm đánh trúng.

Bấp thối toàn thân hắn, căng như dây đàn, đối phương vung tay một cái, liền khiến cho huyết quản của hắn bị thương, gần như mất đi sức chiến đấu.

Đây mới là tu vi thực sự của đại sư võ học.

Thái cực! Thủ huy tỳ bà!

Giang Ly thậm chí không cảm thấy rõ ràng, ông già này ra tay như nào, toàn thân không có chút sơ hở nào, nhưng trong thân thể có một sức mạnh cực kỳ thần bí, giống như "khí" của ngày xưa vậy.

- Giảo cốt hồi toàn sát!

Hắn biết không ổn rồi, thân thể đang theo xu thế xoay tròn, đánh Vô Cốt Nhu Thuật ra, toàn bộ thân hình xoay tròn, tay như mũi dao, hung hăng chém giết, bổ về phía cổ của đại sư võ học.

Nếu như là người khác chưa từng tu luyện Vô Cốt Nhu Thuật, bị một chiêu Thủy Huy Tỳ Bà này đánh có thể đánh bại, hung hăng lăn lộn mấy vòng, nhưng tố chất thân thể Giang Ly rất tốt, lại từng chiến đấu với Huyền Hồ, trong nháy mắt liền hiện ra tố dưỡng thực chiến tốt đẹp, không ngờ thoát được một kích, bắt đầu giết lại.

Một chiêu phản sát này, rất nhanh, thật sự là trình độ chiến đấu đỉnh cao của Giang Ly.

Đáng tiếc, đại sư võ học lại nhanh hơn hắn, hai tay vung lên, giống như đang đùa với một cây thương lớn, vẽ một vòng tròn trên không trung, khoanh vùng quanh tay Giang Ly, lập tức trong khoảnh khắc đụng vào nhau đó, cánh tay Giang Ly vang lên tiếng kêu kẹt, dường như tiến vào trong một cái máy xay thịt, sắp bị bẻ gãy.

Thái cực! Vân thủ!

Bịch!

Hắn bay lên một bước, hung hãn đá vào mắt cá chân của đại sư võ học, ý đồ tự giải cứu mình.

Hai chân của võ học đại sư như có mắt, chân vừa động, xoay thành chữ thập, đá lại Giang Ly.

trên dưới đắc thủ, Giang Ly lập tức rơi vào khốn cảnh, nếu như không có gì bất ngờ, ngay sau đó hắn sẽ bay ra ngoài, bị đánh đến gãy chân đứt gân, vô cùng thê thảm.

Trong lúc này, rèn luyện hàng ngày của hắn có được hiệu quả, thân hình vận vẹo, như long xà, không ngừng né tránh, lùi về phía sau.

- Vô Cốt Long Xà Vù!

Thân pháp tuyệt chiêu cứu mạng, khiến cho hắn thoát được khốn cảnh, rời xa đại sư võ học. Người này rất giống với tường đồng vách sắt, võ học tinh thông, Giang Ly so với ông quả thực kém đến mười mấy cấp bậc, gần người sẽ bị đánh.

Lui! Lui! Lui!

Giang Ly không ngừng lùi về phía sau, thân hình lắc lư, không dám tiến gần đến đại sư võ học.

Đáng tiếc là, đại sư võ học cũng sẽ không buông tha cho hắn, bước chân như đập trên đám lục bình, vô cùng nhẹ nhàng, như giòi trong xương tấn công đến, Giang Ly vừa mới lùi được khoảng hơn mười mét, trong nháy mắt đã bị đuổi kịp, đánh một quyền đến.

Một quyền này vô cùng mạnh mẽ, hoàn toàn đảo điên thân hình ông già kia, giống như thanh niên trai tráng, người sắt không lồ, một quyền vô cùng cương mãnh.

Thái cực, loạn cung xạ hổ!

Giang Ly cũng không thêm nhìn, biết quyền này hoàn toàn không thể ngăn lại được, vì vậy hướng ra ngoài tránh né.

Hây!

Võ học đại sư bật một hơi, lại là một quyền, còn hung mãnh hơn quyền vừa rồi, phong tỏa tất cả đường lui của Giang Ly, như khóa chặt lấy con sông, ngăn cho thuyền đi.

Hồng quyền, thiết tọa hoành giang!

- Không thể đỡ nổi, làm sao đây? Vô Cốt Nhu Thuật không ngăn cản nổi, nếu như đỡ lấy, thì mình chắc chắn sẽ bị đánh bay, hoàn toàn mất đi sức chiến đấu!

Giang Ly nhìn thấy quyền này, trong đầu lóe lên một ý tưởng, giác quan thứ sáu dường như dự liệu trước được kết cục của mình.

Nghìn cân treo sợi tóc.

Hắn đột nhiên hai tay như gió, tâm linh tiến vào một loại cảnh giới phiêu lãng gió mây, mây trôi mờ mịt, bất tri bất giác tuân theo bản năng, thi triển thủ thế Tâm Linh Đại Đế Ấn, như gió như mây, vân tòng long, phong tòng hồ.

Một quyền này của ông già đại sư võ học đánh lên cánh tay của hắn, thủ ấn của hắn vốn dĩ lồm vào trong, hướng ra ngoài phiêu đảng, hóa giải không ít sức mạnh.

Ác ác ác

Ông già đại sư võ học kia lại tiến thêm một bước, vẻ mặt không chút thay đổi, sâu thẳm trong đan điền không ngờ lại phát ra tiếng ngân dài, lại đánh ra một quyền!

Một quyền này hoàn toàn khác, phong cách cương mãnh lúc trước thay đổi, như quỷ mị hốt hoảng, như gần như xa, nhìn như rất chậm, thực tế phá vỡ tốc độ cực hạn, một quyền hung hãn, xé rách phòng tuyến của Giang Ly, đánh lên trên ngực hắn.

Thế thuật cấp B, quỷ thần quyền.

Quỷ thần xuất hiện!

Ba quyền liên tục, quyền thứ nhất loạn cung xạ hổ, quyền thứ hai thiết tọa hoành giang, quyền thứ ba quỷ thần xuất hiện.

Cái này cũng đã thuộc phạm trù tuyệt chiêu.

Cuối cùng, phòng ngự nào của Giang Ly cũng hoàn toàn vô dụng, bị đánh bay ra ngoài, mắt nổi đom đóm! Toàn thân thậm chí ngón tay cũng không nhúc nhích nổi.

Tích tích tích Quang nào lúc này phát ra âm thanh ra hiệu dừng lại: - Sát hạch chiến đấu kết thúc, kinh nghiệm thực chiến đủ tư cách, điểm số tổng hợp lực sinh mệnh 1!

Ông già đại sư võ học biến mất.

Vốn dĩ là một thể năng lượng, mỗi một phút tiêu hao cực lớn, trường học không muốn lãng phí thêm chút thời gian nào.

Xoẹt

Nghe thấy âm thanh này, Giang Ly hoàn toàn thở phào nhẹ nhõm, mặc dù đối chiến với đại sư võ học thất bại, bị một quyền đánh bay, nhưng cuối cùng điểm số vẫn là số nguyên, không bị trừ.

Lực sinh mạng đạt 1.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đế Tinh Hà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Lớp Trọng Điểm

- Võ học đại sư này thật lợi hại, mình thấy rất nhiều người gặp được ông ta, chiêu đầu tiên đã bị đá bay ra ngoài rồi. Giang Ly rất hâm mộ, nếu như trong nhà có một hệ thống võ học đại sư như này, trình độ chiến đấu và tổ dưỡng võ học của mình chắc ít nhất cũng phải tăng mười mấy cấp bậc, đáng tiếc ý tưởng này không thực tế.

Cả trường không dùng nổi, huống chi là gia đình?

Sau khi quang não đánh giá lực sinh mệnh xong, Giang Ly thở phào, biết lần này mình chắc chắn sẽ trở thành đối tượng bồi dưỡng trọng điểm của trường rồi.

Bình thường thành tích lực sinh mệnh đến 0.9 cũng sẽ được trường học để ý đến, còn 1, thì quá đặc biệt rồi. Các loại tài nguyên, cơ hội ưu tú, toàn bộ đều là tích tụ trên thân thể những người như này.

Hôm nay mình sẽ trở thành con cưng của trường học, có quang sáng của nhân vật quan trọng.

Từ trong phòng sát hạch chiến đấu ra, Giang Ly liền nghe thấy một bạn học đang mắng mỏ: - Chết tiệt, lần khảo sát lần này sao lại khó như này? Không ngờ lại là võ học đại sư, một hiệp thôi mình đã bị đá ra ngoài, làm điểm thi của mình vốn dĩ là 0.9, lại bị hạ điểm, còn 0.89.

Đây là một học sinh rất ưu tú, con cháu nhà giàu, thể trạng cường tráng, dùng rất nhiều thuốc bổ, vốn dĩ khảo sát chắc hẳn có cơ hội lấy được thành tích tốt, nhưng cuối cùng chiến đấu lại gặp phải võ học đại sư, không may mắn bị trừ điểm.

Quả nhiên nhiều người cũng đang đứng mắng mỏ, nói lần này võ học đại sư biến thái, khác quá nhiều so với lần thi trước.

Cho dù bình thường một số nhân vật quan trọng trong trường, lực sinh mệnh của bản thân đến 0.9 rồi, sau khi đi ra về mặt đều ngưng trọng, dường như thành tích chiến đấu kéo điểm của bọn họ xuống.

Giang Ly yên tâm thoải mái, về mặt thân nhiên, đang nghiền ngẫm kinh nghiệm giao đấu cùng với ông già võ học đại sư.

- Hiệu trưởng, có thành tích sát hạch rồi.

Ba tiếng sau, trong phòng giám thị rất nhiều giáo viên đang tụ tập lại, tất cả thành tích sát hạch đều xuất hiện rồi, đứng đầu là thành tích của học sinh cấp ba.

- Hiệu trưởng, lực sinh mệnh học sinh trường chúng ta có 11 người đạt đến 1, trong đó học sinh cấp ba có 10 người.

Một giáo viên nhanh như bay tổng kết số liệu.

- Không ngờ có 11 học sinh sinh mệnh lực đạt đến 1? Hiệu trưởng vội vàng nói: - Học sinh có điểm văn hóa tuyệt đối kia thế nào?

- Lực sinh mệnh của hắn cũng là 1. Lại một giáo viên báo cáo: - Thi văn hóa được điểm tuyệt đối! Chạy trăm mét trong 4.8 giây, lực đánh 1 tấn cuối cùng đối chiến với hệ thống võ học đại sư, lấy được điểm tuyệt đối, kinh nghiệm thực chiến ưu tú.

- Hắc mã Vài giáo viên gật gật đầu: - Thành tích tiến bộ quá nhanh, lần thi trước mới có 0.7 lực sinh mệnh, bình thường, lần này không ngờ lại mạnh đến mức độ này rồi?

- Thành tích cao nhất là ai vậy? Vẫn là Âu Dương Tinh phải không?

Hiệu trưởng gõ ngón tay lên mặt bàn, đang tính toán cái gì đó.

- Đúng vậy, lực sinh mệnh của Âu Dương Tinh là 1.1, cao hơn nhiều so với mọi người, anh ta thi đỗ đại học Tinh Không chắc đến 70%, ngoài ra, còn có Lạc Hàm, Đặng Thiên Chiếu, Vương Văn Long, Lý Trường Thiên, Tiêu Hồng, Tuyết Linh, Vân Thường Thường, Lộ Diêu Diêu, Giang Ly.

- Tốt tốt tốt, mười học sinh này, chính là đối tượng bồi dưỡng trọng điểm, kỳ sau, vạch ra một kế hoạch bồi dưỡng trọng điểm, nhất định phải đẩy được bọn họ lên, năm nay trường chúng ta không thể mất mặt nữa được. Năm ngoái một đại học Tinh Không cũng không thi đậu, năm nay nếu như lại như vậy, thì hiệu trưởng tôi đây chỉ có thể từ chức mà thôi. Hiệu trưởng cười khổ nói:

- Tình hình thi cử của học sinh cấp một, cấp hai thế nào? Có ai nổi bật hay không? Đúng rồi, vừa nãy anh chẳng phải nói có mười một nam thanh niên lực sinh mệnh đạt đến 1 hay sao? Sao mới có mười người?

- Còn một học sinh nữa, lần thi này cũng là 1! Nhưng em này không phải là học sinh cấp ba. Em đó tên Giang Đào, là em trai ruột của Giang Ly. Vị giáo viên này vội vàng giải thích: - Cấp ba có mười người sinh mệnh lực đạt 1. Cộng thêm Giang Đào nữa là 11 người.

- Hóa ra là Giang Đào, nó tiến bộ nhanh vậy sao? Đúng là thiên tài. Hiệu trưởng gật đầu, dường như nằm trong dự liệu:

- Nhà họ Giang này có hai người con trai, đều là người nổi bật. Nếu như toàn bộ đều thi đỗ đại học Tỉnh Không, đây mới thực sự là chấn động.

- Xuất bồi dưỡng trọng điểm năm nay có bao nhiêu? Một giáo viên hỏi: - Vẫn là mười xuất?

- Không, năm nay tăng thêm năm xuất, bốn xuất sau, yêu cầu gia đình bọn họ tài trợ thêm một trăm nghìn tình nguyện, có thể gia nhập vào lớp trọng điểm. Còn Giang Đào kia, em ấy là học sinh 11, còn lâu mới thi đại học, nhưng tiềm lực rất lớn, muốn làm tuyển thủ hạt giống thu hút sự chú ý cao độ. Ngoài ra lần thi này những học sinh thiên tài lực sinh mệnh đạt đến 1, mỗi người được nhận học bổng ba trăm nghìn tình nguyện.

Hiệu trưởng ra lệnh, ký văn kiện.

- Quả nhiên, email được chuyển đến rồi.

Giang Ly vừa mới ra khỏi trường thi, trên chip học sinh liền truyền đến tin tức có mail, là do hiệu trưởng gửi.

- Giang Ly, vì em thi xuất sắc, nhà trường quyết định thêm em vào lớp bồi dưỡng trọng điểm năm mươi người, từ ngày mai, đến lớp trọng điểm của trường báo danh.

- Đã nhận.

Hắn ấn nút đã nhận, trả lời hai từ.

Trong lòng vô cùng sung sướng, lớp bồi dưỡng trọng điểm có thể được rất nhiều tài nguyên, về trường học, chính phủ và quân đội cũng sẽ cùng nhau phối hợp tiếp xúc, cung cấp những điều kiện thuận lợi cho học sinh lớp trọng điểm.

Leng keng.

- Anh có ba trăm nghìn tình nguyện tiền học bổng.

Trước kia, ba trăm nghìn tình nguyện tiền học bổng cũng đã là rất nhiều rồi, nhưng bây giờ đối với hắn mà nói, đến Khư Hoa thành một chuyến cũng đã ngót nghét mười nghìn rồi, cái này thực sự cũng không thấm vào đâu, may mà muối dù nhỏ cũng là thịt.

- Giang Ly, chúc mừng cậu, lần này đạt được thành tích cao, được vào lớp bồi dưỡng trọng điểm.

Bên ngoài trường thi, có một cô gái đang tiến đến, là Tuyết Linh. Cô đi đến đâu đều là tiêu điểm.

- Sau này mọi người đều là bạn cùng lớp rồi, mong được chiếu cố. Giang Ly vội vàng cười đáp lại, từ sau khi mình chữa khỏi bệnh tinh thần của Tuyết Bích Nhi, hắn và Tuyết Linh cũng trở nên thân quen hơn.

- Năm nay lớp trọng điểm tăng thêm thành năm mươi người, trong đó có kẻ thù của anh, thế này thì anh có thể xả giận được rồi. Tuyết Linh như không như có nhìn phía xa.

- Trịnh Văn Băng! Trương Nhạc! Dương Vũ! Giang Ly trong chốc lát nhìn thấy ba người này, sắc mặt tươi cười.

Thành tích của ba người này, đại khái là trên 0.9, tuyệt đối sẽ không vượt qua 1.

Trịnh Văn Băng cũng thấy Giang Ly và Tuyết Linh cười cười nói nói, trong lòng lập tức hồi hộp, sắc mặt lại càng âm trầm, gã nói chuyện vài câu với Dương Vũ, Trương Nhạc rồi vội vã rời đi.

- Bọn họ chắc cũng cùng lớp, sau này muốn tụ tập lại chắc cũng dễ dàng.

Giang Ly nhìn bóng lưng ba người rời đi, hắn đương nhiên không phải muốn tụ tập ba người này lại, đánh một trận đơn giản, căn bản cũng không có ý nghĩa gì.

Muốn là muốn ba người tâng gia bại sản, kết cục thê thảm, không có cơ hội đòi hỏi.

Ba tên này đều là người giàu có, Giang Ly muốn bọn họ ném thử mùi vị biến thành người nghèo.

Từ từ, không phải vội.

Hắn thầm nhủ.

Bây giờ mình chiếm ưu thế tuyệt đối.

Vì sau khi kỳ thi này có thành tích, lực sinh mệnh đạt đến 1, hơn nữa top 10 cao thủ của trường sẽ được Tỉnh Hoa chính phủ trao giải, trở thành nhân vật quan trọng, học sinh hạt giống như này chính phủ cũng sẽ luôn để ý bồi dưỡng và bảo hộ.

Hơn nữa mình còn có thể trở nên mạnh hơn nữa.

- Giang Ly, có một điều anh cần nhớ, Âu Dương Tinh đứng thứ nhất của trường chúng ta, lực sinh mệnh 1.1 mạnh nhất, là người lòng lang dạ sói, có thể không trêu chọc thì tốt nhất là đừng đụng đến gã.

Tuyết Linh và Giang Ly sánh vai bước đi, nhắc nhở vài câu, một chiếc xe từ trên không chậm rãi hạ xuống, cô nhảy lên, cuốn bụi mà đi.

- Mình cũng phải kiếm tiền mua một chiếc xe. Giang Ly có chút ngượng mồm, bây giờ thực sự hắn có tư cách mua xe. Thân phận công dân một sao không phải để trang trí, có rất nhiều thuận lợi.

Khi Giang Ly về đến nhà, cha đang ngồi xem ti vi, mẹ đang nấu cơm. Nhìn thấy hắn về, cha cũng không mở miệng hỏi thành tích thi cử thế nào, dường như biết Giang Ly thi không tốt, từ nhỏ đến lớn đều là như này.

Đang muốn mở miệng cho cha mẹ sự ngạc nhiên, ngoài cửa vọng lại một giọng nói, hắn liền nhìn thấy em trai Giang Đào và em gái Giang Huyền đi vào, trên đầu của Giang Huyền còn rất nhiều băng vải, hình như là bị thương.

- Có chuyện gì vậy? Giang Ly đứng lên.

- Là khi em gái thi, bị trật chân rồi. Giang Đào cười: - Em cũng dẫn nó đến bệnh viện xem qua rồi, nghỉ ngơi hai ngày sẽ khỏi. Bây giờ trật chân như này là chuyện nhỏ, rất nhanh sẽ khỏi.

- Anh cả, em không sao. Thần sắc Giang Huyền rất hưng phấn: - Lần thi này lực sinh mệnh của em đạt 0.7, là ưu tú trong lớp đấy, anh hai còn lợi hại hơn, lực sinh mệnh của anh ấy là 1! Xếp thứ nhất của khối, anh cả, thành tích của anh là bao nhiêu vậy?

Giang Huyền vẫn là trung học cơ sở, cơ thể còn chưa dậy thì hoàn toàn, lực sinh mệnh 0.7 coi là ưu tú rồi, nếu như là trung học thì cũng là bình thường.

- Huyền Huyền, đi nghỉ ngơi đi. Cha Giang Chấn Đông vội quát lớn: - Lần sau cẩn thận hơn đấy, đừng bị trật chân, mặc dù là vết thương nhỏ, nhưng cũng tốn của A Đào không ít tiền.

- Cha, chuyện nhỏ, chỉ có mấy chục tính nguyên mà thôi, lần này con lấy được học bổng ba trăm tính nguyên. Em trai Giang Đào tỏ vẻ không để ý.

Mẹ từ trong phòng bếp đi ra: - A Đào, không ngờ con lại đứng đầu khối! Hôm nay phải chúc mừng mới được.

- Cái này cũng không là gì. Thần sắc Giang Đào cũng không hưng phấn lắm, cứ như là chuyện đương nhiên, trong ngữ khí vô cùng tự tin: - Đúng rồi, cha mẹ này, kỳ nghỉ này của con, cũng đã ký hợp đồng với quân đội rồi, đến giúp quân đội làm chút chuyện, kiếm chút tiền, e rằng kỳ nghỉ đông cũng sẽ không về nhà.

- Cái này được, cái này được Cha mẹ rất vui mừng, ký kết với quân đội là chuyện tốt, vừa có thể kiếm tiền, lại có thể được rèn luyện tốt.

Bọn họ biết rằng, học sinh có lực sinh mệnh 1 như Giang Đào này, quân đội, cảnh sát, công ty lớn, chính phủ đều muốn có được. Rất nhiều công ty tìm đến, đề nghị ký kết.

- A Ly, kỳ nghỉ đông này con chắc hẳn cũng không có chuyện gì đúng không. Giang Chấn Đông gõ bàn một cái: - Cha tìm cho con một công việc tạm thời, kiếm chút tiền trợ cấp cho gia đình ủng hộ cho em trai con.

- Cha à, con có chuyện, e rằng không đi được. Giang Ly liếm môi.

- Có chuyện gì? Giang Chấn Đông có chút không vui.

- Được rồi, A Ly không muốn đi làm thì đừng làm khó nó, ở nhà nghỉ ngơi đi. Mẹ liền đứng ra giảng hòa: - Hơn nữa, bây giờ A Ly có thể kiếm được bao nhiêu tiền chứ?

- Được Được rồi Giang Chấn Đông như quả bóng cao su xì hơi, lắc đầu, uống một ngụm trà, có chút chua xót.

- Là như này. Giang Ly cũng không giấu diếm nữa: - Lần thi này lực sinh mệnh của con đạt 1, được nhà trường cho vào lớp trọng điểm, mấy ngày nữa còn trao giải, còn muốn quân đội tiến hành huấn luyện.

Giọng điệu của hắn rất bình tĩnh, nhưng lại tạo thành chấn động rất lớn.

Xoảng

Chén trà của Giang Chấn Đông trong tay rơi xuống đất, dường như không nghe rõ nói: - Con nói gì?

C

Bạn đang đọc truyện *Đại Đế Tinh Hà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Cuộc Điện Thoại Thần Bí

- Cha, anh cả nói phải đi tham gia huấn luyện trọng điểm. Em gái Giang Huyền nói: - Mọi người đừng coi thường anh cả, lần trước anh ấy giúp cảnh sát phá được vụ án lớn, còn cho con ba nghìn tinh nguyên tiền tiêu vặt nữa.

- Khoan đã Giang Chấn Đông lập tức không phản ứng kịp, đến mẹ cũng kinh sợ, em trai Giang Đào nhìn Giang Ly, dường như mới biết người anh trai này: - A Ly, thành tích thi lần này của anh tốt cực là được bao nhiêu vậy?

- Lực sinh mệnh 1.

Giang Ly thành thật trả lời.

- Cái gì? Giang Chấn Đông kích động đến giọng nói cũng thay đổi, cả nhà đều giật nảy mình.

- Đây là thành tích thi cử, còn có email của hiệu trưởng nữa. Giang Ly lấy chip học sinh của mình ra, trên đó xuất hiện hình ảnh ảo, cái này không thể nào là giả được.

- Có tiền đồ rồi, có tiền đồ rồi Cha mẹ đều vây lấy, nhìn thành tích, cứ như đang nằm mơ: - Đúng là 1 thật, con trai con sao lại làm được vậy?

- Gần đây con thông suốt rồi, cũng có thể tiến vào ngũ say bất cứ lúc nào. Giang Ly nói cũng là sự thật.

- Tâm linh tu hành đi lên rồi. Cha mẹ bỗng nhiên tỉnh ngộ: - Ta nói sao lại có thể tiến bộ nhanh như này được?

- Ha ha ha Giang Chấn Đông vui vẻ cười ha hả: - Cái này, hai đứa con trai của Giang Chấn Đông ta có tiền đồ rồi, những người đó cướp đi của cải của ta! Con trai ta có tiền đồ rồi, như vậy có thể đoạt lại rồi.

- Cha, cha đang nói gì vậy? Giang Ly vốn dĩ cảm thấy cha mình có bí mật, vì hấn từ nhỏ đến lớn, chưa từng nghe đến tin tức của ông bà, dựa theo tuổi thọ của người hiện đại, cho dù Giang Ly làm cha rồi, thì ông của hấn chắc hẳn vẫn còn chứ.

- Không có gì, đợi các con thi đỗ đại học Tinh Không, cha sẽ nói cho các con biết chuyện của nhà họ Giang chúng ta. Giang Chấn Đông khua tay nói: - Nào, hôm nay chúng ta cùng chúc mừng, đi mua rượu ngon về đây.

- Cha, mẹ, để con đi mua rượu. Giang Đào nói: - Tâm linh tu hành của anh trai không ngờ lại tiến bộ nhanh như vậy, đột nhiên thông suốt, bây giờ em đi mua một bình rượu Tứ Sí Hồ Cốt, cha mẹ cũng uống một chút, chúc mừng bọn con!

- Rượu Tứ Sí Hồ Cốt! Phải hơn một nghìn tinh nguyên mới mua được một bình, tương đương với lương một năm của hai người chúng ta. Mẹ chăm chăm nhìn Giang Đào: - Con lấy đâu ra nhiều tiền như vậy?

- Con làm rất nhiều việc ở trường. Giang Đào tùy ý nói: - Kiểm một chút tiền, cộng thêm học bổng và một số thứ nữa là đủ tiêu, cho nên cha mẹ sau này không cần phải tốn nhiều tiền cho con nữa, hai người cứ mua chút thuốc bổ bồi bổ thân thể, còn cả em gái nữa cũng phải bồi dưỡng nhiều vào.

- Uhm, em sẽ cố gắng, vượt qua anh cả và anh hai! Em gái Giang Huyền dường như cũng phấn khởi, ánh mắt lóe lên chút hào quang kiên định.

- Rượu đến đây Chỉ chốc lát sau, một bình rượu mà em trai thông qua mạng mua đã được mang đến, cả nhà ngồi quây quần, ăn cơm uống rượu, vui vẻ hòa thuận Cha mẹ cũng say rồi, em gái cũng say rồi, mặc dù uống không ít, Giang Ly và Giang Đào vẫn còn rất tỉnh táo, sau khi sắp xếp cho mọi người ngủ xong, hai anh em mới ra ban công hóng gió.

- Anh, không ngờ trong thời gian ngắn anh đã tiến bộ đẩy lực sinh mệnh lên 1, đến em cũng không phát hiện ra, đúng là bỗng nhiên nổi tiếng, Em trai Giang Đào nói: - Hôm nay cha mẹ rất mừng, em cũng rất vui. Anh, có anh ủng hộ trong nhà, em cuối cùng cũng có thể buông tay làm một số chuyện rồi.

- Em trai, từ nhỏ em đã rất thông minh, hình như biết một số bí mật của cha mẹ, ông nội của chúng ta là người thế nào? Giang Ly hỏi nghi vấn trong lòng ra.

- Em cũng không biết. Em trai Giang Đào lắc đầu: - Nhưng hình như em loáng thoáng nghe thấy, họ Giang chúng ta, là một gia tộc không hề nhỏ, nhưng

cha lại bị gia tộc đuổi đi, những thứ khác thì em cũng không biết gì cả.

- Anh cũng đoán là như vậy. Giang Ly nói: - Điều này hình như là nỗi đau của cha, nhắc đến chuyện này liền buồn bực không vui, chúng ta tìm thời gian điều tra thêm, xe có đại gia tộc họ Giang không?

- Chuyện này hay là đợi chúng ta thi đỗ đại học Tỉnh Không rồi tính tiếp. Giang Đào lúc đầu nói: - Con người bây giờ phát triển hiện đại, rất nhiều hành tinh đều có dấu chân người, rất nhiều thứ đều là bí mật, không dễ dàng điều tra ra.

- Vậy thì cũng chỉ có thể như vậy, hai người chúng ta đều phải thi đỗ đại học Tỉnh Không.

Giang Ly và Giang Đào đập tay.

Bốp!

Tiếng vỗ tay truyền ra ngoài, trong màn đêm yên tĩnh cô về nhiệt huyết thanh xuân, đó là một sức mạnh cảm xúc mãnh liệt.

Đêm khuya, trong phòng, Giang Đào bấm số điện thoại, cũng gọi hơn mười lần rồi, cuối cùng cũng thông, từ bên trong truyền đến một giọng nói uy nghiêm: - Giang Đào, anh nghĩ thông rồi?

- Vương tướng quân, tôi nghĩ thông rồi, có thể gia nhập vào tổ chức của các ông. Giang Đào dùng âm thanh trầm trầm nói.

- Thật sao? Giọng nói uy nghiêm bên trong kia có chút bất ngờ sung sướng: - Giang Đào, anh là thiên tài, không có sự hỗ trợ tài nguyên nào, thì Tâm linh tu hành của bản thân bước vào giai đoạn thứ ba Ngũ say, thậm chí nhanh chóng có thể Nhập định, nếu như có thể trải qua sự bồi dưỡng của chúng tôi, tuyệt đối có thể trở thành một cao thủ hùng bá một phương.

- Cái này tôi biết, tôi cũng không nghi ngờ về năng lực của các ông chút nào. Ngữ khí của Giang Đào vô cùng bình tĩnh:

- Nhưng, chuyện của tôi, không liên quan gì đến gia đình tôi, nếu như tôi xảy ra chuyện gì, tôi hi vọng các ông có thể bảo vệ tốt cho người nhà tôi, như vậy, tôi mới có thể bán mạng cho các ông được.

- Giang Đào, anh nên nhớ, anh không phải bán mạng cho chúng tôi, là vì tương lai của toàn bộ dân tộc, sự phục hưng của cả quốc gia. Trong huyết mạch của anh, đang chảy dòng máu của Hoa Hạ cổ quốc, anh nên vì phục hưng cả quốc gia mà cống hiến máu huyết và sinh mạng của mình. Giọng nói uy nghiêm kia mãnh liệt nói.

- Đúng vậy, tôi chính là có lý tưởng như vậy, nên mới gọi điện cho các ông, gia nhập vào tổ chức phục quốc. Giang Đào trầm giọng bình tĩnh nói:

- Nhưng tôi cần một khoản tiền.

- Anh muốn bao nhiêu? Vương tướng quân thần bí trong điện thoại không chút chần chừ.

- Một triệu! Giang Đào nói ra một con số: - Một triệu tinh nguyên, không phải cho tôi, mà là phí an gia cho nhà tôi. Mỗi năm các ông đưa cho nhà tôi một trăm nghìn tinh nguyên, tổng cộng mười năm, tôi muốn bảo đảm nhà tôi cơm áo gạo tiền không phải lo, tôi mới có thể gia nhập vào cùng các ông được.

- Không thành vấn đề, ngày mai tôi sẽ lấy danh nghĩa quân đội phát hòm, nói anh gia nhập vào một ngành đặc biệt của quân đội, sau đó đưa cho nhà anh một trăm nghìn tinh nguyên phí an gia. Vương tướng quân nói: - Hơn nữa, thông qua sự huấn luyện đặc biệt của chúng tôi cộng thêm thiên phú của anh, thi vào đại học Tỉnh Không cũng không có bất cứ vấn đề gì! Đến lúc đó, chúng tôi sẽ sắp xếp anh vào khu Tỉnh anh, cả nhà anh cũng có thể hưởng thụ.

- Được! Giang Đào trả lời.

Cúp điện thoại, về mặt của anh ta mặc dù trầm trọng, nhưng ánh mắt lại lóe lên vẻ kiên định: - Đi trên con đường không có lối về, tổ chức phục quốc phục hưng dân tộc chúng ta, quốc gia chúng ta, cũng là lý tưởng của mình. Mặc dù trào lưu của con người bây giờ là thống nhất, nhưng tại sao dân tộc chúng ta không thể nào là chúa tể của tất cả? Anh cả, anh phải bảo vệ tốt cho cha mẹ và em gái, bây giờ anh có thể chèo chống được gia đình này, em cũng có thể yên tâm thực hiện lý tưởng của mình, khoản tiền này, cũng có thể để anh yên tâm huấn luyện.

Một đêm im lặng

Sau khi thi xong, Giang Ly vẫn không rảnh rỗi, mỗi ngày đều tu luyện, học thuật thôi miên, tìm lượng lớn tài liệu trên mạng, thậm chí tiêu phí tinh nguyên đăng ký mua giáo trình học thôi miên, xem tác phẩm và lý luận của một số thôi miên sư cao cấp.

Từ sau khi tu luyện Tâm Linh Đại Đế Ấn, năng lực tư duy và lý giải của hắn cũng tăng lên mấy lần, các loại tri thức vừa nhìn chút thôi liền rõ ràng.

Bằng không, hắn cũng sẽ không đạt được điểm tuyệt đối trong môn thi văn hóa.

Còn em trai Giang Đào không ở nhà, nói là tham gia đợt huấn luyện đặc biệt của quân đội, quân đội cũng phát thư mời, huấn luyện một kỳ nghỉ mới có thể về nhà.

Cả nhà đều đang phấn đấu.

Ba ngày sau, Giang Ly lại đến trường học.

Trường học cũng đã nghỉ, cả trường đều trống vắng, vô cùng yên tĩnh.

Thi xong rồi liền vắng tanh vắng ngắt, nhưng đối với một trăm tinh anh của trường mà nói, cuộc huấn luyện tàn khốc bây giờ mới bắt đầu.

Kế tiếp một kỳ nghỉ, phải tiến hành đặc huấn.

Vừa mới đến trường học, Giang Ly còn chưa đến lớp huấn luyện trọng điểm, liền nhìn thấy một chiếc xe ô tô lơ lửng bay vào trường học, rồi dừng lại trên quảng trường, là Lạc Hàm.

- Giang Ly, chúc mừng cậu đã vào được lớp huấn luyện trọng điểm. Lạc Hàm dừng xe lại, chào hỏi Giang Ly. - Không ngờ trong chốc lát đã bộc phát được thực lực mạnh như vậy.

- Lạc Hàm, cậu mua xe rồi à? Giang Ly kinh ngạc nói, không phải là vì nhà Lạc Hàm thiếu tiền, chỉ có công dân một sao mới có thể mua xe, Lạc Hàm chẳng nhẽ cũng là công dân một sao sao?

- Mình cũng đã là công dân một sao rồi, đương nhiên có thể mua xe. Lạc Hàm cười: - Trước đây rất lâu, mình giúp quân đội làm việc, tích lũy đủ giá trị công huân.

- Lợi hại. Giang Ly bật ngón tay cái lên.

- Cậu mới lợi hại, mình từ tiểu học đã bắt đầu tích lũy công huân rồi, đến bây giờ mới có được danh hiệu công dân một sao, văn kiện kia cậu nhận được rồi. Lạc Hàm cười nói.

- Chuyện của mình không ngờ cậu cũng biết? Ánh mắt Giang Ly nhất động.

- Cậu tiến bộ quá nhanh, mình nghĩ người có lòng đều sẽ chú ý điều tra một chút, huống chi, bây giờ cậu là đối thủ cạnh tranh của mình mà? Lạc Hàm cười: - Lần huấn luyện trọng điểm của trường này, chẳng khác gì chuẩn bị thi đại học Tỉnh Không, những học sinh lực sinh mệnh đạt đến 1, đều là đối thủ tiềm tàng của mình, phải biết suất tuyển sinh của đại học Tỉnh Không trong thành phố chúng ta cũng không nhiều.

- Ha ha, có cạnh tranh mới có tiến bộ. Giang Ly cũng cười nói.

- Lạc Hàm, cậu đến rồi?

Lại một chiếc ô tô từ trên trời hạ xuống, khói xe tạo thành một đường cong trên không trung, sóng khí cuộn cuộn, dừng trên quảng trường, một nam thanh niên từ trong bước ra, không phải tự mình lái xe, mà là nhà đưa đón.

Đặng Thiên Chiếu.

Lực sinh mệnh 1, Tâm linh tu hành tiến vào Ngũ say, bản thân hùng mạnh, thuộc vào tầng lớp học sinh mạnh có tài nguyên, lại có thiên phú, nhân vật quan trọng có số có má trong trường.

Người theo đuổi Lạc Hàm.

Lúc này, gã từ trong xe của gia tộc bước xuống, nhìn thấy Lạc Hàm và Giang Ly đang cười cười nói nói, ánh mắt lập tức xuất hiện một hàn ý.

- Chú Trí, chú về trước đi.

- Được, thiếu gia. Người đàn ông lái xe kia lại điều khiển xe bay lên không trung, quay đuôi một cái liền biến mất.

Cho dù là Đặng Thiên Chiếu cũng không phải là công dân một sao, không thể nào tự mình lái xe, chỉ có thể để người trong gia tộc đưa đón.

- Hôm nay là ngày huấn luyện trọng điểm, sao mình có thể không đến được chứ? Lạc Hàm mặc dù cũng mỉm cười, nhưng lại khiến gã cảm thấy vẻ khách sáo lãnh đạm, khiến người ta không dám thân cận, không còn vẻ thoải mái như vừa nãy nói chuyện với Giang Ly nữa.

Đặng Thiên Chiếu bộ mặt không để ý, y theo đuổi Lạc Hàm lâu lắm rồi, đáng tiếc đối phương trước sau không lạnh không nhạt, từ chối thẳng thừng. Còn bây giờ lại cùng với một tên tiểu tử chuyện trò vui vẻ.

- Là bạn Giang Ly phải không, lần thi này cậu đột nhiên đột phá, thật đáng mừng. Chúng ta làm quen một chút đi. Bước đến trước mặt Giang Ly, tay ra.

Giang Ly cũng đưa tay ra bắt tay với y.

Răng rắc

Đặng Thiên Chiếu biến sắc, xương cốt bên trong đau nhức, y cảm thấy cánh tay của Giang Ly cứ như là một cái kim nhỏ dính lớn vậy, muốn bóp nát

nắm ngón tay của y.

Cũng là lực sinh mệnh 1, y không ngờ không phải là đối thủ của Giang Ly.

Cứ tiếp tục như này, thì bị bêu xấu mất.

Cũng may Giang Ly buông lỏng tay, hắn không muốn làm quá.

- Bạn Đặng này, thực lực của cậu cũng rất mạnh, chúng ta sau này giao lưu trao đổi nhiều hơn nhé. Sau khi buông tay ra, Giang Ly nói chuyện cẩn thận, để cho người ta chút sĩ diện.

Gần đây điên cuồng tu luyện, có chất dinh dưỡng đầy đủ và minh tướng Nãi vũ trụ, những kẻ mạnh ngang cấp căn bản cũng không phải đối thủ của hắn.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đế Tinh Hà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35: Bùa Hộ Mệnh

- Điểm lực sinh mệnh của người này là 1, cũng giống như mình, tại sao thân thể của hắn lại mạnh như vậy? Chẳng lẽ ăn thuốc bổ cao cấp gì sao? Không thể nào, mình từ nhỏ đến lớn, đều ăn các loại thuốc bổ cao cấp mà lớn, hắn là một học sinh nghèo, có thể mua được thứ tốt gì chưa? Đặng Thiên Chiếu trong lòng khó chịu, nhưng cũng không có cách nào, thân thể của đối phương quá mạnh.

Thực ra y không biết, Giang Ly dựa vào Tâm Linh Đại Đế Ấn mà rèn luyện, thân thể vô cùng siêu việt.

Trong lòng nghi ngờ, Đặng Thiên Chiếu biết Giang Ly ra tay lưu tình, để thể diện cho y, gạt đầu, vội vàng bước sang một bên, chào hỏi với người khác, tránh xấu hổ.

Lạc Hàm đều nhìn thấy hết, cũng thâm kinh hãi, theo lý mà nói, Giang Ly và Đặng Thiên Chiếu hai người không phân cao thấp, nhưng bây giờ thì quá rõ rồi, Đặng Thiên Chiếu hình như có chút không địch lại nổi.

- Lạc Hàm, cậu cũng ở đây à?

Lại có một chiếc ô tô bay đến, cách mặt đất còn khoảng hơn ba mét nữa, một người con gái nhảy xuống, rơi xuống đất không tiếng động, là Tuyết Linh.

Tuyết Linh liếc nhìn một chút, vẻ mặt mỉm cười: - Lạc Hàm, gần đây tu luyện thế nào? Chúng ta bây giờ là bạn cùng lớp rồi, học kỳ cuối cùng, xem xem ai có thể thi đỗ đại học Tinh Không?

- Được! Lạc Hàm không cam lòng ngóc đầu lên nói: - Học kỳ cuối ở chung lớp trọng điểm, mình cũng có nhiều cơ hội độ sức với cậu.

Hai cô gái đang nói chuyện, đối lập nhau, không ai phục ai.

Trên quảng trường bạn học dần dần nhiều hơn, lần này lớp huấn luyện trọng điểm có năm mươi người, ai ai cũng là tinh anh, lực sinh mệnh yếu nhất cũng là trên 0.9, phần lớn trong nhà đều có xe đưa đón, trên không trung không ngừng có ô tô dừng lại đưa đến rồi lại đi, các loại thương hiệu ô tô làm cho người ta hoa cả mắt. nguồn t.u.n.g h.o.a.n.h (.) c.o.m

Có lẽ, gia đình có tài sản ít nhất chính là Giang Ly.

Ồ ô, lại là một chiếc xe hơi khổng lồ đáp xuống quảng trường, khác nhau là đi ra có cả trai lẫn gái, lần này trường học có mười nhân vật nổi tiếng, thì có chín người đã đến rồi.

Vương Vân Long, Lý Trường Thiên, Tiêu Hồng, Tuyết Linh, Vân Thường Thường, Lộ Điều Điều, Giang Ly, Đặng Thiên Chiếu, Lạc Hàm.

Em trai của Giang Ly là học sinh 11, mặc dù lực sinh mệnh cũng là 1, nhưng lần này là lớp bồi dưỡng 12, anh ta vẫn còn phải đợi một học kỳ nữa mới có thể đến, nhưng trường học cũng coi anh ta là hạt giống tuyển thủ, chắc chắn sẽ có bồi dưỡng khác, còn bản thân anh ta cũng đến quân đội tìm việc làm, một kỳ nghỉ, nhất định cũng kiếm được không ít tiền lương.

Chín cao thủ, Giang Ly là dễ thấy nhất, ngoài ra còn có một người nữa, cũng không lái xe đến, là con cháu bình dân, tên Tiêu Hồng.

Học sinh này dáng người không cao, nhưng hai mắt như điện, khiến cho người ta có cảm giác cô độc và kiêu ngạo, cũng không thích sống chung, bình thường cũng không nói chuyện, thường xuyên nhắm mắt dưỡng thần, ngoài tu luyện ra thì cũng không có thứ gì có thể thu hút được hứng thú của gã, cho dù là nữ sinh xinh đẹp cũng không được.

Gã là một nhân vật huyền thoại trong trường học, xuất thân bình dân, nhưng đã thể hiện là thiên phú từ rất sớm, Tâm linh tu hành tiến vào Ngũ say, lại làm việc ở bên ngoài, nghe nói cũng đã ký kết trở thành một quản lý cao cấp cho một công ty rất lớn, lương rất hậu hĩnh.

- Những học sinh này, ai ai cũng không phải là người bình thường.

Giang Ly trầm nghĩ.

Chỉ chốc lát sau, trên quảng trường người đến càng lúc càng đông hơn.

Những học sinh khác đến đều là lực sinh mệnh 0.9, bọn họ tụ tập lại cùng một chỗ, không ai vắng đến chín cao thủ kia, mơ hồ phân chia cấp bậc.

Những kẻ mạnh lực sinh mệnh đến 1, cao cao tại thượng, nhìn xuống rất nhiều học sinh, những học sinh này có lợi hại đi nữa cũng chỉ làm nền, trên thực tế cũng là như vậy, người có lực sinh mệnh 1, hoàn toàn có thể đánh bay bốn năm người 0.9 liền thủ lại, chênh lệch rất lớn.

Vốn dĩ Giang Ly cũng không có tư cách đánh đồng cùng với những người này, bây giờ một bước nhảy lên đỉnh đầu bọn họ, rất nhiều người liền không thoải mái. đọc truyện mới nhất tại tung hoành . com

- Chúng ta đều đến đủ rồi, chỉ có Âu Dương Tinh là chưa đến. Vương Vân Long khoanh tay trước ngực, lạnh lùng cười, nói với Đặng Thiên Chiêu đứng bên cạnh: - Ý vào danh hiệu đệ nhất trong trường liền kênh kiệu như vậy?

- Không có cách nào, ai bảo lực sinh mệnh của anh ta là 1.1 chứ, mạnh hơn chúng ta một cấp bậc đấy. Ánh mắt của Đặng Thiên Chiêu hiện lên vẻ ghen tỵ rõ rệt.

Ô ô

Trên bầu trời có tiếng động vang lên.

Một chiếc ô tô to gấp đôi những chiếc ô tô thông thường bay tới, sau đó từ từ hạ xuống, một thanh niên từ trong bước ra, thanh niên này khoảng mười tám tuổi, thân người cao 1,9m, mặc quần áo bó sát màu đen, dáng vẻ hiên ngang đi xuống, liếc nhìn một chút, ánh mắt sắc bén, giống như nguyên thủ đang quan sát bộ đội vậy.

- Đó chính là Âu Dương Tinh, đến rồi!

- Anh ta là đệ nhất cao thủ của trường, nghe nói trường đánh giá anh ta 90% thi đỗ vào đại học Tinh Không.

- Cho dù không thi vào đại học Tinh Không, anh ta có thể gia nhập vào bất cứ bộ ngành chính phủ nào, vậy thì cũng có thể làm quan to rồi.

- Gia tộc Âu Dương có rất nhiều người tham chính, kinh doanh, độc quyền rất nhiều vụ làm ăn lớn của thành phố, làm quan cũng cầu thả bình thường, Âu Dương Tinh chắc chắn muốn thi vào đại học Tinh Không, sau đó đi dân đến khu Tinh Anh, trở thành tinh anh kẻ mạnh của nhân loại, chiến đấu trong tinh không!

- Khí thế thật mạnh, nghe nói anh ta cũng đã Ngũ say đến giai đoạn thứ ba rồi, không biết có phải thật không nữa

Xôn xao Sự xuất hiện của Âu Dương Tinh khiến cho nơi này chấn động.

- Đây là Âu Dương Tinh? Quả nhiên mạnh hơn so với chúng ta.

Giang Ly trầm kinh hãi, đệ nhất cao thủ của trường, muôn người chăm chú nhìn, khí thế trên người cực mạnh, bộ dạng trải qua trăm trận, tinh thần giống như lưỡi đao quét sạch tất cả tạp chất: - Mình chống lại người này, quả thực cũng không phải đối thủ, phải cẩn thận mới được.

Âu Dương Tinh sau khi bước xuống, vung tay lên, cổ máy kia liền tự động bay lên không trung.

Đây mới là học sinh của đại gia tộc.

Người đứng đầu trong tám trăm nghìn học sinh, bao gồm cả giáo viên, huấn luyện viên của trường cũng không phải đối thủ của anh ta.

Đại nhân vật lực sinh mệnh 1.1.

- Thật lắm chuyện. Có vài cao thủ lực sinh mệnh 1 không phục.

- Hiệu trưởng đến rồi. Không biết ai nói một tiếng, lập tức cả đám người liền yên tĩnh trở lại.

Từ rất xa, hiệu trưởng xuất hiện trên đài cao của quảng trường, nhưng ông là làm nền, nhân vật chính thực sự là một quân nhân, quân nhân này dáng người khôi ngô, quân phục ngay ngắn, ánh mắt sáng ngời, khiến người ta không dám nhìn trực diện.

Ngoài ra, còn có một quan viên chính phủ, đứng sánh vai cùng quân nhân này.

Giang Ly từng xem ti vi, vị quan viên chính phủ này không ngờ lại chủ tịch thành phố Tỉnh Hoa!

Quyền lực của chủ tịch thành phố Tỉnh Hoa vô cùng lớn, một tay che trời, bình thường cũng không dễ dàng ra mặt, nhưng lần này là trao giải cho học sinh xuất sắc của trường, ông ấy cần phải đến, kỳ thi mỗi năm nếu như Tỉnh Hoa thành có một học sinh thi đỗ đại học Tỉnh Không, đó chính là chiến tích của ông. Bất cứ thành phố nào, đều vô cùng coi trọng chuyện này.

- Các học sinh, tôi là chủ tịch thành phố!

Chủ tịch thành phố vừa xuất hiện, trực tiếp lên tiếng, giọng điệu rất thân thiết: - Các em đều là những nhân vật nổi bật của trường, top 50 trong tám trăm nghìn học sinh, bây giờ bước ra ngoài xã hội, đều là kẻ mạnh của nhân loại, nhưng các em không thể vì vậy mà kiêu ngạo, cái mà các em cần phải làm là trở thành tinh anh của nhân loại, thi đỗ đại học Tỉnh Không. Lần này, đối với thành tích xuất sắc của các em, chính phủ sẽ dành cho các em sự khen thưởng và phần thưởng. Tiếp theo, mời mấy em học sinh sau lên đài nhận thưởng. Âu Dương Tinh, Vương Văn Long, Lý Trường Thiên, Tiêu Hồng, Tuyết Linh, Văn Thường Thường, Lộ Diêu Diêu, Giang Ly, Đặng Thiên Chiêu, Chu Lạc Hàm!

Mười học sinh nghe thấy chủ tịch thành phố phát biểu, đều bước lên đài.

Lập tức, một đám phóng viên truyền tin ở phía trước liền tiến hành tiếp sóng chụp chiếu.

Hàng năm, đây đều là đại sự có tính chấn động.

Rất nhiều xí nghiệp lớn đều muốn gặp chủ tịch thành phố, nhưng căn bản không thể gặp nổi, bây giờ Giang Ly lại bắt tay cùng đại nhân vật của Tỉnh Hoa thành này, đối phương thân thiết cô vũ mình, lập tức cảm thấy như đang ở trong mơ vậy.

- Giang Ly, hi vọng em có thể tiếp tục cố gắng, thi đỗ đại học Tỉnh Không, cống hiến cho Tỉnh Hoa thành và cho cả nhân loại chúng ta. Chủ tịch thành phố thân thiết bắt tay từng người một, khi đến lượt Giang Ly ông cười tự nhiên, tuyệt đối không phải qua loa cho xong chuyện: - Gia đình có khó khăn gì, có thể phản ánh với chính phủ chúng tôi, chúng tôi nhất định sẽ cố gắng giải quyết!

Lời này, Giang Ly nghe rất thoải mái: - Cảm ơn chủ tịch thành phố, tôi nhất định sẽ cố gắng.

Hắn biết, lời này không phải chủ tịch thành phố nói cho có lệ, người nổi tiếng của mỗi một nhiệm kỳ, đều có thể nhận được sự ủng hộ mạnh mẽ từ chính phủ.

Khi đang bắt tay cùng chủ tịch thành phố, ông đích thân tặng một huy hiệu phong vân, còn cả học bổng ba nghìn tỉnh nguyên nữa.

Huy hiệu phong vân là một vinh dự đặc biệt.

Trịnh Văn Băng, Dương Võ, Trương Nhạc đứng ở dưới nhìn Giang Ly được phát huy hiệu phong vân, sắc mặt ai nấy đều trở nên vô cùng khó coi, đều biết rằng sau này muốn dùng âm mưu gì càng thêm khó khăn.

Học sinh như này, cũng đã được chính phủ quan tâm chú ý, trọng điểm bồi dưỡng, tương đương có thêm một lá bùa hộ mệnh.

Chủ tịch thành phố sau khi tiếp kiến xong những người này, lại lên tiếng: - Lần này, chính phủ và quân đội hợp tác, tiến hành bồi dưỡng các em, hi vọng các em có thể trưởng thành hơn trong đợt huấn luyện này, vị này là huấn luyện viên giỏi nhất của Tỉnh Hoa thành chúng ta, Tổng Tư lệnh Quân, bây giờ ông ấy sẽ sắp xếp chuyện huấn luyện quân sự lần này cho các em.

Lúc này, vị quân nhân kia đi nhanh về phía trước, khiến người ta có cảm giác như mãnh thú đạp chân vậy.

- Các em, các em đều là những người mạnh, tố chất cao hơn những quân nhân bình thường trong bộ đội, nhưng mục tiêu của các em cũng rất cao, là thi đỗ đại học Tỉnh Không, cho nên quân đội chúng tôi có sắp xếp lịch huấn luyện cho các em, cực kỳ tàn khốc, bây giờ các em nếu như không muốn tham gia, cũng có thể tự rút lui. Huấn luyện viên này nói chuyện, giọng nói không lớn, nhưng lại rõ ràng truyền đến tai mỗi người.

Giang Ly vừa nghe thấy, liền biết thực lực của người này không thấp hơn Huyền Hồ, nhưng chắc cũng không phải là Thôi miên sư.

Nếu là Thôi miên sư, sức cuốn hút khi nói chuyện tuyệt đối sẽ còn mạnh hơn như này.

Nhưng thực lực này cũng không hổ là đệ nhất huấn luyện viên quân khu của thành phố Tỉnh Hoa.

Cũng chỉ có loại người này, mới áp chế được đám học sinh bướng bỉnh không chịu thuần phục.

- Quyết định không rút lui!

- Tất cả vì nhân loại!

Một trăm người phía dưới đồng thanh nói, mỗi một học sinh đều chịu sự huấn luyện quân đội nghiêm khắc, có tác phong quân nhân.

- Tốt lắm, bắt đầu từ bây giờ, huấn luyện cũng đã bắt đầu, mỗi một người, chạy bộ, đến phòng trang bị của trường học, bên trong theo số có áo giáp kim loại phù hợp với dáng người của các em, sau khi mặc vào, thì đến đây tập hợp! Đệ nhất huấn luyện viên lớn tiếng nói.

- Vâng, phục tùng mệnh lệnh! Tất cả học sinh, đến đệ nhất cao thủ Âu Dương Tinh cũng lớn tiếng nói, đây là huấn luyện quân đội, không thể đùa bỡn và nóng nảy được.

Bất kỳ gia tộc nào, cũng không sánh bằng quân đội.

Giang Ly cũng cùng với đám học sinh, chạy đến phòng trang bị của trường, lấy chíp học sinh của mình quét, mở ngăn tủ của mình, lập tức liền nhìn thấy bên trong có rất nhiều áo giáp, mũ giáp, ngực giáp, bao đầu gối, miếng lót vai, giày kim loại

Hắn lập tức mặc vào, lập tức cảm thấy mình giống như một người máy, bộ giáp sắt này, chẳng khác gì có thêm hai trăm cân, đè lên người hắn đến cử động cũng khó khăn.

Cũng may tổ chất thân thể của những người này vô cùng cường hãn, mặc bộ giáp kim loại này vào, chẳng khác gì rèn luyện thân thể, huấn luyện vác nặng toàn thân.

C

Bạn đang đọc truyện *Đại Đế Tinh Hà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 36: Huấn Luyện Giết Người

- Đáng tiếc, đây là áo giáp bằng vàng ròng, không phải Áo giáp động lực. Giang Ly cảm thán một câu, chính là vào hôm bắt giữ Huyền Hồ mà trông thấy chiếc Áo giáp động lực, trong đó ẩn chứa hệ thống động lực, có thể bay lượn, lướt đi, sau khi mặc vào người sức mạnh lớn vô cùng, thao tác linh hoạt, sức chiến đấu tăng mạnh.

Những Áo giáp kim loại này, tuy trông giống Áo giáp động lực như đúc, kỳ thực lại chẳng có động lực, chỉ là mô hình, giống như xe hơi chẳng có động cơ vậy.

Vào lúc đám học sinh mặc áo giáp vào người, trên đài cao tại quảng trường, Huấn luyện viên đệ nhất đang cùng Hiệu trưởng trò chuyện, còn Chu tịch thành phố thì đã rời đi.

- Tổng tướng quân, tư chất đám học sinh hôm nay thế nào? Hiệu trưởng hỏi.

- Rất tốt, cực kỳ cao Tổng tướng quân gật gù đầu: - Đặc biệt là mười người kia, sau khi nhập ngũ, trải qua đào tạo, tuyệt đối có thể trao tặng quân hàm Đại tá, nếu chẳng phải ta đã trải qua 40 năm tu luyện, thì căn bản là chẳng thể hơn được bọn chúng. Nhưng nếu chúng muốn thi đỗ Đại học Tinh Không, thì vẫn cứ phải trải qua thử thách sau cùng, nói câu thực lòng, yêu cầu của Đại học Tinh Không quá biến thái, đến cả tôi mà dự thi bây giờ, thể năng còn qua lọt, thi văn hóa thì tiêu chắc. Kì thực, lần đặc huấn này, chỉ cần mười người kia đã được rồi, số còn lại phía sau đều chẳng có bản lĩnh gì.

Về thể năng, võ đạo, quyền pháp thì Tổng thiếu tướng vô cùng lợi hại, chỉ tiếc tha không có phúc phần đỗ Đại học Tinh Không.

Thứ nhất, sau khi y nhập ngũ, liền toàn tâm tu luyện võ đạo, không hề xao lãng, thi văn hóa không đạt. Thứ nhì, Đại học Tinh Không quy định tuổi dự thi là 20, vượt tuổi không được dự thi.

Cũng bởi tuổi tác càng cao, càng khó uốn nắn được.

- Cũng phải cho bọn chúng cơ hội, dù sao cũng có tiềm lực, nói không chừng lại có đột phá bất ngờ đấy. Hiệu trưởng vội vàng biện giải: - Lần này, phụ huynh của đám học sinh sinh mệnh lực 0.9 đó cũng tài trợ không ít. Việc hợp tác giữa trường học và quân đội lần này, nhất định là trường học ra tiền.

- Điểm này tôi hiểu, sinh mệnh lực 0.9 đã là rất ưu tú rồi, có thể làm Huấn luyện viên bình thường trong quân đội, tôi không có ý khinh thường những học sinh đó. Tổng tướng quân nói: - Tôi đã sớm sắp đặt đợt huấn luyện tàn khốc rồi, kích phát tiềm lực con người, để xem bọn chúng có chịu đựng nổi không.

Một chiếc ô tô bay chuyên dụng cực lớn dừng lại trong chốn sơn cốc rậm rạp.

Chốn này núi non bao phủ, liên miên không dứt. nguồn truyện t u n g h o a n h . c o m

Cây cối cao lớn che khuất cả bầu trời, xanh um tươi tốt, một hương vị hoang dã xộc thẳng vào mặt, loáng thoáng như có tiếng dã thú gầm rú quanh quẩn ở nơi rừng sâu núi thẳm.

Ở ngoại vi các dãy núi, có giăng một lưới điện cao mấy chục thước, trên đó viết rằng: Cấm khu quân sự.

Sau khi nhận loại thống nhất, liền bắt đầu xử lý hàng loạt vấn đề ô nhiễm môi trường và Địa Cầu, trải qua hơn 200 năm xử lý, các khu rừng rậm nguyên thủy như thế này có khắp mọi nơi.

Khi nhân loại có được kỹ thuật bước nhảy xuyên không gian cũng như những phát triển không ngừng về khoa học kỹ thuật sinh vật, chỉ cần mang ra một ít chất dịch sinh trưởng của thực vật, lập tức có thể khiến các loại thực vật sinh trưởng điên cuồng.

Hiện tại, hoàn cảnh cư trú tại Địa Cầu rất tốt, cảnh quan cũng có nhiều thay đổi lớn.

- Từ giờ trở đi, các em phải tiến hành tập huấn dã chiến rất tàn khốc!

Một trăm người từ xe bước ra, ai nấy đều vận Áo giáp, tới trong sơn cốc, Tổng thiếu tướng nhìn khắp mọi người: - Đây chính là căn cứ quân sự của quân đội chúng ta, phòng theo môi trường chiến trường tàn khốc ngoài Địa Cầu, kỳ thi Đại học Tinh Không của các em có một môn sát hạch, chính là Chính phủ dùng chiến hạm cỡ lớn đưa các em ra ngoài hành tinh để sát hạch, thông qua được sát hạch, mới được chính thức xem là học viên của Đại học Tinh Không.

Tất cả mọi người đều lắng lắng nghe.

- Nói thật cho các em biết, các lần khảo hạch của Đại học Tinh Không, mỗi năm đều tàn khốc hơn so với năm trước. Ba mươi năm về trước, ta cũng là một thành viên tham gia khảo hạch, bị đưa vào chiến trường ngoài hành tinh, xem chút là táng mạng, không thông qua khảo hạch! Tổng thiếu tướng nói: - Mỗi một học sinh của Đại học Tinh Không, đều là những chiến sĩ thiên chùy bách luyện (kinh qua muôn ngàn thử thách). Các em muốn trở thành học viên, ta có thể nói một câu, còn xa mới đủ! Âu Dương Tinh!

- Có

Âu Dương Tinh đứng thẳng bước ra.

- Em là cường giả đệ nhất của nhà trường, sinh mạng lực đạt tới 1.1 có phải không?

- Vâng!

Àm!

Tổng thiếu tướng đánh ra một quyền nặng nề vào người Âu Dương Tinh, áo giáp phát ra âm thanh đinh tai nhức óc, nhưng thân thể Âu Dương Tinh chỉ lắc lư hai cái, không lùi một bước.

- Được lắm! Tổng thiếu tướng khen rằng: - Tuy nhiên theo phân tích của bộ đội chúng ta, cơ hội đỗ Đại học Tinh Không của em vẫn không phải trăm phần trăm, thậm chí có khả năng táng mạng ở kỳ khảo hạch thực chiến sau cùng! Trong cấm khu quân sự này, nuôi thả vô số sinh vật ngoài Địa Cầu, dã thú hung mãnh, các em tiến vào bên trong, sẽ gặp phải công kích, sẽ có thương vong, các em hiện giờ rút lui vẫn còn kịp.

- Chúng em kiên quyết không rút lui!

Một trăm học sinh, đều là các tinh anh được tuyển lọc ra từ tám trăm ngàn học sinh, đây là cơ hội khó có thể được huấn luyện trong cấm khu quân sự, sao có thể lùi bước được.

Cho dù gia đình họ có là đại phú hào, cũng không thể nào có được cơ hội rèn luyện này, nhiều lắm cũng chỉ được diễn luyện ở máy ảo.

Tuy nhiên, nói thế nào thì máy ảo vẫn là thế giới hư cấu, làm sao sánh được với các cuộc ẩu đả thực sự?

Loại huấn luyện thực tế này, có tác dụng rất lớn để tôi luyện ý chí.

- Các em mang theo đầy đủ lương khô và nước, tiến vào trong rừng, huấn luyện trong mười ngày! Áo giáp các em mang trên người, là để bảo vệ các em không bị thương tổn, sinh vật ngoài hành tinh vô cùng hung mãnh, xác phạm máu thịt chẳng thể chống lại, đương nhiên nếu các em muốn thoải mái, và không sợ chết, thì cởi ra cũng chẳng sao!

Tổng thiếu tướng nói: - Các em vào trong đó huấn luyện cũng có lợi, chốn rừng rậm um tùm này, có rất nhiều sinh vật ngoài hành tinh rất có giá trị, các em trừ khử chúng rồi, có thể giành được vật liệu trên người chúng! Các thứ này đều sẽ là tài sản của các em.

- Ồ.

- Oa..

Rất nhiều học sinh đều sôi nổi bàn luận.

- Xi, này có là gì, đều là tự chúng ta ra tiền. Mấy chục học sinh phía sau trong lòng khó chịu

Nhà bọn họ đã ra rất nhiều tiền, mới có tư cách vào lớp huấn luyện trọng điểm này, lần hợp tác này giữa quân đội và trường học, trường học cấp cho quân đội rất nhiều tiền để huấn luyện học sinh, cho nên bọn họ là đang tiêu tiền của chính mình, dù có giết càng nhiều sinh vật ngoài hành tinh cũng chẳng

ăn thua gì.

Chỉ có Giang Ly âm thầm gật đầu, đây là phúc lợi ban cho hắn.

- Mười ngày sau, các em phải tập hợp tại một cửa vào khác của căn cứ quân sự! Tổng thiếu tướng mang bản đồ ra: - Cửa vào đó, cách chỗ này khoảng ba trăm cây số theo đường thẳng.

- Khoảng cách theo đường thẳng?

Mọi người cả kinh, chốn này núi cao trùng điệp, có câu Vọng sơn bào tử mã (trông thì gần, thực chất lại rất xa), nhìn ở phía đối diện, kì thực chẳng biết phải đi bao lâu, khoảng cách ba trăm cây số theo đường thẳng, chỉ e lộ trình thực tế phải đi cả ngàn cây số.

- Còn điểm sau cùng!

Sắc mặt Tổng thiếu tướng có chút âm trầm: - Tại mảnh căn cứ quân sự này, còn một loài sinh vật đặc thù khác, chính là các võ sĩ đến từ những tinh cầu khác. Lần này, mục đích chủ yếu khi các em tiến vào rừng huấn luyện, chính là để giết chết bọn chúng. Lần này, kẻ nào giết được càng nhiều, sau khi rời khỏi, sẽ đổ đầu khóa huấn luyện! Sẽ được ban thưởng! Giá trị một trăm ngàn Tinh Nguyên quân nhu được phẩm!

- Cái gì? Giết người!

- Bảo chúng tôi giết người?....

Rất nhiều học sinh đều thất kinh, chẳng ngờ đợt huấn luyện lần này, lại tàn khốc khó tưởng tượng như vậy.

Ghi nhận cho đến nay, nhân loại ở Địa Cầu lợi dụng bước nhảy alpha, phát hiện ra vô số các tinh cầu có sự sống, ngoại trừ gặp được các quái vật muôn hình muôn vẻ ngoài tinh cầu, vẫn còn các tinh cầu có loài người cư trú.

Tỷ như, Đại Mộng Tâm Kinh mà Giang Ly có được, chính là đến từ một tinh cầu tu sĩ vô cùng lợi hại.

Tinh cầu này, không có khoa học kỹ thuật, loài người không thể tiến hành bay vào không gian, tuy nhiên vật liệu trên tinh cầu lại rất phát triển, tu luyện ra được vô số cao thủ, cho dù loài người chiếm được ưu thế khoa học kỹ thuật, cũng không thể tấn công vào được.

Đương nhiên, nhân loại đã đứng ở thế bất bại.

Bởi vì nhân loại chốn Địa Cầu có thể vượt qua vũ trụ mờ mịt, còn các võ sĩ chốn tinh cầu kia cho dù có thể dời sông lấp biển, cũng chẳng thể nào vượt qua khoảng cách giữa các vì sao.

Tuy nhiên, nhân loại ngoài tinh cầu cũng là người. Hôm nay, khóa huấn luyện khảo nghiệm tàn khốc này, lại là huấn luyện giết người!

Tâm trạng của rất nhiều học sinh đều lập tức đóng chặt lại.

Xã hội hiện đại, về cơ bản không thể giết người, cho dù là phú hào cũng không được, quyền được sống đã được tôn lên cao nhất trong pháp luật. Tuy rằng xã hội vẫn còn nhiều mảng tối, nhưng các học sinh trải qua giáo dục chính quy, chẳng một ai lại là một cuồng ma khát máu cả.

Giang Ly chưa từng giết ai, cũng chẳng muốn giết ai.

- Thế nào? Các em sợ rồi ư? Ánh mắt của Tổng thiếu tướng vô cùng sắc bén, mắt lạnh đảo qua, tất cả mọi người đều cảm thấy ớn lạnh trong lòng.

Rõ ràng Tổng thiếu tướng đã từng giết người.

- Tất cả vì nhân loại, tất cả các chủng tộc không phải người Địa Cầu, đều là kẻ địch của chúng ta. Không gian vũ trụ này, là rất lạnh lùng, luật rừng rất tàn khốc, nhân loại muốn không ngừng lớn mạnh, thì phải chinh phục và tranh đoạt! Y nhìn qua nhóm người này, trên mặt lộ rõ vẻ khinh bỉ: - Nhân loại ở Địa cầu này vì sao mà có cuộc sống tốt đẹp? Chính là các tinh anh của nhân loại chiến đấu mà có được! Mỗi một thời hưng thịnh, đều phải đi đôi với máu và lửa, thu hồi lòng nhân từ của các em lại! Trong vũ trụ này, không có hai chữ Nhân Từ!

Đạo lý này ai cũng hiểu.

Giang Ly biết rằng, cả vũ trụ này, đích thực là không có nhân từ, nằm đó giữa các quốc gia của nhân loại chốn Địa Cầu, đều tiến hành các cuộc chiến tranh tàn nhẫn, là vì sinh tồn, vì lợi ích, nhất định phải giết chóc.

- Nếu kẻ nào không bằng lòng, hiện tại có thể rút lui!

Tổng thiếu tướng nói.

- Chúng em không rút lui!

Vẫn chẳng có ai rút lui.

- Nếu đã như vậy, bắt đầu! Bây giờ là mười hai giờ trưa. Mười ngày sau, các em phải xuất hiện tại lối ra khác! Cũng vào thời gian này!

Tổng thiếu tướng ra lệnh một tiếng, lần này cuộc thí luyện chính thức bắt đầu.

Vù!

Một thân ảnh rất nhanh xuyên vào rừng cây, ngay lập tức đi xa.

Chính là đệ nhất cao thủ của trường học, Âu Dương Tĩnh!

Gã cao cao tại thượng, chẳng thèm nhập bọn với mọi người.

- Giang Ly, chúng ta cũng vào thôi Lạc Hàm tới gần Giang Ly. - Cấm khu quân sự này rậm rạp cây cối vô cùng nguy hiểm, nhiều người có thể hỗ trợ tốt cho nhau.

- Giang Ly, lập đội cùng tôi Âm thanh của Tuyết Linh rất lớn, khiến không ít người chú ý, lập tức Giang Ly liền biến thành đối tượng bị người đồ kỵ. Hắn cảm giác được có rất nhiều ánh mắt hùng hục nhìn chăm chăm vào hắn, tựa hồ muốn thiêu đốt hắn vậy.

Lạc Hàm và Tuyết Linh đều là hai đại nữ thần của trường học, bình thường nghe được một chút câu nói thôi, các nam sinh đều đã thụ sủng nhược kinh (được sủng ái mà lo sợ) rồi, hiện giờ cả hai đại nữ thần không ngờ đều muốn lập đội với Giang Ly?

Lập đội thí luyện cũng là một cơ hội tốt nhất để làm tăng thêm cảm tình.

- Mọi người cùng nhau đi, tôi thấy lần thí luyện này vô cùng tàn khốc, mọi người nhận cơ hội mà so bì xem, để tôi làm trọng tài, xem hai người các cô ai có được thành tích tốt hơn? Giang Ly có chút trầm tư, biết rằng trước mắt không tiện ứng đối, cự tuyệt bất cứ nữ thần nào cũng sẽ khiến đối phương mất thể diện, từ đó tạo thành trở ngại, chẳng bằng cùng nhau vẫn hơn.

- Được Tuyết Linh ánh mắt chột lóe, nàng đã sớm muốn tỷ thí với Lạc Hàm. - Chu Lạc Hàm, cô có dám cùng ta tỷ thí một chút, xem lần này ai lợi hại?

- Không thành vấn đề!

Lạc Hàm rất tùy ý: - Giang Ly, cậu tới làm trọng tài, chúng ta đi thôi.

- Đi!

Ba người dường như rất ấn ý, đột nhiên lao đi.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đế Tinh Hà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37: Đối Chọi Gay Gắt

Bóng dáng của rất nhiều người nhảy vào rừng núi, cho dù trên người mặc hơn hai trăm cân Áo giáp, cũng vẫn nhanh nhẹn như vượn. Đây chính là biểu hiện của sinh mệnh lực hùng mạnh.

Vốn ra, phải xuyên qua từng bụi cây, rừng gai trong rừng núi là việc vô cùng đáng ghét, thường phải chặt đứt chúng rồi mới tiến vào được.

Nhưng sau khi mặc vào bộ Áo giáp kim loại này, mọi chuyện liền trở nên dễ dàng hơn nhiều, đều trực tiếp xuyên qua vô số bụi gai khóm cây đâm ngang.

Hơn nữa, bên trong Áo giáp kim loại còn một lớp màng mỏng, không thấm nước, cho dù là các côn trùng nhỏ trong rừng như kiến, rết đều không thể chui lọt vào.

Trong khu rừng nguyên thủy, điều đáng sợ nhất không phải các loại quái thú, mà là những côn trùng nhỏ, chỗ nào cũng có thể xâm nhập được, bị cắn trúng thì vừa đau lại ngứa, thậm chí là nguy hiểm tính mạng.

Trầm trọng hơn một chút, nhất là khi đi lại trong rừng núi, thể lực tiêu hao gấp mấy chục lần người thường, chỉ có những người hùng mạnh mới có thể băng qua.

Năm mươi học sinh, lớp thì tùm năm tùm ba, lớp thì đơn độc hành động, tiến vào chốn rừng sâu rậm rạp, giống như một nhúm cát rắc vào trong biển lớn, chỉ chốc lát liền tan biến không còn tung tích.

Trịnh Văn Băng, Dương Vô, Trương Nhạc ba người cũng lết lút theo sau, bọn chúng nghiêng rầm rầm nghiêng lợi, hận Giang Ly đến thấu xương, lại chẳng dám có động thái gì, có thể thấy rõ ràng, Giang Ly đã được hai nữ thần Lạc Hàm và Tuyết Linh ưu ái, dám đối đầu với hai cô nàng, rõ ràng là tìm chết.

- Tên súc sinh Giang Ly này chẳng rõ chó ngáp phải ruồi ra sao, thực lực lại đột nhiên tăng mạnh.

Trịnh Văn Băng trộm gà chẳng thành lại còn mất thêm gạo, bồi thường ba trăm ngàn Tinh Nguyên, đương nhiên không cam lòng, y muốn báo thù.

- Chúng ta trả thù thế nào đây? Theo cách chính quy thì không xong rồi, Tuyết Linh và Lạc Hàm đều che chở hẩn. Dương Vô đã hồi phục, nhưng thân thể vẫn còn đau âm ỉ, gã bị Giang Ly cho một bạt tai, trong lòng dấy lên một cảm giác bị sỉ nhục điên cuồng.

- Chờ mà xem, chúng ta có lẽ có thể châm ngòi để Âu Dương Tinh và Giang Ly tranh đấu, chỉ cần Âu Dương Tinh ra tay, hẩn thế nào cũng sẽ chịu thiệt.

Trương Nhạc rất âm hiểm, truyện copy từ

- Đúng, hai tên này nếu xảy ra xung đột, vậy thì có trò hay để xem rồi.

- Chúng ta có cần liên lạc Âu Dương Tinh không?

- Có thể, nhất định phải khiêu khích.

Ba tên lết lút lên vào rừng rậm.

Thanh trường đao sáng như tuyết đã xuất hiện trong tay của Tuyết Linh, đột nhiên vung lên, một mảng bóng tuyết mù mịt rơi xuống, đao thuật cấp D, Tuyết Hoa Cái Đỉnh. Bốn phương tám hướng đều trong tầm bao phủ của thanh trường đao.

Rất nhiều bụi cây nằm dưới thanh trường đao của nàng, toàn bộ đứt lìa, lộ ra một vệt phẳng trên đường.

Thanh trường đao này chính là vũ khí tùy thân của nàng.

Tham gia huấn luyện lần này, nhất loạt đều chỉ cho phép mang theo binh khí lạnh.

Đương nhiên, vũ khí nóng như súng ống, vốn chỉ cấm dân thường mang theo, đại phú hào có thể sở hữu, cũng chỉ có thể lén lút sử dụng mà thôi, còn vũ khí lạnh thì lại chẳng cần phải cấm.

Đao chính là binh khí sở trường của Tuyết Linh, dài ba xích, mũi đao hẹp, dùng thép hợp kim siêu cường tạo thành, thật sự có thể chém sắt như bùn.

Đây là do hơn hai trăm năm trước, mô phỏng hình dáng đao võ sĩ Đông Dương Nhật Bản, nhưng hẹp hơn, mũi đao lệch, chính giữa có một khe nhỏ tựa như rãnh máu.

Thanh đao này ở trong tay của Tuyết Linh, được sử dụng thành thạo, linh hoạt như trò ảo thuật hồ điệp xuyên hoa.

Vù!

Một con quái xà đột nhiên từ trong cỏ vọt ra, miệng phun nọc độc, bắn tung tóe lên Áo giáp sắt thép, Áo giáp đó không ngờ xuất hiện sương mù màu trắng, có dấu vết bị ăn mòn, nếu như nọc không phải phun vào Áo giáp, thì toàn thân đều sẽ bị thối rữa.

Ánh đao lóe lên, đầu rắn rơi xuống, Tuyết Linh ra tay, một đao chuẩn xác chém rơi đầu rắn xuống, sau đó tại tiếp một chiêu Thiêu Đãng Khán Kiếm (lên đèn xem kiếm), toàn bộ thân rắn đều bị phanh ngực xẻ bụng, một túi mật rắn được móc ra, dính vào thân đao.

- Giang Ly, thu gom lại đi, đây là loại rắn Ba Khúc xà ngoài tinh cầu, giá thu mua túi mật rắn phải đến mấy chục Tinh Nguyên.

Tuyết Linh tuy đã giết rắn, đoạt được gan rắn, chính mình lại cũng không cần, loại hàng vài chục Tinh Nguyên này chẳng lọt được vào mắt nàng.

Giang Ly lại cẩn thận thu gom, lấy ra một gói to, không chút e dè, mấy chục Tinh Nguyên cũng là một khoản tiền, tương đương với nửa tháng tiền lương của cha mẹ, muối tuy nhỏ nhưng vẫn có thịt.

- Lạc Hàm, đây là sinh vật ngoài tinh cầu đầu tiên mà ta giết được, năm xưa lúc quân đội của nhân loại đến được Ba Khúc tinh cầu, loại quái xà này đã khiến quân đội chúng ta tử thương không ít.

Tuyết Linh đắc ý nói xong, cảm giác đao pháp mất tiếp, tinh thần cũng nâng cao lên nhiều.

- Nếu chẳng phải trên người cô mặc Áo giáp kim loại, thì hiện giờ đã toàn thân thối rữa rồi. Lạc Hàm lạnh lùng nói:

- Huống hồ, cô xem đầu rắn đi?

Tuyết Linh rùng mình

Trên đầu rắn bị chặt đứt không ngờ lại bị đâm một chiếc kim dài, dính chặt ở phía trên, bắn thủng não của Ba Khúc xà.

Kim thép này hiển nhiên là do Lạc Hàm phóng ra.

Không một ai biết nàng đã phòng kim châm từ lúc nào.

Nọc độc của Ba Khúc xà vô cùng lợi hại, có tính ăn mòn rất mãnh liệt, về cơ bản nếu bị bắn trúng, toàn bộ xương cốt đều sẽ không còn. Một trăm năm trước, quân đội của nhân loại hành quân đến Ba Khúc tinh cầu, lượng lớn rắn độc phun độc khiến quân đội của nhân loại tổn thất không ít, thậm chí cả một số Áo giáp mỏng yếu cũng có thể bị ăn mòn hòa tan.

Không ngờ Lạc Hàm lại biết phóng châm.

- Lần này hòa rồi. Giang Ly thấy hai nàng tranh đấu quyết liệt: - Tôi thấy rõ ràng, lúc Lạc Hàm phóng kim châm, đao của Tuyệt Linh cũng đã chém tới da rắn, hai người các cô là cùng lúc cảnh giác.

- Tùy thôi, chỉ một Ba Khúc xà nhỏ nhỏ, cũng chẳng đáng lọt vào mắt ta, Lạc Hàm, bộ dạng chơi châm của cô rất giống gã biến thái ái nam ái nữ trong tiểu thuyết trước đây là Đông Phương Bất Bại đó.

Tuyệt Linh cười rộ lên.

- Chơi châm không chỉ có Đông Phương Bất Bại, còn có Tôn Ngộ Không nữa. Lạc Hàm thần nhiên cười, kim châm ở đầu ngón tay như thoát ần thoát hiện, giống như lưỡi rắn vậy.

- Hừ! Tuyệt Linh lập tức nói: - Lạc Hàm, có bản lĩnh thì tỷ thí xem, cởi bỏ Áo giáp, lướt xuyên vào rừng, thế nào? Từng giây từng phút đều lâm vào hiểm cảnh, trong thời khắc sinh tử, mới có thể đạt được sự tôi luyện chân chính, cô có dám hay không?

- Có gì mà không dám? Lạc Hàm liền bắt đầu cởi bỏ Áo giáp trên người.

- Đứng, tôi nói hai vị, tranh hơn thua cũng không cần phải đem sinh mạng bản thân ra đùa giỡn! Giang Ly giật hết cả mình, tại chốn rừng rậm nguy hiểm này, cởi bỏ Áo giáp tương đương tìm chết, giống như vừa rồi, không nhờ Áo giáp thì nọc độc của Ba Khúc xà đã bắn vào người, toàn thân thối rữa, mỹ nữ cũng biến thành bạch cốt thôi.

Hành vi cởi bỏ Áo giáp quả thực là lẩn lộn trên mũi đao, càng vào sâu trong rừng rậm, về sau còn chẳng biết sẽ phải gặp nguy hiểm gì nữa.

Thấy Lạc Hàm kéo Áo giáp xuống, Tuyệt Linh cũng nhanh chóng cởi bỏ Áo giáp, hiện ra bộ y phục bó sát người, dáng người thật hấp dẫn, thân cao hơn một mét tám, là một đại mỹ nữ cao lớn.

Dáng người của Lạc Hàm cũng chẳng kém, cả hai đều vận y phục bó sát, chất lượng rất tốt, không biết làm từ loại da gì. Từng đợt mùi hương ngào ngạt phát ra, khiến người ta không khỏi mơ màng.

- Hai vị, đừng có tranh đấu như vậy được chứ, rừng rậm vô cùng nguy hiểm, chẳng may không ổn, cho dù y thuật hiện đại có phát triển, cũng chẳng cứu kịp đâu.

Giang Ly không ngừng khuyên can.

Nhưng hai nàng căn bản là không nghe.

- Như vậy mới khiến tâm trí tập trung, phòng bị nguy hiểm mọi lúc mọi nơi, rèn luyện năng lực cảm ứng cho ý chí và tinh thần, trong chốn sâu trong lùm cỏ, có ba con nhện độc, bốn con bọ cạp, hai con rắn Đồi tai Lạc Hàm khê động, nắm bắt được rất nhiều vị trí một cách chuẩn xác, liền phát tay.

Xoẹt xoẹt xoẹt

Chín chiếc kim nhỏ như lông bò bắn ra, trong bụi cỏ một trận xôn xao, quả nhiên một ít độc trùng đã bị triệt tiêu chuẩn xác.

- Giang Ly, vác Áo giáp hộ chúng ta! Tuyệt Linh cười rạng rỡ: - Buổi tối khi nghỉ ngơi, vẫn phải mặc Áo giáp vào.

- Vác Áo giáp? Áo giáp của hai người đều muốn ta vác ư?

Giang Ly sùng sốt, một bộ Áo giáp nặng hai trăm cân, thêm vào bộ của hai người, trên người phải vác hơn sáu trăm cân. Đây tuyệt đối là một sự tra tấn khủng khiếp.

- Cậu muốn chứng tỏ bản lĩnh nam nhi, giúp nữ nhi vác đồ có là gì. Tuyệt Linh lúc này, cố ý trêu chọc Giang Ly.

- Đứng, giúp chúng ta vác đồ vật, vậy mới là nam nhân tốt. Chẳng biết vì sao, một Lạc Hàm đang đối chọi gay gắt không ngờ lại cùng Tuyệt Linh liên hợp lại đối phó Giang Ly.

- Bỏ đi, ta đành làm khuôn vác một lần vậy, lúc luyện tập, các cô đi chậm một chút, ta vác nhiều đồ vật như vậy cũng xem như tập luyện rồi. Hấn ngồi xổm xuống, đem gấp từng áo giáp lại, cuối cùng tạo thành hai rương sắt lớn, mỗi tay nhắc một chiếc, đi theo sau hai nàng, từng bước như bay, tuyệt nhiên không bị bỏ lại phía sau.

Vốn dĩ, Lạc Hàm và Tuyết Linh đã thoát bỏ gánh nặng, băng đi vô cùng nhanh chóng, Giang Ly có thúc ngựa cũng không theo kịp các nàng, tuy nhiên, cỡi bỏ Áo giáp cũng đồng nghĩa với nguy hiểm, mỗi một đoạn đường đều phải đi thật cẩn thận, tập trung ý chí, tinh thần bao quát bốn phía xung quanh mấy trăm mét bụi cỏ, bụi cây, cho nên tốc độ di chuyển cũng không nhanh hơn bao nhiêu.

Về phần Giang Ly căn bản không phải e ngại, lần lượt băng cây vượt rừng, cho dù trong các lùm cây bụi cỏ có độc trùng cũng nghiền nát mà băng qua, giẫm đạp từng tảng lớn côn trùng.

- Ong độc tới rồi!

Lúc mọi người đã vượt qua vài ngọn núi, đột nhiên trước mặt truyền lại âm thanh ôông

Lập tức, Lạc Hàm và Tuyết Linh đều biến sắc, nhìn thấy phía trước một bầy ong độc to lớn, tụ thành đoàn, ngưng lại thành từng khối bánh, từng con một đều dài một ngón tay, to bằng ngón cái, cũng là một loại ong độc ngoài tính cào, vô cùng lợi hại, có đặc tính công kích.

Suru suru... . . . .

Cảm thấy được hơi thở người, một bầy ong độc lớn đột nhiên bay tới, hung mãnh vô cùng.

Cả người Lạc Hàm như một chiếc cung, đột nhiên sụp xuống, tay phát lên, lập tức một mảng kim châm vút ra, va vào đám ong độc đang bay tới, lập tức đám ong độc rơi xuống như mưa.

- Sát! Tuyết Linh bùng lên, đao trong tay vẽ lên một vòng tròn, cánh tay chấn động, xuất ra mấy trăm đường đao, thân đao vung lên vun vút, mỗi một đao đều chuẩn xác chém trúng một con ong độc.

Không một con ong độc nào có thể tiếp cận được thân thể nàng trong vòng ba thước.

Đao thuật cấp C Bạo Vũ Trảm.

Đây là chiêu thức trong cổ kiếm pháp, đao pháp Nhật Bản, cùng kiếm thuật Hoa Hạ diễn hóa tạo thành, phải đạt đến độ chính xác và tốc độ cực cao, đòi hỏi yêu cầu rất cao đối với cơ thể.

Có một số cao thủ, chuyên ở trong các không gian đóng kín mà chém ruồi nhặng, có thể chỉ trong một giây, chém chết hơn chục con ruồi nhặng, mỗi con đều đứt đôi.

Mà tốc độ của Tuyết Linh lại càng nhanh, trong một giây chém ra hơn hai mươi đao, hơn nữa nhịp thở kéo dài, liên tục trăm sát.

Giang Ly chỉ nhìn thấy đao pháp lóe lên, khiến Tuyết Linh như được che phủ đến mưa gió cũng không xuyên thấu, ong độc từng lớp rơi xuống, hơn mười giây sau, đàn ong này chẳng còn một con.

Tuy nhiên, trên mặt Tuyết Linh không ngờ lại sưng đỏ một khối lớn, vô cùng khiếp đảm, hiển nhiên là bị ong độc lọt qua chích phải, dung nhan bị hủy rồi.

Tuy nhiên nàng sớm có chuẩn bị, lập tức lấy ra một bình phun sương nhỏ, phun lên mặt, vết tấy đỏ lập tức biến mất, lại trơn bóng như mới, đây là loại dược thủy phục hồi làn da, giá cả đắt đỏ, một lọ nhỏ thể này cũng đã tới mấy ngàn Tinh Nguyên, hơn nữa rất khó mua được trên thị trường.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đế Tinh Hà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Mộng Nhập Thần Lục

- Tuyết Linh, khuôn mặt cô thiếu chút nữa thì bị hủy.

Lạc Hàm cười rộ lên, có một chút vui sướng khi người gặp họa.

- Xem ra Bạo Vũ Trảm không luyện được thành thực. Tôi nhớ có đại sư võ học tu luyện Bạo Vũ Trảm, đứng ở trong cuồng phong bạo vũ, đao pháp bảo vệ toàn thân, mưa gió không xuyên qua được. Cuối cùng bão táp dừng lại, toàn thân trên dưới không hề bị ướt, mưa gió đều không thấm vào người. Cô ngược lại bị một đàn ong độc đốt vào mặt.

- Hừ!

Tuyết Linh tìm một chỗ ngồi xuống, không nói lời nào, chỉ hít vào thở ra, nghỉ ngơi, dường như trong quá trình chém giết ong độc vừa rồi đã lĩnh ngộ

được không ít:

- Cô thì biết cái gì? Vừa rồi, tôi rút cuộc mới tìm được chỗ hổng trong đao pháp của mình. Trong tinh thần có chỗ hổng, mới để cho ông độc lọt lưới. Loại kinh nghiệm quý giá này, cô chưa từng trải qua, dù sao cũng không hiểu được. Trong khoảng khắc khi ông độc đột trúng, tôi đã hiểu rõ.

- Tôi đã sớm lĩnh ngộ ra sơ hở!

Giọng Lạc Hàm lạnh như băng, đứng lên.

Hai người đối chọi gay gắt, không ai chịu nhường ai.

Giang Ly không nói lời nào, tránh cho dẫn lửa thiêu thân. Hai cô gái này cạnh tranh với nhau quá kinh khủng. Hẳn chẳng qua là lao công, yên lặng ở phía sau mang theo áo giáp là tốt rồi.

Việc này mệt chết đi được. Chỉ có điều đối với thể lực của hắn là một sự rèn luyện lớn nhất.

Sau khi hai cô nghỉ ngơi một chút, lại đứng dậy đi sâu vào trong rừng cây. Giang Ly đi theo. Lúc này Lạc Hàm đột nhiên lùi lại, cũng rút từ bên hông ra vũ khí lạnh, một thanh nhuyễn kiếm được đặt ở đai lưng, hàn quang lóe ra, sắc bén vô cùng, hàn khí kinh người.

Hiện đại dùng kim loại và kỹ thuật rèn tạo ra bất kỳ loại vũ khí lạnh như đao, kiếm hoàn toàn vượt qua cổ đại.

Bất luận thần binh lợi khí nào của cổ đại đều không chịu nổi một kích của kim loại được rèn với kỹ thuật hiện đại.

Dọc theo đường đi thật đúng là vượt mọi chông gai.

Tốc độ của hai cô rõ ràng nhanh hơn. Mà Giang Ly đi theo ở phía sau, còn có chút quá sức. Nhưng hắn âm thầm vận dụng Tâm Linh Đại Đế Ấn mình tưởng một chút, bắt đầu khôi phục thể lực chạy tiếp.

Hắn thở hắt hắt vài lần đã tới cực hạn.

Mặc áo giáp hai trăm cân, mang theo hòm áo giáp sắt bốn trăm cân, muốn theo sát hai cô thực sự rất khó khăn.

Hai cô cạnh tranh lẫn nhau, phát ra mùi thuốc súng, càng lúc càng nhanh.

Thể lực của Giang Ly dần dần không theo kịp.

- Phụ nữ điên lên thật đáng sợ.

Hắn âm thầm lắc đầu, nhưng cũng không dừng lại nghỉ ngơi. Đây không phải là rèn luyện tốt sao? Hắn không chịu bỏ qua.

Hít thở... .Hít thở... .

Đột nhiên, thần trí hắn bắt đầu trở nên mơ hồ, cả người tiến vào trong giấc ngủ mơ. Lại là tiến vào ngủ mơ trong lúc chạy! Giống như đang mộng du.

Đang vận động lại tiến vào Ngủ say sao?

Đây là cảnh giới cực kỳ cao thâm. Giai đoạn thứ ba.

Cho dù là cao thủ, tiến vào Ngủ say, cũng phải ngồi xuống, dừng vận động, tĩnh tâm, hít thở, thân thể vững vàng, mới có thể tiến vào.

Chỉ cần bên ngoài có gió thổi cỏ lay, cao thủ lập tức bật người dậy, thoát khỏi trạng thái ngủ say.

Chỉ cần thân thể vận động, trạng thái tinh thần sẽ tan rã, là quy luật tất nhiên.

Chỉ có người sắp đột phá loại tu hành tâm linh này mới có thể tùy ý tiến vào giấc ngủ say như vậy.

Hắn đang chạy, mang nhiều đồ nặng, thân thể rút cuộc đã tới cực hạn, để khôi phục thể lực, tâm linh của hắn bắt đầu mình tưởng tới các loại thủ pháp kết ấn Tâm Linh Đại Đế Ấn, thân thể bất động, tâm linh kết ấn, ý hợp tâm đầu.

Như vậy tâm linh mới lóe ra mình tưởng, khiến cho đầu và thân thể hắn đều chìm trong một trạng thái tinh thần kỳ diệu.

Đại mộng mấy ngàn thu, hiện tại là năm nào?

Tâm linh của hắn tiến vào giấc ngủ say, toàn bộ thị giác dựng thành một bộ phim.

Thân thể đang chạy như điên, mà tinh thần vẫn đang ngủ say. Nhưng tinh thần ngủ say lại có thể nhìn thấy cả cả cảnh tượng bên ngoài, chỉ có điều tất cả mọi điều bên ngoài lại trở thành một đoạn phim mà thôi.

Hắn cảm giác mình như đang ở trong mộng, hoàn toàn không thấy mệt mỏi, tinh thần được nghỉ ngơi đến mức hoàn mỹ. Mà tinh thần thông qua thần kinh, mạch máu, nội tiết, bắt đầu cải biến thân thể. Đây là một loại tu hành cực hạn, tu hành mộng du.

Thật giống như Tuý Quyền ngày xưa.

Người sau khi uống say, quyền kinh lớn hơn vài lần so với bình thường. Bởi vì tinh thần bị vây một loại trạng thái phần khởi, tương đương với người sử dụng thuốc kích thích.

Thần say ý không say, chân say tâm không say.

Hiện tại, tinh thần Giang Ly ngủ say, người đang mộng du, thân thể chạy như điên, cũng là loại cảnh giới này.

Ở bên trong loại cảnh giới này, thân thể hắn tương đương với từng giây từng phút sử dụng thuốc kích thích, nâng cao lớn tới cực hạn.

Hắn đi theo sát phía sau hai cô, không rơi vào thế hạ phong. Bất kể hai cô chạy nhanh như thế nào, trên cơ bản hắn đều không tụt lại phía sau.

- Sao thể lực của hắn lại mạnh như vậy?

Tuyết Linh và Lạc Hàm đều âm thầm kinh hãi, cùng là sinh mệnh lực 1, Giang Ly dường như mạnh hơn bọn họ vài lần:

- Chẳng lẽ hắn sử dụng thuốc kích thích? Không phải. Dùng thuốc kích thích, trong khoảng thời gian ngắn sức bật nâng cao, nhưng cũng không thể duy trì lâu như vậy được. Thân thể sẽ suy sụp.

- Không! Hắn sắp đột phá! Trạng thái tinh thần sắp đột phá! Tiến vào giai đoạn ba ngủ say!

Lạc Hàm đột nhiên nói:

- Hắn đang vận động như vậy lại tiến vào giấc ngủ say, thân ngủ tâm không ngủ, thần ngủ ý không ngủ! Đây là cảnh giới cực hạn cao nhất của ngủ say.

- Ôi trời ơi, trạng thái tinh thần của hắn dễ dàng đột phá như vậy sao?

Trạng thái tinh thần Ngủ say chia làm ba giai đoạn.

Giai đoạn thứ nhất, là cân tĩnh tâm, hít thở, dẫn đường trong thời gian dài mới có thể đi vào.

Giai đoạn thứ hai, chính là bất cứ lúc nào bất cứ nơi nào cũng có thể tiến vào.

Giai đoạn cuối cùng thì ngay trong lúc vận động cũng có thể tiến vào.

Đây cũng là quan điểm miêu tả Tuý Quyền ngày xưa.

Lực vô cùng lớn, không biết mệt mỏi, quyền pháp hung mãnh, thể lực kéo dài, kỹ xảo lại vô địch.

Hiện tại, Lạc Hàm và Tuyết Linh mới ở trong giai đoạn thứ hai, có thể tiến vào giấc ngủ say bất cứ lúc nào bất cứ chỗ nào mà thôi. Chỉ cần vận động, trạng thái ngủ say lập tức bị giải trừ.

Tuy vậy, các cô cũng là tuyệt thế thiên tài.

Grừm

Ngay khi các cô chạy vào trong một sơn cốc, phía trước truyền đến một tiếng rống to. Một con dã thú hung bạo chặn ở lối ra sơn cốc. Con dã thú này lớn như con tê giác, nhưng toàn thân có vảy, giống như áo giáp, từng mảnh từng mảnh nối với nhau ở trên thân thể.

- Thú Thiết Giáp!

Bất kể là Tuyết Linh hay Lạc Hàm đều chấn động. Mãnh thú tinh không chân chính xuất hiện.

Thú Thiết Giáp! Lốp vảy toàn thân còn chắc chắn hơn cả sắt thép, nhưng thể lực rất mạnh, tốc độ bay nhanh. Hơn nữa vừa nhảy lên, vảy giáp mở ra, thậm chí có thể lướt qua không trung trong cự ly ngắn.

Tốc độ nhanh nhất lên tới 30m một giây!

Cho dù là chạy nhanh như ô tô cũng có thể đánh bay.

Thấy con người xuất hiện, hai mắt thú Thiết Giáp màu đỏ, đột nhiên giẫm chân bay tới, hung hăng thúc về phía ba người.

- Tàn ra! Nhanh chóng tránh ra!

Lạc Hàm và Tuyết Linh vội vàng thét dài, lần lượt tránh ra, nhưng Giang Ly vẫn chạy vội tiến thẳng về phía trước.

- Không xong!

Trong lòng hai cô thật sự hồi hận, biết lần này chỉ sợ Giang Ly sẽ tan xương nát thịt.

Àm!

Giang Ly chạy vội, toàn thân mặc áo giáp, không ngờ thực sự va chạm với thú Thiết Giáp.

Giống như hai chiếc ô tô chạy nhanh thốc vào nhau, tạo thành uy thế thật lớn có thể đủ để hủy diệt hoàn toàn thân xác máu thịt. Nhưng ngay sau đó, không ngờ Giang Ly không bị thú Thiết Giáp đánh bay.

Hắn chặn được va chạm của thú Thiết Giáp!

Thú Thiết Giáp mạnh mẽ tấn công vào thân hình hắn, bị hai tay hắn hung hăng ngăn cản được đầu nó. Thân thể lùi lại phía sau, bước chân bị đẩy trượt về phía sau. Vô số đá vụn trên mặt đất bị áo giáp nghiền nát.

Àm!

Hắn đột nhiên có chuyển biến. Hai tay mang theo hòm áo giáp sắt hung hăng đập vào con thú Thiết Giáp thật lớn. Con thú Thiết Giáp ngã ảm trên mặt đất.

Đầu thú Thiết Giáp phát ra tiếng xương vỡ, không ngừng co giật, cuối cùng dần dần không còn nghe thấy tiếng thờ nữa.

Nó đã bị hắn trực tiếp đập chết rồi.

Đây là bạo lực trắng trợn, với lực lượng mang dã tính thô bạo. Lạc Hàm và Tuyết Linh chấn động sâu sắc. Giờ này phút này các cô cảm thấy Giang Ly mặc áo giáp lên, cao lớn giống như một người máy hình người.

- Giang Ly, anh làm như thế nào vậy?

Tại bờ sông nhỏ trong thung lũng, dùng đao cắt đầu thú Thiết Giáp, lấy ra một hình cầu tinh thiết nặng. Đây là một loại khoáng thạch quý báu, giá trị trên trăm Tinh Nguyên.

Lấy phần kim loại sinh ra trong đầu thú Thiết Giáp để rèn binh khí, áo giáp, thậm chí là máy bay chiến đấu, ô tô cần trục đều có tác dụng rất lớn, thuộc loại kim loại đặc biệt.

Thú Thiết Giáp trân quý nhất chính là thứ này.

Giang Ly thở hổn hển, từ "Trong mộng" tỉnh lại, cảnh phim do thị giác dựng lên đã biến mất. Toàn người hắn vô cùng đau nhức, hoàn toàn không có chút sức lực nào.

Thật sự giống như người sau khi sử dụng thuốc kích thích, được tỉnh biến mất.

Trạng thái vừa rồi, lực lượng của hắn ước chừng gia tăng gần gấp hai lần. Người chìm trong trạng thái cuồng bạo, hơn nữa còn có 600 cân áo giáp sắt thép, không ngờ cứng rắn chống đỡ được thú Thiết Giáp, còn đập chết đôi phương.

- Nghỉ ngơi một chút, đây là chất dinh dưỡng bổ sung thể lực.

Lạc Hàm quan tâm đưa được phẩm qua. Giang Ly đẩy áo giáp ra, mặt đến mức gần như không thể hoạt động được. Hắn miễn cưỡng cầm lấy được phẩm uống vào. Một cảm giác mát mẻ lưu chuyển toàn thân, mỗi một tế bào đều đang hoan hô nhảy nhót.

Qua hơn mười phút, đau đớn trên người hắn giảm đi:

- Đây là chất dinh dưỡng gì, lại có hiệu quả tốt như vậy?

- Đây là Tuyết Tủy.

Tuyết Linh dùng nước rửa trường đao.

- Một ống là ba nghìn Tinh Nguyên, có thể tăng cường tế bào sức sống, giảm bớt mệt nhọc cho cơ thể, loại bỏ độc tố trong cơ thể, tuyệt đối không có tác dụng phụ. Hơn nữa dùng một ống có thể ba ngày không cần ăn uống, dinh dưỡng vẫn đầy đủ. Loại thuốc kia ở trong dạ dày của anh kết hợp với axit tăng cường màng dính cho dạ dày khiến năng lực tiêu hóa cũng gia tăng rất lớn. So với được phẩm sinh vật Lục thần tốt hơn một cấp bậc.

- Không thể tưởng tượng được cô lại hiểu rõ ràng như vậy.

Lạc Hàm khẽ cười nói:

- Cô cũng mang theo thứ này đi à.
- Đây là dược phẩm dã chiến của bộ đội đặc chủng, khẳng định phải mang theo.

Tuyết Linh nhìn Giang Ly:

- Giang Ly, trong tu hành đường như anh vừa mới lĩnh ngộ được gì đó sao?
- Tôi cũng không biết. Đường như không có ý định trong lúc đang vận động đã tiến vào giấc ngủ say, cả người giống như mộng du, cũng không biết mệt mỏi, lực lớn vô cùng. Nhưng sau khi trạng thái bị giải trừ, liền mất sức.

Giang Ly trầm suy nghĩ về tình huống vừa phát sinh.

- Chúc mừng anh bước vào giai đoạn thứ ba của Ngũ say, rất nhanh là có thể Nhập định.

Trong giọng nói của Lạc Hàm có chút hâm mộ:

- Giai đoạn thứ ba của Ngũ say, trong Top 10 của trường học chúng ta, rất có thể chỉ có anh và Âu Dương Tinh bước vào.
- Âu Dương Tinh không thể Nhập định sao?

Giang Ly hỏi:

- Chẳng lẽ trường học của chúng ta không có một người nào Nhập định sao?
- Hừ! Anh ta có thể Nhập định, đã sớm kiêu căng chẳng thành người tốt.

Tuyết Linh và Lạc Hàm đều không ưa người này.

Nghỉ ngơi một chút, Tuyết Linh đột nhiên đứng lên:

- Giang Ly, chúng ta đối luyện một chút được không?
- Được!

Giang Ly câu còn không được, lập tức đứng thẳng lên.

- Cẩn thận!

Ngay thời điểm hần vừa đứng thẳng lên, Lạc Hàm vội vàng nhắc nhở. Lúc này, Tuyết Linh đã tới bên cạnh hần, một chưởng bổ tới. Chưởng phong xé không khí, hoàn toàn lao xuống, giống như mảnh vải treo ngược thác nước, một khi bị đánh trúng, lập tức bị đánh nát xù.

Vị trí cô cắt qua là phần động mạch chủ ở cổ.

Võ học cấp độ C, Đại Hà Chưởng!

Giang Ly không cần nhắc nhở, lập tức phản ứng. Hần đánh trả một trảo, dùng "Long Trảo Đại Cầm Nã", Hắc Long hồi đầu, cánh tay co duỗi, căn bản không cần dùng mắt xem, nắm ngón tay duỗi ra, nắm trúng cổ tay của Tuyết Linh. Chỉ cần bị nắm trúng, cổ tay lập tức bị trảo xuyên qua, gân cốt bị phá nát.

Hai người đều sử dụng thủ pháp linh hoạt, sắc bén.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đế Tinh Hà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 39: Huyết Hải Thâm Cừ

- Tốt!

Hai tay Tuyết Linh liền cuốn mãnh liệt vào phía trong, giống như bố trí cạm bẫy, chuyên chờ dã thú vào cũi, lại có phong phạm trong hệ thống của đại sư

võ học. Hai tay nối thành hình tròn, hoàn hoàn đan xen, lách lên đánh gãy toàn bộ xương cốt.

Cánh tay Giang Ly co lại, lại đánh ra một trào.

Bá bá bá... .

Khắp nơi đều là trào ảnh, có xu thế dường như lửa cháy mạnh.

Hỏa long liệu nhiên!

Một chiêu này chú ý chính là rất nhanh, xuất kỳ bất ý, tấn công mạnh dồn sức đánh, sử dụng lưu loát, đánh tan kẻ thù, giống như một con hỏa long phun lửa khắp nơi, thiêu đốt mặt đất.

Trong một giây đồng hồ, thủ trào của Giang Ly đã đánh ra hơn mười chiêu. Mỗi một chiêu đều giống một ngọn lửa, loáng thoáng mang theo tàn ảnh.

- Lợi hại!

Thần sắc Tuyết Linh vô cùng ngưng trọng, cũng không lui về phía sau. Cổ tay chợt đập ra phía ngoài. Võ học cấp độ C "Đại Hà Chương" lại đánh ra.

Mỗi một chương đánh ra, đều mang theo sóng khí hung mãnh, liên tiếp chém kênh phá đào, va chạm với "Long Trảo Cầm Nã Thủ" của Giang Ly. Mỗi một lần va chạm, đều có uy lực kinh người.

Hai người nhanh chóng đối chiến. Quyền cước không có mất, cứng đối cứng, thuần túy là võ học đánh nhau kịch liệt, chỉ cần có chút sảy tay liền đứt gân gãy xương.

Lạc Hàm nhìn không chớp mắt, hy vọng có thể nhìn ra sơ hở trong võ học của Tuyết Linh. Từ nhỏ, cô và Tuyết Linh chính là đối thủ cạnh tranh, không ai nhường ai. Thậm chí trong gia tộc cũng cạnh tranh lẫn nhau.

Sột sột soạt soạt... .

Vừa lúc đó, có âm thanh từ trong bụi cây lớn ở cửa sơn cốc truyền ra. Dường như có vật gì đó đang bay nhanh tới gần.

Tại Lạc Hàm vừa nghe có tiếng động, tâm linh lại có một loại cảm giác hít thở không thông:

- Không tốt. Nhanh dừng tay. Có thứ gì đó nguy hiểm tiếp cận!

Vèo vèo... .

Giang Ly và Tuyết Linh đang đối chiến, ngay lập tức tách ra. Hai người đều cảm giác được nguy hiểm cực độ.

Bọn họ thậm chí không kịp mặc áo giáp vào, đã nhìn thấy bóng người thon dài từ trong bụi cây nhảy ra!

Không sai. Đúng là bóng người.

Không phải là dã thú trong rừng cây, cũng không phải là sinh vật ngoài tinh cầu, mà là con người.

Ba người Giang Ly, Tuyết Linh, Lạc Hàm tập trung lại cùng một chỗ, nhanh chóng tạo thành ba góc, nhìn con người từ trong bụi cỏ xông tới. Những người này rõ ràng không phải là người trong quân đội, cũng không phải bạn họ tiền đến thí luyện. Quần áo của bọn họ mặc rách rưới. Có người mặc da thú, nhưng hơi thô rất cường đại. Còn có mấy người quần áo đầy đủ, quần áo màu trắng giống như người cổ đại, trên tay mang theo trường kiếm, trường thương, giống như võ sĩ mang theo vũ khí đi ra.

- Thiên ngoại tà ma!

Một thủ lĩnh áo trắng đứng ra, quần áo có chút rách rưới, trên mặt phong trần mệt mỏi. Khuôn mặt kiên nghị, rất có khí chất, quả thực là một người đàn ông đẹp trai. Nhìn đáng vẻ bề ngoài, anh ta ước chừng hai mươi bảy hai mươi tám tuổi, cầm trong tay một thanh kiếm sắc, phát ra ánh sáng lạnh. Hai mắt anh ta sáng như sao, nhìn có một lực hấp dẫn rung động lòng người.

Tuyết Linh và Lạc Hàm đều ngây người một chút, bởi vì người đàn ông thủ lĩnh áo trắng này thật sự quá xuất sắc, rất có khí chất. Bất kỳ một gã bảnh bao nào ở trường học so sánh với anh ta, quả thực chính là một đám rác rưởi.

Tuy nhiên, bốn chữ từ trong miệng người thủ lĩnh áo trắng thốt ra lại là ngôn ngữ Địa Cầu, khiến ba người đều chấn động. Bọn họ đã hiểu được mình gặp ai.

Võ sĩ ngoài tinh cầu.

Rõ ràng là con người.

Con người địa cầu xâm lấn thế giới của bọn họ, đoạt lấy tài nguyên. Bọn họ bị nhốt ở trong vùng cấm của quân sự. Văn minh của bọn họ thấp, vẫn còn ở

thời đại phong kiến, nhưng bọn họ là văn minh võ học.

- Chẳng lẽ đó chính là võ sĩ ngoài tinh cầu? Chúng ta hiện tại phải giao chiến cùng bọn họ sao? Thậm chí phải giết người?

Giang Ly thật cẩn thận nói.

- Đúng vậy, bọn họ chính là võ sĩ ngoài tinh cầu...

Sắc mặt Lạc Hàm vô cùng ngưng trọng:

- Bọn họ gọi chúng ta thiên ngoại tà ma. Hai bên không có khả năng thỏa hiệp. Bọn họ giết chúng ta là muốn trăm yêu trừ ma. Một khi giao chiến, không thể nhân từ nương tay.

- Thật cường đại. Đám người võ sĩ ngoài tinh cầu này, sinh mạng lực mỗi người đều gần tới 1. Thậm chí thủ lĩnh áo trắng còn mạnh mẽ hơn chúng ta... .

Giọng Tuyệt Linh có chút không bình tĩnh.

Đây mới thực là cứng đối cứng. Nếu như là quái thú, các cô sẽ không biết sợ.

Nhưng trước mắt rõ ràng là con người, sẽ chém giết lẫn nhau. Đối với học sinh mà nói, đây cũng là khảo nghiệm máu và lửa.

- Các vị!

Thủ lĩnh áo trắng dùng kiếm chỉ vào Giang Ly, Lạc Hàm, Tuyệt Linh, giọng nói đột nhiên trở nên căm phẫn, oán hận dâng trào, đằng đằng sát khí: nguồn truyện t u n g h o a n h . c o m

- Thiên ngoại tà ma xâm lấn gia viên của chúng ta, giết hại đồng bào của chúng ta, đoạt lấy bảo vật của chúng ta, bắt con gái của chúng ta làm tù binh, đây tớ, giam giữ chúng ta trong rừng, làm đối tượng cho bọn chúng tu luyện. Đó chính là sự tàn nhẫn của đám tà ma này! Trời vì sao không diệt chúng!

Người đàn ông cầm kiếm căm phẫn hét dài, âm thanh chấn động, xuyên kim liệt thạch, không ngờ khiến Giang Ly, Lạc Hàm, Tuyệt Linh cảm thấy choáng váng.

Một hơi thở cửa nát nhà tan, huyết hải thâm cừu, oán khí ứ đọng trong ngực, hận trời, hận đất, hận chúng sinh từ trên người y phát ra.

Bất kể là Lạc Hàm, Giang Ly đều kinh hãi khiếp đảm, cảm giác được bất luận cao thủ học sinh nào so với người đàn ông này đều chỉ là đánh nhỏ, nháo nhỏ. Người đàn ông này mới chân chính là sát thần đi ra từ núi thủy biến máu. nguồn t.u.n.g.h.o.a.n.h(.)c.o.m

Không ngờ Giang Ly có thể nghe hiểu được lời người đàn ông này nói.

Là ngôn ngữ của con người địa cầu, tuy nhiên đứt quãng. Hiển nhiên, người đàn ông này học xong ngôn ngữ của con người địa cầu, nhưng giọng điệu rất quái dị, cứng đơ, tràn đầy sát khí.

- Giang Ly, Tuyệt Linh, hiện tại là thời điểm sinh tử tồn vong của chúng ta. Thủ lĩnh áo trắng này mạnh nhất, đối với con người địa cầu chúng ta có mối thù sâu như biển. Chúng ta rơi vào trong tay gã, tuyệt đối sẽ không có kết cục tốt. Nhất định phải liều mạng!

Lạc Hàm đột nhiên nói:

- Tôi cùng Tuyệt Linh trực tiếp tấn công người thủ lĩnh này. Những người khác, Giang Ly anh đến giải quyết, không cần nương tay! Chúng ta không giết bọn chúng, bọn chúng nhất định sẽ giết chúng ta.

Rốt cuộc đã bắt đầu phải giết người.

Giang Ly do dự một chút.

Nhưng sau đó hắn liền trở nên kiên định. Không phải mình cố ý giết người, mà là tự vệ. Hơn nữa trong tình huống hiện tại, địch đông ta ít, ai giết ai còn không nói chắc được.

- Giết!

Người thủ lĩnh áo trắng đột nhiên ra tay. Dáng người gã hơi cong đột nhiên đứng thẳng. Trường kiếm như cầu vòng, chém giết lại đây. Giang Ly thậm chí có thể nghe thấy rõ ràng tiếng xương sống của gã chọt dựng thẳng, giống như tiếng kéo dây cung.

Một kiếm này, từ khoảng cách ước chừng 50m, chưa tới thời gian hai giây kiếm quang liền tới trước mặt ba người.

Ba người vội vàng tản ra.

Xoẹt!

Trên mặt đất bị kiếm quang cây ra một rãnh thật sâu. Có thể thấy được kiếm thuật của người đàn ông áo trắng này đã đạt tới cực điểm, sinh mạng lực cũng đã vượt qua "1". Điểm duy nhất không đủ chính là cuộc sống nhiều năm trong rừng khiến cho thể lực của gã bị tiêu hao rất lớn, gió sương đã ăn mòn thân thể của gã.

Đây cũng là cơ hội sinh tồn duy nhất của đám người Giang Ly, nếu không chỉ còn đường chết.

- Tuyết Linh, công kích!

Lạc Hàm một tay cầm nhuyễn kiếm, một tay đột nhiên đánh ra. Lập tức rất nhiều kim châm giống như châu chấu bay về phía người đàn ông áo trắng. Lạc Hàm am hiểu dùng châm, xuất quỷ nhập thần.

Trên tay cô vãi ra kim châm đầy trời, có lực xuyên thấu có thể bắn thủng thủy tinh công nghiệp.

Bá!

Người thủ lĩnh áo trắng kia giờ kiếm lên. Kiếm quang loang loáng tạo thành một tia chớp hình vòng cung chọt lóe lên. Tất cả kim châm đều bị chặn lại rơi xuống dưới. Sau đó, gã bắn lên cao, bước chân như lang như hổ, cướp đoạt phương vị, vùng trường kiếm, cạnh sắc như xuân yển, đâm về phía cổ của Lạc Hàm.

Nếu trúng, cổ của Lạc Hàm sẽ lập tức đứt lìa, đầu cũng sẽ bị gọt sạch.

Đây không phải cảnh tượng giả thuyết, mà là ấu đả chân thật. Có thể nói, cả đời học sinh cũng khó có khả năng gặp được nguy hiểm như vậy.

Một trận ấu đả mau tươi chạy đầm đìa được triển khai như vậy.

Trong lòng Giang Ly cũng không nghĩ ngợi thêm, toàn lực ra tay.

Những người này bị bắt giữ, làm vật thí luyện, bản thân rất đáng thương. Nhưng hiện tại mình bị bao vây, ở trong tình trạng yếu thế cũng không có gì để suy nghĩ nhiều. Bảo vệ mình, bảo vệ bạn học mới là hành vi hàng đầu.

Rống!

Bảy tám võ sĩ ngoài tinh cầu đột nhiên xung phong liều chết tới gần!

- Nhất ma thấp sát!

- Nhất ma thấp sát... .

Trong miệng bọn họ hô khẩu hiệu, sát ý sôi trào, quốc thù gia hận tập trung cùng một chỗ, triển khai công kích hung mãnh đối với Giang Ly.

Bọn họ nghe không hiểu võ sĩ ngoài tinh cầu nói, nhưng Giang Ly vẫn nghiêng ngả một chút cho ra ý tứ, chắc hẳn là "Trảm yêu trừ ma"!

Đám người Giang Ly ở trong mắt bọn họ, không phải là con người mà là "tà ma thiên ngoại".

Một cây trường thương đâm tới trước. Đầu thương còn đầm máu, không biết đã giết qua bao nhiêu dã thú, sát khí nồng đậm. Trường thương không ngừng run rẩy, tạo thành đường cong liên tục đâm tới.

Trong một chớp mắt, Giang Ly chỉ cảm thấy thân thể, mắt, cổ họng, trái tim... . . . tất cả những vị trí quan trọng đều bị bao phủ ở bên trong.

Đối phương là đại gia thương thuật, một thương đánh chết, phong tỏa tất cả đường lui, làm cho người ta không thể lui được nữa.

Thi triển trường thương chính là một võ sĩ ngoài tinh cầu mặc da thú. Y phục của y đã sớm bị rách hết, xem ra đã sinh sống ở trong rừng rất lâu, trải qua bão táp sương gió, nhưng không có chút khí chất dã tính, dường như vốn có địa vị không tệ trên tinh cầu.

Thân hình Giang Ly không lui về phía sau. Lúc này hẳn không thể lui về phía sau. Bởi vì một khi lui về phía sau, trường thương của đối phương sẽ chuyển hướng tới Lạc Hàm, Tuyết Linh, khiến áp lực đối với hai người tăng lên. Rất có thể bọn họ sẽ bị thủ lĩnh áo trắng giết chết tại chỗ!

- Long!

Dưới áp lực quá lớn, một trào của hắn cứng rắn bắt lấy đầu thương, thi triển ra "Thanh Long xuất thủy" trong Long Trảo Đại Cầm Nã. Lần này, hắn còn âm thầm thi triển thủ ấn tương tự với Long Trảo trong "Tâm Linh Đại Đế Ấn".

Ở trong đầu của hắn, khoảnh khắc minh tường, chính mình hóa thành một thần long, ngao du ở trong vũ trụ, đột nhiên ngâm nga một tiếng, các vì sao rơi xuống.

Cùng lúc đó, ở sâu trong cổ họng hắn phát ra tiếng rống gầm rất nhỏ. Đây là do một cổ khí lưu tập trung ở trong dạ dày, đột nhiên lao ra khỏi thân thể, tạo thành sóng âm.

Cùng lúc đó, tay của hắn run rẩy thể như mộng ảo, mang theo ảo ảnh.

Thỏ dân ngoài tinh cầu vừa thấy, thương thuật bị kiềm hãm, tinh thần toàn thân đều chịu ảnh hưởng, bị thôi miên. Đương nhiên bọn họ không hoàn toàn bị thôi miên, mà là mơ màng. Có thể thấy được tâm linh người này cũng rất cường đại, không đơn giản có thể thôi miên được.

Cũng may lần này bị cản trở, liền hiện ra sơ hở trí mạng. Cao thủ so chiêu, sai một ly, đi nghìn dặm.

Răng rắc!

Giang Ly vừa đón đỡ, long trào bắt lấy thân thương, thân thể tiến tới gần, hung hăng đánh một chưởng cắt qua kim loại, cửa lên động mạch lớn trên cổ của võ sĩ ngoài tinh cầu.

Võ sĩ ngoài tinh cầu trực tiếp ngã xuống, bị đánh tới hôn mê.

Giang Ly cũng không thêm nhìn, đoạt trường thương trong tay, đột nhiên run lên, đón đỡ được bốn năm binh khí đao kiếm trường mâu đánh tới.

Cây thương này được rèn từ kim loại, nặng tổng cộng đến bốn mươi, năm mươi cân. Giang Ly run rẩy đứng lên rất khó khăn, nhưng khi sử dụng sinh mệnh lực 1, thi triển ra không khác mấy so với gậy gỗ, nhẹ nhàng thoải mái.

Cầm thương trong tay, uy lực binh khí tăng mạnh, Giang Ly đối mặt rất nhiều võ sĩ ngoài tinh cầu vây giết, vẫn thản nhiên không sợ hãi.

Ước chừng có bốn năm võ sĩ ngoài tinh cầu bao vây tấn công hắn.

Sinh mệnh lực của bọn họ hẳn đều là "1", vốn cực kỳ khủng bố. Quyết chiến một chọi một đều rất khó khăn. Cũng may Giang Ly dung nhập võ thuật "Tâm Linh Đại Đế Ấn", mang theo năng lực thôi miên. Hơn nữa đám võ sĩ ngoài tinh cầu này hàng năm sống trong rừng, dinh dưỡng cũng không phong phú, thể lực giảm xuống, làm sao có thể so sánh với đám người Giang Ly mỗi ngày đều sành ăn như vậy?

Ban đầu, Giang Ly hoàn toàn có thể giết chết võ sĩ cầm trường thương. Chỉ có điều nếu hắn có thể nương tay, cũng không cần đánh chết. Đánh ngất khiến bọn họ mất đi sức chiến đấu là tốt nhất.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đế Tinh Hà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 40: Một Kiếm Cắt Yết Hầu

Giết!

Võ sĩ ngoài tinh cầu ở xung quanh lại bị giết chết từng người một. Đầu tiên là võ sĩ cầm trường mâu. Trường mâu trong tay gã là xà mâu tám trượng. Chỉ hơi đâm tới một cái, đã đến bên người Giang Ly, theo sau là đao kiếm trong tay mấy võ sĩ. Bọn họ cũng đánh lên từ phía sau.

Đao kiếm tới người mang theo quỹ tích đường cong, mỗi chiêu sẽ đâm xuyên qua tất cả phòng ngự của Giang Ly.

Nguy hiểm giáng xuống.

Nhiều cao thủ như vậy cùng nhau bao vây tấn công, cho dù Giang Ly có ba đầu sáu tay cũng không có khả năng ngăn cản.

- Bạo Vũ Thương!

Dưới thế công như vậy, hắn lấy thương làm đao, không ngờ thi triển ra "Bạo Vũ Trảm". Đại sư đao thuật ở trong bão táp mưa đao, mưa gió không qua, giọt nước không dính, đó là tuyệt học của Tuyệt Linh.

Lúc này hắn gặp phải công kích từ bốn phương tám hướng đến, chỉ có thể bảo vệ toàn thân, lui ra phía sau.

Bóng thương lao lên, đón đỡ bốn phía.

Đỉnh đỉnh đang đang.

Đốm lửa bắn ra bốn phía, cùng với đao kiếm trường thương nổ vang!

Sát khí sôi trào, thù sâu như biển. Mỗi lần va chạm, tinh thần của Giang Ly đều có thể cảm giác được niềm tin sát sát của đối phương, hy sinh quên mình, khủng bố đến cực điểm.

Hắn chưa từng trải qua cuộc chiến đấu sinh tử như vậy. Cho dù chiến đấu với Huyền Hồ, chẳng qua là một mặt chạy trốn. Huyền Hồ không có sát ý nặng như vậy.

Xoẹt

Thân thể Giang Ly bị ép lui về phía sau. Khi tới một khối nham thạch thật lớn, trên người hắn đã đầm đìa máu tươi, quần áo bị đao kiếm cắt qua.

Nhất là trên vai hắn bị một mâu đâm trúng, xuyên cả vào da thịt, máu tươi nhuộm đỏ cả nửa người. truyện được lấy từ website tung hoành

Đây là một mâu ám sát của cao thủ trường mâu kia.

Dùng thương thi triển "Bạo Vũ Trảm" chung quy không tiện. Giang Ly bị công phá phòng ngự. Hiển hiện kinh nghiệm thực chiến của hắn vẫn không đủ, võ học tinh dưỡng và tâm linh tinh dưỡng cũng chưa đạt tới đỉnh cao.

Đau đớn mãnh liệt khiến cho cơ thể hắn co giật.

- Nhất ma tháp sát!

Võ sĩ ngoài hành tinh cảm trường mâu thấy Giang Ly bị thương, thân thể nhảy mạnh tới, đâm ra một mâu. Toàn thân y giống như cá trong biển, bô song chém biên.

Giang Ly ra sức đón đỡ!

Đ...A...N...G...G!

Trường thương và trường mâu va chạm vào nhau, móc vào nhau. Cánh tay Giang Ly run lên, dường như không nắm chặt được thương. Dù sao hai tay khó địch nổi bốn tay. Nhiều người như vậy cùng nhau bao vây tấn công hắn, hơn nữa đều là cao thủ võ học có kinh nghiệm chiến đấu phong phú. Hắn chỉ là một học sinh, tuy rằng thể lực mạnh mẽ, nhưng thực sự ầu ả không khỏi không đủ.

- Nhất ma tháp sát!

Bốn năm võ sĩ ngoài tinh cầu rất nhanh liền tập trung lại đây. Thân hình bọn họ nhảy lên, còn nhanh nhẹn hơn cả châu chấu, động tác tốc độ vượt qua cả báo săn. Một võ sĩ ngoài tinh cầu trong tay cầm trường đao thân hình vọt tới, dường như chuột đất, lại giống như Ninja Nhật Bản cổ đại, đao pháp liên tục quét đến. Một mảnh ánh sao phá không gào thét.

Giang Ly vội vàng lui về phía sau, cảm nhận được cái chết uy hiếp nồng đậm.

Rào

Hắn không thể lui được nữa. Chân hắn đã giẫm vào trong dòng sông nhỏ. Hành động đã bị cản trở lớn.

- Tháp sát!

Võ sĩ ngoài tinh cầu lại xung phong liều chết lao lên. Bọn chúng cười hô hô la lên. Giang Ly nghe hiểu được "tháp sát" ý tứ chính là "Giết!" Hoặc là nói "Trảm". Nhất ma tháp sát chính là giết chết ma đầu, trăm yêu trừ ma.

Ô ô ô... . . .

Võ sĩ ngoài tinh cầu cảm trường mâu run lên, phá không lập tức lao tới. Trường mâu nhìn như thông thả và nặng nề, kỳ thật tốc độ cực nhanh, cắt qua không khí ma sát mang theo mùi sắt, hung hăng đâm tới đầu Giang Ly.

Mà lúc này, một võ sĩ khác cầm đao kiếm đã tới gần người hắn. Từng góc độ tiến công phạm vi đều vô cùng xảo diệu, cắt tới các vị trí khí quan trên thân thể Giang Ly.

Bây giờ Giang Ly không mặc áo giáp, một khi bị đánh trúng, lập tức sẽ bị băm thây.

- Chẳng lẽ phải chết ở chỗ này?

Lần đầu tiên Giang Ly cảm giác được cái chết chỉ cách mình trong gang tấc. Hắn tập trung tinh thần cao độ. Sinh tử không bố kích phát tiềm lực của hắn.

- Ngủ say!

Đột nhiên, hắn tiến vào ngủ say ngay khi đang vận động, chính là trạng thái tinh thần vừa mới lĩnh ngộ được.

Nguy cơ khiến hắn vận dụng hết lực lượng toàn thân, một thương xuất kích bốn phía, cả người giống như long xà múa lượn. Thương pháp phá tan tất cả đao kiếm. Đây là Vô Cốt Long Xà Vũ.

Ở trạng thái Ngũ say, lực lượng hần tăng lên nhiều, còn hung mãnh hơn cả dùng thuốc kích thích.

Đương nhiên, hần đã rèn luyện Vô Cốt Nhu Thuật tới mức nhuần nhuyễn, nếu không đã sớm chết ở dưới thân đao kiếm.

- Nước chảy trôi miên... . .

Trong chớp mắt tâm linh của hần đã hội tụ ở nước chảy dưới chân, ở sâu dưới bụng, một dòng khí dâng lên qua miệng, biến thành tà âm uyển chuyển hàm súc, lại giống như nước chảy róc rách.

Đây là âm thanh trôi miên.

Đứng ở trong nước, đột nhiên gặp được âm thanh, truyền vào trong lỗ tai võ sĩ ngoài tinh cầu, thân hình võ sĩ đó lập tức chậm chạp, tinh thần mê man.

Ban đầu võ sĩ ngoài tinh cầu này căn bản không có khả năng bị trôi miên. Bọn họ có ý chí vô cùng kiên định.

Tuy nhiên, Giang Ly tiến đến giai đoạn Ngũ say thứ ba, tinh thần lực tăng vọt, Tâm Linh Đại Đế Ấn cũng lĩnh ngộ được rất nhiều.

- Thập sát!

Dường như võ sĩ cầm trường mâu kia cảm giác được không ổn, thực lực mạnh nhất bùng tình trước hết. Gã cứng rắn cắn đầu lưỡi. Máu tươi từ trong miệng phun ra, không ngờ tỉnh lại. Gã liền đâm một mâu nhắm ngay cổ họng của Giang Ly, muốn cắt đứt tất cả sinh cơ của Giang Ly.

Lúc này Giang Ly căn bản không kịp suy nghĩ. Thương pháp giống như Thần Long Bãi Vĩ, mạnh mẽ rung động, không ngờ thi triển ra "Hỏa Long liễu nguyên" trong Long Trảo Đại Cầm Nã, đẩy trường mâu, khiến trường mâu chệch đi.

Xi!

Trường mâu đâm vào trên cánh tay của Giang Ly. Máu tươi bắn ra. Mà trường thương của hần thuận thế đưa tới, căn bản là động tác "Hắc Long hồi đầu" trong tiềm thức!

Lần này, trường thương hung hăng đâm vào trái tim của võ sĩ cầm trường mâu kia.

Bụp!

Dường như một khí cầu bị kẹp vỡ, trái tim của võ sĩ cầm trường mâu bị đâm nát, ngửa mặt lên trời, co giật vài cái, mất đi sức sống.

Gã đã bị Giang Ly giết chết.

Lần này chỉ là trao đổi thuần túy, không phải người chết chính là ta chết, căn bản không cho người ta còn đường sống.

Toàn thân Giang Ly đều là vết thương, nhưng trong khoảnh khắc trường thương đâm vào trái tim võ sĩ kia, hần cảm thấy tâm linh có một loại cảm giác nói không ra lời. Không biết là khó chịu, hay là buồn thương, hoặc nói là giải thoát... . . . . Dù sao hần lĩnh ngộ được rất nhiều thứ. Trong một chớp mắt cả người trở nên thành thực.

- Nước!

Một thương giết chết võ sĩ cầm trường mâu, hần lại phát ra âm thanh. Nước gợn sóng nhộn nhạo. Hơn nữa trường thương lay động, không ngờ lại sử dụng thủ pháp kết ấn "Đại Đế Ấn" đến trên mặt trường thương. Trường thương run lên, làm cho người ta có một loại cảm giác nước gợn nhấp nhô. Ngay lập tức võ sĩ ngoài tinh cầu xung quanh liền buồn ngủ, dù thế nào cũng không thể tập trung tinh thần.

Toàn thân Giang Ly đầm máu, nhân cơ hội này, thương pháp của hần như rồng, đột nhiên đánh về phía đầu những võ sĩ ngoài tinh cầu này.

Rầm rầm rầm!

Bốn năm võ sĩ ngoài hành tinh bay ra ngoài, bị đánh bay vào trong nước, hôn mê. Giang Ly vẫn không chế được sát niệm của chính mình, không giết bọn chúng. Thiện niệm trong lòng hần rất nặng. Đây là nhờ cho mèo hoang ăn mà xuất hiện. Tôn trọng đối với sinh mạng, bằng không người bình thường nếu khai sát giới, đơn giản sẽ giải phóng ác ma trong lòng.

- Lạc Hàm và Tuyết Linh thế nào?

Hần giải quyết xong cuộc chiến đấu, mới nhìn sang phía trong thung lũng, phát hiện ba bóng người đang chiến đấu kịch liệt.

Tuyết Linh và Lạc Hàm bao vây tấn công kiếm thủ áo trắng, toàn thân cũng đầm máu, nhiều chỗ bị thương. Kiếm thủ áo trắng kia, mỗi lần đâm ra một kiếm đều muốn đoạt lấy tính mạng người, sát khí ngập trời, ý chí chiến đấu rất nặng, ẩn chứa quốc thù gia hận.

Mà Tuyết Linh và Lạc Hàm kém hơn rất nhiều. Dù sao các cô chưa có ai từng giết người.

- Nhất ma thập sát!

Đột nhiên, kiếm thủ áo trắng lại bùng phát. Kiếm thuật tạo thành một tia chớp hồ quang, tựa như không tước xòe đuôi!

Đ...A...N...G...G!

Đao trong tay Tuyết Linh bị trường kiếm đánh bay.

Sau đó, kiếm quang tàn khốc xẹt qua cái cổ trắng như tuyết của cô.

Hai mắt cô lộ vẻ hoảng sợ, thân hình lui về phía sau.

Nhưng mũi kiếm sắc bén đã cắt qua da thịt.

Máu tươi bắn ra.

Một kiếm cắt yết hầu!

Tuyết Linh bị kiếm thủ áo trắng một kiếm cắt qua yết hầu, bắn ra máu tươi, đã kích thích rất sâu đối với ánh mắt của Giang Ly. Trước mắt hắn là một màu đỏ.

Bạn học xinh đẹp cứ như vậy ngã xuống vũng máu.

Giờ này khắc này, hắn mới cảm giác được sự tàn khốc của sinh tồn.

Cho dù là dã thú bị nhốt ở trong lồng cũng vô cùng nguy hiểm.

- Tuyết Linh!

Trước mắt Giang Ly là một mảnh mờ lung. Tuyến thượng thận của hắn bị kích thích nhanh chóng dâng lên.

Bá!

Trường thương rời khỏi tay, mang theo tiếng ngân dài giống như tiếng còi liên tiếp, ném thẳng về phía kiếm thủ áo trắng.

Giang Ly tiến vào cảnh giới "Mộng nhập thần lực", thể năng ước chừng hùng mạnh gấp hai lần. Hắn ném một cái, trường thương giống như tia chớp vượt qua khoảng cách mấy chục thước, gây ra uy hiếp nghiêm trọng đối với kiếm thủ áo trắng.

- Lạc Hàm, giải cứu Tuyết Linh!

Giang Ly ném trường thương, xoay người nhắt lên một trường đao, mảnh liệt lao tới tạo thành một đường thẳng tắp, mảnh hổ xuống núi, lao tới tấn công kiếm thủ áo trắng kia.

- Tuyết Linh, Tuyết Linh! xem chương mới tại [tunghoanh\(.\)com](http://tunghoanh(.)com)

Lúc này, thân hình Lạc Hàm lui về phía sau, nắm lấy Tuyết Linh.

- Chết!

Kiếm thủ áo trắng nói ra ngôn ngữ của con người địa cầu, kiếm thuật chân động, lại đuổi giết, muốn chém hai cô thành tám mảnh.

Tình cảnh cực kỳ nguy hiểm cực

Lúc này, trường thương đã xuyên qua không trung đến phía sau gã. Nếu gã tiếp tục tấn công, tất nhiên có thể giết chết hai cô, nhưng bản thân cũng sẽ bị trường thương đâm xuyên tim mà chết.

Gã quay người lại.

Trường thương bị đánh bay lên thật cao.

Nhưng trường kiếm của gã run rẩy một hồi. Phía trên xuất hiện rất nhiều lỗ hổng. Lực lượng của Giang Ly quá mạnh, sau khi tiến vào trạng thái "Mộng nhập thần lực", rõ ràng đã vượt qua gã.

Trường thương bị đánh bay, Giang Ly mang theo gió xoáy lao đến. Trường đao đánh xuống, xé rách không khí, giống như bão táp lao xuống.

- Đáng chết!

Kiếm thủ áo trắng cảm giác được lực lượng đao pháp rất lớn của Giang Ly, tốc độ cực nhanh. Gã không khỏi nghiêng răng nghiêng lợi, bàn tay cầm trường kiếm liên xoay tròn, vẽ ra rất nhiều vòng tròn, lôi kéo mũi đao.

Giang Ly chỉ cảm thấy, mỗi lần va chạm với thanh kiếm, lực lượng của chính mình lại bị giảm đi. Kiếm thuật của đối phương tinh diệu, mượn lực đẩy lực quả thực đạt tới cảnh giới đỉnh cao.

Mà cánh tay, bả vai, toàn thân mình đều là vết thương. Máu tươi còn không ngừng chảy xuôi. Nếu tiếp tục chiến đấu, rất có thể sẽ bị giết chết.

- Vũ!

Đột nhiên, Giang Ly lại thi triển ra "Bạo Vũ Trảm". Tâm linh của hắn tưởng tượng ra mưa lớn, mỗi sợi tinh thần của mình đều biến thành hạt mưa, rơi xuống mặt đất. Tiếng đao phá không cùng với tiếng hít thở của mình vọng lại liên kết thành một mảnh, mưa rơi xuống xung quanh làm cho người ta có một loại hương vị giống như mưa tầm tã phủ xuống.

Nhất là ánh đao lóe lên, mê hoặc ánh mắt con người, khiến người ta buồn ngủ, tiến vào trạng thái thôi miên.

- Đây là... . . .

Đao pháp biến đổi, tinh thần kiếm thủ áo trắng đều bị chấn động rất lớn, dù thế nào cũng không thể tập trung được, một nhọc tới cực điểm, muốn nằm ngủ.

Xoẹt!

Giang Ly xoay tròn trường đao, tới trên cánh tay của gã. Ngay lập tức máu tươi bắn ra.

Gã bị chém trọng thương.

- Tà ma thiên ngoại!

Hai mắt kiếm thủ áo trắng đỏ ngầu, cắn đứt đầu lưỡi, máu tươi phun ra. Tinh thần gã vô cùng tập trung, cố gắng loại bỏ sự thôi miên. Trường kiếm của gã liên tục xuất kích, sử dụng kiếm thành gió, truy phong đoạt mệnh.

Mỗi một chiêu đều giống như rắn độc, cắn xé lòng người.

- Giết!

Giang Ly không nhúc nhích, trường đao biến đổi, sát nhập Tâm Linh Đại Đế Ấn vào bên trong đao pháp.

Ầm

Tiếng động vừa vang lên, sét đánh khiếp sợ, bên trong mũi đao chấn động, có tiếng sấm. Đao sau của hắn còn hung mãnh hơn đao trước, hoàn toàn không chú ý tới máu chảy trên người, giống như là Hình Thiên, đầu bị chặt đứt vẫn còn muốn chiến đấu!

Điều này là trạng thái tinh thần hoàn toàn vượt qua cực hạn của thân thể.

Sống chết đánh cược một lần!

Bạn đang đọc truyện *Đại Đế Tinh Hà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Mơ Về Quê Hương

Đao kiếm va chạm

Thủ lĩnh áo trắng bị đẩy lui ba bước, không đợi gã kịp ổn định Giang Ly xóc đao chém tới. Lúc này, tình cảnh biến ảo, đao phong ù ù, một mảnh trắng xóa.

Cuối cùng Giang Ly cũng có thể dung nhập Tâm Linh Đại Đế Ấn vào thực chiến, uy lực đại tăng.

Ánh đao hoa mỹ có thể thôi miên, sóng âm có thể thôi miên, ngay cả tiết tấu hô hấp cũng có thể thôi miên; tinh thần của thủ lĩnh áo trắng như tiến vào trong mơ, trường kiếm trên tay ngày càng chậm dần.

Xoẹt!

Giang Ly chém một đao, không ngờ chém đứt một tay thủ lĩnh áo trắng, máu phun ra như suối.

- Nhất ma thập sát!

Thủ lĩnh áo trắng bị cụt tay, vô cùng đau đớn khiến gã tỉnh táo lại, kéo gã từ trạng thái mơ mơ màng màng kích thích tinh thần. Gã không thể thất bại, ánh mắt sáng lên lập lòe tín niệm ta địch cùng chết.

Trường kiếm chấn động, toàn thân gã là một màu máu đỏ tươi; đột nhiên xuất kiếm, long lanh mãnh liệt như ánh sao, không thể nào đón đỡ, đánh vang trường đao đâm thẳng vào ngực Giang Ly.

Mà lúc này, Giang Ly ra một đao chém vào bụng gã, khiến tim gan phèo phổi lòi cả ra ngoài không thể nào sống sót.

Vốn gã phải cần một đao của Giang Ly lại nhưng gã thà hấn ngọc nát đá tan, không đỡ còn tiến tới, áp sát Giang Ly, trường kiếm mạnh mẽ đâm sâu vào ngực hắn.

Kiếm đâm vào ngực Giang Ly, hắn rút đao chém đứt thanh kiếm, miễn cho tên đó rút kiếm ra khiến vết thương bị hở, mất nhiều máu hơn.

Thảm!

Trận chiến này vô cùng thảm!

Phù, phù!

Thủ lĩnh áo trắng ngã xuống mặt đất, ánh mắt tan rã.

Mà Giang Ly chặt đứt thanh kiếm, chưa rút nó ra vẫn cắm trên ngực hắn, lực lượng chưa được giải tỏa, còn đứng yên tại chỗ!

- Vì sao? Thủ lĩnh áo trắng giãy dụa ngồi dậy nhìn Giang Ly chăm chăm - Nhà của chúng ta bị lũ tà ma các người giày xéo, ta không cam lòng Ta không cam lòng chết đi như thế Người thân của ta, anh em của ta, chị em của ta Vì sao thiên mệnh lại đứng ở bên các người.

- Thiên mệnh Giang Ly nghe hai chữ này, trong lòng trở nên bi thương, chiến thắng đối thủ nhưng hắn không có một chút nào vui vẻ:

- Chúng tộc, sinh tồn, vũ trụ, người nhà Những lời này như tảng đá đè nặng trong lòng hắn, không thể nói ra được vô cùng khó chịu.

- Đại mộng mấy ngàn năm, đây là năm nào?

Đột nhiên, thủ lĩnh áo trắng nhắm mắt, thì thào: - Thật hy vọng đây chỉ là một giấc mơ, sau khi tỉnh lại ta sẽ trở về nhà, về với ruộng nước, con chó vàng, cây ăn quả, em gái nhà hàng xóm Ba mẹ Con đã trở về

Gã nói bằng tiếng của loài người Địa Cầu, rất nhỏ, không có chút sát khí.

Gã đã chết!

Gã chưa trở lại được quê hương ở bên kia tỉnh không.

Giang Ly thờ dốc, ngã xuống, cả người không thể động đậy nhưng hắn không bị ngất đi, ý thức rất tỉnh táo; trận chiến sinh tử này đã biến hắn thành chiến sĩ chân chính.

Toàn thân là vết thương, nhất là thanh kiếm đâm sâu vào ngực hắn nhưng hắn không quan tâm, sâu trong tâm linh của hắn là một chốn bình yên.

- Giang Ly, cậu sao rồi. Lạc Hàm vội vàng chạy tới, đưa ra loại dược thủy rất quý, xoa lên vết thương. "Xuy, xuy, xuy", máu ngừng chảy, các tế bào không ngừng sinh trưởng, miệng vết thương nhanh chóng khép miệng, một lát sau đã không còn vết thương nào trên người.

- Giang Ly, cậu uống viên thuốc này đi. Tiếp đó cô lại lấy ra một viên thuốc nữa.

Hương thơm bay vào mũi.

- Đây là cái gì? Giang Ly miễn cưỡng nói: - Trông rất quý

- Đây là dược hoàn có hoạt tính cường hóa sinh vật, sau khi dùng có thể bảo vệ cơ năng sinh mệnh không bị mất đi, cậu bị kiếm đâm quá sâu, bây giờ mình phải rút ra, và cầm máu; nhưng rút ra máu chắc chắn sẽ tuôn ra cần có thuốc để ổn định lại Lạc Hàm giải thích.

- Tuyệt Linh sao rồi? Giang Ly không quan tâm đến thương thế bản thân, hỏi.

- Yết hầu của cô ấy bị chặt đứt nhưng mình kịp thời cấp cứu, bây giờ đã có thể đứng lên rồi tuy hô hấp còn hơi khó khăn, khôi phục cũng sớm thôi. Cô ấy có mang loại thuốc xị tái tạo tế bào rất quý. Lạc Hàm trả lời.

- Như vậy mình yên tâm rồi. Khoa học kỹ thuật đã rất phát triển, chỉ cần người ta không chết ngay lập tức thì luôn có khả năng cứu trị nhất là những đại tiểu thư con nhà giàu này; trong người luôn mang theo rất nhiều các loại được thủy trần quý thậm chí là các loại thuốc bí mật trong quân đội; cho dù tay, chân bị chặt đứt chỉ cần lấy lại sau đó xịt thuốc vào, băng bó cẩn thận, một thời gian sau tiến hành phẫu thuật thì có thể khôi phục như lúc ban đầu.

Lúc này, Tuyết Linh đã ngồi dậy, sắc mặt tái nhợt, yết hầu được cuốn băng vải, giọng nói còn khàn khàn: - Kém tí nữa là mình đi rồi, nếu mình không lui lại kịp thời chỉ sợ không phải yết hầu bị cắt đứt mà đầu cũng bị gọt sạch, tròi cũng không cứu nổi

- Không có việc gì là tốt rồi, không có việc gì là tốt rồi Toàn thân Giang Ly mệt mỏi, không chút sức lực; ánh mắt hẩn mờ màng: - Người có người nhà người, có ba, có mẹ, có cô bé hàng xóm; còn ta có nhà của ta, có ba, mẹ, có bạn học của ta Đều là những thứ quan trọng cần bảo vệ. Mặc kệ vũ trụ có tàn khốc ra sao, ta đều phải bảo vệ bọn họ, không để bọn họ trở thành người thứ hai như người.

Nghe thấy Giang Ly nói những lời này, ánh mắt Tuyết Linh và Lạc Hàm đều lóe lên.

Trong khi nói, Giang Ly nhận viên thuốc của Lạc Hàm, uống vào quả nhiên thấy trong thân thể rất mát mẻ, tinh thần sáng láng; hẩn cầm lấy thanh kiếm trong ngực, mạnh mẽ rút ra.

Xoẹt!

Máu tươi phun ra, mất máu quá nhiều khiến hẩn choáng váng, thiếu chút nữa hôn mê, vô cùng suy yếu.

Nếu không phải đã uống viên thuốc kích thích hoạt tính tế bào thì hẩn đã bị hôn mê, tổn thương rất trầm trọng.

Lạc Hàm vội xịt thuốc vào miệng vết thương, miệng vết thương nhanh chóng kết vảy không chảy máu nữa; cô lại đem vài loại thuốc quý đắp lên, khuôn mặt Giang Ly mới dễ coi một chút.

- Lạc Hàm, mình không sao, cậu băng bó vết thương của bản thân đi. Giang Ly nói.

Ba người trải qua đại chiến, thương tích đầy mình thiếu chút nữa trở thành vong hồn dưới lưỡi kiếm, Kinh nghiệm cuộc chiến đấu này đủ chấn động tâm can, khiến mỗi người cảm thấy mình thu được lợi ích không nhỏ.

Ba người lẳng lặng băng bó vết thương của mình đồng thời chiêm nghiệm lại kinh nghiệm lần này.

Có thể nói, đây là một bước quan trọng nhất trong tu hành của bọn họ, trải qua sống chết. Nếu không phải có khoa học kỹ thuật hiện đại, có những loại thuốc quý thì bọn họ đã chết. Tuyết Linh bị cắt yết hầu không thể sống sót.

Mỗi người cảm thấy mình đã trưởng thành.

Nhất là Giang Ly chưa từng giết người, nhưng trong chiến đấu lần này giết hai người, lần đầu là vô ý trong chiến đấu; lần thứ hai là vì Tuyết Linh bị cắt yết hầu; hẩn buông bỏ tất cả, cùng đối phương chiến đấu người chết ta sống.

Kinh nghiệm hai lần giết người với hẩn vừa buồn phiền, lại vừa là một sự giải thoát; hẩn tự hỏi đây là loại cảm xúc gì, phải chăng là tâm linh của mình biến hóa.

- Có vài người không chết chỉ bị đánh ngất xỉu.

Lạc Hàm hỏi: - Chúng ta làm gì với bọn họ đây?

- Để mình giải quyết bọn họ. Tuyết Linh đứng lên, vừa rồi bị cắt đứt yết hầu, mới đi qua Quý Môn Quan một vòng nên đối với mấy tên võ sĩ ngoài hành tinh này rất thông hặn.

Khóe môi Giang Ly giật giật, can ngăn: - Bỏ đi, những kẻ này sớm muộn gì cũng chết, chúng ta mặc kệ bọn họ đi, đừng để giết chóc làm mờ đi tâm linh, đi nào.

- Cũng được. Tuyết Linh vốn muốn giết mấy tên võ sĩ đã bị ngất xỉu này nhưng được Giang Ly nhắc nhở, giết người không còn năng lực phản kháng chỉ làm tay mình nhiễm thêm máu tanh, không phải là một chuyện tốt.

Dù sao bọn họ vẫn chỉ là học sinh mà thôi.

Nghỉ ngơi chốc lát, cả ba thấy thể lực đã khôi phục một ít, nhanh chóng rời xa thung lung đầy máu tanh này.

Có các loại thuốc khoa học hiện đại ủng hộ, thương thế của bọn họ không coi vào đâu đương nhiên những loại thuốc này không dễ có chút nào, giá trị vô cùng xa xỉ, người thường chỉ có thể ước ao; chỉ có gia tộc giàu có, tài sản hơn trăm triệu như Lạc Hàm, Tuyết Linh hơn nữa là những nhân tài được trọng điểm bồi dưỡng mới có thể có.

Tuyết gia, Chu gia đều là đại gia tộc.

Tài sản hơn trăm triệu.

Những gia tộc vừa vừa thì không thể cho con em họ mang theo nhiều loại dược phẩm đắt tiền như thế.

Lạc Hàm và Tuyết Linh đều là những người nổi bật, có cơ hội thi đấu Đại học Tinh Không, các cô đương nhiên sẽ được gia tộc cung cấp các loại tài nguyên khổng lồ bồi dưỡng.

Cuộc chiến này đã qua, ba người mặc áo giáp bảo hộ, liên tục chạy đi trong rừng.

Bọn họ tự biết thành quả tu hành có bản thân, mỗi người cảm giác mình tiến bộ rất lớn.

Nhất là Giang Ly, giết hai tên võ sĩ ngoài hành tinh đều trong hoàn cảnh chiến đấu sinh tử phân ra thắng bại; tu hành tâm linh được rèn luyện trong thực chiến, được cô đọng lại nhất nhiều, chân chính trưởng thành. Việc vận dụng các loại võ học "Vô Cốt Nhu Thuật", "Long Trảo Cẩm Nã", "Tâm Linh Đại Đế Ấn" rất thuần thục.

Hơn nữa hắn nhận ra mình rất dễ dàng tiến vào cảnh giới "Mộng Nhập Thần Lực", trong vận động chiến đấu tiến vào Ngủ say, không sợ đau đớn, không sợ nguy hiểm, không hề e sợ, lực lượng vô cùng lớn, thể lực sung mãn có thể chiến đấu rất lâu.

Nhưng sau khi giải trừ trạng thái này, thân thể rất mệt mỏi, toàn thân mệt nhọc, rất khó khôi phục.

Tuy nhiên, sau khi khôi phục lại thể lực lại tăng lên.

Đây là một biện pháp rèn luyện cực hạn.

- Phía trước có mùi máu tanh.

Đột nhiên, Lạc Hàm dừng lại, sắc mặt ngưng trọng.

Bọn họ đã ở trong rừng năm ngày, trong khoảng thời gian này họ gặp rất nhiều quái thú ngoài hành tinh, tuy nhiên đều là hữu kinh vô hiểm; các võ sĩ ngoài hành tinh thì họ không gặp được.

Đây là khu vực quân sự cấm dùng để thí luyện, cái gì quá mức hùng mạnh chắc chắn sẽ không xuất hiện.

Thời gian năm ngày này, có các loại thuốc và dinh dưỡng siêu cấp ủng hộ, ba người đã hoàn toàn khôi phục, hơn nữa mỗi người đều có tinh tiến, cảm giác mạnh mẽ hơn so với ở trường học rất nhiều.

Giang Ly cùng tổ đội với Tuyết Linh và Lạc Hàm được hưởng không ít ưu đãi, ít nhất việc ăn uống đều được sử dụng các loại đồ bồi dưỡng mà bình thường không thể tiếp xúc.

Đương nhiên, Giang Ly trở thành người bảo vệ, có nhiều lần cả ba gặp phải nguy hiểm đều là hắn ra tay giải quyết vấn đề; tinh thần và tâm linh của hắn đều tăng lên; giác quan thứ sáu vô cùng nhạy cảm thường thường có thể nhận ra nguy hiểm trước khi nó xảy ra.

Có một lần ba người đi ngang qua một vách núi, vừa mới bước vào đột nhiên Giang Ly cảm thấy nguy hiểm lập tức dừng lại.

Quả nhiên, ngay lúc dừng lại, vách đá phía trước có rất nhiều tảng đá lớn rơi xuống, nếu bước tới chỉ có nước tan xương nát thịt.

Sau vài lần chuyện như thế xảy ra, hai cô đều ngạc nhiên khi tu hành tâm linh của Giang Ly đã vượt qua các cô.

Người có tu hành tâm linh cường đại có thể cảm ứng trước nguy hiểm nhưng các cô còn chưa đạt tới cảnh giới này.

- Mình cũng ngửi thấy mùi máu tươi, đi xem sao. Giang Ly bước qua, rừng cây thoáng ra, xuất hiện một mảnh đất trống nho nhỏ, ước chừng một hecta, trên đó có rất nhiều ngôi nhà bằng gỗ.

Là những người sống trong rừng.

Họ đốt rẫy, làm nương, săn bắn.

Có thể sinh hoạt tại khu vực quân sự này chỉ có một khả năng là các võ sĩ ngoài hành tinh bị quân đội bắt tới đây; bọn họ vì sinh tồn mà xây dựng nhà cửa, săn bắn.

Thấy bãi đất trống giữa rừng có vài căn nhà gỗ bị đốt cháy, ba người tập trung cao độ, sẵn sàng chiến đấu.

Nhưng cái bọn họ nhìn thấy chỉ là xác chết, khắp nơi là những thi thể.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đế Tinh Hà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Phi Thuyền Bị Rơi

-Quả nhiên là các võ sĩ ngoài hành tinh, trên người còn có vết thương rất sâu, có người bị đánh vỡ sọ. Ở đây có ít nhất vài chục xác chết, ngoài đàn ông còn có phụ nữ và trẻ em.

Mùi máu tươi hấp dẫn rất nhiều ruồi bọ trong rừng kêu "Vo ve" khiến người ta buồn nôn.

- Đây là một nơi cư trú của các võ sĩ ngoài hành tinh; người giết bọn họ rất lợi hại; cậu nhìn dấu vết chiến đấu này. Lạc Hàm chỉ vào phía xa có một thanh đao gãy: - Thanh đao này là bị người ta dùng tay chém gãy, nếu mình đoán không sai thì đây là võ học cấp C "Long Ngâm Thiết Bó Sam", cực kỳ khó luyện, trong trường chỉ có một người nắm giữ đó là Âu Dương Tinh.

"Long Ngâm Thiết Bó Sam" là một loại võ học cổ xưa, khi tu luyện thành công thì mình đồng da sắt, có thể chịu đòn, lực lượng rất lớn. Trong xã hội ngày nay kết hợp với các loại dược phẩm tăng cường sức mạnh thân thể thì càng lợi hại hơn so với thời cổ đại.

Thật ra, xã hội hiện đại có tài nguyên phong phú chỉ cần khắc khổ tu luyện thì sự tiến bộ võ học vượt xa so với cổ đại.

- Quá độc ác, ngay cả trẻ con cũng không tha.

Tuyệt Linh nhìn thấy một đứa bé ước chừng năm sáu tuổi, bị giết chết vứt trên cành cây, không đành lòng nhìn nữa. Tuy các võ sĩ ngoài hành tinh là kẻ địch, trong khi giao tranh phải chém giết lẫn nhau đó là chuyện đương nhiên, đây là luật rừng nhưng giết người không có năng lực phản kháng lại là vấn đề đạo đức.

Thời xưa, người ta còn có chính sách không giết tù binh.

- Không ngờ Âu Dương Tinh lại tàn nhẫn như vậy? Lạc Hàm lắc đầu: - Chẳng lẽ cậu ta vì giành danh hiệu đệ nhất mà làm vậy?

- Mình thấy quân đội bày ra thí luyện này là vi phạm đạo đức con người. Tuyệt Linh không đành lòng nhìn tiếp nói: - Chúng ta đi thôi, nơi này quá thê thảm.

- Quân đội có cái lý của họ. Giang Ly ngầm nghĩ một chút nói: - Đại đa số loài người đều không thể làm ra những chuyện như vậy, nhưng chúng ta phải thi làm sinh viên Đại học Tinh Không, đứng trên một độ cao khác hẳn; vì loài người sinh tồn được trong vũ trụ phải cường đại, nhất định phải làm thế nếu không khi loài người gặp phải một nền văn minh mạnh mẽ hơn, loài người chúng ta cũng như họ bị nhốt trong lồng làm vật thí nghiệm.

Mấy ngày nay, Giang Ly suy nghĩ rất nhiều.

- Đúng vậy đó. Lạc Hàm nói: - Chúng ta học qua lịch sử, bài học đầu tiên là việc hai trăm năm trước phi thuyền ngoài hành tinh kia rơi xuống Địa Cầu khiến các quốc gia xảy ra chiến tranh. Loài người sau khi nghiên cứu phi thuyền ngoài hành tinh kia phát hiện khoa học kỹ thuật của họ đã vượt xa loài người, mà tin tức truyền ra là phi thuyền đó tới để chinh phục Địa Cầu đấy.

- Đúng thế, mỗi lần đọc qua đoạn lịch sử này của loài người mình đều toát mồ hôi lạnh. Tuyệt Linh rùng mình: - Nếu không phải phi thuyền kia bất ngờ rơi xuống thì loài người chúng ta cũng không còn tồn tại hoặc trở thành những con chuột bạch để thí nghiệm. Khoa học kỹ thuật trên chiếc phi thuyền kia đã đi trước loài người ít nhất hai nghìn năm.

- Uhm, dựa theo phát triển của văn minh nhân loại, chúng ta phải cần sau hai nghìn năm nữa mới có thể có năng lực thực hiện "Bước nhảy Alpha", đây là dưới hoàn cảnh các loại tài nguyên trên Địa Cầu không bị tiêu hao lãng phí nhưng thời đó các quốc gia trên Địa Cầu tranh đấu với nhau, các loại tài nguyên bị tiêu hao trong nội đấu; loài người rất có thể diệt vong trước khi bước vào tinh không. Giang Ly lắc đầu.

- Loài người ở Địa Cầu là tộc có thần phù hộ. Lạc Hàm cảm thán: - Có lẽ người đàn ông mặc áo trắng kia nói đúng, nhân loại địa cầu chúng ta có thiên mệnh chiếu cô?

Ba người đều nhớ lại lịch sử nhân loại được học tập, năm 2050 sau khi phi thuyền kia rơi xuống Địa Cầu, liền xảy ra biến hóa nghiên trời lệch đất, văn minh loài người bước vào giai đoạn bùng nổ.

Đây không phải do thần phù hộ thì là cái gì? Không phải thiên mệnh thì là cái gì?

Mỗi khi đọc lại giai đoạn lịch sử này, tất cả nhân loại ở Địa Cầu đều háng hái bước về phía trước, bởi chỉ hơi buông lỏng kết cục chính là bị chinh phục, bị diệt tộc.

Ngay cả bây giờ khi loài người Địa Cầu cường đại tới mức có thể chinh phục những tinh cầu khác nhưng vẫn không dám lơ là một giây phút nào.

Tinh không vũ trụ mờ mịt vô hạn, ai biết có thể gặp được nền văn minh càng cường đại hơn không.

Hơn nữa, văn minh nơi xuất phát của chiếc phi thuyền kia, con người vẫn không thể chiến thắng bởi con người còn chưa biết nó ở chỗ nào.

Giang Ly có được "Đại Mộng Tâm Kinh", thuộc về võ học người ngoài hành tinh, tuy kế thừa ý chí của người kia phải tiêu diệt hết Thiên ngoại tà ma nhưng Giang Ly không thể làm thế, bởi hắn là con người; cha mẹ, anh chị em, bạn học đều là cái gọi Thiên ngoại tà ma. Tự mình giết mình không phải lối suy nghĩ của người bình thường.

Bất kể ra sao, hắn đều phải bảo hộ loài người ở Địa Cầu, bảo vệ nhà của mình.

Về phần người đàn ông áo trắng trong cổng thoát nước, cái ý niệm đó hắn mặc kệ, chỉ là một truyện cười, một chút ý niệm còn sót lại mà muốn mình phân loại người, Giang Ly còn chưa phải thẳng điên.

Ba người rời khỏi nơi đây máu tanh này, tiếp tục đi về phía trước.

Tốc độ của bọn họ rất nhanh, theo lý thuyết chỉ trong mười ngày có thể tới một cửa ra khác của cấm khu quân sự.

Ba người trải qua cảnh giết chóc trong mừng, tất cả đều có ý nghĩ chạy thật nhanh về với sinh hoạt nơi đô thị.

Dọc đường, ba người gặp vài thi thể của võ sĩ ngoài hành tinh, bị người giết chết chỉ bằng một chiêu hoàn toàn đoạn tuyệt sức sống, hiển nhiên người ra tay có sức chiến đấu rất mạnh, chỉ có thể là Âu Dương Tinh.

Trong các học sinh thí luyện lần này, tổ chất của Âu Dương Tinh rõ ràng vượt xa các học sinh khác.

- Hai cậu nhìn xem, Âu Dương Tinh đang ở phía trước.

Ba người Giang Ly lần theo dấu vết đi tới, một lúc lâu sau xuất hiện một con sông lớn chặn đường; có một người đang đứng cạnh bờ sông, dường như đang tự hỏi làm sao có thể qua được con sông này.

Người này chính là người mạnh nhất của trường, Âu Dương Tinh.

- Âu Dương Tinh!

Tuyết Linh và Lạc Hàm chào hỏi, sau đó cùng cởi áo giáp. Trước mặt là con sông lớn, không thể mặc áo giáp nặng để qua.

Ở trong rừng nguyên sinh đánh nhau lâu như vậy lần đầu tiên gặp được bạn học mặc kệ bạn học có xấu xa thế nào cũng cảm thấy rất thân thiết.

Cái tâm tình này chính là đi xa gặp bạn cũ.

Âu Dương Tinh xoay người, cũng không mặc áo giáp; cậu ta cầm áo giáp trên tay, tất nhiên là để tới luyện bản thân nên không cần áo giáp bảo hộ.

- Sát khí thật nặng.

Giang Ly thấy trên người cậu ta có một hơi thở không rét mà run, người bình thường không cảm giác được nhưng người có tâm linh tu hành vô cùng nhạy cảm như hắn có thể cảm nhận rất rõ ràng.

Dường như bởi vì Âu Dương Tinh giết quá nhiều người nên bị quỷ nhập thể, ác quỷ bám lấy.

Hắn không muốn tới gần cậu ta.

Ác quỷ bám lấy là không thể, dù khoa học bây giờ rất hiện đại cũng không thể chứng minh tồn tại của linh hồn và quỷ hồn nhưng khi giết rất nhiều người tâm lý bị biến đổi; Tâm ma ở sâu trong lòng sinh ra chưa chắc đã không có.

- Thì ra là Lạc Hàm và Tuyết Linh.

Âu Dương Tinh chào hỏi lại cũng không thèm nhìn Giang Ly, coi hắn không tồn tại: - Hai cậu hành động thật nhanh, đã bỏ xa những người khác đuổi kịp chân mình?

- Xem ra con sông lớn này đang ngăn trở cậu? Cậu định vượt qua nó thế nào? Lạc Hàm thấy Âu Dương Tinh rất tự phụ, mặt lạnh đi: - Lấy trình độ của cậu thì cho dù mang theo hai trăm kg áo giáp cũng có thể bơi qua bờ bên kia mà.

- Mình thấy không dễ thế đâu. Giang Ly nhìn dòng sông này, nó rất sâu, rộng tới ít nhất nhất 1km, nước chảy rất xiết, hơn nữa trong lòng cảm thấy khá nguy hiểm dường như có cái gì đó rất khủng bố thường xuyên lui tới.

- Con sông này có cả ăn thịt người, cá sấu còn có một loại cá gì đó mà người ngoài hành tinh gọi là "Cốt ngư". Nó có lực công kích rất mạnh, giống như cua, khung xương nằm bên ngoài; có thể đào hang, tốc độ đạt tới 30m/s; nếu đi xuống nó chỉ cần đâm một nhát là xuyên thủng thân thể. Âu Dương Tinh lạnh lùng nói: - Các cậu muốn xuống bơi sang bờ bên kia, mình sẽ không ngăn đâu.

- Giang Ly cậu thấy sao? Làm sao chúng mình có thể qua được?

Tuyết Linh hỏi.

- Rất đơn giản mà. Giang Ly trả lời: - Xung quanh đây toàn là những cây to, chúng mình chặt cây buộc thành bè, chỉ cần làm chắc một chút là có thể qua sông.

- Đơn giản như thế.

- Hà? Âu Dương Tinh sững sốt, cậu ta không ngờ cách giải quyết lại đơn giản như vậy, gặp con sông lớn như thế này, bản thân luôn tự hỏi làm sao có thể cưỡng ép vượt qua, không để ý đến một phương pháp rất đơn giản là lợi dụng công cụ.

Đây là một loại tri thức bị ngăn trở, sau khi đại não phát triển, lý giải các sự việc một cách sâu sắc lại thường bỏ qua những chân lý đơn giản nhất, bình thường nhất; hoặc là người quá mải mê tu luyện, sùng bái thân thể mà quên đi sự hỗ trợ của công cụ.

Đây là khiếm khuyết lớn nhất của tu hành tâm linh.

Bộp! Âu Dương Tinh nhìn thẳng vào Giang Ly: - Cậu tên là gì?

- Giang Ly.

Cảm giác được địch ý nồng đậm, Giang Ly sững sốt nghĩ: không phải thế chứ, chỉ một việc nho nhỏ mà cậu ta lại sinh ra thù hận với mình.

- Chính là học sinh trong kỳ thi cuối kỳ sinh mệnh lực đột nhiên tăng mạnh tới 1? Âu Dương Tinh bình tĩnh lại, gật đầu: - Ra thế, tôi biết cậu nhà không giàu có cho lắm, có thể tu luyện tới tình trạng bây giờ xem ra thiên phú không tồi đâu nhỉ?

- Thiên phú không dám nói nhưng tu luyện tâm đắc thì có một chút. Giang Ly không hề sợ hãi.

Người bình thường đứng trước Âu Dương Tinh tuyệt đối sẽ cảm giác khí thế bức người của cậu ta mà lui về phía sau, bởi sinh mệnh lực của cậu ta quá mạnh mẽ, nhưng Giang Ly lại làm như không có việc gì. Sau trận chiến với võ sĩ mặc áo trắng kia khiến cho tu hành tâm linh của hắn lại sâu hơn một tầng.

Âu Dương Tinh trước mặt này rất mạnh nhưng hắn không quan tâm.

Phong kinh vân đạm.

- Tôi muốn xem thực lực của cậu ra sao!

Bộp!

Âu Dương Tinh vừa nói liền ra tay, một chưởng đánh ra, kinh phong bùng lên, như sấm động đất bằng, đem không khí xung quanh đánh nổ. Sóng xung kích cuộn cuộn cho dù không bị đánh trúng cũng bị chấn động đến choáng luôn.

Đây mới thực sự là võ học.

Trương Nhạc, Trình Văn Băng quyền pháp của những kẻ này so với Âu Dương Tinh quả thực yếu đến đáng thương.

Đây là võ học cấp D "Quân Thể Thứ Bạo Quyền".

Không phải võ học cao minh gì cho lắm nhưng những thứ bình thường cũng ẩn chứa tinh diệu trong đó.

"Quân Thể Thứ Bạo Quyền" chiêu thức rất đơn giản, rõ nét, mỗi quyền là thứ quyền, liên hoàn xuất kích phối hợp bộ pháp, tiến công hung mãnh, một thứ quyền một tiếng nổ.

Đây mới là chân chính huyền bí của "Thứ Bạo Quyền".

Lấy cái loại thể năng như Trương Nhạc nhiều nhất cũng chỉ đánh ra tám chín bạo cũng không tệ, sau đó quyền pháp vô lực, có thứ vô bạo, căn bản không gọi là võ học.

Mà hiện tại, Âu Dương Tinh vừa ra tay, lấy chưởng làm quyền, biến hóa tùy ý, xuất quyền là thứ bạo, lay động không trung giống như dây pháo lép lép không ngừng, khiến người ta không phân biệt nổi Đông Tây Nam Bắc.

Giang Ly biết thể công vô cùng hung mãnh, không dám chậm trễ, hắn đã sớm phòng bị; thân hình mềm dẻo như không có xương, giống như điệu múa của long xà.

Vô Cốt Long Xà Vũ.

Liên tiếp mười quyền chưởng, Âu Dương Tinh không chạm được thân thể của Giang Ly.

Chương 43: Thí Luyện Chấm Dứt

- Vô Cốt Long Xà Vũ, không ngờ cậu tu luyện cũng được đó. Sắc mặt Âu Dương Tinh càng thêm lạnh lẽo; gã thét dài như long ngâm hồ khiếu, một dòng khí phụt ra khỏi miệng; thân thể gã to lên trông thấy, lực lượng, tốc độ tăng lên rất nhiều.

- Cần thận, đây là Long Ngâm Thiết Bồ Sam.

Lạc Hàm và Tuyết Linh cùng lên tiếng nhắc nhở.

Lần vận công này, bàn tay Âu Dương Tinh to lớn hơn nhiều, có màu xanh đen trông như một bàn tay sắt to bản bằng cái quạt bỏ. Tiếng hét của gã chói tai, lao tới bất lấy.

Hai mắt Giang Ly sáng lên, quang cảnh xung quanh trở nên giống như một thước phim quay chậm, hấn tiến vào trạng thái "Mộng Nhập Thần Lực", tuyến thượng thận kích thích nội tiết tố tăng vọt, cũng đánh ra một quyền.

Toái Cốt Cự Thạch Phá!

Ầm ầm!

Hai nắm đấm đụng vào nhau, hai người đều lui lại bảy tám bước, lực lượng hai bên ngang nhau.

Răng rắc Cốt cách toàn thân Giang Ly rung chuyển, mà Âu Dương Tinh cũng chẳng khác gì.

Hai bên mở to mắt nhìn nhau, không dám hành động thiếu suy nghĩ.

- Lợi hại Giang Ly bị chấn động, trạng thái "Mộng Nhập Thần Lực" bị giải trừ, cả người đau nhức bắt buộc phải nghỉ ngơi mới khôi phục được, sau đó mới có thể tiến vào trạng thái kia.

Mà lúc này, nếu Âu Dương Tinh lại tấn công tiếp, chắc chắn hấn không thể ngăn cản.

Dù sao, trong kỳ kiểm tra sinh mệnh lực của Âu Dương Tinh đã là 1.1 còn hấn mới 1.

Chênh lệch 0.1 thực lực cách biệt rất lớn.

Nhưng Âu Dương Tinh cũng không tiếp tục tấn công, hiển nhiên gã cũng rất e dè, hơn nữa còn có Tuyết Linh và Lạc Hàm ở bên như hổ rình mồi khiến gã cảm thấy bị uy hiếp nghiêm trọng.

- Không ngờ cậu có thể ngăn cản Long Ngâm Thiết Bồ Sam của tôi. Trong lòng Âu Dương Tinh cũng bị chấn kinh, gã nheo mắt, sát ý dâng lên.

Ở trường, gã luôn cao cao tại thượng, không ngờ hôm nay bị một tên vô danh tiểu tốt đánh ngang tay, sao có thể chịu nổi?

May là không có nhiều người nhìn thấy không uy danh bản thân đã bị chà kích lớn.

Mà thanh danh Giang Ly sẽ càng tăng, trường học sẽ thêm coi trọng hấn.

- Âu Dương Tinh, vì sao đột nhiên cậu ra tay với Giang Ly? Chúng ta đều là bạn học mà. Lạc Hàm chỉ trích.

- Âu Dương Tinh, cậu giết người khiến tâm lý bị vặn vẹo rồi? Những người đó mặc dù là võ sĩ ngoài hành tinh nhưng ngay cả trẻ con, phụ nữ cậu cũng không tha, cậu còn có chút lương tri nào hay không? Tuyết Linh nhớ tới mảnh đất trong rừng kia, tức giận nói.

- Đó là cái quái gì? Chỉ là rèn luyện nho nhỏ mà thôi. Âu Dương Tinh không chút quan tâm - Muốn đỗ Đại học Tinh Không mà một chút giết chóc như thế cũng không chịu nổi, làm sao có thể bước ra ngoài vũ trụ tàn khốc? Tuy thế, hai cậu có vẻ quan tâm tên nhóc này nhỉ?

- Nói nhiều vô ích. Lạc Hàm nhướn mày: - Trước tiên chúng ta làm sao qua sông, sau đó về căn cứ quân sự nói sau; về phần cậu muốn tỷ thí với Giang Ly về trường là có cơ hội; chúng ta đều là học sinh lớp trọng điểm, cơ hội tỷ thí với nhau không thiếu.

- Hừ, tôi không đi cùng các cậu!

Âu Dương Ly nhìn Giang Ly thâm thúy, đột nhiên chạy ra ngoài, tới cánh rừng tung liên hoàn đâm, vào một gốc cây cỡ đùi người; ba đâm một gốc cây đổ xuống; liền tiếp chặt bảy tám cây lớn, sau đó lấy dây thừng ra buộc những thân cây lại thành một chiếc bè. Tiếp theo, gã mang cái bè ra bờ sông, ném mạnh, sau đó nhảy lên trên dùng sức đẩy cái bè gỗ, chỉ chốc lát đã biến mất trong tầm mắt mọi người.

Quả thực là một cỗ máy phá hủy hình người.

Giang Ly thấy gã ba quyền đánh gãy một cây to, biết sức mạnh của mình và gã còn có chênh lệch nhiều, cần phải rèn luyện thêm.

Hắn cũng không nản lòng, bởi Âu Dương Tinh từ bé đã ăn không biết bao nhiêu loại thuốc bổ siêu cấp để lớn, lại có những giáo sư giỏi, thiết bị huấn luyện tốt; lại có cả dinh dưỡng sư chăm sóc, giáo sư tâm lý dạy bảo. Còn mình thì quá trình trưởng thành còn quá ngắn.

- Sức khỏe Âu Dương Tinh thật mạnh. Sắc mặt Lạc Hàm trầm trọng: - Giang Ly, tên kia rất hẹp hòi, cậu phải cẩn thận bởi vì thực lực cậu có thể uy hiếp được vị trí thực lực của hắn.

- Đúng vậy, chỉ bằng trận đấu vừa nãy, đối quyền ngang sức ngang tài mà truyền ra thì các thầy cô giáo, hiệu trưởng của trường đều có cái nhìn khác về cậu. Tuyết Linh nói ra điểm mấu chốt.

- Mình thấy còn phải cố gắng nhiều hơn, cậu ta thật lợi hại chẳng trách có nhiều võ sĩ ngoài hành tinh chết trên tay cậu ta như vậy. Giang Ly lắc đầu: - Tuy vậy, cái mình thiếu là tài nguyên, mình tin chắc chỉ cần đủ tài nguyên rất nhanh mình sẽ đuổi kịp cậu ta, rồi đánh bại.

- Tài nguyên là chuyện nhỏ, quan trọng là tu vi tâm linh cơ. Lạc Hàm nói: - Nếu thật sự cậu có thể "Nhập Định", nói ra ngoài thì trường sẽ toàn lực ủng hộ cậu, cậu phải biết trong trường không ai có thể nhập định đâu.

- Mình tưởng còn có một hai người chứ, không ngờ lại chẳng có ai. Giang Ly lắc đầu: - Vừa rồi chiến đấu với Âu Dương Tinh thì mình phát hiện cậu ta cũng trong trạng thái ngủ say thứ ba.

- Đi thôi, lần thí luyện này đã kết thúc, chúng ta đều học được không ít thứ. Tuyết Linh cười cười, cuộc chiến sinh tử lần này, cô được Giang Ly cứu, cảm thấy càng thân mật hơn; ngăn cách với Lạc Hàm cũng được rút lại.

Tuy vậy hai người vẫn luôn đấu võ mồm.

Vừa trò chuyện vừa chặt gỗ, đóng bè, rồi vượt qua con sông tới một cửa khác của cấm khu quân sự.

Dọc đường không gặp chút nguy hiểm nào.

Ngày thứ mười tất cả mọi người đều tập trung ở trong phòng lớn của cấm khu quân sự.

Giang Ly bất chợt nhận ra thiếu đi vài người.

Hắn cảm giác mấy học sinh đó chỉ sợ lạnh ít dữ nhiều; lần này ngay cả Tuyết Linh cũng suyết nửa thì chầu ông bà ông vải hướng chi là người khác?

Thiếu tướng Tống ngắt đầu lên nói: - Lần này, các cô cậu tiến vào vùng cấm khu quân sự, tổng thể khá tốt nhưng có vài trường hợp không may xảy ra, có vài học sinh gặp bất trắc nhưng trước khi tham gia thí luyện các cô cậu đã ký hợp đồng, mọi chuyện xảy ra không liên quan tới quân đội cùng nhà trường! Đây là cuộc thi vào Đại học Tinh Không đầu tiên, đừng nghĩ các cô cậu mỗi người đều là bảo bối trong nhà, là hoàng đế nhỏ mưa gió bên ngoài không quan hệ gì với các cậu. Từ hôm nay, các cô cậu chính thức trở thành một người quân nhân chân chính! Bất cứ lúc nào cũng sẵn sàng hy sinh vì nhân loại! Đại học Tinh Không, kẻ yếu đuổi không thể thi đỗ!

- Rõ! truyện được lấy từ website tung hoành

Rất nhiều học sinh trở nên thành thực hơn, khí chất biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Ngay cả đám Trương Nhạc, Trịnh Văn Băng, Dương Vũ cũng kiểm chế rất nhiều, hiểu rõ lợi hại.

- Bây giờ, tôi tuyên bố, thí luyện chấm dứt! Các cô cậu hoàn thành xong thí luyện, đứng thứ nhất là Âu Dương Tinh; mau tiến lên nhận thưởng cho người giết nhiều võ sĩ ngoài hành tinh nhất.

- Rõ!

Âu Dương Tinh cười lạnh, liếc mắt nhìn Giang Ly!

Ánh mắt này ý tứ rất rõ ràng: - Cậu chờ đấy!

Thí luyện lần này đệ nhất thuộc về Âu Dương Tinh.

Cậu ta nhận được vật phẩm tăng cường thân thể của quân đội trị giá một trăm ngàn tinh nguyên.

Tuy nhiên đối với đại gia như cậu ta, một trăm ngàn tinh nguyên không để vào mắt, cái chính là vinh quang.

Giang Ly cũng vốn cũng muốn đoạt giải thưởng này, đáng tiếc phải giết nhiều người; phương pháp kiếm tiền có nhiều làm sao có thể kiếm tiền bằng cách giết người chứ?

- Bây giờ, tôi tuyên bố thí luyện chấm dứt, quân đội sẽ đưa các cô cậu về trường, sau đó, trưởng học sẽ bố trí bước huấn luyện tiếp theo.

- Rõ!

Các học sinh rất vui vẻ, rốt cục có thể rời xa rừng rậm nguyên thủy trở lại đô thị.

Một lát sau, chiếc xe bus bay tới đón tất cả các học sinh về trường.

Sau khi về đến trường, mỗi người đều như trút được gánh nặng, muốn về thật nhanh tắm nước nóng, thống khoái ngủ một giấc giảm bớt sự mệt mỏi về cả thể chất lẫn tinh thần.

- Lần này các em làm rất khá. Hiệu trưởng nói từ phòng phát thanh: - Thông qua thí luyện nghiêm khắc, vài bạn học tử nạn, nhưng đây là lựa chọn của bản thân các em, muốn thi đỗ Đại học Tinh Không nhất định phải trải qua chém giết sinh tử! Nhà trường sẽ giải quyết tốt với gia đình các học sinh gặp bất trắc, hơn nữa trước đó nhà trường cũng đã liên lạc trước với phụ huynh các học sinh đó. Bắt đầu từ ngày mai, các em không phải huấn luyện nữa, nghỉ ngơi thật tốt, tiêu hóa thành quả thí luyện lần này, mặt khác, nhà trường mở hệ thống võ học đại sự miễn phí cho các học sinh có sinh mệnh lực 1! Mỗi tuần một lần, huấn luyện trong 30 phút.

- Hệ thống võ học đại sư Giang Ly nghe thấy vậy rất vui vẻ, đây là phúc lợi cho các học sinh xuất sắc.

Trường học không tiếc tài nguyên bồi dưỡng các học sinh ưu tú nhất.

Hiển nhiên, hệ thống võ học đại sư mở ra cản tiền, nhất định do các học sinh khác gánh vác, nhà trường không làm chuyện kinh doanh lỗ lỏn; hiện tại nhà trường mở lớp trọng điểm tuyển chọn năm mươi học sinh vào học, gia đình bọn họ phải nộp rất nhiều tiền.

- Bây giờ các em giải tán! Huấn luyện tiếp theo, nhà trường sẽ gửi thư qua Chip của các em, chú ý kiểm tra nhé!

Hiệu trưởng dứt lời, sau đó liền rời đi.

Lập tức, học sinh lớp trọng điểm tùm năm tùm ba rời đi, mỗi người đều nhớ nhà da diết, ngay cả Âu Dương Tinh cũng lười so đo với Giang Ly, vội về nhà thể ngộ thành quả tu luyện lần này.

Giang Ly về tới nhà.

- Anh, anh rốt cục đã về, lần thí luyện này thế nào hả anh? Em gái Giang Huyền vội vàng chạy tới: - Ba mẹ nghe nói anh sắp về đều xin nghỉ ở nhà nấu cơm chờ anh về ăn đó.

- Giang Ly con đã về?

Ba Giang Chấn đông đi ra từ trong phòng, trông rất vui vẻ: - Ba nghe nói trong lớp trọng điểm tham gia thí luyện có người chết, rất sợ hãi, con không làm sao chứ.

- Con không sao. Giang Ly sẽ không nói tới chuyện mình cứu tử nhất sinh, bị kiếm đâm thủng ngực, không để ba mẹ lo lắng: - Những học sinh kia gặp bất chắc nhưng con thì khác, con là học sinh có sinh mệnh lực 1 đó!

- Đúng vậy, con là học sinh có sinh mệnh lực 1. Giang Chấn Đông vui sướng cười ha ha:

- Nhanh, ăn cơm nào, hôm nay ba mẹ mua thịt Sa La thú dành riêng cho con đó.

- Em con đâu ba? Gần đây nó có gọi điện thoại về nhà không? Giang Ly nói: - Em gái ăn với anh nào.

- Không có, nó và quân đội kí hợp đồng, chẳng những không thể về nhà thậm chí cũng không thể gửi tin. Mẹ từ phòng bếp đi ra, có chút lo lắng: - Nhưng, nhà ta nhận được một trăm ngàn tinh nguyên tiền trợ cấp từ quân đội.

- Cái gì? Một trăm ngàn tinh nguyên tiền trợ cấp?

Giang Ly thiếu chút nữa nhảy cao ba mét, trên mặt không có chút cao hứng nào, mà vô cùng gay gắt: - Em trai tốt cuộc tham gia huấn luyện nguy hiểm đến mức nào mà có tiền trợ cấp cao như vậy?

Hắn có một loại dự cảm xấu.

Bởi tiền trợ cấp cao thái quá.

- Được rồi, chuyện tiền trợ cấp, phía quân đội nói là do chính tay một vị tướng quân họ Vương ký. Giang Chấn Đông đập đập chiếc đũa: - Giang Đào để lại tiền trợ cấp này để bồi dưỡng con. Giang Ly, dù sao bây giờ chỉ còn một học kỳ nữa là con sẽ thi đại học, đừng phụ lòng sự kỳ vọng của em trai vào con!

Chương 44: Truyền Công Trong Giác Mơ

Mặc dù cảm thấy lo lắng nhưng Giang Ly không còn cách nào khác, hắn không thể tới quân đội hỏi tình hình của em trai; hắn còn chưa có năng lực như vậy.

Chỉ có thể chờ em trai về mới có thể hỏi rõ.

- Ba mẹ, một trăm ngàn này cũng không cần để bồi dưỡng con mà toàn lực bồi dưỡng em gái đi. Hắn suy tư một chút: - Bây giờ con không cần bồi dưỡng, cũng không thiếu tiền; gần đây con học thôi miên, trợ giúp một số người chữa bệnh kiếm được rất nhiều tiền.

Vừa nói, hắn vừa chuyển 150 ngàn vào tài khoản.

Tĩnh tĩnh.

Tài khoản của Giang Chấn Đông có thêm 150 ngàn.

- Đây là số tiền khi con vừa học thôi miên, ngẫu nhiên cứu giúp đại tiểu thư Tuyết Nhi được trả thù lao. Giang Ly tiếp tục nói: - Số tiền này con đưa cho cha giúp đỡ gia đình, tính cả tiền của em trai toàn bộ dùng để bồi dưỡng em gái.

- 150 ngàn! Nhiều tiền như vậy! Giang Chấn Đông nói: - Không ngờ con cứu đại tiểu thư Tập đoàn Tuyết Thị? Khó trách công ty mẹ của Tập đoàn Tuyết Thị đối với ba mẹ rất khách khí, công việc rất nhẹ nhàng.

- Lần đó khi hoàn thành một nhiệm vụ của cục cảnh sát trùng hợp cứu được từ trong tay kẻ cướp ra đó. Giang Ly không nói chuyện của Trịnh Văn Băng.

- Chính con nên cẩn thận, ít tham gia những nhiệm vụ nguy hiểm đi. Giang Chấn Đông lo lắng nói.

- Này? Con học tập thuật thôi miên? Con có thể đi kiểm tra chứng minh tư cách Thôi miên sư đi. Mẹ nhìn tài khoản liền nói: - Bây giờ Thôi miên sư là ngành nghề kiếm rất nhiều tiền.

- Trước tiên an tâm học tập đi đã. Ba lập tức phù quyết:

- Còn một học kỳ nữa con nhất định phải thi đỗ Đại học Tỉnh Không. Làm sinh viên Đại học Tỉnh Không còn quan trọng hơn cái khác nhiều.

- Con sẽ cố gắng hết sức.

Giang Ly âm thầm quyết tâm.

Cơm nước xong, hắn lại ra ngoài tới công viên.

Lặng lẽ đi vào công viên, nhìn bức tường cao ba mét, bất ngờ hắn nhảy vọt, một chân đạp vào bờ tường như một con báo vượt qua bức tường đáp xuống đất không một tiếng động; khả năng khống chế khá là tốt.

Võ nghệ thật cao cường.

- Bảo bối anh tới thăm các cung đây.

Tới chỗ quen thuộc, một đám mèo hoang chạy tới chạy lui.

Nghe thấy tiếng Giang Ly chúng liền chạy lại.

Mười ngày không gặp, Giang Ly phát hiện chúng lớn hơn một chút, trong lúc hắn không ở đây đã gửi gắm cho em gái mình mỗi ngày cho chúng ăn.

Bụp!

Một con mèo đen tuyền lớn như một con báo nhỏ nhào tới, nhảy lên ngực Giang Ly; đây là mèo Đại Hắc.

Mà bên dưới, mấy con mèo con cào cào quần hắn, không ngừng lôi kéo rất đáng yêu. Những con mèo hoang khác cũng chạy vòng vòng xung quanh giống như đang khiêu vũ.

- Đến đây nào, ăn này, anh mang cho các cung vụn cá đây, Giang Ly lấy đồ trong túi ra, là những mảnh vụn cá thơm nức mũi.

Đây là là "Hỏa ngư" (Cá lửa), là loại cá ngoài hành tinh vô cùng quý báu. Loài cá này là do con người phát hiện khi khám phá một hành tinh nguyên thủy; tại khu vực suối nước nóng gần một trăm độ, dưới chân một ngọn núi lửa đang phun trào. Loài cá này sống trong suối nước nóng đó không sợ bị bỏng nhưng khi vớt lên lập tức bị đông cứng. Thịt cá có hương vị rất thơm ngon, hơn nữa trong thịt có một loại nguyên khí chí dương rất có lợi với cơ thể. Giang Ly đã mua một tí cho đám mèo này.

Hắn đem những con mèo này nuôi béo mập, khỏe mạnh.

Vật trân quý như vậy kể cả người nhà giàu cũng không đem đi nuôi thú cưng mà Giang Ly không hề coi đám mèo hoang này là thú cưng mà coi chúng là bạn là người thân của mình.

Nếu không có đám mèo hoang này hắn cũng không lấy được "Đại Mộng Tâm Kinh", làm sao có thành tựu ngày hôm nay?

Mỗi một con mèo ăn đều rất vui sướng.

Nhất là con mèo Đại Hắc, sau khi ăn xong, dướn người, giống như nhảy múa lại nhang nhác giống người đang tập đánh quyền, Giang Ly thấy mà buồn cười: - Đại Hắc, đáng tiếc cung lại là mèo, năng lực tư duy và trí tuệ không bằng con người nếu không anh dạy cho cung quyền pháp; một con mèo biết võ, võ mèo?

Meow, meow

Đại Hắc gật gù đắc ý nhưng chả hiểu Giang Ly nói gì.

Giang Ly lại cho Đại Hắc "Lục thần", không lo Đại Hắc bị thương tổn bởi vì thai tức thương tổn tiềm năng sinh mệnh; mèo cần dinh dưỡng ít hơn con người nhiều.

- Thôi các cung ngủ đi nào.

Thủ ấn Giang Ly đột nhiên động, một hình ảnh khắc sâu vào mắt đám mèo, chúng liền nằm xuống ngủ thật say; tiến vào trạng thái ngủ say.

Sau khi ăn "Hỏa ngư", chúng phải tiêu hóa, trạng thái ngủ say là tốt nhất hơn cả việc vận động nhiều.

Giống như đang chăm sóc một đám trẻ con, đưa từng con mèo vào ổ, Giang Ly mới dừng lại. Mấy con mèo này có sinh mệnh lực không ngừng tăng lên khiến hắn rất vui mừng, như nhìn đám trẻ đang lớn vậy.

Thủ pháp thôi miên ngày càng lợi hại.

Không có cách nào khác, bởi vì tâm linh cảnh giới nâng cao đến giai đoạn Ngủ say thứ ba, trong cả trường chỉ có Âu Dương Tinh và hắn bước vào, tạo thành cục diện song hùng tranh bá.

Tu vi tâm linh được nâng cao, kỹ xảo thôi miên tăng mạnh hắn cảm giác hoàn toàn không cần "Tâm Linh Đại Đế Ấn" có thể đạt được giấy chứng nhận tư cách "Thôi miên sư sơ cấp".

Sắp xếp ổn thỏa cho mấy con mèo, hắn lại chìm vào luyện công nơi công viên tĩnh lặng này.

Lúc này, hắn lại bắt đầu luyện tập "Quân Thể Thứ Bạo Quyền", loại quyền pháp đơn giản để kiểm tra thể năng của mình.

Bịch, bịch, bịch

Hắn sử dụng liên hoàn thứ quyền, thân hình như long xà. Hắn đã đem Long Trảo Đại Cầm Nã, một tư thế trong Vô Cốt Long Xà Vũ dung nhập trong thân pháp, càng thêm nhẹ nhàng khéo léo, lực lượng cương mãnh, một quyền giết địch.

Lúc này, tu vi võ học của hắn ngày càng gia tăng rất nhiều. Bởi trong trận chiến một mất một còn với võ sĩ ngoài hành tinh, bị trường kiếm xuyên qua ngực khiến tâm linh của hắn được tẩy rửa, cảm nhận được một chút huyền bí của sinh tử.

- 1 bạo! 2 bạo 8 bạo 16 bạo 36 bạo, 40 bạo!

Đánh tới bốn mươi bạo, hắn thở dốc, thể lực cạn kiệt không thể tiếp tục.

- Ngủ say! Lập tức trong tâm hắn hiện lên các loại thủ ấn, điều chỉnh lượng máu lên não, tiến vào trạng thái "Mộng Nhập Thần Lực"; thân thể mệt mỏi không liên quan tới bản thân, không có cực hạn tiếp tục xuất kích! Mỗi quyền đều mang theo thần lực cái thế phá nát núi sông, mạnh mẽ hơn trước rất nhiều.

Giang Ly kiểm tra, một trăm quyền trung bình mỗi quyền 1000kg, nếu ra sức đánh một quyền có thể đạt tới 1500kg. Mà khi hắn bước vào giai đoạn "Ngủ say" thứ ba, trong trạng thái mộng lung, nội tiết tố tiết ra từ tuyến thượng thận tăng vọt, ngẫu nhiên đánh ra quyền kinh vượt xa bình thường cũng không phải là điều đáng ngạc nhiên.

49 bạo!

50 bạo!

60 bạo!

Ước chừng bạo quyền thứ 60 thì tinh thần của hắn trở về bình thường, cả người ướt nhẹp vì mồ hôi, thân thể cực độ hoàn hảo, trạng thái nhập mộng giải trừ, thân thể không thể chịu đựng nổi nữa.

- Một quá Không ngờ có thể đánh ra 60 bạo Giang Ly dừng lại, đi tản bộ thả lỏng, sau nửa giờ tinh thần sáng láng, khoan chân ngồi xuống tự hỏi.

Lúc này khảo sát thể năng bản thân hắn cũng nhận ra nếu ở trạng thái "Ngủ say" vận động cực hạn mà thân thể không chịu được sẽ tỉnh lại, sau đó vô cùng mệt mỏi, thân thể bị hao tổn.

- Xem ra cường độ thân thể còn chưa đủ cần tiếp siêu cấp protein!

Mở Quang não (máy tính đa chiều) ra, trên đó ghi lại rất nhiều tư liệu về siêu cấp protein, còn có thông tin liên quan tới việc tu hành thôi miên, hắn bắt đầu học tập.

Thật ra, hắn muốn nhanh chóng tăng thực lực lên chỉ cần đem viên đá trắng kia đặt trong miệng tiến hành "Thai tức" là được.

Nhưng Giang Ly tuyệt đối sẽ không làm vậy, làm thế dẫn đến cạn kiệt tiềm năng sinh mạng là việc mở gà lấy trứng hay tát ao bắt cá vậy. nguồn truyện t u n g h o a n h . c o m

Hắn quyết định tu hành hy vọng có thể mau chóng "Nhập định"

Một khi "Nhập định" một thế giới mới sẽ mở ra trước mắt hắn

Mình tưởng "Não Vũ Trụ" chính là một tòa kho báu, trong khi mình tưởng hoạt động tư duy vượt xa người cùng cảnh giới.

Một lát sau, hắn mình tưởng "Tâm Linh Đại Đế Ấn", đại não cấp tốc lóe lên, các neutron thần kinh có sức sống sung mãn, mình tưởng sâu hơn một tầng. Đây là thành quả của huấn luyện quân sự.

Mình muốn đạt tới cực hạn, hắn cảm thấy bản thân dường như trong vũ trụ tối tăm, không biết liên hệ của đại não với vũ trụ ra sao. Vừa suy nghĩ, tinh thần bắt đầu phóng xạ.

Cảnh giới tu hành bây giờ và quá khứ khác xa, tâm linh của hắn nhạy bén, hướng bên ngoài mà đi ra, đầu tiên tiếp xúc với bên trong ổ mèo, với đám mèo đang ngủ say.

Hắn có thể cảm giác sinh mạng của những con mèo, rất bình thường không có triệu chứng bệnh tật, nhưng hắn phát hiện có cái gì đó không bình thường.

Bởi vì, không ngờ hắn cảm thấy những con mèo có khả năng tư duy!

- Đó là cái gì?

Tinh thần hắn tập trung vào não của Đại Hắc.

Rất mờ mịt, như trong một giấc mơ.

Đại Hắc biến thành người, một thiếu niên đen nhẻm, đang ra sức luyện quyền. Người đó đang tu luyện chính là võ công của Giang Ly, Vô Cốt Long Xà Vũ và Quân Thể Thứ Bạo Quyền

- Đại Hắc là cung sao?

Trong mơ, Giang Ly bắt chợt hỏi.

- Giang Ly Một thanh âm non nớt truyền tới, cậu thiếu niên kia dừng lại nhìn Giang Ly.

- Thì ra thế. Giang Ly chân động: - Không ngờ mình có thể kết nối với giấc mơ của mèo Đại Hắc, vậy có thể dạy nó một số thứ, khai mở trí tuệ cho nó không đây

Đây là kết nối tâm linh.

Nghe đồn, thời xưa, các cao tăng đại đức tu hành tâm linh tới cảnh giới cực hạn có năng lực kết nối với động vật.

Giống như Phật Tổ hàng phục mãnh hổ, tiên nhân làm phép biến hồ ly, viên hầu thành những kẻ trông coi động phủ. Những truyền thuyết này có từ rất lâu nhưng chưa chắc đã không phải sự thật.

Thể năng người cổ đại không mạnh như người hiện đại bây giờ, cổ đại thiếu tài nguyên, xã hội đơn giản không có phức tạp quá lạ như bây giờ; hồng trần

vạn tượng, tu hành tâm linh lại thiếu đi một ít sự ô nhiễm, một vài vị hiền giả đại đức có thể tu hành tâm linh tới cảnh giới cực cao.

- Đại Hắc, hóa ra cung cũng có trí tuệ! Học quyền ở anh Nhưng thân thể cung là mèo, luyện quyền con người không thích hợp, anh dạy cho cung phương pháp minh tướng!

Trong mơ, Giang Ly truyền thụ cho mèo Đại Hắc minh tướng thủy tinh.

Hắn muốn xem một con mèo tu luyện thì ra sao?

Thủy tinh minh tướng là phương pháp minh tướng sơ cấp thích hợp nhất.

Đây là trong số các loại minh tướng của con người chọn lọc ra, là loại cơ sở nhất. Hơn hai trăm năm trước, Địa Cầu có rất nhiều quốc gia, minh tướng cũng có nhiều loại như đạo Phật có "Bạch Cốt Quan Tướng", đạo Giáo có "Thiên Cung Ngọc Khuyết", "Hỏa Long Lâu Các"

Những phương thức minh tướng đó rất nguy hiểm dễ dẫn tới rối loạn thần kinh.

Sau này, vô số đại sư tâm linh không biết mệt mỏi cuối cùng nghiên cứu ra phương pháp minh tướng thủy tinh là loại an toàn nhất, hiệu quả nhất để khử trừ tạp chất trong tâm linh.

Mặc kệ kết cấu thân thể ra sao, tâm linh đều giống nhau.

Cho nên, mèo cũng có thể minh tướng thủy tinh.

Giang Ly trong mơ truyền thụ cho Đại Hắc kết tinh trí tuệ của nhân loại này.

Truyền thụ xong hắn đột nhiên giải trừ trạng thái, hô hấp dồn dập dần dần khôi phục lại tinh thần.

Mèo Đại Hắc vẫn đang ngủ, nhưng một lát sau nó tỉnh lại nhìn Giang Ly với ánh mắt không hiểu. Giang Ly khoát tay, rồi làm động tác hô hấp của phương pháp minh tướng thủy tinh.

Mèo Đại Hắc lập tức làm theo, bởi vì trong mơ đã từng làm nên học theo một chút là làm trôi chảy không chút chướng ngại.

Một lát sau, nó ngồi ngay ngắn trong ổ mèo, thần thái bình thản. (DG: ai biết mèo ngồi thế nào không? _)

Hiển nhiên nó tiến vào trạng thái minh tướng thủy tinh.

- Nhanh như vậy đã tiến vào trạng thái minh tướng? Giang Ly chấn động, sau đó mới hiểu ra tâm tư của mèo so với con người đơn thuần hơn nhiều, tu luyện bản thân rất nhanh chỉ có điều khi nhập môn rất khó khăn cần có người điểm hóa.

Đáng tiếc, cao thủ tâm linh có thể "Điểm hóa" động vật quá ít.

Không ngờ Giang Ly cũng có thể điểm hóa? Đây là kỳ tích hoặc nói đây là một năng lực thần kỳ của minh tướng "Não Vũ Trụ".

Tuy vậy, hắn không bằng các đại sư tâm linh, người ta điểm hóa chỉ cần một ý niệm là có thể mở ra trí tuệ động vật, mà hắn còn phải thôi miên động vật trước sau đó tự mình thôi miên bản thân tiến hành kết nối tinh thần với động vật, truyền thụ trong giấc mơ.

- Khó trách, khó trách môn tuyệt học này tên là Đại Mộng Tâm Kinh.

Giang Ly bắt đầu tôi luyện.

Ở trong công viên khổ tu cùng thí nghiệm.

Hắn tiến hành thai tức để khôi phục tinh thần, sau đó tiến hành thôi miên một con mèo con.

Trong giấc mơ, tinh thần hắn phóng xạ tới giấc mơ của mèo con.

Trong giấc mơ của mèo con, nó đang đuổi bắt bướm rất vui vẻ.

- Nhị Manh, biến thành người Giang Ly hiện ra trong mơ của nó phát ra một ý niệm.

C

Bạn đang đọc truyện *Đại Đế Tinh Hà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 45: Vương Đạt Vinh

Cái gì Cái gì Mèo con lập tức nhảy lên, đi vòng vòng quanh thân hấn; Giang Ly lại cố gắng dùng tinh thần nói: - Đang ở trong giấc mơ, nhóc có thể biến thành người, trong mơ nhóc muốn biến thành gì thì thành cái đó

Quả nhiên, chỉ giây lát, mèo con theo hướng dẫn của hấn biến thành một đứa bé trai.

- Đến đây, làm theo anh nào, đây là một khối thủy tinh Sau lưng của Giang Ly liền xuất hiện một khối thủy tinh lơ lửng, theo hô hấp của hấn khối thủy tinh kia tạp chất biến mất dần, trở nên trong suốt.

Trong mơ, hấn muốn cái gì liền có cái đó, việc truyền thụ rất dễ dàng.

Mèo con Nhị Mạnh theo hấn tu luyện.

Vù!

Đang trong lúc tu luyện, phía trước Giang Ly biến mất, hấn tỉnh lại.

Toàn thân mệt mỏi.

Đại não từng con đau đớn, hiển nhiên là do truyền công trong mộng, tư duy hoạt động quá mức khiến các neuron thần kinh mệt mỏi, khiến cả thân thể phi thường mệt nhọc.

Tốt rồi, cũng không có chảy máu mũi.

Từ khi bước vào Ngũ say giai đoạn ba, minh tướng "Não Vũ Trụ" của hấn không khó khăn tới vậy.

Vội vàng sử dụng được phẩm "Lục thần", nghỉ ngơi trong chốc lát liền khôi phục; đầu óc trở nên nhanh nhạy hơn có cảm giác tinh thần sáng khoái hơn bình thường.

Xem ra đây cũng là một loại rèn luyện cực hạn.

Trong đêm khuya lạnh lẽo, hấn ở trong công viên không ngừng tu luyện, truyền thụ công phu cho mèo; để tất cả chúng có thể học được minh tướng thủy tinh, tương lai sẽ có kỳ tích xảy ra, ai mà biết được?

Những con mèo này sẽ tu luyện ngày càng mạnh.

Đi vào trong mơ truyền công, loại lực lượng tâm linh siêu nhiên này hấn tập trung rèn luyện vì thể lý giải tâm linh cùng sự giao lưu tâm linh với nhau giúp cho kết nối tinh thần rất lớn.

Cả đêm, hấn truyền thụ cho Đại Hắc, Hoa Diện Bá Vương, Đại Mạnh đến Ngũ Mạnh, bảy con mèo minh tướng thủy tinh; đến khi trời sáng rõ. Bây giờ vào đông, trời rất lạnh, vừa sáng đã có những bông tuyết rơi xuống, khiến cả đất trời một màu trắng xóa.

Giang Ly tỉnh lại từ giấc ngủ say, đứng trong công viên nhìn ra ngoài.

Cảm thấy tinh thần rất sáng khoái, tinh thần được tắm trong tuyết trắng.

Khí hậu mùa này rất rét nhưng không làm tổn thương thân thể hấn. Bây giờ lấy cảnh giới võ học của hấn cùng sinh mệnh lực 1, đã ngang bằng võ học đại sư hơn hai trăm năm trước.

Trời rét thế này, lũ mèo trốn trong ổ ngủ vùi; những con mèo được truyền thụ minh tướng thủy tinh không ngừng tu hành. Giang Ly để vào ổ chúng vụn cá cùng một ít dung dịch dinh dưỡng đã pha loãng.

Tu hành của chúng tiến triển cực nhanh, Giang Ly muốn xem chúng sau một học kỳ đám mèo này sẽ trưởng thành tới đâu?

Nhảy ra ngoài, hấn đứng trên mặt đất bắt đầu luyện quyền.

Vô Cốt Nhu Thuật.

Tuy ý di động thân mình, mềm mại không xương, như rồng rắn trườn quanh, động tác rất thành thạo tự nhiên.

Giảo cốt hồi toàn sát.

Thoát cốt ly huyền thứ.

Liệt cốt loạn vân bang.

Toái cốt cự thạch phá

Vô cốt long xà vũ.

Hắn liên tục lặp đi lặp lại thi triển năm chiêu thức, không chút mệt mỏi. Cơ thể, mạch máu, cốt cách vô cùng dẻo dai, hơi thở mạnh mẽ, mỗi một hơi thở đều thờ ra một ngưng khối trắng rét lạnh.

Dần dần hắn tiến vào một trạng thái tinh thần huyền diệu, dường như tâm linh và những bông tuyết liên hệ với nhau. Mỗi bông tuyết rơi xuống tạo thành tiếng "leng keng" nhỏ nhỏ gột rửa tạp niệm trong lòng hắn.

Lĩnh ngộ trong cuộc chiến sinh tử với võ sĩ ngoài hành tinh lộ ra, võ học và tâm linh có bước tiến mới.

- Hay, công phu không tồi.

Một giọng nói truyền tới.

Giang Ly vội vàng ngưng mọi động tác, tất cả cốt cách trong tư thế luyện tập trở về bình thường.

Hắn biết người tới là cao thủ; lấy cảnh giới hiện tại, gió thổi cỏ lay trong phạm vi mấy trăm mét, thậm chí là tiếng muỗi vỗ cánh cũng không thể tránh khỏi tai mắt của hắn.

Nhưng không ngờ có người bước tới cách hắn mười bước mà hắn không biết, đây tuyệt đối không phải ngẫu nhiên, cho dù là luyện công tiến vào cảnh giới vong ngã cũng không thể phản ứng chậm chạp như vậy.

Một người đàn ông xuất hiện trong mắt hắn.

Đó là một người trung niên khôi ngô, mặc một bộ quần áo ngủ rất bình thường nhưng Giang Ly cảm thấy ông ta rất mạnh.

- Cậu là học sinh cấp 3, tên là Giang Ly nhỉ.

Người đàn ông trung niên vươn tay ra giới thiệu: - Tôi là Vương Đạo Vinh.

Giang Ly không bắt tay ông ta, bởi hắn không thích bị người ta không chế; ông ta mạnh mẽ như vậy rất có thể trong lúc bắt tay không chế mình thì sao, vì thế lùi lại một bước, hỏi: - Làm sao ông biết tên tôi? Ông là ai?

- Tôi là thầy của Trịnh Văn Băng.

Vương Đạo Vinh mỉm cười, âm thầm gật đầu; Giang Ly không bắt tay mình chứng tỏ cậu ta rất cảnh giác; tâm tư nhạy bén không dễ làm chuyện thiếu suy nghĩ.

- Trịnh Văn Băng Thủ hận trong lòng Giang Ly dâng lên:

- Ông tới để đối phó tôi.

- Không phải thế Vương Đạo Vinh lắc đầu:

- Chuyện của cậu và Trịnh Văn Băng không có quan hệ với tôi, chỉ bằng tên tiểu tử thôi đó còn không chi phối được tôi; tôi chỉ là một giáo sư cổ vũ được cha thằng nhóc đó mời thôi. Hôm nay, tôi gặp cậu là có chuyện khác.

- Hóa ra là thế.

Giang Ly thở phào nhẹ nhõm, bằng cảm giác của tâm linh hắn cảm thấy người trung niên Vương Đạo Vinh này sâu không lường được; nhân vật như thế Trịnh Văn Băng sao có thể sai khiến nổi?

Tuy vậy, hắn cũng không mất cảnh giác.

- Nghe nói cậu bắt được Huyền Hồ? Vương Đạo Vinh nhìn từ đầu tới chân Giang Ly một lượt:

- Thực lực cậu rất mạnh nhưng để bắt được Huyền Hồ là điều không thể?

- Không phải tôi bắt Huyền Hồ, mà do lực lượng cảnh sát huy động một số lượng lớn người vây bắt, tôi chỉ phát hiện ra tên đó thôi. Giang Ly nói thật, nếu không phải cảnh sát tới nhanh thì hôm đó Giang Ly cũng đã xuống chơi với Diêm Vương rồi.

- Cậu có biết cậu đang đứng trong vòng nguy hiểm không? Vương Đạo Vinh hỏi một câu khiến tinh thần Giang Ly trở nên rất khẩn trương:

- Huyền Hồ là một trong những thành viên quan trọng trong tổ chức "Phục Quốc", cậu khiến hấn ta bị bắt, tổ chức Phục Quốc chắc chắn sẽ không bỏ qua cậu, cũng như người nhà của cậu. Thực lực của cậu bây giờ đối mặt với sự trả thù của tổ chức Phục Quốc chỉ có một kết cục: chết cả nhà!

- Tổ chức Phục Quốc lớn lối như vậy? Trong lòng Giang Ly cấp tốc tự hỏi, thật sự hấn không nghĩ tới: - Bọn họ muốn trả thù cũng phải tìm cảnh sát, trả thù tôi có lợi ích gì chứ?

Tổ chức Phục Quốc chính là một tổ chức khủng bố, nhuộm đầy máu tanh, gây ra không biết bao nhiêu tội ác tày trời.

- Trả thù cậu chính là giết gà dọa khỉ, khiến người khác không dám làm việc cho cảnh sát. Vương Đạo Vinh nhìn nét mặt của Giang Ly, biết hấn đang lo lắng:

- Không ngờ cậu khò dai tới mức không nghĩ tới điều đó, dựa vào chút thực lực còn con mà chống đỡ với tổ chức Phục Quốc.

- Vương tiên sinh ông tới lần này để giúp đỡ tôi sao?

Giang Ly liếm môi, hấn không phải học sinh bình thường, lối suy nghĩ của hấn là của người trưởng thành.

- Tư chất của cậu rất tốt. Vương Đạo Vinh ngừng đầu, có một thứ khí thế rất tự nhiên:

- Tôi có thể thu nhận cậu làm đồ đệ, dạy các quyền pháp cổ xưa, hơn nữa cam đoan tổ chức Phục Quốc sẽ không làm cậu mất nửa sợi tóc gáy; gia đình cậu sẽ được bảo vệ an toàn.

- Có chuyện tốt thế sao? Một miếng bánh rơi từ trên trời xuống? Giang Ly sừng sốt, đột nhiên trong đầu hấn xuất hiện một ý nghĩ, bất chợt thốt ra:

- Ông cũng là một người trong tổ chức Phục Quốc!

Nói xong, hấn liền hỏi hấn.

Bởi vì, khi hấn nói xong, hai mắt Vương Đạo Vinh bạo phát, sát khí mạnh mẽ bao trùm, khiến tay chân hấn có cảm giác chết lặng.

Hấn tự cho mình có tu hành tâm linh lợi hại nhưng kém xa Vương Đạo Vinh này. Rất có thể, ông ta có tu vi tâm linh "Nhập định"!

Sau đó, khí thế Vương Đạo Vinh liền được thu liễm.

Ông ta lạnh lùng hỏi:

- Vì sao cậu có phỏng đoán như vậy?

- Rất đơn giản. Giang Ly trấn định lại nói:

- Thứ nhất, ông nói bảo vệ tôi bình an, chỉ có Chính phủ làm được việc ấy nhưng ông không phải người trong Chính phủ; cho dù ông có là phú hào cũng không có khả năng đối phó với tổ chức Phục Quốc.

Thứ hai, ông nói có thể cho tôi rất nhiều tài nguyên mà ngay cả các phú hào cũng không có vậy phải có một thế lực rất lớn sau lưng ông, cho nên tôi mới hiểu ra, suy đoán ông là một người thuộc tổ chức Phục Quốc, tổ chức này muốn khôi phục quốc gia Hoa Hạ cổ; trên căn bản khác với Huyền Hồ.

Tổ chức Phục Quốc có rất nhiều bởi hơn hai trăm năm trước, ở thế kỷ 21 có rất nhiều quốc gia tồn tại.

Huyền Hồ là người da trắng, đối lập với tổ chức phục quốc Hoa Hạ, cạnh tranh nhau tàn khốc trong thế giới ngầm.

- Suy nghĩ của cậu rất nhạy bén, có thể trong giây lát tìm ra nhiều sơ hở như vậy, chẳng lẽ cậu không sợ tôi giết người diệt khẩu? Vương Đạo Vinh cũng âm thầm kinh sợ.

- Vương tiên sinh, vừa rồi tôi nói cái gì ấy nhỉ?

Giang Ly vội nói:

- Tôi chỉ là một tiểu nhân vật đừng đem tôi vớt vào cái vòng xoáy nguy hiểm đó được không?

Tổ chức Phục Quốc, Giang Ly không có khả năng gia nhập nó. Xu hướng phát triển của loài người là thống nhất, gia nhập nó là đi ngược lại xu hướng chung.

Hơn nữa, Chính phủ coi mỗi thành viên của tổ chức Phục Quốc là một tên khủng bố, tuyệt đối sẽ không buông tha.

Bất kể thế nào hấn cũng không tham gia, chẳng sợ có hấp dẫn hơn nữa, nó liên lụy tới người nhà thì sao bây giờ?

- Có phải cậu cho rằng khôi phục quốc gia là trái với bánh xe lịch sử?

Giọng điệu Vương Đạo Vinh ngưng trọng:

- Tuy vậy, trên người cậu thuần túy là dòng máu người da vàng, nên biết chuyện khôi phục quốc gia Hoa Hạ cổ là chuyện vinh quang, thần thánh vĩ đại nhường nào.
- Loài người đã liên hợp lại thành một, ứng phó với các nền văn minh trong tình không vũ trụ; vũ trụ hiểm ác, bất cứ lúc nào cũng có thể có nền văn minh hùng mạnh giáng lâm. Loài người không đoàn kết, chém giết lẫn nhau đó là hành vi ngu xuẩn.
- Cậu nghĩ thực sự đám cao tăng vì nhân loại sao? Vương Đạo Vinh mỉm cười: đọc truyện mới nhất tại tunghoanh.com
- Trước tiên tôi hỏi cậu vì sao đám cao tăng kia lại thành lập khu Tinh anh?
- Cái này Giang Ly trả lời:
- Khu Tinh anh là kết quả của sự chênh lệch giàu nghèo, Chính phủ đang cố gắng chinh phục tinh không sau đó cung cấp càng nhiều tài nguyên, mở rộng khu Tinh anh, cuối cùng biến tất cả bình dân thành khu Tinh anh.
- Hừ! Vương Đạo Vinh nhô ra hai chữ: - Tầy nào!
- Tôi cũng có năng lực phán đoán của mình. Giang Ly trầm giọng nói.
- Cậu cũng có năng lực phán đoán? Chỉ là một tên nhóc mà thôi. Thân hình Vương Đạo Vinh thẳng tắp, khí thế biến đổi dường như sĩ phu thời xưa lo lắng cho quốc gia nhân dân:

- Tôi hỏi cậu, nhân loại không ngừng chinh chiến, cướp đoạt lượng lớn tài nguyên, chỗ đầu tiên đạt được là ở đâu?

- Là khu Tinh anh. Giang Ly trả lời.

- Khu Tinh anh đạt được càng nhiều sau đó càng ngày càng lớn mạnh cuối cùng bỏ xa dân thường đó là sự thật. Một trăm năm trước tuổi thọ con người ở khu Tinh anh là 120; dân thường là 100 chênh lệch không lớn lắm, nhưng bây giờ là bao nhiêu? Cậu biết không? Giọng nói Vương Đạo Vinh như sắt thép.

- 180 tuổi. Giang Ly nói:

- Đây là số liệu phía chính phủ đưa ra, nhưng thực tế tuổi thọ trung bình ở khu Tinh ước chừng 200 tuổi.

- Đúng thế, cậu đoán không tôi. Vương Đạo Vinh gật đầu:

- Chênh lệch càng lúc càng lớn, bây giờ đã là gấp đôi! Về sau còn có thể lớn hơn nữa.

- Đây là điều không thể tránh khỏi, hiện tại Chính phủ đang thử nghiệm một loạt chính sách, cấp cho dân thường thêm phúc lợi. Đại học Tinh Không mở ra cũng là gia tăng cơ hội cho những người dân bình thường. Giang Ly nói tiếp:

- Phúc lợi con người ngày càng tốt. Trước kia, cha mẹ ta còn là học sinh, sinh mệnh lực chủ yếu của các học sinh thời đó là 0.6 mà bây giờ phổ biến tiếp cận 0.8.

- Chỉ là ân huệ nhỏ. Vương Đạo Vinh cười lạnh: - Cậu có biết Tiên giới không?

- Tiên giới?

Giang Ly nghe thấy cái danh từ này vô cùng sửng sốt, không biết tại sao Vương Đạo Vinh nói lời khó hiểu như thế.

- Khu Tinh anh sẽ càng ngày càng mạnh, có người trong bọn họ thọ nguyên càng ngày càng dài, thậm chí bất tử; lực lượng sánh ngang thần tiên cổ đại. Giọng điệu Vương Đạo Vinh không cao, nhưng mỗi chữ như đâm vào tâm khảm:

- Khu Tinh anh chính là hình thức ban đầu của Tiên giới; ở tương lai không xa, khoa học kỹ thuật càng phát triển, đầu tiên được hưởng chính là đám người ở khu Tinh anh, họ sẽ biến thành Tiên nhân chân chính. Khi đó, khu Tinh anh và khu Dân thường sẽ hoàn toàn chia cắt, trở thành thần tiên cao cao tại thượng. Thần thoại của Hoa Hạ xưa có chuyện Chuyên Húc đoạn thang trời, chắc cậu đã nghe kể; thời đại thượng cổ, có cái thang này con người có thể leo lên bầu trời; Thiên Đế Chuyên Húc chặt đứt thang trời khiến cho người và trời vĩnh viễn chia cách, hiện tại điều đó đang xảy ra tương tự.

- Cái này Giang Ly là người hiểu chuyện, biết Vương Đạo Vinh nói không phải giả. Chặt đứt thang trời thực tế chính là đem con đường phát triển của con người phá hỏng.

- Khoa học kỹ thuật phát triển khiến toàn bộ loài người không còn bình đẳng, một bộ phận kẻ thống trị thành thần, còn phần lớn loài người trở thành cừu non. Cậu nghĩ đi, nếu những kẻ thống trị nghiên cứu chế tạo ra thuốc bất tử sẽ phong tỏa để mình dùng hay cấp cho cả loài người.

Giọng nói Vương Đạo Vinh sắc bén như kim thép:

- Cục diện của loài người hiện tại phải phá bỏ.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đế Tinh Hà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 46: Ta Chỉ Là Nhân Vật Bình Thường

- Thế nào? Cậu là một hạt giống có tiềm năng, nếu trở thành đệ tử của ta chắc chắn sẽ có thể thi đỗ đại học Tinh Không!

Vương Đạo Vinh tiếp tục dụ dỗ: - Nếu dựa vào năng lực của cậu hiện nay thì chỉ có 50% cơ hội thi đỗ vào đại học Tinh Không, song nếu như dưới sự trợ giúp của ta nữa thì cơ hội thi đỗ chắc chắn 100%.

- Thực sự rất xin lỗi. Giang Ly trầm ngâm một lúc:

- Tôi không hề có ý định này, điều mong ước của tôi chỉ là sống một cuộc sống hạnh phúc bên cạnh người thân. Cuộc sống hiện tại cũng không cực khổ gì cho lắm, chỉ cần tôi cố gắng nỗ lực thì cuộc sống gia đình dần dần sẽ tốt hơn, một khi đã hợp tác cùng các ông thì ngày đêm thấp thỏm lo sợ, nguy hiểm luôn rình rập, bất cứ lúc nào cũng có thể làm liên lụy đến người nhà. Vòng lốc xoáy to lớn đó tôi thực sự không dám tiến vào trong.

Hắn lựa chọn từ chối để không liên lụy đến người nhà.

Tổ chức phục quốc và chính phủ loài người, vấn đề rốt cục ai có lỗi với ai, Giang Ly cũng không hề quan tâm, hắn chỉ biết rằng nếu lao vào vòng lốc xoáy này, kết cục nhất định sẽ vô cùng thảm hại.

Giữa tổ chức phục quốc và loài người, ai đúng ai sai đây? Hắn chỉ là người bình thường, thật sự không có cách nào mà đoán định.

Bản thân hắn không có tư cách đánh giá.

Dù đối phương có tài nguyên thiên nhiên dồi dào song làm sao có thể cho mình một cách dễ dàng được chứ. Giang Ly một mực tin tưởng rằng, chỉ có năng lực của bản thân mới đáng tin cậy còn dựa dẫm vào kẻ khác không hề vững chắc.

Cho nên, hắn cũng không hề ý vào mối quan hệ với giám đốc Lôi và Tuyết Linh để báo thù tên Trịnh Văn Bằng.

Dù là có giao tình với nhau, song mình nhờ người ta báo thù giúp chắc gì người ta đã sẵn lòng.

- Đã biết được bí mật của ta rồi, cậu nghĩ có thể đứng ngoài cuộc được sao chứ? Vương Đạo Vinh thấy Giang Ly kiên quyết như vậy, giọng điệu trở nên lạnh lùng khiến người ta phát sợ.

- Tôi nói lại một lần nữa, tôi chỉ là người bình thường, chẳng có tư cách gì can dự vào chuyện đại sự này, hơn nữa tôi cũng không muốn liên lụy đến người nhà. Giang Ly biết rằng Vương Đạo Vinh đang uy hiếp:

- Nếu ông muốn đối phó với tôi, vậy thì cứ việc ra tay đi, tuy rằng năng lực của tôi yếu ớt song cũng quyết liều mạng một phen.

- Lẽ nào người không sợ người nhà người sẽ bị tổ chức phục quốc bên Huyền Hồ kia trả thù hay sao? Vương Đạo Vinh nhìn chằm chằm Giang Ly như nhìn một con kiến:

- Thế lực của bọn họ mạnh đến nhường nào chắc cậu cũng biết rõ, bất cứ đại gia nào dám đối đầu với họ đều sẽ tan thành mây khói trong vòng một đêm.

- Song bọn họ cũng sẽ phải trả giá, chính là bị chính phủ loài người bắt giết chết. Giang Ly đột nhiên hoảng hốt trong lòng, chỉ cần nói năng bất cẩn một chút thôi là sẽ bị kẻ trước mặt đánh chết ngay tức khắc:

- Tôi chẳng qua chỉ là một tên tiểu tốt, các ông cứ thúc ép tôi gia nhập vào tổ chức cũng chẳng có tác dụng gì cả. Vậy thì hà cớ gì phải trả giá nhiều như vậy chứ, hiện giờ tôi cũng là công dân một sao, nếu có bị bọn họ giết thì chính phủ nhất định sẽ điều tra, bọn họ cũng sẽ chẳng được lợi ích gì cả.

Hơn thế tôi còn giành được huy hiệu phong vân, được thị trường thành phố đích thân tiếp kiến, là hạt giống bồi dưỡng trọng điểm của trường chứ không phải là hạng bình thường.

- Người thật sự rất lạnh lợi. Sắc mặt Vương Đạo Vinh tỏ ra lạnh lùng, có vẻ như đang nghĩ điều gì đó:

- Cậu đã nghĩ tổ chức phục quốc chúng ta quá kinh khủng rồi, thực tế cho thấy cách nghĩ của cậu hoàn toàn sai lầm. Cậu không gia nhập tổ chức cũng được, tổ chức phục quốc chúng tôi đâu có thiếu thôn nhân tài. Hơn nữa cậu có thể thấy trong số các cao thủ là bạn học trong trường của cậu, cũng có

thành viên của tổ chức chúng tôi. Tuổi trẻ như cậu có nhiều chuyện còn chưa hiểu, song có điều khi tuổi cao dần lên cậu sẽ biết được. truyện copy từ

Đang lúc nói chuyện thì gã ta quay người rời đi.

- Ông định rời đi như vậy sao? Ông không sợ tôi sẽ báo cáo chuyện ngày hôm nay với chính phủ hay sao?

Giang Ly nói.

Vương Đạo Vinh kia chỉ cười nhạt một tiếng, không buồn đáp lại, rồi dần tan biến vào chốn rừng sâu.

Giang Ly không hề báo cáo với chính phủ bởi vì điều đó cũng chẳng có tác dụng gì, trái lại có thể sẽ gây ra đại họa sát thân cho chính hắn. Hơn nữa Vương Đạo Vinh cũng đâu có sợ hắn sẽ mật báo cho chính phủ.

Kiến càng sao có thể rung chuyển cây cỏ thụ được đây?

Lúc rời đi, ông ta cao giọng nói:

- Vì có hi sinh mới có chí khí, dám kêu nhật nguyệt gọi ngày mới, vì thích ngắm nhìn đồng lúa mà ngao du khắp nơi, phẩm chất anh hùng dưới ánh chiều... Anh hùng, chàng trai trẻ, cậu căn bản không hiểu thế nào là anh hùng?

Âm thanh này khảng khái sục sôi, hào khí anh hùng, biết không thể làm mà vẫn cứ làm, đường dài đằng đẵng, dù chết cũng không hối hận.

Trong đầu Giang Ly thoáng suy nghĩ.

Cho đến khi Vương Đạo Vinh hoàn toàn biến mất hắn mới thở phào nhẹ nhõm.

Hắn tỏ ra lo sợ không phải lo cho mình mà là lo người nhà sẽ bị liên lụy.

Hắn muốn sống một cuộc sống bình lặng, tuyệt đối không lao vào những cuộc tranh đấu thị phi, nhất là với tổ chức khủng bố kiểu này thì nhất định phải tránh xa. nguồn truyện t u n g h o a n h . c o m

- Sao Vương Đạo Vinh lại buông tha cho mình được? Ông ta sẽ không dễ dàng rời đi như vậy đâu. Giang Ly có chút nghi hoặc trong lòng: - Có lẽ là ông ta cảm thấy mình không có gan làm chuyện lớn đây.

Một niềm tin mạnh mẽ trào dâng trong lòng Giang Ly:

- Nhất định phải mạnh mẽ, mạnh mẽ hơn nữa, có Đại mộng tâm kinh mình sẽ có cơ hội đứng trên đỉnh cao của nhân loại, cần gì phải cầu cạnh người khác chứ?

Trải qua trận phong ba này, Giang Ly càng thêm phần nỗ lực, mỗi tối đều ra sức luyện tập, ngủ say, rồi lại tu luyện, hắn dùng số tiền còn lại đều đem ra mua thuốc bổ tẩm bổ cho cơ thể.

Tu luyện một cách điên cuồng.

Cùng lúc đó, hắn cũng đang nghiên cứu Đại mộng tâm kinh, mình tưởng Nảo vũ trụ, năng lực thần kì tiến nhập vào trong cõi mộng của người khác.

Hắn phát hiện sau khi tư duy của mình lóe đến cực hạn, tinh thần bức xạ, khả năng tập trung bị phân tán, tập trung vào cơ thể người bị mình thôi miên thì hai người có thể giao lưu trong mộng.

Quá trình giao lưu trong mộng, đơn thuần chỉ là sự kết nối tâm hồn của ý thức và suy nghĩ. Vì vậy kể cả không có bất kì chướng ngại gì với mèo, hắn cũng có thể khiến cho mèo biết được bất kỳ suy nghĩ nào của bản thân mình, đồng thời hắn cũng biết được tất cả nhận thức của mèo.

Loại năng lực vô cùng thần kỳ này, liên kết với tâm hồn động vật, dạy động vật tập luyện, thậm chí dạy động vật những tri thức của loài người có thể biến chúng trở thành giống như con người vậy.

Đầu tiên hắn dạy Đại Hắc dự trữ thực phẩm, mở mang trí tuệ

Bởi vì Đại Hắc cường tráng nhất, có trí tuệ nhất, từng tiếp xúc với Đại mộng tâm kinh.

Hắn tin rằng, Đại hắc có thể cùng với “Điểm hóa” của mình sẽ có một ngày nào đó trở nên thông minh như con người vậy.

Đương nhiên, tu hành mình tưởng thủy tinh còn có “ Hoa điện bà vương” và năm chú mèo con là “Đại mạnh”, “Nhị mạnh”, “Tam mạnh”, “Tứ mạnh” và “Ngũ mạnh”.

Những con mèo lưu lạc khác thì còn nhiều lắm, Giang Ly cũng không có cách nào dạy bảo đến nơi đến chốn được, song có bảy chú mèo này làm lãnh đạo thì những chú mèo lưu lạc khác cũng không đến mức bị ức hiếp.

Nhất là Đại hắc hiện giờ nghiễm nhiên trở thành vua của đám mèo lưu lạc này. Ngày nào Giang Ly cũng tẩm bổ cho nó được phẩm dinh dưỡng, chuyên

tâm dạy dỗ nó tu luyện. Với thân thể cường tráng của nó, kể cả một người trưởng thành có sinh mệnh lực đạt tới 0.8 cũng chưa chắc đã là đối thủ của nó.

Một hôm, Giang Ly tận mắt nhìn thấy một mình Đại hắc đánh đuổi một đám chó hoang, giúp đám mèo không bị thương.

Xem ra Đại hắc cũng đã dần phục hồi được vết thương thai tức rồi, không thể chết sớm được.

- Đại hắc, mày phải bảo vệ cho bọn chúng, vì vậy phải chăm chỉ luyện tập cho tốt, biết chưa hả? Giang Ly lại một lần nữa kết nối với nó trong mộng, dạy cho nó những kiến thức về lĩnh vực tu hành. Hẳn như một thầy giáo tiểu học vậy, cứ giảng giải từng tiết từng tiết giúp Đại hắc hoàn toàn hiểu được nội dung mà hắn nói.

Đại hắc không ngừng tiếp thu kiến thức, học tập cách tu luyện của con người và ngày càng thông minh, cơ thể ngày một cường tráng thêm.

Đồng thời tu hành của Giang Ly cũng ngày một tiến bộ, ngày nào cũng khổ luyện, Tâm linh đại đế ẩn thay đổi liên tục, khả năng thôi miên cũng ngày càng lợi hại thêm. Hơn nữa sự liên kết của môn thủ ấn và võ thuật này làm cho các môn võ thuật, phương pháp tấn công của hắn cũng có được những tiến bộ rất lớn.

Trường học, trong phòng đấu vật.

Giang Ly lại một lần nữa đối mặt với hệ thống đại sư võ học.

Top 10 cao thủ của trường phải được bồi dưỡng trọng điểm, mỗi tuần hệ thống đại sư võ học có thể mở 30 phút miễn phí cho bọn họ. 30 phút đấu với hệ thống đại sư võ học, lợi ích thu được từ ưu đãi đặc biệt này không cần nói cũng biết.

Ông lão đuôi sam đứng đối diện trước mặt Giang Ly, tuy rằng tu hành đã tăng lên khá nhiều nhưng Giang Ly vẫn cảm thấy "Võ học đại sư" kia với lực áp đảo và khí thế hãi hùng, nguy nga tựa tòa núi cao, không thể nào bị đánh bại được.

- Tấn công!

Pa! Bàn tay Giang Ly như con dao vẽ ra một đường cong, đâm "Võ học đại sư", không phải là thể hiện Quân thể thứ bạo quyền, cũng không phải là Vô cốt nhu thuật cấp cao hơn hay là Long trảo đại cầm nã, mà là thủ pháp trong "tâm linh đại đế ẩn", giống như là gió gào thét phá tan bầu trời.

Thủ ấn này rất huyền diệu, uy lực vô cùng lớn, lúc tốc độ tay không nhanh giống như là biểu diễn xiếc vậy. Ngón tay nhảy múa, nhưng sau khi tốc độ tay đạt đến một mức độ nhất định thì cả cơ thể bắt đầu vận động, lực sát hại và khả năng thôi miên thật sự không thể tin nổi.

- Thái cực! Lâm tước vĩ...

Tay "Võ học đại sư" đuôi sam như mây bay, cơ thể lui về phía sau, dẫn dắt từ trên xuống dưới, hóa giải được năng lực con dao, sau đó tấn công, xuất ra một quyền.

- Giương cung bắn hổ!

Quyền lao ra như mũi tên, cơ thể như cánh cung, tốc độ cực nhanh, trong nháy mắt lao ngay tới ngực khiến người khác khó mà đề phòng. Giang Ly ngưng thần tĩnh khí, đầu óc suy tưởng, tuy duy lóe sáng, khuấy động cơ thể, đột nhiên một tiếng hồng từ khoang mũi phát ra như tiếng sấm nổ tung, tay vung lên cao, rồi giáng xuống thật mạnh!

Một thủ thế trong Tâm linh đại đế ẩn giống như sấm sét giáng xuống kinh liệt, phát lực uy mãnh, cả cơ thể như lời công phan phan phát uy, khi tốc độ đạt đến cực nhanh, uy lực cực mạnh liên chấn động mặt đất và không khí.

- Xoạch! Nhát này giáng đúng vào quỹ đạo của đại sư võ học, hai quyền đụng vào nhau.

Đại sư võ học nhảy lên phía trước, cánh tay như cây thương, đâm chọc dây dợ.

Toàn thân Giang Ly có cảm giác như bị đánh bay, song ngay sau đó hắn lại lắc lư cơ thể, cánh tay loạn chiến, hai tay đánh lung tung, hóa giải tất cả sức mạnh.

So với cuộc thi lần trước, thi lần này kinh nghiệm chiến đấu và thực lực của hắn lại được nâng lên một bậc.

Quý thần xuất hiện!

Võ thuật cấp độ B, quý thần quyền!

Đột nhiên, đại sư võ học lại tấn công lần nữa, thi triển võ thuật cấp độ B. Thế nhưng lần này, Giang Ly lại vẫn có thể ứng phó được, cơ thể hắn không ngừng nhảy lên, bước chân như hoa, bước nào cũng sinh liên, hai tay xông lên phía trước, không ngờ lại có thể tuôn trào hương vị kim liên.

Đây cũng là một thủ pháp trong Tâm linh đại đế ẩn.

Cứ như vậy, cuối cùng phải mất tới mười phút, Giang Ly mới bị hệ thống đại sư võ học đánh bay.

Trong vòng 30 phút, hắn bị đánh bay tổng cộng ba lần.

Cảm nhận thấy kinh nghiệm võ thuật được nâng lên không ít. Đáng tiếc một tuần chỉ có 30 phút như vậy, nếu như mỗi ngày đều có thể luyện tập vài tiếng đồng hồ, hắn nhất định sẽ tu luyện Tâm linh đại để ẩn đến một trình độ uyên thâm hơn nữa.

Leng keng!

Sau khi tập luyện, hắn mua một ống được phẩm dinh dưỡng, đột nhiên vọng lại một âm thanh một con chip: - Tài khoản của quý khách không đủ 1000 tinh nguyên, không thể tiến hành giao dịch.

- Hừm?

Giang Ly thần người ra, không thể ngờ mình lại nhanh hết tiền như vậy.

Cũng đúng thôi, sau khi gặp Vương Đạo Vinh, trong mấy ngày liền hắn đều tu luyện điên cuồng, số tiền tích lũy được đều đem hết ra mua các loại thuốc bổ, lại còn phải bồi dưỡng cho đám mèo kia cùng cô em gái, bất giác đã tiêu hết số tiền cướp được từ vụ thôi miên tại “thành Khur Hoa”, số tiền Trịnh Văn Băng bồi thường cũng không còn một đồng nào.

Thật không có cách nào khác cả, muốn đào tạo ra một cao thủ thật sự phải tiêu quá nhiều tiền. Cao thủ tầm cỡ như Âu Dương Tinh từ nhỏ tới lớn e rằng đã phải tiêu tốn hàng triệu tinh nguyên, đó còn chưa kể cô được thiên phú cao nữa.

Giang Ly từ đầu tới cuối cũng đã phai tiêu tốn mất mấy trăm nghìn tinh nguyên, có thể đào tạo đến trình độ như hiện tại đã là khá tốt rồi.

- Xem ra, lại phải đến chợ đen thành Khur Hoa tổng tiền một chuyến nữa rồi. Tâm linh hiện giờ của mình đã tu hành đến bậc cao, thuật thôi miên cũng ngày càng thêm lợi hại chẳng thua kém Thôi miên sư sơ cấp, kiếm tiền cũng có phần dễ dàng hơn. Nếu như có thể liên hệ với những ông trùm trong chợ đen kia thì thật là tốt biết mấy...

Bạn đang đọc truyện *Đại Đế Tinh Hà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 47: Hành Hiệp Trượng Nghĩa

Hai tay gõ máy, mười đầu ngón tay như nhảy múa trên bàn phím ảo để tìm kiếm một vài thông tin về thành Khur Hoa. Trong xã hội hiện đại, tất cả thông tin đều có thể tìm kiếm thông qua mạng.

Hắn muốn tính toán trước khi hành động, trước tiên phải tìm kiếm trên mạng xem thế lực xã hội đen nào ở thành Khur Hoa có nhiều cửa, lại hùng mạnh hoặc là tội ác chồng chất.

Quả nhiên vừa mới tìm kiếm một lát, một danh sách các thế lực tội ác ở thành Khur Hoa đã xuất hiện.

Vô số cư dân mạng cùng công kích, có người kẻ khổ, còn có cả người bị hại đã phải đổ máu và nước mắt.

Một vài người đến thành Khur Hoa bị cướp đoạt, bị đánh đập, thậm chí có người còn bị nhốt lại cắt lấy các cơ quan trên cơ thể đem đi bán, có nhiều cô gái đến thành Khur Hoa bị cưỡng hiếp, bị ép bán dâm...

Thế lực xã hội đen thành Khur Hoa quả thực tội lỗi chất chồng.

Một vài trùm xã hội đen lớn, Giang Ly không dám động đến bởi vì cậu không phải đối thủ của chúng.

Đương nhiên giới xã hội đen lớn cũng đang dần chính quy hóa, như tập đoàn An Toàn. Tiếng xấu là trong một vài bang hội cỡ nhỏ và trung bình, ngoài ra còn có trong có tích lũy nguyên thủy rất tàn khốc.

- Tốt rồi, mình sẽ tập trung vào bang hội này! Sáp Huyết Minh.

Giang Ly tìm kiếm ở trên mạng phát hiện thấy bang hội khiến người ta phẫn uất nhất chính là bang hội với cái tên “Sáp Huyết Minh”, bang hội này không lớn cũng không bé, nhưng thành viên trong bang hội người nào người nấy đều rất hung ác tàn nhẫn, thậm chí còn giết người không ghê tay.

Hơn nữa Sáp Huyết Minh buôn bán các bộ phận trên cơ thể người, là nơi bán dâm, chuyên cướp đoạt của những người từ nơi khác đến. Các bang hội khác sau khi cướp đoạt tài sản của người từ nơi khác đến không có giết hại, còn bang hội này lại thẳng tay giết chết, thi thể bán tiêu bản, các cơ quan đem bán cho bệnh viện ở chợ đen, thậm chí còn có kẻ đưa thẳng người xuống bệnh viện ngâm để làm thí nghiệm trên cơ thể sống.

Giang Ly nhìn thấy những tin tức này trên mạng, tinh thần phấn chấn, nóng lòng muốn một mình đến tiêu diệt “Sáp huyết minh”.

Loại tổ chức gian tà này không đáng tồn tại trên trái đất làm nhơ bản văn minh nhân loại.

Thành Khur Hoa vốn hỗn loạn như vậy, đáng lẽ không nên có người từ nơi khác đến, song bởi vì nơi đây là chợ đen, rất nhiều tập đoàn cử người đến đây giao dịch, hơn nữa còn có rất nhiều người từ nơi khác đến đây lên lút mua thuốc cấm sau đó đem đến các chợ buôn lậu khác để bán, làm ra những hành vi phạm pháp. Ngoài ra, ở đây còn có những hoạt động mua vui mà pháp luật không cho phép như đánh bạc, mua bán dâm, thu hút rất nhiều bậc đại gia đến nơi này. Người đi kẻ lại tạo nên cảnh tấp nập dị thường của thành phố.

Đây là một thành phố dị thường, chợ đen tạo nên cảnh phồn vinh giả tạo. Mỗi một năm có biết bao người từ nơi khác đến đây bị sát hại, song vẫn có rất nhiều người đổ xô về nơi này.

Chính phủ rất khó để dẹp nơi này. Thứ nhất, nơi này có bức xạ hạt nhân, thứ hai ở đây có tập đoàn quyền lợi của nội bộ quân đội của chính phủ, nếu như dẹp đi thì không biết sẽ dính dáng đến bao nhiêu thế lực, dần dà sẽ trở thành khối u ác tính của thành phố.

Chỉ có thể khoanh vùng khu này lại mà thôi. Hễ bất cứ ai muốn ra khỏi thành đều phải kiểm tra nghiêm ngặt, hơn nữa còn không được can thiệp đến những việc xảy ra trong thành.

- Tốt rồi, chính Sáp Huyết Minh! Giang Ly đọc lướt qua thông tin trên mạng, nhìn tội ác chồng chất của bang hội này mà trong lòng sục sôi ý muốn thay trời hành đạo.

Có điều, Sáp Huyết Minh có vũ khí, có đủ các loại súng ống, thậm chí còn có súng đạn thực thể cổ xưa.

Cảnh sát thời này đã tiêu hủy loại súng đạn thực thể cổ xưa này, đổi dùng súng quang làm tê mạch để giảm thiểu thương vong. Bởi lẽ lực sát thương của loại súng đạn thực thể cổ xưa này quá lớn, chỉ một phát súng có thể bắn nát sọ.

Nhưng rất nhiều băng nhóm ở chợ đen thành Khur Hoa đều dùng loại súng này.

Vì thế Giang Ly phải hết sức cẩn thận.

Có điều hắn đã trải qua gột rửa chiến đấu sinh tử với các võ sỹ ngoài hành tinh, biết rằng tu hành hay lĩnh hội tâm linh nhất định phải trải nghiệm trong thời khắc sinh tử, mọi môn võ học đều phải trải qua thực chiến.

Hắn đến thành Khur Hoa tiêu diệt bang hội xã hội đen, đầu tiên là trừ hại cho dân, thứ hai là tăng thêm kinh nghiệm thực chiến, thứ ba là nhanh chóng kiểm ra tiền.

Đêm tối.

Hắn ngồi trên một chuyến tàu siêu tốc lơ lửng trên không trung, sau một tiếng đã đến “thành Khur hoa”, vẫn cảnh tượng hỗn loạn như trước, trong bến xe khắp nơi đều là rác, có người hò hét trong góc tối, còn có cá ăn mày nữa.

Những kẻ ăn mày này đa số đều bị người khác đánh gãy chân, trở nên thảm thương vô cùng, tìm cách tranh thủ lòng thương của người khác với hy vọng họ sẽ bỏ thí cho mình.

Giang Ly lại không hề để ý, cứ thế hòa vào biển người mênh mông bởi vì đằng sau đám ăn mày kia có sự khống chế của các bang hội xã hội đen.

Chuyện bất bình trong thiên hạ quá nhiều, chỉ có thể giải quyết từng việc một, không thể gặp ai đều có thể giúp người đó được.

Trước tiên phải xử lý tội ác chồng chất của “Sáp huyết minh” rồi tính tiếp.

Giang Ly khoác trên mình bộ quần áo đen, đeo mặt nạ, lượn qua lượn lại trên các con ngõ nhỏ. Lần này hắn gặp vài tên côn đồ, chẳng buồn giằng co với chúng mà thẳng tay đánh cho chúng ngất xỉu.

Mấy tên côn đồ đó cũng chẳng mờ mào gì, có tên thậm chí còn bữa no bữa đói, một tình nguyện gửi ngân hàng cũng không có.

- Phía trước chính là trụ sở Sáp Huyết Minh...

Theo bản đồ và tầm thiệp trên mạng, Giang Ly nhanh chóng tìm được trụ sở của Sáp Huyết Minh trong thành Khur Hoa.

Lần này hắn không chém giết bữa bãi trong Sáp huyết minh, mà muốn bắt giặc thì phải bắt vua trước, vì thế hắn sẽ bắt ông trùm Sáp Huyết Minh, thôi miên y để y chuyển khoản.

Tài khoản của ông trùm Sáp Huyết Minh có lẽ không chỉ có mấy triệu thôi đâu?

Trụ sở Sáp Huyết Minh là một tòa cao ốc cao lớn, song không đồ sộ như tòa An Toàn mà nhỏ hơn rất nhiều. Tuy nhiên cảnh tượng hội viên ra vào tấp nập, rõ ràng là rất bận rộn.

Giang Ly đứng ở một góc bên ngoài mà trông chừng.

Chỉ trong chốc lát, ba hội viên trong bang hội từ bên đó đi qua, vội vội vàng vàng, có vẻ như phải đi làm việc gì đó.

Đều là những đấng nam nhi cường tráng, phần hông phình ra, có súng ống, hơn nữa còn là loại đạn thực thể có thể lấy mạng người như chơi. Mấy người bọn họ ai nấy đều sát khí đầm đìa, rõ ràng là chẳng phải làm chuyện tốt đẹp gì.

- A Quý, A Quảng hai người phải chú ý đấy! Lần này ba chúng ta hành động độc lập, chặn giết một người đi ra từ tập đoàn An Toàn. Bang hội nhận được thông tin, tên này vừa mua thứ được phẩm trị giá mấy trăm ngàn. Lần này mà làm gọn gàng thì chúng ta có thể được chia không ít phần trăm đâu.

- Anh Bru, nếu như lần này chúng ta chặn giết thành công thì tiền thưởng của anh có thể mua được một chiếc ô tô bay để đi đấy. Tên gọi là A Quý kia cười rộ lên.

- Chỉ có công dân một sao bên ngoài mới có thể mua được xe, song ở trong thành Khư Hoa này chúng ta muốn làm gì thì làm, ha ha... đến lúc đấy giết người cướp của càng trở nên dễ dàng hơn. Hiện giờ chúng ta vẫn phải dựa vào hai chân để chạy, chứ có xe bay rồi có thể vèo một cái là bay đi. Anh Bru với cơ thể vạm vỡ nhất bỗng bật cười ha ha.

Ba người lao nhanh về phía xa.

Giang Ly âm thầm đuổi theo, khi đã ra khỏi địa bàn của Sáp Huyết Minh, đầu tiên hấn núp vào trong góc, đợi ba tên đi qua mới bất thành linh xuất hiện:

- Ba người anh em.

- Kê nào đó!

Ba người cảnh giác cao độ, đưa mắt nhìn sang.

Tay đã đưa về vị trí hông.

- Đứng đứng đứng... Giang Ly xua tay liên tục: - Ta chỉ là đến đưa tiền cho các vị mà thôi.

- Đưa tiền sao? Ba người bọn họ đẩy về nghi hoặc, rút súng ra, song khi nhìn vào tay của Giang Ly thì mắt mũi lại trở nên mơ mơ màng màng.

Phù phù!

Hai tên A Quý và A Quảng ngã xuống trước, Bru ca thì giãy dụa một lúc rồi sau đó từ từ lắc lư, cuối cùng cũng ngã nhoài trên mặt đất.

- Nguy hiểm thật, xem ra thôi miên không phải dễ dàng gì. Giang Ly lắc lắc đầu, hấn bắt buộc phải dùng tay thôi miên, chứ vẫn chưa có khả năng thôi miên đối phương bằng mắt.

Nếu vừa rồi, tốc độ thôi miên chậm một chút thì đối phương đã nổ súng rồi, vậy thì sẽ vô cùng nguy hiểm.

Một thôi miên sư tài giỏi, không chỉ tay, ánh mắt mà cả âm thanh cũng có thể thôi miên. Nếu như ban nãy là một Thôi miên sư bậc trung ẩn nấp trong bóng tối, hát một điệu hát dân gian thì ba tên kia chưa kịp nhìn thấy người đầu đã bị thôi miên rồi.

Giang Ly vẫn chưa thành thạo thuật thôi miên, thủ pháp thôi miên của hấn vẫn dựa vào thủ thế của “ Tâm linh đại đế ấn” là chính. Nếu tách khỏi thủ thế, thì các thủ pháp thôi miên khác dù cũng có một phần hiệu quả song cũng không thể đạt đến đỉnh cao.

Tu rằng tâm linh của hấn đã tu hành đến giai đoạn ba của ngũ say, song về phương diện thôi miên thì vẫn cần phải nỗ lực học tập và thực nghiệm thêm. Lần thôi miên này cũng là một kinh nghiệm quý báu.

- Đứng dậy!

Nếu đã thôi miên được đối phương, vậy thì bước tiếp theo thật quá đơn giản rồi.

Giang Ly tập trung tinh thần, bắt đầu mê hoặc, ba cái xác không hồn như nhòe dấy:

- Ném súng qua đây.

- Vâng!

Ba tên cùng ném súng qua bên Giang Ly, Giang Ly cũng khá thông thạo súng ống bởi vì ngay từ thời tiểu học đã bắt đầu huấn luyện quân sự, huấn luyện quân sự nhất định phải được huấn luyện súng ống.

- Trong tài khoản của người có bao nhiêu tiền chuyển hết sang cho ta. Giang Ly trực tiếp ra lệnh. Ban đầu hấn vẫn phải dẫn dắt rất nhiều, còn hiện tại thuật thôi miên đã lợi hại hơn nhiều rồi, không cần phải dùng những kĩ xảo như vậy nữa.

- Cộng tất cả tiền tích góp của ba người chúng ta lại được 380000 tinh nguyên, sắp mua xe được rồi. Tên Bru ca giãy rụa đau đớn.

- Ta chính là người bán xe đây, các người đưa tiền cho ta, ta sẽ đem xe cho các người. Giang Ly tiếp lời, buồn nhanh bán lẹ, nắm chắc các dao động sinh mạng:

- Người xem này, chiếc ô tô bay trước mặt người trị giá hơn 550000 tính nguyên, ta bán cho người với giá 380000, vậy là lời cho người rồi, còn không mau chuyển khoản đi.

- Được được... Bưu ca vội vã nói, cầm con chip của mình lên bắt đầu chuyển khoản.

Leng keng, 380000 được chuyển vào tài khoản.

Giang Ly vui vẻ song không hề lơ là, trái lại hai mắt tập trung toàn bộ tinh lực chăm chú nhìn vào Bưu ca:

- Lão đại Huyết Cừu của các người đang ở đâu?

Lão đại Sáp Huyết Minh tên là Huyết Cừu vô cùng tàn nhẫn, thực lực cũng rất mạnh, nghe đồn sinh mệnh lực đã đạt tới 1 từ rất lâu rồi, thông thạo súng ống, nếu không thì cũng không thể giết cả một bang hội trong thành Khur Hoa.

Cũng may là “Huyết Cừu” này không phải là thối miên sư, gã ta không tài nào học được thuật thối miên.

Đối với hạng người này, Giang Ly cảm thấy rất có tính khiêu chiến.

Sau khi huấn luyện quân sự, cơ thể hắn ta có sự thay đổi lớn, kì vọng nhân đầu trí so đừng khỉ với kẻ mạnh.

Điểm mấu chốt là ba tên tay sai của gã đã tích góp được 380000 tính nguyên, vậy thì với cương vị là đại ca như gã, trong nhiều năm liền không biết đã tích góp được bao nhiêu rồi. Chắc chắn phải khoảng tầm gấp mười, hai mươi lần ý chứ.

Mỗi lần thu được vài triệu, Giang Ly chẳng mấy mà trở thành nhà giàu mới nổi. Sức mê hoặc này hắn không thể cưỡng lại được.

Huống chi, diệt trừ Sáp Huyết Minh có thể thay bao nhiêu người bị hại báo thù.

- Đại ca của chúng ta đang ở bên trong trụ sở... Bưu ca vẫn không ý thức mà nói ra tất cả những gì mình biết:

- Bên cạnh anh ta có rất nhiều huynh đệ, rất khó tiếp cận.

- Thì ra là như vậy...

Giang Ly nhủ mảy, quả nhiên giống hệt như những gì cậu phỏng đoán, đại ca Sáp Huyết Minh đâu có dễ đối phó, thường ngày vẫn có rất nhiều người bên cạnh.

Nếu như Giang Ly cứ thế xông vào thối miên tất cả, vậy thì quá ấu trĩ rồi. Hắn cũng không phải là Thối miên sư siêu cấp trong truyền thuyết hay là Tâm linh đại sư gì cả. Nếu như kẻ mạnh như bọn chúng mà tấn công thì chỉ có một kết cục duy nhất là bị đánh cho tan xương nát thịt.

- Huyết Cừu thường ngày có lúc hoạt động đơn lẻ nào không? Một mình hắn đi ra ngoài chẳng hạn?

Giang Ly hỏi.

- Để tôi nghĩ xem đã.... Bưu ca trầm ngâm một lát; - À, đúng rồi, đại ca của chúng ta có một tình nhân không phải ở trong thành Khur Hoa mà là ở thành Tinh Hoa. Cô tình nhân đó thay đại ca quản lý việc kinh doanh bên thành Tinh Hoa, lên lút vận chuyển thuốc cấm cho những đại gia ở thành Tinh Hoa. Cứ cách một tuần là đại ca lại lên đi gặp tình nhân...

- Cách một tuần lại đến thành Tinh Hoa một chuyến sao? Giang Ly đã nảy ra kế sách trong đầu.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đế Tinh Hà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 48: Ăn Nấu Tu Luyện

Hắn xóa tan ý định đối phó với tên đại ca Huyết Cừu này tại thành Tinh Hoa.

Thành Tinh Hoa là thành phố mà pháp chế và nếp sống văn minh phát triển cao độ, bất kể một hành động phạm pháp nào đều bị cấm, thậm chí trên các

chuyến tàu qua lại thành Tinh Hoa đều không được mang theo bất kì loại súng ống nào. Dưới sự kiểm tra gắt gao của các cơ quan, ngay cả thuốc cấm cũng không thể che giấu được.

Thế nên Giang Ly có mua bất kì loại thuốc cấm nào đều phải dùng ngay tại thành Khur Hoa.

- Đại ca của các người có bao nhiêu tài sản?

Giang Ly tiếp tục hỏi.

- Cái này thì bọn ta cũng không biết. Tài sản cá nhân của đại ca là chuyện bí mật, làm sao có thể tiết lộ cho mấy tên tay sai như bọn ta biết chứ? Song ước tính cũng có khoảng chừng vài triệu.

A Bưu mơ màng trả lời, thêm thường ao ước. Trong tiềm thức y rất mong muốn có được số tiền này.

- Thông thường thì hẳn đi gặp tình nhân vào thời gian nào?

- Cuối tuần, vào buổi tối. Còn hành động cụ thể thì bọn ta cũng không rõ lắm, những hành động đơn lẻ của đại ca ở bên ngoài là một bí mật lớn...

Giang Ly hỏi hết mọi nhẽ, tinh thần mới hưng phấn mạnh mẽ, tế bào não linh hoạt, hai mắt phát ra ánh sáng huyền hồ: - Ngủ đi, ngủ một giấc thật ngon, sau khi tỉnh dậy sẽ quên hết tất cả mọi chuyện.

- Vâng, ngủ nào, ngủ nào, buồn ngủ quá... A Bưu ngủ chìm vào giấc ngủ rồi ngã nhoài xuống đường, không biết trời đất là gì.

Giang Ly cầm cả súng theo, sắp xếp nơi này cẩn thận rồi mới rời đi. Nếu như không có chuyện gì bất ngờ xảy ra thì ba tên này ngày mai mới tỉnh, còn việc sau khi tỉnh dậy sẽ làm như thế nào hẳn cũng không màng nghĩ đến, thực ra thì hẳn cũng đâu có tự tay giết người.

Tuy rằng cả ba người đứng là vết xấu nơi nơi, tội ác chất chồng, song Giang Ly không muốn tự tay giải quyết bọn chúng, dù sao thì lần này bọn họ cũng không hoàn thành nhiệm vụ, bang hội nhất định sẽ nghiêm khắc trừng phạt bọn họ, kết cục cũng chẳng tốt đẹp gì.

Răng rắc!

Trong một con hẻm nhỏ, Giang Ly ngắm nghía khẩu súng trong tay.

Một khẩu súng được chế tạo từ hợp kim chắc chắn hơn nhiều so với Von-fram hay thép, không biến hình, đạn nhỏ, song sức nổ rất lớn, tầm bắn xa. Tầm bắn xa hiệu quả là 1000- 2000 mét. Trong thời kì quốc gia cách đây hai trăm năm, tầm bắn hiệu quả của súng lục không quá 100 mét.

Giang Ly kiểm tra đạn, phát hiện một viên đạn kim loại to bằng hạt đỗ xanh.

Tăng cường sức mạnh, đẩy nhanh tốc độ, trong viên đạn hợp kim to bằng hạt đậu xanh ẩn chứa kỹ thuật năng lượng hạt nhân, sau khi rời khỏi cây súng bắt đầu nổ, bắn nhanh kịch liệt, như vậy sẽ khiến cho cây súng không bị giật.

Một khi đã bắn trúng người, viên đạn kim loại có thể nổ tung, khiến cho cơ thể người nổ tan tành, lực sát thương rất mạnh.

Đây là súng bị cấm sản xuất, chỉ có ở chợ đen mới có thể làm ra được.

Không thể ngờ Giang Ly trong chốc lát mà lấy được ba cây súng, giá trị ít nhất cũng phải đến 30000 tinh nguyên, hơn nữa đạn cũng rất đắt, mỗi viên đáng giá hơn mười tinh nguyên.

Tuy nhiên đây chẳng qua chỉ là súng hạng xoàng mà thôi, có cây tầm bắn còn xa hơn nữa, có thể đạt tới hàng mười nghìn mét, mà sau khi đạn bắn ra có thể tự động lần theo dấu vết, viên nhỏ còn có gắn con chip điện tử.

Có điều giá cả loại đạn này đắt hơn một chút, mỗi viên phải đến hơn nghìn tinh nguyên, chỉ có quân đội khi chiến đấu ở hành tinh khác mới dùng đến.

- Xem ra tạm thời không thể trở về thành Tinh Hoa được. Giang Ly dù thích thú ba cây súng đến độ không nỡ buông tay, song cũng hiểu rằng không thể nào đem về được, chỉ cần đem lên tàu thôi là đã bị bắt rồi.

- Trước mắt cứ ở lại thành Khur Hoa ba ngày đã, dù sao thì ngày mai cũng là cuối tuần, nếu không có sự cố gì thì tên Huyết Cừu đó sẽ đi gặp tình nhân! Trong lòng Giang Ly rạo rực: - Tên Huyết Cừu này chắc sẽ đem theo không ít tiền trên người, theo thông tin lý lịch trên mạng thì thực lực tên này rất mạnh, tuy không phải là thối miến sư, nhưng tinh thần tu vi phải ngang với mình, giai đoạn ba Ngủ say, thân lực mộng du. Tuy nhiên nếu tiêu trừ tên này có thể giúp bao nhiêu gia đình bị hại báo thù? Có thể thu được bao nhiêu tiền thưởng?

Gia đình Triệu Văn Băng kia vốn được mệnh danh là tỷ phú, song trên thực tế tiền mặt không nổi vài triệu. Chỉ cần Giang Ly làm vụ này, đoạt được tài sản của Huyết Cừu thì có thể vượt qua cả gia đình y, đến lúc đó đùa giỡn với y dễ như trở bàn tay!

Điều lo lắng duy nhất là thực lực của Huyết Cừu rất mạnh, không tài nào mà thôi miên gã ta được.

Làm như vậy chẳng khác nào bứt dây động rừng.

Tuy nhiên, gần đây Giang Ly mình tưởng Nã vũ trụ, thuật thôi miên tiến bộ rất nhiều, có thể thôi miên được người có cùng cấp tâm linh.

- Vừa hay mình vừa mới cướp được 380000 tinh nguyên, có thể mua được Nguyệt hoa chi tinh, khi nào thực lực và trạng thái tinh thần đạt đến đỉnh cao thì tính tiếp. Giang Ly tính toán xong xuôi liền đến trụ sở tập đoàn An Toàn.

- Người anh em, lại tới mua protein siêu cấp hả?

Cao Nhẫn vẫn nhận ra “Giang Hòa” này.

- Lần này không mua protein siêu cấp mà mua Nguyệt linh chi tinh, bao nhiêu tiền một bình vậy? Giang Ly lôi con chip điện tử ra quẹt thẻ.

- Nếu như mua với số lượng lớn thì giá là 150000 một bình, còn nếu chỉ mua lẻ thì là 180000 một bình. Song người anh em đã từng làm ăn với chúng ta, vậy ta sẽ bán cho cậu với giá 170000.

- Vậy cho tôi hai bình.

Giang Ly không đắn đo gì cả, cứ thế tiêu tiền.

Hai bình “Nguyệt linh chi tinh” đến tay, hắn liền quay lưng rời đi.

Cao Nhẫn vội vàng nói: - Người anh em, đợi đã. Chuyện lần trước ta nói với cậu về việc công ty đang tuyển dụng thôi miên sư đó, người anh em có hứng thú làm không?

- Vậy tiền lương sẽ tính thế nào? Tôi không có giấy chứng nhận Thôi miên sư. Giang Ly dừng chân.

- Chuyện đó không thành vấn đề, có bằng chứng nhận lại bị chính phủ giám sát ấy chứ. Cao Nhẫn cười ồ lên: - Thực ra rất nhiều thôi miên sư trình độ sơ cấp đều không thi lấy giấy chứng nhận, như vậy lại thuận tiện trong quá trình hoạt động, những cao thủ như vậy trong thành Khur Hoa này không phải là ít. Còn về tiền lương, nếu như cậu có thể thôi miên được ta thì tiền lương ít nhất là 100000, còn có thể được bồi dưỡng trọng điểm của công ty, thậm chí còn mời cả Thôi miên sư trung cấp truyền dạy cho những kĩ xảo thôi miên nữa.

- Thôi miên sư trung cấp huấn luyện ư?

Giang Ly nghe được điều này có phần lay động.

Kĩ xảo thôi miên của hắn ta hiện giờ đơn thuần chỉ là tự học mà thôi, vì vậy thực hiện không nhanh. Nếu như không nhờ có thủ pháp kỳ diệu của “Tâm linh đại đế ấn” thì không thể dẫn thân vào thành Khur Hoa.

Nếu có thôi miên sư trung cấp chỉ bảo, hắn ta tin rằng bản thân mình có thể tiến bộ vượt bậc.

Tuy nhiên, gia nhập vào tập đoàn An Toàn cũng chẳng phải là một chuyện tốt đẹp gì, chỗ nào cũng bị khống chế.

- Về chuyện này, tôi sẽ cân nhắc cẩn thận, lần sau sẽ liên hệ lại với ông. Đắn đo một hồi, Giang Ly lại từ chối Cao Nhẫn một lần nữa.

- Thật sự đáng tiếc, tuy nhiên tôi tôn trọng lựa chọn của Giang tiên sinh đây.

Giang Ly vội vã đi ra ngoài, vừa mới bước ra khỏi trụ sở tập đoàn An Toàn, hắn liền cảm thấy dường như có rất nhiều người đang nhìn chăm chăm vào mình, rõ ràng là đang theo dõi. Bọn họ đương nhiên không phải là người của tập đoàn An Toàn, mà là người của bang hội bên ngoài muốn tranh giành lẫn nhau. Người đến mua hàng ở tập đoàn An Toàn, hề cứ đi ra từ tập đoàn An Toàn là bị nhìn chăm chăm

- Thật là một thành phố hỗn loạn

Giang Ly lắc đầu, rồi nhanh chóng lao vào một con hẻm nhỏ.

Hắn cũng cảm thấy phía sau có rất nhiều người đang đi theo.

Bằng

Hắn nhanh tay rút súng ra, bắn thẳng lên trời, bắn trúng vào bức tường phía xa.

Trên vách tường ngay lập tức nổ thành một lỗ thủng to.

- Không ổn rồi, đối phương có súng!

- Viên đạn hạt nhân kim loại cỡ nhỏ nhưng lực sát thương vô cùng lớn.

- Mau chuẩn thôi, hắn là một kẻ hung hãn đấy...

Một vài thành viên bang hội rồi hét cả lên, Giang Ly đột nhiên bùng nổ, thân thể lao thần tốc, với tốc độ hiện giờ của hắn ta có thể nói là nhanh như vượn

vậy. Hắn lượn qua lại không ngừng qua các con phố to nhỏ, chẳng mấy chốc đã thoát khỏi tầm theo dõi của mấy tên lưu manh.

Giác quan thứ sáu của hắn cho biết không có ai theo dõi cả. Giang Ly ẩn nấp trong một tòa nhà bỏ hoang vắng vẻ trong ngõ sâu, kiểm tra hai bình Nguyệt linh chi tinh xem thật hay giả, sau đó mới bắt đầu dùng.

Lần này, hắn ta một hơi uống hết một bình, ngay tức khắc cảm thấy toàn thân mát lạnh như được ánh trăng bao bọc, tinh thần tỉnh táo chưa từng thấy, Giang Ly nhanh chóng tiến vào ngủ say giai đoạn ba và bắt đầu tu luyện Tâm linh đại đế ẩn. Chỉ trong nháy mắt cơ thể nhẹ như nâng, hai tay đan ấn tạo sắc thái huyền ảo, các lỗ chân lông tỏa ra một làn sương trắng. Rõ ràng cả thể năng và tư duy minh tường đều đạt đến cực đỉnh.

Nửa giờ sau, hắn bỗng tỉnh dậy từ cảnh giới “Tuyệt quyền”, nắm chặt tay lại chỉ cảm thấy sức mạnh sinh ra từ tâm, chỉ hơi suy nghĩ một chút thôi là toàn thân đều căng tràn sức mạnh.

Hắn cảm thấy thể năng tăng lên không ít, các tế bào não lại linh hoạt thêm một chút.

- Quả nhiên là đồ tốt, Nguyệt linh chi tinh đúng là tốt hơn protein siêu cấp nhiều. Giang Ly nhìn bình còn lại, trong lòng thầm than phục kỹ thuật của con người quá tiên tiến, ngay cả tinh hoa nhật nguyệt cũng chế tạo ra được.

Trogn thời gian chữa trị Tuyệt Bích Nhi, hắn ta chỉ sử dụng từng giọt một, khi trị liệu hoàn thành mới dùng hết có nửa bình. Vậy mà giờ đây hắn ta một hơi tu hết cả bình, chỉ vậy cũng đủ hình dung được công hiệu của thứ này. So với protein siêu cấp thì công hiệu phục hồi tế bào não, làm chậm quá trình lão hóa của não bộ của Nguyệt linh chi tinh càng lớn, thậm chí còn có thể dùng để phân tách tế bào khiến hoạt tính càng thêm phần mạnh mẽ.

Chỉ tiếc là giá cả thật sự quá đắt.

- Đáng tiếc không có tiền nên không thể sử dụng lâu dài. Nếu như trong một năm liền, ngày nào cũng có thể sử dụng một bình thì không biết sinh mệnh lực có thể tăng nhanh đến mức nào nữa?

Hiện giờ hắn ta đang ý dâm.oang tưởng

Trong thành Tinh Hoa này có lẽ không ai có thể sử dụng “Nguyệt linh chi tinh” đều đặn mỗi ngày. Một bình cứ tính giá thấp nhất cũng đã 150000, một năm sẽ phải trả hơn 50 triệu, vậy thì ai dám đầu tư cơ chứ?

Kể cả như Âu Dương Tinh, nhiều lắm cũng chỉ có thể một tháng dùng một bình mà thôi.

Hắn ta cũng phải ở trong tòa nhà này để nghỉ ngơi, ăn náu.

Trong số những tòa nhà bỏ hoang ở thành Khư Hoa này, có cái là dấu tích để lại của hàng trăm năm về trước, song chẳng có ai thuê để buôn bán cả, đành phải bỏ hoang như vậy, có cái thậm chí còn không có quyền tài sản, nên nhiều tên côn đồ mới có thể tùy ý tìm một chỗ để che nắng che mưa. Dĩ nhiên trong những tòa nhà này hoàn toàn không có điện nước, ngay đến nhà vệ sinh cũng không thể sử dụng được nữa.

May mà Giang Ly có kinh nghiệm sinh sống hoang dã, ăn náu trong bên trong tòa nhà này cũng không có vấn đề gì cả.

Hắn mai phục trong tòa nhà bỏ hoang cách Sáp Huyết Minh không xa lắm, mua một kính viễn vọng ngày đêm quan sát.

Ngày hôm sau, hắn dùng nốt lọ Nguyệt linh chi tinh còn lại, tu một hơi mà sài hết 170000 tinh nguyên, đổi lại là trạng thái tinh thần được nâng cao, tổ chất cơ thể cũng được nâng cao dần, đúng là một khoản đầu tư lớn.

- Không biết sinh mệnh lực đã đạt đến 1,1 hay chưa? Giang Ly lại muốn quay về trường học kiểm tra một phen.

Từ khi hắn trải qua khóa huấn luyện quân sự, trải qua chém giết ấu đả, tâm linh đã tiến bộ khá nhiều, lại điên cuồng tu hành, võ thuật nâng cao, sau khi sử dụng Nguyệt linh chi tinh thì tốc độ tay trong “Tâm linh đại đế ẩn”, và minh tường đều có chút nâng cao.

Gần đây, hắn ta còn đầu tư cho cơ thể mình hơn 500000 tinh nguyên

Khoản đầu tư này của hắn không thể sánh với Âu Dương Tinh, song hắn còn tu luyện Đại mộng tâm kinh, không biết có thể đọ được với nhau hay không? Âu Dương Tinh đầu tư cho cơ thể phải đến mấy triệu, hơn hắn ta những mấy lần liền, điều này rõ ràng là không so được. Tính đến hiện giờ hắn mới dùng có hai bình Nguyệt linh chi tinh, còn Âu Dương Tinh kia có thể đã dùng hai chục bình rồi ý chứ.

- Lần này làm một chuyến lớn, lấy được tiền của Huyết Cừu thì mình có thể yên tâm tu luyện, thậm chí có thể bồi dưỡng cho em gái nữa. Giang Ly âm thầm mai phục, giống như một con báo đen mai phục trong đêm tối

Co

Bạn đang đọc truyện *Đại Đế Tinh Hà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Quỷ Thần Quyền

Ban đêm.

Sau khi tu luyện ngủ say, tinh thần và thể năng của hắn lại một lần nữa phục hồi đến đỉnh cao, mắt chăm chú quan sát đại bản doanh của Sáp Huyết Minh thông qua kính viễn vọng, bởi vì hôm nay là cuối tuần.

Quả nhiên hắn nhìn thấy vài chiếc xe ô tô từ dưới bay lên, bay về phía bên xe.

- Chẳng qua chỉ là kẻ dương đông kích tây mà thôi.

Hắn không để ý đến chiếc ô tô bay kia, biết rằng đó chỉ là bày binh bố trận, ông trùm Sáp huyết minh không hề có bên trong. Loại xe này rất dễ bị bắn hạ, chỉ cần có súng bắn tia đường kính lớn là hoàn toàn có thể ngắm bắn đến độ cao 5000 mét trên không trung.

Loại đạn hạt nhân kim loại lần theo dấu vết hình xoắn ốc này nhắm trúng chiếc ô tô bay kia quả thực vô cùng dễ dàng.

Cự li bắn của súng lục hiện giờ còn đạt đến 1000 mét, hướng chỉ là súng bắn tia?

Quả nhiên, đợi thêm một lát, một người đi ra từ trong trụ sở công ty, có vẻ chỉ là một nhân vật bình thường trong Sáp huyết minh, đang đi về hướng bên xe.

Giang Ly ngay lập tức cảm thấy nguy hiểm vô cùng, giống như đối mặt với Huyền Hồ vậy.

Đây chính là giác quan thứ 6 có được do tu luyện Thai tức.

Dựa vào giác quan thứ 6 vô cùng mãnh liệt, thực dụng này, Giang Ly nhiều lần tránh được nguy hiểm, không hề bị tổn thương gì.

Người khác không hề cảm nhận được rốt cuộc nhân vật bình thường kia nguy hiểm đến mức nào, song Giang Ly chỉ liếc mắt qua đã nhìn ra, người này nhất định là ông trùm của Sáp huyết minh, Huyết Cừu!

Huyết Cừu không hề dẫn theo một người nào cả, tự y cải trang thành một người bình thường song lại rất nguy hiểm. Ngồi xe rất dễ bị người khác bắn hạ, một mình trên đường, gặp phải nguy hiểm tùy cơ ứng biến, rất cơ động linh hoạt.

Người có thể năng tốt, kẻ cả có bị ngắm bắn đi chẳng nữa thì cũng chỉ trong một chốc lát có thể né tránh viên đạn. Hơn nữa với những người tu luyện ngủ say thì việc tập trung tinh thần có lúc có thể cảm nhận được nguy hiểm, ít nhiều gì cũng có giác quan thứ 6.

- Hừm, quả nhiên là một mình ra ngoài.

Giang Ly lập tức xuống dưới tầng, nhắm mục tiêu, lặng lẽ theo dõi. Tại chỗ này vẫn còn cách bên xe một quãng đường khác xa, hoàn toàn có thể xử lý tên Huyết Cừu này trên đường đi, hơn nữa Huyết Cừu đi ra ngoài trong khi bọn thuộc hạ không hề biết con đường này, rõ ràng là y không có tùy tùng.

- Tên Huyết Cừu này cũng quá nhát gan rồi. Hắn nghĩ hành động râm rộ rất dễ lọt vào bẫy mai phục của kẻ thù, còn tự mình ra ngoài không ai hay thì sẽ không bị nghi ngờ gì cả, đáng tiếc mình đã nhìn ra điều này. Giang Ly cũng bước xuống đường lớn, hắn chắc chắn rằng Huyết Cừu không có giác quan thứ 6 nhạy bén đến như vậy.

Lặng lẽ theo dõi đối phương, Giang Ly duy trì khoảng cách đồng thời chú ý nhìn xung quanh, tư duy nhạy bén, đầu óc tập trung, âm thầm mình tưởng đại tinh vực của Não vũ trụ và tế bào não kết hợp với nhau, hắn có thể cảm nhận tinh tế tất cả mọi chuyện xảy ra, không có ai đang nhìn mình cả.

Một mình Huyết Cừu đi vào một hẻm nhỏ ít người lui tới. Đây là con đường đi tắt đến bên xe.

- Chính là chỗ này.

Giang Ly đã phỏng đoán rất nhiều con đường mà Huyết Cừu sẽ đi khi ra ngoài một mình. Quả nhiên lần này đối phương đã theo con đường lý tưởng của mình đi ra ngoài.

Hắn đi vòng qua một hẻm nhỏ khác, đi vào một lối khác và chạm chán Huyết Cừu!

Lúc hắn bước vào con hẻm nhỏ, đổ một bình rượu lên cơ thể, sau đó lão đảo liêu xiêu, giả bộ một gã say rượu.

Vóc dáng Huyết Cừu không cao to, chỉ có 1m80, đối với con người hiện tại mà nói thì cũng chỉ là hạng vừa vừa mà thôi.

Trong xã hội hiện tại, thể hình con người hoàn mỹ, người cao 1m90 thì đâu đâu cũng có.

Nhưng, cơ thể của y vô cùng dũng mãnh, có thể tùy ý đi lại, nhìn thì tưởng rời rạc nhưng thực ra lại có một tiết tấu đặc biệt, giống như chú sư tử mạnh

mê ngủ say, híp mắt lại, bỗng gặp con mồi lại đột nhiên vùng dậy, gầm rống một tiếng kinh động cả trời đất.

Giang Ly lao đảo đi tới, miệng nói nhảm lảm, khắp người nồng nặc mùi rượu.

- Đừng rời xa ta, chết tiết! Đừng rời xa ta! Ta phải giết ngươi... Lũ gian phu dâm phụ các ngươi... Giọng nói của hắn trầm xuống, bước chân loạng choạng, bất cứ lúc nào cũng có thể ngã xuống mặt đất.

Hon nữa, hai tay hắn đảo loạn lên, rõ ràng là đã say mềm ra rồi.

Huyết Cừu dừng lại, nhìn chằm chằm “gã say” này.

Y cau mày, đang định né sang một bên thì hai tay loạng quạng của gã say trong giây phút y nhìn chăm chú lại trở nên có nhịp điệu, tốc độ ngón tay tăng thêm vọt lên mấy chục lần, lúc thì thiên hoa loạn trụ (hoa rơi đầy trời), khi thì như liên hoa trán phóng (hoa sen rải rác), khi thì như vũ đả ba tiêu (hạt mưa gày tì bà), khi thì như tâm tâm tương ấn, khi thì xoay vòng...

Tay hắn lác lư qua lại, đem theo vô số tàn ảnh và thanh âm.

Khi Giang Ly chưa tham gia khóa huấn luyện quân sự, tốc độ tay của Tâm linh đại đế ấn cũng đã rất nhanh nhạy.

Trong quá trình huấn luyện quân sự, hắn đã lĩnh hội được Ngũ say giai đoạn ba, kể cả khi vận động cũng có thể tiến vào Ngũ say, tốc độ tay khi thôi miên ít nhất cũng tăng hơn trước gấp rưỡi.

Trong ngày thứ hai mai phục, hắn đã tiêu hết 340000 tinh nguyên để dùng ‘Nguyệt linh chi tinh’, thể năng đã đạt đến một tầm cao mới.

Vừa rồi, khi ngoặt vào con hẻm nhỏ, hắn giả dạng thành một gã say rượu, thực tế là tâm linh đang tiến vào Ngũ say giai đoạn ba, bên ngoài thì say nhưng tâm không say, thể năng nâng lên một cấp nữa.

Lần này hắn dùng toàn lực thôi miên, không giữ lại sức lực.

Bởi vì thực lực của Huyết Cừu vô cùng mạnh!

Có thể nói là không thua kém gì Âu Dương Tinh.

Hon nữa, tâm linh cứng cõi, là ông trùm xã hội đen xuất thân từ chợ đen thành Khư Hoa thì sao có thể yếu ớt được?

Sinh mệnh lực ít nhất cũng phải trên 1, nếu không thì đã không thể phục chúng.

Giang Ly lao đảo, vung vẩy hai tay rồi bỗng nhiên thi triển Tâm linh đại đế ấn, mang theo tàn ảnh và thanh âm khiến cho Huyết Cừu trở nên mê mẩn, tim đập, hít thở, mạch đập rõ ràng giảm một nửa. Đó chính là dấu hiệu cho thấy tinh thần đang bị thôi miên.

Nhưng Huyết Cừu không hề ngã khụy xuống, chỉ là có đôi chút mất tập trung mà thôi.

- Quả là lợi hại!

Giang Ly đã sớm có dự tính từ trước, dù thôi miên có không thành công đi nữa, thì hắn vẫn còn có phương án hai, đó chính là trực tiếp động thủ, tấn công! Đánh cho đối phương té xỉu, hoặc là trọng thương, tinh thần ý chí đương nhiên sẽ không tập trung nổi, thôi miên như vậy đơn giản hơn rất nhiều.

Hành hạ thân thể có thể tàn phá tinh thần ghê gớm.

Một người khi thân thể bị trọng thương, ý chí nhất định sẽ không thể rắn rỏi được bằng người khỏe mạnh bình thường được. Đây cũng chính là nguyên lý của việc dùng cực hình để bức cung.

Vù!

Thừa lúc Huyết Cừu đang thần thờ, cậu giậm mạnh chân xuống đất rồi vút lên trời như con rồng không lồ, chỉ phi một cái thì khoảng cách 30 mét cũng chỉ mất 15 giây.

Vô thuật cấp độ C, Long trào đại cảm nã! truyện copy từ

Hỏa long liệu nhiên.

Khắp nơi đều là ảo ảnh, một độn công kích, xong chỉ có một trào là thật, Giang Ly tấn công chính diện. Trên thực tế là một chỗ gấp khúc trên cánh tay chộp lấy thóp sau của Huyết Cừu.

Thóp là nơi thập trung nguyên khí thần kinh con người, chỉ cần đánh trúng một nhát là sẽ gây ngất tạm thời dẫn đến thiếu máu lên não, đó cũng là thời điểm thôi miên hiệu quả nhất bởi vì tế bào não thiếu dưỡng khí, không thể không chế được tư duy.

- Khốn kiếp, dám đánh lên ta!

Nguy hiểm trước mắt, hai mắt Huyết Cừu sáng lên, cả người tỉnh táo trở lại, ý nghĩ giết người sục sôi, cơ thể dừng mảnh như một cây thương, đầu có giống người bị mê hoặc. Đó chính là ý chí sắt thép được tôi luyện qua vô số lần vào sinh ra tử.

Đùng đoàng!

Y xuất ra một quyền, cơ thể như thổi phình thành một vòng.

Quyền này lơ mờ xuất ra, giống như quỷ thần từ U Minh đi ra, lại là võ thuật cấp B, quỷ thần quyền!

Quỷ thần xuất hiện

Võ thuật cấp D là cách đấu cầm nã, cơ thể vật lộn.

Võ học cấp độ C có liên quan đến hô hấp, nội tạng, gân cốt và nội tức.

Mà võ học cấp độ B lại càng thâm sâu hơn, liên quan đến cả minh tướng.

Ví như Quỷ thần quyền, trong lúc tu luyện từng chiêu một, phải có ý nghĩ minh tướng, tưởng tượng mình trở thành quỷ thần với lực lượng vô tận, đột nhiên bước ra khỏi U Minh!

Con người trong quá trình tu luyện, tinh thần phải nhanh nhạy, tâm ý hợp nhất.

Với môn võ thuật cần phải phối hợp với minh tướng như cấp độ B này, uy lực vô cùng lớn, nhưng tu luyện cũng vô cùng khó, rất dễ dẫn đến thần kinh rối loạn, trong lúc minh tướng có thể bị tẩu hỏa nhập ma, điên cuồng hỗn loạn.

Minh tướng không thể tùy tiện tu luyện được.

Giang Ly minh tướng Náo vũ trụ nếu như không nhờ có sự trợ giúp của thai tức thì đã sớm bỏ mạng rồi. Quỷ thần quyền, Giang Ly đã gặp qua trong hệ thống đại sư võ học. Nó quả thật có thể đánh tan tác người nào chống lại, chỉ một quyền cũng đủ khiến cho bản thân bị đánh bay.

Phịch! Võ thuật cấp độ B Quỷ thần quyền và võ thuật cấp độ C Long trảo đại cầm nã va vào nhau, Giang Ly ngay lập tức cảm nhận được cánh tay đau buốt, tựa như bẻ gãy từng khúc xương, lực của đối phương vô cùng mạnh, muôn vạn thử thách, trình độ võ thuật còn trên cả hần.

- Rõ ràng là sinh mệnh lực phải đạt đến 1.1! Hơn nữa, tâm linh tu luyện vô cùng cao, thậm chí đã đạt đến Ngũ say giai đoạn ba giống mình. Trong thời khắc cánh tay Giang Ly bị va chạm, sát ý và lực ép mạnh mẽ của đối phương khiến cậu muốn tháo chạy ngay tức khắc, không hề muốn đối mặt.

Nhưng một ý niệm nhắc nhở hần, lần này là thử thách tâm linh, là trận chiến sinh tử không thể lùi bước, nếu không thì tâm linh ý chí tu hành sẽ thất bại trong gang tấc. Càng khó khăn thì càng phải chiến đấu, không có gì có thể đánh bại được chính mình!

- Giết!

Hần gầm rống lên một tiếng, rồi lại ra tay lần nữa, Vô cốt nhu thuật kết hợp với Long trảo đại cầm nã, toàn lực ra tay, năm chiêu: Hắc long hồi đầu, Hỏa long liệu nhiên, Bạch long phun châu, Vân long gió vuốt, Thanh long phun nước... cùng lúc thi triển. Sau đó cơ thể Vô cốt long xà vũ của hần tung bay theo gió, không ngừng quay tròn, tất cả Giáo cốt hồi toàn sát, Thoát cốt ly huyền thứ, Toái cốt cự thạch phá, đồng loạt ra tay.

Áp dụng vào thực tiễn vô cùng say sưa, niềm tin tràn trề.

- Quỷ thần xuất hiện!

Huyết Cừu lại xuất một quyền, đánh bại tất cả các quyền của Giang Ly, lao tới trước mặt hần khiến hần thở không ra hơi. - Lôi! Giang Ly giờ cao hai tay, giáng mạnh xuống, cả cánh tay biến thành một đường cong, tia chớp hình rắn, sấm sét vừa vang lên, trong hơi thở xuất hiện một dòng khí nổ. Đây không còn là võ thuật nữa mà là chiêu thức trong Tâm linh đại đế ấn.

Uy lực mạnh mẽ của chiêu thức này như thần lôi giáng xuống chính là uy hiếp Tâm linh kẻ địch khiến cho đối phương kinh hãi, rồi ngo ngắc thần thò, chẳng khác gì bộ dạng kinh hãi của đứa trẻ khi gặp kinh lôi.

Tu luyện Tâm linh đại đế ấn đã lâu như vậy, hần đã nhận ra môn thủ ấn này là một môn võ thuật uyên thâm khó lường.

Hừ!

Theo Tâm linh đại đế ấn đánh xuống là âm thanh hừ hằm hằm như tiếng sấm. Quả nhiên một chút chấn động đã khiến cho cơ thể Huyết Cừu chậm lại, trong lòng thấp thỏm không yên.

- Gió!

Giang Ly mở miệng huyết một tiếng sáo dài, bàn tay cắt chém trên không trung, vạch ra một âm thanh chói tai, cánh tay đột nhiên như biến thành linh xà, tấn công về phía Huyết Cừu.

Đó là gió mạnh, là một thủ pháp trong Tâm linh đại để ẩn, sấm nhanh gió mạnh chấn động lòng người.

- Người anh em, người là cao thủ phương nào, có chuyện gì thì từ từ nói.... Huyết Cừu lay động trong lòng, y đột nhiên nói trước, song đao thủ của Giang Ly đã chém tới, căn bản không cho y cơ hội nghĩ xả hơi.

- Ta phải xé xác ngươi! Huyết Cừu nghiêng răng cắn mạnh đầu lưỡi, mùi máu tanh lại bay lên một lần nữa, lại là một quyền. Quyền này rõ ràng quả thực như muốn xé xác đẩy người ta vào địa ngục.

Võ học cấp độ B, chiêu thứ hai Quỷ thần quyền, Quỷ thần vào địa ngục!

Phịch! Lại đụng nhau lần nữa.

Hai người đồng thời lui về phía sau.

Da của Giang Ly bị va chạm rách một chút, máu me đầm đìa, còn cánh tay của Huyết Cừu cũng bị rách một vết, sây sát một vết dài.

Vù!

Không màng gì đến vết thương, hai người đồng thời nhào tới, hung tợn như dã thú vật lộn, không hề để ý đến an nguy của bản thân, rõ ràng là trận chiến sinh tử, không đếm xỉa gì đến sinh mạng.

Lao tù Quỷ thần .

Liên tục công kích mấy chục lần, trên người họ đều là máu tươi. Huyết Cừu rống to lên một tiếng, một quyền nữa lại xuất ra, giống như lao tù, bao phủ lấy Giang Ly.

Giang Ly không hề để ý, đột nhiên khoanh tròn hai tay lại, bao lấy tất cả đồ vật vào bên trong. Thế giới Đại Thiên thoáng như một giấc chiêm bao, va chạm vào nhau.

Rầm rầm rầm rầm...

Nắm tay điên cuồng như mưa to trút lên người Giang Ly.

Hai tay Giang Ly hung hăng đánh lao tới bộ ngực Huyết Cừu.

Hai hồ cắn nhau cả hai con đều bị thương.

Xoạch!

Giang Ly trong nháy mắt đã trúng tám chín quyền, với mỗi một quyền thì trên cơ thể hắn đều như phát ra âm thanh gãy xương, thậm chí là máu tươi bắn ra từ trong mũi. Nội tạng hắn đang chảy máu!

Ai thắng ai thua?

Bạn đang đọc truyện *Đại Đế Tinh Hà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Mèo Viết Chữ

- Trái tim của ta!

Tay Huyết Cừu nắm lấy trái tim, thở dồn dập, bước chân tập tễnh, lượn vòng vòng như người uống say, tâm can đều bị đá thương, cơ thể thiếu máu trầm trọng.

Gã tuy đánh Giang Ly trọng thương, song chính bản thân gã cũng trúng một đòn trí mạng. Giang Ly với một đòn tấn công trúng tim khiến cho gã chút nữa thì mất mạng.

- Thôi miên! Giang Ly bị đánh tả tơi, lúc này chỉ dựa vào chút sinh lực còn sót lại để cầm cự. Đây cũng là kết quả tu luyện Thai tức, sinh mệnh lực cứng cỏi hơn rất nhiều so với người khác.

Lúc này, hân ta hùng hổ lao tới, thủ thế lại một lần nữa lắc lư nhưng không hề tấn công.

Huyết Cừu vội vàng né tránh, ánh mắt bị thu hút trong vô thức, đột nhiên cả cơ thể không động đậy, lẳng lặng đứng thẳng, dường như đã bị thôi miên.

Trái tim Huyết Cừu bị đá thương, lượng máu lưu thông thiếu trầm trọng, đương nhiên tế bào não sẽ không thể có đầy đủ năng lượng và chất dinh dưỡng. Tâm linh dù có mạnh mẽ đến đâu đi chăng nữa mà không có sự trợ giúp của não bộ thì cũng không thể phát huy được sức mạnh trong thế giới hiện thực.

- Trên người người có bao nhiêu tiền?

Giang Ly miệng phun ra máu, tập trung tinh thần hỏi dò.

- 3580000. Giọng của Huyết Cừu như chết lặng đi, bất cứ lúc nào cũng có thể ngã xuống, gã bị thương rất nặng.

- Đó mới chỉ là tài sản của cá nhân người mà thôi, tiền bạc của bang hội đúng ra cũng là người nắm giữ chứ? Giang Ly lại phun ra máu, hỏi lại một lần nữa. Cậu có cảm giác mình không thể cầm cự thêm được nữa, đầu óc u mê, máu mũi chảy dài.

- Tài sản của bang hội do nhiều anh em cùng quản lý, chứ không phải một mình ta nắm giữ... Huyết Cừu ngã oạch một cái xuống mặt đất, cơ thể không thể cầm cự thêm được nữa.

- Mau đem tất cả tiền trên người người ra chuyển khoản cho ta. Giang Ly cố gắng chút sức lực cuối cùng:

- Số tài khoản là... Hân ta biết rằng nếu như Huyết Cừu chết đi, hoặc là rơi vào trạng thái hôn mê hoàn toàn, như vậy tất cả công sức của hân ta coi như vô ích. Kể cả hân ra có lấy được con chip ra mà không biết được mật mã thì cũng chẳng có tác dụng gì.

Hơn nữa một khi đối phương chết rồi thì không thể nào thôi miên cho gã đứng lên một lần nữa.

Dưới tác dụng của thuật thôi miên, Huyết Cừu lôi con chip của mình ra và bắt đầu chuyển khoản. Tay của gã run lên bần bật, nhập mật mã vào, giọng nói dần dần: - Chuyển 3580000 tính nguyên đến tài khoản xxxxx.

Con chip này quả là cao cấp, cần phải đối chiếu kiểm tra giọng nói và mật mã.

Leng keng!

Giang Ly nhìn thấy trên con chip của mình xuất hiện rất nhiều con số rồi thờ phò một hơi.

Tinh thần hoàn toàn thoải mái, cơ thể hân xuyết chút nữa thì ngã lăn ra mặt đất.

- Phải cố gắng cầm cự, không được ngã xuống đây, cố gấn lên! Giang Ly cắn chặt hàm răng, cố gượng dậy chút ý chí của mình, cả người nghiêng ngả lao đao, toàn thân là máu chạy khỏi nơi này.

Lúc này Huyết Cừu đã hoàn toàn hôn mê, hơi thở yếu ớt, khó lòng tránh khỏi cái chết.

Trong tòa nhà bỏ hoang, Giang Ly cuối cùng đã ngậm viên đá màu trắng ngà vào trong miệng, bắt đầu Thai tức. Đây là pháp bảo cứu mạng, nếu như không dùng Thai tức làm tổn thương tiềm năng sinh mạng thì hân ta tuyệt đối không thể nào cầm cự trở về thành Tinh Hoa, nửa đường rất dễ bị bọn cướp giết chết, ngay đến việc đi đường cũng rất khó nhọc.

Hân cảm nhận được cái chết đang rình rập.

Liên tục hô hấp thai tức, tiềm năng sinh mệnh được huy động toàn bộ.

Rất lâu sau đó, bầu trời bừng sáng, hân ta cuối cùng cũng đã mở to mắt, cơ thể không hề đau nhức gì nữa. Tuy nhiên hân ta biết rằng, thương tích này không phải do thai tức trị khỏi, thai tức cũng không phải là vạn năng.

Lần này Thai tức chỉ có tác dụng bảo toàn tính mạng để cầm cự đến khi về tới thành Tinh Hoa mà thôi.

Nhất định phải trở lại bệnh viện, làm một cuộc trị liệu tổng thể.

Hân vùng dậy rời khỏi nơi này.

Ba tiếng sau, cuối cùng hân ta cũng lên xe về thành Tinh Hoa rồi đi thẳng vào bệnh viện Tinh Hoa, làm một cuộc kiểm tra tổng thể.

Trong phòng bệnh trắng phau, Giang Ly nằm dài trên giường bệnh, bên cạnh có mấy bác sỹ đang bố trí dụng cụ để kiểm tra, sau đó đưa đến phòng phẫu thuật, tiến hành các dạng trị liệu, từ nội tạng, đến xương cốt và cả thần kinh.

Nếu như vào thời đại quốc gia hai trăm năm về trước, thương tích này đã sớm khiến con người phải bỏ mạng rồi, song hiện tại hoàn toàn có thể cứu sống được, chỉ cần không chết ngay tại chỗ, kịp thời chữa trị là có thể phục hồi bình thường.

Giang Ly trong lúc làm phẫu thuật hoàn toàn tỉnh táo, cảm nhận được cơ thể đang dần hồi phục trở lại.

Trong lúc đợi được đẩy ra từ trong phòng phẫu thuật, hẳn ta cảm thấy cơ thể mình sinh khí dồi dào. Song bác sỹ chữa trị chính với vẻ mặt nghiêm túc hăm hăm đi đến bên giường bệnh, đánh tiếng các y tá bác sỹ khác đi ra ngoài: - Giang Ly, có phải em đã từng sử dụng một loại thuốc cấm nào đó thiếu sót tiềm năng sinh lực đúng không? Mặc dù hiện giờ sinh lực dồi dào song đã tổn thương nghiêm trọng tới căn nguyên sinh mạng, khiến cho tế bào phân liệt, giảm đi vô số. Các tế bào của em hiện giờ đúng là rất cường tráng, song cũng chỉ sống được đến 30 tuổi.

- Cái gì?

Giang Ly xoay người nhồm đậy - Sao lại như thế được?

- Tổn thương lần này của cậu rất nặng, đáng lẽ sẽ bị cơ giật, hôn mê, nhưng cậu lại có thể cảm cự được đến được bệnh viện. Nếu như ta đoán không nhầm thì cậu đã dùng một loại thuốc cấm khiến cho tế bào cường tráng lên, song lại làm giảm số lần phân chia của chúng. Cậu cần phải biết rằng tuổi thọ và số lần phân chia tế bào tỉ lệ thuận với nhau, một con chim có tuổi thọ là 30 tuổi thì số tế bào phân chia 25 lần, một con chuột sống được 3 năm, tế bào chỉ phân chia 12 lần. Số lần phân chia tế bào của cậu ít hơn người bình thường rất nhiều. Tôi đã kiểm tra qua, tuổi thọ của cậu chỉ khoảng 30 tuổi mà thôi, cậu cần phải có sự chuẩn bị tâm lý.

Bác sỹ điều trị chính là một người đàn ông trung niên, thái độ rất nghiêm túc:

- Tôi đã điều tra rõ thân phận của cậu rồi, cậu là đối tượng bồi dưỡng trọng điểm của trường, muốn thi vào đại học Tỉnh không, song cũng không thể vì dùng thuốc cấm mà tổn hại đến sinh mạng của chính mình được. Cần phải biết rằng trước khi thi vào đại học Tỉnh không, phải trải qua một đợt kiểm tra sức khỏe, với tình trạng sức khỏe hiện giờ của cậu đã không đủ điều kiện đăng ký rồi.

- Gì cơ ạ? Giang Ly nghe xong mà run rẩy trong lòng.

Vết thương cũ do Thai tức gây ra, phải tốn rất nhiều được phẩm dinh dưỡng mới có thể bù lại, song trận chiến sinh tử với Huyết Cừu lần này suýt chút nữa thì lấy mạng hẳn ta, để có thể cảm cự được bắt đắc dĩ lắm mới phải Thai tức, vì thế tổn thương càng nghiêm trọng hơn, gây ra tổn thương vĩnh viễn với tế bào. Điều này dẫn đến căng thẳng trong lòng, trong chốc lát có cảm giác mất hết can đảm.

Đúng là trước khi đăng ký thi vào đại học Tỉnh không cần phải kiểm tra sức khỏe, nếu như vẫn với tình trạng này thì ngay cả đến tư cách dự thi hẳn ta cũng không có.

Đại học Tỉnh không sẽ không thể để cho một người tuổi thọ chỉ có 30 tuổi tham gia thi. Bọn họ muốn là một nhân tài toàn diện kia. Thậm chí ngay cả người đã từng cải tạo gen cũng không thể tham gia thi bởi vì chỉ có gen gốc của con người mới có khả năng thích nghi tốt.

Suy cho cùng hẳn ta cũng không phải là bác sỹ chuyên môn nên cho rằng sức khỏe mình chẳng có vấn đề gì. Bây giờ kiểm tra ra mới biết là nghiêm trọng đến vậy.

Nếu ngay cả đại học Tỉnh không cũng không thể tham gia thi, vậy thì hùng mạnh còn có ý nghĩa gì nữa?

Lần Thai tức này là vì muốn ổn định vết thương mà gây ra thương tổn vĩnh viễn. Tuy nhiên không dựa vào Thai tức thì hẳn ta cũng không thể trở về thành Tinh Hoa mà sẽ chết ngay giữa đường.

- Bác sỹ, vậy có cách nào để bù đắp tổn hại này không? Để khôi phục tiềm năng sinh mạng và tế bào trở lại trạng thái bình thường? Giang Ly vội vàng hỏi.

- Biện pháp thì có đấy, nhưng rất tốn kém. Bác sỹ điều trị chính ngẫm nghĩ một hồi:

- Cậu có thể đi mua Nguyệt linh chi tinh, sử dụng đều đặn hằng ngày để làm sống lại các tế bào toàn cơ thể, tăng cường dần dần tiềm năng cơ thể. Cứ như vậy trong thời gian ba năm là có thể hồi phục. Các loại chất dinh dưỡng thông thường hầu như không có bất kì tác dụng gì đối với sự phân chia tế bào.

- Những ba năm liền? Giang Ly lắc đầu: - Đây là học kỳ cuối cùng của cháu rồi, nhiều lắm cũng chỉ còn nửa năm nữa thôi. Cứ cho là phải mất ba năm như lời bác sỹ nói đi, phải sử dụng Nguyệt linh chi tinh đều đặn hằng ngày thì tốn hết bao nhiêu tiền?

- Vậy thì chẳng còn cách nào nữa rồi, chỉ có nửa năm thì căn bản không thể hồi phục được. Bác sỹ điều trị chính lắc đầu:

- Trừ phi là tâm linh tu hành của cậu có thể Nhập định, kiểm soát được nội tiết toàn thân, kết hợp với sử dụng Nguyệt linh chi tinh và Nhật linh chi tinh, hỗ trợ lẫn nhau. Ngoài ra có thể mua thêm một lượng lớn được phẩm có tác dụng nâng cao tiềm năng tế bào nữa. Điều này còn phải xem kỳ tích của cậu đến đâu.

- Haiz... Giang Ly thở dài một tiếng, lần mò viên đá màu trắng ngà trên ngực, cậu không hề hối hận, nếu như không có thứ này thì hiện giờ một chút hi vọng cũng không có.

Sau khi ra khỏi bệnh viện, dù trong tài khoản của Giang Ly có thêm 3580000 tinh nguyên song trong lòng vô cùng phiền muộn.

- Phải làm sao bây giờ? Dù thu được nhiều tiền như vậy, song cơ thể lại tổn thương nghiêm trọng như vậy. Cứ tiếp tục như vậy thì ngay cả tư cách thi vào đại học Tỉnh không cũng không có nữa? Một người chỉ sống được đến tuổi 30 tuyệt đối sẽ không bao giờ được đại Học tỉnh không tiếp nhận. Giang Ly lắc đầu:

- Thôi bỏ đi, kể cả không thi đỗ đại học Tỉnh không thi mình cũng không bận tâm, chỉ dựa vào khả năng hiện giờ của mình hoàn toàn có thể sống một cuộc sống tốt đẹp, tiềm năng tế bào cũng có thể bổ sung lại được. Hiện giờ mình mới có 17 tuổi, cứ cho là chỉ sống được 30 tuổi thì vẫn còn 13 năm nữa, lẽ nào không có cách nào phục hồi trở lại hay sao? Sau này tuyệt đối không động đến Thai tức nữa là được rồi.

Nghĩ đến đây, tâm trạng của hắn ta phấn chấn hẳn lên.

Đêm khuya, Giang Ly sau khi nghỉ ngơi tỉnh dưỡng lại đi vào công viên.

Tốc độ của hắn ta rõ ràng là lại nhanh nhẹn lên rất nhiều.

Trải qua trận quyết đấu với Huyết Cừu, hắn ta lại lĩnh hội được thêm vài phần tinh hoa chiến đấu, tu dưỡng tâm linh lại uyên thâm thêm rất nhiều.

- Meo meo... Vừa mới hạ xuống đất, mèo Đại Hắc chợt nhào tới, theo sau đó là Hoa Diện Bá Vương, bốn chú mèo con Đại Manh, Nhị Manh, Tam Manh, Tứ Manh đều đến vây quanh.

- Hôm nay các ngươi ăn uống vẫn tốt đấy chứ, Đại Hắc, tao đã chuẩn bị đủ đồ ăn và nước uống cho chúng mày rồi đấy, cất trong ổ đi, mày phải ngoan ngoãn ăn đấy nhé, đừng có lằng phí nghe chưa. Giang Ly vuốt ve đầu Đại Hắc.

Đại Hắc gật gật đầu giống như con người, dùng móng vuốt viết lên trên mặt đất: - Chúng em đều ỏn cả!

Năm chữ tuy là xiêu vẹo nhưng hình thù cũng đầu ra đấy.

- Vậy là tốt rồi. Ban đầu Giang Ly còn cảm thấy có điều gì đó, rồi chợt sững người nhìn chăm chăm vào năm chữ trên mặt đất, suýt chút nữa thì nhảy dựng lên: - Đại Hắc, mày biết viết chữ sao?

Đây đúng là tin long trời lở đất, một con mèo biết viết chữ, sở hữu trí tuệ gần như con người.

Meo meo

Đại Hắc nhảy lên hai cái, sau đó bắt đầu ngồi xuống, hít thở, minh tưởng, cả cơ thể chú mèo giống như người ngồi khoanh chân, nửa thân trên thẳng đứng lên.

Chỉ một chốc sau, Giang Ly cảm nhận được nhịp đập của tim, máu và mạch đập của nó đều chậm lại vài lần.

- Tu hành tiến vào Ngũ say sao? Giang Ly lại kinh ngạc một lần nữa:

- Mày đang tu luyện pha lê minh tưởng pháp sao? Trong thời gian ngắn như vậy mà đã tiến vào Ngũ say được sao?

Thật sự là quá nhanh.

Mới qua có vài ngày? Lần đó Giang Ly truyền công trong mộng, khiến cho Đại Hắc tu luyện minh tưởng thủy tinh. Dù hắn ta biết rằng tâm linh của mèo vô cùng thuần khiết, thuần khiết gấp hàng trăm lần so với loài người, sẽ rất dễ dàng khi tu luyện, chỉ khó ở chỗ thông suốt mà thôi. Song trong nháy mắt mà đã tu hành tiến vào ngũ say như vậy thì thật sự khiến hắn ta kinh ngạc vô cùng.

Hiện tại trí tuệ của Đại Hắc ước chừng đã ngang tầm với một đứa trẻ mười lăm mười sáu tuổi, đã vô cùng chín chắn, hiểu biết rất nhiều thứ.

Nhất là tâm linh tu hành của Đại Hắc chẳng mấy chốc sẽ đạt đến cảnh giới của Giang Ly, ngũ say giai đoạn ba.

- Lại đây, các em mau ăn đồ ăn mà ta mới mua đi, cao hổ cốt bốn cánh. Đây là hổ bốn cánh ngoài hành tinh, là đỉnh cao của động vật lớp mèo, thức ăn cao được được nấu từ xương cốt của chúng vô cùng hữu ích với động vật lớp mèo. Ta đã thăm dò rồi, đây là thức ăn mà rất nhiều ông chủ ở khu vực tinh anh dùng để cho mèo ăn.

Giang Ly đưa từng khối cao tằm bằng cái bình phát cho những con mèo. Đây không phải là thuốc cấm, trên mặt phố cũng có thể mua được, có ích rất lớn đối với con người làm cho gân cốt cường tráng, song lại chẳng có tích sự gì với Giang Ly.

Đương nhiên là phải phát cho Đại Hắc, Hoa Diện Bá Vương, đám mèo con Đại Manh Nhị Manh để chúng đem phát cho những con mèo hoang bên dưới tránh gây ra tranh cướp. Bọn chúng đều tu hành minh tưởng thủy tinh, lại thêm vào văn tự Giang Ly truyền dạy trong mộng cũng dần khai sáng trí tuệ.

Mầm mống tu hành bắt nguồn từ trong tâm chúng, sớm muộn gì cũng sẽ kết quả.

Cod

Chương 51: Vĩnh Sinh

Sau khi bố trí ổn thỏa cho lũ mèo này, Giang Ly lại bắt đầu tu luyện.

Sau đó, hắn lại bắt đầu tu luyện Tâm Linh Đại Đế Ấn, lần này hắn thông qua thực chiến, lại cảm thấy môn võ học này có chút khác biệt.

Hắn thực chiến với võ học đại sư, sau đó lại ầu ả sống chết với Huyết Cừu, linh ngộ càng lúc càng nhiều Chân đế.

Hắn biết, lúc này muốn bù đắp lại sự tổn thương của thân thể, chỉ có thể dựa vào sự tiến bộ của Tâm linh, một khi đạt đến Nhập định phối hợp với các loại thuốc bổ mới có thể hồi phục nhanh chóng.

Vị bác sĩ kia cũng nói rồi, chỉ có đạt đến trình độ Nhập định, khống chế nội tiết toàn thân, bốc thuốc đúng bệnh, mới có hi vọng.

Tu luyện càng lúc càng sâu, hắn liền cảm thấy mỗi một động tác của Tâm Linh Đại Đế Ấn đều có huyền diệu thâm sâu, đáng tiếc là bây giờ không mở nổi viên đá màu trắng sữa kia, không thể nào nhìn được tu hành tiếp theo.

Thân hình như quỷ mị lay động trong công viên, từ đông sang tây, từ nam đến bắc, hắn đánh trái đánh phải, cả người hoàn toàn hóa thành một cái bóng. Cánh tay cuồng loạn nhảy múa trong không trung, nhìn qua như nhiều thêm mấy cánh tay, giống như Thiên vương tám tay vậy.

Một bộ ấn kết xong, hai tay của hắn vây quanh, cả người tiến vào cảnh giới tư duy thâm trầm nhất, đầu óc mình tưởng Nảo vũ trụ, ngẩng đầu lên nhìn sao trời, dường như cảm thấy nơi sâu cùng nhất trong vũ trụ xa xôi kia, hàng nghìn tỷ ngôi sao tạo thành đại não tinh vực yên tĩnh dừng lại, mang theo tư duy của cả vũ trụ.

Bản thân, nhân loại, tình cầu, hư không, đều là tư duy của Nảo vũ trụ mà biến thành.

Tất cả, đều là tư duy và ý niệm trong Nảo vũ trụ.

Là giấc mộng của nó.

Cho nên, thế giới Đại thiên, thoáng như một giấc chiêm bao.

Kim Cương kinh từng nói, tất cả có vi pháp, như ảo ảnh trong mơ.

- Nếu như vũ trụ là một sinh mạng, thì chúng ta đều là ý niệm tư duy của vũ trụ, không phải là chân thực, mà là hư ảo. Giang Ly đột nhiên có cảm giác này, sinh tử vô thường, tất cả là mộng.

Hắn ngồi xuống, yên tĩnh thể ngộ cảnh giới này.

Không biết qua bao lâu, trời cũng đã sáng, vừa nhìn đồng hồ, không ngờ đã hơn mười giờ rồi.

- Hôm nay ban ngày lại đến chợ đen Khư Hoa thành, tiền nhiều vậy, đi mua Nguyệt Linh Chi Tinh

Reng reng reng. ...

Lúc này, không ngờ lại có người gọi điện đến, Giang Ly giật mình, lại là Lạc Hàm.

- Alo. Trong điện thoại truyền đến giọng nói quen thuộc của Lạc Hàm:

- Giang Ly, cậu dạo này tu luyện thế nào rồi?

- Mình tu luyện cũng không tệ. Giang Ly cười:

- Từ lần huấn luyện quân sự lần trước, ầu ả sinh tử, mình cũng đột phá ra được một ít.

- Chúc mừng cậu nhé. Ảo ảnh của Lạc Hàm xuất hiện:

- Giờ có rảnh không? Trưa nay mình mời cậu ăn bữa cơm?

- Đương nhiên là rảnh. Giang Ly vừa nghe thấy, trong lòng có chút kích động nhỏ, Lạc Hàm không ngờ lại chủ động mời mình ăn cơm, bình thường đều là con trai mời con gái, con gái còn từ chối, bây giờ tình hình lại đảo ngược lại rồi.

Lạc Hàm chủ động gọi điện mời ăn cơm, Giang Ly chẳng có lý do gì mà từ chối.

- Chúng ta đi đâu ăn? Minh mời cậu là được rồi, gần đây mình cũng kiếm được chút tiền, tiền mời một bữa cơm cũng có. Trong tay Giang Ly có số tiền hàng triệu, là tiểu phú ông, mời ăn cơm cũng chẳng có gì phải lưỡng lự cả?

- Cậu ở đâu? Minh lái xe đến đón. Lạc Hàm nghe vậy liền cười.

- Vậy được, mình dùng chip mở định vị, cậu cứ trực tiếp bay qua đây là được. Giang Ly vội vàng khởi động hệ thống định vị bạn tốt.

- Vậy mình đến đây, cậu đứng trên mái nhà cậu đợi mình. Lạc Hàm gác điện thoại.

Giang Ly để lại lời nhắn cho cha mẹ và em gái, nói không ở nhà ăn cơm tối, sau đó chạy lên tầng thượng, khoảng năm sáu phút, một chiếc xe ô tô bay vào trong không trung, dần dần hạ xuống, mang theo một cơn gió lớn, cửa kính xe mở ra, lộ ra bộ dạng Lạc Hàm cười tươi.

- Giang Ly, lên xe đi.

- Được!

Thân hình Giang Ly vừa động, cả người không chút khối lượng, ngồi vào ghế lái phụ.

- Thân thủ tiến bộ nhanh thật đấy. Lạc Hàm kinh ngạc:

- Mình thấy cậu bây giờ dường như có thể chống lại Âu Dương Tinh được rồi đấy.

- Cậu cũng tiến bộ không ít mà. Giang Ly chuẩn xác nắm chắc đến nhịp tim của Lạc Hàm, nhịp điệu toàn thân, cảm giác được khí tức và thể năng của cô cũng tăng lên không ít.

Đáng tiếc, bây giờ tu vi tinh thần của hắn còn chưa đến cảnh giới Nhập định, nếu không có thể cảm nhận được dao động tâm linh trong đầu Lạc Hàm, từ đó đoán được tu vi Tâm linh của cô.

- Mọi người từ trong huấn luyện quân sự đi ra, đều có tiến bộ. Lạc Hàm nhớ lại đợt huấn luyện quân sự lần đó, giết chết võ sĩ ngoài hành tinh, thỏ thức cảm thán:

- Sau khi Tuyệt Linh bị cắt yết hầu, nửa sống nửa chết, linh ngộ còn nhiều hơn mình, mình phải cố gắng hơn nữa, không thể để cô ấy vượt mặt được.

Ô ô...

Khởi động động cơ máy, bay thẳng lên trời, bắt đầu bay lượn trên trời cao mấy trăm mét.

Giang Ly nhìn trời xanh mây trắng, mũi người thấy mùi thơm tỏa ra từ người Lạc Hàm, cảm thấy vô cùng thích ý, nửa năm trước cho dù Lạc Hàm mời hắn đi cùng, hắn cũng thấy hổ thẹn, nhưng bây giờ yên tâm thoải mái rồi, hắn có đủ sức mạnh, tương lai tốt đẹp, tiền đồ tràn đầy hi vọng, xứng đôi với Lạc Hàm.

Cho dù gia tộc của Lạc Hàm có lớn đi nữa, tài sản hơn trăm triệu cũng chẳng là gì, bây giờ hắn tiến bộ như bay, không lâu sau sẽ có được thực lực hoàn toàn bình đẳng.

- Cậu đang nghĩ gì vậy? Lạc Hàm vừa lái xe, vừa hỏi, mái tóc dài óng ả bay bay trước mặt Giang Ly, khiến hắn cảm thấy một hương vị hạnh phúc.

- Không có gì. Giang Ly bình tĩnh:

- Mình đang nghĩ, nếu như chúng ta thi đỗ đại học Tinh Không, cuộc sống đại học sẽ như thế nào?

- Đại học tốt nhất của Tinh Hoa thành chính là đại học Tinh Hoa, cũng coi như có đẳng cấp, so với đại học Tinh Không, đến cái ổ gà cũng không sánh nổi. Ngờ khi Lạc Hàm trầm sâu:

- Thật sự hi vọng có thể thi đậu.

- A, chúng ta đến tòa nhà Ngân Mã ăn cơm?

Giang Ly thấy xe Lạc Hàm hướng về phía một tòa nhà vô cùng đồ sộ phía xa hạ xuống, phía trên tòa nhà có điêu khắc một con thiên mã, lấp lánh, con thiên mã này sải cánh, khoảng chừng mấy nghìn thước, phản xạ ánh nắng mặt trời, ban đêm sẽ phóng ra, làm cho cả Tinh Hoa thành cũng nhìn thấy rất rõ ràng.

Đây là một trong những tòa nhà nổi bật nhất thành phố.

Nơi này đồng thời cũng là nơi ẩm thực sang quý nhất toàn thành.

Một bữa cơm bình thường cũng phải tốn hết chục nghìn tinh nguyên, người nào thuộc hàng phú hào mới có thể tiêu xài nổi, Giang Ly cũng đã từng nhìn thấy nữ sinh khoe "Hôm nay ăn cơm cùng bạn trai ở tòa nhà Ngân Mã" trên trang mạng của trường, sau đó chụp ảnh, up lên mạng, thu hút rất nhiều

người, có người ganh tỵ, có người ngưỡng mộ.

Có nữ sinh thậm chí còn viết status, ai mời cô đến tòa nhà Ngân Mã ăn cơm, cô làm bạn với người đó

Bây giờ Tỉnh Hoa thành có thịnh hành kiểu theo đuổi con gái, chỉ cần dẫn cô ấy đến tòa nhà Ngân Mã ăn cơm, tuyệt đối theo đuổi cực chuẩn, tỉ lệ thành công ít nhất cũng phải 90% trở lên.

Giang Ly chưa từng ăn qua ở nơi này, vì không ăn nổi.

Hôm nay Lạc Hàm dẫn hắn đến đây ăn cơm, là có ý gì?

- Ở Tỉnh Hoa thành muốn ăn cơm ngon, thì phải đến tòa nhà Ngân Mã. Lạc Hàm cười cười:

- Sao vậy, đừng căng thẳng, hôm nay mình mời mà.

- Ha ha, làm sao có thể để một cô gái mời cơm chứ, đừng xem thường mình, gần đây mình cũng phát tài chút ít, mời một bữa cơm cũng không vấn đề gì, hôm nay ăn gì, cậu cứ gọi tự nhiên nhé. Giang Ly lắc đầu.

- Cậu phát tài gì vậy? Lạc Hàm nháy mắt, suy đoán: - Nghe nói gần đây cậu điên cuồng học thuật thôi miên, hay là thành Thôi miên sư sơ cấp rồi? Hơn nữa mình còn biết, cậu dùng thuật thôi miên chữa khỏi bệnh cho chị của Tuyết Linh là Tuyết Bích Nhi nữa.

- Đại khái là như vậy, dù sao cũng là phát tài nhỏ. Giang Ly tự nhiên sẽ không nói thật, từ bên Sáp Huyết Minh lấy được 3 triệu 580 ngàn, đó cũng không phải là phát tài nhỏ, bản thân Lạc Hàm tiết kiệm cũng chưa chắc có nhiều như vậy.

- Vậy hôm nay mình sẽ làm khổ cậu một bữa. Lạc Hàm ánh mắt lóe sáng.

- Không sao. Giang Ly mở hai bàn tay ra, làm bộ dạng bất đắc dĩ.

Xe dừng lại bên cạnh tòa nhà Ngân Mã, lập tức liền có nhân viên bảo an đến hướng dẫn.

Giang Ly đại khái quan sát cảnh tượng xung quanh, mặt đất ngân quang long lánh, không có một hạt bụi, nhìn ra phía xa, toàn bộ Tỉnh Hoa thành đều thu vào trong tầm mắt.

Có một cảm giác đang đứng trên phi thuyền vũ trụ.

- Chúng ta lên tầng cao nhất, ngồi sát cửa sổ, phong cảnh bên đó đẹp hơn chút, mình sớm đã đặt chỗ rồi. Lạc Hàm ngựa quen đường cũ, nghiêm nhiên là thường xuyên đến, xuyên qua đại sảnh như mộng ảo, đứng trong thang máy lơ lửng lên tầng cao nhất, quả nhiên là một phòng nhả nhận, dùng thủy tinh ngăn cách, phía dưới có thể nhìn đến đại sảnh, hướng ra ngoài cửa sổ có thể nhìn thấy cảnh sắc toàn thành phố.

Hai người ngồi đối diện nhau xong, Giang Ly vuốt ve ghế sofa, kim loại màu bạc, đó là một loại kim loại quý trong vũ trụ, tên bí ngân, là trái đất cướp được từ một tinh cầu kỳ quái.

Loại bí ngân này rất có lợi đối với cơ thể con người, trong đó có bán ra một ít xạ tuyến có lợi, trị nhiều loại bệnh, cho nên dụng cụ gia đình làm từ bạc rất đắt tiền.

Tòa nhà Ngân Mã trang hoàng, toàn bộ đều là dùng bí ngân.

- Cậu xem xem, ăn món gì?

Bên cạnh, có một màn hình hư cấu, trên đó có rất nhiều món ăn, ghi rõ giá cả. Giang Ly nhìn đều là vật phẩm quý hiếm, đại bổ, nhưng giá cả thì cực đắt đỏ, một phần ăn nhỏ, ít nhất cũng phải đến 500 tinh nguyên.

Đây còn là ăn vặt nữa.

Đồ ăn quý giá, vốn dĩ cũng không thấp hơn 1000 tinh nguyên.

- Mình bắt đầu chọn nhé. Lạc Hàm cười khanh khách, còn cho rằng Giang Ly đang xấu hổ vì ví tiền rỗng tuếch.

- Chọn đi, thích ăn gì thì chọn. Giang Ly dường như không tập trung, đang suy nghĩ làm thế nào để chữa khỏi vết thương của mình.

- Uhm, vậy thì chọn một đĩa thủy tinh quả bảy màu, một đĩa thanh sao nguyệt thỏ hoa, hỏa ngư lộc, ba món này đi, hai người chúng ta ăn cũng chẳng bao nhiêu. Lạc Hàm chọn ba món.

Cũng chỉ là ba nghìn tinh nguyên.

Đây là cô tiết kiệm cho Giang Ly.

Hai người ngồi nói chuyện, đợi món ăn được mang lên.

Bầu trời cũng tối dần.

Tinh Hoa thành nhà nhà lên đèn, trong này nhìn ra xa, có một người bỗng nhiên quay đầu, người đó đang buồn rầu đau thương nơi ngọn đèn rầu rĩ, không khí thích hợp với tình nhân. Trong đại sảnh bên dưới, tình nhân cũng dần tăng lên, âm nhạc trong cả toà nhà đột nhiên thay đổi, giai điệu trở nên linh hoạt kỳ ảo, tràn đầy ý nhị độc đáo, Giang Ly trước giờ chưa từng nghe thấy khúc nhạc nào như này, cảm thấy linh hồn của mình cũng sinh ra một loại xúc cảm

- Đây là bài hát gì vậy?

Hắn nhìn thấy người trong đại sảnh, đều bị trạng thái say mê vậy lấy.

- Bài hát này tên Vĩnh Sinh, là sáng tác của Tâm linh đại sư Giang Nạp Lan và đồng bạn chiến hữu. Về mặt Lạc Hàm thể hiện thần sắc như sùng bái mình tình vậy:

- Bài hát này, có thể làm rung động linh hồn của nhân loại.

- Trái tim không linh kia, sao có thể thoát khỏi xiềng xích?

- Sống nhờ thần linh trong thân thể, anh khi nào mới có thể thức tỉnh?

- Bên ngoài vũ trụ, có chốn bồng lai mà em từng hướng đến?

- Người yêu của em, không có trên trần thế này, là tự do của Vĩnh Sinh trong hư không. . .

Giang Ly vừa nghe thấy ca từ của bài hát Vĩnh Sinh này, cảm thấy tinh thần của mình hòa vào với vũ trụ, tư duy phóng thích vô hạn, linh ngộ được rất nhiều thứ chưa từng linh ngộ, đây là ca từ trong bài hát do Tâm linh đại sư Giang Nạp Lan viết, đối với người có ngộ tính sẽ có xúc động.

- Giang Nạp Lan là thần tượng của mình, là một người đàn ông như thần vậy. Lạc Hàm dường như không có ngộ tính như của Giang Ly, chỉ cảm thấy ca từ này xúc động linh hồn, không tiến vào trong một loại trạng thái không linh, cô tiếp tục nói:

- Gia tộc của cậu chính là Giang gia mà có thể sinh ra Nhật Nguyệt tinh hoa, tập đoàn Nhật Nguyệt. Tập đoàn Nhật Nguyệt bây giờ chiếm phần lớn trong giới kinh doanh của toàn nhân loại, đều dựa vào uy tín áp trận của ông ấy, nếu không làm sao có thể lũng đoạn toàn bộ ngành chế tạo của Nhật Nguyệt tinh hoa?

Giang Ly từ trong trạng thái linh không tỉnh táo lại.

- Tập đoàn Nhật Nguyệt, Giang gia?

Hắn từng nghe qua tập đoàn Nhật Nguyệt, là một tập đoàn cực lớn, trải rộng ra nhiều tinh cầu, chế tạo được phẩm, cơ giáp, thậm chí là tham gia vào nghiên cứu chế tạo chiến hạm.

Nhà Lạc Hàm mặc dù là công ty lớn, nhưng đến cọng long của tập đoàn Nhật Nguyệt cũng chẳng là cái gì.

Mặc dù nghiệp vụ của tập đoàn Nhật Nguyệt trên trái đất rất ít, dường như tận lực phát triển cho vũ trụ.

- Tập đoàn Nhật Nguyệt bị Giang gia khống chế, cũng là họ Giang. . . Giang Ly lắc đầu, mình cũng họ Giang, tập đoàn Nhật Nguyệt cũng họ Giang, nhưng khác biệt quá xa, một là Thần long, một là con kiến.

Tích tích tích. . .

Lúc này, chip của hắn lại rung động, trên đó có người gọi đến.

- Là Tuyết Linh?

Bạn đang đọc truyện *Đại Đế Tinh Hà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 52: Tập Đoàn Nhật Nguyệt

Giang Ly nhìn hiển thị trên điện thoại, lại sững người, sau đó ấn mở, hình ảnh ảo của Tuyết Linh xuất hiện:

- Giang Ly, cậu có rảnh không, mình mời cậu đến tòa nhà Ngân Mã ăn cơm? Cảm ơn lần trước cậu đã cứu mình.
- Cái này... Giang Ly còn chưa mở miệng, Lạc Hàm lập tức tiến lại gần, nặng nề nói: - Tuyết Linh, mình và Giang Ly đang ăn cơm ở tòa nhà Ngân Mã, cậu hẹn lại cậu ấy ngày mai đi.
- Hai người đang ở tòa nhà Ngân Mã rồi? Tuyết Linh nhìn thấy Lạc Hàm, lại nghe thấy bài Vĩnh Sinh, không khỏi hăm hừ đứng lên nói:
- Giang Ly, không ngờ cậu lại không hẹn mình, ý gì vậy?
- Ô, ngại quá, vậy thì cậu cũng đến đi, ba người chúng ta cùng ăn cơm. Giang Ly có chút gượng gạo, biết Lạc Hàm và Tuyết Linh ở cùng nhau chắc chắn sẽ cãi vã.
- Được, vậy thì bây giờ mình đến. Tuyết Linh cúp điện thoại:
- Đến rồi nói tiếp

Mười phút sau, Tuyết Linh nhanh chóng bay đến, trực tiếp đến nơi này.

- Ái chà Tuyết Linh, chỗ mình đặt là bàn tình nhân, chỉ có hai ghế ngồi, làm sao đây? Lạc Hàm cố ý nói, hai người thường xuyên cãi vã nhau, Giang Ly cũng quen rồi.

- Không sao, mình ngồi cùng với Giang Ly là được rồi. Tuyết Linh lạnh lùng cười, không ngờ lại ngồi xuống cùng với Giang Ly thật.

Giang Ly lúc này còn đang đắm chìm trong không khí âm nhạc linh không của bài hát Vĩnh Sinh kia, nhưng thân thể mềm mại của Tuyết Linh chạm vào người mình, lập tức liền bừng tỉnh lại.

Lạc Hàm thấy Tuyết Linh cố ý trêu tức, bàn tay nhẹ ấn lên bàn, trong chớp mắt, không ngờ lại có chút khí thế điều hâu đang cánh:

- Tuyết Linh, cậu hình như rất bất mãn với mình, hay là chúng ta đi xem sao?
- Đi thì đi, cơm cũng không cần phải ăn, chúng ta bây giờ đến phòng vật của trường học, thế nào? Ý chí chiến đấu của Tuyết Linh sôi trào, đứng bật dậy, thân người thẳng tắp như một cây thương dài, cả người đang có chút chấn động nhỏ, khí thế và kiêu sắc lộ ra ngoài.
- Nhân viên phục vụ, phiền cô thêm một chỗ ngồi, tôi ngồi riêng ra được chưa. Giang Ly tròn mắt trừng hai người:
- Mọi người đều là bạn đồng sinh cộng tử rồi, đừng tức giận như vậy, mình chọn thêm vài món nữa.
- Giang Ly, mình và Lạc Hàm nếu như cùng gặp phải nguy hiểm, thì cậu cứu ai trước? Tuyết Linh gọi ra một đề khó muôn thủa.

Bá!

Lạc Hàm cũng vênh tai, muốn xem xem Giang Ly trả lời như nào.

Thử chỉ số thông minh của con trai.

- Có mình ở đây, chúng ta sẽ không bao giờ gặp phải nguy hiểm. Ánh mắt Giang Ly thoáng chốc trở nên lợi hại, hần nhớ đến cảnh mình giết chết thủ lĩnh áo trắng.
- Ặc... Tuyết Linh và Lạc Hàm liếc nhìn nhau, cũng nhớ đến vẻ dũng mãnh và không sợ gì khi Giang Ly giết chết võ sĩ ngoài hành tinh.
- Hai người bây giờ đang ăn thuốc bổ gì? Mình cảm thấy tu luyện cũng đã đạt đến nút chai rồi, ăn thuốc bổ gì cũng không thể nào tăng lực sinh mệnh được. Giang Ly trong lòng lại nhớ đến chuyện mình chỉ thọ đến ba mươi tuổi.
- Bây giờ trên thị trường bán được vật tốt nhất chính là Tinh Thần Cường Thân Hoàn, hai nghìn tinh nguyên một viên. Nhưng loại thuốc này dùng lâu dài, hiệu quả càng ngày càng thấp đi. Lạc Hàm gợi ý cho Giang Ly:
- Thực ra, bây giờ tốt nhất chính là dùng một số thuốc cấm.
- Thuốc cấm tốt nhất đương nhiên là Nguyệt Linh Chi Tinh, tiếc là quá đắt. Tuyết Linh tiếp lời: - Cái này thực ra chính là Nhật Nguyệt tinh hoa ghi lại trong bút ký tu sĩ cổ đại, thời đại hai trăm năm trước mọi người đều không biết gì, nhân loại sau này có được khoa học kỹ thuật trên chiến hạm ngoài hành tinh, cuối cùng tinh luyện ra.
- Bây giờ mấy ngày thì cậu dùng Nguyệt Linh Chi Tinh một lần? Lạc Hàm hỏi.
- Một tháng một lọ. Tuyết Linh không giấu diếm:
- Mình nghĩ cậu cũng giống mình, một tháng một lọ cũng đã là cực hạn bồi dưỡng của gia tộc rồi. Tên Âu Dương Tinh kia có thể nhiều hơn chút, một

tháng chắc phải đến hai lọ.

Thấy Tuyết Linh và Lạc Hàm thảo luận, Giang Ly trong lòng hiểu rõ, nhà địa chủ cũng không có của dư, thứ đất đỏ như này, phú hào cũng khó có thể chịu đựng nổi.

Nghe nói phí sinh hoạt mỗi tháng mà gia tộc cho cô cũng chỉ hơn trăm nghìn tình nguyện.

- Gần đây mình có nghe thấy tin trong nội bộ gia tộc có nói, Giang gia của tập đoàn Nhật Nguyệt có ý tiếp cận thị trường Trái đất. Một khi tiến vào đó rồi, thì giá của Nhật Nguyệt tinh hoa từ buôn lậu trở thành hợp pháp, giá cả sẽ hạ xuống rất nhiều. Lạc Hàm nói.

- Mình cũng nghe thấy tin này rồi, Nhật Nguyệt tinh hoa bây giờ là hàng cấm, nếu như tập đoàn Nhật Nguyệt muốn vào thị trường Trái đất, chắc sẽ thông qua chợ đen Khur Hoa thành. Gia tộc cũng đã mở con đường đến chợ đen Khur Hoa thành, đến lúc đó muốn mua hàng cấm dễ kinh doanh. Tuyết Linh gật đầu:

- Nếu như giá của Nhật Nguyệt tinh hoa giảm mạnh, thì Thôi miên sư giá trị cũng sẽ rất cao.

Nguyệt Linh Chi Tinh phải ngủ say mới có thể dùng được, chống lại ảo giác và kích thích tinh thần.

Người bình thường căn bản không thể nào tiến vào ngủ say được, lúc đó giá trị của Thôi miên sư sơ cấp sẽ hiện rõ.

- Tập đoàn Nhật Nguyệt, Giang gia? Giang Ly nghi ngờ nói:

- Tập đoàn Nhật Nguyệt là xí nghiệp hùng bá của nhân loại, nghe đồn thế lực lan rộng đến khu Tinh anh, có thể đề ý đến chợ đen Khur Hoa thành nhỏ bé đó sao?

- Thịt muỗi cũng là thịt, chợ đen Khur Hoa thành bây giờ càng lúc càng rộng lớn hơn, tiêu thụ thuốc cấm mỗi năm cũng lên đến hơn mấy tỷ, hơn mười thành phố xung quanh như Tinh Hoa thành, Nguyệt Hoa thành, Bảo Hoa thành, Phúc Hoa thành cũng đều dựa vào chợ đen này mà vận chuyển thuốc cấm, ông lớn của tập đoàn Nhật Nguyệt nhìn chướng mắt, nhưng một số tầng quản lý dưới chướng bọn họ phải mở rộng nghiệp vụ, tất nhiên muốn độc chiếm hoàn toàn nơi này. Tuyết Linh nói:

- Giang gia là gia tộc cổ xưa, trong thời đại quốc gia, cũng đã là bá chủ, sau này khi khoa học kỹ thuật bùng nổ chia đi một bát canh, thành lập tập đoàn Nhật Nguyệt, Giang Ly cậu cũng là họ Giang, có khả năng hai trăm năm trước cũng là huyết thống Giang gia đấy?

- Mình là nhân vật nhỏ. Giang Ly tùy ý cười cười.

- Ăn cơm thôi, đồ ăn lên rồi.

Tùng đĩa thức ăn ngon khéo léo tinh xảo được mang lên, mùi hương lan tỏa, tiếc là đĩa nào cũng ít, đương nhiên những người đến tòa nhà Ngân Mã này đều là những người sang trọng phong cách, thức ăn ít mới mang phẩm vị và tao nhã, nếu không một bụng một đĩa lớn lên, quả thực khiến người ta cảm thấy thô tục.

- Mùi vị không tệ.

Lạc Hàm và Tuyết Linh nhâm nhi thưởng thức, gật đầu:

- Đầu bếp của tòa nhà Ngân Mã làm đồ ăn khác với ăn ở nhà, cùng một nguyên liệu làm ra, nhưng hương vị của nó lại ngon hơn rất nhiều, kích thích vị giác.

- Đó là đương nhiên, đầu bếp của tòa nhà Ngân Mã là số một. Giang Ly ăn một miếng Ngọc Cốt Phi Long, thực ra là một loại chim quý ngoài hành tinh, toàn thân giống như ngọc, hẳn ăn một miếng, cảm thấy các lỗ chân lông như muốn nổ tung, cả thân thể như đang hồ hấp, nội tức lưu loát:

- Đây là món mà vừa nãy mình chọn.

- Món này phải đến hơn chục nghìn ấy chứ? Lạc Hàm nhú mày.

- Không sao. Giang Ly có cả triệu trên người, nói chuyện cũng rất thoáng:

- Chẳng phải cậu nói muốn làm khổ mình một bữa sao? Mình thấy món ăn cậu chọn đều là muốn tiết kiệm mình, nên mình mới tự chọn một chút.

- Sao lại thế này? Sao lại muốn chúng tôi đi?

- Làm gì có kiểu đuổi khách như này.

- Uy tín của tòa nhà Ngân Mã đâu? Chúng tôi ăn chưa được nửa bữa đã đuổi chúng tôi đi rồi?

Đúng lúc này, xuất hiện một trận nhốn nháo, âm nhạc Vĩnh Sinh trong đại sảnh phía dưới liền dừng lại.

- Các vị khách hàng, thật xin lỗi, tòa nhà Ngân Mã xảy ra chút chuyện, cần phải đóng cửa, cho nên mời những khách hàng đang dùng bữa ở đây, rồi

khỏi phòng ăn, toàn bộ phí dụng của mọi người, chúng tôi miễn hết. Trên màn hình lớn, xuất hiện một nữ nhân viên phục vụ xinh đẹp, dùng giọng nói êm tai nói xin lỗi, giải thích.

Lời được nói rất dễ nghe, nhưng một đám nhân viên phục vụ đã xuất hiện trong phòng ăn, yêu cầu mọi người rời đi.

Đây là đuổi người rồi.

- Sao lại xuất hiện chuyện như này chứ? Giang Ly sững người.

- Buồn cười, tòa nhà Ngân Mã uy tín rất tốt, sao lại có chuyện đuổi khách hàng được? Lạc Hàm và Tuyết Linh cùng ngẩng đầu lên.

Lúc này, nhân viên phục vụ cũng đi đến:

- Thưa hai cô, thưa anh, tòa nhà Ngân Mã xảy ra chút chuyện nhỏ, mời các vị lập tức rời khỏi.

- Chuyện nhỏ gì vậy? Lạc Hàm chỉ ra bên ngoài cửa sổ:

- Có phải có người đến, bao cả tòa nhà Ngân Mã này rồi, nên các cô đuổi khách đi phải không?

Giang Ly nhìn ra phía bên ngoài cửa sổ, quả nhiên liền phát hiện ra, phía xa có đoàn xe đông như châu chấu đang bay đến, xếp thành hàng ngũ trên trời, dường như đang đội một chiếc xe khác bay đến.

- Loại uy thế này? Đại nhân vật, chẳng lẽ là chủ tịch thành phố Tinh Hoa thành? Chủ tịch thành phố sẽ không nhiều dân như này, quan viên cao cấp chính phủ khác cũng sẽ không nhiều dân như vậy, nếu không bị đưa tin ra ngoài, sẽ gây ảnh hưởng lớn. Vậy thì chỉ còn một khả năng, chính là đại nhân vật của tập đoàn lớn của gia tộc tư nhân, nhưng, cả Tinh Hoa thành này hình như không có tập đoàn nào lại phách lối như này.

Giang Ly nhìn về phía xa, chiếc xe dẫn tiến lại gần, biển số sau xe có một chữ Giang.

- Biển xe có thêm tên họ? Hấn giật mình: - Đây đúng là tập đoàn lớn, có cống hiến trọng đại với chính phủ, nên mới có thể làm một biển số xe như này.

Xã hội hiện đại, ô tô đều là bay, đường trên mặt đất, chỉ còn lại tàu điện ngầm, đường sắt, đường đi bộ.

Hoàn toàn khác với tình trạng đường sá hỗn loạn nhiều năm trước.

Quản chế ô tô rất nghiêm ngặt, công dân một sao mới có thể xin mua, hơn nữa giá cả đắt đỏ, rất ít người có thể mua được.

Cho nên bây giờ cho dù trên không cũng có rất ít ô tô bay tới bay lui.

Nhưng, đoàn ô tô như châu chấu bây giờ, xếp thành hai hàng, chỉnh tề, giống như hai con rồng đen trên trời, loại tài lực, khí thế này, tuyệt đối không phải bất cứ tập đoàn nào cũng có thể so sánh được.

- Thật ngại quá, hôm nay tập đoàn Nhật Nguyệt đến Tinh Hoa thành chúng ta tiến hành khảo sát, bên thương nghiệp tạm thời đặt trước cả tòa nhà Ngân Mã, hi vọng mọi người thông cảm. Về mặt nhân viên phục vụ không chút thay đổi nói:

- Lần này chúng tôi miễn phí cho mọi người.

- Tập đoàn Nhật Nguyệt.

Tuyết Linh, Lạc Hàm thờ dài:

- Bọn họ đến thật rồi?

- Khí thế thật lớn, tập đoàn Nhật Nguyệt, Giang gia Giang Ly đứng dậy, ngược lại cũng không cảm thấy thế lực Giang gia lớn bao nhiêu, chỉ cảm thấy đối phương quá phách lối rồi.

- Không ăn nữa, chúng ta đi.

Lạc Hàm rất khó chịu.

Bữa ăn này liên tục tiệc trong tâm trạng không vui.

Diệp Mặc về đến nhà, cha mẹ và em gái cũng đã ăn cơm xong đang nghỉ ngơi, xem ti vi.

- A, anh, chẳng phải anh ra ngoài ăn cơm sao, sao nhanh như vậy đã về rồi? Giang Huyền có chút ngạc nhiên.

- Anh đến tòa nhà Ngân Mã ăn cơm, đáng tiếc lại gặp chuyện, hình như tập đoàn Nhật Nguyệt nào đó bao hết tòa nhà Ngân Mã rồi. Giang Ly vung tay.

- Tập đoàn Nhật Nguyệt.

Nghe thấy cái tên này, Giang Chấn Đông toàn thân đột nhiên rùng mình, ớn lạnh.

Giang Ly cảm giác rất nhạy cảm nói:

- Cha, cha có chỗ nào không khỏe sao?

Bạn đang đọc truyện *Đại Đế Tinh Hà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Thôi Miên Sư Trung Cát

- Không sao, cha không sao. Giang Chấn Đông khua tay, đột nhiên ánh mắt nhìn về phía tivi.

- Tin bản địa, Giang Chấn Nhạc quản lý cao cấp của tập đoàn Nhật Nguyệt dẫn đầu đoàn người, đến Tinh Hoa thành chúng ta tiến hành khảo sát kinh doanh, chủ tịch thành phố đã mở thiết yến chiêu đãi tại tòa nhà Ngân Mã, hai bên tiếp xúc bàn bạc một loạt vấn đề liên quan đến việc xây dựng xưởng chế thuốc tại Tinh Hoa thành...

Trong tivi, trên đỉnh cao nhất của tòa nhà Ngân Mã, chủ tịch thành phố đang bắt tay với một người trung niên.

Người trung niên kia phong độ hiên ngang, vừa nhìn liền biết chính là đại nhân vật, cho dù có bị cách bởi tivi, cũng có thể cảm thấy khí thế và uy nghiêm bức người trên người ông.

Sắc mặt cha càng lúc càng khó coi.

Giang Ly lập tức nhạy bén cảm giác được, thâm nhú mày, một dự cảm dâng lên:

- Chẳng lẽ chúng ta lại có liên quan gì đó với tập đoàn Nhật Nguyệt này sao? Nếu không sao cha lại phản ứng mạnh như vậy?

Trong lòng sương mù chồng chất, nhưng nghĩ đến mình có được lực sinh mệnh 1 trong lần thi này, cha nói muốn lấy của cải của mình về, em trai và mình còn đang đoán, Giang gia nhất định là một đại gia tộc, nếu không Giang Ly từ nhỏ đến lớn sao lại không nghe thấy ông nội bà nội, cũng không nhìn thấy ông bà ngoại nữa, trong nhà lại càng không có họ hàng thân thích, trong xã hội hiện đại này quả thực không thể tin nổi.

- Cha, có phải chúng ta có liên quan gì đó với tập đoàn Nhật Nguyệt này không?

Hắn đột nhiên hỏi.

- Không, không có... Giang Chấn Đông sững sờ, nhưng ai cũng có thể nhìn ra, nghĩ một đằng nói một nẻo.

Giang Ly gật đầu, cũng không hỏi nhiều, hẳn trước nay đều biết điều, khác với bộc lộ tài năng của em trai, tuyệt đối sẽ không gây phiền phức cho cha mẹ.

Hắn chỉ biết yên lặng tu luyện, che gió che mưa cho gia đình.

Bây giờ trong nhà rất yên tĩnh, nhưng giác quan thứ sáu cho hắn biết, rất có thể tập đoàn Nhật Nguyệt đến, sẽ nổi lên một cơn bão táp.

Ngày hôm sau, Giang Ly lại đến chợ đen Khư Hoa thành, tòa nhà An toàn.

- Giang huynh đệ, anh lại đến rồi? Đón tiếp vẫn là Cao Nhẫn.

- Nghe nói Nguyệt Linh Chi Tinh sắp giảm giá rồi? Giang Ly gặp mặt liền nói luôn.

- Huynh đệ tin tức thật nhanh nhạy, tập đoàn Nhật Nguyệt đóng quân tiến vào chợ đen Khư Hoa thành, hình như có ý vận chuyển hàng hóa đến đây, nhưng chợ đen Khư Hoa thành bao nhiêu năm rồi, xã hội đen san sát, thế lực rắc rối khó gỡ, cho dù là tập đoàn Nhật Nguyệt cũng khó có thể nhúng tay vào được, rồng mạnh cũng không thể đề nổi rắn địa phương đâu. Nếu như huynh đệ muốn mua Nguyệt Linh Chi Tinh, thì đề nghị anh vài ngày sau tính tiếp, xem xem thị trường biến hóa thế nào. Cao Nhẫn nói chuyện rất khéo đưa đẩy.

- Rồng mạnh không đề được rắn địa phương? Giang Ly trầm mặc một hồi: - Các anh trong này có được vật có thể chữa trị tế bào, gia tăng số lần phân tách tế bào và tiềm năng sinh mạng không?

- Gia tăng số lần phân tách tế bào? Cao Nhẫn sững sờ, đánh giá Giang Ly: - Huynh đệ không phải vì nóng lòng cầu thành, dùng một số nước thuốc thiêu

đốt tiềm lực sinh mạng đấy chứ? Làm kéo dài tuổi thọ.

- Đúng vậy. Giang Ly biết mình không giấu nổi, ánh mắt của Cao Nhẫn rất lợi hại.

- Cái này quả thực không dễ làm, bình thường thiêu đốt tiềm năng sinh mạng, trong thời gian ngắn nâng cao thực lực, nhưng sẽ thương tổn đến tế bào, không sống lâu được, ví dụ như này chỗ nào cũng có. Cao Nhẫn do dự một lát rồi nói:

- Thực ra cũng không phải không có cách, nhưng cần phải từ từ điều dưỡng, dùng nhiều Nhật Nguyệt tinh hoa, ba năm năm có thể khôi phục được.

Quả nhiên, nói không khác gì với bác sĩ kia.

- Còn có cách nào trong thời gian ngắn có thể khôi phục được không? Giang Ly nói.

- Vậy thì chỉ có thể dùng Sinh Mệnh Quả Thực thôi. Cao Nhẫn thở dài nói:

- Nhưng thứ này vô cùng quý báu.

- Sinh Mệnh Quả Thực?

Giang Ly sùng sốt.

- Đúng vậy, Sinh Mệnh Quả Thực, nó là một loại Quả Thực mà con người dùng khoa học kỹ thuật cao cấp nuôi dưỡng trong không trung, có thể khiến sức sống tế bào thân thể con người gia tăng mà thôi. Ví dụ như người già sống trăm tuổi thì sắp chết rồi, nhưng dùng Sinh Mệnh Quả Thực, ông ấy có thể kéo dài sinh mệnh của mình thêm vài năm nữa. Hơn nữa thứ này là thánh phẩm trị thương, cho dù vết thương có nghiêm trọng đi nữa, dùng nó đều có thể bảo toàn được tính mạng, sau đó khôi phục sự sống. Trong khu Tinh anh, là được phẩm trị thương của đại nhân vật tác chiến, thuộc loại thuốc cấm trong các loại thuốc cấm. Ánh mắt Cao Nhẫn lóe sáng:

- Tập đoàn An Toàn của chúng tôi tạm thời không có, nếu vị huynh đệ cần, có thể đặt tiền trước, 8 triệu một quả, chúng tôi có thể đi lấy nó cho anh.

- 8 triệu một quả? Giang Ly cau mày, hần mua không nổi. - Có thể rẻ hơn chút được không? Ví dụ 3 triệu chẳng hạn?

- Huynh đệ, cái này là làm khó tôi rồi. Về mặt Cao Nhẫn hiện về thống khổ:

- 3 triệu đến phí vận chuyển cũng không nổi, anh biết từ khu Tinh anh vận chuyển Sinh Mệnh Quả Thực ra ngoài hết bao nhiêu tiền không? 8 triệu cũng là cái giá thấp nhất rồi.

- Vậy được. Giang Ly không mua gì, quay người định đi, 8 triệu hần đập nổi bán sắt cũng không mua nổi.

- Đợi chút. Cao Nhẫn lại nói: - Huynh đệ, tôi hỏi anh có hứng làm Thôi miên sư cho tập đoàn An Toàn chúng tôi không? Cảm thấy thế nào? Nếu như huynh đệ thật sự muốn nhanh chóng khôi phục tiềm năng của mình, bù lại tế bào bị tổn thương, gia nhập vào tập đoàn An Toàn chúng tôi là chọn lựa tốt nhất.

- Vậy được, tôi có thể gia nhập, nhưng nói trước, thứ nhất tôi không làm chuyện phi pháp, thứ hai tôi là người tự do gia nhập, không ký kết bất cứ hợp đồng nào hết, không chịu bất kỳ sự trói buộc nào. Các anh có chuyện tìm tôi, thì tôi giúp, mỗi lần làm, thu một lần thù lao. Giang Ly lập tức đưa ra điều kiện.

- Cái này... Quả nhiên, điều kiện đề xuất, anh ta cũng cảm thấy khó xử: - Là Thôi miên sư của tập đoàn An Toàn chúng tôi, nhất định phải ký hợp đồng, không có sự trói buộc của hợp đồng, tiền lệ này không thể được.

- Thật sao? Hai mắt Giang Ly dường như phát ra ánh sáng yếu ớt, chăm chăm nhìn Cao Nhẫn, tay vung nhẹ một cái: - Tôi nói được là được, anh cảm thấy thế nào?

Tiếp xúc với ánh mắt của Giang Ly, sắc mặt Cao Nhẫn có chút tái nhợt, ánh mắt cũng mơ hồ:

- Được, anh nói được là được...

- Cao Nhẫn, anh có bao nhiêu tiền gửi ngân hàng?

- 12 triệu... Cao Nhẫn thành thật trả lời.

- Tập đoàn An Toàn có Sinh Mệnh Quả Thực không? Giang Ly lại hỏi.

- Có, chỉ có ba quả. Cao Nhẫn hoàn toàn bị thôi miên, hỏi gì trả lời cái đấy.

- Giá đúng là bao nhiêu?

- Giá thu mua là 3 triệu một quả, thêm các loại phí vận chuyển và nguy hiểm nữa, đại khái khoảng 4 triệu.

- Nếu như vậy, tỉnh dậy đi. Giang Ly búng tay một cái.

Bốp!

Cao Nhẫn từ trong trạng thái thôi miên bừng tỉnh lại, đột nhiên sắc mặt trở nên khó coi: - Vừa nãy anh thôi miên tôi sao?

- Tôi chỉ là muốn anh xem thực lực của tôi thế nào mà thôi. Giang Ly như cười như không:

- Lúc trước anh chẳng phải đã nói, nếu như tôi có thể thôi miên được anh, thì tuyệt đối có tư cách ký kết với tập đoàn An Toàn sao? Bản thân anh cũng là Thôi miên sư sơ cấp mà.

- Thật lợi hại! Sắc mặt Cao Nhẫn thay đổi trong chốc lát, kiềm chế nói: - Không sai, tôi là Thôi miên sư sơ cấp, người có thể thôi miên được tôi, tôi dám nói bất cứ Thôi miên sư sơ cấp nào cũng không thể làm được, chỉ có Thôi miên sư trung cấp mới có thể hoàn toàn thôi miên được tôi.

- Tôi không phải Thôi miên sư trung cấp. Giang Ly biết, Thôi miên sư trung cấp ai ai cũng là đại nhân vật, hần bây giờ sở dĩ có thể thôi miên được Cao Nhẫn, hoàn toàn dựa vào Tâm Linh Đại Đế Ấn và minh tướng Nảo vụ trụ:

- Nhưng tôi rất nhanh sẽ bước vào cảnh giới đó.

Hần đang thi triển tiềm lực của mình, để Cao Nhẫn hiểu được giá trị của mình.

- Tập đoàn An Toàn có ba quả Sinh Mệnh Quả Thực, giá mua vào là 3 triệu tinh nguyên một quả, anh lại nói không có, còn nâng giá lên 8 triệu, tôi cũng coi như là khách hàng cũ, Cao Nhẫn huynh đệ anh cũng đừng mánh khốc như vậy chứ? Khóe miệng Giang Ly hiện nụ cười khẩy, nắm chắc đến từng sợi mạch của đối phương.

- Giang huynh đệ, tôi là người làm ăn chắc chắn phải nâng giá rồi. Cao Nhẫn cười trừ: - Nếu như anh muốn Sinh Mệnh Thực Quả, chúng tôi nhất định phải bán 8 triệu, vì thứ này rất khó kiếm, chỉ có thể lấy từ trong khu Tinh anh ra ngoài, nguy hiểm vận chuyển rất lớn.

- Vẫn là một câu nói, không ký kết, không làm chuyện hại người, tôi là người tự do. Giang Ly trước sau vẫn giữ vững nguyên tắc:

- Còn nữa, tôi chắc là rất nhanh là có thể đạt đến trình độ Thôi miên sư trung cấp, đến lúc đó cũng không còn là cái giá này nữa.

- Thôi miên sư trung cấp. Cao Nhẫn nghĩ lại cảnh vừa rồi, không rét mà run: - Đợi đã, tôi đi hỏi ý cấp trên một chút. [nguồn.t.u.n.g.h.o.a.n.h\(.\)c.o.m](http://nguồn.t.u.n.g.h.o.a.n.h(.)c.o.m)

Cao Nhẫn vội vàng đi sang một bên, mò chip bắt đầu trò chuyện.

Mười phút sau, anh ta lại đi đến: - Giang huynh đệ, cấp trên rất có hứng thú với anh, ông chủ lớn của chúng tôi muốn gặp anh, không biết ý anh thế nào?

- Dẫn đường đi.

Giang Ly rất quyết đoán.

- Mời.

Cao Nhẫn đi đến tầng thượng của tòa nhà An Toàn, rặng rắc, ấn vài cái nút, cửa tự động mở, sau đó xuất hiện hai đại hán, kiểm tra toàn thân.

Đi qua từng lớp cửa bảo vệ, liền đến một phòng làm việc cực lớn, thứ đầu tiên của phòng làm việc này đập vào mắt chính là áo giáp hình người, cao 2m, màu bạc sáng loáng bên trên lóe ra, cả vật thể nhìn không ra chút hương vị hần nổi nào, dường như là một thể thống nhất.

- Thiết giáp động lực!

Giang Ly sững sốt, biết thứ này vô cùng hùng mạnh, cho dù người bình thường mặc lên người, bản thân mình tuyệt đối cũng không phải là đối thủ.

Rõ ràng, tập đoàn An Toàn muốn trấn áp bang xã hội đen trong chợ đen Khur Hoa thành, tác dụng của thiết giáp động lực không dễ dàng coi thường được, phải biết loại thiết giáp động lực này, đến thương đánh cũng không thủng.

Có một người đang ngồi phía sau phòng làm việc.

Là một lão già, khoảng hơn bảy mươi tuổi, bộ dạng cũng không có vẻ già lắm, ông cứ như vậy ngồi nghiêm chỉnh, thể hiện ra một hương vị nắm giữ đại quyền, rõ ràng là thủ lĩnh đầu não của tập đoàn An Toàn.

Bên cạnh ông, có vài quản lý cao cấp đang đứng, còn có một nữ thư ký, vô cùng xinh đẹp, thấy Giang Ly tiến vào liền dùng ánh mắt hiếu kỳ nhìn hần.

- Sở tiên sinh, Giang Hòa tiên sinh đã đến rồi.

Cao Nhẫn vội vàng giới thiệu.

- Xin chào, tôi tên Sở Sơn. Lão già khề gật đầu: - Anh có ý muốn ký hợp đồng với tập đoàn An Toàn chúng tôi? Muốn có được Sinh Mệnh Quả Thực?

- Đúng vậy, Sở lão tiên sinh. Giang Ly gật đầu.

- Thuật thôi miên của anh không ngờ có thể thôi miên được Cao Nhẫn? Lão già nói:

- Cao Nhẫn là do tự tay tôi dạy bảo, nó cũng đạt đến trình độ Thôi miên sơ cấp rồi, anh có thể thôi miên được nó, chứng tỏ thuật thôi miên của anh cũng đạt đến trình độ điều luyện nhất định rồi, để tôi kiểm tra anh một chút.

Trong lúc nói chuyện, lão già liền đứng dậy.

Khẽ động chút.

Giang Ly lập tức cảm thấy trời đất quay cuồng, toàn bộ căn phòng đều quay xung quanh lão già, ánh mắt hắn sinh ra một loại ảo giác, thân thể của lão già đó càng lúc càng lớn hơn, cuối cùng không ngờ che khuất bầu trời, tựa như ma thần.

Lão già không nói gì, thậm chí cũng không kết ấn, không có ngôn ngữ tứ chỉ, mà chỉ là đơn giản đứng dậy, liền khiến người ta có ảo giác mãnh liệt như này.

Đây là thuật thôi miên cấp bậc gì vậy?

Quả thực đã vượt qua sự nhận thức về thôi miên của Giang Ly rồi.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đế Tinh Hà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 54: Cha Của Chị Dao

- Nào vũ trụ!

Lúc này bất luận là phản kháng gì cũng là phí công. Hắn minh tưởng Nào vũ trụ, tế bào não sinh động hơn gấp mười lần, khổ sở chống đỡ, không bị thôi miên.

- Anh tên là gì?

Lão già mở miệng.

Ầm ầm! Giang Ly nghe thấy bên trong tai mình, quả thực giống như thiên thần đang đặt câu hỏi, chấn động tâm linh, suýt chút nữa tinh thần sụp đổ.

- Giang... Hóa!

Giang Ly cố gắng kìm chế, không nói ra tên thật của mình.

- Rốt cục tên là gì?

Lão già lại hỏi.

- Giang... Giang Ly dứt quãng, nhưng cũng đang không ngừng chặn lại thôi miên, duy trì tinh thần mình không bị sụp đổ.

- Giang gì! Nói! Giọng nói của lão già trở nên to hơn, mỗi một âm thanh, âm phù, tấn công vào trong tai của hắn, giống như đánh cho tế bào não dừng lại, hắn thậm chí đến Nào vũ trụ cũng không thể nào minh tưởng nổi, hoàn toàn nghe theo câu hỏi của đối phương.

- Tôi tên là Giang Hóa! Cẩn lười mạnh một cái, Giang Ly dường như đem tinh thần của mình phát huy đến cực hạn, minh tưởng Nào vũ trụ lớn hơn, máu mũi chảy ra.

Ngay tức khắc, áp lực liền buông lỏng.

Lão già lại ngồi xuống, giống như chưa từng làm gì.

Những người xung quanh đều tỏ vẻ kinh ngạc sùng sốt.

- Cao Nhẫn, các anh ra ngoài hết đi. Lão già Sở Sơn khua tay.

- Vâng.

Cao Nhãn, tất cả mọi người, thậm chí cả nữ thư ký cũng đều ra ngoài.

Sở Sơn vừa vung tay, một chiếc khăn lông trắng bay đến: - Anh bạn trẻ tuổi, lau máu mũi đi. Không ngờ một học sinh, lại có thuật thôi miên lợi hại như vậy? Chặn được thôi miên của tôi, có thể nói, cả Tỉnh Hoa thành này, căn bản cũng không có ai có thể chặn được thôi miên của tôi.

Giang Ly cầm lấy chiếc khăn mùi xoa lau mũi, đột nhiên hắn dừng lại: - Ông ... Ông làm sao biết được tôi là học sinh. Bây giờ hắn là một đại hán trung niên, Giang Hòa.

- Tôi chẳng những biết anh là học sinh, hơn nữa còn biết tên anh là Giang Ly. Sở Sơn cười nói:

- Mặt người hóa trang của anh đẳng cấp quá thấp, làm sao có thể tránh được camera của tôi chứ.

Lão ấn một cái nút, quả nhiên trên đó xuất hiện video của Giang Ly, nhìn rất rõ ràng, khuôn mặt hoàn toàn lộ rõ, thậm chí còn có tin tức về thân phận của hắn.

- Ông!

Giang Ly chấn động.

- Không cần căng thẳng, anh bạn trẻ. Sở Sơn vung tay, ra hiệu hắn bình tĩnh lại, quả nhiên Giang Ly cảm thấy một khí chất yên lòng tốt lành đập vào mặt, đây lại là một loại thôi miên trấn tĩnh tinh thần.

- Chẳng trách Tích Tích nói trong số học sinh của nó, có một thiên tài thôi miên, bảo tôi bớt thời gian gặp. Không ngờ lại có thể gặp được anh trong này. Lão già Sở Sơn mỉm cười nói.

- Ông ... Giang Ly nghe thấy lời này liền nói: - Ông có quan hệ thế nào với chị Dao?

Hắn tư duy nhanh nhẹn, trong nháy mắt liền nghĩ đến một người, đó chính là giáo viên dạy hắn thuật thôi miên chị Dao

- Chị Dao? Tích Tích sao lại có cái tên này? Sở Sơn nhún mày: - Xem ra khí chất của nó vẫn linh hoạt, chưa đạt đến cảnh giới hòa hợp, thuật thôi miên khó có thể tiến thêm bước nữa.

Giang Ly không nói gì, biết lão này tuyệt đối là bề trên của chị Dao

- Tôi chính là cha của Tích Tích. Quả nhiên Sở Sơn nói.

- Hóa ra là ông cụ Giang Ly vội vàng khom người, hành lễ: - Không ngờ trong này có thể gặp được ông.

- Cái gì mà ông cụ? Đây là cách gọi từ mấy trăm năm trước rồi. Sở Sơn không thích cách gọi này, nhưng đánh giá Giang Ly:

- Anh là một học sinh, không ngờ lại chạy đến chợ đen Khư Hoa thành, gan to胆大, không sợ bị xã hội đen giết anh sao? Trong này nguy hiểm từng bước, không phải là nơi một học sinh có thể đến.

- Vâng. Giang Ly khiêm tốn, đối phương là cha của chị Dao, không khí liền trở nên dễ thở hơn:

- Nhưng con muốn thi đỗ đại học Tỉnh Không, tu luyện bình thường thì không được, cần phải mượn một lượng thuốc cấm, hơn nữa trong này có thể lấy được rất nhiều kinh nghiệm thực chiến, trong thời khắc sinh tử mới có thể khiến tu vi tâm linh cao lên được.

- Cái này cũng đúng. Sở Sơn tấm tắc nói: - Thuật thôi miên của anh có thể chặn được thôi miên của tôi, có tiền đồ. Có thêm thời gian, chắc chắn anh có thể trở thành Thôi miên sư trung cấp.

- Sở gia gia là Thôi miên sư trung cấp? Giang Ly mạnh dạn hỏi.

- Đúng vậy, nhưng tôi không ở trong Tỉnh Hoa thành, mà lại ở Già Mạn thành. Gần đây vì chuyện của tập đoàn Nhật Nguyệt mà chạy đến đây, xem xem đàm phán thế nào. Sở Sơn ngược lại cũng không giấu diếm gì Giang Ly: - Nghe nói anh vì cố gắng tăng thực lực, dùng thuốc cấm, làm cho tế bào bị tổn thương, phải không?

- Đúng vậy. Giang Ly thành thật trả lời, bình thường đối với bề trên hắn luôn là một người con ngoan:

- Con từng được bác sĩ kiểm tra, bây giờ chỉ có thể sống được đến ba mươi tuổi.

- Cho nên anh cần Sinh Mệnh Quả Thực? Sở Sơn hỏi.

- Con muốn bổ sung tế bào bị tổn thương. Giang Ly trong lòng ôm hi vọng.

- Sinh Mệnh Quả Thực đúng là có thể bù đắp được lượng tế bào bị tổn thương, nhưng nếu như anh chỉ có thể sống được ba mươi tuổi, e rằng một quả cũng không bù lại nổi. Cho dù tôi bán cho anh với giá mua vào, anh cũng cần phải trả 5 triệu. Sở Sơn nói:

- Hơn nữa mặc dù tôi là một trong những thành viên trong hội đồng quản trị của tập đoàn An Toàn, nhưng cũng không đủ quyền để làm trái với quy định của tập đoàn được.

- Quy định này con biết, nhưng con trở thành Thôi miên sư của tập đoàn An Toàn, chắc chắn có thể có hợp đồng mua sắm nội bộ chứ. Giang Ly vẫn cò kè mặc cả.

- Được, nhưng vì giao phó với ban giám đốc, tôi phải kiểm tra năng lực thôi miên của anh. Sở Sơn ấn một cái nút, ngay lập tức một loạt chiến sĩ đi đến, mỗi một chiến sĩ đều lưng hùm vai gấu, lực sinh mệnh trong khoảng 0.8 đến 0.9.

- Thôi miên sư sơ cấp bình thường, thôi miên một người ngủ say cũng tiêu hao rất nhiều trí lực và thể lực. Một ngày cùng lắm cũng chỉ có thể thôi miên được hai đến ba người ngủ say, tỷ lệ thành công cũng không lớn lắm. Bây giờ anh thử cho tôi xem, rốt cục thôi miên được bao nhiêu?

Sở Sơn mở video: - Phải biểu hiện cho tốt, tôi cũng đã thu hình, nếu như anh biểu hiện tốt, có giá trị hơn những Thôi miên sư sơ cấp bình thường, tôi cũng dễ ăn nói với ban giám đốc hơn.

- Được...

Giang Ly đến trước mặt chiến sĩ đầu tiên, đây là tình huống của tập đoàn An Toàn, xe ra ai ai cũng có ý chí chiến đấu vững mạnh, tâm linh kiên định, rất khó bị thôi miên.

Một chiến sĩ nhìn hấn, trong ánh mắt hiện ra hương vị không thêm để ý, dường như không tin Giang Ly có thể thôi miên được mình.

- Huỳnh đệ, nhìn tay tôi. Giang Ly giờ tay ra, múa may trước mặt chiến sĩ này một lượt, chiến sĩ lập tức bị đánh loạn trong tích tắc, nhưng anh ta vẫn có thể chống cự được, nhưng mười phút sau, anh ta liền không thể nào chịu đựng thêm được nữa, liền mềm nhũn xuống.

- Người thứ hai.

Giang Ly lại bắt đầu thôi miên người thứ hai, hấn hoa tay múa chân, không ngừng bay lên, miệng phát ra một loạt âm thanh sột soạt, chiến sĩ thứ hai cũng đã ngã xuống.

- Người thứ ba! Hấn một mạch tiến đến, mỗi một lần thôi miên, căn bản cũng không cần bao lâu, mặc kệ những chiến sĩ đó đều không tin, trong lòng chống lại, nhưng vẫn có thể bị thôi miên.

Rầm rầm rầm...

Liên tiếp 10 chiến sĩ bị thôi miên toàn bộ, Giang Ly mới phát hiện đầu óc mình đang bị choáng váng, mình tưởng Nảo vũ trụ tới cực hạn.

Sau mỗi lần thôi miên một chiến sĩ, hấn xoa đầu đối phương, giống như Mật tông thượng sư xối nước lên đầu của mấy trăm năm trước, chiến sĩ bị thôi miên vào giấc ngủ say.

- Lợi hại! Sở Sơn đứng bật dậy: - Một lần thôi miên được mười người? Tỷ lệ thành công 100%? Trình độ này của anh thực sự khó có thể tin được.

Thôi miên sư sơ cấp, cũng rất nhiều lần thôi miên thất bại, còn Giang Ly căn bản không thất bại không nói, như vậy quả thực là kỳ tích.

- Tích Tích nói không sai, quả nhiên anh là một thiên tài thôi miên. Sở Sơn liên tục nói:

- Thế này, từ bây giờ trở đi, anh chính là Thôi miên sư của tòa nhà An Toàn chúng tôi, hai yêu cầu mà anh đưa ra, không cần là chuyện làm trái pháp luật, thì tôi có thể đáp ứng, tập đoàn An Toàn chúng tôi không dựa vào chém giết mà kiếm tiền, lý do thứ hai tự thân tôi cũng có thể đáp ứng được, còn chuyện hợp đồng, thì vẫn phải ký. Nhưng trong Tinh Hoa thành, trong đó cũng có tòa nhà của tập đoàn An Toàn chúng tôi, hợp đồng mà anh ký cũng là hợp đồng chính quy của bộ thương mại nhà nước.

- Vậy thì được. Giang Ly yên tâm, nếu đến Tinh Hoa thành ký hợp đồng chính quy của bộ thương mại, thì tương đương với tìm việc làm. Bây giờ bất kỳ công ty nào muốn ký hợp đồng, đều phải dựa theo luật lao động, đều phải đến bộ thương mại lập hồ sơ, thông qua xét duyệt, loại hợp đồng này mới có hiệu lực pháp luật.

- Nếu như vậy, thì chúng ta đến Tinh Hoa thành đi. Sở Sơn mau chóng muốn Giang Ly ký hợp đồng, nhân tài có tiềm lực như này đều là miếng mồi béo bở mà các công ty lớn tranh giành.

- Đợi chút, Sinh Mệnh Quả Thực mà tôi cần thì thế nào? Thứ mà Giang Ly đề ý nhất chính là cái này.

- Trên người anh có khoảng bao nhiêu tiền? Sở Sơn hỏi.

- Có lẽ là 3 triệu rưỡi. Giang Ly chắc chắn sẽ không tiêu sạch hết tiền trên người, hấn thôi miên Huyết Cừu, mặc dù lấy được ba triệu năm trăm tám mươi nghìn, nhưng mất nhiều hơn được, ngược lại còn phá hỏng tiềm năng sinh mạng của mình, lợi ích duy nhất có được chính là tăng thêm kinh nghiệm thực chiến, đương nhiên tiêu diệt một bang hội tội ác chồng chất.

- Nhiều vậy sao? Lần này đến lượt Sở Sơn giặt mình, lão biết cho dù gia đình giàu có gia sản nghìn vạn cũng chưa chắc lấy ra được hơn ba triệu tiền mặt.
- Bán cho tôi với giá bao nhiêu? Thứ Giang Ly quan tâm nhất chính là cái này, hẳn chắc chắn sẽ không giải thích.
- Anh ký kết làm Thôi miên sư của tập đoàn chúng tôi, tôi bán cho anh với giá 4 triệu, thế nào? Sở Sơn nói:
- Đây cũng không phải là buôn bán nữa rồi, mà là dựa theo giá cả bồi dưỡng nhân tài.
- Được, nhưng bây giờ trên người tôi không đủ tiền, còn kém năm trăm nghìn nữa làm thế nào? Công ty có thể cho vay được không? Sau này tôi trả dần? Giang Ly đưa ra điều kiện.
- Chuyện này đến Tỉnh Hoa thành rồi tính tiếp. Sở Sơn khua tay nói.

Ba tiếng sau, Sở Sơn và Giang Ly đã xuất hiện trong trụ sở chính của tòa nhà An Toàn trong Tỉnh Hoa thành. nguồn truyện t u n g h o a n h . c o m

Tòa nhà An Toàn của Tỉnh Hoa thành, nằm trên một ngọn núi lớn ngoài ngoại ô, toàn bộ ngọn núi đều dùng nguyên liệu vô cùng tốt để trang hoàng, là màu xanh thẫm, từ xa nhìn đến giống như một viên ngọc bích.

Vẫn là một phòng làm việc cực lớn trên đỉnh núi, Sở Sơn mở màn hình lớn, trên đó xuất hiện hợp đồng:

- Anh xem trước các điều khoản một chút đi.

Giang Ly đọc nhanh như gió, phát hiện quả nhiên là hợp đồng lao động chính quy, còn có số hiệu của bộ thương mại, chỉ cần ký tên liền có hiệu lực pháp luật.

- Không có vấn đề gì, tôi ký đây. Giang Ly đợi hợp đồng ký chuyển đến chip, sau đó mở ra ký, nhập giọng nói của mình vào, còn có cả video, vân tay, sau đó chuyển đi.

Đều là hợp đồng điện tử, hai bên ký tên, sau đó chuyển đến bộ thương mại xét duyệt, cuối cùng xét duyệt thông qua, Giang Ly sẽ trở thành nhân viên của tập đoàn An Toàn, tìm được một công việc chính thức.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đế Tinh Hà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 55: Thất Sát

Kính coong!

Một tiếng đồng hồ sau.

Hồ sơ xét duyệt của bộ thương mại đã được phát đến:

- Xét duyệt chưa thông qua, người ký kết không có giấy chứng nhận sát hạch Thôi miên sư, không thể nào tiến hành ký kết, hi vọng mau chóng sát hạch khảo chứng.

Sở Sơn sùng sốt, sau đó cười rộ lên:

- Tôi cũng quên bém mắt chuyện này, anh ký kết thành Thôi miên sư cần phải có giấy chứng nhận, không có chứng nhận là phạm pháp, với trình độ của anh đi kiểm chứng lấy giấy chứng nhận Thôi miên sư sơ cấp quả thực dễ như trở bàn tay.

- Con cũng quên mất chuyện này. Giang Ly vỗ đầu một cái:

- Vậy thì ngày mai tôi sẽ đi sát hạch, nhưng bây giờ nói về điều kiện, con hi vọng có thể có được Sinh Mệnh Quả Thực. nguồn t.u.n.g h.o.a.n.h(.)c.o.m

- Thế này, tôi quét thẻ cho anh trước ba triệu rưỡi, sau đó tìm công ty cho vay năm trăm nghìn, tôi bảo lãnh cho anh lấy một quả đi. Sở Sơn có một chút quyền lực.

Giang Ly vội quét thẻ, sau đó ký tên một bản hợp đồng vay nợ.

Làm xong tất cả, Sở Sơn ra lệnh cho người đem Sinh Mệnh Quả Thực đến.

Là một bình thủy tinh, trong bình có đựng một quả to bằng ngón tay cái, đồ tươi, bên trong lóe lên ánh sáng bóng như mộng ảo, nhìn kỹ có thể nhìn thấy rất nhiều gen mật mã nhỏ tí xếp hàng dài trật tự trong quả đồ, tổ hợp lại.

Một quả rất nhỏ, chỉ có vài khác, nhưng lại bao hàm nhiều thứ kỳ diệu trong đó.

- Chế tạo Sinh Mệnh Quả Thực là nguyên liệu con người chúng ta lấy được từ trên đại hạm của tinh cầu ngoài hành tinh rơi xuống, chiến sĩ của khu Tinh anh ầu đã bên ngoài tinh cầu, sau khi bị thương, sẽ dùng nó để chữa trị. Sở Sơn cảm thán nói: - Anh dùng trước đi, xem xem có thể phục hồi được đến bước nào? Sau đó quay về đi kiểm tra lại một lần, ngày sai đi sát hạch lấy giấy chứng nhận Thôi miên sư sơ cấp, sau đó tới làm. Công việc chủ yếu chính là thôi miên khách hàng, mỗi lần chúng ta thu một nghìn Tinh nguyên, chia cho anh tám trăm tinh nguyên.

- Mỗi lần 800, vậy mỗi ngày tôi thôi miên mười người, thì là 8000 tinh nguyên. Hai tháng có thể trả hết nợ. Giang Ly tính toán: - Không đúng, 800 tinh nguyên này tôi còn chưa nộp 20% thuế thu nhập, chỉ còn cầm được 600 tinh nguyên.

Tập đoàn An Toàn trong Tinh Hoa thành là hành nghề chính quy, cũng ký kết Thôi miên sư, nhưng Thôi miên sư sơ cấp quá ít, khách hàng đều phải hẹn trước, mỗi lần một nghìn tinh nguyên, bây giờ chia cho Giang Ly 800 tinh nguyên, tập đoàn An Toàn rút hai phần, cũng đã quá hào phóng rồi.

Vốn dĩ tỉ lệ rút nhiều hơn, vì bây giờ số lượng Thôi miên sư sơ cấp quá ít, khách hàng còn phải xếp hàng, cho nên bất kỳ tập đoàn nào cũng không thể hạ bớt tỉ lệ ăn chia, nếu không người ta sẽ sang tập đoàn khác, tập đoàn sẽ mất nhiều hơn được.

Giang Ly mở bình ra, trực tiếp dùng Sinh Mệnh Quả Thực, thứ này chính là ăn bằng miệng.

Giang Ly sau khi dùng nó, chỉ chốc lát sau liền cảm thấy toàn thân mình hình như ngâm trong nước ấm, thoải mái, tất cả mệt nhọc trở thành hư không, khoảng chừng ba tiếng mới dừng lại.

Mở to mắt, hắn phát hiện thân thể hắn trở nên thoải mái hơn rất nhiều, nhất là lối tư duy của đầu óc nhạy cảm hơn nhiều.

- Không biết bây giờ tôi đi kiểm tra, tuổi thọ có thể đến được bao nhiêu? Chắc là phục hồi cũng không ít nhỉ? Giang Ly vội vã trở về, muốn đến bệnh viện kiểm tra xem.

- Đây là một tấm thẻ, sau này tập đoàn An Toàn chúng tôi sẽ liên hệ với anh qua cái này. Sở Sơn đưa cho Giang Ly một con chip: - Đi sát hạch giấy chứng nhận, rồi đến ký kết.

Giang Ly nhận lấy con chip, mau chóng đến bệnh viện kiểm tra.

- Thật sự khó có thể tin, tế bào của anh lại khôi phục nhanh như vậy. Qua kiểm tra, bây giờ anh ước chừng có thể sống từ 70 đến 80 tuổi, hơn nữa còn với tốc độ sinh trưởng chậm rãi.

Trong bệnh viện, bác sĩ trưởng vội về mặt ngạc nhiên thuật lại kết quả kiểm tra với Giang Ly.

- Tôi dùng Sinh Mệnh Quả Thực. Giang Ly gật đầu.

- Sinh Mệnh Quả Thực? Y sĩ trưởng bưng tỉnh: - Chẳng trách, đây là một trong những kỹ thuật thần bí của nhân loại, quả thực được hình thành từ kỹ thuật trong khu Tinh anh, nhưng giá vô cùng đắt đỏ, Tinh Hoa thành không mua được, trong chợ đen cũng rất ít gặp.

- Bác sĩ, ước chừng tôi dùng bao nhiêu Sinh Mệnh Quả Thực thì có thể khôi phục toàn bộ tế bào? Giang Ly hỏi thăm, hắn biết kiến thức của mình về y học chắc chắn không bằng bác sĩ, phải hỏi chuyên gia, cho nên cũng không giấu diếm bệnh tình.

- Sinh Mệnh Quả Thực là thuốc chữa bệnh cho binh lính trong khu Tinh anh, đối chiến với kẻ thù, mau chóng chữa trị vết thương. Tác dụng tăng cường thể năng cũng không lớn lắm, nhưng thứ này cực kỳ khan hiếm trong khu Tinh anh, cho nên chính phủ không cho phép vận chuyển đến khu bình thường. Bác sĩ trưởng lắc đầu: - Bây giờ anh khoảng chừng còn phải dùng một Sinh Mệnh Quả Thực nữa mới có thể khôi phục được.

- Còn cần một quả nữa, thì phải là 4 triệu... Giang Ly trong lòng run lên, bây giờ hắn sạch sành sanh rồi, còn nợ công ty 500 nghìn nữa, bảo hắn lấy ra 4 triệu mua một quả, chết cũng không lấy ra nổi.

Sáng sớm ngày thứ hai, Giang Ly liền đến viện nghiên cứu Tâm Linh trung ương Tinh Hoa thành.

Đây là một cơ cấu dùng nghiên cứu Tâm Linh học, Linh hồn học, Tâm thần học, thuộc ban ngành chính phủ, trong này cũng có thể sát hạch lấy giấy chứng nhận Thôi miên sư.

Trước tiên là tiến hành các loại kiểm tra lý luận, sau đó chính là lấy động vật làm đối tượng thôi miên, cuối cùng xác định lý luận và kỹ năng của anh có qua không, rồi mới tiến hành thôi miên con người.

Sát hạch vô cùng nghiêm khắc, không có chút sơ hở nào.

Mặc dù Giang Ly đều qua cửa hết, lấy được giấy chứng nhận Thôi miên sư sơ cấp, với trình độ bây giờ của hắn quả thực có thể dễ như trở bàn tay.

Nhưng, viện nghiên cứu Tâm linh của Tinh Hoa thành chỉ có thể sát hạch Thôi miên sư sơ cấp, nếu như thăng cấp lên Thôi miên sư trung cấp, thì nhất

định phải đến Kinh Hoa thành rộng lớn hơn.

Vừa lấy được giấy chứng nhận, Giang Ly lại đến tập đoàn An Toàn gặp Sở Sơn.

Lần này ký kết hợp đồng trong nháy mắt xét duyệt thành công, hiệu suất của bộ thương mại chính phủ vô cùng cao.

Trong văn phòng.

Giang Ly ký xong, bắt đầu tìm tòi học hỏi: - Chủ tịch Sở, ông nếu là Thôi miên sư trung cấp, giảng cho tôi được không? Không phải nói gia nhập tập đoàn An Toàn, là có thể được bồi dưỡng huấn luyện Thôi miên sư trung cấp sao?

Sở Sơn không thích người ta gọi ông là ông cụ, cho nên Giang Ly trực tiếp xưng hô là Chủ tịch Sở.

- Giảng bài? Anh có biết môn học Thôi miên sư sơ cấp kia, một tiết hết bao nhiêu tiền không? Sở Sơn cười cười: - Không có một trăm nghìn tình nguyện, tôi căn bản cũng không lên bục giảng.

- Có thể ngoại lệ với tôi được chứ. Giang Ly dày mặt: - Thôi miên sư thiên tài như tôi cũng không có mấy người, ông chẳng lẽ lại không muốn bồi dưỡng một cao thủ xuất thế sao?

- Da mặt của anh dày thật đấy. Sở Sơn bật cười, thần sắc vui vẻ:

- Được rồi, hôm nay tâm trạng của tôi tốt, giảng cho anh chút huyền bí tu hành vậy.

- Xin lĩnh giáo.

Giang Ly cung kính đứng thẳng, tỏ vẻ tôn trọng với tu hành.

Thấy thái độ này, Sở Sơn thầm gật đầu: - Trong lòng anh có kính nể, có thành kính, rất tốt, hạt giống tốt. Nhưng chỉ thế thôi, thứ mà anh thiếu thực sự là khí chất cường giả, biết không?

- Cái gì là khí chất cường giả? Giang Ly sùng sốt.

Sở Sơn mạnh mẽ đứng bật dậy, trước mặt Giang Ly tối sầm, chỉ cảm thấy một ngọn núi lớn đang đè xuống, toàn thân không thể động đậy, thuần túy là áp chế của tâm hồn, khiến hán không thể khống chế được thân thể của mình, không thể nhúc nhích nổi.

- Cường giả thực sự, cho dù rừng đao thương kiếm, nhưng vẫn dạo bước mà đi, vượt mọi chông gai, cho dù chết vẫn không hối hận. Sở Sơn bước chậm, phong thái như rồng.

- Loạn ngã tâm giả, giết!

- Ưu ngã tâm giả, giết!

- Hoặc ngã tâm giả, giết!

- Mê ngã tâm giả, giết!

- Khiên ngã tâm giả, giết!

- Động ngã tâm giả, giết!

- Trở ngã cầu đạo giả, giết!

Bảy chữ giết, từ miệng Sở Sơn thốt ra, Giang Ly chấn động sắc mặt tái nhợt, hần đường như thực sự nhìn thấy tinh thần của cường giả, tâm chi kiếm trần trụi, tài năng lộ rõ, quyết chí tiến lên.

Trở ngã cầu đạo giả, giết!

- Giang Ly, mặc dù anh có thiên phú, nhưng tâm linh của anh tôi thấy rằng, vẫn yếu đuối, mờ mịt, không biết gì, tâm cảnh như này, cho dù cho anh tài nguyên vô tận, linh dược vô tận, thành tích cũng có hạn. Sở Sơn vừa nhìn liền thấu tâm linh của Giang Ly cũng không kiên định: - Nhưng, phần lớn mọi người đều như anh, phải trải qua tang thương nhân gian, trần thế biến hóa mới có thể lĩnh ngộ, rửa sạch sự yếu đuối trong tâm linh, bây giờ anh có mê hoặc và không kiên định cũng trong tình lý. Bây giờ anh chỉ là đơn thuần muốn trở nên mạnh mẽ, tinh thần không biết cầu đạo.

- Tinh thần cầu đạo... Giang Ly lặp lại từ này, nhớ lại Thất Sát, tâm linh cực kỳ rung động.

- Lòng người mà, chính là kiếm sắc, không ngừng mài rửa, sắc cạnh mới có thể hiện rõ được. Sở Sơn thờ dài nói: - Giang Ly à, anh còn khiêm khuyết rất nhiều, đường còn dài, con đường cầu đạo, ai cũng không giúp được anh, chỉ có bản thân anh mới giúp được chính mình. Được, anh có vấn đề gì, cứ hỏi tôi đi, bây giờ tôi giảng giải cho anh một chút về tri thức thực tế.

- Ông cụ, cái gì là Nhập định? Giang Ly lắc đầu, bắt đầu hỏi.

Sở Sơn ngồi xuống, pha một bình trà: - Thực ra, cảnh giới Nhập định ở thời cổ rất khó, giải thích sâu sắc nhất về Nhập định có trong một đoạn trong Lục Tổ Đàn Kinh, một thiền sư tên Tổ Trí Hoàng, tính tọa hai mươi năm, tự cho là có thể nhập định, có được chân ý thiền, một đệ tử của Lục tổ tên Huyền Sách đến hỏi thăm ông ta, nhìn thấy đang tu hành, hỏi ông ta đang tu hành cái gì? Ông ấy nói đang nhập định.

Sở Sơn dừng lại một chút, uống một ngụm trà: - Huyền Sách nói, nhập định mà ông nói, trong lòng rất cực có ý niệm hay không? Nếu như không có ý niệm, thì viên đá kia cũng có thể nhập định. Nếu như có ý niệm, thì tất cả nhân tình chúng sinh đều có thể nhập định. Trí Hoàng thiền sư nói, khi tôi đang nhập định, trong lòng mặc kệ có ý niệm hay vô niệm. Rồi Huyền Sách lại hỏi, bất luận có ý niệm hay không, đó chính là thường định, nếu là thường định, sao lại có phân chia xuất nhập? Vì thế thiền sư Trí Hoàng tu hành hai mươi năm không thể đổi lại được, biết mình tu hành chưa đến nơi đến chốn, đến hỏi Lục Tổ Huệ Năng. Huệ Năng nói: tâm như hư không, rồi lại không chấp nhất hư không, tự tại vận dụng bản tâm, nhưng lại thờ ơ với tất cả, tiêu trừ sự khác biệt giữa Thánh nhân và người phàm, bản tính và hiện tượng hợp nhất, đây chính là nhập định.

Nghe thấy Sở Sơn giải thích như vậy, Giang Ly như hiểu như không: - Lục tổ giải thích cũng không rõ ràng lắm, cụ thể là có ý gì?

Sở Sơn gật đầu: - Lời này của Lục Tổ là giải thích cho thiền sư đại ngộ tính nghe, thực ra câu nói này tôi lý giải là thu lại tinh thần của mình, quy chiếu vào bên trong, cho tâm linh của mình là chủ thể, thân thể là hư ảo, như vậy, thân thể chính là một bộ áo giáp, đao búa chặt chém lên trên bộ giáp này, không thể làm thương mình được, cho dù núi Thái Sơn có sụp đổ trước mặt cũng không thay đổi. Đây chính là cái gọi là Quan Tự Tại Bồ Tát, chiếu sáng ngũ uẩn giải không. Nắm thật chặt lấy tâm linh của mình, thân thể chịu đủ loại thống khổ, cảm thụ trong giới vật chất, đều là đang nằm mơ, vì thế anh không có thống khổ và phiền não.

- Lời này thì tôi hiểu một chút. Giang Ly giống như ngộ ra: - Chẳng trách trong Tâm Kinh có nói, rời xa đảo mộng vọng tưởng, kết quả là niết bàn.

- Đúng vậy, chính là rời xa giấc mộng điên đảo, cuối cùng niết bàn. Sở Sơn chợt nói: - Vốn dĩ, xác thịt là thực chất, tâm linh và hư ảo. Nhưng muốn nhập định, loại trừ tạp chất, thì phải đảo ngược mộng tưởng, đem hư ảo biến thành thực chất, thực chất biến thành hư ảo.

- Đảo ngược thế giới quan của mình! Mới có thể niết bàn!

- Nhập định thực ra chính là một loại nhận thức thế giới quan, cho rằng tâm linh là chủ yếu, thân thể là hư không, các loại thống khổ cộng thêm thân xác trong giới vật chất, đều là hư không.

- Mơ thấy mình bị giết, thực ra không phải là bị giết thật.

- Khi anh thay đổi thế giới quan của mình, thì sự thống khổ và phiền não đều tan biến hết, sẽ đạt đến cảnh giới nhập định. Phật tử vì sao cắt thịt cho chim ung ăn, xả mình cho hổ ăn? Vì ông ấy biết tất cả đều là mộng tưởng, khi anh biết mình trong mộng, cũng có thể làm được việc cắt thịt cho chim ung ăn, xả thân cho hổ ăn.

Giang Ly bừng tỉnh: - Cho nên Phật giáo coi thân thể con người là thân xác thối tha, cho rằng tâm là chúa tể, tâm mới là chân thực, tất cả mọi chuyện đều có cách, như ảo ảnh trong mơ. Nhưng hẳn lại nghi ngờ: - Đạo gia chẳng phải nói, chỉ tu tính, không tu mệnh, vận kiếp âm linh khó nhập thánh! Ý chính là muốn thân thể và tâm linh song song tu hành, đây lại là tương phản với tu hành Phật giáo, rốt cục cái nào là chân lý?

Vận kiếp âm linh, chính là linh hồn.

Nhập thánh, chính là hiển thánh, hiển hiện trong giới vật chất.

Lý luận tam giới, không có thân thể, tâm linh căn bản không thể nào hiển thánh, thiếu cây cầu nối giữa chân thực và hư ảo.

Mà vừa rồi Lục Tổ cũng đã nói, cũng không cần quan tâm đến thân thể.

Nếu như tương phản, rốt cục cái nào mới là chân lý?

Bạn đang đọc truyện *Đại Đế Tinh Hà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Pháp Môn “Lò Luyện Tâm Viên”

- Cậu đã hiểu sai rồi.

Sở Sơn lắc đầu: - Lục Tổ nói "Nhập định" tâm như hư không, lại không có ý chấp nhất hư không chính là chỉ tu tính không tu mệnh, ý nghĩa vận kiếp âm linh nan nhập thánh. Coi tâm linh là chân thật, thân thể là hư ảo nhưng không hoàn toàn bỏ qua thân thể. Hoàn toàn buông bỏ thân thể thì phải chấp nhất, nhập ma chướng. Ví dụ tôi muốn giết cậu, nếu cậu cho rằng chỉ một giấc mơ thân thể không quan trọng đó là chấp nhất.

- Cháu hiểu, nhân sinh như một vở kịch, một diễn viên giỏi là người biết rõ mình đang diễn kịch nhưng vẫn bước vào mới là Diễn Kỹ Đại Sư. Nếu anh ta cho rằng chỉ là diễn trò, không cần quan tâm vậy vĩnh viễn anh ta không thể trở thành đại sư.

Giang Ly chợt hiểu ra:

- Hiểu rõ cuộc đời như một giấc mơ, mở rộng tâm lòng đối đãi sinh hoạt và tu hành như nhau. Không quan tâm có thể nắm bắt hết hay không, đây là lời Lục Tổ tâm như hư không nhưng không chấp nhất hư không. Đây cũng là lời Phật Tổ dạy: Nhất thiết hữu vi pháp Như mộng, huyễn, bào, ảnh Như lộ diệt như hiện Ứng tác như thị quán. (1)

(1) Bài kệ Lục Như trong kinh Kim Cương, dịch: Tất cả các pháp hữu vi Như bóng, bọt nước có gì khác đâu Như sương, như điện lóe mau Hãy xem như giấc chiêm bao mơ màng.

- Đúng, thế giới quan đảo lộn cũng không chấp nhất. Sở Sơn nói:

- Mỗi người, từ thế giới hư ảo đi vào thế giới vật chất đều là một đoạn duyên phận, chúng ta phải đối xử tử tế với đoạn duyên phận này.

Giang Ly hoàn toàn hiểu lời của Lục Tổ nói.

Cuộc đời là khoảng không nhưng không vì thế mà buông bỏ ngược lại phải quý trọng đi vào thế giới vật chất.

Xem nhẹ sống chết nhưng không có nghĩa buông bỏ thân thể.

- Chủ tịch Sở, Thôi miên sư trung cấp có khả năng thế nào? Giang Ly đã bước vào giai đoạn ngủ say thứ ba, cũng có thể đột phá nhập định.

Một khi "Nhập định" liền có khả năng trở thành Thôi miên sư trung cấp.

Hắn muốn biết nhiều hơn.

Sở Sơn nhàn nhã thưởng thức trà: - Thật ra muốn trở thành Thôi miên sư trung cấp điều kiện tiên quyết là phải "Nhập định", cái gọi là nhập định chính là thủy hỏa bất xâm nhưng thủy hỏa ở đây không phải là hỏa diệm, hồng thủy trong hiện thực mà là tai nạn tâm linh, mỗi ý niệm sinh ra trong đầu là một tai nạn, một đại họa. Cho dù cậu tiến vào Ngủ say cũng sinh ra rất nhiều tình huống khiến hoang mang, lo sợ, giận dữ, yếu đuối trong lòng. Mà nhập định sẽ không có gì, một khi nhập định trí tuệ minh mẫn, mọi tình huống được phản ánh hết lại trong đầu, vào lúc đó có thể cảm nhận được đủ loại ảo diệu trên thân thể, thậm chí không cần làm ra động tác, thủ thế, thanh âm nào chỉ cần dùng chấn động tâm linh thôi miên kẻ địch.

- Lợi hại như vậy sao?

Giang Ly rung động nói:

- Không ngờ có thể không cần dùng động tác trực tiếp phát ra sóng tinh thần? Xâm nhập đầu óc kẻ khác? Đây không phải là Quỷ đã tưởng yêu quái cổ đại gây ra sao? (2) (2) Hiện tượng mất phương hướng đi thành vòng tròn của con người.

- Đúng vậy, sóng não cũng cùng một dạng với sóng điện từ. Sở Sơn nói:

- Đại não của người chính là một máy phát sóng, các neuron thần kinh hoạt động, có khả năng tư duy, cảm nhận được thế giới quan, ban đầu cảm giác rất nhỏ, nhưng dần dần khi lực lượng tâm linh lớn mạnh cảm giác có thể xâm lấn đại não người khác, cưỡng ép tư duy đối phương trở nên hỗn loạn, nắm bắt kẻ đó trong tay. Tuy nhiên, Thôi miên sư trung cấp chỉ có khả năng dừng lại ở xâm lấn đại não đối phương một cách sơ bộ, còn Thôi miên sư cao cấp lợi hại tới mức có thể trực tiếp khống chế tư duy kẻ khác, kích thích tiềm năng sinh mệnh biến một kẻ từ thư sinh trời gả không chặt thành một đại cao thủ mạnh mẽ năng được hơn ngàn cân.

Điểm này Giang Ly biết.

Bất cứ ai cũng có tiềm năng, tại thời điểm nguy cấp tiềm năng bùng phát, bà cố cũng có thể nâng tảng đá là để cứu cháu.

Tuy nhiên, sau khi tiềm năng bùng phát thường thường là cạn kiệt sinh mạng, giống như Giang Ly, cảnh giới Thai tức có lợi với hắn vô cùng nhưng tế bào cũng bị hao tổn.

Không ngờ, Thôi miên sư cao cấp có khả năng kích thích tiềm năng sinh mạng người khác, điều này có tác dụng vô cùng lớn trên chiến trường.

- Thôi miên sư trung cấp không dùng thủ thế, thanh âm, ngôn ngữ mà trực tiếp dùng sóng não xâm lấn đại não đối phương khống chế hành vi. Thôi miên sư cao cấp thậm chí trực tiếp thôi miên kích thích tiềm năng người khác, vậy Thôi miên sư siêu cấp thì cao siêu đến đâu nữa? Giang Ly hỏi.

- Thôi miên sư siêu cấp lấy bản thân làm tâm điểm có thể trong phạm vi vài km thậm chí vài chục km không kể người và thú chỉ cần sinh vật có suy nghĩ, cũng có thể thôi miên bạo phát ra sức chiến đấu rất mạnh. Bọn họ tới đâu, người bị lây nhiễm thậm chí biến thành cái xác không hồn chỉ biết đánh giết, không biết đau đớn, sợ hãi, sức phá hoại vô cùng khủng bố.

Sở Sơn nói tiếp: - Ngay cả con chuột trong cống ngầm khi bị thôi miên cũng trở thành vũ khí của bọn họ; tóm lại tinh thần khống chế đã đạt tới cực hạn.

- Thật kinh khủng!

Giang Ly suy nghĩ một chút, nếu một vị "Thôi miên sư siêu cấp" tới Khư Hoa Thành, tại đó, không chế người trong vòng vài chục km chuyển khoản, nghe mệnh lệnh kẻ đó, quên cả sống chết, đó là hành vi kinh khủng bậc nào?

- Tuy nhiên, trên thực tế Thôi miên sư siêu cấp chỉ có ở khu Tĩnh an. Bởi lẽ, một khi trở thành Thôi miên sư siêu cấp liền trở thành nhân vật linh hồn của cả loài người. Những người như vậy không thiếu gì tiền tài vật chất cả. Sở Sơn hâm mộ nói.

- Vậy những tâm linh đại sư kia thì sao? Giang Ly hỏi.

- Tâm linh đại sư thì miễn bàn, bọn họ chính là thần tiên. Cái gọi là "Vạn kiếp âm linh nan nhập thánh", chính là: âm linh là tâm linh bản thân, nhập thánh là thể giới vật chất; cho dù là thôi miên sư siêu cấp nếu họ gặp thứ như tảng đá thì cũng bất lực; còn tâm linh đại sư lại khác, họ ra lệnh tảng đá cũng phải ngoan ngoãn cúi đầu.

Sở Sơn tán thưởng.

- Vạn kiếp âm linh nan nhập thánh? Tảng đá cũng phải ngoan ngoãn cúi đầu. Giang Ly nghe thấy hai câu này, trong lòng cảm thấy không tin được vào tai mình nữa.

Tâm linh đại sư mới có thể can thiệp thực sự vào tâm linh vật chất khiến ngay cả tảng đá cũng phải cúi đầu.

Tảng đá không có tư duy, thuật thôi miên lợi hại tới đâu cũng vô ích.

- Chủ tịch Sở, bây giờ cháu phải nâng cao thuật thôi miên thì cần làm gì? Làm sao mới có thể nhập định, tiến hành đột phá? Giang Ly hỏi.

- Hiện giờ cậu tu luyện minh tướng thủy tinh phải không, loại minh tướng này an toàn nhất không có bất kỳ phiêu lưu nào nhưng với sự linh hoạt trong tư duy không đủ, cho nên cậu cần học loại minh tướng phức tạp hơn. Sở Sơn chậm rãi nói.

- Bây giờ Chủ tịch tu luyện loại minh tướng nào? Giang Ly ngạc nhiên.

Minh tướng có vô số phương pháp, mỗi cao thủ có một loại minh tướng độc đáo của riêng mình.

- Ta tu luyện phương pháp "Lò luyện tâm viên" Sở Sơn không chút dấu điểm, tay ấn một cái lập tức trên quang não hiện lên hình ảnh rất sống động.

Giang Ly phát hiện trên hình là một người, trong cơ thể có một con viên hầu hung bạo, không ngừng xao động mà người nọ biến thành một lò luyện đan không ngừng luyện hóa con viên hầu hung bạo kia cuối cùng hóa thành một viên kim đan.

Trên hình, thân thể biến thành lò luyện đan, viên hầu hung bạo xao động được diễn tả rất sinh động.

- Phương pháp minh tướng "Lò luyện tâm viên" chính là một loại minh tướng cao cấp, tượng trưng bản thân là một lò luyện đan, tâm linh là viên hầu tàn bạo, hung ác, xao động, các loại ma chướng không yên sau đó lấy thân thể luyện hóa cuối cùng tập trung sức mạnh luyện thành kim đan. Sở Sơn giải thích:

- Ta nhìn cậu hình như đang minh tướng một loại công pháp nào đó rất lợi hại, nhưng phải thật cẩn thận, ngàn vạn lần không được xuất hiện sai lầm, minh tướng chỉ cần tiết tấu rối loạn một chút cái giá phải trả là thân kinh rối loạn, tẩu hỏa nhập ma.

- Cháu sẽ cẩn thận. Giang Ly biết phương pháp "Lò luyện tâm viên" kém xa minh tướng "Não Vũ Trụ", nhưng một môn minh tướng có chất lượng, minh tướng "Não Vũ Trụ" quá mức thâm ảo, huyền bí chính mình còn chưa bước vào nhập môn, so sánh với phương pháp "Lò luyện tâm viên" thì khó khăn hơn rất nhiều.

- Bây giờ, cậu đối với thuật thôi miên đã nắm khá chắc rồi, tuy nhiên còn vài chỗ còn thiếu sót như lúc phát ra tiếng nói, biến hóa âm tiết còn chưa nắm giữ chuẩn xác để rung động tâm linh của người khác nhưng cũng không thể trách được, ngôn ngữ là một môn học vấn, tôi sẽ giảng giải cho cậu một chút ảo diệu trong chân ngôn.

Sở Sơn gật đầu, trên màn hình quang não bắt đầu hiện lên chữ viết.

- Những mẫu chữ này là Phạn văn; trong lịch sử loài người là một trong những loại chữ viết thần bí nhất, từng có rất nhiều cao tăng lấy loại chữ viết này như một loại đồ án để quan tưởng từ đó thu hoạch được không ít năng lực khó tin. Chúng ta muốn học tập phát âm chân ngôn nhất định phải biết Phạn văn. Cao tăng cô đại đỉnh cao đều sử dụng loại này, Phạn âm so với ngôn ngữ bình thường có lực lượng lớn hơn nhiều, có sức hút mạnh mẽ; xã hội loài người hiện đại, vô số tâm linh học giả nghiên cứu rất sâu đối với loại ngôn ngữ này, phần tôi cũng có chút tâm đắc. truyện copy từ

Giang Ly cẩn thận quan sát.

- Đây là chữ "A" trong Phạn văn, từ thời xưa, các cao tăng đều lấy chữ "A" này để quan tưởng, chữ này giống như một ông lão cổ đại thực hiện một động tác Yoga. Loại chữ này, dùng để quan tưởng thể xác và tinh thần hợp tác sẽ sinh ra một loại không linh, cảm giác thần thánh kỳ thật nó cũng thuộc một loại tự thôi miên, cách phát âm của nó dùng một loại ngữ khí thần thánh phát ra, có một sự rung động vô cùng lớn.

Từng chữ từng chữ dưới sự giảng giải của Sở Sơn trở nên sống động. Từng chữ, được Sở Sơn phân tích từ các phương diện tâm lý học, vật lý học, y

học, sinh học sau đó dạy cách phát âm sao cho đúng. Lúc phát âm, có vẻ mặt ra sao, động tác thế nào nhất định phải chăm chú, tưởng tượng mình như một tôn phật đà, làm ra sự mình tưởng thần thánh; mình tưởng càng sâu, thanh âm càng có sức hút, dù không thể thôi miên chính mình cũng khiến người khác không thể thôi lòi cuốn bản thân.

Giống như một bài diễn thuyết dài, bạn nhất định phải tự mình tiến vào, hoặc là khẳng khái, hoặc cuồng loạn mới có thể có sức cuốn hút với người xem. Tự bản thân không tự vào thì không cách nào cuốn hút người khác.

Cùng lúc, Sở Sơn lấy ví dụ trong lịch sử khi một vị lãnh tụ diễn thuyết có khả năng kích động đám đông cho Giang Ly xem.

Thêm nữa, ông ta còn giải thích cách phối hợp giữa thủ ấn và giọng nói sinh ra năng lực tâm linh cường đại.

Đủ loại thủ ấn huyền diệu dưới sự giải thích của ông giúp Giang Ly có được gợi ý sâu sắc.

Những kiến thức này đã gợi ý nhiều điều về thuật thôi miên.

Hắn nghe Sở Sơn giảng giải mới biết mình còn rất kém cỏi cần phải học hỏi thêm nhiều điều.

- Tâm Linh Đại Đế Ấn của mình chỉ có một đồ án mình tưởng cũng không có phát ra tiếng nói, nếu mình đoán không sai, Tâm Linh Đại Đế Ấn bao gồm rất nhiều các loại động tác khác nhau, mỗi động tác có lẽ tương thích với một loại đồ án mình tưởng cùng âm thanh. Đáng tiếc, Đại Mộng Tâm Kinh không thể mở ra. Giang Ly âm thầm suy nghĩ.

Khó trách Sở Sơn có thể thành "Thôi miên sư Trung cấp", so sánh với ông ta kiến thức của mình không đáng nhắc tới, nếu không phải dựa vào tác dụng của mình tưởng Nỗ Vũ Trụ cùng Tâm Linh Đại Đế Ấn hẳn khỏi mơ tưởng có thể thuận lợi thôi miên như vậy.

Thời gian trôi qua thật nhanh đã qua một ngày.

Trời tối đen.

Sở Sơn dừng lại:

- Đã lâu không có giảng bài nhẹ nhàng thoải mái như vậy, ngộ tính của cậu rất mạnh, những gì nên nói tôi đã nói, cậu hiểu được bao nhiêu đó là do bản thân.

- Hôm nay được dạy vĩnh viễn không quên. Giang Ly đứng lên, cúi đầu thật sâu, rất cung kính.

- Đi đi. Sở Sơn phát tay: - Đại đạo mịt mờ, chân ý khó cầu, trong tay có kiếm, trong lòng vô trần

Giang Ly nghe thấy tiếng thở dài biết nhân vật như ông đều có niềm tin và đạo của riêng mình.

Chính mình thì chưa có.

Con đường cầu đạo, khó khăn biết bao.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đế Tinh Hà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 57: Thôi Miên Hai Mươi Người

Được sự chỉ dạy của Sở Sơn Giang Ly có cảm giác thông suốt.

Hắn cố gắng học tập kỹ xảo thôi miên cùng với tăng cường tu vi tâm linh tựa như sau mưa trời lại sáng.

Trong nhà.

Giang Ly đang dạy em gái Giang Huyền tu hành đồng thời kiểm tra thuật thôi miên của bản thân.

Đột nhiên, hắn phát ra thanh âm ba dài hai ngắn, thê lương, thê lương như quỷ khóc; đây là thành quả phát âm gần đây hắn học tập được.

Quả nhiên, Giang Huyền chấn động, sắc mặt tái nhợt, hoảng sợ lui về sau.

- Em có cảm thấy gì không? Giang Ly ngừng lại hỏi.

- Lúc em nghe thấy tiếng nói đó, đầu óc trở nên trống rỗng, mắt như nhìn thấy một phần mộ cô linh, lại có tiếng hồ ly ca hát, khiến tim em run rẩy. Giang Huyền khôi phục lại tinh thần, quệt miệng nói: - Anh, xin anh đừng có tự nhiên phát ra tiếng ghê rợn như thế nữa, dọa chết em mất.

- Đây là thuật thôi miên em phải phòng bị. Giang Ly trịnh trọng nói:

- Thôi miên sư cao minh, giọng nói có thể khiến cho đại não sinh ra ảo giác, nhất là lúc em nghe phải âm thanh đó phải cảnh giác, lập tức tiến vào trạng thái minh tường thủy tinh như vậy mới không bị thôi miên.

- Biết rồi. Giang Huyền vui vẻ nói: - Anh, anh đã trở thành Thôi miên sư? Nghề này kiếm được tiền lắm hả? Nghe đâu một tháng được mấy vạn ha.

- Anh còn chưa bắt đầu làm việc, mấy ngày nay bận bịu việc tiêu hóa vài thứ, giờ đã có chút thành quả, bây giờ có thể đi làm rồi.

Giang Ly dẫn dò em gái đứng dậy đi tới Tập đoàn An Toàn ở vùng ngoại ô.

Đi vào trong phòng làm việc, Sở Sơn không có ở đó, thay vào đó là một người quen là chị Đào.

- Chúc mừng em Giang Ly trở thành Thôi miên sư của Tập đoàn An Toàn chúng ta. Cô vui vẻ bắt tay Giang Ly, lúc này cô không còn là giáo viên mà là phó tổng giám đốc chi nhánh ở thành Tỉnh Hoa của Tập đoàn An Toàn Sở Tích Tích.

- Bây giờ em bắt đầu đi làm sao? Giang Ly không thể chờ đợi: - Bây giờ em còn nợ công ty năm trăm ngàn, nhiều ghê.

- Có thể, bây giờ Thôi miên sư cung không đủ cầu, khách hàng quá nhiều, chỉ cần em có bản lĩnh là có thể kiếm tiền. Chị Đào mỉm cười:

- Nghe cha chị nói em có thể thôi miên mười người cùng lúc tiến vào ngủ say? Chị muốn xem bản lĩnh của em, em đi theo chị.

- Dạ!

Giang Ly cùng kính đi theo chị Đào ra ngoài, ra phía sau núi; từng dãy hoa viên như một sơn trang nhân nhả để nghỉ ngơi; sơn tuyến, nước chảy, căn phòng bằng thủy tinh, trong khoa học viễn tưởng có vẻ cổ xưa.

Đây là nơi nghỉ dưỡng cao cấp, những người tới đây đều là người có tiền, mỗi ngày đến thừa giãn, rèn luyện, an dưỡng.

- Ở thành Tỉnh Hoa, Tập đoàn An Toàn chúng ta chủ yếu kinh doanh chỗ nghỉ dưỡng, em thấy sao? Chị Đào vừa dẫn Giang Ly đi tham quan, vừa hỏi.

- Rất xa hoa. Giang Ly gật đầu: - Có rất nhiều thứ hấp dẫn em, trên mạng em thấy giới thiệu, nhân viên mát xa của Tập đoàn An Toàn rất chuyên nghiệp, có thể hiểu biết chính xác từng khớp xương, độ mệt mỏi; chỉ cần mát xa một chút toàn thân thư sướng như tắm gió xuân.

- Nhân viên mát xa chỉ là phụ chủ yếu là các Thôi miên sư. Chị Đào nói: nguồn truyện t u n g h o a n h . c o m

- Xã hội hiện đại, mọi người chú ý tới an dưỡng tinh thần cho nên những nơi an dưỡng rất nhiều nhưng chân chính có thể hấp dẫn nhất với khách hàng là do tổ chất các Thôi miên sư.

Giang Ly biết rất nhiều người muốn tiến vào giấc ngủ say.

Một nơi nghỉ dưỡng lớn, tổ chất các Thôi miên sư là điều hấp dẫn cơ bản.

Trong khi nói chuyện, Sở Tích Tích mang theo Giang Ly tới một căn phòng lớn; nó được xây dựng trên một vách núi bằng những tấm thủy tinh thật lớn. Ở đây, ngồi ta có thể quan sát cảnh sắc tươi đẹp phía xa vách núi, đôi khi có áng mây bay qua, uyển chuyển, yêu kiều.

Trong phòng, một người phụ nữ trung niên mang theo một chú bé độ mười ba mười bốn tuổi tới đây nghỉ ngơi; cậu bé rất nghịch ngợm, chạy trốn khắp nơi; còn người phụ nữ kia thì đang răn dạy nhân viên phục vụ.

- Các người làm sao vậy? Thôi miên sư còn chưa tới? Mỗi lần đều bắt tôi phải chờ, lãng phí thời gian. Người phụ nữ tức giận, có lẽ do phải chờ Thôi miên sư quá lâu mất đi sự kiên nhẫn.

- Rất xin lỗi quý khách. Nhân viên phục vụ vội vàng xin lỗi, không ngừng giải thích: - Hiện tại khách hàng quá đông, đều đang xếp hàng chờ đợi Thôi miên sư, quý khách vui lòng đợi thêm chút nữa.

- Đợi? Tôi chờ một tiếng rồi! Kế hoạch huấn luyện của con tôi là ngủ say một tiếng buổi trưa, sau đó buổi chiều huấn luyện thể năng, thời gian rất chặt chẽ. Người phụ nữ giận dữ: - Còn để cho tôi chờ tiếp, tôi liền đổi chỗ an dưỡng khác.

- Ở thành Tỉnh Hoa này nơi an dưỡng của Tập đoàn An Toàn chúng tôi có tổ chất Thôi miên sư cao nhất, chất lượng tốt nhất. Nếu quý khách tới nơi khác chỉ sợ xếp hàng đợi một ngày cũng không đợi được Thôi miên sư. Sở Tích Tích đi tới: - Di Mặc, chồng đi là quan viên tòa thị chính, nên biết bây giờ Thôi miên sư thật sự rất ít.

- Tích Tích, rốt cục cháu cũng tới. Người phụ nữ trung niên đứng thẳng dậy, oán trách: - Không phải đi nói Tập đoàn An Toàn kém, nhưng thật sự đi đợi mãi mất hết cả kiên nhẫn rồi.

- Không phải cháu tới rồi sao? Sở Tích Tích nhìn cậu bé đang chơi đùa kia nói:

- Di cũng biết đấy con của di không thích hợp thời miên, rất khó có hiệu quả, vì thế Thôi miên sư không muốn thôi miên cho con di.

Thôi miên cần người phối hợp, tâm lý phải tin tưởng Thôi miên sư, Thôi miên sư bảo làm cái gì phải làm cái đó như vậy thôi miên mới nhanh được.

Nhưng thằng bé này rất ngang bướng, không chịu phối hợp, vậy nên Thôi miên sư muốn thôi miên thành công cũng phải mất mấy giờ, mệt mỏi chán nản.

Thôi miên sư không thích kinh doanh kiểu vậy, bởi nếu làm thế mỗi ngày chỉ có thôi miên một người, thu nhập giảm mạnh.

- Việc này Trên mặt người phụ nữ trung niên hiện ra vẻ khó xử:

- Trẻ con hiếu động cũng bình thường mà, di cũng không có cách nào cả, di khổ tâm vô cùng vì thằng bé, tất cả chỉ có Tập đoàn An Toàn mới có thể thuận lợi để nó tiến vào ngũ say.

- Vì thế, hôm nay cháu đã mời vị Thôi miên sư cao cấp nhất của Tập đoàn An Toàn tới thôi miên con di. Sở Tích Tích chỉ Giang Ly.

- Cậu ta? Người phụ nữ nhìn Giang Ly rất ngờ vực, không chút tin tưởng.

- Anh ta là Thôi miên sư? Cậu bé cười ha hả: - Hắc, hắc Anh ta chỉ lớn hơn con mấy tuổi, con không cần anh ta thôi miên, con không tin anh ta, đuổi anh ta đi.

- Cháu xem? Người phụ nữ cũng không tin Giang Ly.

- Giang Ly, phải xem em thế nào rồi. Sở Tích Tích mỉm cười.

- Gùmmmm! Hai tay Giang Ly nắm chặt, đột nhiên rống to thẳng vào thằng bé, cảnh cáo.

Động tác cậu bé dừng lại, trên mặt hiện lên vẻ si ngốc, giống như quá sợ hãi, ánh mắt mờ mịt.

- Lại đây! Hai mắt Giang Ly phát ra ánh sáng xanh như mắt mèo, lập lòe; còn thằng bé như cái xác không hồn bay lại, chân không chạm đất.

Giang Ly nhẹ nhàng vuốt đầu nó, nhẹ nhàng, nhẹ nhàng Lập tức, trên mặt đứa bé hiện lên vẻ bình thản, an bình.

Giang Ly kết thúc thủ ấn, nhẹ nhàng niệm: - Nhất thiết hữu vi pháp, như mộng huyễn phao ảnh. (Dịch: Tất cả pháp hữu vi, như mộng, huyễn, bọt, bóng. Hai trong bốn câu kết của Đức Phật trong kinh Kim Cương.)

Cậu bé cùng niệm theo:

- Nhất thiết hữu vi pháp, như mộng huyễn phao ảnh

Niệm tiếp niệm tiếp, cậu bé ngoan ngoan ngồi xuống, tiến vào ngũ say như lão tăng đang thiền.

Người phụ nữ liền lấy ra dụng cụ kiểm tra ngũ say.

- Chỉ số giấc ngủ đạt 120 điểm, trạng thái ngũ say tốt nhất. Dụng cụ kiểm tra cho ra kết quả, bình thường chỉ có 100 mà hôm nay lại hiện ra 120 rõ ràng cao cấp hơn.

- Không ngờ cao tới vậy! Cậu Người phụ nữ kinh ngạc, trước đó thủ pháp thôi miên của Giang Ly vô cùng kỳ diệu, khác xa những gì cô ta tưởng tượng về Thôi miên sư.

Mỗi lần cô ta thấy Thôi miên sư sơ cấp đều bắt con mình phối hợp, dùng cái gì đồng hồ quả lắc, thủ thế, dọa dẫm dụ dỗ, loay hoay toát mồ hôi hột mới miễn cưỡng thành công cũng đã quá trưa.

Bây giờ, Giang Ly chỉ rống một tiếng, thằng bé đã ngoan ngoan như cái xác không hồn; rồi chỉ việc xoa nhẹ cái đầu thằng bé đã tiến vào ngũ say mà lại còn có cảm giác như đang thiền, dù cho không phải người biết tu hành tâm linh cũng nhìn ra có rất nhiều chỗ tốt.

- Cao thủ, tuyệt đối là cao thủ; không thể nhìn mặt mà bắt hình dong, nước biển không thể dùng đấu để đo. Giờ phút này người phụ nữ rất kính nể, bước lên thì lễ: - Đại sư, tha thứ cho sự bất kính của tôi.

- Không cần khách khí. Giang Ly vội vàng đáp lễ: - Tôi độ con trai bà cũng có công đức, âu cũng là duyên phận.

Hắn đã thôi miên khiến cậu bé kia vào ngũ say, sâu trong lòng có một loại vui sướng; là bản thân đã đem cảnh giới tu hành bản thân chia sẻ với người khác, trấn an xao động tâm linh người khác, đưa tâm hồn họ vượt qua khổ ải.

Được Sở Sơn chỉ điểm, tâm linh của hắn đã cô đọng rất nhiều, mấy ngày này tu hành đã có sự khác biệt rất nhiều.

Khi thức dậy cậu bé ngủ say hẳn cảm thấy công đức. Có thể phá sinh tử, có thể được Niết Bàn, có thể độ chúng sinh là vì công đức.

Tu tâm có thể phá sinh tử, dùng thôi miên quá đỉnh có thể khiến chúng sinh tỉnh tâm.

Cái đó so với ở chợ đen thôi miên trộm cướp tiền hoàn toàn khác nhau.

So sánh hai cơ vớ với nhau, Giang Ly cảm thấy dùng thôi miên giải trừ sự thống khổ của người khác, yên ổn tâm linh chúng sinh càng có lợi cho tu hành.

- Tôi đi thôi miên cho người khác, bà cứ tự nhiên, chăm sóc tốt cho cậu bé. Giang Ly gật đầu, người phụ nữ trung niên liền hành lễ, tỏ vẻ cảm kích: - Đại sư, tôi sẽ đem thanh danh của ngài truyền bá ra ngoài.

Giang Ly và Sở Tích Tích đi ra từ trong phòng, Sở Tích Tích liên tục cảm thán:

- Quả nhiên, thuật thôi miên của em đã vượt qua chị nhưng còn chưa đạt tới cảnh giới Thôi miên sư trung cấp, còn cần giọng nói thúc dục. Bây giờ em tu hành ra sao? Có lần mò tới cảnh giới nhập định hay chưa? Nhập định cũng chia làm ba cái cảnh giới tiểu định, đại định thường định; cha chị cũng vừa tới tiểu định.

- Nhập định sao mà gian nan quá. Giang Ly lắc đầu:

- Trong kinh Lục tổ, lão thiền sư thiền hai chục năm cũng không biết nhập định thế nào cuối cùng vẫn là Lục tổ một lời điểm tỉnh, nhân vật như em lại chỉ có thể đau khổ lẫn mò.

- Hả? Sở Tích Tích sững sờ:

- Giang Ly, em thay đổi rất nhiều, dần dần có một loại khí chất so với cái bộ dáng trước kia cải thiện rất nhiều?

- Trước kia bộ dáng em ra sao? Giang Ly hỏi.

- Thiếu một chút phong phạm cao thủ, là một thiếu niên bình thường. Sở Tích Tích khoát tay:

- Làm cho người ta cảm thấy như một đứa trẻ, nhưng mấy ngày nay thay đổi rất nhiều.

- Vậy sao, phải cảm ơn Chủ tịch Sở chỉ điểm. Giang Ly biết, Sở Sơn đã giúp mình mở ra cánh cửa tâm hồn, giúp mình nhìn ra sự đặc sắc của thế giới tu hành.

- Tuy rằng em không thể nhập định nhưng so với Thôi miên sư sơ cấp thông thường mạnh hơn nhiều, hôm nay chị muốn xem em có thể thôi miên bao nhiêu người? Sở Tích Tích lại dẫn Giang Ly vào sơn trang khác.

Bên trong là một người trung niên, là quan viên chính phủ cũng đang chờ đợi Thôi miên sư.

Người quan viên này tóc hoa râm, rõ ràng công tác quá mệt mỏi, lại lục đục với người khác, bị stress hy vọng thôi miên có thể giảm bớt áp lực.

Thấy Giang Ly tiến vào, đầu tiên tỏ vẻ không tin.

Nhưng sau đó, Giang Ly thoáng làm vài thủ thế, nói một hai câu, vuốt ve đỉnh đầu, ông ta liền nhẹ nhàng tiến vào giấc ngủ say, cả quá trình không tới một phút đồng hồ.

Người bạn theo quan viên này nhìn chỉ số giấc ngủ hiện trên dụng cụ kiểm tra quả thực không thể tin vào mắt mình.

Cứ thế, Giang Ly một đường thôi miên, thôi miên xong cho hai chục người.

Thôi miên sư sơ cấp thông thường chỉ có thể thôi miên hai ba người mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đế Tinh Hà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Táng Gia Bại Sản (1)

Trong vòng vài giờ, Giang Ly đã thực hiện công việc tương đương mười Thôi miên sư sơ cấp.

Thôi miên hai mươi người hẳn cảm thấy rất mệt mỏi, biết hôm nay không thể tiếp tục thôi miên nếu không đại nã, và noron thần kinh sẽ bị tổn thương.

Hai mươi người, mỗi người hẳn được chia 800, tổng là 16000 trừ đi thuế là còn được 12800 tình nguyện.

Quan trọng hơn, hẳn thôi miên từng người, lại tăng thêm kinh nghiệm và có những cảm ngộ khác nhau đối với thôi miên và tu hành rất có sự trợ giúp.

Mấy hôm trước hẳn chỉ có thể thôi miên mười người.

Hiện tại số người ước chừng tăng lên gấp đôi, có thể thấy kỹ xảo cùng tâm linh đều đạt bước nhảy vọt.

Tuy vậy số tiền này còn chưa đủ.

Hẳn cũng không nhận được tiền, số tiền thôi miên đều dùng để trả nợ.

May mắn là công ty cho vay không lấy lãi nếu không chi cần lãi đã đủ để chết hẳn. Tóm lại tay trắng vẫn chỉ là tay trắng, đến tiền mua dịch dinh dưỡng cũng không có mấy.

Huống chi hẳn còn muốn một quả Sinh Mệnh quả thực giá bốn triệu mới có thể khôi phục thân thể hoàn toàn.

Cứ thế, đừng nói mỗi ngày thôi miên 20 người cho dù 200 người cũng không đủ.

Tuy việc kiếm đủ tiền còn xa vời nhưng hẳn cũng không nóng vội, mỗi sáng tiến hành thôi miên, buổi chiều tu luyện, buổi tối đi công viên chăm sóc lũ mèo thuận tiện tu luyện tiếp.

Bởi vì không có tiền mua số lượng lớn dinh dưỡng nên thể lực nâng cao không mấy nhưng tu vi tâm linh tăng tiến rất mạnh.

Mười ngày liên tiếp, hẳn luôn duy trì tiết tấu này.

Dần dần hẳn đã trở thành Thôi miên sư cao cấp nhất trong Tập đoàn An Toàn. Thanh danh ngày càng lớn, việc buôn bán của Tập đoàn tốt hơn nhiều so với trước.

Thôi miên sư sơ cấp trong thành Tinh Hoa rất ít, Giang Ly bằng cả mười người cộng lại, thôi miên nhanh chất lượng tốt, rất nhiều khách hàng hi vọng hẳn thôi miên, mỗi ngày đều có vài trăm khách hàng xếp hàng chờ đợi.

Đáng tiếc là hẳn căn bản không thể thôi miên toàn bộ.

Leng keng!

Hôm nay, hẳn thôi miên xong, đang tiến hành điều tức và nghỉ ngơi đột nhiên thư đến phát ra giọng nói của Sở Tích Tích: - Giang Ly đến văn phòng.

Hẳn lập tức tới văn phòng.

- Em xem video này. Sở Tích Tích mở màn hình lớn.

Hình ảnh chậm rãi hiện ra.

Chỉ thấy xa xa, một chiếc xe bọc thép rất lớn bay lên không bắn ra viên đạn hình trứng, phát ra tiếng nổ rầm trời.

Mặt đất rung lên bần bật, mấy tòa cao ốc lắc lư.

- Chiếc xe bọc thép này là của quân đội, phía trên có ký hiệu Nhật nguyệt? Đó là chợ đen ở thành Khư Hoa? Chiếc xe bọc thép này không thể bay trên không thành Tinh hoa như thành Khư Hoa thì không ai quản, thích làm gì thì làm. Giang Ly chấn động, nhìn màn hình chăm chú, chú ý tỉn tức.

Quả nhiên, chiếc xe bọc thép kia hạ xuống chính là một khu bỏ hoang trong thành Khư Hoa tạo thành chấn động thật lớn.

Giang Ly chăm chú quan sát.

Ầm ầm!

Cánh cửa xe bọc thép mở ra.

Bên trong, xuất hiện bóng đen rất lớn dường như muốn thoát ra ngoài.

- Nổ súng!

Đột nhiên, quảng trường xuất hiện rất nhiều thành viên hắc bang cầm súng xung điện bắn ra vô số viên đạn đất tiền.

Bùm bùm bùm.

Ngọn lửa phụt ra, tập kích vào phía trong cánh cửa mở.

Chiến đấu vô cùng nguy hiểm, không thể tới gần; sức công phá của những viên đạn quá lớn thậm chí phá tan nát bê tông cốt thép nhưng chiếc xe bọc thép vẫn không có chút hề hấn gì.

Vào!

Trong lúc chiếc xe bọc thép bị rất nhiều tên hắc bang tấn công, một bóng đen bay nhanh ra ngoài.

Bóng đen thân cao hai mét, toàn thân một màu đen giống như một ma thần, sau lưng còn có những cái gai nhọn hoắt; vô số viên đạn bắn vào người bóng đen đó, nổ ầm ầm như không mấy may có dấu vết nào cả.

A!

Một tiếng hét thảm, cái bóng đen nay dùng tốc độ vượt qua tốc độ âm thanh vọt tới trước mặt một thành viên hắc bang, đâm xảm vào người tên đó; tên thành viên hắc bang chỉ kịp hét thảm một tiếng sau đó biến thành một màn sương máu.

- Cơ giáp có tốc độ âm thanh! Giọng Giang Ly trầm thấp.

Trước kia, một cái ô tô chạy tốc độ vài trăm km/h đâm vào người cũng đủ thịt nát xương tan, mà vận tốc đó ước chừng 28m/s.

Mà vận tốc âm thanh 340m/s.

Va chạm với vật thể có tốc độ âm thanh hài cốt không còn, biến thành sương máu.

- Đây là cái gì? Thiết giáp có hệ thống động lực đạt tới vận tốc âm thanh? Lốp vô bên ngoài bằng kim loại. Giang Ly chấn động, trong màn hình được phóng to hắn nhìn thấy một màn đồ sát.

Cái bóng đen di chuyển với tốc độ âm thanh kia di chuyển tứ phía; các thành viên hắc bang cầm súng ống liên tục bị giết hại.

Siêu nhân là thế nào? Đây là siêu nhân.

Bá!

Cái bóng kia bay lên một tòa nhà cao tầng, xuyên qua hành lang, không có bất kỳ ai có thể ngăn cản nó dù chỉ một hiệp. Cái gì võ học đại sư trước mặt nó chỉ như tờ giấy mỏng.

Không đến mười phút, toàn bộ trăm tay súng hắc bang bị giết chết.

Bất luận loại súng nào cũng không hề để lại dấu vết trên thân bóng đen kia.

Ngoài quảng trường, thành viên hắc bang bị quét sạch không còn; toàn bộ bị giết sạch bởi một người.

- Mạnh thật! Tâm tình Giang Ly kích động, nhìn màn hình mà cảm nhận cơ giáp có vận tốc âm thanh kia mạnh mẽ như thế nào.

Video trên inte đến đây kết thúc.

- Đây là cảnh do Tập đoàn Nhật Nguyệt gây ra ngày hôm nay, hoàn toàn xé rách công kích của hắc bang, chấn áp tại chỗ. Sắc mặt Sở Tích Tích không tốt cho lắm nói tiếp: - Hiện tại, bọn họ tại thành Khu Hoa xây dựng quy mô lớn, mở một tổng bộ, trực tiếp bán cấm dược! Bởi vậy, Tập đoàn An Toàn chúng ta bị tổn thất lớn trên thị trường cấm dược, rất nhiều khách hàng đã tới Tập đoàn Nhật Nguyệt mua cấm dược. Bây giờ, giá Nguyệt Linh Chi Tinh giảm chỉ còn có 70 ngàn 1 bình.

- Giảm một nửa! Lòng mày Giang Ly nhướn lên.

Vốn Nguyệt Linh Chi Tinh có giá 140 ngàn giờ chỉ còn có 70 ngàn, đây quả thật là tin tức chấn động thị trường chợ đen; vô số người cuộn cuộn đi vào.

Tập đoàn Nhật Nguyệt ra tay, đem thị trường đảo lộn, mây mưa thất thường.

Đây là bước đầu tiên trong kế hoạch chiếm lĩnh thị trường Địa Cầu của bọn họ.

- Thu nhập của Tập đoàn An Toàn chúng ta chủ yếu dựa vào cấm dược. Hiện tại, thị trường cấm dược bị xung kích trên quy mô lớn, tổn thất vô cùng nghiêm trọng. Chỉ tính riêng thành Tinh Hoa có rất nhiều gia tộc vốn đặt mua cấm dược ở Tập đoàn chúng ta, hiện tại như ong vỡ tổ kí hợp đồng với Tập đoàn Nhật Nguyệt.

Sở Tích Tích lại mở một hình ảnh khác, xuất hiện rất nhiều bản danh sách, rất nhiều các khách hàng quen thuộc của Tập đoàn An Toàn quay đầu sang Tập đoàn Nhật Nguyệt.

Giang Ly liếc mắt một cái thấy tên Tập đoàn Tam Hợp. nguồn truyện t u n g h o a n h . c o m

Tập đoàn Tam Hợp này chính là ba gia tộc của Trịnh Văn Băng, Trương Nhạc, Dương Vũ liên hợp, thế lực cũng không nhỏ.

- Tập đoàn Tam Hợp lúc này ngang nhiên xé bỏ ước định với chúng ta đi đặt hàng Nguyệt Linh Chi Tinh ở Tập đoàn Nhật Nguyệt; đồng thời phái ra rất nhiều người tới chợ đen hoạt động chuẩn bị một số hoạt động kinh doanh lớn. Vừa nói, Sở Tích Tích lại tiếp tục mở tài liệu cụ thể.

- Hà? Trong lòng Giang Ly vừa động, nghĩ ra một ý tưởng.

- Lần này chị tìm em là muốn em hiểu tình thế trước mắt, xem em có nghĩ ra cách gì không để xoay chuyển tình thế hiện tại? Sở Tích Tích nói.

- Tập đoàn Nhật Nguyệt quá mạnh, thậm chí cả cơ giáp có tốc độ âm thanh cũng xuất hiện, sau khi chiếm cứ thành Khư Hoa, thế lực sẽ ngày càng mở rộng. Giang Ly lắc đầu: - Tạm thời cũng không có ý gì hay, cơ giáp có vận tốc âm thanh đó thuộc loại cơ giáp Trung vũ, sức người không có khả năng chống lại.

- Thật sự là đau đầu!

Sở Tích Tích thở dài một hơi.

Cơ giáp chia làm "cơ giáp Đề vũ", "cơ giáp Trung vũ", "cơ giáp Cao vũ", "cơ giáp Siêu vũ", "cơ giáp Thần thánh".

Cho dù "cơ giáp Đề vũ" cũng có lực lượng vô cùng lớn, đao thương bất nhập, từ mặt đất nhảy qua toà nhà cao mười tầng. Để chế tạo loại cơ giáp này giá thành vô cùng đắt đỏ, hơn nữa pháp luật cấm sử dụng, là loại vũ khí có tính phá hoại khủng bố. Bất cứ ai cất chứa ngoại trừ quân đội, là vi phạm pháp luật, ngồi tù cả đời.

Mà "cơ giáp Trung vũ" là cơ giáp có tốc độ âm thanh, uy lực còn lớn hơn nữa; Giang Ly đã nhìn thấy.

Về phần "cơ giáp Cao vũ", cơ giáp Siêu vũ", cơ giáp Thần thánh" gì đó, thực tế Giang Ly gặp trong mơ khi tiếp xúc Đại Mộng Tâm Kinh, thấy loài người sử dụng khi tấn công tinh cầu khác.

Xác thịt căn bản không thể chống lại thứ này.

"Cơ giáp Trung vũ" cho dù ở trong quân đội cũng có rất ít, chỉ có một số thành phố cấp 1, quân đội ở đó mới được trang bị. Thành Tinh Hoa không phải thành phố cấp 1 mà chỉ là thành phố cấp 4, cấp 5 gì đó.

Bình thường để chế tạo một cơ giáp đề vũ giá thành lên tới mấy trăm vạn.

Cơ giáp thì Trung vũ gấp mấy chục thậm chí mấy trăm lần.

Trong thành Khư Hoa, có lẽ một số Tập đoàn lớn có "cơ giáp Đề vũ" nhưng không có "cơ giáp Trung vũ", cho nên một bộ "cơ giáp Trung vũ" đủ để toàn trường khiếp sợ.

Vũ chính là vũ lực.

Đề vũ chính là vũ lực cấp thấp.

Ban đêm

Giang Ly tới ngoại ô thành Khư Hoa, hẩn lẳng lặng ẩn núp, chờ đợi.

- Mỗi lần Tập đoàn Tam Hợp đều dừng tại đây vào thành mua cảm được, mình mai phục tại đây lấy hàng. Giang Ly thông qua tin tức của Tập đoàn An Toàn, biết Tập đoàn Tam Hợp gần đây sẽ nhập một lượng hàng hóa lớn.

Vì thế, hẩn liền tiến vào chợ đen dò la tin tức.

Dựa vào năng lực thôi miên, hẩn ở chợ đen như cá gặp nước, ngay lập tức nắm được một ít bí mật của tập đoàn Tam Hợp.

Hẩn sẽ không bỏ qua ba người Trịnh Văn Băng, Dương Vũ, Trương Nhạc.

Vùng ngoại ô thành Khư Hoa thật ra là một khu phế tích, nơi đây là những nhà xưởng, tòa nhà cao tầng bỏ hoang; những hồ sâu, rãnh thoát nước thải hôi thối; rác chất thành đống.

Giang Ly yên lặng ẩn núp.

Qua nhiên, chỉ chốc lát sau, trong bóng đêm một chiếc ô tô bay hạ xuống, có vài cao thủ đi ra, khí thế rất mạnh! Người trong tộc Trịnh Văn Băng, Dương Vũ, Trương Nhạc đến rồi.

- Quả nhiên bọn họ đã tới!

Giang Ly ần núp thật kỹ, quan sát mấy cao thủ, yên lặng lắng nghe.

Từng lời truyền tới lỗ tai hắn.

- Hiện tại, chợ đen ngư long hỗn tạp, người nhiều gấp mười lần trước kia, lần này chúng ta tới lấy hàng ngàn vạn lần không thể để xảy ra chuyện gì.
- Yên tâm đi, chúng ta có nhiều người như vậy ần núp trong xe; ai dám tới gần, bị vô số khẩu súng bắn chết; chúng ta đợi người Tập đoàn Nhật Nguyệt tới một tay giao hàng một tay giao tiền tương đối an toàn.
- Sao người của Tập đoàn Nhật Nguyệt còn chưa đến?
- Họ tới rồi

Giang Ly khẽ động, đã thấy vài người mặc vài cái "cơ giáp Đê vừ" bay tới, đáp xuống gần chỗ này. Những cơ giáp kia cao 2m, toàn thân là kim loại, vô cùng mạnh mẽ, trên đó còn có dấu hiệu của Tập đoàn Nhật Nguyệt.

Một người trong số đó mang theo một cái rương.

- Hàng chúng ta đã mang tới, giao tiền đi.
- Trước tiên xem hàng. Người của Tập đoàn Tam Hợp vội vàng nói; đội ngũ hai bên cùng ở một chỗ kiểm tra; Giang Ly cũng đã nhìn thấy trong vali toàn bộ là Nguyệt Linh Chi Tinh.
- Các người kiểm tra đi, 100 bình Nguyệt Linh Chi Tinh, mỗi bình 70 ngàn, các người cần trả 7 triệu. Một người trong Tập đoàn Nhật Nguyệt nói.
- Không thành vấn đề.

Giao dịch thành công.

Suru suru Người của Tập đoàn Nhật Nguyệt bay đi, ngay tức khắc không thấy bóng dáng đâu nữa.

Mà sau khi người của Tập đoàn Tam Hợp kiểm tra hàng cẩn thận mang rương trở lại xe.

- Chính là lúc này!

Đột nhiên, Giang Ly thét dài.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đế Tinh Hà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.